

ס פ ר קור שמחה

חלק שני
נר לבדיקה

קראתיו בשם. נר לבדיקה יען אשר יאיר נחב
ומסלה לכל שויב לחזור בו כל דיני טרה-ר
בזמן קצר ובימים אחדים ולמשמש בזכרוננו בכל
עת בדרך שואל ומשיב אם תלמודו מזומן בידו.
וגם תועלת רב ישיג בו שימצא כל דין ודין
על אתר בלי טורח וחיפוש כלל וגם אספתי
והעליתי הרבה ליקוטי דינים משארי מיני טרפות
השכיחים ומצוים וגם כמעט כל עיקרי דיני
טרפות עצמות בקיצור נמרץ שאספתי מכל ספרי
אחרונים. ואחרון אחרון חביב מה שמצאתי יתר
הפליטה כ"י אאמיר ז"ל ובסופו גם קצת
מאמרים שלי בעזה-שי וקראתים על שמו

תורת היים

כ"ז טפחתי ורבתי חברתי ועשיתי בעזר צור ישועתי

הק' שמחה יונה

בה"ר ה"י אר"י ז"ל שו"ב בק"ק וואלאנטיראווקי
פלך באסאראביע

שנת אור שמחה ליהודים (תרס"ה)

מהד"ת נגמר בשנת קלא דלא פסק לעולם ועד"תרע"ב

בדפוס המשובת והמפואר של הרבני הנגיד

מ"ה יעקב ווידער נ"י

סעאיני—(ס-וואראהל) קאמ. סאטמאר

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ו

ב"ה

בזה אתן שם ושארית לזכרון טוב ומזכרת נצח לזוג' השניה
הצנועה והתמימה מנבית מרת פראדיל חת' בת ה"ר
משה זאב ניצ ז"ל שנקרא בשם ר' משה חסיד שלקחתיה
בעת זקנתי ביה ועזרה חיל להיות לי אחי עזר שהעמיסה על
נפשה כל עמל וטורח הנהגת ביתי כדי שאוכל לישוב בשלוה
על התוע' וגם היתה לי לעזר למינסה ביגיע כפה אף שהיא
גיכ זקנה ביה ונתנה לי עזר גדול על הוצאות הרפסת ספרי זה
בתנאי שיהי' לה חלק בעוה"ב בזה. זכרה לה אלקי לטובה שתאריך
ימים ותזכה לראות רוב נהת בכ"ח ונזכה לראות בנחמת ציון
ובנין ירושלים בבא"ס.

מודעה רבה:

כ"מ שנאמר בזה הספר קס עכ"ס או גוי וכיו"צ הכוונה על
האומות שהיו בימים קדמונים, לא כן האומות אשר אנו
יושבים עליהם, ומחויבים אלמנו להחלל נשמות.

Seifer KOIL SIMHU

legile religioase evrelască.

כתיבתי:

Haham S. J. Hulin

Volontirovca

jud. Cet.-Alba Bassarabie (Romanie.)

DRUCK VON JAKOB WIDER BUCHDRUCKEREI
SEINI. (Szinérváralja) Jud, Sătmar RUMÄNIEN.
1926.

אזהרה נמרצה

באיזו אופן נתתי רשות לכל אדם להדפיס ספרי עיין בספרי
דברי חכמים וחדותם.

מה הציאתי עד הלום לעמוד במקום גדולים, ולהחליט בין מחזרים ובעלי
חשונות, עיין בהקדמה לספרי "אזכרה לשחיטה", ושם תמצא גם ע"ז הסכמות
[ונל' ריבתי לכפלם כאן שנית ונחנות הוללות הדפוס כי רצוהו] ונלדיקים וגלוי
עולם ורצנים וסוד"ס ונפלים אזהרי וידידי שנקשתי ומה להגיה כל ספרי ולקום
עליו עינא פקחא שכל דברי יעצרו חתם שבע זיקורחם באזהרה, קודם שילא
לאור עולם, בעוד נועד לחקן מקום שלריך חיקון, וז"ה שנעמרו לנקשתי, וכאח"א
שהה אללו ספרי זון רב, ולמודו זו בעודו כ"י וכל אומר והנה שקלו בפלס ומאזני
רוקח, ובכמה מקוונות אונרו גם חו"ד, וכדי לקרצ את הגלולה כהנתי צפנים
ספרי כ"ד צסס אומרו, וכלס כאהד צ"ה גנרו עליו את ההלל הגדול
וחזקו ואונלו את לצני להולילו לאור עולם, זכרה להם אלהי לעוצה.

אונס כן שגלה צמחצתי תחלה לכרצ גם את ספרי זה ללדקה, כנור
צ' ספרים הראשונים ה"ל, וכן גם כחצתי בהקדמה חניינא צספרי א' שילא
ראשונה לאור, שאס ירחי' ד' את גבולי אכרצ גם ספרי זה, אולם לא מחצותי
מחצותיכם אונר ד', שגלו עלי הוללות הדפסח צ' הראשונים ה"ל יותר הרבה
מאלך מאשר דויתי וחצנהי, עד שכעת חס הכסף ושערי דמעות ננעלו לפני,
ואין צכחי ויכולתי להדפיס גם ספרי זה לכרצן ללדקה, וסדרי צנורומים שלא
עשיתי הורתי קרדוס להרוויח כסף צזה, וכל הפלי ולוכי ומאורי לעת זקנתי
צ"ה הוא רק להוליל לאור עולם כל מיצורי אשר חנני ה' צכ"ח, וחמיד
תפלחי צפי, יה"ר ספרי ימלאו חן צעיני אחי הסוצי"ס, שילמודו צהס ושיהי'
חלקי בין נוצי הרציה, ע"כ הכרחתי לנקש מאזהרי חורה שיקבו ספרי זה צמחיר
כפי השגה ידס ועכ"פ כדי שיעור הוללות הדפסחו גהוא צערך ארצעים
פראנק (לי):

אלה הדברים שכתנתי מענ"ד צדיני טרה"ר, צעזר החונן לאדם דעה, ותועלת
לוח זה (א) כדי שידע המעיין מצען נוי ילא הדצר שלא יסמוך. עלי
צלי שא"ח, צ) להקל עורח ומשא המצקר שינלא אוחס צנקל צלי חיפוש ועורח...

בסל"ה סע"א סקכ"ד, סע"ג סק"צ, סע"ד סק"ז, סע"י סק"א, סע"ח סק"א, סע"כ
סק"א, סס סקנ"ו, סעכ"ו סקנ"ז, סעכ"ז סק"ד, סעכ"ח סק"י, סעכ"ל סק"ג, סס
סקנ"ו, סל"ט סק"א, תרל"ר סל"ה סק"ג, סקכ"ג, סקכ"ח, סקמ"ח, סקמ"א, סקס"ו,
סקפ"ג: סל"ו סע"א סק"ט, סע"י סק"ה, סעכ"א סק"ז, תרל"ר סל"ו סק"צ,
סק"ח, סל"ז סע"ז סק"ג, סע"י סק"ח, סעכ"א סק"ט, סוף סעכ"ז, סעכ"ח
סע"א, תרל"ר סל"ז סק"ח, סל"ה סע"ז סק"צ, תרל"ר סל"ה סקנ"ו, סקל"צ,
סקנ"ו, סקנ"ז, סל"ט סע"ז סק"ז, סק"ט, סעכ"א סק"ח, סעכ"ז סק"צ,
סס, סעכ"ח סק"א, סעכ"ט סק"י, סעכ"א סק"ח, סעכ"ז, תרל"ר סל"ט סק"ד:
סק"ד, סקנ"ז, סקל"ה, סקנ"ו, סקנ"א, סקנ"ז סק"ז, סק"ס, סקס"א, סקס"ג, סקס"ד,
סקק"ג, סקק"ה, סק קל"ח, סק קס"ז ליקועי דיכיס סק"ד.

סליה.

א (ה) אם מותר לאכול מבהמה קודם הפשט וניתוח. זא"פ סליט סעכ"ר
 כתב שאין לאדם לנהוג לאכול קודם הפשיט זא"פ סכנר דרך הריאה
 משום דיש לחוש שמא ימלא זה אח"כ אחד מחיי טרפות, ומצינו דא"י
 לדבריו מצינו כ"ה שכן דעת החוס' ע"ש ודעת השמ"ח עכ"ל סע"ח שמתיר
 לחתוך בשר מצינו השחיטה בעודה מפרנסת ולאכלו. אחר מיתת הצניח
 משמע שהי"כ אין מעכב ואין לחוש לחיי טרפות דקומצין ארזו בהמות
 כשרות. (ז) מדוע לענין בדיקת הריאה לא סמכין ארוב בהמות כשרות.
 משום דטרפות הריאה הוא מיעוט המולי לכן גזרו חכמ"ל לבדוק אחר כל
 מיני טרפות שנה בכל בהמה ומה בין זקנים בין ילדים ולא סמכין ארזו
 אבל בשאר חיי טרפות סמכין ארזו בהמות שכשרות המה, ואע"ג דקיי"ל
 דכל היכא דיכולין לבדוק מצדדין ולא סמכין ארזו, עיין פמ"ג פתיה
 לסליט דזה דוקא היכא דליכא טרחא יתירה לבדוק אבל צדדין לבדוק אחר
 חיי טרפות דהוי עורח גדול סמכין ארזו היכא דהמיעוט אינו מולי.
 (ג) שויב שיוצא מתחת ידו ג' חלקים כשרות וחלק רביעי טרפות.
 ענין קח"ס בקונטרס פרט ועוללות שהרע"ט העולם דבר השו"ע מצאנו
 שה"י שכיח אללו מספר כשרות כח"ל, וכתב שמה מוכח שעושה ברמיה
 ומתק הקרכות צפנים. וראיתי דה"ש סליט סק"ז שכתב בשם כמה שו"ת
 שאין מזה ראיה כלל כי צודאי יוכל להיות - לפעמים כי כשרות וצפרט
 צימי הקיץ שהמה רועים ואוכלים עשב השדה אין שכיח בהם כי כשרות
 כי ע"פ רוב שכיח הטרפות רק בבהמות האוכלים ברא ומאשליק [פסולת
 משריפת הי"ש] ולא בבהמות האוכלים עשב השדה וכן בבהמות ילדות ג"כ
 אין שכיח אף שמה טרפות. (ד) כמה מיני בדיקות יש בריאה. עש"ח
 סליט עד סע"ה וזל"ש ססקי"א וחורח העולה מדבריהם ש"ס שלשה מיני
 בדיקות: א] היא הבדיקה מוכרות שהיא גזירה דרצון ממש כהסכמות כל
 גדולי אחרונים [דלא כמסמעות מהרמב"ם שגם בדיקה זאת היא רק מנהג
 מימי התנאים על"ש ססקי"א] ואם איזרה צמוד צלי בדיקה זאת הצטר וגם
 הכלים אקורים לו ולמי שנחצטל בצצילו אף צה"מ ואף צגוי"ט ולאחרים
 מותר למכור צול [היינו צמקא טרפה] ואם אין דרכו כלל למכור בשר
 לאחרים מותר לו למכור לאחרים אף צדמי כשרה ואם נאצדה צצוג צלי
 בדיקה זאת כשר צה"מ משום דסמכין ארזו בהמות כשרות וצגוי"ט כשר אף
 צה"מ וצע"פ יחמיר לעלמו אף צגוי"ט ואף צה"מ ולא יחמיר לאחרים וזא"פ
 סליט סע"ג מקיל צגוי"ט וכתב שאף אם אינו לו פ"א שהאציר הריאה אף
 צמוד אין להחמיר. ב] היא בדיקה משארי טרפות שצריאה שדעת השמ"ח
 שגם בדיקה זאת הוא גזירה מחז"ל ודעת הל"ש שם שבדיקה זאת לאו גזירה

דרצון

שאלות

א (ה) אם מותר לאכול מבהמה קודם הפשט: (ז) מדוע לענין בדיקת
 הריאה לא סמכין ארזו בהמות שכשרות. (ג) שויב שיוצא מתחת ידו ג'
 חלקים כשרות ואכל רביעי טרפות. (ד) כמה מיני בדיקות יש בריאה
 וחילוקי דיניהם.

דרכן הוא אלא מנהג מימי התנאים ואם איצרה צמיד זלי דדיקה זאת
הצטרף אקור לו ולימי שנתבטל צעצילו והכלים מותרים לו ואם נאצרה צשונג
זלי דדיקה זאת כשר אף צאה"מ אף לרעת השמ"ח אע"פ שקוצר שנס
דדיקה זאת בזירה מחז"ל מ"מ מודה רלל בזרו אדיענר אס נאצרה צשונג
וצפרט לרעת הל"ש שקוצר שדדיקה זאת הוא רק מנהג דודאי אין לאקור
דדיענר כשנאצרה צשונג על"ש קליט שקט"ז ורעת צא"פ עסקי"ז דאף אס
איצרה צמיד זלי דדיקה זאת שאירע לו פ"א כן ג"כ יס להכשיר צהפסד
קלת אף צצהמה זקנה. ג) היא לנפוח הריאה שרוב הפוסקים קוצרין שדדיקה
זאת קיל מצדיקה צ' ואינה לריכה כלל, ודעת המדרכי צסם צה"ג שחמורה
דדיקה זו כמו דדיקה א' ועל"ש שס שאנו צמדינותינו קוצרין כרוב הפוסקים
ואין נופחין קוס ריאה אלא"כ ש"ס צה איזו ריעותא וצדח"ש קליט שקכ"ז
כחצ צסם כמה אחרונים שאע"פ שמשמע צצמי הש"ס לא נפחו לריאה מימ
אפסר צצמיהם היו הצודקים צבי מדע ציותר להצין ולהצחין צנקב מיס
ע"י משמוש היד צפנים ורל"ת עין צחוץ אף זלי נפוחה אצל צימינו אלה
אינם יכולים להצחין צנקב מיס רק עיכ"פ לכן דדיקה הנפוחה צצמיתנו
חיוצת היא. ה) במקומות שלא נהגו לנפוח הריאה. עשמי"ה קליט קע"צ
שליך עכ"פ להול"ה לחון לצדקה צמח"ת עין ו"ס גדולים שגזרו חס
ע"ז שלא לסמוך על דדיקה פנים לחור אלא"כ צודק שחורגל כצר ממה
פנים צקחלה גדולה ש"ס שס דדיקות הרצה צכל יוס הוא יכול לסמוך על
דדיקה פנים לחור. ו) בעגלים הרכים דלא שכיח בהם סרכות אם צריך
גם כן להוציא הריאה לחוץ לצדקה במ"ע. רל"ת צטע"צ צקור"א חשלי"צ
שמלריך להול"ה לחון משוס דמה שהוחמרו להול"ה לחון הוא מחשש מרחא
ערפה או יצס וכדומה וצריעותות אלו שוים קטנים לגדולים ועוד משוס
דצעגלים הקטנים יס לחוש יותר מצמהה זקנה דשחא היה שס סרכא דקה
ונפסקה ציד הצודק צנחת שצצהמה זקנה כשר וצעגלים הרכים יס אוקרין
עקל"ט קעל"ט קקי"ט, וכ"כ צדח"ש קליט שקכ"ה צסם הגרע"א שהרע"ש
העולם לצטל המנהג שנהגו צקלת מקומות שלא להול"ה הריאה צעגלים
וש"מ מלרד להקל צזה. ז) במקומות המחמירין לנפוח כל ריאה כבה"ג.
אס איצרה צמיד צלכ"פ רעת השמ"ח שהצטרף אקור ודע' הל"ש שס צסקי"צ שהחקל
צה"מ להחיר הצטר לא הפסיד ורל"ו לקנפו צקנפ אחר ואס נאצרה צשונג צלכ"פ
כשר אף צאה"מ ואף צעכ"פ לא יחמיר לעלמו. ח) עד מתי מקילין בגויס ועג'
רכים. ע"ז קע"ג שקכ"ג שבי"ז שנקראים גויס דינס ככ"ל ועגלים כ"ז שיונקים
ואינס אוכלים דינס כגויס ואס יונקים וגס אוכלים דינס צצהמה זקנה
עמ"ש צקל"ט קעל"ט קקי" לענין שיעל כאופחא ולענין סרכא. ט) גויס
הגדילים בבתיס שנאבדה הריאה בלי"ב. לא יכשיר אלא"כ צדק צללעות
ואין

שאלות

- ה) צמקומות שלא נהגו לנפוח הריאה אס לריך עכ"פ להול"ה לחון לצדקה
צמ"ע. ו) צעגלים הרכים דלא שכיח צהם סרכות אס לריך ג"כ להול"ה
הריאות לחון לצדקה צמ"ע. ז) צמקומות המחמירין לנפוח כל ריאה כצה"ג
ואיצרה צמיד או נאצרה צלכ"פ. ח) עד מתי מקילין בגויס ועגלים רכים.
ט) גויס הגדילים צצחים שנאצרה הריאה שלהם צל"צ.

ואין גם סכר מוסם שנהם שכיח סכרות. (י) אם אירע לפעמים מקום או זמן שטרפות של איוו מין ריעותא מצוי יותר מהכשרות או אף רק שוים. אם נאזרה בלי"צ מריעותא זאת ערפה אף ביה"מ ואף בגי"ע מוסם דכיון דליכא רוב כשרות ה"ל ספק דאורייתא על"ש סלי"ט סק"ג ובס"ק י"ד. וראיתי במה"ז ככ"ח סעי' שזה דוקא אם מריעותא זאת נמלא בשעת סביבה גדולה אבל אם נמלא רק במקום אחד לא מקרי מיעוט הולוי ומותר להשליך אותו האזר קודם בדיקה וכן עשה הלכה למעשה בהסכמת המו"ץ והשליך את העמול בלי"צ אף שהי' שכיח גם נקצ במקום העצ מהעמול אבל דרש"ש סלי"ט סק"ג כתב בשם "עשכ"י שאף שלא נמלא רק בזהמה אחת מעשרה זהמות שיש זה ריעותא האוסרת ג"כ מקרי מיעוט. המולוי ולכ"ך לבדוק אחר ריעותא זאת וכן ראייתי במה"י עכ"פ ב' סקעי' שמי"א דברי מה"ז ה"ל ומסיים בלי"ע. (יא) בהמה שיש לה חולי שיעול ובאברה הריאה בלי"ב. בלי"פ סעי'ג אוסר אף ביה"מ. (יב) אם מותר לאכול חלבה בחייה. ענא"פ בעשכ"ז שאסר לאכול חלבה וראיתי במה"ז גם סעי' שזה דוקא כשהשיעול הוא בקול נמוך. ועיי' ז"ל א"ל חס קולו ללול וגבוש עד שנקטע קולו למרחוק אין זה קלוקל גדול ומותר לאכול חלבה. (יג) אם נאברה הריאה מבהמה ואח"כ מצא מכה רבה בצלעות. ענא"פ סלי"ט סעי'ג שאוסר אף ביה"מ ולי"ש סעי' אוסר גם החלז. (יד) מה שהקצבים תוחבין סכין ב"ב הבהמה תיכף אח"ש להוציא דמה וכן מה שחותכין סביב הקנה והושט שקורין ליזיווין ועי"פ רוב מגיע הסכין להריאה דלכאורה ה"ל כמבטל בסויד הבדיקה דאפשר הי' סכר ואז הוא זזתכה בסכינא. ראייתי דרש"ש סלי"ט סקעי'ג שכתב בשם פירדס הגדול לרש"י ז"ל שגם בימינו עשו כן העצמים שחתכו סכין בלז הזהמה וכתב שאין כח בידו למחית להם [ובפרט בימינו חלה מי יונח בידם] וראיתי גם בסקעי'ג שהשלחן גבוה בצולו ליירושלים עדיק לווח ככרוביא לצטל מכה לחתוך סביב הקנה ולחתה בידו שהביד מירושלים ציטל הונכה הזה. וענא"פ בלזוקה לשחיטה ס"י סעי' ועי"ש סכ"ג סעי'ג שבתחומת סכין בלז הזהמה יש לחוש גכ לקירוב מיתה וגם עי"ש סקעי'ג משי"כ ממנהג הקלצים שחומצין סכין בהשירה עד שנחתך החוט שנה והזהמה וזדעזיז ונחתעת עי"ז. (טו) הא"ך צריכה להיות הבדיקה בפנים. הנוחזר בסלי"ט סעי'ג כתב שיכניס ידו בזריזות בלי רפיון ידים. והרש"ל מוצא גם ביה"מ סקעי'ג כתב שיכניס ידו לפנים וליכנה בנחת עי"ש והאחרונים עשו מזה פלוגתא בין המחזר והרש"ל והסכימו לדעת הרש"ל וכי' השמיח סלי"ט סעי'ג וז"ל בדיקה זו היינו שיכניס סכורק ידו לפנים

שאלות

(י) אם אירע לפעמים מקום או זמן שטרפות של איוו מין ריעותא מולוי יותר מהכשרות או אף שוים טרפות וכשרות ונאזרה בלי בדיקה מריעותא זאת. (יא) זהמה שיש לה חולי שיעול ונאזרה הריאה בלי"צ. (יב) אם מותר לאכול החלז מזהמה בחייה כשיש לו חולי שיעול. (יג) אם נאזרה ריאה מזהמה ואח"כ נמלא מכה רבה בצלעות. (יד) מה שהקלצים תוחבין סכין בלז הזהמה תיכף אח"ש להוליח דמה וכן מה שחותכין סביב הושט והקנה שקורין ליזיווין. (טו) הא"ך לריכא להיות הבדיקה בפנים.

לפנים נכחה וימשש בכל חלקי הריאה נמחון וישנן הדעת. אלא קרליתי
 בקה"ק קליט סק"כ וזדח"ש שם: ס"ק שפ"צ בשם ראש יוסף דלין שום פלוגתא
 כלל זזה בין המחצר והרש"ל כי גם המחצר קוצר שהצדיקה צפנים לריכה
 להיות נמחון וישנן הדעת כמ"ש הרש"ל ומ"ש המחצר לשון זריזות קלי על
 זמן הצדיקה היינו שזרזו וימחר לצדוק אח הריאה בעודה חמה שלא נחקרו
 עדיין הסרכות ולשון הכ"צ שהוא מקור לדין זה דמחצר [צבאל הגולה
 מליין דין זה בשם ר' שמחה מויערי] מורה ג"כ דקלי על זמן הצדיקה
 דזה לשון הכ"צ שם השוחט לריך שיכניס ידו בזריזות בלי רסיון ידים ולא
 מחמת חמימות הצהמה מחמתקים הסרכות שאינם טרפות ואוחן ס' הטריפות
 מחקיינות עכ"ל, נראה מזה דקלי על זמן הצדיקה שזרזו ח"ע לצדוק בעוד
 שהצהמה עדיין חמה אבל לשון הרש"ל כן הוא כשיכניס ידו לפנים יוליכנה
 נכחה וזה מורה שקלי על הצדיקה עלמה שהצדיקה לריכה להיות נכחה ומר
 אמר חדא ומח"א ולא פליגי. (טז) יש מקומות שבדקין בדיקת פנים בעוד
 הבהמה שוכבת על הארץ ובכמה מקומות אין עושין כן מהו מעמייהו.
 מקומות המחמירין לצדוק בעודה על הארץ הוא משום דחיישו שמה הקלצים
 ינחיקו הס' דרך החור שהושט היה מונח שם או דרך ציהש"ה שינכל לקרוע
 שם הקרום הדק ויגיע לריאה והמקומות שאין צודקין על הארץ הוא משום
 דסוברין שלא נחשדו ח"ו ישראל לעושי חועבות ואדרכא חנו רואין כ"פ
 שאינם להם להקלצים ח"ו ריעותא צבני מעיים ומחלים להשו"צ או להמורה
 עמיד קלי"ט ח"א סק"צ וצטנתי עכו"ם או ישראל חשוד עקל"ט סע"א שהמה
 חשודים לעשות עול ודאי ככון לכחלה לצדוק ח"מ בעודה על הארץ
 צהמה ישראל חשוד, וצהמה עכו"ם יש לחשוד אף דיעבד וצבאל"פ ראיתי
 טעם אחר להצודקים על הארץ משום דיש לחוש שעי' הנענוע אח הצהמה
 לחלוה יוכל להפרק ח"ו ס' [נמקומותיו אין צודקין על הארץ והשם
 העוז יכפל]. (יז) יש מקומות שחותרין את החזה ודרך שם בודקין
 הריאה. ראיתי צבאל"פ קלי"ט סע"ה שכתב שהיא מנהג מבוהה ורע ולריך
 לצעלו וכ"כ מנה"ג ככ"ח סע"ג וחז"ל ק"מ צה"ש סק"א שאסור לעשות כן
 מחמת פריקת הס' והמחמ"י בקו"א קל"ו אות ו' צהנה חולק ע"ז וכחז
 שצעידי כוהגין כן צהסכמות וחקכות הרצנים הקודמים [צאופן שלא יגיע
 הקרדוס לחלל הצהמה היינו שיחחוך בקרדוס רק עלם החזה וישאר קרום
 הפנימי הסובב אח חלל הצהמה ואח"כ יחחוך בצכין נכחה אח הקרום זה
 ויצדוק] וכחז שאדרכא מנהג עוב הוא כי עי"ז יראה צעיניו צדיקתו צפנים
 ולא ימשש בעור צאפילה שקרוב הדבר לקרוע ח"ו ס' דקה השכיחים צאוכא
 עליוכה וכן עוב ויפה צדיקה כזאח כאשר ילערך לחחוך ח"ו ס' ממקום
 חיבורה לשומן או לחזה שקשה לעשות זאח דרך הטריפס אבל כצודק דרך
 החזה יראה צעיניו אח מעשי ידיו. ועוד כתב שם שאדרכא חנו רואין
 שעי' צדיקה דרך פתיחת החזה נמל"ס ע"פ רוב ס' דקות יומר מצודק
 ע"י

שאלות

(טז) יש מקומות שצודקין צדיקת פנים בעודה הצהמה על הארץ ויש
 מקומות שאין עושין כן מהו מעמייהו. (יז) יש מקומות שקורעין אח החזה
 ודרך שם צודקין אח הריאה.

ע"י פתיחת הערפס ללא כח"ש חו"ז ומח"ז ש"ס לחוש צוה לפריקת הקרכות. אלא שר"ח"י צד"ש סל"ט סקכ"צ סכת"צ צסס הג' הרח"ל הק' רח"ה מאפעט ז"ע שחור סיכול להיות ע"י פתיחת החזה ע"י צ"א הרוח פחלום על הריאה נקפלים ע"י הריקין ונחשקים ונעשים כמו סרכות ונלמח לינס ס' כלל עמ"ש סל"ט סעליה וצח"ל סל"ט ס"ק קכ"ז. (יח) בנו"ש אז מותר לחתוך החזה ולבדוק דרך שם. כיון דלא עכ"ס צהס ס' מודים כ"ע סיותר עוז לבדוק דרך החזה ולבדוק דרך הערפס, וכ"כ צ"א שחשומעס סצח"ן רוקח כוהגין כן צגוי"ע ו"עג' חזל מ"ן הרח"ל מאפעט הכ"ל לעק עליהם משום ע"י ספוחחין החזה נעשים סס' ככ"ל ולוקרים צחנס ומפסידים ממונס ס"י ערד"ש סס. (יע) כאשר בודק דרך הערפס איך יעשה, יחחוך צכה. מעט ויעה ל"ד הללעות, ויש מחמירין ספוחחין רק כדי כניסת חלצו וצודק חלצו סני סחחך וחח"כ מרחיב יוחר וצודק עשמיח סל"ט סע"ג. (כ) כמה הוא שיעור זמן בבדיקת ריאה אחת של בהמה. כמה הג' מהרש"ק צהקדומה לחו"ז עשיעורה לא פחות ע"ג מ"יטו"ן. (כח) עכ"ס או ישראל בלתי בקי שנמל את הריאה קודם בדיקה והחזירה שלימה בלי שום ריעותא. עשמיח סל"ט סע"י סלכחחלה ל"ך צדיקה כפומה ופוסקין לרלות אס ח"נה מצלצן צח"ו מקוס ולז כסרה חף צח"י"מ וחף צזקה וצדיעצד אס צדק רק צנפומה ולא צפוסקין ג"כ כסר ככ"ל חזל אס חלצה ולא צדקה כלל ח"ן להכסיר רק צח"י"מ או צגוי"ע ואס צמו"ד לא צדקה כלל דינה כלל צדק צדיקה א' דלעיל סק"ד. (כז) אם היתה הבהמה של עכ"ס או ישראל חשוד ולקח הריאה לביתו וכדומה והחזירה שלימה. צח"י"מ סל"י סעליח חוסר משום דחייסין עמל כחך צכיון סח"ח להכיר חף ע"י צדיקה וגס יש לחסור צוה משום קנס וכן רח"י צד"ש סל"ט סקע"ז סכת"צ צסס סלמן גצוה ספ"ח ח"רע לפכ"י צצהמח עכ"ס ספמח העכ"ס אה הערפס ונגע צכל חלקי הריאה להוליה לחוץ ונזכר סח"ן רסחי להוליה ולא הוליה וסח"ף אה הצהמה. (כג) אם הבודק שתהמשקה חרף אס מותר אז לבדוק ריאה. עדיק סל"ס סק"ד סצדיקה הריאה חמור עפי משמיטה צוה משום דצדיקה יש צה ל"ד הורחל לכן אס הוא מרגיש ח"ו חינוס צח"צרי חסור לבדוק הריאה וכ"כ דח"ש ס"ח ס"ק קכ"ז צסס כמה חמרכים וכן רח"י צמח"י צח"י"מ חות קכ"ג סכת"צ חוכמס על הסו"צ סח"ן צוה צוה וע"ש צחצוקה לסח"מס ס"ח סעל"י לעכ"ן סח"מס וצכ"י"ח סע"ז לעכ"ן צדיקה סככ"ן כסח"ח סח"י. (כד) מדוע אין מברכין על בדיקת הריאה כמו על כל מצות דרבנן. ערל"י סל"ט סק"י"ט סכת"צ צסס מחזיק צרכה

שאלות

(יח) צגוי"ע אס מותר לחחוך החזה ולבדוק דרך סס. (יע) כאשר צודק דרך הערפס איך יחחוך אה הערפס. (כ) כמה הוא שיעור זמן לבדיקת ריאה אחת של צהמה. (כח) עכ"ס או ישראל סח"ו צקי סענל אה הריאה קודם צדיקה והחזירה שלימה צלי סוס ריעותא. (כז) אס הצהמה של עכ"ס או ישראל חשוד ולקח הריאה לצ"ו וכדומה והחזירה שלימה. (כג) אס מותר לבדוק ריאה אחר ששמה משקה חרף. (כד) מדוע אין מברכין לבדיקת ריאה כמו סמנכ"ן על כל מלות דרבנן.

זרבה משום שאין זה מנוח דרכן רק גזירה דרכן ומלמדים משמע דרך
 וזהו חזק מימי החללים עדת"ש קליט סק"י לכן אין מצרכין עליה [ועיין
 בהקדמה על ספרי תמי"ה המאה"ג ר' מרדכי יאסין רומ"ל זפעטשאלקי
 הערות יקרות נש"ס וחז"ל ופסקים שמוצאים דרכן] ובסם
 כנה"ג כתב עוד טעם משום שהדריקה הוא סעיף מחלקי השחיטה שהרי
 כוונת השחיטה הוא לדקה ולחללה אם ימלאנה כשרה כמו שאין מצרכין
 שהחיינו על דריקה חמץ משום שהוא ללורך הדגל וצדלל מצרכין שהחיינו על
 הפוס בקידוש ע"ש החניא סה"ל כע"ג חף שסם אין הצרכה שהחיינו
 עוצר לעשייתן לדריקה חמץ ומכש"כ כד"ד יולאים בצרכה שעל שחיטה גם
 על דריקה הריאה שהוא עוצר לעשייתן גם לדריקה ועוד טעמים כתב
 שם צסם מחיינו ובסם דריקה כ"י ודעת ז"ל ע"ש עלמו ע"ש שכתב משום
 שהדריקה הוא רק לבחילה כי אם נאצדה בלי כשר מחמת רוב בהמות
 בשרות לכן אין מצרכין על הדריקה כמו שאין מצרכין על הדמאי משום
 דרוב עמי הארץ מעשרין הן ע"ש ובס"ד צקליט ח"א סק"צ לחי"ת
 שכתב צסם פירס הגדול לרש"י ז"ל שהטעם הוא מחמת שאין מצרכין על
 מלות לא תעשה ובדריקה הריאה הוא מלות לית דמדבחיז זאת החיה אשר
 תאכלו מוכח דכל שאינה יכולה לחיות לא תאכל עכ"ל (כה) אם כל
 טרפות הריאה פועמם משום נקב המה. דעת השמ"ה דכלס מטעם נקב
 המה והלמדים כתב שחקר טרפות צפ"ע הוא ולאו משום נקב והלי"ש צקק"א
 העלה שחקר וגם יחזיק ויחזיר וחלף וליקח אינם מטעם נקב וכ"כ דברי
 לחמים שחקר ויחזיר וחלף אינם מלטרפים לחז"ל עם ריעותא דנקב משום
 שהמה לאו מחשש נקב ואין עדותן מכוונת עם הריעותא דנקב שאללס ומפכל
 שם שאף יחזיק לא ילטרף ומסיים בלי"ע מלמ"ש שהלי"ש מחזיר בזה ועד"ש
 קלי"ה סק"ג שכל האחרונים העלו דהעיקר לדינא כדעת הח"ס לכל הריעותות
 מלטרפות ז"ל לחז"ל חזן מלמקה שאינה מלטרפת משום דהח"ס צלמו לא
 כללו צקב נקב ואפשר שחקר מצרייתא ג"כ חז"ל לרי דנקב.

ב (ה) כמה אונות אית לה לריאה ואיד הוא עמידתן ומנוחתן בבהמה.
 ה' אונות אית לה לריאה חלחל בימין וחרי צשמאל כשתולה הבהמה
 צרגליה ופניה נגד הצדקה. (ז) אם הריאה חלקה בלי חיתוכי אונות,
 או שחקר אונא אחת, או יחזיר אונא אחת, או חלה חלקה כלה מקרי
 שיעא כאופחא צצ"ס וטרפה [חל"כ יש סדקים לכל אונא ואונא] אם חקר
 חף אונא אחת וחז"ל שהשניה נחצה כשתים טרפה, ויחזיר כגון שיש זה
 יחז"ל כע"ד לו יחזיק כע"ד [צמקומות שאוקרין יחזיק] טרפה, וחלף כגון
 שחלפו מנין האונות מימין לשמאל ומשמאל לימין או שחלפו לזרע וגדלות
 האונות מלד ימין לשמאל ומשמאל לימין ככל אלה חקרינו [עיין צקוף ספרי
 סלייחתי תמונת הריאה], וראיתי צד"ש קלי"ה סק"א שכתב צסם זכ"ל
 שצלוכדון

שאלות

- (כה) אם כל מיני טרפות הריאה טעמים משום נקב המה.
 ב (ה) כמה אונות אית לה לריאה ומקום עמידתן ומנוחתן בצממה. (ז) אם
 הריאה חלקה בלי חיתוכי אונות ואונות או שחקר אונא אחת
 או שיש יחזיר אונא אחת או חלה חלקה.

שכלונדון שביח ברוב השורים הנאים מספרד שמסונה הריחה שלהם משארי
ריחות דעלמא היינו שאללס הארע והנשיכה כחץ אינס מחוזרין נהריחה
נמקום השלם כיא מקמא נמקום הסמפוכות ומימ מכשירין אותם ועיל סעי"ח
וכן ראייה נדח"ט-סס קק"ל נסס נודקי שאלוכיקי טסס הנופלים רוצם
ככלס אין להם חיתוכי אונות כלל ומימ מכשירין אותם משום דהכי רבוטיהו
ועיל סעי"ח קק"ט ריכי יחיר וורדא נופלים. (ג) אם אונא האמצעית
עומדת מקמא בין האי"ע לבין אונא העליונה ומגבה אין נראית כלל
האונא האמצעית: ד"ק קק"ל מכשיר משום דדרך גידולס נכך. (ד) אם
האונא האמצעית מכסת את הארע. דח"ט נקקט"ז כחנ נסס דח
להכשיר משום דרך גידולס נכך כדלעיל קק"ז ועיין לקמן סעי"ח קק"ד
ונסעכ"ז קק"ה. (ה) על שום מה נקראים אונות ואומות ואונינות. דורדא
ונגב. אומא נקראת על שם אס, אונא נקראת ע"ש חוץ, אונינותא נקראת
ע"ש קטנותה, וורדא נקראת ע"ש שחולרה כשופנה, נכך נקרא ע"ש שמונה
עומן נכיס. (ו) שמות האונות. צימין הסמוכה לאומא נקראת ארע ואונא
שאללה נקראת אונא חולעית ואונא שאללה נקראת אונא עליונה דימין ו"ש
שקורין אותה רגל החמור משום שדומה לרגל חמור, ומלך שמאל הסמוכה
להאומא נקראת משוכה כחץ ואונא שאללה נקראת אונא עליונה דשמאל
ונכלל נקראת ריאה ע"ש שרואין ומעיינין זה נצדיקה עמשנ"ז קק"א.
(ז) פירוש יתכ"ג לדעת רש"י ז"ל ורמב"ם וסיעתם, ולדעת רמב"ן
ורשב"א ולדעת הל"ש. דעת רש"י ורמב"ם וסיעתם משום דהוי כניעלו
סניהם ונצרייתו ודעת הרמב"ן והרשב"א משום דהוי כאלו היתרח לצד כניעל
ומקומו וגם וקומו עמו (רמב"ן) ועשה סס נקז (רשב"א) עמשנ"ז סניה
קק"ד ולי"ש סניה סקכ"ח אות ג', ודעת הל"ש עסק"א אות כ' דמשום דנחלק
חיות האונא לשנים אין להם כח ויכולת לעשות פעולת האונא כנוו קרי
דני שותפי וכ"ל סעי"ז קק"ד שהמקמ"ע והח"ז ועוד כמה אחרונים סתרו
דברי הל"ש בזה ענין. התחלקת אונא ואיך התהוות הנחלק ופילול ע"ל
סעי"ח ונספרי דברי חכמים וחדותם ס"י.

ג (ה) במה היכרים וסימנים יש שמכשירין על ידיהם חסר אונא.
יש לזה ששה סימנים: א) סדק, וע"ל סעי"ד מהות הסדק ומקומו.
ב) סמפון, עיין דח"ט ס"ק שפ"א שמפון להשלים חסר הוא דוקא כשהוא
הולך מהקנה ולא מה שכלל סמפון נחוד אונא וכן ע"ש נס"ק סעי"ח
ונמקמ"ע קק"ז ונר"ח סק"כ שחס באומא נוולא סמפון המעלים חסר אונא
אין להחיר אלא יודע ברור שזה הסמפון יחיר ואין כוונהו נשאר אומות
כי בכל אומא יש הרבה סמפוכות. ג) שהאומא כלד סמיכתה לאונא היא ארע.
(ד) שהאונא

שאלות

(ג) אס אונא חולעית עומדת מקמא צין ארע לבין אונא עליונה ומגבה
אין נראית כלל האונא החולעית. (ד) אס אונא חולעית מכסת את הארע.
(ה) על שום מה נקראים אונות ואומות, אונינותא דורדא ונגב. (ו) שמות
האונות. (ז) פירוש יתכ"ג לדעת רש"י ז"ל ורמב"ם וסיעתם ולדעת רמב"ן
ורשב"א ודעת הל"ש.

ג (ה) כמה היכרים וסימנים יש שמכשירין ע"י חסר אונא.

(ד) שהאונא הסמוכה עתה להאומא הוא חר"ע בלד סמוכה להאומא. ה) שהאומא דימין גבוה יותר מאונא השמאלית שכנגדה [כשחברה האר"ע]. דין זה נובע ממהרי"ו וער"פ סקב"ט. וסק"ל שכוונת השו"ח בדברי מהרי"ו כן הוא דרך האר"ע להיות גבוה בצורה ללד הגב והלעות יוחר. והאונא שמאל שכנגדה לכן עתה שמואל שהאומא ללד סמוכה להאומא הוא כן שהוא גבוה ללד הגב והלעות יוחר מאונא השמאלית שכנגדה ואר"ע שאינה רחבה מוכח מזה שאר"ע נדבקה שם להאומא וגם יש לומר שנחללה הוא כן וצפנים היא קדורה כהלכה משום דמקום הגבוה הוא גבול הונגיל בין האונא לבין האומא. [ואם לריך בזה שיה"י עכ"פ חר"ק קלח, ע"ל סב"י זה סק"ה] חלל אם האומא שם אינה גבוה ללד הגב והלעות רק שהיא רחבה יותר מהראוי עד שהחיתוך שזיכה לבין האונא שאללה הוא יוחר קרוב לגירח מהחיתוך שבין האומא השמאלית לאונא שאללה אין מועיל אר"ע שלכאורה גם זה סיוען שאונא נדבקה לשם להאומא וי"ו קוצר שאין זה מועיל כמו שקוצר שאין מועיל כשאונא אחת רחבה כשחיים כן כתב רח"פ בכוונת השו"ח בדברי מהרי"ו. והר"ץ יופרש חלל דברי. ומהרי"ו דוויידי שהחיתוך שבין האומא הימין לאונא שאללה הוא יוחר קרוב לגירח מהחיתוך שבין אומא השמאלית להאונא שאללה ככ"ל ואר"ע שאינה גבוה בצורה ללד הגב וללעות ב"כ מועיל כי מהר"ן כתב בשם הרוקח להכשיר גם באונא אחת רחבה כשחיים עדרח"ט ס"ק שו"א והבא"פ שם העלה דאין לסמוך על היכר זה לפי פירוש מהר"ל רק באותן מקומות הנוכסירין ס' מאונא לאומא אף למעלה"ח משום דהסיוען זה אין היכר שצפנים היא קדורה דלקמן סק"צ משום שאין שם מקום המגזיל בין האונא לבין האומא ואין זה רק הטעם משום דקרוכין כס' וא"כ אין להכשיר חלל במקומות שנוכסירין כ"כ גם למעלה"ח וגם שם אין להכשיר רק בה"מ ושעה"ד. אולה ראיתי בה"מ ס"ח סק"ז ובמה"ז כ"א כע"ז ובדח"ט ס"ק שס"ח דאין להכשיר ע"י היכר זה לפי פירוש מהר"ל בשום מקום משום דחזין צמדינותו שר"פ רוב מאלל כן אף בלי חסר שאומא דימין גדולה כאומא שמאל ולפעמים היא יוחר גדולה ממנה באופן שהחיתוך דימין הוא נמוך ללד הלוואר יוחר מהחיתוך דשמאל וא"כ אין זה היכר וסיוען להכשיר חסר ע"י עז"ד סוף סק"ח.

(ו) שהאומא בלד סמוכה לאונא בין צ' חודיה היא רחבה כ"צ אללעות בכנס צינורי חלל שראיתי בבא"פ סקב"ג שכתב על סיוען זה שאין זה היכר וסיוען צ"ע רק זה הוא היכר והסיוען שנאות ב' ד' דלעיל וכן ע"ש בסקב"ד דהסיוען צ' אללעות לאו דוקא הוא ואפילו פחות מצי אללעות ב"כ די בלד שח"י עצה יוחר מאונא שאללה שמוזה כיכר שאר"ע נדבקה לשם עדה"ט ס"ק שר"א. (ז) הטעמים שאנו מכשירין חסר ע"י היכרים וסימנים אלו ק' ומנפים בין הטעמים? ולדידן האוסרין ס' מחוד לחוד אם לא הוי תרי מילי דסתרי זל"ז אם נכשיר ע"י היכרים אלו?

עעס

שאלות

(ז) הטעמים שאנו מכשירין חסר ע"י היכרים וסימנים אלו והנפ"מ בין הטעמים ולדידן האוסרין ס' מחוד לחוד או למעשה"ח אם לא הוי תרי מילי דסתרי אהדרי לעעס הר"ן.

טעם. א' שצטמ"ח הוא טעם הרין משום דמסימנים אלו ניכר שמתולדה הית
 שחיס רק שנקרכו להדרי זכס, טעם ז' שצטמ"ח הוא טעם הרש"ל משום
 שמוסימנים אלו ניכר שמתולדה נבראח כך ועכ"פ זפנים קדורה כהלכתה,
 והנפ"מ זין הטעמים שצמ"ח שכתב דלהאוסרין ס"כ זין אונא לאומא כרית
 חין להכש"ר ע"י סימנים אלו לטעם הרין משום דה"ל תרי מילי דסתרי
 אהדרי ע"ש. וקשה הלז גם לדין האוסרין ס"כ לנעלמ"ח או כשנקרכו
 כס' האונות וגם החוד ומכשירין ע"י היכרים אלו ה"ל ג"כ תרי מילי דסתרי אהדרי
 לטעם הרין, ועמדו ע"ז ד"ק סק"ז ור"פ [עתק"ז] וכן רח"ת זקה"ק סליט
 סקטיו שזכ"א ג"כ קושיא זאת זסם משכנות יעקב להאוסרין מחוד לחוד,
 ותירץ ע"ז הקה"ק ז' תירולים : א) משום דהאיסור מחוד לחוד הוא רק
 מספק אס החוד נחשב לחיחוד או לגז כמ"ש חס' זכין עולם וגם סרכא
 שחרוב מונח ה"א כס' ומיעוטה שלכ"ס ג"כ טרפה רק מספק שמה עיקר
 חס' ה"א שלכ"ס [על"ש סליט סקטיו] לכן ר"חא שחפדה אונא ויש זס
 אחד מהיכרים הנ"ל כשר אף לטעם הרין אע"פ שגם החידודים דזוקים
 משום שיש זזה ספ"ס שמה עיקר חס' זחיתוך לא זחוד ושמה גם החוד
 נחשב כס' כמו זחיתוך כי גם שס שוכנות האונות זע"ז זחייה ולא יחפרקו
 [לחוס] ויסתום היטב [לרש"י ז"ל] ומז"א רח"י לזכריו מהשו' שחילת שמואל
 שמתרץ קושיא העולם שמוקשין מדוע כשי"ש רוב סרכא מאונא לדופן זמילה"ח
 ומיעוט ס' ילחא מהאומא מכשירין מדיכי דש"ס מחמת שרוב חס' עומדת
 זאונא זמילה"ח ומדוע חין מכשירין גם כשי"ש רוב ס' זחל"א כס' ומיעוט
 ס' שלכ"ס, ותירץ ע"ז דל"ד זל"ז משום דזמילה"ח יש ספ"ס שמה כל חס'
 ילחא מהדופן ור"ח שילחא מהריחא שמה מהאונא ילחא ולא מהאומא ולא כן
 זסיכ עם סשלכ"ס עכ"ל, ומזה דן הקה"ק להכש"ר גם זכר"ד מחמת חס"ס
 כנ"ל. תירוצ ב) כתב שס משום דלז אסרין מחוד לחוד רק כשנקרכו ע"י
 סרכא ולא כשדזוקים ממש זל"ז עכ"ל זקילור. ולפענ"ד יש לדון זזה א'
 אס יש להחיר זזה ע"י הספ"ס הנ"ל כי על"ש סליט סקטיו שכתב דכל ס'
 הוי רק ס"ט חוץ מוקום שגדלחא שיש שס נקב ומ"מ חין מכשירין שום ס'
 ע"י ספק זזה עם עוד חיוו ספק מחמת ספ"ס ועוד דטעם זזה שכתב דמחוד
 לחוד ה"ל ספק שמה מקרי כס' זע"ג אס יש למחצו לספק כי חין זכר
 למו זסום פוסק קדמון עדת"ש סליט ס"ק קי"ט ומנח"י זקו"א אוח ה' וכן
 מ"ש זחירולו השני משום דלז אסרין מחוד לחוד רק זנקרכו ע"י ס' ולא
 זדזוקים ממש ג"כ קשה כי אע"פ שסגדח זאת מז"א גם חס"ש זסליט
 סקכ"ח וזל"ש שס סקטיו וכן ע"ל סק"כ שמוקמ"ע ג"כ כתב סגדח זאת מ"מ
 הלז אנו רוחין שסגדח זאת ח"נה מוסכמת לסמוך עליה עדת"פ סליה סס"ק
 י"ג וזחיר"ל סקטיו שמופלפל שס הרבה אס יש לחלק זין סרכוכים לזדוקים
 וזכר"ד שסגדח זאת ה"א גם גזד מרן חס"ש שמוסי"ס שס זסליט שאין לסמוך
 על סגדח זאת מחמת שהוא דבר חדש ואין זכר למו וכן זצמ"ח זסע' זזה
 כתב וז"ל דלהאוסרין כרית ה"ל תרי מילי דסתרי עכ"ל, על כרחך שסוכר
 שאין שום חילוק זזה זין נסדך לזדנך משום דחלת"ה קשה הלז גם
 להאוסרין כרית זנקרכו יכולים ג"כ להכש"ר זכאן זדזוקים ור"כ הלז עיכינו
 רוח"ס שרעת השמ"ח שאין לחלק זזה זין נסדך לזדנך. לכן מחורחח לעני"ד
 דלנחנו.

דלחכט האוסקין מחוד לחוד וכן למעלמ"ח סוצרין כדעת הרש"ל דההיכר והסימן מעיד שצפנים היא קדורה, שוב לימים מלחתי בראש"פ קליה קק"מ שכתב ג"כ שאין לנו להשען צהיכר קדק ושאר היכרים רק על עעס רש"ל שמתולדה היא כן וצפנים היא קדורה כהלכתה, ואם כיכר שנעשה ע"י סרכא אין ווקוס להחיר צמדינות האוסקין כר"מ עז"ר קק"מ. עוד יש נפ"מ צין העעמים כשיש קדק המכשיר ואללו יש עוד איזו ריעותא שלעעס הרין הי"ל הר"ל ולעעס רש"ל ל"ה חר"ל עהר"ל קימן זה סקל"ע ודין אס יש צ' ריעותות משני הלדרים של הקדק או שיש שס צ' ציעות ונר"מ כח"י דר"ס ע"ש נפ"ק מ"ח שיש לאסור ע"ש. (ג) איך הדין בטקום דליכא מנהג מבורר להתיר חסר אונא ע"י היכרים. שס לא יכשירו רק ע"י היכר קדק וצח"מ יכולים להכשיר גם ע"י שארי היכרים הנ"ל. (ד) איך אנו נוהגין. צמדינותינו נוהגין להכשיר חסר אונא גם ע"י שארי היכרים אף צח"מ ודוקא ע"י צקי ורגיל עוצא וצהאסף כוללו עוצא דמחא ודין אס הריאה כלה חלקה ע"ל קק"ז. (ה) בסימן דגבוה באומא ובסימן דסמפון באומא אם צריך עוד שתהיי גם ארוכה מהאמצעית: דעת השמ"ח סל"ד צשתיהן שמהא האומא גם ארוכה מהאמצעית וצ"פ סע"מ מכשיר צה"מ צקימן דגבוה צאומא אף צשאינה ארוכה מאמצעית רק שוים וצקימן דסמפון סוצר כהש"מ. (ו) אם הכשרנו חסר ע"י סימנים הנ"ל ולפי הסימנים שוים האו"ע עם אמצעית. הליש סע"ג חוסר אף צה"מ ומקמ"ע סק"י וגד"ק סק"ג מכשירין צה"מ גם צכה"ג ועדח"ש ס"ק סע"ג שכן גם דעת צח"פ להכשיר צה"מ ודין שוים זל"ז צשאר ריאה עפעכ"ו קק"ד ששכר צה"מ לכ"ע. (ז) אם יש להכשיר ריאה חיקה כלה ע"י היכרים הנ"ל. עש"מ סע"מ שאין להכשיר צכה"ג חליכ ע"י קדקים ולא ע"י שארי היכרים ואם צכל המקומות יש קדקים ועל מקוס אחד יש היכר אחר יש להכשיר ועדח"ש ס"ק סע"ד ושע"ו ששאר היכרים אינם עוצים כמו קדק אף צחקר אונא אחת, ור"מ צרא"פ סק"ע עעס נכון לזה כי היכר קדק מולאו לחלועין מכלל שיעא כאופתא כי שיעא אינה מקרי רק כשהוא חלקה ככותל שטחו חותה צקיד וכשיש קדקים אינה שיעא אזל שארי היכרים מעידין רק שצפנים היא קדורה או שסרכה אזל עכ"פ סוף כיס למעלה היא שיעא וחלקה כאופתא. (ח) אם שני אונות והאומא דבוקים, דצריך לנו היכר בשני מקומות או כשיש ג' אונות דבוקים יחד דנ"כ צריך לנו ב' היכרים או אם ג' אונות דבוקים עם האומא לב"ב היינו שאונא אחת דבוקה לאומא וב' אונות דבוקים יחד דנ"כ צריך לנו ב' היכרים. עש"מ סע"מ שאין להכשיר על ידי שארי היכרים רק צשעת הדחק. (ט)

שאלות

(ג) איך הדין צמקוס דליכא מנהג מצורר צוה להתיר חסר אונא. (ד) איך אנו נוהגין. (ה) צקימן דגבוה צאומא וצקימן סמפון צאומא אס לריך עוד שמה"י גם ארוכה מהאמצעית. (ו) אס הכשרנו חסר ע"י סימנים וע"י נעשה שוה האמצעית לחרי"ע. (ז) אס יש להכשיר ריאה חלקה כלה ע"י היכרים הנ"ל. (ח) אס לריך היכר השלונה צשני מקומות אס מהכי היכר משאר היכרים.

(ט) אם צד אחד דבוק ברו, ערל"פ קק"ט שכתב שמדברי השו"מ זשמוע
 סוכסיר צה"מ ע"י שארי היכרים ומקיים שם דרעחו לחסור ע"י שארי
 היכרים ע"ש, אלא של"ע ע"י כי רחמי צהל"פ סעכ"א שכתב שאל דבוק
 כל לר יונין ויש היכר סמפון לחסור עליונה ועל השאר יש שארי היכרים
 היינו שיש צהלומא ונקום אחד שהוא חו"ע וכסאל וולד אחד כשיעור חומא
 ומלך השני. עד ונקום הסמפון נסאל כשיעור חומא חולעית צלופן שכיכר
 סנדקו חלומא עם חו"ע עם החולעית עד הסמפון יש להקל צה"מ עכ"ל,
 ח"כ הרי חזינו שגם צה"מ-מכסיר ע"י שארי היכרים עכ"ל סקק"א. י) אם
 בראה סדק תחת הקרומין נגד השמש. עח"ש סקק"ו ד"ש לחסור חזל
 כשנראה ע"י השמש שיש סדק גם צהקרוס עח"ש שם וצח"פ ס"ק קמ"ז
 ומקמ"ע סק"י ד"ש להכסיר. יא) אם אחר שקלף קרוס העליון נמצאו
 סדקים בכל חונות ואומות. עח"פ סעקכ"ה ד"ש לחסור ועוקומ"ע קק"א
 וצח"ש ס"ק שליו ד"ה "ומ"ש" ודין חס אחד שקלף קרוס העליון ואלא
 חסוכים ע"ל-סעקכ"א. יב) אם חיה על הריאה קרוס שלישי ואחר שקלפיהו
 נמצאו סדקים לרל חונות ואומא. עח"פ סעקכ"ע וונכ"ז כ"ו ד"ש להכסיר
 גם חין להחזק צה"מ חסר עם הקרוס כי עח"ש צח"ל סקל"ט
 סדק חין ונלכרף צח"ל וכן עח"ש צח"ל לסל"ע ס"ק קמ"ט סקרוס כזה
 ג"כ חין מקרי ריעוחא וצח"פ שם ס"ק קכ"ג כחז עוד ועם ונסוס שהמה
 מוס אחד מחשש סוכא. יג) אם יש היכר סדק או שארי היכרים אם
 צריך לבדוק בפנים גם אחר סמפון. עש"מ סע"י שח"ל לכהחלה לצדוק
 חח"ז חזל חס חירע סנדק ולא מלל רק סמפון אחד עח"ל סקמ"צ שהח"ש
 חין מכסיר רק צה"מ וז"ג וג"ש ול"ש סקמ"ז כחצו שהמכסיר חף צה"מ לא הפסיד.
 יד) אם הכשרנו ע"י שארי היכרים אם צריך לבדוק בפנים בבשר
 אריאה במקום שצריך להיות שם מחותך אם יש שם קרומין המורים
 שאונות נדבקו שם. עח"פ סעכ"ג שלכתחלה ח"ל לצדוק חח"ז חזל חס
 חירע סנדק ולא ואלא שם שוס קרוס וקיון היכר ההחלקת יש לחסור בכל
 הנקומות ואם מלל שם קרוס רק ואלד כדרך החימות הגדילים יחד יש
 להכסיר בכל המקומות ואם מלל שם צ' קרומים הנורים שה"צ חונות וסכרו
 חין להכסיר רק צמקוס שמכסירין ס"כ גם למעמ"ח וונכסירין גם חונא
 הסוכה לחונא כס' [כאשר חסרה הסוכה לחומא]. טו) אם יש למעלה
 רק סדק כ"ש שמכסירין ע"י יב"ח ודקמו סע"ר סק"ה אם צריך לבדוק
 אחר סמפון. סדק כ"ש צין שארכו כע"ד ועמוק כל שהוא ועומד
 צחלע

שאלות

(ט) חס לר אחד דבוק כלו חיה היכרים לריך. י) חס ע"י השמש נראה
 שיש סדק תחת הקרומין. יא) חס אחד שקלף קרוס העליון ונלל סדקים
 לכל חונות וחומות. יב) חס ח"י על הריאה קרוס שלישי ואחר שקלפיהו
 ונלל סדקים לכל חונות וחומות. יג) חס יש היכר למעלה חס לריך
 לצדוק גם צפנים אחר סמפון. יד) חס ח"י שם למעלה היכר משרי
 היכרים ולא סדק חס לריך עוד לצדוק צפנים צצ"ר הריאה צמקוס סלריך
 להיות נוחות. חס יש שם עכ"פ צפנים קרומין הנורים שאונות נדבקו שם.
 טו) חס יש למעלה רק סדק כ"ש חס לריך לצדוק אחר סמפון.

באמלע ריאה וצין שגס ארכו רק כ"ש אלל שניכר העצ שחין זה נגשרעוטי
הריאה השכיחים. בריאה דין אחד להם שלריך לצדוק צפנים אחר קונפון
ואס מלל רק קונפון אחד ערפה גס לדעת הל"ש ואס מלל שס צ' קונפונות
כשר ואס בלצדה בל"צ וחי יצ"ח יש להכשיר נשום דקדק כ"ש הוי רק
ק"ט לכן מועיל יצ"ח על"ש קק"ז. (טז) מעשה דריינש איך היתה וממה
נתהוות. מעשה זלח היתה לפני הרמ"א שכללח הריאה כחשיכת צער
אחד בלי שום חיתוך אונות ואונות ושו"צ-ווננח אחד פקט ווננח צסכין
חד קרום ע"פ בלה וכשארר ריאה עם חיתוכי אונות ואונות ככל הריאות
ונפחיה ורלו שחין צה שום ערפות והכשריה וכחצ השומ"ח קענו"צ שהצינו
שקרום זה חין שייך להריאה כלל רק שנתקדם עליה ווננח שוננח עכ"ל,
ולמד זלח מדרבנן צמעשה זלח שהיתה פרה שנינה דחיצת שנינה יחירה
ענ"י קק"ד ולפ"י נשמע שדעה השומ"ח דדין זה לא בלער רק צפרה שנינה
ולל צרה אלל שרחימי צנח"פ ס"ק קו"ט דחין שום חילוק צזה צין רזה
לשמינה ומ"ש שס שהיתה צהמה שמינה לאו דוקא הול אלל מעשה שהיה
כך היה וכחצ שס שזה נההות משחיית ווי נשרח פשחן ענו"ש צקליח קע"י
ונקל"ט קע"ע כחצחי עוד מדינים כה"ג. (יז) אם נסרך הקרום דריינש
למקום אחר אם צריך מיעוך. ענשנ"י קק"ד דכל שלל צל הק' ונהריאה
עלמה יש להכשיר בלי מיעוך. (יח) אם אחר שהסירו הקרום הנ"ל
נאבדה הריאה בלנ"פ. דעת השומ"ח שערפה ונקפק חף כשלל נכרעה לשום
מקום משום דחיי"ש שול ווננח נקצ שצריאה נעשה הקרום ואפי' יצ"ח ג"כ
לא ונהי ומשנ"י צקק"ד הקיים בל"ע חל ונעכצ הצדקה צדיעצד וכן
עמ"ש צקלי"ט קעלי"ח קק"ח צקסלי"כ שערפה צמיעוך שוכשירין חוזה ונשום
שדיינין חוזה למעשה דריינש שדעת הושנ"י ול"ש להכשיר צה"ו כשנלצד
בל"צ. (יט) ריאה שהיא חלקה בלה או אף כשחבר רק אונא אחת ואין
שום סימן והיכר מהנ"ל אלא אחר שקולפין קרוטי הריאה יש בפנים
בבשר הריאה חיתוכי אונות ואומות אלא שאין שם נקרומים לאותן
החיתוכים. ענח"פ קע"י קכ"ה ורל"פ ס"ק קמ"ה שחין מועיל החיתוכים
צצצער שחחם הקרומין כי וי"ש חז"ל חלקה כעץ ערפה על הקרומין אונות
וכן הדין צחקר אונל אחת. (כ) ואם אחר שקדפו הקרומים נמצא
בפנים בבשר חיתוכים עם קרומים במקום שצריך להיות מפורד. צזה
יש לחלק שחל כל הריאה כך לו חף רק ערונה אחת כך חוקר שס הצל"פ
לכל המקומות משום דכיון דהוי שיעל כלפתח חין מועיל שום היכר חוץ
ונקדק [ע"ל קק"י ש"ס שחירה צדצרי הצל"פ כשצדוקה לר אחד] ואס רק
אונל אחת חקרה יש להכשיר צנוקומות שוכשירין ס"כ גס לונעמ"ח ואס
נמלל

שאלות

(טז) מעשה דריינש איך היתה ווננח נההות. (יז) חל נסרך הקרום דריינש
למקום אחר חל לריך מיעוך. (יח) חל אחר שהסירו הקרום הנ"ל בלצדה
בלנ"פ. (יט) ריאה שהיא חלקה בלה או כשחקר אונל אחת ואחר שקלפו
קרומי הריאה יש צצער הריאה חיתוכי אונות ואונות ואין שם קרומים צין
החיתוכים. (כ) ואס אחר שקלפו הקרומים נמלל צפנים צצער הריאה
חיתוכין עם קרומין וצכיהם צמקום שלריך להיות מפורד.

נמלא כן בהאומא חין להכשיר אלא במקומות שמכשירין גם אונא שפסדנה
 לאומא נכס' אצל במקום שאוקרין ס"כ למעמיה או ס"כ זין אונא לאומא
 יש לאקור צניד"ר ואדרבא יש להם לאקור בזה אף כשיש גם סדק למעלה
 משום דהקדמות צפנים מעידים שהיה צ' ונסרכו ומצטלן את עדות הסדק
 המורה שמהולדה כן היא וצפנים קדורה ואם מלא שם צפנים קרום אחד
 דק מאד כדרך החימום הגדילים יחד שזה סימן שמהולדה כן היא וצפנים
 קדורה יש להכשיר אף במקומות האוקרין ס"כ למעמיה או ס"כ זין אונא
 לאומא ענא"פ סעכ"ג ורנ"פ סקל"ו ודעת מקמ"ע צקק"ה ונדה"ק סק"ד
 להכשיר אף כשנמלא שם שני קדומים אף להאוקרין ס"כ למעמיה או ס"כ זין
 אונא לאומא [וזה זין שיש שם גם סדק למעלה וזין חין שם סדק] משום
 דהקדומים עלמה הוי היכר וסימן צפנים היא קדורה כהלכתה כמו שאמרנו
 בגיט שם מפרידין צאלצנע ויש קרום לכל אחד יש להכשיר אף להאוקרין
 כריח משום דהקדומים המה עדים צפנים קדורה ה"ה צניד"ר ועוד י"ל
 שאף ח"ת שאח"כ נעשה ג"כ יש להכשיר אף להקוצרין כריח משום דכיון שהמה
 דבוקים יחד צלי סכא לא יתפרקו לעולם עכ"ל (אלא עמ"ש לעיל צקק"ג
 שצנחא זלח ח"ת מוסכמת לדעת הפוסקים) (כא) אם הריאה חלקה בלה
 ואח" שכלפו קרום העליון לבד נמצא שיש שם חיתוכים לכל אונות
 ואומות ואין שם בין החיתוכים רק הקרום התחתון שהוא הקרום האדום:
 צא"פ סע' קכ"ה מכשיר צה"מ ולוי' משום דחשצין את הקרום העליון כאלו
 אינו וכנגד ורנ"ח' במקמ"ע סק"א שזה דוקא רק כשהי' כל הריאה כך
 אצל אם ע"י הקרום העליון כ"ל כדצקו רק צ' אונות יש להקל אף צה"מ
 וכן משמע מלשון הצא"פ שם. (כב) גויש שלא נמצא בהם חיתוכי אונות
 וגם אין שם שום היכר מהג"ל. דעת השמ"ח סעמ"ג דיש להכשיר משום
 דאמרינן כשיחגדלו הגויט אז גם האונות והאומות יחגדלו צהדיהו וע"ל
 סקל"ג ח"ך אלו כוהגין צמדינתינו. (כג) עד מתי נקראים גויש. עד שלשים
 יום נקראים גויט ובה"מ וצעה"ר מחיין אף קלת יותר משלשים יום כ"ז
 סקק"א' צלשון צ"א גויט ועמ"ש לעיל צקע"א סק"ח וצקל"ט סעל"ט סק"י
 לענין מיתוך סקל"ט צגויט ועגלים. (כד) אם אין ידוע לנו זמן לידתן.
 עמנה"ז כ"ז סע"ד שאין להקל רק עד חודש חמוז וצא"פ סע' קל"צ כחצ
 שיש מקומות המכשירין בזה עד חודש מנחם א"ז. (כה) אם בגויט נמצאו
 קצת אונות פרודות וקצת דבוקות בלי שום היכר. יש לאקור וע"ל
 סקל"א אם מהני לזה פירוד צאלצנע. (כו) אם בצד אחד יש סדקים ובצד
 השני אין סדקים. כשי משום דחין סדק אוקר. (כז) אם בצד אחד המה
 פרודות ובצד השני המה דבוקות אלא שיש שם סדקים או סמפונות לכ"א

בא"פ

שאלות

(כא) אם הריאה בלה חלקה ואחר שקלפו קרום העליון נמלא שיש שם
 חיתוכי אונות ואומות. (כב) גויט שלא נמלא צהם חיתוכי אונות וגם אין
 שום היכר מהג"ל. (כג) עד מתי נקראים גויט. (כד) אם אין ידוע לנו
 זמן לידתן. (כה) אם בגויט נמצאו קלת אונות פרודות וקלת דבוקות צלי
 שום היכר. (כו) אם צלד אחד יש יסדקים וצלד השני חין סדקים. (כז) אם
 צלד אחד המה פרודות וצלד השני המה דבוקות אלא שיש שם סדקים או

נח"פ קע' קליד מנכסיר משום דזה סימן התחלת הפירוד. (כח) אם נמצא בגו"ט שכל הוורדא דבוקה לריאה וניכרת ע"י סדק. ע"י שו"מ סעמ"ג דכסר. (כט) אם הוורדא עומדת על גידין ומחוברת להם. עשומ"מ קל"ט סעמ"ג שאם ניכר היטב שגידולה כך ולא דבוקה יס' להכשיר ודין נשאר בהמות שדבוק. השורש למטה עם הכיס עש"מ סעמ"ג. (ל) היתר זה בגו"ט אם צריך עכ"פ להפרידן באצבע לראות אם הן פרודות בפנים ע"י עור לכ"א. יס' מקומה שעושין כן ואף במקום דליכא מחנה זה מ"מ הווחמיר חע"ג. (לא) אם יש להכשיר ע"י פירוד באצבע אף אם רק קצת דבוקים וקצת פרודים. עש"מ נסליט סעליט סק"מ שהשו"מ ומקמ"ע וחז"ל מנכסירין וליט' חוקר. (לב) היתר זה אם יש להכשיר גם בעגלים קטנים. עדח"ט סיק' סליט וחז"ל סימ' נהע"ט סק"ג שאם מפלידן נאלצע נכח ויס' קרום לכח"א יס' להכשיר גם בעגלים קטנים. (לג) היתר זה בגו"ט ועג' אם יש להכשיר בכל מקום או רק במקומות שכל הגו"ט ועג' או עכ"פ רובם דבוקים בלי היכר אונות ואומות. ראינו דל"פ סיק' קליד ומנכ"ז כ"ו סק"י ומנכ"י סקליט ונדרח"ט סיק' סליד דהיכר זה אין להכשיר רק במקום שעכ"פ רובם כן אצל אס נמלא רק בקלת גו"ט כן אין להכשיר. ואפילו כל האונות פרודות נקופן פירוד גמור רק שמקומות הפירוד אין זהם כע"ד סוכר ג"כ הנח"פ קע"ד שאין להכשיר אלא ששכיח שם נכלס או עכ"פ נכנס וראינו נמנכ"ז שם ונמנכ"י שם ונ"ד סקקי"ג שכתבו שאין מלוי כלל נמדיכינו נגו"ט כן לכן אין לנו להקל כלל בזה אצל אס נפרדים ע"י אלצע נכח ויס' עור לכח"א יס' להכשיר אף אס נמלא כן רק בקלת גו"ט עדח"ט סיק' סליט.

ד (ה) מהות הסדק ומקומו. הסדק לריד להיות חיוך ולא רחב מלמטה כעין חסרון וגם לריד לעמוד במקום שדרך להיות שם מפולל. (ז) כמה הוא שיעור אורך הסדק. אס עמקו רק כ"ט אזי לריד להיות ארכו כוז מקום הראוי להיות פרוד צין מקמא וצין מנכה. (ג) ואם עמקו כמ"ד. אזי די שיהיה אורכו ג"כ רק כע"ד (מקמ"ע סקקי"ד) וכ"ז וויידי רק כשעמוד נאמלע ריאה. (ד) ואם הסדק עומד בשיפולי וסובב מנבה לקמא וגם החוט סדוק (ליט סקיה). אזי אס יס' שם כשיעור שאם היה פרוד ממש היה כע"ד אפי"פ שאין נעמקו כע"ד ג"כ כסר. (ה) ואם הסדק עומד באמצע

שאלות

קמפונות לכ"א. (כח) אס נמלא נגו"ט שכל הוורדא דבוקה לריאה וניכרת ע"י סדק. (כט) אס הוורדא עומדת על גידין ומחוברת להם. (ל) היכר זה נגו"ט אס לריד עכ"פ להפרידן נאלצע לראות אס הן פרודות בפנים ע"י עור. לכ"א. (לא) אס יס' להכשיר ע"י פירוד נאלצע אף אס רק קלת דבוקות וקלת פרודות. (לב) היכר זה אס שייך גם בעגלים קטנים. (לג) היכר זה מנו"ט ועג' אס יס' להכשיר בכל מקום או רק במקומות דשכיח שם נכנס כן ואס כל האונות דבוקים ונכנסים פרודים פמט"ד.

ד (ה) מהות הסדק ומקומו. (ז) כמה הוא שיעור אורך הסדק. (ג) אס עמקו כע"ד. (ד) אס הסדק נשיפולי וסובב מנבה לקמא. (ה) ואס עומד נאמלע ריאה ועמקו כ"ט וארכו כע"ד וכו'.

באמצע ריאה ועמקו ב"ש וארכו כס"ד ובפרט אם ארכו ג"כ רק כ"ש .
היו ספק טרפה. ואם חי יצ"ח כס"ר [נחלפן שכתנחי נקט"ג סקטיון] משום
דהרמ"ח מכשיר קדק כ"ט וה"ל רק ס"ט לכן מועיל יצ"ח ולא"פ ש"ס חוטטין
לדברי רש"י צ"ע"ש שכתב שגם יחיר וגם חקר יוכל להטהוות אחר המולדה
עסלי"ח קע"ז מ"מ צניד"ד כס"ר ומוכ"פ ח"ח שנעשה אחר המולדה הרי היה
מקורס צ' לזכות וח"ח שמוחלדה הוא כך הלא ח"ח יצ"ח וצ"ח"פ נקטיו
מכשיר נקדק כ"ט צה"מ וטעה"ד ח"ף כשל"א חי יצ"ח כחמ"א. (ו) אם יש
סדק כ"ש בין אונא לאומא אם מועיל יב"ח לדעת ר"ת האוסר ס"כ בין
אונא לאומא. לדעת ר"ח ח"ן מועיל יצ"ח כי חייטין שח"א אחר המולדה
נעשה ועדיין ח"ן יצ"ח מעט שנקלטה עלי"ש סקט"ט. (ז) אם היה בבהמה
סימ' והכשרנו"ע י"ב"ח לדעת המתירין ספק פלוגתא ע"י יב"ח [כי
יש הרבה אחרונים שסוברין דנבי ספק פלוגתא אין מועיל יב"ח] מדוע
לא נכשיר מעתה כל בהמות שנמצא בהם סימ' זה אע"פ שעדיין לא
חי יב"ח שהרי כבר הוחזק סימ' זאת לכשרה. כבר פלפלו צ"ח כמה גדולים
עדיק סליה סקלי"א וכן ראיתי בהקדמה לחו"מ מהג' מהרש"ק נחש' אחרונה
צדיה "ועיד אשל שאל"י וכ"כ צ"ט נקו"ח חש' ט"ו וגם נחש' כ"ו דיה "ובנידן"
וכן צקו"ח נקופו דיצר ג"כ מזה ותוכן דצ"ר נקלרה דלכאורה קשה הלא
העיקר הוא כדעת רש"י סקוצר דרק רוב טרפות אינם ח"ן חלל מיעוט
ח"ן ולפ"ז ח"ן להכשיר ק"ט ע"י שח"ח יצ"ח כי יש לחוש שח"א היא מהמיעוט
טרפות שח"ן יצ"ח, וגם זאת לדעת שכל צהמה יש לחוש שח"א היא צה
נקב וצמקוס נקב שח"ט כי מיעוט צהמות טרפות המה וא"כ קשה ח"ך לנו
מכשירין צהמה ש"ס צה ס"ט מנען ע"י שח"ח יצ"ח הלא יש צה שני
מיעוטין לאיקור שח"א היא מהמיעוט צהמות טרפות היינו שצמקוס נקב שח"ט
ואף ח"ח שח"א מן הרוב צהמות שח"ן צהם נקב מ"מ יש לחוש שח"א היא
צחומ טרפה מהק"ט שכלל צה עכשיו כדעת האוסרין ס"ט זאת
זה שח"ח יצ"ח י"ל שח"א מהמיעוט צהמות טרפות דח"ן וכל ש"ס צ'
מיעוטין ה"ל כחללה על מחלה וא"כ ח"ך מכשירין ח"ח חלל ל"ל דמס"ה
מכשירין ח"ח משום דאמרינן מאחר שח"ח יצ"ח הרי כבר הוחזקה צח"ה
לכשרה קודם שנודע לנו הק"ט זאת כיון שחי יצ"ח ואכלנו מחלצה וא"כ
הרי רוב זה דצהמות כשרות כבר הוחזק ודבר שהוחזק ה"ל כוודאי וצפרט
שחללה יש צ' רוצין (להחיר א) רוב צהמות כשרות שרוב זה כבר הוחזק וה"ל
כוודאי כ"ל צ) רוב טרפות אינם ח"ן לכן מכשירין ח"ח חלל חלל דמס"ה
כשנשחט אח"כ עוד צהמה של"א חי יצ"ח ונמלא צה ס"ט כזאת ח"ן להכשירה
ע"י חזקה הצהמה הראשונה שח"ח יצ"ח משום דצהמה זאת עדיין לא
הוחזקה צח"ה צרוב דצהמות כשרות וא"כ עוד מקורס שח"ט יש צה ספק
שח"א היא מהמיעוט צהמות הטרפות וגם עתה נמלא צה ס"ט הזאת לכן ח"ן
להכשירה ע"י חזקה צהמה הראשונה שח"ח יצ"ח עכ"ל ותוכן כוונתו נקלרה.

וק"ק

שאלות

(ו) אם יש סדק כ"ש צין לזכות ח"ח מועיל יצ"ח לדעת ר"ת. (ז) אם
היה צהמה ס"ט והכשרנו"ע ע"י יצ"ח מדוע לא נכשיר מעתה כל צהמות
שנמלא צהם ס"ט זאת ח"ף כשל"א ח"י יצ"ח הרי כבר הוחזקה ק"ט זאת לכשרה.

וק"ק לי התייחס בערפות הצא ונצטן כמו חקר ויחיר, חזל אס-חירע שנעשה לפנינו צבהמה חיוז ויין ס"ט. מפלונחא ונאלז חיתה יצ"ח והכשרונה וחח"כ נעשה לפנינו צבהמה אחרת זקנה ג"כ ויין ס"ט זלח ושחטה צחוק יצ"ח מעט שנעשה זה הק"ט שהצבהמה זלח ג"כ כצר הוחזקה צחיה צרוצ צהמות כשרות שחיתה כמה שנים וחלכנו ונחלצה וכעת שנעשה זה לפנינו הק"ט הכיל כמו שהיו צבהמה הראשונה דחו חין צבהמה זלח רק ס"ט זלח ולמה לא נכסירה על חזקה הצבהמה הראשונה שחיתה יצ"ח אחר שנעשה זה הק"ט כזלח ולי"ע. (ח) אם יש סדק וממקום הסדק יש לאונא אחת פמט"ד לאונא השניה יותר ממט"ד. טרפה נוסף דהסדק לריד להיות צמקום הראוי להיות פדוד לכן לריד שיהי צמקום הסדק כמ"ד ולא חוורין ששייך קלח וחלונא זלח לחצתה. (ט) אם היתה צד ימין חלקה בלי חיתוכי אונות ויש שם סדקים להכשיר אלא שממקום הסדקים נראה שהאונא אמצעית גדולה מאויע (שנתבאר לקמן סעכ"ו סק"ה דיש לאסור) אלא שיש על האמצעית עוד סדק קטן פמט"ד ואם נחשב את הסדק קטן זה לסימן תהי האמצעית קטנה מאו"ע. עפח"ש סק"ט צסס צל"פ שהעלה להכשיר צזה וצדח"ש ס"ק שס"ט רל"הי סכ"י צסס חס"י צל"פ שזכ"ר צזה רק צה"יו וצלופן שהסדק קטן זה הוא צס"פולי ונראה נוסכי עברי האונא ונצבה ונאקמל ודין אס יש אונא אחת פמט"ד וצהסמוכה לה יש סדק. שזס חחשצו אח האונא הקטנה עד הסדק יהי צלירופס כמ"ד ע"ל צחמ"ל. קקל"ח דיש לאסור. (י) ריאה שהיא חלקה כלה והכשרונה ע"י סדקים אם נזהג בה דין חלף בשמאל אונות יותר מבימין. עשויה קענו"ל שחין כוהג צה חלף זה נוסוס דחין סדק חוכר ואף אס יש סדקים וגס קמפונות עומ"ט צסעכ"ה פק"ה שדעת צל"פ קגס סדק עס סנופן יחד חין נועיל לאסור. (יא) אם בימין יש ב' סדקים ובשמאל יש ג' סדקים. טרפה נוסוס שסכי הסדקים צציווין מוריס שחין סס רק צ' אונות. ולאוונא ודין סדק צמוטל עליו שיעשה שחי פעולות עקעכ"ה ודין אס צסנאל חוכא אחת עס ג' סדקים וציווין ג' אונות עיין ג"כ סס שזכר ולא חוורין מוונ"פ ע"ס.

ה (ח) כל שיעורי וסימני ריאה האיד משערינן אם קודם נפ' אם אג"פ. כל שיעוריו וסימני ריאה כשהוא נפוחה נשערינן. ואך לפעמים יש שלריך לשער קודם נפוחה היינו אס יש נקב סקודס נפוחה הריאה הוא נוסוך קלח ויכולין לחלוחו צמשה"ט ואחכ"פ. נעשה הנקב עגול שחין לו חמונה נקב נומשה"ט דצזה עיין קל"ו קע"י סק"ג שהעיקר לדעת מחי היה

שאלות

(ח) אס יש סדק וממקום הסדק יש לאונא אחת פמט"ד ולהשניה יותר נעט"ד. (ט) אס הי' לר יוון צלי חיתוכי אונות ויש סס סדקים אלא שעי' הסדקים כראה האולעית גדולה מאו"ע אלא שיש על האולעית עוד סדק קטן פמט"ד ואס נחשצ סדק קטן זה לסימן תהי אולעית קטנה מאו"ע. (י) ריאה שהיא חלקה כלס ועי' סדקים הכשרונה אס נזהג צה דין חלף צסנאל יותר מציווין. (יא) אס ציווין יש צ' סדקים וצסנאל ג' סדקים.

ה (ח) כל שיעורי וסימני ריאה האיד משערינן אם קודם נפוחה אס לחי"ה.

כול שמחה סליה נר לבדיקה

היה המעשה שאלו משמחו זה קודם כפי חלין בו הנקצו העינים שאלו חלין לו תמונה נקצו מעשהו ואלו המעשיו היי אחרי חלין חלין בו הנקצו זה וכן עקליו קעליג גלי למקה רוב דמעותיו הרוב גיכ קודם כפי מעשיו דמקום הלימוק גיכ חיו כפוחה מחנות הלימוק עיניו וכן עתל' קלי' קקיה כשחלי מעדועה מחלכנת עיניו למראה ריאה לא הוי זיעה על גזשיות ואלו גם קודם כפי יש שם מלמטה מיר היל זועה על גזשיות.

ו (ה) כמה הוא שיעור אורך ורוחב ועובי עקריות. שיעור חרכה ורחבה הוא כאלוף ורוחב ערפא. דאסא ושיעור עובי משמע מהשמיח קעיד סליך להיות כרוחב עיד מרחזין סמליך נסדק שיהיה עמוק כעיד ועומקו של סדק הוא עובי של חוכא וזכא'ס נכקיי רחיתי שדעמו נועה להחיר חף כשהסדק זעומק רק מעי ומקיים להחמיר כהשמיח זכא'ס עיני וליכ ליל שדעמו לענין שיעור עובי חוכא עקריות גיכ כן ודיק קקיי כחז. ששיעור עובי חוכא כרוחב חלצו וכי' חומר זכא'ס עקריות חלצו זיתמיג העיני שחין זעני' רק כיס גיכ ערפא. עדמי' קק קע'א זסס דעת הזנה. (ז) אם ברחבה אין בה שיעור ובעוביה יש בה רוחב מיד. מקמי' סיק כיח מכסיר. (ג) אם בארכה אין לה שיעור וברחבה יש לה שיעור ארכה. דיק סיק ר' מקחפק חס מעליס ומקמי' מקיים זלי' לדיחא וזכרמי' סיק שטי' כחז זסס ד'ח. סמלטרף מרחבה לארכה. (ד) באיו צד מודדין שיעור גודל אונא אם מנבה אם מקמא. מדיח חלונא היא מקמא מעוס דמקמא היא דזוקה יומר לכן לדיך למדוד לחומלא מחלחל הפיכוד שמקמא עני' זסס ככה'ג. עקעכיו קק'א. (ה) אם אין בה כשיעור רק אחר שנפחזה יותר מדאי. עדמי' סקסי' דיש להכסיר. ו (ה) כמה הוא שיעור גודל מיד. זשיעור עיד יש ז' דעות: א) כפרק אגודל, ב) כלפורן אגודל, ואכן חזלין לחומלא והיל ססק ערפא לענין יניח עיל קע'א. ורחיתי זחוי' סייע קע'ג שוחמיר מחד זשיעור עיד זיתמיג ומעיד עעיכיו רחו הדס ועליו היו פחותים מעלי' לפורן אגודל עיני, חלל שולחמי' דמי' ס'ק קע'ד זסס כמה גדולים החולקים על החוי' מעוס שלא ניתן לשער כפי גודל הדסים שזמנינו ומוקומותינו רק כפי גודל הדסים שהי' זימיהם ומוקומותיהם של חז'ל. זאת לדעת שכל מקום שנחמר פאסא'ג הכוונה על פרק השני של אגודל היינו שפרק הראשון הוא זה שיש בו הלפורן והשני לו מקרי חמלעי והפרק השלישי הוא זה שנלעל זכסר וכי' שנחמר לפורן אגודל. הכוונה על הלפורן לזר עלי הפרק ועמי' זכא'ס זכא'ס קיכ קע'ד שיעור חלצו אגודל. (ז) אם יש חלוק בשיעור מיד ביו בהמה גסה לבהמה דקה. שיעור אחד לגסה ודקה.

זמקומות

שאלות

ו (ה) כמה הוא שיעור אורך ורוחב ועובי חוכא עקריות. (ז) חס זלחנה חין שיעור וזעניו יש עיד. (ג) חס זלחנה חין שיעור וזכרנה יש לח שיעור ארכה. (ד) זכא'ס לז מודדין שיעור גודל חוכא מנבה חו מקמא. (ה) חס חין זה כשיעור רק אחר שנפחזה יותר מדאי. ו (ה) כמה הוא שיעור גודל מיד. (ז) חס יש חילוק זשיעור עיד זין זעהה גסה לזעהה דקה.

ח (ה) במקומות שמכשירין חסר ורדא ויש שם חסר אונא אם הורדא משלמת. דעת השמ"ח שאין משלים, לדעת ל"ס שאם חי יצ"ח משלים דכיון דהרמזים מוכסיר ע"י. השלמת הורדא לכן לא הוי למקומות הנ"ל רק ק"ט ומועיל יצ"ח עליהם סק"י אבל במקומותינו שאוסקין חסר ורדא נורא אין הורדא משלמת. לחסר אונא. (ז) אם חסר אונא אחת מדרי וגמא אונא אחת למטה מאומא אם הוא משלמת, הדמ"ח אוסר וכן פסק השמ"ח סע"כ לאסור ול"ס סק"י כחז שאם חי יצ"ח יש להכסיר דמקום דהצ"י נסע"ט מכסירו לא הוי אף לדין רק ק"ט ומועיל יצ"ח אלא שר"ח צ"ט סכ"א ותו"ז ק"י ודח"ש סק"י ודח"ש סק"י נסס חולות שלמה שחולקים אליהם מזה וסוברין שאין מועיל יצ"ח ודין חלף שכל האונות עומדות למטה והאומא למעלה. עסע"כ ודין יחיד שעומד למטה האומא עסע"ח סק"י. (ג) אם האר"ע כדרכה והאומא נתקטנה מאד וקטנה מא"ע אם חיישינן שמא האר"ע הוא האומא והאומא הוא האר"ע וה"ל חלף אונא למטה מאומא. ער"ש סק"י נסס סכ"י דכיון דאר"ע יש לה. לורחא הנגילה לה הוי חלף. (ד) אם חסר אונא אחת מדרי ויש שם יתמ"ק אם היתמ"ק משלים. כזה גם הל"ס סובר שאין משלים ודח"ש סק"י כחז ע"ס כזה כזה גדולים הסוברים דיתמ"ק ג"כ משלים אם עומדת היתמ"ק תחת האונות וע"ל סע"כ סק"י עסכ"ח כן נרוב פורים נספדר וכן ע"ס נספ"י וסק"ד ולקמן סע"כ סק"י אבל אם עומדת תחת האומא אין משלים לכ"ע עסע"י סק"י.

ט (ה) גבשישות שבסע"י ופיצול וגומא תחתיו. עסמ"ח סע"י. כ"ד שאין משלים לחסר. (ז) אם הגבשישות חד בראשו או בשרשו. משלים לחסר. (ג) יתמ"צ באונא עליונה במקום שדרכה להתפצל שבסע"י. דעת כ"פ שמשלים לחסר אונא והל"ס כחז שאין דכיון נ"ל. (ד) אם נתפצל כזה עומד ברוחב אונא. כזה גם הל"ס סובר שמשלים ומקום דלא גרע מסדק ור"פ סק"י מ"צ כחז דזה ג"כ אין משלים ומקום דאין דרך אונא אחרת לעמוד ע"ל הגרנט זולת העליונה א"כ ע"כ שזה נתפלל מאונא עליונה ואין משלים וכ"כ מקמ"ע סק"י ל"א וער"ש סק"י סל"ד ודין אם אונא נסתכלה לשנים בעציה משלים ע"ל סע"כ סק"י.

י (ה) אם אירע שבדק באונא עיקריות ולא מצא שם סמפון. כסר, ודין אם לריד לבדוק אחר סמפון דרי"ח שהכשרונה ע"י סדק שבסמ"ח כחן ודין אם אירע שבדק ע"ס ולא מלא זה סמפון - עמר"ל סק"י ולעיל סע"ג

שאלות

ח (ה) במקומות שמכשירין חיו ויש ע"ס חסר אונא אם הורדא משלים. (ז) אם חסר אונא אחת נודרי ומלא אונא אחת למטה האומא אם הוא משלים. (ג) אם אר"ע כדרכה והאומא נתקטנה מהאר"ע אם חיישינן שמא האר"ע היא האומא והאומא היא האר"ע וה"ל חלף אונא למטה. (ד) אם חסר אונא אחת מדרי ויש ע"ס יתמ"ק אם היתמ"ק משלים.

ט (ה) גבשישות ופיצול אם משלים לחסר. (ז) אם הגבשישות חד בראשו או בשרשו. (ג) יתמ"צ באונא עליונה במקום שדרכה להתפצל. (ד) אם נתפלל כזה עומד ברוחב אונא.

י (ה) אם אירע שבדק באונא עיקריות ולא מלא ע"ס סמפון.

קע"ג קק"ג. ראיתי דף אחד מקפר חדש י"ד יוסף שעדיין לא ילא מהרפוס כלל ונאלצתי צו שאלוהו מדוע חסר קמפון כשר אס אנו אוסרין נקב בקמפון והסיב דזה דכיקב קמפון טרפה לאו נוסוס שנפסד הקמפון עיי"ז אלא נוסוס שהרוח הולך וזוקע דרך הנקב שלא במשקל הראוי מוסיק לקרומי הריאה ודמי לנקב הורדא דטרפה אף להמכשירין ח"ו וק"ל, וגם אפי' כשאלתי צוה איך צוילוחת כלל שלא יהיו קמפון לאוהא הלא דרך הקמפון ככנס ויולא הרוח ועיי"ז ומתפחת הריאה ועושה פעולתה ואס אין קמפון לא יצא הרוח בקרצה ונחצטלה ממלאכתה והשצחי לו שכלל גדול הוא שאין לך דבר בעל וריק ח"ו צדצרי חז"ל ושלל יהי' צוילוחת סדבר כי איכחו הוי בקיחין היצב צניהוח וטבעי כל צעיח עיין נסליח קע"ז וצפרט צכיד"ד שהדבר פשוט לכל מונן שכל צפר הריאה הוא ספוגיית ואף במקום שאין שם שום קמפון אף נוקמפוני הקטנים וי"מ מתפחת גי"כ שם ומתמלאת רוח בכל קלותיה ואי"כ צדרך זה ציכולת הריאה להתנפח גם צלי קמפון כלל. יא (א) אם יש יתמי"ג גדולה כט"ד. טרפה ושיעור עובי יתמי"ג ע"ל קע"ג דאף צכיס אוקר. (ב) יתמי"ג שבדקה ואין בה סמפון. וי"מ טרפה (ל"ש צהגה קעכ"ב). (ג) יתמי"ג פמטי"ד ולא הספיק לראות אם יש בה כט"ד אחני"פ ונאבדה. דעת השמי"ח צקע"ד לאסור והלי"ש מכשיר אס ח"י יצ"ח. (ד) יתמי"ג שיש כצפא"ג גם קודם נפ' ולא הספיקו לנפוח לראות אם יש בה כפא"ג אחני"פ ונאבדה. גם צוה העלה הלי"ש סיק כ"ה גלהכשיר עיי' יצ"ח כמו כל ס"ט הצ"ח מצנן. התוי"ז צסי' י"ע קק"ג מסי"ג אלי"ש וכתב דלא מהכי צוה יצ"ח ומנחי' מציאו צציחורים ע"ג קקמי"ג ופליג עליו ומסיק דהעיקר כהלי"ש עיין מזה צדח"ש סיק קע"ז, ודין יתמי"ג הנוטה ולא הספיק לראות איך היא הנטיה אחני"פ עשמי"ח קע"ד ואפי' כחצתיו צקסי' זה קקכ"ז. (ה) אם נמצא ית' בין ערוגה לערוגה. דינה כיחמי"ג נוסוס דחגי"פ דשם לא התחכך ואין לחוש שמתפרק וי"מ שייך צוה טעם יתמי"ג עלי"ש קק"ז. (ו) אם נמצא ית' ע"ג הורדא ואין להיות תואר ורדא די"ל דמשום שעומד ע"ג ורדא ומתחכך בכיס דינה כיתמי"ג וגם י"ל דמשום דכל הורדא עומדת מקמא דין הית' ביתמי"ק. ראיתי צד"ק סק"ה דצה"נו יש להקל לדונה כיחמי"ק וזה דוקא אס סיחיר היא רק כפא"ג אצל אס הוא גדול כפא"ג ומסתפק שם מחשש יתמי"ג. (ז) ואם היתר שע"ג הורדא יש לו צורת ורדא. עדמי"ש קקצי"א דיש לחוש צוה לאסור צ' ורדות ודעת העי"ט ע"ל קעכ"ח סק"ו דאין זה מקרי ית' וורדא ודין אס נוולא פילול ע"ג ורדא עיין סוף קעיי"ט שהזכ"ל אוקר וונחי' וולד צוה ומסייס גי"כ לאסור ומנחי' מכשיר. (ח) אם עומד יתמי"ג ע"ג

שאלות

יא (א) אס יש יתמי"ג כט"ד. (ב) יתמי"ג צצדקה ולא נוולא צוה קמפון. (ג) יתמי"ג פמטי"ד ולא כפחוה לראות אס יש צוה כט"ד אחני"פ ונאבדה. (ד) יתמי"ג שיש צוה כלא"ג גם קודם נפ' ולא כפחוה לראות אס יש צוה כפא"ג אחני"פ ונאבדה. (ה) אס נוולא ית' בין ערוגה לערוגה. (ו) אס נוולא ית' ע"ג ורדא ואין לה תואר ורדא. (ז) ואס יש לו תואר ורדא. (ח) אס

ע"ג יתמ"ק. ד"ק סק"ה מכסיר חף כשהוא גדול כפח"ג ולי"ד לכשעומד על הורדא דלעיל סק"ו. (ט) מה טעם איסור יתמ"ג להשי"ך ולהט"ו. להשי"ך הטעם היא משום שחפירק וגם מטעם יתכ"כ כי השי"ך סובר דכל הריאה מקומן של האונות לענין יתכ"כ ולאו אורחי להיות שם אונות ולהט"ו הטעם הוא רק משום שחפירק ולאו משום יתכ"כ משום דהט"ו סובר שאין כל הריאה מקומן של האונות ולא שייך יתכ"כ משום שאינו עומד במקום אחר וצדין פילול מנזה שאין ממלא כל הגומא מהראוי ה"י להיות להשי"ך ערפה משום דאצי"פ דשם לא שייך חפירק מ"מ שייך שם עכ"פ טעם יתכ"כ ולהט"ו ה"י ראוי להיות כשרה משום דשם לא חפירק וטעם יתכ"כ אין בו משום שאין עומד במקום אחר והמה חלפו טעמם על"ש סקכ"ד אה ז' ואות ז' דמפלפל ליצנס משום דהט"ו אוסר משיטת הרמב"ן דיתכ"כ ציד ונעשה נקב שערפה חף שלא במקום אחר ע"ש וע"ל סעי"ח סק"ט. אלא שראיתי בחי"ו סי"ט דהע"ש סק"א, שפירק כל הננין שכתב הל"ש בזה וכתב שגם להט"ו האיסור יתמ"ג הוא מטעם יתכ"כ והצי"א כמה ראיות לדבריו וגם מצי"א טעם לשבח מדקאמרינן בש"ס לית הלכתא כרנא וה"מ בדרי אצל מנזה ערפה כט"ד ומה למדנו לכל מקום ששיעור אונא כט"ד. וא"כ בשלמא ח"ח שטעם איסור יתמ"ג הוא מטעם יתכ"כ מוכח שפיר מזה לכל מקום ששיעור אונא כט"ד אצל אס תאמר שטעם איסור יתמ"ג הוא משום שחפירק קשה איך לנו למדין מזה לכ"מ ששיעור אונא כט"ד דלמא בלמא ששיעור אונא הוא יותר מנ"ד ואך למשט חפירק יס' לחוש גם כשהוא רק כט"ד, אע"כ שטעם איסור יתמ"ג היא משום יתכ"כ לכ"ע. (י) אנחנו המכשירין יתמ"ג מ"מ להשי"ך. משום דשם לא שייך חפירק וגם אין לחוש לטעם יתכ"כ ואצי"פ סק"ו דכל הריאה מקומן ש"א מ"מ מכסיר משום דסובר דאורחי להיות שם לפעמים יתיר. (יא) ומדוע אנו מכשירין יתמ"ק לטעם הצי"ו. משום דשם אין לחוש לחפירק ולטעם יתכ"כ אין לחוש משום דסובר אין כהרמקש"א (אצל בלמא סובר דלאו אורחי להיות שם אונא) ומ"מ איסור צ' ודרוח לשי"ך ולט"ו עקעכ"ח. (יב) יתמ"ג שאין בה כט"ד ועומדת למעלה על הערובה. אע"פ די"ל שחממת שעומדת על הערובה יס' שם חשט חפירק חף נפוט"ד מ"מ יס' להכסיר עת"ש סק"ד ולי"ש סק"יז ורש"פ סקמ"ח ודית"ש ס"ק קע"ט. (יג) יתמ"ג שעומדת על אונא עליונה דימין. עשמי"ח סעט"ו שאס עומדת מחליה ללד חור כשר דמשום דחיקא שם במלה"ח דרכה להתפלל ואס עומדת מחלי" ללד הסורס ערפה כמו שאר יתמ"ג משום דשם אין דוחק וי"א שמודדין מהחורן ההולך מקמא בלכסון ואס עומדת היתמ"ג חוץ לחורן כשר ואס עומדת מהחורן ללד ריאה ערפה (הרש"ל וט"ו) סק"ח ומשנ"ז שם פירשו שהי"א בלו להוסיק להחמיר דאף בלורכ האונא מודדין חליה היינו שבלותה החלי בלורכ שמכשירין ג"כ לאו בכל החליה מכשירין אלא"כ שהיא בחלי אורכה שחור לחורן

שאלות

עומד יתמ"ג ע"ג יתמ"ק. (ט) מה טעם איסור יתמ"ג להשי"ך ולהט"ו. (י) אכחנו המכשירין יתמ"ק מ"מ להשי"ך. (יא) ולטעם הצי"ו. (יב) יתמ"ג פוט"ד שעומדת למעלה על הערובה. (יג) יתמ"ג שעומדת על אונא עליונה דימין.

לחרוץ ולא בחלי השניה. שללד הריאה וא"כ לפי פירושם בדברי הי"א ח"א
להחיר לכ"ע חלל ברבע אונא שללד החזה שהחל אוח ר' בל"ור דלמטה ובכל
חלי תחתון היינו אות ח' ואוח ב' בל"ור דלמטה לכ"ע טרפה ורק על
רבע אחת העליונה שללד הריאה היינו אות ז' שב"ור דלמטה. יש חולקין
בדבר והוי ס"ט, והר"ל מובא בח"ט סק"ט מפרש דברי הי"א שללד ז'א
להסיף ולהחמיר חלל לחלוק ז'א וסוברין שמורדין האונא לאורך וכל
שחץ לחרוץ ונכסדין ולפי פירוש זה א"ס עומדת ברבע עליון שחץ לחרוץ
היינו אות ד' כשר לכ"ע וברבע התחתון שללד השורש היינו אות ח' טרפה
לכ"ע ובשני החלקים היינו אות ז' ואוח ב' ה"ל ס"ט ומחמת ספקא דפלוגתא
והל"ט סק"ט כחז כפירש מהר"ל שבשני הרביעיים ז' וב' ה"ל ס"ט. וא"ס ח'
י"ב. ונכסיר ונח"פ א"ס שבזרחת כך הרי ח' י"ב. וא"ס שאח"כ נעשה
הרי ח' רואין ש"ס ש"ס יש דוחק ממל"ה, ור"ח"י במקמ"ע סק"ד ובגד"ה
אות כ"ה ובחז"ל ס"ט שחולקים ח"ט שמכסיר ע"י י"ב. כי הח"ד לכסיר
היום לנחל ז'א ז' ע"י י"ב ומחר נכסיר ז'א ב' ע"י י"ב. ונחל
שהכסירו ע"י י"ב אחת וד"ל טרפה. בבה"ט סק"ב. כחז ש"ס ע"י
שמורדין בן שנוחין אח האונא עליונה השמאלית חלל עליונה הימנית ז'א
ונומקוס שכלתה האונא השמאלית ולהלחא (כוונתו לרחה כי לאורך היא
ארוכה ונהימנית עקעכ"ו סק"י) כשר ש"ס יחמיג וכ"כ אהל ילחק ז'א אות
י"ב שמי שנוהג בן ח"נו עושה נעיקר הד"ן חלל החז"ל נכ"ט סק"ח מדה
דבריו והעלה שחין ש"ס ממש בדבר וא"ן לסמוך ע"ז כלל וכ"כ ח"ט סק"ט
שחין לקמוך על בדרות הצודקים וא"ן ח"ן לנו חלל מה שבזלו לנו הראשונים.
(יד) אם היתמיג עומד נגד החרוץ עצמו. מנה"י כ"ז סק"ה חוסר
ומכסיר הע"ס מ"ס שהטפה עליונה מהחרוץ שללד מעלה ומגבילו וכל שכנגד
החרוץ על"מו טרפה ובד"ט ס"ק רכ"ז כחז ש"ס נז"י ש"ס היחמיג עומד
לנועמח"ל חונא יש להקל אף כשעומד נגד החרוץ על"מו והמכ"י נמי"א אות
כ"ז כחז ג"כ דכן מהחצר להקל לדינא וד"ן יחמיג ז'א חלל עליונה דיימין
ע"ל. סק"ד. (טו) דיני יתביד וד"ן אם יש אונות בשמאל יותר
מימין. יתביד כמה שיה"י לל"ז וכשר בל"ד שללד יח"י נשמאל יותר מימין
דהוי חלף ע"ל סק"ב. במהר"צ הביא שח"כ ש"ס יש יותר ונעשה חונת
בכל הריאה יש לאסור וסיון לדבר גיורא עד עשרה דרי לא חז"ה וכחז
ע"ז הרש"ל שאחר מן הנהג"ל"ס כחז ז'א ומכ"ס להכסיר אף כשיש יותר
מה' חונת בכל ל"ד בל"ד שהורח ח"י נוקומה ע"ד ח"ז סק"ד. (טז) ית"ר

אונג



שאלות

(יד) אם עומד היתומה נגד החרוץ עלמו. (טו) דיני יתביד ודין בטמאל יוחר עביעין. (טז) יתביד לזכא למטה מאומא דדרי דידת.

אונא העומדת למטה מאומא בדרי דידה: כשר ודין לזכר עיקרית שצנקה
 אונא עמיט לעיל צסע"ח. (יז) אם יש יתרת אחת בשמאל ועומדת
 למטה מאומא ויש לה סמפון ולאונא אחת שבדרי בשמאל אין לה
 סמפון. צא"פ סעליו מכסיר צה"מ וכן חף כס"ט צ' יתרות ציון ועומדים
 למטה מאומא ויש להם סמפונות ולסכי. לזכר צנדר ציון אין להם
 סמפונות ג"כ וזכסיר סס צה"מ חזל אם יש ג' יתרות ציון למטה מאומא
 עם סמפונות ולכל הזכר צנדר ציון אין להם סמפונות וכן צכה"ג
 צסמאל כס"ט צ' יח' למטה מאומא עם סמפונות. ולסכי הזכר צנצנאל
 צדרי אין להם סמפונות חזק צא"פ סס ומקמ"ע סקמ"ד מלד גס צזה
 להכסיר משוס דאפטר סהמקוס הוא יתח סיון מונח ומכריע ומעיד
 סהעומדים למעלה מהאומא צמקוס הזכר סס המה העיקריים חף כסלין
 להם סמפונות ולא הוי חלף ומס"ס צל"ע ורל"ח צדח"ט סקרי"ד צסס ו"ע
 דהמקיל צזה צה"מ לא הפסיד משוס דלא מוזכר כלל צס"ס סמפון לסיון והיכר.
 (יח) אונא עיקרית המתעקמת לגבה כמ"ד וכן אם שורש אונא עיקרית
 בולט לגבה כמ"ד. עסמ"ח סע"צ דמכסיר משוס דלזכר עקריה חזקה
 היא ולא תחפיק. (יט) אם אונא עיקרית בולטת כלה דגבה ולא נשאר
 ממנה בדרי כמ"ד רק השורש נשאר עומד בדרי. כ' צע"ט קמא
 חס' כ"צ לחסור ערד"ט ס"ק קל"ד, ורל"ח צוקמ"ע סקנ"א סכחצ סהסאלה
 סזלח סיתה מקודס לפנ"ו. ערס סכסחלח"ל"ע" וזלח לידד לחסיר וזלח"כ
 נסחלח ססאלח לט"ע וזלח"ה ומקמ"ע סס הרצה להס"צ על יסוד חסור
 סל סט"ע ומס"ס דהמקיל צה"מ לא הפסיד. (כ) יתב"ד המתעקמת לגבה כמ"ד
 אנ"פ. עסמ"ח סע"צ דערפה משוס דונחחך צללעו וזחפיק, וכחצ הל"ט
 ס"ק קכ"צ סכוונח הסמ"ח לחסור חף ככחעקמח רק כלל"צ כמ"ט צסע"ג
 ד"ט לחסמיר צסיעור ט"ד. (כא) באיוזאופו מקרי מתעקמת לגבה: עח"ט
 סקט"ו סמ"ירי צצקסח היא סזה עם סלרי לזכר רק סהולכח ומחעקמח
 עד סצס"פולח הוא צולטח מקרר הזכר ללד הגצ כט"ד דלא כמ"ט צורק
 חחד זקן סדוקח אם מחעקמח על גצ הזכר סללל"ע ע"ט, והמח"צ כחצ
 סל"ן לחסור חל"כ סהסורק צולט לגבה כט"ד חזל אם צצקסח היא סזה
 ורק מלמעלה סולכח ומחעקמח ככ"ל כשר, וכ"כ גס החס"ס, ורל"ח צס' צ"ד
 ח"צ סק"ד ס"ט כמח דעוה סקוצרים כמח"צ וחח"ס. (כב) יתב"ד המתעקמת
 לגבה כמ"ד ואחר הנחת היד עלי' בנחת חזרה לעמוד בשוה עם שארי
 אונות: צא"פ עמ"ח מכסיר כמו צפ"ל מנח וזומח חח"ח וכחצ ע"ז המקמ"ע
 סקמ"ו דזח דוקח אם נשאר עומדת צשוה עם סלרי לזכר חף חחד סקר
 היד

שאלות

(יז) אם יש יח' אחת צסמאל לזכר מאומא עם סמפון ולזכר אחת צנדר
 צסמאל אין לה סמפון. (יח) לזכר עקריה המחעקמת לגבה כט"ד וכן אם
 שורש לזכר עקריה צולטח לגבה כט"ד. (יט) אם לזכר עקריה צולטח כלה
 לגבה ולא נשאר מנחה צדרי כט"ד רק הסורק נשאר עומד צדרי. (כ) יתב"ד
 המחעקמת לגבה כט"ד חח"ס. (כא) צל"ז אופן מקרי מחעקמת לגבה.
 (כב) יתב"ד המחעקמת לגבה כט"ד וחחד סכחח היד עליה צנחח חזרה
 לעמוד צשוה עם סלרי לזכר.

היד מומה כי זה חמור ומפילול מוגזה, [עמ"ש צקע"ח סק"ד], וד"ח מכסיר חף אס חזרה להחזקת אחר הקרת היד אס הוא רק צמקוס לר דוחק אל הללעות וצדח"ש צק"ק קליצ ראי"ח כתב צסס צ"ח יהודא דחולק אצא"פ וצפרט על ד"ח יסובר שאין מועיל צזה כלל הנחה היד צנחה. (כג) יתב"ד המתעקמת לגבה פמט"ד ובכל היתרת יש כט"ד; עשמי"ה סע"י"ג עמכסיר משה"כ צפילול דלקמן סע"י"ח. (כג) יתב"ד המתעקמת לקמא כט"ד; ע"ש עמכסיר חף למקומות האוסקין יחמ"ק מוס"ס דלז"י צחר השקט והוי יתב"ד. (כה) אם נתפצלה אונא אחת לשנים ברחבה ויש להם שאכ"א ואחת מהן גביה ובולטת לגבה כט"ד. ע"ש סכת צמסוס ט"ש להם שאכ"א דיינין להו לחס"ה ועיקרי"ה הי"ה ואין מו"ק צה העוקס ועקעכ"ה לענין חלף כח"ג ודין אס נחפלה לט"ס צעו"י עקעכ"צ. (כו) יתב"ד שנוטה לקמא ולגבה קודם נפ"י. עשמי"ה סע"י"ד טלרי"ך לנפחה לראות לאן הוא נוטה אחי"פ ואס לא נפחה אסורה. (כז) יתב"ד הנוטה לגבה פמט"ד ולא הספיקו לגפחה לראות אס אין בה כט"ד גם אחי"פ. לא מהכי צזה חי יצ"ח ולי"ד ליחמ"ג כה"ג סכת הל"ש צקע"י"ד להכסיר ע"י יצ"ח [הצחחיו לעיל סק"ג] מוס"ס דעוקס אונא יוכל להסתוות גם אחר החולדה וצדח"ש ס"ק קפ"ח ראי"ח טהשו"ת ז"ל מכסיר גם צזה מוס"ס ספ"ס טמא אין זה יתרת רק עיקרי"ה וטמא לא הי"ה צה כט"ד גם אחי"פ וקפר צרכה משה הרבה להצי"ע עליו דאין זה מקרי ספ"ס ע"ש. (כח) יתב"ד הנוטה לקמא ולגבה קודם נפ"י וספק לנו לאן הוא נוטה אחי"פ וגם ספק אם יש בה כט"ד אחי"פ ולא הספיקו לנפחה ונאבדה. הל"ש צקע"י"ד הכיח צל"ע ומחמ"י ע"ג צל"ק"י סקל"י מלדד להקל. (כט) יתב"ד בלי שום נטיה אם צריכה נפוחה לראות אס לא תתעקס לגבה אחי"פ. עשמי"ה טס טלח"י לנפחה לזהירות צעלמא ואס לא נפחה אין לחוש מוס"ס דאין דרך אונא להחזקת, ודין יתב"ד המחזקת לגבה רק כלעו"ג וצפילול היחרה י"ס לימוק מקלח. ודין אס יש יתב"ד ולחנא אחת י"ס טיני לגרעותא ואונא אחרת שאין לה טיני מחזקת לגבה כט"ד, ודין אס אין טוס טכ"י לחח"ה מהן ואח"ה נחזקת לגבה כט"ד עת"ל סק"י"א וי"צ.

יב (ח) דיני יתמ"ק ואנן איך נוהגין. יש מקומות שאוסקין יחמ"ק כמו יחמ"ג כרס"ל וצ"ח ואכן צמדיכתיבו נוהגין להכסיר, הצ"ח כתב צצער צריסק אוסקין יחמ"ק והמחמ"י מציאו ומחפלה עליו טחוא צעלמו טו"צ

שאלות

(כג) יתב"ד המחזקת לגבה פמט"ד ובכל היחרה יש כט"ד. (כד) יתב"ד המחזקת לקמא כט"ד. (כה) אס נחפלה אונא אחת לט"ס צרחצה וי"ס להם שאכ"א ואח"ה מהן גבוה וצולעת לגבה כט"ד. (כו) יתב"ד שנוטה לקמא ולגבה קודם נפוחה. (כז) יתב"ד הנוטה לגבה פמט"ד ולא הספיקו לנפחה לראות אס אין צה כט"ד גם אחי"פ. (כח) יתב"ד הנוטה לקמא ולגבה קודם נפ"י וספק לנו לאן הוא נוטה אחי"פ וגם ספק אס יש צה כט"ד אחי"פ ולא הספיקו לנפחה ונאבדה. (כט) יתב"ד צלי טוס נטיה אס לריכה נפוחה לראות אס לא תתעקס לגבה אחר נפוחה.

יב (ח) דיני יתמ"ק ואין חנו-נוהגין צמדיכותנו.

שו"צ צנז'סק ויודע שהמנהג להכשיר ומחרץ שאפשר שזנחה העיר
מחדש שינוי ממנהג הראשון ערש"ש ס"ק קצ"ה ועיין כה"ג צנז' סע"ח
לענין צמ"ז ולפניו הט"ט הזכירו סוף קל"ט סע"ב לא קשה מירי
ועיין מ"ש שם שהשנתי על דבריו חלו. (ז) במקומות שמכשירין יתמ"ק
אם יש לחלק בין עומדת מקמא על האונות או מקמא על האומות.
ראיתי בקה"ק קק"ל שכתב בשם רש"ל וצ"ח דאף המכשירין יתמ"ק הוא
דוקא כשעומדת מקמא על האונות אבל אם עומדת מקמא על האומות
מודים כי ע"ד טרפה וכ"כ מנה"ז כ"ח אוח ה' וכ"צ אוח ז' בשם כמה פוסקים
שסוברים כרש"ל וצ"ח אבל ראיתי בעל"ל בהתחלה קל"ה צד"ה "והנה"
שמפלפל בזה הרבה ומסיים לדינא להכשיר יתמ"ק בכ"ז שעומדת כמ"ש
השומ"ח בסע"ז שיתמ"ק כשר אף כשעומדת בשיפולא אומא. ועי' בעל"ל
צד"ה "ועיין ט"ז" שמחרץ בזה דברי הט"ט שצנז'ק"ד נסופו שכתב וז"ל וכבר
העיר עלינו רמ"א שהמנהג להכשיר בכל יתמ"ק דנושע אפילו שלא צדרי
דאונא עכ"ל לזכאורה אין לו שום פירוש ע"ש ובספר "זר זהב" נדחק
לפרש דבריו ונשאר צ"ע והעל"ל שם מחרץ דבריו בטוב ועם והשכל שדברי
הט"ט נכונים ונדיוק גדול והוא דקמ"ל דלא חימא כמ"ש צנז'ק"ד מהירוי
מוצא צ"ח ופר"ח סקט"ז דהמכשירין יתמ"ק הוא דוקא כשעומדת מקמא
על האונות ולא כשעומדת מקמא דאומא משום דאין דרך להמלא שם
יתרת אלא חצי"פ שעומדת מקמא דאומא ג"כ כשר וזה מ"ש הט"ט דמשמע
אף שלא צדרי דאונא כוונתו כשאינו עומד על האונות רק על האומא ג"כ
כשר וכ"כ חו"ז ס"ט סע"ד שאין שום חילוק בעומדת יתמ"ק בזה אבל
לענין השלמה לחקר אונא עמ"ש צנז'ק"ד דאפילו הסוברים שיתמ"ק
ג"כ משלים לחקר זה דוקא כשעומדת וקמ"ל דאונא ולא כשעומדת מקמא
דאומא ודין אם יש לחלק ביחוד ודא צ"ן עומדת לקמא דאונות ואומות
וצ"ן עומדת בגוף הריאה עמ"ש צנז'ק"ד סק"ו דיש בזה חילוקי דיעות ודין
אם יש לחלק בפילול מקמא צ"ן עומד הפילול באונות לצ"ן עומד באומות
עקב"כ סק"ט שצאונות יש מקילין פילול מקמא ע"ש. (ג) יתמ"ק במקומות
שאוסרין יתמ"ק ובדקה ואין בה סמפון. עלי"ש בהגה קעב"צ דיש
להסתפק אם להכשיר להם ומסיים להחמיר אף בה"מ. (ד) כשיש יתמ"ק
באונא עליונה דימין וגדולה כט"ד. עשו"ח קע"ז שאוסר אף להמכשירין
כל יתמ"ק משום דשם נוחהכך בגרסה ומש"ז סק"ח וצ"ח"פ סענו"ד ול"ש
וד"ק סק"ו מכשירין בה"מ כי הצ"ח מכשירי אף צה"מ וצנז'ק"ד סק"ח כתב
שם פנים מאירות להכשיר אף צה"מ וצנז'ק"ד סק"ח כתב שם חוליות
שלמה להכשיר אף צה"מ רק כשמי יצ"ח וראיתי בצ"ח"פ סענו"ד שכתב
דכ"ז מ"ירי רק אם הימרת עומד מחלי לעולה והן לחלוץ ללד החוד דשם
יש חוכך בגרסה אבל במקום שיתמ"ק טרפה מחמא דשם ליכא דוחק וכנגדו
עומד יתמ"ק כשר לכ"ע [במקום שמכשירין יתמ"ק] וכ"כ מקמ"ע סק"ה
ומנה"ז

שאלות

- (ז) במקומות שמכשירין יתמ"ק אם יש לחלק צ"ן עומד על האונות או
על האומות. (ג) יתמ"ק במקומות שאוסרין אותה וצדקה ואין זה סמפון.
(ד) כשיש יתמ"ק באונא עליונה דימין וגדולה כט"ד.

ונוהגין כ"ז כע"ז. (ה) כשיש יתמ"ק באונא עליונה השמאלית במקום הסמוך לגרנרת. דעת השמ"ח נקטת"ז דדינה כמו שא"י יתמ"ק ודח"ט ס"ק ר"י"ח כחז נסס צ"ח אצרהם דיש להכסיר צזה אף להאוסרין יתמ"ק משום דזה אין מקרי יתמ"ק כלל משום דזה נחשווה ע"י דוחק הגרנרת כשהגרנרת דוחק את האונא נעשה זה ע"י חרוץ וע"י נחלח הצטר שזולט סביבו כמו יתמ"ק ונחמה אין זה יתמ"ק. (ו) יתמ"ק נגר חרוץ הורדא (היינו שעומדת תחת הורדא נגר החרוץ ש"ך סקליח). השמ"ח סעכ"א מוכסיר צה"מ ושע"ד יחד אף להאוסרין יתמ"ק משום דכאן מהכי לה הא"י חרוץ שחנח צחוכו ולא תתפרק ומכ"ש לדיון המכסירין כל יתמ"ק דיש להכסיר צזה אף צה"מ ור"ח"י דח"ט קקש"י ט"ס כמה אחרונים סקסרין כש"ך שמכסיר דל"א כצאה"ט סקכ"ח דפליג אש"ך, ודין פילול מקמח צאונא עליונה עסע"כ סק"ו שהל"ש מסיים צל"ע וכמה אחרונים מוכסירין אף צה"מ ודין פילול מקמח נגר חרוץ הורדא ע"ש סק"ח.

הרינים שבשמ"ח מסעי"ג עד סעי"ז כתבתי בסעי"א.

יו (ה) גבשושית שבריא. אם אינה מתקלרת למעלה הוי גבשושית ולא יתרת וכשרה צה"מ שעומדת. (ז) אם מתקצרת קצת אלא שהיא עגולה למעלה. ג"כ לא מקרי יתרת אע"פ שמתקלרת קצת. (ג) אם היא חד למעלה או שיש לה מלמטה כעין סדק שהוא חד ככובע; דינה כיתרת. (ד) אם היא רחבה למעלה יותר מלמטה. ג"כ הוי יתרת, ור"ח"י צה"פ. סעמ"ו וצמקמ"ע סקכ"ח שכתבו שא"ס י"ט מקומות שמכסירין כאשר אינה חדה אע"פ שהיא רחבה למעלה יותר מלמטה אין לסתור מנהגם. (ה) אם אינה כמו הר וגבשושית הבולט רק שנראה שחיא מובדלת מן הריאה ומונחת עליה. אע"פ שהיא עגולה וריכה משוך וחד מ"מ דינה כיתרת (צה"פ סעמ"ו). וראיתי דח"ט ס"ק רס"ז שכתב נסס החו"ז להמחיד"ר אליזויר שגבשושית היא דבר הצלתי שכיח ואף פ"א צמקמ"ע אינה צמח"ל לכן דעתו להחמיר בדין גבשושית שלא לפגוע צה"פ יתמ"ק שהיא מדין החלמוד, ודין אם גבשושית משלים לחסר עשמ"ח סעכ"ד ולעיל סעי"ט.

יח. (ה) איך היא התהוות הפיצול. עיין דח"ט ס"ק רל"א דפילול אינה נעשה מחמת שהצטר נחפ"ל והקרומין נקדעו חלל התהוותו ע"י שהקרומין נקמלו ונחמקמו ש"ס ע"י נחפ"ט הצטר להל"א ונעשה הפילול חלל הקרומין קיימין צסלימות כן עזע התהוות הפילול"ים ועמ"ש צזה צדח"ח נקרי"א סעי"י. פילול

שאלות

(ה) כשי"ס יתמ"ק צאונא עליונה השמאלית צמקוס הסמוך לגרנרת (ו) יתמ"ק נגר חרוץ הורדא.

יו (ה) גבשושית שבריא: (ז) אם מתקלרת קצת חלל שחוף עגולה למעלה. (ג) אם הוא חד למעלה או שיש לה מלמטה כעין סדק שהוא חד ככובע. (ד) אם היא רחבה למעלה יותר מלמטה. (ה) אם אינה כחר וגבשושית הצולט רק שכתרה שחוף מובדלת מהריאה. יח (ה) איך הוא התהוות הפילול.

(ג) פיצול מגבה ויש גומא תחתיו וכשנפחין הריאה מונחת כלה בתוך הגומא שזה לריאה. כשר ואפילו עומדת ע"ג אונא עליונה דימין מחליה ללד הסורס שאמרנו דקס אין דרך להחפול ולהתהוות יחוי"ג מ"מ כשי"ס פילול וגומא תחתיו כשר כמו בכל נוקס בגז הריאה. (ג) אם הפיצול אין נכנס לגומא רק ע"י הנחת היד עליה בנחת. ג"כ כשר. (ד) אם כאשר מסירין היד מעליה חוזרת ויוצאת קצת מהגומא. ג"כ כשר ודעה זא"פ ע"ש סק"ט וסק"ע שאם נכנסת קלח לגומא מעלונה או עי"פ וע"י הנחת היד נכנסת כנכנסת כלה לגומא יש להכשיר אפילו שכשנסקירין היד חזרה לקדמותה ונפרט אם נשארה בגומא אף אחר הסרת היד ונמנה אצל אס ע"י עלמה או עי"פ אינה נכנסת כלל לגומא ורק ע"י הנחת היד נכנסת כנכנסת לגומא בזה יש לחלק שאם אחר הסרת היד אינה יולאת ונהגומא יש להכשיר (ורק זה"מ דוקא) ואם אחר הסרת היד יולאת ונהגומא ערפה עדח"ש ס"ק רפ"ו ועו"ש לעיל נסעי"א סק"ב. (ה) אם אחר הנחת היד עליה עדיין בולטת קצת מהגומא כהר וגבשושית. ערפה. (ו) ואע"פ שאין בהבליטה כטי"ד רק שבכל הפיצול יש כטי"ד. ג"כ ערפה וקוס דהבליטה גורם שתחמך והפילול עלמה אינה מוחזר כהוגן לכן איכא חרי ריעוחות שתחפרק משא"כ ביה"ד דלעיל סעי"א ור"ח"י זר"א"פ סקע"א שכוונת השו"מ בזה לאסור אף זה"מ. (ז) ואם בכל הפיצול אין כטי"ד ובולטת מהגומא. דעה השו"מ להכשיר וזא"פ שם כהז דאין להכשיר רק זה"מ כמו בפילול מקומא פוט"ד עדח"ש ס"ק רפ"א. (ח) אם הפיצול ארוך או רחב מהגומא. ערפה. (ט) אם הפיצול קצר מהגומא עד שאין ממלא כל הגומא מלמעלה או מצדדיו. הח"ש מכשיר אף בזה"מ בלד שלא ישאר זהגומא כשיעור ככ"פ המזוהר בקליו סעי"א והל"ש נסקב"ח אות ח' מפלפל בזה ומסיק לדיכא להכשיר רק זה"מ אצל בזה"מ אוקר כהנ"ז שדן אותה ליחוי"ג ואע"פ שהנ"ז קוצר שאין כל הריאה משי"א וגם אין כאן לחוש לחתפרק מ"מ חוטט הנ"ז לסדרת הרמזין דיתכ"כ שאמרנו כוונתם כניטל ציד ונעשה נקב שאסור אף שלא במקום אבר ור"ח"י זר"א"פ ס"ק רפ"ח נקס כמה אחרונים שחולקים בזה אל"ש שנחמיר יותר ונהח"ש.

י"ט (ח) פיצול מגבה עם גומא תחתיו וצד החובר שבה למטה לצד השיפול וצד הפרוד לצד השדרה. עשוי"מ שאם מונחת כלה בגומא בלי קוס הנחת יד עליה יש להכשיר ואם לריך להניח עליה היד כדי להכניסה

שאלות

(ג) פילול מגבה ויש גומא תחתיו וכשנפחין הריאה מונחת כלה בגומא שזה לריאה. (ג) אם הפילול אין נכנס לגומא רק ע"י הנחת היד עליה נכנסת. (ד) אם כאשר מסירין היד מעליה חוזרת ויולאת קלח ונהגומא. (ה) אם אחר הנחת היד בולטת עדיין קלח ונהגומא כהר וגבשושית. (ו) אם אין בבליטה כטי"ד רק שבכל הפילול יש כטי"ד. (ז) אם בכל הפילול אין כטי"ד ובולטת מהגומא. (ח) אם הפילול ארוך או רחב מהגומא. (ט) אם הפילול קצר מהגומא עד שאין ממלא כל הגומא מלמעלה או מצדדיו. י"ט (ח) פילול וקומא עם גומא תחתיו ולד המוחזר שנה למטה ללד השיפול ולד הפרוד ללד השדרה.

להכניסה לגומא אז תלוי הדבר בראות עיני הצורך שאם צפננה צלעות
 בחייה היחה כדחקה לגומא יס להכסיר ואם אין יכול להצמין זלח יעריך
 מספק (ז) פיצול וגומא תחת העומדת בין ערוגות וצד הפרוד למעלה
 לערוגה. ט"ע חס' י"ג בקי"א חוסר ונכה"ז כ"ג סע"ד כחצ דדינו כפי"ול
 ונכה שלר הפרוד למעלה ולר המחוצר לנטה ללד השיפול דלעיל. ואם צד
 המחוצר לערוגה: ט"ע שס מוכסיר וכ"כ ד"ק סק"צ ועצ"ד ח"ג סק"ד.
 (ד) ואם נמצא פיצול וגומא תחת על גב הורדא. זלר"צ חוסר וכ"כ
 מנח"י ע"ד סק"ס שאצ"פ ש"ס ללד להחיר נוסס. שנוחזקה ע"י הלצ שדוחק
 לחו או שנוחזקה זכ"ס וי"ו יס לחסור ונכה"ז כ"ג סק"י מוכסיר ועצ"ד
 ח"ג סק"י סכחצ לעסוח שאלח חכס ונוסס ד"ס ללד דזה להחיר כח"ס
 הנוכח"י שנוחזק ע"י הלצ וע"י הכ"ס ע"ל סע"כ סק"י.

כ (ה) כשיש פיצול מקמא ומונח בנומא שוה לריאה בעת שהריאה
 הפוכה בלי שום תפיסת יד אדם. אצ"כ יס לחסור דנוחמ
 הכוזב צנח שאינה הפוכה חפול וחפיק. (ז) אם מונח בנומא שוה
 לריאה אף בעת שאינה הפוכה בלי שום תפיסת י"א. ח"ס סק"י חוסר
 גם דזה ורלח"י נקח"ק סקס"ט סכחצ צסס חג"ס וצסס רע"א להכסיר דזה
 ומדייק דצדרי הרמ"א סקוזר ג"כ להכסיר דזה ומדכחצ הרמ"א נקע"ה וז"ל
 ואין להכסיר פ"ול כזה [שאין ככס לגומא רק כשמיחין היר עליה צמח]
 רק צמגה עכ"ל ומדכחצ לשון "כזה" משמע ש"ס פ"ול אחר שגס צמקמא
 כסר והי"ו ציד"ד כשמונחצ בגומא שוה לריאה צלי שום חפיסת י"א אף
 צנח שאינה הפוכה וכן משנוע ווס"ך קקל"ז סכחצ שס. על פ"ול נקומא
 שאם הופכין הריאה חופל הפ"ול לחוך הגומא ערפה משנוע חצל חס מונח
 בגומא אף צנח שהריאה אינה הפוכה כסר וכ"כ דצרי כחנ"י להכסיר דזה
 ועדח"ס סק"ס ש"ס דזה כנה חלוקי דעות. (ג) אם יש פיצול מקמא פמס"ד.
 יס להכסיר צה"מ. (ד) אם אין בה כש"ד וגם מושרש היטב. על"ס
 צסעכ"צ שמוכסיר אף צלה"מ וכ"כ הקה"ק צסס כמה אחרונים: (ה) בטה
 מקרי שורש טוב. רלח"י צקה"ק סקע"א צסס ערה"צ שאס לר מועלה היא
 דק יוחר ולר מטה מקרי מושרש היטב ואם מלומעלה רחצ או אף שוה
 מטה ומעלה אין מקרי מושרש היטב. (ו) פיצול מקמא וגומא תחת
 שעומדת באונא עליונה דימין במקום החרוץ. הל"ס מסי"ס צל"ע והנוצ"י
 ופח"ס קק"א וח"ו סע"כ סק"ז ומקמ"ע קקס"ה ורס"ס קקס"ג צסס כמה
 אחרונים וצ"ד ח"ג סק"י ונכה"ז כ"צ סע"ז מוכסירין אף צלה"מ מוסס-דהגררה
 מחזיקה

שאלות

(ז) פ"ול וגומא תחת העומדת צין הערוגות ולר הפרוד למעלה לערוגה.
 (ג) ואם לר המחוצר לערוגה. (ד) חס כולל פ"ול וגומא תחתיו על גב הורדא.
 כ (ה) כש"ס פ"ול נקמא ומונח צגומא שוה לריאה צנח שהריאה הפוכה
 צלי שום חפ"א. (ז) חס מונח צגומא שוה לריאה אף צנח
 שאינה הפוכה צלי שום חפ"א. (ג) חס הפ"ול נקמא פוט"ד. (ד) חס
 אין צו כע"ד וגם מושרש היטב. (ה) צמה מקרי מושרש היטב. (ו) פ"ול
 נקמא וגומא צלוחל עליונה דימין צמקוס החרוץ.

מחזיקה ואין כופל למטה ואין לחוש לחתפיק. (ז) ואם הפיצול עומד שם למטה מהחרוץ לצד הריאה או במקום השורש. ראיתי דה"ש ס"ק רע"ו צ"ס דברי יוסף לאסור אף התערבות. אם הפיצול עומד נגד חרוץ הורדא. צ"פ סע"ט ומא"ע וחו"ז ס"כ סע"ז ומקמ"צ סקס"ה מכשירין וכל ראיתי דה"ש ס"ק ט"ז, ודין פילול מקמא הקלר מהגומא או שהוא ארוך או רחב מהגומא ודין פילול מקמא עם גומא שיש לו כיס עמר"ל וסקס"ה והלאה. (ט) פיצול מקמא שאוסרין אם יש לחלק בו בין עומד מקמא דאונות או מקמא דאומות. כתב ל"ל צ"ס מהר"ל דדוקא כשהוא עומד צלומא למטה ממקום ורדא יש לאסור אבל אם עומד מקמא דאונות יש להכשיר ומקיים שם דעתו דאכן לא קי"ל כן ואנו אוסרין כה"נ שעומד הפילול מקמא כדעת הע"ז וש"ך עקה"ק סקע"ג וראיתי דה"ש סקס"צ סכתב צ"ס ד"ח ש"ס הפילול מקמא עומד דאונות והוא ארוך או קלר מהגומא יש לסמוך על המכשירין וע"ל סע"ז לענין יחמ"ק כה"ג ולקמן בסעכ"ח לענין וורדא כה"ג. (י) פיצול שעומד בין החיתוכים בעובי דאונא או"ע. צ"פ סקס"ה ומנה"ז כ"ג סע"ה ומקמ"צ סקס"ט מכשירין משום דאין זה מקרי פילול מקמא (י"א) אם עומד הפיצול בין החיתוכים בעובי שארי אונות. צ"פ שם וכל ה"ל מכשירין גם כזה וכן ראיתי דה"ש ס"ק רס"ח צ"ס כמה אחרונים להכשיר אף אם רק רוב פילול עומד בין החיתוכים ומיעוטו עומד מקמא אבל מלשון הצ"פ בסעס"ז נראה קלח שדעתו נוטה שאין להכשיר כזה רק צעזי או"ע ולא צעזי שארי אונות ול"ע. (יב) אם הפיצול עומד מקמא דאונא והאונא השניה הסמוכה אצלה נכפפה לצד קמא לתחת האונא שיש בה הפיצול באופן שהפיצול נסמך על אותה האונא הנכפפת תחתיה. ראיתי דה"ש ס"ק רס"ח צ"ס ד"ח ומי הדעת שמכשירין. (יג) אם הפיצול שמקמא נכמך על הלב או על הורדא. עד"ש שם צ"ס וי הדעת שמכשיר גם כזה ע"ל סע"ט סק"ד כה"ג. (יד) פיצול מקמא דאונא ואין גומא תחתיו כמו ששכיח באונא או"ע שנפרד קצת מהבשר הבולט בה מקמא ובלא הפיצול אין להאונא זאת תואר הראוי לה ובצירוף הפיצול יש לה תוארה הראוי לה. עז"פ סקס"ד וסקס"ה סכתב צ"ס דודו הג' ה"ר סנדיר ז"ל לאסור ולוח על שו"צ אחד שהכשיר משום דכיון דחזיקן שנשחנה לזרחה בלי החמיכה וע"י ליקף יש לה תוארה מוכח מזה דהוי פילול. [כלל א"ס הנחלק הוא גדול מהאונא עליו או

שאלות

(ז) ואם הפילול עומד שם למטה מהחרוץ לצד הריאה או במקום השורש. (ח) אם עומד נגד חרוץ הורדא. (ט) פילול מקמא אם יש לחלק בו בין שעומד מקמא דאונות או מקמא דאומות. (י) פילול שעומד בין החיתוכים צעזי או"ע. (יא) אם עומד בין החיתוכים צעזי שארי אונות. (יב) אם עומד מקמא דאונא והאונא הסמוכה אצלה נכפפה לצד קמא לחתח האונא שיש בה הפילול באופן שהפילול נסמך על אותה האונא הנכפפת תחתיה. (יג) אם הפילול מקמא נכמך על הלב או הורדא. (יד) פילול מקמא ואין גומא תחתיו כמו ששכיח באונא או"ע שנפרד ממה ההר הבולט בה מקמא ובלא הפילול אין לה תואר או"ע.

או חף אם שניהם שוים שצא"פ שם קעס"ה ונכסיר וכן אם הנחלק. הוא
ברוח אונא דררי דאונא שמוכסיר שם חף כשיש כים להנחלק. ועדתי"ש ס"ק
רמ"ו שמוציא את העיט קמא קמ"ט שמוכסיר ג"כ שאף שאין לו גומא מ"מ
מקרי פילול אצל ראייתו בטיט צי חש"כ שחזר בו וזה שהביא את בל"ס
הכל שנוחמיר וכחז עליו שזה חוונא גדולה כי אי"ת כן שאף בלי גומא
ג"כ דייכין אותה לפילול אי"כ למה זה כחזו כל הפוסקים לשון גומא אי"כ
שמוכסירין כל הפוסקים שבלי גומא אין ויקרי פילול וגם וזה שאין לה
לורחא הראוי לה בלי הנחלק ג"כ אין ראי' ונשום דיי"ל דהחתיכה זאת
עיכבה את האונא ולהאגדל ולהתפשט כל לרכה אצל בלחמא היא יתרת
מחולדה ולא פילול וודאין לה גומא תחת' [אל"כ שחקר הרבה מהארי"ע
שכיר שאין בכח החתיכה זה לעכב גידול האונא. כי"כ ומוכח שפילול
הוא יש לאסור] וכ"כ העיט בחש' כי"כ כיו ונחש' לי להקל בזה וכחז
בחש' כי"כ שגב אין לאסור בזה ונשום חר"ל היינו חשש פילול וחשש יתיר
וורדא [אם היחה עגולה קלח כחולר וורדא]. ונשום דשני הריעותה סחרי
זא"ז שא"ת שהוא פילול אינה ורדא ואם היא ורדא אינה פילול וכן ראייתו
צקה"ק סקע"צ בשם ל"ל להרה"ל מליצאוויטש דג"כ וקיל בזה (דל"א
בבא"פ) כמ"ש מאיר נחבים דכל אונא שנחלקה לשנים כל שנראה לעינים
שהיא תמונה נחלק בין באורך ובין ברוחב ובין בעוביו אין לדונה לפילול.
הנה בעל"ל בקל"ה סע"ה ראייתו שמוציא את הנוכח שמוכסיר ונסיים דעתו
בלי"ע אצל בחר"ל ס"ק קו"ג מציא ונעשה כזאת שאירע לפניו והכסיר
עפ"י הסכמות כמו גדולים עב"ד ח"ג סק"ח ובח"ה קק"צ אות ד'. (טו) אם
יש להנחלק הוזה גם כים. עקה"ק שם שהמים חיים הכסיר כשה"י
שם כעין כים ולא ה"י לו גיד שפה וכן ה"י ונעשה כזאת לפני על"ל עם
כים כזה וג"כ הכסיר וכן עב"ד שם בארכות ונטיט חש' כיו מלד ששם
יש לו כים עדיף טפי ונשום שהכים מוכיח עליו שהוא ית' ולא פילול
דכשם שהכים הוא יתיר ונחהוה ונעלמו ולא נתפלל ונשום וקום כן הנחלק
הוא ג"כ יתיר ולא פילול עכ"ל. וגם איני רליתי לומר שלפי שכתב המי דעת
ור"ת שהנחתי לעיל סק"צ שמוכסירין חף פילול ונקמא עם גומא כשיש לו
איזו קוויכה כונו לנשל על הלז או על האונא שנכתפה תחתיו יש לכאורה
להכסיר ונעם זה גם צביר"ד כשיש להנחלק כים וכן לדעת הנוצי" וסיעתו
שמוכסירין פילול ונקמא באונא עליונה דיונין ונשום שהגריגה ונחיקו וכן
להמכסירין פילול ונקמא כגד חרין הורדא שבק"ה רליתי לומר דנעם זה
יש להכסיר גם צביר"ד כשיש להנחלק כים ונשום שאף אי"ת שהיא פילול
מ"מ יש לו חזוק שהכים ונחיקו שלא תחפרק כן ה"י כל שעי' הכים עדיף
טפי אלא לפי מ"ש בחר"ל סקע"צ בשם ז"ש דיש לחוש בכים שהכים מוכך
בשורש הפילול אי"פ שצא"פ סחר את טעם זה אצל מ"מ אין לומר שעי'
הכים עדיף טפי להכסיר על ידו וכן וזה שכתב העיט שהכים ונע"ד עליו
שהוא יתרת ולא נתפלל ונשום וקום כמו שהכים לא נתפלל ונשום וקום
יש לדון בדבר כי ידוע לבקאים מהות החסות יתיר כים שג"כ נחהוה
מהנחלקה והתפללות כו"ש בקעל"ד ע"ש. (טו) אם הנחלק זה מתקרב אחג"פ
להאונא

שאלות

(ע"ו) אם יש להנחלק הנה כים. (טו) אם הנחלק זה מתקרב אח"כ לארי"ע ואינה

להאונא אי"ע ואינה תלוי למטה. בזה גם הנח"פ שם נוכסיר ערד"ש ס"ק רמ"ו וס"ק רע"א ונכח"י נשוי"ח דף ע"ג ע"א ומונה"ז כ"ג עשרון ע"י. ודין אם נראה לעינים שהוא נחלק מא"ע ויש לו לורה וורדא עם כים עסעכ"ט סק"ג ש"ס בזה חילוקי דעות ודין אם חסר לונה אחת ויש שם פילול הכשר אם משלים ע"ל סעיף ונשמי"ח סעכ"ד שאין משלים.

כא דכי סעיף זה נשמי"ח נחזק לעיל.

כב (ה) אונא שנתפצלה לשנים בעוביה ויש להם ש"א כ"א. נחשבים לאחד. ואף אם העליונה זולטה לגבה כע"ד ג"כ כשר כמו לונה אחרת עיקרית הזולטה. (ז) אם אין להם ש"א והחיצונה שרשה בולט לחוץ. אע"פ שזולטה פוטר"ד אם רק יש בכל הנחלק כע"ד הוי יחנ"ג וערפה אע"פ שניחזק"ד המהעקונה לגבה חזקנו שאין חסור חל"כ ש"ס בהעיקוס עלמו כע"ד אבל כניד"ד שהשרש נעלמו זולט יש לחסור אע"פ שאין בהצליטה כע"ד אלא ש"ס בכל הנחלק כע"ד כמו בפילול הזולט אחר הנחם היד עליה דאע"פ שזולט פוטר"ד אלא ש"ס בכל הפילול כע"ד ערפה כן גם כניד"ד ובכאן יש עוד טעם לחסור משום יחכ"כ כמו בפילול מנצה הקל"ר מהגומא שאע"פ שאין בו חשש פירוק מ"מ חוסרין להשיך ונעטם יחכ"כ [על"ש סקל"ז] ובפרט בכאן ד"ש אף להט"ז טעם יחכ"כ משום שמועד נמוקס אחר. ראיתי נמוקמ"ע נסקע"ג שנוכסיר בזה נה"מ ושעה"ד אם נשאר עכ"פ בדרי שרש כעו"ז אלצה מהחילוה אבל מלחמי דברח"ש ס"ק רכ"ו נכתב שחליה להקל בזה נגד השמי"ח ולי"ש ונח"פ ושאר"י ספרי גו"צ שהסכימו לחסור בזה. (ג) אם הפנימית שרשה בולט לקמא. הח"ש נוכסיר משום דהוי יחנ"ק והל"ש חוסר נוספק דשמי"ח זה שאנו נוכסירין יחנ"ק הוא כדעת הט"ז משום דאין כהנש"א ולא ש"י יחכ"כ אבל בכאן הרי עומדת נמוקס לונה לכן ה"ל ספיקא דרינא אם כהט"ז אם כהשיך וה"ל ס"ט ואם חי יצ"ח ונוכסיר. (ד) אם שניהם בולטים לקמא ולגבה. אע"פ שהחמיונה זולטה כע"ד ועליונה זולטה פוטר"ד [ל"ש סקל"ד נכוונה דברי הח"ש] חוסר הח"ש נוספק שמי"ח העליונה יחידה ודעת ל"ש דהוי ספ"ס לחסור ולא ונהי אף יצ"ח וענח"פ סעס"ח שחולק בדרכים אלו אל"ש וסובר שם שניהם זולטים פוטר"ד כשר נה"מ [ומ"ש השמי"ח לחסור נשניהם זולטים כוונתו ששניהם זולטים כע"ד] ואם נוקמא זולט כע"ד ומנצה זולט פוטר"ד נוכסיר אף נחשמו ואם זולט רק מנצה ומוקמא אין זולט כלום אז אע"פ שהצליטה שמונצה היא פוטר"ד ג"כ חוסר ע"ש וערד"ש ס"ק רכ"ו באורך ש"ס כמה אחרונים שחולקין אל"ש שנוחמיר יוחר מהשמי"ח בזה ועב"ד ח"ג סק"ז. (ה) נתפצל כזה אם משלים לחסר. אע"פ שאין להם שאכ"א ואע"פ ששניהם אינם זולטים מ"מ אינו משלים לחסר משום דאין דרך לונה לעמוד על חזרתה והל"ש כחצ

שאלות

חלוי למטה. כב (ה) לונה שנתפצלה ל"ז נעוציה ויש להם שאכ"א. (ז) אם אין להם שאכ"א והחילוה שרשה זולט לחוץ. (ג) אם הפנימית שרשה זולט לקמא. (ד) אם שניהם זולטים לקמא ולגבה. (ה) נתפצל כזה אם משלים לחסר.

כחצ הטעם ונשום שאין שום יח' ונשלים ומוקנע סקליצ כחצ שאם אין להם
 שאכ"א וגם כיכר ונעניסם סכך כנרלו שנים ולא נחפלו אח"כ ונשלים לחסר
 זה"ו. וכן ראינו דחש"ס ק"ק סליצ שיש כונה אחרונים הקוצרין דבכ"ה ונשלים
 לחסר ונפרט צאונה אונלע' ששכיח שמועד על שרש הארע ונוגעת עד
 חל"ה הארע ודרי אין שם אונל' אונלע' דודאי ונשלים [ע"ל סע"צ קק"צ
 וסע"ה קק"ד] וראיה צונח"י בקי"א אוח ג' שכתב וז"ל יש לעיין אחר
 סופות ואם יש שם צ' סופות דודאי שמים הנה ונשום דאין סופות
 לפיכך עז"ר ח"א קק"ה ונ"ש ע"ז צהר"ל בקק"צ ודין אם יחמ"ג צאונה
 עליונה ונשלים לחסר ע"ל סע"ט קק"ג. (ו) אם הארע נתפצלה כך ואין
 להם שאכ"א איזו מהן צריכה להיות גדולה מאמצעית ומתי מצטרפין
 שניהם ומתי אינם מצטרפין. אם החחונה צולטת לריך שהעליונה סמוחזקין
 אוחה לעיקרית חיי גדולה ונאמלעית ואם שניהם אינם צולטים איזו איזו וכן
 שחיי גדולה ונאמלעית כשרה וזה"ו צין ששניהם אינם צולטים וצין
 שהחחונה צולטת אם ע"י לירוף שניהם גדולים ונאמלעית כשרה ונשום דחליף זה
 לך חלף גומר הוא אליצא דכ"ע. ולדעת הל"ש סקוצר שאף אם החחונה
 צולטת אין להכשיר רק בשחי יצ"ח כדלעיל קק"ג לכן ציד"ד כשאיה
 גדולה ונאמלעית רק ע"י לירוף שניהם אין להכשיר רק זה"ו וגם ח'
 יצ"ח ונדרש"ס קק"ר כחצ צ"ס ד"ק שמוכסיר אף כשהחחונה צולטת
 והיא עזה ונאמלעית חוץ אם רוצ שרעה צולט לקוח ע"ש ודין אונל'
 שנחפלה ל"צ דרעה ויש להם ש"א אם נחשצין לאחר לענין וינין אונל'
 ולענין חלף עקעכ"ה ולענין אם נחשקונה ח' וכן לבנה עקע"א קק"ה.
 כג (ה) חלף אונות שיש שני אונות בימין ושלשה בשמאל. טרפה
 כחצ צכפר הדז"ק צ"ס הג' חז"ר דבריסק שנהיותו צבריסק
 הצ"ח לפניו הרעה ריאות שהיו להם צ' אונות ציונין ושלשה צמאל
 והכשיר ונעם שאפשר יס' זה ונשפחה שגידולס כך וכ"כ צכפר צרכ
 חזרהם להכשיר ציד"ד והנח"י צלקי ע"ה קק"א חולק עליהם ע"פ דברי
 הח"ש שצ"ק וי"צ שחולק על הנהר"ל על ונה שהכשיר וורדל פונו"ד
 הנח"ו צכעכ"ח קק"צ וכש"כ הכא שאיקורו ודיני דש"ס ומוקסם מכל
 הפוסקים דודאי אין לקנויך על קצרה זאת להכשיר עדה"ש קק"צ.
 (ז) אם בימין יש ג' אונות כראוי ובשמאל יש יותר מימין. ונ"א
 צסע"ה אוקר ופרי"ח ולחה"פ וכו"פ ונכשירין ודעת צ"ח ונ"ח ודברי נחמיה
 להכשיר זה"ו והל"ש כחצ דהוי רק סע"ט ונשום דלשיטתו אין כאן שום חלף
 רק שנחלקו אונות צצמאל ונש"פ שכתב דהוי רק סע"ט ונ"ו ונחפך אם
 להכשיר ע"י יצ"ח ונשום דכיון דהרנ"א אוקר צכסם והח"ש כחצ שהמנהג
 לאסור מוקדם קדמותה ונשום שאוקרין אף צבהמה זקנה ורק לענין קפ"ס
 דיינין אוחה לקפ"ס ע"ש סק"ל וחז"ל סכ"א ול"ש ק"ק וי"ג. (ג) אם יש
 ג' אונות בימין וד' בשמאל ואחת שבשמאל יש לה שינוי לנריעותא
 היינו

שאלות

(ו) אם הארע נחפלה כך ואין ש"א איזו לריכה להיות גדולה ונאמלעית.
 כ: (ה) חלף אונות שיש צ' אונות ציונין ושלשה צמאל (ז) אם ציונין
 יש ג' אונות כראוי וצמאל יש יותר וינין. (ג) אם יש ג' ציונין

היינו שקטנה רק בצא"נ. עדח"ט סקכ"א שוורצרי המשי' קק"ג כלה
 שמחמיר וערה"צ מכסיל וכחז סס שזה שהח"ט ואחרונים מחמירין נשיעור
 ט"ד חף כלאיג לא אמרו רק ביחמ"ג ולא זכה"ג וכ"כ מנח"י זלק"י סק"ד
 ודעה הליג עסק"ק קט"ו שנוטה להכשיר אם אחת קטנה ונשארי אונות
 חצי"פ גדולה כפליג ומקיים בליע ודין אם נריחה זאת גם הורדא קטנה
 כלאיג עתה"ל סקמ"ה שהמנח"י חוסר ממני"פ. (ד) אם בשמאל ובימין שוים
 מנין האונות. כשר ודין אם המה שוים בגדלות ושויס כלורה עסעכ"א
 ס"ק י"ד שאין להכשיר רק בזה"מ. (ה) אם יש בימין אומא א' ובשמאל
 ב' אומות. כשר כי רק האונות קפדינן שלא יהיו בשמאל יותר מימין
 ולא על אומות.

כד (ה) אם יש ב' אונות בימין ונ' בשמאל ויש לה יוד א' בשמאל
 בסוף שיפולי אומא בדרי דידה למטה מהאומא.
 כשר בזה"מ משום דחלף זה רבו הנוכסירין וכאן יש עוד ספק שמה יחיר
 אומא היא ואם חי יצ"ח מכשיר הליג בסקמ"צ חף בזה"מ. (ז) אם יש
 ד' אונות בשמאל ושלשה בימין ועוד אחת בימין בסוף שיפולי
 אומא כנ"ל. אין להכשיר חף בזה"מ משום דכאן החלף היא זעין ואי
 אחת יכול להכשירו מספק ולומר שמה החס נמי דרי דלונא נוקרי
 ומוקמ"ע קקע"ט מכשיר בזה בזה"מ ושעה"ד גדול וכן ראינו בחו"ז סק"א
 בהע"ט סק"ג שכתב שמי שרולה להכשיר בזה בזה"מ גם הוא מלטרף עמו
 ואם חי יצ"ח מכשיר בפסיעות [ופסיעות דהנוכסירין לעיל נקעכ"ג סק"ז כל'
 חלף בשמאל יותר מימין דכש"כ שנוכסירין בניד"ד]. (ג) אם יש בימין ג'
 אונות ובשמאל נ"כ ב' אלא שבשמאל יש גם יחמ"ק וכן אם יש ג'
 בימין ושנים בשמאל ויש בשמאל שני יחמ"ק. השו"ח חוסר חף
 בזה"מ ונטעם שיחמ"ק רבו האוסרין וכאן יש עוד טעם חלף והספ"ד
 סק"ה מכשיר בזה"מ ומוקמ"ע סק"פ מכשיר בזה"מ ושה"ד וזא"פ סעע"א כתב
 שאם יש מקום שנוהגין להקל בזה בזה"מ אין לסחור מנהגם ודעה ל"ט
 עסק"י וסקמ"ג שמכשיר חף בזה"מ. (ד) אם יש ג' אונות בימין וד'
 בשמאל ועוד אחת יחמ"ק בימין. דעה השו"ח לחסור חף לדין הנוכסירין
 כל יחמ"ק ונטעם שיחמ"ק רבו האוסרין ונטעם דה"ל חלף ולא חמירין
 הלא חלף זה הוא רק מנהג ובכח"ג ליכא מנהג ע"ש וחז"ל סק"א קע"ג
 מכשיר בזה מנטעם ספ"ס שמה חלף זה כשר ושמה גם יחמ"ק מלטרף
 למנין האונות כמ"ש בשפ"ד סק"ה ואם חי יצ"ח מכשיר חף בזה"מ ודין
 אם פילול בגשיות מכלים שנסמ"ח כאן כחצ"י נקע"ט וקע"כ.

כהאם

שאלות

וד' בשמאל ואחת שמשמאל קטנה רק כלאיג. (ד) אם בשמאל וימין שוים
 מנין האונות. (ה) אם יש בימין אומא אחת ובשמאל שני אומות.
 כד (ה) אם יש ג' בימין וג' בשמאל ויש עוד א' בשמאל בסק"פ שיפולי
 אומא בדרי דידה. (ז) אם יש ד' בשמאל וג' בימין ועוד אחת בימין
 בסק"פ שיפולי אומא. (ג) אם יש בימין ג' ובשמאל ג' רק שבשמאל יש גם
 יחמ"ק וכן אם יש ג' בימין וב' משמאל ויש בשמאל גם ב' יחמ"ק. (ד) אם
 יש ג' בימין וד' בשמאל ועוד אחת יחמ"ק בימין.

כה (ה) אם יש ג' אונות בימין וג' בשמאל ואחת שבשמאל נתפצלה לשנים ויש להם ש"א. כשר משום דאלו השנים כאלה נחשבים. (ז) ואם גם לשנים שבימין יש להם שאכ"א. ח"פ דלכאורה יש בזה לחקור מוכיפ' האם חלוקה שערש אחד שצטנאל נחשז אוחס לאחד גם ציוון יהיו נחשבים אלו השנים שיש להם לאחד ואין ציוון רק צ' אונות וז"ל לא אמרינן כן משום דלכאורה יש לה מעלה אחד ונעלה צ' ורק להקל חשנין אוחס. (ג) אם יש בשמאל אונא אחת ונתפצלה לארבע ויש להם ש"א ובימין יש ג' אונות כראוי, כשר ולא אמרינן מוכיפ' אם הש"א נחשבים לאחד אין צטנאל רק אונא אחת ואם הש"א אין נחשבים לאחד יש צטנאל ד' אונות וציוון רק ג' לא אמרינן כן מטעם הכ"ל שאלוה שנתפללה יש לה מעלה א' ונעלה צ'. (ד) אם יש סדקים כה"ג שיש בשמאל רק אונא אחת ויש בה ג' סדקים אם יש לאסור ממניפ' כג"ל. כשר משום דסדק מועיל רק להכשיר ולא לחקור והטעם בזה כחז הכ"ס משום דכונן צהמות יש להם צ' אונות צטנאל לכן אוחס הקדק שזא להטותו לכונן צהמות דעלמא מועיל חזל הקדק שזא להוליו מוכונן צהמות דעלמא אין מועיל עז"ד ח"ד קק"צ ודין סדק אחד שחלי מוכנה זא להכשיר וחלי השני זא לחקור עכשיו סק"ו דג"כ כשר. (ה) אם יש סמפונות וגם סדקים בכה"ג למשל שיש בשמאל ב' אונות ובכ"א יש סדק וגם ב' סמפונות. ח"פ קענ"ז מוכסיר גם בזה משום שגם סמפון אין מועיל לחקור ומוכס"כ סמפון לחוד צלי סדק צוודלי אין מועיל לחקור. (ו) אם אין בשמאל רק אונא אחת ויש בה ג' סדקים וגם יש לה ד' סמפונות. משום דנכחן לריכס אלו לסדק אחד להשלים החקר אפשר יש לחוש גם לכל הסדקים לכן צניד"ד שיש גם ד' סמפונות חוסר ח"פ צה"מ וצה"מ ולרי"ג מוכסיר. (ז) אם אין בשמאל רק אונא אחת עם ג' סדקים אם צריך לכתחלה לבדוק בפנים אחר סמפונות. ח"פ קענ"ז כחז סלריך לכהחלה לבדוק וצדיענד שלא צדק מוכסיר אף צה"מ ומוכס"י ע"ה קענ"ז כחז סיוחר טונ שלא יצדוק אחר סמפונות וסמפון חרונ. כשרות מלנדוק ולהקל כאשר יולא ד' סמפונות עד"ש סק רמ"ד. (ח) אם יש בימין ב' אונות וסדק באחת מהן ובשמאל יש ג' אונות. הרש"ל חוסר בזה מטעם סלריך סיה"י חמ"ד. צלד ימין יוסר מוצור מוכין סאונות מוצלד סמאל והט"ז חוסר מטעם שאין סדק אחד יכול לעשות שח' פעולות להשלים החקר ולהטותו החלק ונקס"כ ופר"ח חולקים עליהם ומוכסירין

שאלות

כה (א) אם יש ג' ציוון וג' צטנאל ואחת שצטנאל נתפללה ל"ז עם ש"א. (ב) ואם גם לשנים שבימין יש להם שאכ"א. (ג) אם יש צטנאל אונא אחת ונתפללה לארבע עם ש"א וציוון יש ג' אונות כראוי. (ד) אם יש סדקים כה"ג שיש צטנאל רק אונא אחת ויש בה ג' סדקים אם יש לחקור מוכיפ' (ה) אם יש סמפונות וגם סדקים צכס"ג. (ו) אם אין צטנאל רק אונא אחת ויש בה ג' סדקים וגם ד' סמפונות. (ז) אם אין צטנאל רק אונא אחת עם ג' סדקים אם צריך לכהחלה לבדוק בפנים אחר סמפונות. (ח) אם יש ציוון צ' אונות וסדק באחת מהן וצטנאל יש ג' אונות.

ומכשירין ומעצניזי מכריע להכשיר רק זה"מ. (ט) אם יש בשמאל ד' אונות ובימין שלשה עם סדק באחת מהן. ומסו שאין צוה טעם הט"ז רק טעם הרש"ל. מכשירין העצניזי. חוה יו"ד ולי"ט סקמ"ו חף בזה"מ. (י) אם יש בימין ב' אונות עם ב' סדקים ובשמאל יש ג' אונות. עפמ"ט סק"ט ד"ט להכשיר חף לרש"ל וט"ז.

כו (ח) אם נתחלפו האונות או אף רק אונא אחת מימין לשמאל ומשמאל לימין בצורחם ובגדלותם. טרפה. (ז) אם נתחלפו רק בצורתם או בגדלותם. עמנה"ז כ"ד עשרון סק"ח דהינו"ח ופוסקים סכחו שני מיני חלף חילוף לורה וחילוף גדלות. הוא כדי להורות דחלף לורה פוסל חף צלי חילוף גדלות וחלף גדלות פוסל חף צלי חילוף לורה ומסו דאלת"ה חלף דחלופייהו צעין וחלף בחד חין פוסל ה"ל להפוסקים להשמיענו זחא חע"כ שכל אחד לצד פוסל ומ"מ חלף לורה הוא חמור מחלף גדלות דבחלף גדלות יש מכשירין לעני זה"מ צעני דיכ"ס היינו ח) חס החומא דימין גדולה מחומא דשמאל, (ז) כשאונא חמלעית חרוכה יותר מאונא חו"ע ובגדלותם לא נשחכו ע"ל סק"ה וסק"ח חלף בחלף לורה חע"פ סגדלותם לא נחלפו ולא נשחכו חוסרין לכל חרס יצדח"ט סק"ח כחז צסס מקמ"ע ובח"פ שחלף גדלות צלי חילוף לורה חין פוסל כלל חלף לורה חוסר חף צלי חילוף גדלות ע"ט דח"ט סק"ו ומשמה"ק סכ"ז החריך צענין זה והעלה שחף חלף לורה חין פוסל צלי חילוף גדלות. (ג) אם מעט ומקצת מהאונות או מאונא או מאומא הנחלפת נשארה בצורה הראוי דה. ד"ק סק"ו מכשיר ערמ"ט סק"ז. אם נתחלפו צורות האונות שבצד אחד דמשל שהאונא או"ע יש לה צורת אונא עליונה דימין והאונא עליונה יש לה צורת או"ע. רל"ט סק"ק ומנה"ז כ"ד טע"ה וחז"ל סכ"ח טע"ז ומ"ע ודח"ט סק"ט מכשירין חזן חס נחלפה חו"ע עם החמלעית בגדלותן ולירחן דלקמן ס"ק טח"ז. (ה) אם אונא אמצעית גדולה מאו"ע וצורתם לא חלפו. השמ"ח חוסר ובמנה"ז רל"ט חכ"ד טע"ז דמוכ"ח מדצ"י מהר"ו ד"ט להכשיר בחלף. זה חף בזה"מ ומקיים דעמו שאין להכשיר רק לעני זה"מ ואם גם צורחן נחלפו חוסר גם לעני חף זה"מ. (ו) אם אונא אמצעית דבוקה לאונא עליונה וניכרת ע"י סדק אלא שהסדק ארוך כ"כ שאם נדונו כלו כפרוד תה"י האמצעית גדולה מאו"ע. ערמ"ט ס"ק רמ"ג צסס חס' בח"פ דחשנין רק מקלח הסדק כפרוד ושחל הסדק הנח לאסור לא חשנין חוה

שאלות

(ט) חס יש בשמאל ד' אונות ובימין יש שלשה עם סדק בלחה מהן.
(י) חס יש צימין צ' אונות עם צ' סדקים ובשמאל יש ג' אונות.
כו (ח) חס נחלפו האונות או חף רק אונא אחת מימין לשמאל ומשמאל לימין צלורחם ובגדלותם. (ז) חס נחלפו רק צלורחם או רק בגדלותם.
(ג) חס מעט מהאונות או מאונא או חומא הנחלפת נשאר צלורה הראוי לה. (ד) חס נחלפו לורות האונות שצד אחד. זה צזה. (ה) חס אונא חמלעית גדולה מאו"ע. (ו) חס אונא חמלעית דבוקה לאונא עליונה וניכרת ע"י סדק אלא שהסדק ארוך מאד שאם נדונו כלו כפרוד תה"י האמצעית גדולה מאו"ע.

אוחז כפוד ע"ל סעמיה סקיד. (ז) אם יש די אונות בימין ויש שם שינוי לנריעותא להאונא הסמוכה לאויע המעיד שהיא יתירת אם צריכה האויע להיות גדולה גם מהיתביד שיש בה השינוי. עליש סעמיה דליל להיות גדולה מהיתביד. (ח) אם האונא אמצעית דימין גדולה מאונא המשיכה כחץ הסמוכה לאומא השמאלית. כשר ענליש סעי"ע ודרחיש סקמ"צ. (ט) במה חשבינן גודל האונות אם באורך או ברוחב או בעובי. רחיש נוקמיע סקליד סכחנ סמדרני הל"ש משמע דאף אם האמלעות למשל גדולה מאויע רק נמעלה אחת כגון באורך לצד או צרחת לצד או צעוני לצד חצי"פ טאין נכלל נסרה יותר מנאוי"ע ומי"ל חלף וערפה ומדרני הסמיה נראה טאם אין נכלל נסרה יותר מנאוי"ע וחינה גדולה רק נמעלה אחת אין לאסור. ומסכים לדעת הסמיה ועיין מזה נדחיש סקמ"ח ודין אם ע"י חיוז חולי נעשה חלף נגדלות חונות או שחי" חלף נגדלות וע"י חיוז חולי או חסרון נחגדלה האונא הלריכה להיות גדולה עתה"ל מסקמ"ד והלכה. (י) אם אונא עריונה דשמאל גדולה מעריונה דימין. סמיה חוסר ואף אם נחמונתם לא נחלפוייכו סדך אונא עליונת דימין להיות גדולה לצד הלז סניצ הנרגרת יותר מהשמאלית ובאורך לצד הנאחר דרכה להיות קלכה מהשמאלית והמה הוחלפו נזה חעים נחמונתם לא נחלפו מי"ל חוסר המנהי"ז כ"ד סעי"ז ודעת נא"פ נכ"ז ע"ל סק"צ. (יא) אם האומא דימין גדולה מאומא השמאלית היינו שהחיתוך שבין אומא לאונא בימין הוא יותר קרוב לנרגרת מהחיתוך שבין אומא השמאלית לאונא שאצלה. הסמיה חוסר ותו"ז סכ"ח נחעי"ש סק"י נחנ מי שרולה להכשיר נחלף גדלות חונות גם הוא מלכרך עמו וכן מנהי"ז כ"ד סעי"ז מכשיר נחלף זה לעני נהי"מ וכן רחיש נדחיש סק"י וסקמ"צ סכחנ נעם כמה אחרונים שמכשירין חלף זה, וראיתי נדחיש סקמ"ט נעם דעת הנזכר טאף האוסרין חלף גדלות חונות היא דוקא אם האומא דימין גדולה מדשמאל הן מננה והן מקמח חבל אם היא גדולה ממנה רק מננה וכשמניטין נה מקמח היא קטנה מדשמאל אין לאסור כלל כי כן דרכם להיות, עקמ"ז סקיד. (יב) אם האומות עומדים למעלה לצד הנרגרת והאונות עומדים למטה מאומות. גם החלז מננה חסור מעולם ואין מועיל יצ"ח ודין אם אונא אחת עיקרית עומדת למטה מאומא ע"ל סעי"ח שהסמיה חוסר כנח"ח ודעת ל"ש להכשיר ע"י יצ"ח ודין יחיר נסוף חואח

שאלות

(ז) אם יש די חונות דימין ולאונא הסמוכה לאויע יש נה שינוי לנריעותא המעיד שהוא היחיתא אם לריכה האויע להיות גדולה גם מהיתרת זאת שיש נה השינוי. (ח) אם האונא אמלעית דימין גדולה מאונא המשיכה כחץ נששמאל. (ט) נמה חשבינן גודל האונות אם באורך או צרחת או צעוני. (י) אם אונא עליונה דשמאל גדולה מעליונה דימין. (יא) אם האומא דימין גדולה מאומא השמאלית היינו שהחיתוך שבין אונא לאומא דימין יותר קרוב לנרגרת מהחיתוך שבין אונא לאומא. (יב) אם סאונות עומדות למעלה והאונות למטה.

אומא עסע"א. (יג) אם צורות האונות משני הצדדים שוים. וכן (יד) אם האונות או אומות הראויות להיות גדלות מחברתן הם שוים לחברתן. כשר זה"ו ודין אם הכשרנו חקר ע"י קימנים דלעיל ושנים זה האויע עם האמלעית על סעי' סק"ו. (טו) אם אויע היא כדרכה להיות והא"א אמצעית נתגדרה עד שנעשה שוה לאויע. ד"ק סק"ז מכשיר וכן משמע גם וולשון. השו"ח סלכ"ו סכחז ו"ל חונות או חומות הראויות להיות גדולות מחברתן המה שנים לחברתן כשר זה"ו עכ"ל משמע חזל אם הקטנה כהגדלה ונעשה שוה לגדולה כשר אף זה"ו. (טז) ואם האמצעית נתגדרה עד שנעשה יותר גדולה מאויע. עט"ע חש' ע"י בקי"א שמכשיר זה"ו משום דהרש"ל מיקל בחלופין אלו וכן זככת ונשה מיקל זה"ו חזל זה"ו חוסר. כי הגם שהאויע לא נחקטנה ממדחה הראוי לה מ"מ כיון דעכשיו היא קטנה מאמלעית הוי קלקול בשניהם [בדח"ש סק"ג מציא את הטע"ע זה שאוסר והשמיט ולא כחז מה שמסיים להכשיר זה"ו] ודין ודח"ש כה"ג שהורדא גדולה כדרכה רק שנחקטנו האונות וע"י שוה הורדא לאויע ע"ל סעלי"א סק"ג וסק"ד ודין אם יש ג' חונות דימין וג' בשמאל ושתי האומות שוים שז"ש כאן או שהאומא דימין עוד גדולה מדשמאל כה"ג עהר"ל סק"א. (יז) אם יש לאונא איוו צורה אחרת למשל שהיא עגולה כמו ורדא וכדומה ולא כצורת אונא שכנגדה. כשר משום דקא חלונות חונות שכנגדה קפדין. (יח) אם האונא המשיכו כחץ גדולה מעליונה שאצלה או שאונא אמצעית דימין גדולה מעליונה שאצלה. או שאונא עליונה דימין נפרדה מהקנה יותר מדשמאל אב"י איננה גדולה מדשמאל בדלעיל סק"י או שעליונה דשמאל יש לה חריץ ועליונה דימין אין לה חריץ. עה"ש קק"ח ור"ח"פ סעפ"ג דאין לחוש לכ"ז חל"כ במקום שנהגו מוכזר לחפור חלל ונקיים שם הצל"פ דאפילו במקומות המכשירין מ"מ מקרי ריעותא להטעם לחר"ל ובדח"ש סקמ"ד וסקנ"ה כחז דאין מקרי אף ריעותא. כז (ה) יתב"ד שיש לה צורת אונא של צד שכנגדה. כשר. (ז) אם אחת שכנגדה חלפה ג"כ צורתה עם זאת היתרת. כשר רק זה"ו ודעא צל"פ סעפ"ד שאל כיכר היעצ שזאת היא היתרת כגון שאין לה קמפון וכדומה יש להכשיר אף זה"ו כי ווי אמר לנו איזו לורה לריכה להיות ליחז"ד עד שנאמר שאונא שכנגדה לזשה לורחה וא"כ לא נשאר לנו לחוש

רק

שאלות

(יג) אם לורות חונות משני הצדדים שוים. (יד) אם האונות או האומות הראויות להיות גדולות מחברתן המה שנים לחברתן. (טו) אם האויע היא כדרכה להיות חלל שאונא אמלעית כהגדלה ונעשה שוה לאויע. (טז) אם האמלעית כהגדלה עד שנעשה יותר גדולה מאויע. (יז) אם יש לאונא איוו צורה אחרת למשל שהיא עגולה וכדומה ולא כצורת אונא שכנגדה. (יח) אם המשיכה כחץ גדולה מעליונה שאללה, או שאונא אמלעית דימין גדולה מעליונה שאללה, או שאונא עליונה דימין נפרדה מהקנה יותר מדשמאל, או שעליונה דשמאל יש לה חריץ ועליונה דימין אין לה חריץ. כז (ה) יתב"ד שיש לה לורה חונא של צד שכנגדה. (ז) אם אחת שכנגדה חלפה ג"כ לורחה עם זאת היתרת.

רק מה שהייתה יש לה לורה אונא שללד. שכנגדה. וזימרת אין מוזיק לנו
 סינטי לורה. (ג) יתמיק שחלפה צורתה עם איוו אונא של צד שכנגדה.
 דעת השמיה לאסור אף צהימ משום שיחמיק רבו זו האוסרין וכאן יש עוד
 חשש שמה גם יחיה אין דרכה לחליף לורה ודעת צהיפ עקעפיה שהמיקל
 בזה צהימ לא הפסיד משום שזה שהיחמיק יש לה לורה אונא של לר שכנגדה
 אין מוזיק כלל משום דיחיה דרכה להחליף לורה וזה שאונא שכנגדה יש לה
 לורה שיחמיק מי הוא הנציא להגיד לנו איזו לורה לריך להיות ליחמיק עד
 שנאמר שחברתה לבשה לורה. והפעם שהצאפ משיג על השמיה בזה הוא
 מחמת שצאפ הבין בדברי השמיה בזה שכתב שחיה שכנגדה חלפה לורה
 עם זאת סיחיה שכוונתו שאונא שכנגדה לבשה איזו לורה זרה דלא כלורה
 אונא לכן פליג ומכסיר צהימ כי יחיה אין לה לורה ידוע עד שנאמר
 שחברתה לבשה לורה וכן הבין גם החיז בדברי השמיה לכן כתב גיב
 ביהימ סקיי להכסיר בזה צהימ דלא כהשמיה חבל רחיתי במוקמיע סקקיג
 שהבין בדברי השמיה שמיירי שיש למשל יחמיק בלחיע וכפי מוקום עמידתה
 לריך להיות לה גיב לורה אריע ולסוף יש לה לורה משיכה כחן שבשמאל
 והמשיכה כחן יש לה לורה הראוי להיות להיחמיק היינו שיש לה לורה
 אריע ולכן לפי אין להשיג על השמיה האוסר בזה לשיעמו דיחמיק שרבו
 זו האוסרין בהלעוף חליה רכיך יש לאסור עיין מזה דרמ"ש סקליא.
 (ד) אם יש יתביד ריש שם על שני אויות שם יתירת (כדעת ליש
 דרעיל מעיב סהיו) ובצד זה חלפו שני אויות צורתו עם צד שכנגדה.
 עליש סקליא אוח כיג וסקקיג שמכסיר צהימ משום שאמרינן דאלו השנים
 שחלפו לורתן הם המה היחידים כי חולין הקלקלה במוקולקל [היינו זיחיה]
 ויחיה שחלפה לורה עם שללד שכנגדה בשר צהימ ומוקמיע סקקיה חולק
 חליש בזה ואוסר אף צהימ ועיש צגדה"ק סעביצ שסותר כל הבין שבה
 הליש צידן כחלק חיה אונא לשנים, וכיכ חוי" סייב סקקיג עיש וכן רחיתי
 צגיד חייב סקליא אוח ג' שכתב בשם כמה אחרונים דלא סבורי להו בליש
 בענין התחלקת אונא הן לקולא והן לחומרא עדמ"ש סקלי. הנה רחיתי בליש
 סקליא אוח כיג שכתב וזיל דומעכח שריאה שאין לה צימין רק ג' אונות
 כדרכה חה"י אקורה וכשיש לה ד' אונות חה"י כשרה כגון ששני אונות חלפו
 חוארן ואיכ אס אין שם רק ג' אונות הוי עכ"פ אחת שחלפה חוארה
 וערפם משהיכ אס יש לה ד' אונות ושנים חלפו חוארן אמרינן שאלו השנים
 הם המה היחידים ר"ל שנחלק חיותן ואין פוסל סינטי חואר בחלי חיות
 וכסר עכ"ל, והלשון עכ"פ אחת שכתב קשה להבין דעייב מיירי שאלו
 השני אונות חלפו חוארן עם אונות שכנגדן ולא חלו השני אונות זו בזו
 (כמו שרלה אחד לפרש בן בדברי הליש עיש בסקקיג ולעיל סעביצ אוח
 ד.) ואיכ שמיירי שחלפו עם האונות שכנגדן הרי יש כאן שנים שחלפו ומדוע
 כתב עכ"פ אחת וזיל דמיירי דאלו השני אונות חלפו לורתן עם אונא
 אחת שכנגדה למשל שאונא עליונה דימין והאמלעית יש לשניהם לורה
 אונא

שאלות

(ג) יתמיק שחלפה לורה עם אונא של לר שכנגדה. (ד) אס יש יחציד
 ובכל זה חלפו שני אונות לורתן עם לורות אונות של לר שכנגדה.

אונא עליונה דשמאל והעליונה דשמאל יש לה לורה אונא עליונה דימין דאז אפי' ששכי אונות דימין חלפו לורה מ"מ אין כאן חלף לורה רק אונא אחת היינו אונא עליונה דימין באונא עליונה דשמאל אזל האונא האמלעית לא מקרי חלף לורה בעליונה דשמאל כיון שעליונה דשמאל אין לה לורה האונא אמלעית ולא הוי חלף זה בזה רק שוים בלורה אחת לכן כחז דה"ל עכ"פ אחת שחלפה חוברה. והר"ח דברי חלפה לורה שחר והטיב צעיקו (ר"ח) בספר ציד חיד ציקוד הצית סק"ד שיש כמה דעות ומקומות שמכסירין חלף אונות או אומות. הן חלף לורה והן חלף גדלות ומקיים דעמו שלע"ג אס' לסמוך עליהם.)

בח (ה) איך הדין בחסר ויתיר ורדא לדעת רש"י ז"ל ולדעת התוס' בשם רבא"פ ולדעת הגאונים. איחא בש"ס. ההוא יהיה צ"י וצ"י דאחי לקמא דרב אפי' סבר למיטרי' ח"ל הוה מר צר אפי' כל סכי חיוי צריחא (צריחא ושמונה) הכי איחא להו וקרי לי טבחא עינוכחא דורדא והכסירה, ודעת רש"י ז"ל שצ"י חכ"ל לא ה"י שכיח כלל ורדות לצממות וורדא אחת צל לפי רב אפי' והכסיר משום דאמרו לו דאורי' צהכי למלוא לפעמים ורדא אזל צ' ורדות לאו אורי' כלל לכן סובר רש"י ז"ל שחקר ורדא כשר ויתיר ורדא טרפה ולדעת החוס' צסם רבא"פ צ' ורדות כשר וחקר ורדא טרפה משום דסובר שגם צ"י הש"ס היו ורדות לכל צממות ולפני ר"א צל ריחא עם סכי ורדות והכסיר משום שאמרו לו דאורי' צהכי למלוא לפעמים צ' ורדות ולדעת הגאונים צין חקר ורדא וצין יתיר ורדא כשר משום דסובר כרש"י ז"ל שצ"י הש"ס לא היו סכיח ורדות לצממות וורדא אחת צל לפני ר"א וכיון דחזין דזימנן איחא וזימנן ליחא הו' לא מיטרי' צין צחקר וצין ציחיר על"ש סק"ד אור ו'. (צ) במדינותינו איך נוהגין. חקר ורדא אקרינן, וה"ה כשהיא פמט"ד ג"כ אקרינן ואס' היא גדולה כלא"ג ראיחא צקהק שכו"פ ול"ל וערה"צ ועוד אחרונים מכסירין מטעם ספ"ס שחא ח"ו כשר ושחא שיעור ט"ד היא כלא"ג ואס' נמלא צריחא זלח גם יתמ"ג כלא"ג עתמ"ל סקפ"צ שטרפה מומ"פ ומצ"צ סק"י כחז שגם ורדא לריכה להיות דוקא כפא"ג ולא מיקרי ספ"ס וכן דעת צא"פ וכן משמע מסתימת לשון השו"ע וכן ראיחא צדרת"ש ס"ק ע"ד צסם ט"ט קמא דל"ל מיקרי ספ"ס ע"ש הטעם וצנ"ט צ' ראיחא צח"י כ"ו צקוי' שמכסיר ע"י יצ"ח כשהורדא כלא"ג וראיחא צצ"ד ח"ה סק"צ שמקיים לעשות צזה שח"ה צח"ה, כחז מה"ל שח"ה. לפי' צכפר כ"ן ריחא מכהה כצ"ס שח"י להם ורדות קטנות פמט"ד והכסיר צחכמות כמה צכ"ס מטעם דהכי צבותיהו עס והח"ש צקמ"צ מצ"ו וחולק עליו משום דלא חלים חזקת כפר אחד להחיר צמק"ס ש"ש עס מכהג ידוע לאסור חקר ורדא ואין לפרוץ גדר עמכה"ז כ"ה סק"צ ועמ"ש כה"ג צקעכ"ג ואס' סכיח חקר ורדא צכל המדינה ראיחא צדרת"ש סקע"צ שכתב צסם ר"ח כהן ראפיפארט ד"ש להכסיר צאוחה מדינה. אס

שאלות

בח (ה) איך הדין צחקר ויתיר ורדא לדעת רש"י ז"ל ולדעת החוס' צסם רבא"פ ולדעת הגאונים. (צ) צמדינותינו איך נוהגין.

(ג) אם נמצא יתיר ורדא בימין. השמיח אוקר בכל אופן והליש סקניד
 אוח חי' וכסיר זה"מ אס אחת קטנה וגם חי' יצי"ח. (ד) מאיזו טעם
 אוקר הש"ך יתיר ורדא. אע"פ שהש"ך קוצר כל הריאה משי"א לענין
 יתכי" וחי' מכסיר יתמי"ק משום דאורחי להיות יתמי"ק כמו בדרי ומדוע
 אוקר יתיר ורדא ל"ל שיתיר ורדא אוקר משום דנלוות ורדא לאו אורחי
 ולכן. אוקר ורדא יתירה גם בשמאל. (ה) מאיזו טעם אוקר הצי"ו ורדא
 יתירה. לדעת הט"ז דקוצר דהיתר יתמי"ק היא מחמת שאין כל הריאה
 משי"א אבל באמת שגם יתמי"ק לאו אורחי להיות ל"ל שהוא אוקר יתיר
 ורדא מחמת יתכי" ורדא משום שיעמוד במקום ורדא ומהא' טעמא וכסיר
 יתיר ורדא בשמאל עליש סקני"ח וסקני"ד אוח ט". (ו) אם היתיר ורדא
 יוצא מאמצע אומא או מאמצע אונא מקמא ולא מנוף הריאה מסום
 יציאת האונות ואומות והורדא. ט"ט חס' ל"ז מכסיר זכה"ג
 אף כשיש לה כ"ס משום דזה שאנו אוקרין יתיר ורדא הוא דוקא רק
 כשיואלח מנוף הריאה אבל זכה"ג שיואלח מאומא או מאונא ה"ל דלדול
 בעלמא ובדח"ש ס"ק ע"א כחז' זשס משה"ק דלהש"ך וח"ש גם זכה"ג
 ה"ל יתיר ורדא וגם הדי"ק אוקר בזה ולענין פילול מקמא אס יש חילוק
 במקום עמידתו עסע"כ סקני" ובענין יתמי"ק כה"ג עסע"כ. (ז) יתיר ורדא
 שעומדת בשמאל. השמיח אוקר בכל אופן והליש בסקניד אוח ט' מכסיר
 זה"מ אס חי' יצי"ח אף כשעניהם שוים משום שיש בזה ספק פלוגתא אס
 כהט"ז אס כהש"ך עסע"כ סקני". (ח) אם יש שתי ורדות בימין ואחת
 שינתה מקומה. דינה כמו במקומה מונס כי גם בורדא אחת ושינתה
 מקומה רבו המכסירין ואע"פ שאנו אוקרין עסע"ל סקני" הוא רק לחומרא
 ולא כאשר יל' לנו קולא מזה עליש שס אוח י". (ט) יתיר ורדא שעומדת
 בדרי דאונא בימין. השמיח בשעלי"ג אוקר משום יתכי" ורדא והליש
 מכסיר משום דיותר יש לתלות שחלק מאונא הוא ולא ורדא ואפילו יש
 להיתר זה כ"ס שלא במקום ורדא ג"כ כחז' בסקפ"א שהמיקל זה"מ לא
 הפסיד (י) אם יש ורדא יתירה בדרי דאונא בימין עם כ"ס והכ"ס
 עומד במקום ורדא ממש. דין זה לא כחז' לא השמיח ולא הליש ולכאורה
 נראה דיש להכסיר בזה זה"מ אס חי' יצי"ח לדעת הליש משום דכמו
 כשהכ"ס עומד שלא במקום ורדא מכסיר זה"מ כמו זכ"ס לזר זכה"ג
 דלקמן שעלי"ג סקני" והיתיר שזכו"ו אין מוסקי' ריעותא כלל כן גם
 נכיד"ד שהכ"ס עומד במקום ורדא שזכ"ס לזר זכה"ג מכסיר שס הליש
 זה"מ וחי' יצי"ח כן גם כשיש יתירה שזכו"ו ג"כ יש להקל זה"מ ויצי"ח כן
 הי' נראה לומר לכאורה אלא שאפשר שאין במליחות כלל להיות כן כי אס
 הכ"ס

שאלות

- (ג) אס נמצא יתיר ורדא בימין. (ד) מאיזו טעם אוקר הש"ך יתיר ורדא.
 (ה) מאיזו טעם אוקר הט"ז יתיר ורדא. (ו) אס היתיר ורדא יולא מאמלע
 אומא או אונא ולא מנוף הריאה מקום יליאת האונות ואומות והורדא.
 (ז) יתיר ורדא בשמאל. (ח) כשיש שתי ורדות בימין ואחת שינתה מקומה.
 (ט) יתיר ורדא שעומדת בדרי דאונא בימין. (י) אס יש ורדא יתירה בדרי
 דאונא בימין עם כ"ס והכ"ס עומד במקום ורדא.

הכיס עומד צמקוס ורדא ויחיר שיש לו לוכה ורדא צחוכו אין זה מקרי יחציד רק פשוט יחיר ורדא צלורה ורדא צמקוס ורדא דערפפה לכל הדעות לכן לא כחצוהו השמים וליש כי פשוט הוא. (יא) אם הורדא יתירה עומדת בדרי דאונא בשמאל. גם השמימא מכשיר. (יב) איך אנו גוהגין כשנמצא ביו בחיות. השמימא חוסר והליש סקסיר מכשיר צהימו וכן ענאטי סקטיו ונאליפ סעפיה וצקה"ק סק"ז צאס כמה אחרונים סכתנו סצמיות וצופליס סכיה עיפ רוצ סיה"י צהס צ' ורדות וזה סכתנו הדחת"ש סקסיה צאס הסוי"צ ממוקאלעט סאס סכיה הרצה צופליס וומ"מ לא כמלא צהס אף פיה סיה"י להס צ'ו ומסייס לכן פשוט סאס כמלא לפעמים צ' ורדות צמיות יס לאסור לקי"מ לפעניד כי מקומות מקומות יס סמסוכיס זה מזה צנידולס. (יג) אם נמצא בחיות שהורדא גדולה כמו או"ע או יותר. רחיתי צדח"ש סקפיה סהצח סמואל מכשיר כי עיפ רוצ יס לחיות צ'ו ומכשירין חוסס אעיפ סנליוק סניהס יס צהס יוחר מנאלי"ע וכ"כ מקומ"ע ס"ק קי"צ להכשיר צהימו צזה וצמנה"ז כיה מסיג עליו והעלה דלענין זה סזה ח"ס לצמנה ולק לענין צ' ורדות מקילין צמיות. (יד) במקום דליכא מנהג להחמיר ונמצא שם ביו בחיות. גם השמימא מכשיר. (טו) במסוס דליכא מנהג בחסר ויתר ורדא. חסר ורדא יס להכשיר ויחיר ורדא צימין דעה הסמימא לאסור מוסס דליכא כצווחא סאוסקין צ'ו מוחס יחמ"ק והליש צסקקיג מכשיר להס צהימו. (טז) אם נמצא שם יתיר ורדא בשמאל. עי"ש צליש סאוסר אף צהימו חליכ חי יצי"ח כמו צמדינוטינו. (יז) אם נמצא שם ורדא אחת ושינתה מקומה. השמימא חוסר והליש סקסיה מכשיר סס צהימו. (יח) אם נמצא שם ורדא אחת ושינתה תוארה היינו שאינה ענוכה או שנבה ננד הכליות או שאין דה חריץ או שהחריץ במסוס אחר או שחסר מקצת מהורדא. יס להכשיר חוץ מהפיה ססמחמיר חעי"נ. (יט) אם נמצא שם יתיר ורדא ואחת מהן שינתה מקומה. על"ש סס סמכשיר צזה גי"כ צהימו.

כט (א) במה יודע אם היתיר הוא אונא שמכשירין או שהוא ורדא שמחמירין בה. דע סצכלל יס לה להורדא סלשה סימניס, (א) הוא חואר ולורה ורדא, (ב) מקוס ורדא, (ג) כיס הורדא, ולורה מוסס הוא סימן מוצק לכ"ע לכן אס יס לה לורה ורדא מוסס אעי"פ סאסי סקימניס האחריס מורים להיפך מי"מ דיינין חוסה לורדא, ואס יס לה רק קלת חואר ורדא צזה דעה סאיך סלריכיס אנו עוד לסימן אחד להצצה לורדא סיינו או סמקוס

שאלות

(יא) אס ורדא יחירה עומדת צדכי דאונא צמאל. (יב) איך אנו כוהגין כשנמלא צ'ו צמיות. (יג) אס כמלא צמיות סהורדא גדולה כמו או"ע או יותר. (יד) צמקוס דליכא מנהג להחמיר וכמלא סס צ'ו צמיות. (טו) צמקוס דליכא מנהג צחסר ויחיר ורדא. (טז) אס כמלא סס יחיר ורדא צמאל. (יז) אס כמלא סס ורדא אחת ושינתה מקומה. (יח) אס כמלא סס ורדא אחת ושינתה חוארה וכי. (יט) אס כמלא סס יחיר ורדא ואחת מהן סיכתה מקומה.

כט (א) צמה יודע אס סיתירת סיל חונא סמכשירין או סהיל ורדא.

המקום או הכיס ולא דינה כורדא, ודעת השמ"ח שאף רק קלת לורת ורדא ק"ש לה גיכ פיעל לדונה לורדא אף צלי קום סימן אחר וכן הכיס לצד גיכ מורה שהוא ורדא אצל המקום לצד גם להשמ"ח אינו סימן מונחק לדונו לורדא מקום דיתמ"ק כשר נכ"מ פעומרת, והל"ש מכריע שזה"מ יסומך על הש"ך. (ג) באיזהו דינים מחולקים הש"ך עם השמ"ח בזה. השמ"ח מחולק עם הש"ך בשלשה דינים, (א) אם נמלא יתיר נשמאל נחולר ורדא קלת צלי כיס דלהשמ"ח דינו כורדא ולהש"ך כשר, (ב) אם יש לה חולר ורדא קלת ועומד צימין שלא במקום ורדא צלי כיס דלהשמ"ח דינו כורדא ולהש"ך כשר, (ג) אם יש לה לורת חולר ממש ויש לה כיס ועומד נשמאל דלהשמ"ח דינו כורדא ולהש"ך כשר, ואם חולר זאת עומדת צימין עם כיס ע"ל סק"ח, ודין אם חקר מקלת מחורדא ונמלא נשמאל חתיכה עם כיס ע"ל סק"ח. (ג) אם יש לה קצת צורת ורדא ועומד במקום ורדא בלי כיס, גם להש"ך דינו כורדא. (ד) וכן אם יש לה קצת צורת ורדא ועומד שלא במקום ורדא ויש לו כיס או שעומד בשמאל ויש לו כיס, גם להש"ך דינו כורדא. (ה) אם יש לה צורת ורדא ממש אלא שאין לה חריץ. תו"ז ספ"ז סק"ז כתב נסם נבול צימין דזה מקרי רק קלת לורת ורדא וכ"כ דרש"ש סק"ק סי' לכן אין לחסור להש"ך אלא יש לה כיס או פעומרת במקום ורדא ודין ורדא עיקרית שאין לה חריץ ע"ל סק"ז. (ו) ואם יש להיתירת כיס ואחניפ אין מונח בו. עתו"ז שם ודרש"ש שם דדין כאין לו כיס. (ז) אם אין חריץ ליתיר ורדא שבשמאל וגם יוצא מהכיס אחניפ. ערש"ש שם שהגבול צימין צליוף הצ"ד שלו הכשירו מקום שעי' שאין לה חריץ מקרי רק קלת לורת ורדא ועי' ט"לחא מהכיס עי"פ דינה כמו שאין לה כיס וה"ל קלת לורת ורדא נשמאל צלי כיס שכשר להש"ך ודין ורדא עיקרית ט"לחא מהכיס עי"פ עסקלי"ג סק"ז. (ח) אם יש להיתיר צורת אונא ממש ועופדת בימין במקום ורדא ויש לה כיס בפ"ע, אף להש"ך ערפה מקום דמחמת הכיס עלמו אין אלו מכשירין רק דה"מ ויצי"ח לכן נכה"ג ערפה. (ט) אם יש לו צורת אונא ממש ועומד בימין שלא במקום ורדא ויש לו כיס, הל"ש נסקס"ז חוסר גם דזה אף להש"ך מקום דמחמת הכיס עלמו אין מכשירין רק דה"מ לכן נהלטרף גם יתירת זו שנחוכה יש לחסור אף דה"מ ומלשון הצ"ח"פ ספ"ז משמע דה"מ דעמו להקל דזה וכ"כ ציד ח"ה סק"ג סדרצרי הצ"ח"פ משמע להכשיר דה"מ והחקה"ז נסעכ"ט נכתב נצח"פ חוסר אף דה"מ

שאלות

(ג) באיזהו דינים מחולקים הש"ך והשמ"ח בזה. (ג) אם יש לה קלת לורת ורדא ועומד במקום ורדא צלי כיס. (ד) אם יש לה קלת לורת ורדא ועומד שלא במקום ורדא ויש לו כיס או שצומד נשמאל ויש לו כיס. (ה) אם יש לה לורת ורדא ממש חולר שאין לה חריץ. (ו) אם יש לה יתירת כיס ואחניפ אין מונח בו. (ז) אם אין חריץ ליתיר ורדא נשמאל וגם יולא מהכיס אחניפ. (ח) אם יש להיתיר לורת חולר ממש ועומדת צימין במקום ורדא ויש לה כיס בפ"ע. (ט) אם יש לו לורת חולר ממש ועומד צימין שלא במקום ורדא ויש לו כיס.

זה"מ שגג בזה ע"ש ועיין חכא"ד כ"ט סעכ"ד ועל"ל סליה סעי' ד"ה "ואם" ותל"ל אות ק"ע ומכ"ז כ"ה קק"ח ש"ס ומכ"רין בזה אף בזה"מ לדעת הש"ך וראיתי בנ"ד ח"ה סק"ג שכתב שדברי המכשירין מתחבירין בכוונת דברי הש"ך. (י) אם יש לה צורת אונא ממש ועומדת בימין במקום ורדא ואין לו כ"ס מיוחד אלא שמונחת בכים של הורדא. אף להש"מ יש להכשיר כי המקום אינו סימן מובהק אף להש"מ. (יא) אם יש לה תואר ורדא ממש ועומדת בשמאל בלי כ"ס והיא הפוכה. דינה כורדא אף להש"ך משום דורדא הפוכה רבו המכשירין על"ש סקס"ו. (יב) תמ"ק בימין ונראה לעין שהוא נחלק מהא"ע ויש לה קצת תואר ורדא. מקמ"ע ס"ק קט"ו מכשירו אע"פ שאין לה ש"ח עם הא"ע וכ"כ על"ל בתר"ל קמ"ג ד"ה "אונס" ואם יש לחוש שמה הוא פילול מקמ"ע עקמ"כ סק"ד. (יג) אם נראה שהוא נחלק מהא"ע ויש לו צורת ורדא ממש ויש לו כ"ס. ד"ק סק"ל מיקל ומקמ"ע שם ומק"ס על"ע ועל"ל דיני תר"ל קמ"ג חוסר בזה כשיש לו כ"ס אפילו כשאין לו רק קלח תואר ורדא משום דהכ"ס מעיד שהיא ורדא ולא נחלק מא"ע אך צקוף לידד להחיר בזה"מ עכ"פ צדליכא גומא תחתיו וגם אין לו גוד שפה להכ"ס ומק"ס על"ע עדת"ש סקס"ט.

ל (ה) צורת הורדא ומקומה ומניחתה בבע"ה. הורדא דרכה להיות עגולה ועומדת מקומה ויש לה חריץ נגד החיתוך שצ"ן א"ע להאומה ופניה נגד הכליות וגבה נגד הל"ז ואם שינתה תוארה חסרין. (ז) אם חסר ממנה קצת או שאין לה חריץ כלל שזה נ"כ בכלל שינוי תואר או שהחריץ במקום אחר שזה נקרא ורדא הפוכה. בזה"מ המנהג צמדינות אלו לאסור ואין לשנות ואם נחשפכה קלח כשר. (ג) אם שינתה מקומה אפילו שינתה פורחא ונהגין צמדינות אלו לאסור (ל"ש סעכ"ח) ואם לדעת ששינתה מקומה פורחא מיקרי רק כשכל עמודתה נשמתה היינו שסתמלחה היא להלכה ממקום שראוי להתחיל ונמשכת להלכה ממקום שראוי לסיים דאז ה"ל כל הורדא שינתה מקומה פורחא אצל א"ס השיעור הראוי לורדא עומד צמקומו ומש רק שהורדא נחבולה ונחשפטה גם להלכה ממקום שראוי לסיים אין זה מיקרי שינוי מקום כלל ועקעליג סק"ג החילוק שצ"ן שינתה הורדא מקומה או שהכ"ס נהחך מהורדא ועגדהיק סק"ד וצ"ד ח"ה סק"ו לדעת הל"ש בזה"מ ורדא עקס"ז ש"ס ענר עליה יצ"ח המקיל בזה"מ לא הפסיד ומק"ס שם שכן הסכים גם הצ"ח ע"ש. והתו"ז צב"כ סעי' חולק בזה א"ל"ש שמוכסיר וכתב שהצ"ח לא הכשיר בזה רק החלצ

שאלות

- (י) אם יש לה לורת אונא ממש ועומדת בימין צמקוס ורדא ואין לו כ"ס מיוחד אלא שמונחת בכים של הורדא. (יא) אם יש לה תואר ורדא ממש ועומדת צמקאל צלי כ"ס והיא הפוכה. (יב) אם נראה שהיחירת זו היא נחלק מא"ע ויש לה קלח לורת ורדא ועומדת בימין. (יג) אם נראה שהיא נחלק מא"ע ויש לו לורת ורדא ממש ויש לו כ"ס.
- ל (ה) לורת הורדא ומקומה ומניחתה צבע"ה. (ז) אם חסר ממנה מקלח וכ"י. (ג) אם שינתה מקומה.

החלב ולא הבהמה. עכ"ל ור"ח דר"ש קקע"ז וכן צמח"י ע"ז צלק"י
 קקע"ז שחממו והפליאו מאד על החז"ל וכחצו עליו איך שם אה הלי"ש
 לטועה שהצא"י לא הכסיר רק החלב והוא צעלמו טעה כי צפירוש כחצ
 צבא"י נסוף החס"י שצלידוף החצורה הקד' שלו הכסיר אף הבהמה צב"מ
 וכן ר"ח צב"ש ק"ק ק"ח שהעתיק אה ח"ש צב"י שהכסיר גם אה
 הבהמה. הגה ר"ח צחק"ז להשו"ז מהר"י שכתב ג"כ טעם לאיסור חיפך
 ורדא מוחמט שעי' ההיפך אינה יכולה לנוח צביקה שגם הלי"ש חסר עכ"ל
 ולא ידעתי מה הוסיף ודיליה צזה הלל טעם זה מפורש צמח"י שכתב
 וז"ל המחמיר בהפ"כה חע"צ משום דנראה מהיפך זה שלא הי"ה מונח
 כר"ח. וידע"פ מהר"ם שחר רוני"ל צבאלגרד כתב לי ע"ז שלא ק"מ משום דדעת
 השמ"ח שאינה מונחת צכ"ס כר"ח והחק"ז מוסיף עליו שאינה מונחת צביקה
 כלל וה"ל חסר כ"ס עכ"ל ולפענ"ד לא עלה כלל על דעת החק"ז חילוק זה
 כי א"ס צאמה לא נעלם ונע"כ"ו דצרי השמ"ח קשה מאד מי יצ"ל לחק"ז זאת
 שאינה יכולה לנוח כלל וכלל ולחלוק צזה על השמ"ח שכתב שאינה יכולה
 לנוח רק כר"ח כנ"ל ולהוועי"ן משפט הצחירה. וגם כתב לי מהר"ם הכ"ל
 פירש על דצרי השמ"ח שחסי"ס וז"ל ולפיכך החרי"ן צהגיד הכ"ס צמק"ס
 אחר שכוונתו שהגיד הוא עושה החרי"ן צכל ר"חא וצכל"ן ע"י הפ"כה עשה
 הגיד אה החרי"ן צמק"ס אחר ונהנתי מזה כי גם א"י פירשתי כן. (ד) אם
 יש להורדא שני חרצ"ים. ר"ש ק"ק ק"ד מכתיר כי החרי"ן חצ"י ה"ל
 רק קמ"ע וחסרון וכ"כ חז"ל סכ"צ סק"צ וכ"כ מקמ"ע סק"ע וד"ן צ' ודרות
 צש"א ו"ש צ' חרולים ע"ל סעלי"צ סק"א. (ה) אם חסר מקצת מהורדא
 וגמצא החתיכה החסרה מקמא דאונות או אומות בימיו או בשמאל
 וע"י צירוף יש ורדא כת"קונה. עש"מ סעלי"ז דכסר משום דק"ס ל"ן דלוח"י
 צהכי והטעם צזה ר"ח צב"ש סקק"ד משום דלוח"י"ן דהחתיכה ההוא
 חתולד עם האונ"ה או אומ"ה הנמלל"ה ש"ס להיות לצקר אחר והורדא חתגדל
 לציעורה וא"ס הכ"ס מלומל"ס שא"ן מק"ס שחתגדל הורדא מק"ס ש"ס צלי"ע
 ומח"י ס"ק קכ"ע ע"ז מכתיר גם צזה משום דלוח"י"ן לכסחתגדל הורדא
 חז"י חתגדל גם הכ"ס עדת"ש ס"ק קמ"צ וא"ס זה מקרי ריעותא עת"ל סקע"ז.
 (ו) אם המכשיר"ן ע"י צירוף החתיכה כנ"ל מכשיר"ן גם בגסות כה"ג.
 ער"ש ס"ק ק"כ שהעלה דדוקא צגוי"ע מכתיר"ן צזה ולא צגסות וד"ק
 סק"מ ונקמ"ע סק"צ כתבו דמנהגנו להכסיר צזה גם צגסות כמשמעות
 מהר"א שכתב"ר גם צגסות וכ"כ דר"ש ס"ק קנ"ד צש"ס כמה פוסק"ס וכן
 משמע מלשון השמ"ח סע"ל ולי"ש סקס"צ שא"ן ש"ס חילוק צזה ע"ש. (ז) אם
 צמצאת החתיכה החסירה מנבה דאונ"ה או אומ"ה והיא פמס"ד שא"ן
 לחוש ליתמ"ג א"ס מהג"י להשלים הורדא. עמקמ"ע סק"כ שא"ן מלע"ק
 לחסלים

שאלות

(ד) א"ס יש להורדא שני חרילים. (ה) א"ס חסר מקלח מהורדא ונמלל
 החתיכה החסרה מקמא דלוחות או אומות צ"מ"ן או צשמאל וע"י צירוף יש
 ורדא כת"קונה. (ו) א"ס הווכשיר"ן ע"י צירוף חתיכה כנ"ל מכתיר"ן גם
 צגסות כה"ג. (ז) א"ס כנוללח החתיכה החסרה ונבה דלוח"ה או אומ"ה
 וק"א פמס"ד.

להשלים מעט את הנחקר והנחקר משום דרך השלמות הנדרש להמלא רק מקומה ולא מנגה וכן משמע מלשון השמחה שכתב יש לזדקק מקומה וכי משמע שדוקא מקומה משלים. (ח) אם נמצא החתימה החסרה בדרידאונא. ש"ח זא"פ מסתפק בזה אם משלים ומסיים זל"ע ומקומ"ע קק"כ כתב דמהני השלמה מדרי דאונא ומד"ק נשמע נקמ"ו דאם עומדת החית נדרי מד"ק טפי להשלמות הנדרש נשעומדת נקמ"ע עדת"ש ס"ק קומ"צ. (ט) אם החתימה החסירה נמצא מקמא ויש לה תמונת פיצול אלא שאין גומא תחתיו. הטי"ט חש' כיט אוקר משום דקך חתימה בעין יהיה נשלים להנדרש אצל אם תמונתו כחמונה פילול אין משלים להנדרש אצל לחוש בזה משום פילול מקמא אין חושש משום דקוצר דכל שאין לו גומא תחתיו לא מקרי פילול כמ"ש נקמ"כ סק"ד ואוקר בזה רק מחוזה הסר מקלח מהנדרש וד"ק קק"ל מכסיר בזה שמשלים הנחקר מהנדרש וכתב שם שלפילו הנא"פ שמחמיר בפילול מקמא שנחפלו בשרה מאו"ע הצולט כהר אף כשאין גומא תחתיו הנאחיו לעיל קמ"כ סק"ד מ"מ בזה י"ל דמורה להכסיר דמשום דחתימה הזאת לריכה לכו להשלמות הנדרש ונכתב דלאו פילול הוא ומשלים הנדרש וס' נקמ"ד משמע שדעמו להכסיר אף כשיש לה להחתימה הזאת גומא תחתיו. דכיון דיש לה להחתימה זאת חומר השלמות הנחקר מהנדרש מוכח שנכרח כך ואינה פילול וזה רק צאופן כשיש לה להחתימה זאת איזו מקום לקמוך עליו שלא תחפרק וגם דוקא שאין נהפילול זה יומר מכפי שלריך להשלמה אצל אם יש צו יומר י"ל שכלו פילול עומק"ע ס"ק קניה ודח"ש ס"ק קמיה. (י) אם יש להחתימה המשלימת כים בפ"ע ויש בו כמ"ד. אפילו עומד נשחלל ג"כ ערפה ומחמה שיש בזה ג' ריעותוח סקר ורדא ויחיר ורדא ויחיר כים עמ"ש קק"צ וזא"פ קק"ג. (יא) אם אין בחתימה זאת כמ"ד ויש לה כים בפ"ע. זא"פ שם ומקומ"ע ס"ק קמ"ז מכסירין. (יב) אם נתחלקה הנדרש לשלשה חתיכות וצריכה הנדרש להשלמתה לכל החתיכות. ערפה אף כשאין להם כיסין. (יג) ואם יש לאותן החתיכות שאכ"א. מקומ"ע ס"ק קניה מכסיר. (יד) אם נתחלקה הנדרש לשלשה חתיכות אלא שרק חתימה אחת די להשלמת הנדרש. ד"ק קקמ"ז ומקומ"ע ס"ק קניה מכסירין ושאר חתיכות אין מו"ק וזה דוקא כשאין להנשאים שום חומר ורדא כלל או שיש להם ש"ח עם האונא או האומא או שאין בהם כמ"ד. (טו) אם הנדרש הנשאר במקומה יש לה תואר ורדא כע"א בגי צירוף שום חתימה וגם גדולה כמ"ד. ט"ע חש'

ר"י

שאלות

(ח) אם נמלא החתימה הנחקר נדרי דאונא. (ט) אם החתימה הנחקר נמלא מקמא ויש לה תמונה פילול אלא שאין גומא תחתיו. (י) אם יש לה להחתימה זאת כים נפ"ע ויש צו כמ"ד. (יא) אם יש לה כים ואין זה כמ"ד. (יב) אם נהחלקה הנדרש לשלשה חתיכות ולריכה הנדרש להשלמתה לכל החתיכות. (יג) אם יש לאותן החתיכות שאכ"א. (יד) אם נחלקה הנדרש לשלשה חתיכות אלא שנהשלמה שיעור הנדרש די בחתימה אחת. (טו) אם הנדרש הנשאר נשקומה יש לה תואר ורדא כע"א צלי לירוף שים חתימה וגם גדולה כמ"ד.

ר"י מכשיר חף נחלק לשלשה עדות"ס ס"ק קמ"ט ולענין שגם דעת השמ"ח
 כן מדחיין שהשמ"ח העתיק דינו דרמ"א שצט"ז [שכתב וכן י"ס מכשירין
 אם י"ס לה חומר ורדא צטרפה כע"א] אחרי דין נחלק לג' נראה מזה
 דהנה קאי דצב"ה ש"ס לה חומר ורדא צטרפה אין מו"ק לנו גם רובי
 החמיכות כ"ל. וכוונת הרמ"א בדין זה שצט"ז הי"ל עשפ"ד סקכ"א ורמ"ס
 ס"ק קמ"ז ש"ס חקר מקלח מהורדא ולא כמלא כלל ש"ס חסיכה להשלמת
 אלא ש"ס צורדא הנשאר צטרפה כע"א צחומר ורדא וגדולה כע"ד ג"כ
 י"ס להכשיר וצט"ט חט"י כ"ט ראי"ה דנפטר כוונת רמ"א כן ש"ס אין
 בהנשאר צטרפו כע"ד לא מהני לירוק חסיכה וא"ס י"ס צו חומר ורדא וגם
 י"ס צו כע"ד ח"ל ללירוק חסיכה כלל וא"ס י"ס צהנשאר כע"ד וא"ן לו חומר
 ורדא חזי מהני לירוק חסיכה וכ"כ ח"ס סקכ"ז וצ"א"ס סקכ"ז ש"ס אין
 בהנשאר כע"ד חט"פ ש"ס צו כע"א אין ווע"ל לו לירוק חסיכה עדת"ס
 סקכ"ז וס"ק קל"ח וקל"ט וצמח"י בקו"א ס"ל ור"ק סק"מ. מנהי"ז כתב דלא
 מהני השלמה ח"א"כ ש"ס צהנשאר חרין הורדא וצדד"ס סקכ"מ ראי"ה שכתב
 צ"ס ד"ק וצ"ס ל"ל החדשות ד"ס להכשיר ע"י השלמה חף כשלא נשאר
 ש"ס החיץ. (טז) אם נתפצלה הורדא לשנים וא"ן להם ש"א ובכל אחת
 י"ס חצי תואר ורדא. עשמי"ח סע"ז שאוסר וליד ללירוק חסיכה דלע"ל
 מש"ס ד"ס ע"ק הורדא במקומה עומדת והל"ס ש"ס מכשיר כשח"י יציא כהש"ך.
 לא (ח) אם הורדא גדולה כאונא אמצעית או כאו"ע. גדולה כאמלעית
 נרפה צהי"מ וצהי"מ כשר וגדולה כאו"ע נרפה חף צהי"מ דעת השמ"ח ש"כ"ז
 כאמר רק במקום שאוסרין חקר ורדא או יחמיק ודעת ל"ס סקכ"ט ש"ס במקומות
 שמכשירין ח"ו יחמיק ג"כ הדין כן ודין צ"ו צ"א"ס וע"י לירוק שחיה"ן היא גדולה
 מחו"ע ע"ל סע"ז סק"ז ד"ס לאסור ממכ"ס ודין צחיות כשהורדא גדולה כאו"ע
 נקטכ"ח סק"ג. (צ) אם הורדא כדרכה להיות רק שאונא אחת נתקטנה
 ועי"ז שוה הורדא לאותה אונא הקטנה. על"ס סקכ"ח שמכשיר צזה חף צהי"מ
 ועי"ן כה"ג נקטכ"ז סק"ז. (ג) אם נתקטנו כל האונות שבריא"ה זו והורדא
 כדרכה ועי"ז שוה הורדא להתאונות. המקמ"ע ס"ק קכ"ד מסי"ס צל"ע ומח"י
 אוח כ"ו צ"ס ה"ג מצריק אוסר מש"ס דהפוסקים המכשירין צנחקטנ"ס מיי"י דק
 צנחקטנ"ס רק אונא אחת ושאר חונות כחיקונס והורדא גדולה מזאת שנתקטנה צצ"ס
 כיכר שהסינוי היא צחות אונא שנתקטנה ולא צהורדא חזל אם כל האונות
 נחקטנו חט"פ שהורדא כדרך שארי ודרות דעלמא מ"מ י"ס לאסור כיון
 שגדולה מערך חונות שצריאה זו עדת"ס סל"ה סק"פ. (ד) אם הורדא קטנה
 צצ"א"ס ולא שינתה תוארה. ראי"ה צק"ק סכוי"פ וחדת חליהו ול"ל
 החדשות וערה"ז וצברי חמ"י ועוד אחרונים מכשירין צזה מטעם ספ"ס
 ש"ס צ"ו כשר וש"ס שיעור ט"ד היא כל"ג וא"ס כמלא צריאה זאת גם יחמיק
 קטנה

שאלות

- (טז) אם נתפצלה הורדא לשנים וא"ן להם ש"א ובכל אחת י"ס חצי חומר ורדא.
 לא (ח) אם הורדא גדולה כאונא אמלעית או כאו"ע. (צ) אם הורדא
 כדרכה להיות רק שאונא אחת נתקטנה ועי"ז היא שוה עם הורדא.
 (ג) אם נחקטנו כל האונות שצריאה זו והורדא כדרכה ועי"ז שוה הורדא
 עם האונות. (ד) אם הורדא קטנה כל"ג ולא שינתה תוארה.

קטנה כלל"ג טרפה מונח"פ עתה"ל קפ"ז ומצ"ז קק"ז כחז שגס ורדא
 לריך להיות דוקא כפא"ג וכן דעת זל"פ וכן משמע מוכח"מ לשון השמ"ח
 וכן ראיתי בדח"ש סקקע"ד זסס ע"ט קמא שלריך גם זורדא פא"ג ולא
 מקרי פפ"ס ע"ש העעס וצט"ע ז' זקו"א קל"ו מכסיר ע"י יצ"ח כשהורדא
 כלל"ג וראיתי צד"ר ח"ה סק"ז שמס"ס לעשות זזה של"ח בהפסד מרובה.
 לב (ח) אם יש ב' ורדות בש"א ומונחים בכים אחד ויש באמצע
 השרש סדק. כשר משום דל"ן סדק חוסר ונחשזים כלחמא.
 (ז) אם מונחים בשני כיסין. הל"ש מכסיר זזה ג"כ כי כן דרכם
 להמלא והשני כיסין אינם ריעותא זזה וצדח"ש סק"ק ראיתי ש"ס כמה
 אחוונים שמולקים הל"ש זזה ואוסרין זזה משום יחיר כ"ס כשפ"ד סק"ז
 ול"ן מכסירין חל"כ זיה"מ ושהד"ח או כשחי יצ"ח. (ג) אם אחת מונחת
 בכים והשניה אין לה כ"ס וגם אינה מונחת בכים הורדא. הל"ש זס"ק
 ע"ז מכסיר זיה"מ משום דחסר כ"ס מכל הולדא ג"כ יש מכסירין ע"ל סעל"ד
 סק"ג וצדח"ש סקק"א מציא כמה חילוקי דעות צד"ר ואולרות שלמה
 וזכריע ש"ס ח"י יצ"ח יש להכסיר אף זאה"מ כשפ"ד סק"ז וא"ס לא חי
 יצ"ח אין להכסיר רק זיה"מ. וראיתי צדח"פ סק"ק ק"ג שז"ל כלמר רק א"ס חוזה
 ש"ס לה כ"ס היא גדולה חזל א"ס היא הקטנה או אף שוים טרפה משום
 חסר כ"ס ודין צ"ו זס"א ויש גומא חמא ח' מהן ד"ש לחסכו לפילול עתה"ל
 סק"ע. (ד) אם שניהם מונחים בכים אחד ואחת הפוכה או שינתה
 תוארה ואחת ה"א כתיקונה. א"ס המחוקנת היא קטנה מהמקולקלת או
 אף שוים טרפה וא"ס המחוקנת גדולה כשר וא"ס זחאקף כל הצק"א"ס
 ח"א להצחין ולהכיר א"ס הוא גדולה וכש"כ א"ס נאזדה טרם שהספיקו
 לראות א"ס המחוקנת גדולה יש להכסיר עדח"ש סק"ק ק"ג. (ה) אם
 אחת שינתה מקומה. דעת הל"ש לחסור זאה"מ וזיה"מ דינה שוה
 להפוכה או שינתה תוארה וכ"כ חו"ז סכ"ז סע"א והא"ך יל"ר דין זה
 ששניהם זס"א ואחת שינתה מקומה עמ"ש זסע"ל סק"ג שנעמקה קלח
 מכל מקומה הראוי לה ועמקמ"ע סק"ק קל"ד ומנה"ז כ"ה סקכ"א וצדח"ש סקק"ג
 (ו) אם שניהם שוים רק שהמקולקלת אינה מונחת בכים הורדא וגם
 אין לה כ"ס מיוחד. כשר זיה"מ. (ז) וכן אם שניהם שוים ויש להם ב'
 כיסין או שכוונתם בכים אחד אלא שאחת אין לה כמפון. כשר זיה"מ.
 (ח) אם המקולקלת קטנה או שיש לה שינוי לגריעותא שאין לה כ"ס
 או

שאלות

לב (א) א"ס יש צ"ו זס"א ומונחים זכים--אחד ויש זחמלע השרש סדק.
 (ז) א"ס הנה מונחים זסני כיסין. (ג) א"ס אחת מונחת זכים
 והשניה אין לה כ"ס וגם אינה מונחת זכים הורדא. (ד) א"ס שניהם מונחים
 זכים אחד ואחת הפוכה או שינתה תוארה ואחת כתיקונה. (ה) א"ס אחת
 שינתה מקומה. (ו) א"ס שניהם שוים רק שהמקולקלת אין לה כ"ס וגם
 אינה מונחת זכים הורדא. (ז) א"ס שניהם שוים ויש להם ז' כיסין או
 שמונחים שניהם זכים אחד חל"כ שאחת אין לה כמפון. (ח) א"ס המקולקלת
 קטנה או ש"ס זה שינוי לגריעותא שאין לה כ"ס או שאין לה סיפון
 א"ך הדין במקומות שאוסרין יחמ"ק.

או שאין לה סמפון שמסימנים אלו נראה שאין בה מחיות הורדא. האריך הדין במקומות שאוסרין יתמ"ק. אעפ"כ יש להם להכשיר כל חד כדינו אם זה"מ או זה"מ. (ט) האריך הדין בדינים אלו בשאין להם ש"א. אין מועיל כל הקימנים אלו ואפילו מונחים שניהם זכים אחד זאיפ סעליד אוסר ואם יש להם עכ"פ שרש כ"ש מלדד ט"ט זקויא חס' י"ז להקל ומסיים שזה חלוי זכאות עיני המורה אם גודל ההפסד וכבוד שנה עדת"ס סקליז. (י) האריך דינים אלו בש"ש ג' או ד' ורדות. דינס שזה כמו ז' ורדות אם זשא כדינו ואם אין ש"א כדינו ודין ורדא אחת סנחלקס לג' עסעיל ומקליז והללה. (יא) אם יש ב"ו בש"א ויש להם שני חריצים. ראיפ ס"ק קייד מכשיר רק זה"מ אצל זשה"מ אוסר משום דהחריצים מורים ששנים המה ומשכ"ז סקיה כחז דרנז הפוסקים מכשירין ומסיים שהוא אין אומר זזה לא איסור ולא היסור, וזדח"ש סקליז ראיפי שכתב זשס זיה ילחק וכ"כ ד"ק סקליז דאדנזא נהפוך הוא דמה שהחמירו הפוסקים זשני חריצים הוא דוקא בזדחא אחת אצל זשתי ורדות אין זה קפידא משום דכן נמלא זגויט עסעיל סקיד. (יז) אם יש ב"ו בש"א ובצירוף שתיהן היא גדולה מאד. מקומע ס"ק קי"ז מסיים זליע ודח"ש סקליז כחז זשס חוס' יושלים לאסור זפשיטות ממכ"פ. (יג) אם מותר לאכול את הורדא. זשה"מ סקליז אוסר משום מילוס ואם נמלא עם פאר זשז מותר.

לג (ה) מה פעולת כ"ס הורדא ומעם איסור חסר כ"ס. הורדא דרכה לחיות זכים להלילה מרחיפה האונות שלא חנקז מרחיפסם עשפיד סקליז וזח"ש סקליז כחז שהכים מחזיקה שלא חחלה למטה וחחפיק ומקמיע סקליז זגדח"ק כחז שטעם איסור חסר כ"ס להז"י ורמיא ושיך אינו מחשש פירוק ונקז רק הטעם הוא דמדחקר הכ"ס נראה שזה אונא הוא והורדא חסרה ע"ל סקליז. (ז) אם מתולדה הי' לה כ"ס ועיי איזה חולי נחסר הכ"ס. לפי מ"ש המקמיע שלדעת הז"י ורמיא ושיך חסר כ"ס מעיד שזה אונא הוא והורדא חסרה הי' ראוי להכשיר זכיריד אלא שראיפי זמקמיע ס"ק קמיו דדעת מ"ז וח"ש והז"ח וכל אחדוכים לאסור זחסר כ"ס עיי חולי ומסיים שס שכן עיקר דריכא ודין כיטל קלח מחכים עסליז סע"א זשס מקמיע להכשיר. (ג) אם יש לה כ"ס ואינה מונחת בו. טרפה כי ודאי סינחה מקומה משום שזה עיקר הסיון של סינחה מקומה איכ כיון שאינה מונחת זכים הי' זחסר כ"ס, אצל אם היא מונחת זכים כראוי ולעין הרוואה נראה שהורדא סינחה מקומה מעט ד"ק ומקמיע סקליז מכשירין ועסעליט הדין כשהסמפונות אינם כש"ן וסגול. ראיתי זמנה"ז כ"ה סקליז שמדייק זדגרי חח"ש דשני דברים מחולקים המה א) שהורדא סינחה מקומה ועיי אינה מונחת

שאלות

(ט) איך הדין בדינים אלו בשאין להם ש"א. (י) איך הדין כש"ש ג' או ד' ורדות. (יא) אם יש ז"ו זשא ויש להם שני חריצים. (יז) אם יש ז"ו זשא וזלייוף שמהן גדולה מאד. (יג) אם מותר לאכול את הורדא. לג (ה) מה פעולת כ"ס הורדא וטעם איסור חסר כ"ס. (ז) אם מחולדה הי' לה כ"ס ועיי איזה חולי נחסר הכ"ס. (ג) אם יש לה כ"ס ואינה מונחת בו.

מונחת זכים, ב) שהורדא במקומה והכיס נחרקו ע"יז אין מנעת הורדא להכיס לנחם זו, וחילוק שזליהם שלם הורדא שינחה מקומה אזי אע"פ שרוב הורדא במקומה ומונח זכים ומיעוט ורדא אין מונח זכים ג"כ טרפה ואם הכיס נחרק ורוב הורדא מנעת לכיס ומונח זו יש להכשיר ועקב"ל סק"ג פירש שינחה מקומה. (ד) אם מצא את הורדא חוץ לכיס וע"י הנחת היד עליה בנהגת גבנסת בבית ואינה יצאת עינ"פ כדרכה. זל"פ סק"י ומקמי"ע ס"ק קי"ז מכשירין. (ה) אם אחר שהניחוה בבית ע"י הנחת היד חזרה ויצאה עינ"פ כדרכה. זל"פ טס וזקק"ל מכשיר אף זזה ותו"ז סק"י פליג לזל"פ ואוסר זזה עד"ש סק"ל שיש זזה חילוקי דעות. (ו) ואם חזרה ויצאה עינ"פ יותר מדאי. כשר לכ"ע וזפיר כשחללה זכיס ועינ"פ יחיה יללה מהכיס דיש להכשיר בפשיעות, ורמ"י דח"ש ס"ק קכ"ז שכתב עלה לזה כשחללה חוץ לכיס שיהפך אם הריחה כמו שהיתה ומונחת זזהמה זחיה וזו כשיניחה זידו להכיס חשאר מונח זכיס אף אחר הסרת היד. (ז) אם מצא את הורדא מונח בבית ועינ"פ כדרכה יצאה מהכיס. שפ"ד סק"ג אוסר ומנ"ז כ"ה קע"ד מכשיר דוקא זאופן אם חזרה להכיס ע"י הנחת היד זנחה עליה. ורמ"פ סק"ל ומנ"י זז"ש קע"ח מכשירין זה"מ אע"פ שלל חזרה לכיס ע"י הנחת היד משום דכיון דחללה מונח זכיס ועינ"פ יללה מונח זחיה לא היתה נפוחה כ"כ כמו שנופח הנדוק והיתה מונח זכיס דלח"ה מ"י הכניסה לכיס אחרי מות הזמה עד"ש ס"ק קכ"ה וסק"ל. ודין ורדא יחיה שחללה זכיס ועינ"פ יללה מהכיס עסעכ"ע סק"ו. (ח) אם יש לה כיס ומונחת בו אלא שאינה יכולה לצאת מכיסה מחמת דוחק הכיס. עש"מ קליע קעכ"א שדמשק חליעזר הכיס זליע וזל"פ קעכ"ע מכשיר לל"ג. (ט) אם יש ב' כיסין בימין הח"ש אוסר חפילו כשהכיס השני אינו עומד זמקוס ורדא וזפיר כשעומד זמקוס ורדא ודעה הל"ש שלם עומד זמקוס ורדא אין להכשיר חלל זה"מ וגם חי י"ח ואם אינו עומד זמקוס ורדא יש להכשיר זה"מ אף כשלל חי י"ח מחמת שיש זזה כמה ספקות שחל הלכה כע"ז דכל שלל זמקומו לא חמירין יחכינ ושחל חרי רואין לא חמירין כאלו ניעל הכיס וכולו ניעל הורדא כש"ך ושפ"ד סק"ד ושחל חסר כיס אין מו"ק להורדא ושחל גם חסר ורדא כשר. (י) אם נמצא יתיר כיס בשמאל ואין שום יתירת בתוכה. כשר אף להשמי"ח וליד לורדא זשחלל שהשמי"ח אוסר משום דשם אף חיה שחינו ורדא רק יחמ"ק ג"כ רבו זו האוסרין ואף המחירין יחמ"ק ג"כ לא החירו כשהוא זלורה ורדא נשח"כ זניד"ד זיחיר כיס זשחלל. דיני יחיר ורדא זדרי זשמי"ח כחן כחזי זסעכ"ח סק"ע ע"ש.

יחיר

שאלות

(ד) אם חלל את הורדא חוץ לכיס וע"י הנחת היד עליה זנחה נכנסת זכיס ואינה יללה עינ"פ כדרכה. (ה) אם אחר שהניחוה זכיס ע"י הנחת ידו חזרה עינ"פ כדרכה. (ו) ואם חזרה ויללה עינ"פ יותר מדאי. (ז) אם חלל הורדא ומונחת זכיס ועינ"פ כדרכה יללה מהכיס. (ח) אם יש להכיס ומונחת בו חלל שאינה יכולה לללל מכיסה מדוחק הכיס. (ט) אם יש ז' פיסין זימין. (י) אם חלל יחיר כיס זשחלל ואין שום יתירה זחוכו.

לד (ה) יתיר כים שאין לו גיד שפה לפיו. לא הוי יחיר כים ועליל כחצ צדיה "והנה זה מלוי" סלריך שיהיו גם חלול חוך הגיד שפה. כגון דא לריך להודיע לחלמידי הסוי"צ שצכל צהמה יש לה צימין גיד אחד דק ולבן שמחליל צטרפש הכנד והולך על טרפש הלצ סמוך להגיד שצבים הורדא עד הלוואר וכן צלד שמאל יש ג"כ גיד כזה ומונח שם צטרפש כמו צימין ואם אין שם נחלק צריאה אזי מונחים הגידין הללו דצוקים צטרפש ואם יש נחלק צאוחו וקוס והנחלק חוכך ודוחק שם חמיד נפרד עייז אוחו הגיד עם קלח קרוס שעל הלצ או מטרפש הכנד ונעשה כמין כים והגיד זה אין מקרי גיד שפה כי הגיד שפה הוא רחצ ויש צו חלל סריך צו ירון הדס מהכנד ללצ עצי"ד ח"ג סק"ח. (צ) כים הורדא שאין לו גיד שפה. אע"פ שאין לו גיד שפה כלל ואפילו גיד צלי חלול ג"כ אין לו ג"כ כשר עמקמיע ס"ק קמיה וצא"פ סעק"ח וחוי"ז סכ"צ סע"י ודח"ס סיק קיי"ט. (ג) אם נמצא ב' כיסין ואין דהם גיד שפה כלל. דלכאורה יש לאסור מומי"פ אלא שרמיחי צמקמיע ס"ק קמיה שמכשיר צה"מ כיון דכל איסור זה אינו רק מנהג (רמיחי צדח"ש ס"ק קיי"ז צס"ס שעה"מ ומנחת אהפן דהמקיל צה"מ ושעה"ד צחקר כים לא הפסיד אצל כל האחרונים לא סגורי להקל צזה כלל אף צה"מ ושעה"ד).

לה (ה) במקומות שמכשירין חסר ורדא אם יכולים להכשיר חסר כים כשיש ורדא. גם שם אין להכשיר חסר כים אלא ללויג משום דיש לחוש לחתפרק והמחמיר גם צלויג חע"צ א"כ ידוע שגידולן כן עשפיד סקיי"ז [דיני סעליו וסעל"ז שצטמ"ח כחצחי צסעיל ע"ש].

לח (ה) בכים שצריך שיא כע"א הא"ך משערינן ע"א אם בעוביו או ברחבו ובאיזה אצבע אמרו לשער. כוונתם לשער שיהי גונה השרש כמו רחצו של אגודל צינוכי צאקוס הרחצ שצו ועמ"ש צאצוקה לשחיעה ס"כ סע"ד כמה הוא שיעור אלצע אגודל צינוכי וע"ל סיון זה סע"ז איזו מקוס צאלצע מקרי פרק חמלעי שא"ג. (צ) כמה צריך שיהי משך השרש ברחבו. משך השרש לריך שיהי על כל מקוס עמידתו וצה"מ ד' כשהוא צמשך רחצו ג"כ רק ככוח אגודל עשפיד סקיי"ז ורמיחי צדח"ש ס"ק קיי"א וצדיק סקל"ז שאם רוצ רוחצ השרש דצוק ויש שם צאוחו רוצ כע"א אז אמרינן רוצו ככלו ומכשירין אף צאה"מ עדח"ש סקל"ד.

ל"ט (ה) מעשה דהריצ שלפני הרמ"א איך היתה ואם יש דעות המכשירין יתביד העומדת בין אונא או"ע לבין האומא. עיין

שאלות

לד (ה) יחיר כים שאין לו גיד שפה לפיו. (צ) כים הורדא שאין לו גיד שפה (ג) אם נמצא צ' כיסין ואין להם גיד שפה כלל. לה (ה) צמקמיעין חסר ורדא אם יכולים להכשיר גם כשים ורדא ואין לה כים.

לח (ה) צכ"מ סלריך ס"א כע"א צאיזו אלצע אמרו וצאיזו מקוס צאלצע משערינן אם צרחצו או צעציו. (צ) כמה שיעור משך השרש צרחצו. קט (ה) מעשה דהרי"ל איך היחה ואם יש דעות המכשירין יחציד צין אומא לאו"ע.

ע"ן בקוף הספר של ירחי חמורת הריאה שהיתה צמטסה דהר"ל שהיה צ"ח
 ד' חוכות היינו חוכה הסמוכה ללוואר כדרכה ואללה חוכה קטנה [וכה לא
 ה" סמפון] ואללה חוכה גדולה כמו אר"ע ואללה חוכה קטנה סמוך לחומה
 ומחלה ללו להכסיר באמרת שהסמוכה לחומה [הקטנה] היא היחצ"ד והג'
 שלמעלה המה עיקריים כחיקונם ולסוף העריפו מכמה טעמים א) שראו
 שהחיתוך שבין צ' חוכות השמאלית היו כמוד מחיתוך שבין צ' עליונות לצ'
 מחתונות שבין שמונה נראה שהסמוכה לחומה [הקטנה] היא חוכה עיקרית
 וכיון שהיא קטנה מהסמוכה לה ה"ל חלק אר"ע עם חמלעיתו ב) כיון שהורדח
 עומדה למטה מכלל אם נחשב את הרביעית הקטנה ליחידת ה"ל הורדח
 שינחה מקומה משום שהורדח לריכה לעמוד עם הסמפון שלה בין סמפון
 חוכה הסמוכה לחומה ובין סמפון החומה כחצנית ש"ן או קגול והרי עתה
 היא רחוקה מחוכה הגדולה השלישית שהיא היא הריכה לחיות סמוך לחומה
 והורדח ג) שחשכו ולא ה" סמפון לחוכה הקטנה הסמוכה לעליונה ככ"ל
 שכרחה מזה שהיא היא היחידת ובגלשה חכשאים יש חלק גדול אר"ע עם
 חמלעיתו ועל"ש סקפ"ד ש"ר"ך ש"ה"ו חצ"ד סמפוני אר"ע והחומה והורדח
 נראה עמידתו כחצנית ש"ן או קגול ואר"ע ש"ן נראה שום שינוי מקום
 בהורדח רק שהסמפונות אינם כחצנית ש"ן וקגול ג"כ חוכה אחר חלל שראיתי
 בקה"ק סקפ"ע שכחצ צסס חש' והש"צ משה"ו ועוד מנדול אחר [לא הוזכר
 שמו] שחכש"רין יחצ"ד שבין אר"ע לבין החומה ואין שום קפידא בזה
 שהסמפונות אינם כחצנית ש"ן וקגול וכן ראיתי בדח"ש סקפ"ע צסס ל"ל
 הדש שהרבה להשיב על דברי מהר"ל וש"מ"ח בזה והעלה בכמה ראיות ש"ן
 שום טעם לחיסור זה ומציא ג"כ את דברי מהר"ל להכסיר צלי שום
 פיקפוק ובספר זכרונות משה"ו כתב להכסיר בזה רק בזה"מ ולפענ"ד שגם
 דעת ט"ע להכסיר בזה שכחצ צסס חש' פ"ט מעשה שהיו יחצ"ד בין אר"ע
 לחומה וסרכא יראה מהיחצ"ד והעריף מחמת חלל"ר ומדלל העריף משום
 שינוי מקום הורדח ככ"ל משמע שסוכר ג"כ ש"ן זה מקרי שינוי מקום
 וידא ב) אם נראה מבחוץ שינוי מקום בהורדח ומ"מ הסמפונות
 עומדים כתבנית ש"ן וקגול ל"ש סקפ"ד חוכה ג"כ בזה ודין אם מוכח
 הורדח צכ"ס כראוי ולע"ן הוואה נראה שהורדח שינחה מקומה מעט ע"ל
 פעל"ג סע"ג שד"ק ומקומ"ע מכשירין.

דינים מסע"מ עד סעמ"ה שבשמי"ח כתבתי בסע"ג וסע"ד ע"ש.

מ ה (ה) אם בעוף צריך ג"כ שיהיה חיתוכי אונות ואומות. בעוף לא
 קפדין על מנין חוכות ואומות אבל שארי טרפות שזריחה ש"ן
 גם בעופות רק ש"ן לריך לבדוק אחריהם. ודיני בועא בעוף זריחה
 שלה ע"ן סקפ"ד ודין ריאה של עוף הדביקה לללעות עקל"ט סע"א
 מאין

שאלות

ב) אם נראה בחוץ שינוי מקום בהורדח ומ"מ הסמפונות עומדים כחצנית
 ש"ן וקגול :

מ ה (ה) אם בעוף צריך ג"כ שיהיה חיתוכי חוכות ואומות.

הול שמחה תרל"ר לסליה וכללי תרל"ר נר לבדיקה

(ה) מאין מקור לדיני תרל"ר שעומדים וע"ז שאוסרין. מדאוסר הרצ"ד [מוצא נחמים דעים] ס"ח טילאח מצועה מוגלג ולא עברה צמיעון למדנו מזה שהיה בכל מיני שני ריעותות שמלערפין לאסור עליהם סליז סקין. (ז) מאין למדין דין תרל"ר שעומדים זה אצל זה. הח"ט סליז סקין נדחק להביא רא"י מדין חרי צועה דקמוכא והמשנ"ז נחמ"ז צ"י נחמ"ז ול"ט סליז סקין וס"ק קכ"ד דחו רא"י זאת והל"ט למד דין זה ג"כ מדין הרצ"ד הכ"ל דהרצ"ד מציא רא"י לאסור ס"ח מצועה נדחזין דריאה הקרוכה לדופן כשר ואם העלתה למחיה [פירש רש"י ז"ל קצי צמוכתן לדופן] ערפה משום שהלמחים מעידין על הקרכא שמוקצ נחמה כן צמ"ח מצועה ג"כ יש לאסור מטעם זה עכ"ל בקילור ומדפירש רש"י ז"ל שהעלתה למחים קציצו ולא כחצ שהעלתה למחים עליו מוכיח מזה הל"ט שאף כשעומדים הריעותות זה אלל זה ג"כ מקרי חר"ל. (ג) כללי תרל"ר. השמ"ח בל"ז סע"ה כחצ שיש ג' כללים: כלל א) כל מין לקוחא שיש בו פלוגתא שיש פוסקים מכשירין ופוסקים שאוסרין אע"פ שאנו קוומין אפוסקים המכשירין וי"מ הוי עכ"פ ריעותא להלערך לחר"ל אלל שיש כמה מיני לקוחות שיוכלים מן הכלל זה כמו למשל יחצ"ד שחע"פ שיש לו אוסרין צמ"ס [סרצא רלה לאוסרין] וי"מ לא מקרי ריעותא לדעת הל"ט משום דאדחי דעה זאת צמ"ס. [ונזה יש עוד טעם שלא ילערך לחר"ל לדעת הל"ט אף אם ה"י מקרי ריעותא משום דיתיר לאו מטעם נקצ הוא ואין עדותו מכוונת עם הריעותא השכיה שמעטס נקצ] וכן חסרון צמ"ס שיש ס"ד צמ"ס לאסור וכן נקצ מושמוש יד העצם שיש לו אוסרין צמ"ס ומימ כיון דאדחו דעות אלל צמ"ס חו לא נקראים ריעותא וכן יש להיפך למשל בצשושית שחע"פ שאין לו שום אוסרין וי"מ מקרי ריעותא כלל ב) שכל ריעותא לריכה להיות משם אחר אלל צ"י ריעותות משם אחד אינם מלערפים לחר"ל חוץ מריג עם רכ"ד שצכלל ה"י כלל ג) שלריך ששני הריעותות יעמדו זע"ז או עכ"פ זא"ז צלי שום הפרש אלל אם יש הפרש ל"ה חרל"ר [ע"ל כמה שיעור ההפרש ואיזו מראה לריך להיות להפרש] ע"כ כללי חר"ל שכתב השמ"ח. והל"ט נחמ"ל סליז כחצ שיש ז' כללים היינו ג' כללים הכ"ל בדברי השמ"ח. ועוד ד' כללים היינו, כלל ד) ספק חר"ל שהח"ט סע"ג אוסר והספ"ד סליה סק"ה וצמ"ז נחמ"ל חות ו' צדין צועה על יחצ"ד מכשיר וכ"כ הל"ט צמ"ה סק"ה חות י"צ להכשיר ספק חר"ל וכן ראיתי צדח"ט סליז סק"ה שיש הרבה דעות הסוברין כספ"ד ול"ט. אבל אם הספק היא מחמת חסרון ידועה גם הל"ט סובר שאין להחיר ע"י ספק זה משום שאם הוא אינו יודע חכם ממנו יכריע ולא ה"ל ספק להחיר כח"ט הש"ך סכ"ה סק"ה על"ט סליז סק"י ונחמ"ל ס"ק קכ"ז וקל"ז [ועל"ט סליה סע"ג שרק לחומרא אמרין כן אלל אם ילא לנו קולא עייז אין דיין אותו לודאי ועייז בסקרי דחומ"ח חות שעיז צח"ה חופן מעכחת ליה] ועיז נקו"ח עיז משיג אל"ט צזה ומיקל אף צמפק

שאלות

(ה) מאין מקור לדיני תרל"ר שעומדים זה על זה שאוסרין. (ז) מאין למדו דין חרל"ר שעומדים זה אלל זה. (ג) כללי חר"ל כמה המה,

בספק ח"ח משום דבשלמא בספק איסור המפורש נשים שפיר י"ל דסמיח ליה ספק אצל בחרי' לכל האיסור תריל הוא רק מחומרת הראצ"ד די לנו להחמיר בודאי תריל ולא כאשר ספק הדבר נעיקו' אם היה תריל אע"פ שיכול להיות שחכם ממונו יכריע וכן עמ"ש בקל"ז סע"ד קק"ז בספק צועל נשים שהדיק ג"כ מכשיר אף בסמיח וכן מלמדי צחי' אדם כקכ"ז סמיח ונשמח אדם עם שאלה כ"ג לענין חוץ צמיש שאסור רק מדרבנן ש"כש"ר ג"כ צה"מ ע"י ספ"ס אע"פ שיש שם סמיח. ובא"ז ספק אין מכשירין אף כשספק לכ"ע ראייתו נדח"ש קל"ז סקכ"ד צ"ס חוללות שלמה שאם הספק הוא אם שני הריעותות מעידין על עדות אחת או שהספק היא אם המה משני שמות וכן אם הספק היא אם ילאו שניהם מוק"א כגון קשליב מצועל ויש להסתפק אפשר עיקר הס' ילאה למעלה ממקום הצועל ככל אלו לא הוי ספק להכשיר ע"י ע"ש וכן ראייתו צריט צקו"א חש' ע' בקשליב מלמקה [וכ"ל דה"ה ממרכ"ש וכדומה] ויש להסתפק אם עיקר הס' ילאה מהלומק ומרכ"ש דליה ספק להכשיר ע"י ע"ש דאלת"ה איך חסרינן תריל הסמוכים ז"ל ולא חסרינן שיעקר שרשי הריעותות רחוקים זמ"ל. ואל תתמה מדוע בקשליב שילאה מאונח ויש שם יחצ"ד כחצ הל"ש שאם יכולין לחלות שהסרכה ילאה מאונח עיקרית חולין ומכשירין ע"י מ"מ ומדוע אין מכשירין גם בספק שצנדיד כשילאה הסרכה מלמקה ומרכ"ש לק"מ משום דליד ז"ל משום דשם ציתצ"ד יש ספק שמה אין זה יתירה וא"כ אין הריעותות סמוכים כלל וכלל אצל צלמקה ומרכ"ש אף ח"ת שיעקר הס' היא למעלה משטח הלימוק או המרכ"ש אצל מ"מ הרי עינינו רואים שיש מקלח ס' גם על הלימוק או המרכ"ש ועוד ליד ז"ל משום דיתצ"ד ליה קלקול צגוף הריאה ולא כן צלמקה או מרכ"ש על"ש קל"ז ס"ק קמ"ה ודח"ש קל"ז סקכ"ד וצפרט לדעת הר"ע שהוא פליג אל"ש גם צדין. קשליב מיתצ"ד עת"ל קל"ע סקכ"ז דלדעתו ודאי יש לאסור כשילאה מקלח הס' מלמקה או מרכ"ש וחולין הקלקלה צמקולקל שיעקר הס' ילאה מהלימוק או מרכ"ש, כלל ה) ר"ג מלטרפת אף לרכ"ד וזה חמור משני ריעותות סחם שצריג עם רכ"ד חסרינן אע"פ שהמה משם אחד (משא"כ בשאר שני ריעותות סחם) כמיש בחרי' קל"ה סק"ח כשיש מראה חריות סמוך למרכ"ש ע"ש וכן ע"ש צקכ"ע לענין מרעיר החוזרת עי"פ למראה צראן וגרל דחסרינן אע"פ שהמה משם אחד וכן עמ"ש בחרי' קל"ע קל"ע לענין ס"כ וסמוך לה ילאה קשליב צגס הל"ש מל"ר שיעצרו שניהם צמיעוך משום שאלטרפין ז"ל. לחרי' אע"פ שהמה משם אחד. [ולענין קשה שצקל"ע ס"ק ע"צ לענין קרוס שיש אלו קשליב כחצ הל"ש שהקרוס אין מצטל מיעוך משום דהקרוס עם הס' משם א' המה וקשה הלא זה ג"כ ר"ג עם רכ"ד ומדוע לא ילטרפו וידריפ מהרי"ם שחר רומ"ל צצ"ג כחצ לי ע"י דליד ז"ל משום דס"כ יש זה לחא דנקצ לכן מלטרפת עם הקשליב אצל קרוס אין צו לחא דנקצ לכן אין מלטרפת עם הקשליב עכ"ל, ולא נחייש צדעמי צתירו' דהא חזין צדין כשילאה קשליב מיתצ"ד דאע"פ שיתצ"ד ג"כ לית צו לחא דנקצ מ"מ כחצ הל"ש קל"ע סק"כ שאלטרפין ומדוע צקרוס עם קשליב אינך מלטרפין ולי"ע.] וכן לענין

קול שמחה תרל"ד לסליה וכללי תרל"ד נר לבדיקה

לענין ספק חר"ל ג"כ חמור ר"ג עם רכ"ד משני ריעוחות סחם עליש
 צומחה חר"ל אוח ד' וצקליז ס"ק ק"ל שכתב שם שיש לאסור לפעמים
 ר"ג עם רכ"ד אף כשיש ספק ורק צטני ריעוחות סחם הקלנו צסמק
 חר"ל עכ"ל אלא שראיתי צטיט צקויא חש' ע"ג דפליג אליש צזה ומכשיר
 ספק חר"ל אף צריג עם רכ"ד עדח"ש קל"ז סקכ"ד, כלל ו' לריך, שיהיו
 צ' הריעוחות מעידין על דבר אחד וכן לענין זה ג"כ חמור ר"ג עם
 רכ"ד משני ריעוחות סחם כח"ש צחר"ל קל"ט סק"כ שדעת הל"ש שחס
 יש יחצ"ד וממנה ילחא קטליכ שאלע"פ שיחצ"ד אין מעיד על נקצ מ"מ
 מלטרפין זל"ז וטרפה, כלל ו' אס יש הפרש צין צ' הריעוחות שכתב
 השמ"ח צכלל ג' שכשר זה. דוקא כשיש להפרש זה מראה ריחא אצל אס
 אין לו מ"ר ומסתבר למחלי שהפרש זה הוא קלה וסוף מחלח הריעוחות
 הוי חר"ל ואס יש להסתפק צזה ל"ה חר"ל עליש צחר"ל קל"ז סק"ל. ואס יש
 להפרש מראה מוגלח או מרכ"ש לא הוי הפרש ועמ"ש צחר"ל שם קקליצ
 לענין חרי צועל דסמוכא. (ד) כמה הוא שיעור ההפ"ש. צמסצ"ז סק"צ
 מלריך שיהי כרוצז קס וצח"פ צחר"ל סק"מ מיקל לעה הלורך צרוצז צ'
 שערות ול"ש סקע"ז וס"ק קכ"ה מיקל אף צהפרש כ"ש. (ה) אם יש ג'
 רכ"ד סמוכיב. טיט חש' ע"ז מחמיר לאסור וצדח"ש סקכ"ה מכשיר וכ"כ
 המח"י צקויא חר"ל אוח ו' צסס כמה גדולים המכשירין ומסיים שצח"מ יכול
 לסמוך על המכשירין (ו) יתב"ד אם בקרי ריעוחות דעת הל"ש סקליצ
 דליח צ"י לחא דנקצ כלל ואין עושה צוס קלקול צריחא לכן ל"ה רק
 רכ"ד ואע"פ שצצא דלה לאסור מ"מ אדחי דעה זחא צס"ס גופא לכן אס
 יש למשל צועל על יחצ"ד כחז הל"ש קקליצ דיס להכשיר ודעת השמ"ח
 צקליז סע"ה דמקרי ריעוחא ומלטרפח לחר"ל ודיכי יחצ"ד שילחא ממנה
 סקליצ שגליש כאן עיין צחר"ל לסליט. (ז) יתב"ד פמס"ד. ל"ה אף רכ"ד.
 (ח) אם נמצא בין אונא עליונה דימין לבין אונא. אמצעית כעין נחלק
 בשרשו כמו יתב"ד. עדיק צחר"ל אוח יחיר ומקמ"ע אוח ו' שאין
 זה מקרי ריעוחא כלל וצוס דאורחיהו צכך עדח"ש קליה ס"ק רי"ח.
 (ט) יתב"ד המתעקמת לקבא כמ"ד. ע"ז סע"ח סקכ"ד דיס להכשירו
 אף צמקומות שאוסרין יחמ"ק לכן ל"ה ריעוחא להלטרף לחר"ל לדעת הל"ש.
 (י) אם היתב"ד מתעקמת לגבה פמס"ד. לה"ר כי אף האוסרין יחמ"ג
 פמט"ר לא אמרו רק ציחמ"ג ולא צנתעקס לגבה. (יא) אם מתעקמת היתב"ד
 לגבה רק כצא"ג ובשפולי היתרת במקום העיקום יש צימוק במקצת
 דיס בזה לצדד להיתר די"ל שע"י הצימוק נתעקמה לגבה ולולי
 הצימוק היתה מונחת בשוה לשארי אונות וגם יש לצדד לאיסור דלולי
 הצימוק

שאלות

(ד) כמה הוא שיעור ההפרש. (ה) אס יש ג' רכ"ד סמוכים. (ו) יחצ"ד
 אס מקרי ריעוחא. (ז) יחצ"ד פוט"ד. (ח) אס נחלל צין האוכא עליונה
 דימין לצין האוכא אמצעית כעין נחלק צשרשו כמו יחצ"ד. (א) יחצ"ד
 המתעקמות לקמא כטי"ד. (י) יחצ"ד המתעקמות לגבה פמט"ד. (יא) יחצ"ד
 המתעקמת לגבה רק כצא"ג ולא כפא"ג וצשיפולי היחית צמקום העיקום
 יש לימוק צמקלח דיס צזה. לל"ד לקיחר ולאיסור.

הצימוק היה בהעיקס בפא"נ. עט"ע נקו"ל חס' י"ח שאוסר אף כשחי
 יצ"ח משום דיוחר מחסר שעי' הלימוק אין צו כפא"ג וגם יש צוה ספ"ס
 לאיסור שמה הלימוק הוקטנו מפא"ג ושמה הלכה כהקוצרין שטיעור ע"ד
 היה כלל"ג וא"כ אף לצדלה השניה שעי' הלימוק כחצקמה ג"כ יש לאסור
 משום דסוף סוף יש בהעיקס כלל"ג שיש לחוש לחספרק עדח"ש סקקפ"ח.
 (יב) אם יש ג' אונות בשמאל ולאחת יש שינוי לגריעותא כגון שאין
 לה סמפון וכדומה ואונא אחרת נתעקמה לגבה כטי"ד. כל"פ קצ"מ מכסיר
 (יג) ואם אין שום שינוי לאחר מהן ואחת נתעקמה דגבה כטי"ד
 עט"ע חס' מ"ג שכתב שלפי דעה הח"ש צכל"ה צמעסה דהר"ל שרלו להכסיר
 מקפק ע"ש ולדעה שפ"ד קל"ה סק"ה וצכל"ז צחר"ל אוח ו' שאין אוסר
 חל"כ יש ג' צועות על ג' אונות (עחר"ל קל"ז קקכ"א) ראוי להכסיר צניד"ד
 ג"כ וגם ראוי להכסיר מניעם כשחטה הוחמה כמו צספק אס הס' הוא
 צחיוחך או צגז אצל דעה עלמו כוטה לאסור משום דכל אונא מהשלסה
 אונות יש לה דין יחיח ומסיים צתסוצחו לשואלז אין חני אומר קצלו דעחי
 וכאשר חללה כן חטטה ע"ש, ויחר דיני יחצ"ד צצל"ש כאן ע"ל צסעי"א.
 (יד) יתמ"ק אם מקרי ריעותא. דעה ח"ש ופומ"ג דמקרי ריעותא ודעה ל"ש
 עסקק"ז שחט"פ דפליג ציחצ"ד וכתב דשום יחיד לא מקרי ריעותא להלטרק
 מ"מ ציחמ"ק מודה להח"ש ופומ"ג לאסור כשיש עליה עוד ריעותא סחס
 ולאו מטעמהו אוסר חלל משום דיחמ"ק רבו צו האוסרין לכן צהלטרק אליה
 עוד ריעותא קחס כמו צועל מוגלל וכדומה אוסר אצל אס יש חללה מין
 לקוחא שאף להח"ש ופומ"ג לא מקרי ריעותא כגון למקה ומקלח וכדומה גם הל"ש
 מכסיר משום דמחמה טעמו לחוד אין אוסר. (טו) יתמ"ק שיצאת מיתב"ד.
 להאוסרין יחמ"ק יש להם לאסור גם צזה ולהמכסירין יחמ"ק יש להם להכסיר
 גם צזה. להאוסרין יחמ"ק לא אמרינן הלא לא אסרו יחמ"ק רק משום
 יחכ"כ וכאן אף אס ינטל היחצ"ד ישאלו אונות כחיקוס לא אמרינן כן כי
 לפי דעה הל"ש שהעלה שיחצ"ד כשר משום שאמרינן שנחלק חיוח אונא
 לשנים וגם משם חטטה פעולחה ויחמ"ק לדעה האוסרין היא מחמה שמשם
 לא חוכל לעשות פעולחה לכן יש להם להאוסרין יחמ"ק לאסור גם צניד"ד
 משום דחמיו שנחלק להיחמ"ק אינו עושה פעולחה משם ולהמכסירין יחמ"ק
 יש להכסיר גם צניד"ד ולא אמרינן הלא שייך כאן טעם הל"ש שיחמ"ק
 רבו האוסרין וכשיש חללה עוד רכ"ד [היחצ"ד] יש לאסור לא אמרינן כן
 משום דאין כאן טעם ח"ש ופומ"ג משום דחט"פ שסוצרין שיחצ"ד מקרי
 ריעותא אצל מ"מ אינו מלטרק ליחמ"ק משום דשניהם משם אחד ונטעם
 הל"ש לחוד לא אסרינן. (טז) אם היחמ"ק אין לו סמפון או שקטנה מפא"ג
 ויש עליה עוד ריעותא. יש להכסיר צה"מ משום דיחמ"ק כזאח יש צצרה
 להכסיר

שאלות

(יב) אס יש ג' אונות צשמאל ולאחת יש לה שינוי כגון שאין לה סמפון
 וכדומה ואונא אחרת כחעקמה לגבה כטי"ד. (יג) אס אין שום שינוי לאחר
 מהם ואחת כחעקמה לגבה כטי"ד. (יד) יחמ"ק אס מקרי ריעותא. (טו) יחמ"ק
 שילאה מיתב"ד. (טז) אס היחמ"ק אין לה סמפון או שקטנה מפא"ג ויש
 עליה עוד ריעותא.

להכסיר חף במקום האוסרין יחמיק ואע"פ שאין קומצין על סגור זלח
 חבל נ"מ חו ל"ה רצו האוסרין ואין בזה טעם הליש לכן יש להכסיר זה"מ
 חבל בזה"מ י"ן לחוש לקצרה רמזין דיתרח אע"פ שיש בה שינוי מ"מ חיל
 כניעול ציד ונעשה נקצ עליה ס"ק קי"ט. (יז) יתמיק שצמקה כלה או
 רובה. ד"ש בזה טעם הח"ש ופמי"ג שכתבו בזה"מ דהוי ריעוחא וגם יש
 בזה טעם ל"ש לכן אין צו שום לר היחר אח"כ כשיש עוד ספק כגון
 מערובות כחז' הליש ס"ק קי"ח ד"ש להכסיר כי ביתמיק יש ג"כ ספק שמה
 היחר יחמיק הוא כע"ז משום שאין כל הריאה מש"א ואין זה שום חיות
 חונא כלל לכן אין מו"ק זה הלימוק לכן כשיש שם עוד ספק חיל ספ"ס.
 (יח) יתמיק שיש עליה סיגרא. כשר משום שאין בזה טעם הח"ש ופמי"ג.
 (יט) יתמ"ה שיש עליה במ"ז. אין נראה להכסיר כי הח"ש ופמי"ג סוברין
 דמ"ז הוי ריעוחא חבל חס יש עוד לר היחר או מערובות ראו"ה הנ"ל והש"ך
 לסמוך עליהם דקצרו דמ"ז ל"ה ריעוחא וכשר עתה"ל סל"ז סק"צ ודין שני
 יחמיק שכתבה זכ"י או יחמיק שכתבה להורדא עתה"ל סל"ז מסקנ"צ והל"ה.
 (כ) יתמיק שעומדת באונא עליונה דימין. כיון שהח"ש אוסר משום
 שמתחכך בגרמה והליש מכסיר רק זה"מ כדלעיל סעי"ז לכן הוי ריעוחא
 דנקצ להט"ר לחי"ל חס היא גדולה כע"ד עליש ס"ק קכ"ה חבל חס פמט"ד
 לה"ר כי לא מלאו צו אוסרין. (כא) יתמ"ג פמט"ד אה"ר. הליש בסק"כ
 כתב דלה"ר ופליג אמשנ"ז סק"צ דהוי ריעוחא וע"ל סק"כ שכתבתי שהליש
 חזר צו מזה ומורה דהוי ריעוחא. (כב) אם יש יתמ"ג פמט"ד ובועא מונרא
 משלים לפא"ג או לצא"ג. עיין ל"ש סעי"א שאם ניכר שאחר רפוחא הצועא
 ה"י נשאר כע"ד ערפה ואם ניכר שלא היה נשאר כע"ד אזי רואין חס הוא
 עכשיו כפא"ג ערפה כי לע"ע מתחכך בללכות ואם היא עכשיו. קטן מפא"ג
 אע"פ שגדולה כפא"ג ע"ש בסק"כ שמתסיר זה"מ מטעם ספ"ס שמה אין יחמיק
 ערפה אח"כ גדולה כפא"ג ושמא אין צועא משלימה לשיעור יחמיק לחוש
 לחתפרק כי יכול להיות שער שחתפרק חתפרא הצועא, ואפילו כשהצועא
 זלח עוונדה בשיפולי ויש לה חו"מ עליש שם ונשנ"ז ס"ק י"א שמתסירין
 וכ"כ ל"ל החדש להכסיר זה"מ כל"ש. ובתב שם הליש דאין לאסור בזה משום
 חר"ל כי אין שום יחירה מלטרף לחי"ל חבל בסק"ק קכ"ה ונמפחה פרטי חר"ל
 חס צ' חזר צו וסובר דיתמ"ג פמט"ד הוי ריעוחא להט"ר לחי"ל משום
 ד"ש אוסרין יחמיק חף פמט"ד ויש צו חשש פירוק וה"ל ריעוחא דנקצ ומורה
 שם שכתבתי הסיג על המשנ"ז שכתב דה"ר. (כג) יתמ"ג פמט"ד ובמ"ז או
 סיגרא משלים לפא"ג. נא"פ סע"א אוסר משום דכעת ה"מ מתחכך בללכות
 וכן נראה מלשון הליש סק"כ דאין כשצועא מוגלח משלים לע"ד שאין אוסר
 מטעם חר"ל רק. מטעם שמתחכך שהוא עכשיו כפא"ג מתחכך וחתפרק אח"כ
 לפ"ז אין חילוק בזה בין צועא מוגלח לצמ"ז או טיכרא ואפשר י"ל דל"ד
 זל"ז

שאלות

- (יז) יחמיק שצמקה כלה או רובה. (יח) יחמיק שיש עליה עוקרא.
 (יט) יחמיק שיש עליה צמ"ז. (כ) יחמיק שעומדת בלוחא עליונה דמין.
 (כא) יחמיק פמט"ד (כ"ב) חס יש יחמיק פמט"ד וצועא מוגלח משלים לפא"ג
 או ללח"ג. (כג) יחמיק פמט"ד וצמ"ז או עוקרא משלים לפא"ג.

זל"ז מוסד דמ"ז עלולה להחפזות קודם שחפזת וז"ע וש"ח"ה: (כד) יתירת
 שמצטרפת לריעותא אחרת אם צריך שתעמוד הריעותא השניה על
 היתירת או אף כשעומדת אצלה ג"כ מצטרף. נא"כ צה"ל סע"ג כחז
 דדוקא אם עומדת הריעותא השניה על היתרת מושא אזי יש לאסור אצל
 כשעומדת אצלה אפילו סמוך לה אין מלטרפת וצד"ש ס"ק קפ"א כחז צ"ס
 צכור שור שולטרף אף אם עומדת סמוך לה וכ"כ מקמ"ע צחל"ר אוח
 יתירה קק"ג שחף אצלה מלטרף אצל כשיש הפרש כ"ש אין מלטרף [ע"י
 דח"ש שם שהעתיק דברי המקמ"ע שלא כהוגן] והל"ש בל"ה קק"ג כחז
 דאדכ"א כהפוך הוא ש"ס עומדת הריעותא השניה על היתרת למעלה אין
 לחוש כי אפילו לדעת הח"ש שיש ציתות חשש פירוק אטו חושש שחפז
 חלחי חלחי צודדי לא כן הוא אלא אמרין שסופו ליפול כלו מהריאה ויהי
 נקב למטה צטרפו של היתרת וא"כ כשעומדת עוד ריעותא על גב היתרת
 אין הריעותא סמוכים זל"ז. (כה) יתמ"ג שצמקה מקצתה וע"י נתקטנה
 מ"ד. ער"ש ס"ק קע"ו ש"ס צה דעוה אוקרין וצלקה"ל לחק"י רח"י ש"ד
 שאלו מכשירו מוסד דחרי רואין היינו שחזרו לצד"תו וא"כ מחסך
 וחפזת לא אמרין כן וכ"כ ע"ע צק"א חש"י צ להכשיר צה ודין אם הי'
 חלף בגדלות. אונות וע"י הלימוק עבר והלך החלף עסקיו דערפה וז"ל
 לדין דידן ע"ש הטעם. (כו) יתמ"ג כמ"ד שעומדת באונא עריונה דימין
 במקום דכשר שם לכ"ע אה"ר. כחז הל"ש ס"ק קכ"ג דמוסד ד"ש צה
 אוקרין כמ"ש הצ"ח שדדרי הטור והר"ש משמע דלי"ס להו קולא
 זאה להכשיר יתמ"ג צאונא עליונה לכן יש להקפיד ולחוש שמה
 הוי ריעותא וסו"ת גצ"ס העלה דלה"ר וכ"כ מ"כ שור"י. וחז"ל סמ"ג
 סע"ו הכריע דהוי כמ"ד ורח"י צד"ש ס"ק קכ"ג דכ"ז נאמר
 רק כשהיא כמין יתירה צמ"ע אצל אם היא רק צליעה ולא כיתירה ל"ה
 אף רכ"ד. (כז) יתמ"ג באונא עליונה דימין במקום דכשר שם לכ"ע
 והיא פמצא"ג. לכ"ע לה"ר מוסד דאפילו הר"ש והטור עלום דלא ק"ל
 קולא זאה ציתמ"ג צאונא עליונה כמ"ל צס"ק כ"ו מ"מ מכשירין ג"כ יתמ"ג
 פמלא"ג אף כשעומדת צשאר מוקס צריאה. (כח) אם יש שם יתמ"ג
 פמצא"ג במקום דאיכא פלוגתא אם שם דרכו להתפצל.
 כיון שלא הכשירו יתמ"ג צאונא מוקס א"כ הי' יצ"ה לכן מיקרי ריעותא
 אף צפמלא"ג להלטרף ולאסור אף כשהי' יצ"ה מוסד דהיישין שמה מעה צה
 חל"ה הריעותא השניה כקצה. ולא אמרין הלא מדחי יצ"ה מוכח דס'
 דרכה להחפזל וא"כ כשהיא פמלא"ג למה ילטרף לחי"ל לא אמרין כן מוסד
 דחיישין שצאונא אין דרך שם להחפזל ומקרי ריעותא אף צפמלא"ג כמו
 כל

שאלות

(כד) יתירה שולטרפת לריעותא אחרת אם לריך שחפזת ריעותא הצ' על
 הית' או אף אצלה מלטרף. (כה) יתמ"ג שצמקה מקצתה וע"י כחפזתה מ"ד.
 (כו) יתמ"ג כמ"ד צאונא עליונה דימין צמוקס דכשר שם יתירה לכ"ע.
 (כז) יתמ"ג צאונא עליונה צמוקס דכשר שם לכ"ע והיא פמ"ד. (כח) אם
 יש שם יתמ"ג פמלא"ג צמוקס ד"ס פלוגתא אם שם דרך להחפזל.

כל יחמ"ג וזה שחיתה יצ"ח הוא מחמת שפחיתה מל"ג. (כט) גבשיות
מגבה כמ"ד. אפי"פ שאין לו חוקרין מ"מ מקרי ריעותא משום דהיתר
גבשיות הוא קולא גדולה כי לכאורה גם בגבשיות שייך חוכך ופירוק
לכן אם היה כמ"ד הוי ריעותא ופומט"ד לה"ר עמ"ש נסע"י סק"ה. (ל)
גבשיות מקמא. לה"ר. (לא) גבשיות מקמא באינא עליונה דימין
וגדולה כמ"ד. ה"ש סק"ק כ"ו מלדד לומר דהוי ריעותא דנקב והניח
נל"ג ודיק בתריל ומקמ"ע סס סק"ה דעתם להחמיק בזה וזדח"ש סק"ק רכ"ג
כחז. נסס אולרות שלמה דלה"ר. (לז) אונא עיקרית שפחותה מ"ד
ובועא בשיפולי עם חוי"מ משלים למ"ד. כשר משום דהדרי זריא ויהי
זה כמ"ד ורל"חית במקמ"ע סק"ה שזה דוקא רק אם ניכר הי"ע שזהנעל
לא הגזיה והל"כיה את גודל האונא ממדתה שהי" זה קודם המהות
הנעל אזל כשי"ש לחוש שזהנעל הגזיה והל"כיה ממדתה אין משלים
למ"ד. (לז) י"ם אין להבבשי"פ הנ"ל חוי"מ. זל"פ סע"ג חוקר אף במקומות
נחמסגה. מ"ד נ"ט ז' נק"א ע"י מציא את הזר"ל שאוסר ופליג עליו
וכחז עליו שאין דבריו לרלון ומכשיר בפשיטות משום דלמרינן שהחזק
נוצר על הרפה והדרי זריא ועוד שגם כעת כלשר היא למוקה מעט ג"כ
למרינן שהרוב נוצר על המיעוט וגם המיעוט עושה פעולתו עדח"ש סל"ו
סק"ק שס"ג ד"ה ומ"ש בפח"ש. (לה) אונא עיקרית שנאטמה ממצתה
באופן שאין לאסור מחמת האוסם עצמו כגון שיש בה מונלא רק
שעי" האוסם נתקטנה ולא נשאר בה כמ"ד. זר"ל סק"ק חוקר ולפי
מה שהשיג עליו הנ"ט נלמקה מקלמה ככ"ל נלענ"ד שדעת הנ"ט להכשיר
גם בניד"ד. (לו) אונא אמצעית שפמט"ד ובאונא או"ע יש סדק שיש
לחשבה לבי אונות דיש לצדד בזה לאסור משום יש לומר דזה
שאמרנו שסדק מועיל להשלים היא רק כשחסר אונא ממנין
האונות אבל אם יש הוכחה אחרת המנגדת להסדק כגון בניד"ד
שיש אונא הקטנה להשלים מנין האונות אין הסדק מועיל כלום.
ענ"ש סע"י שמכשיר משום דלמרינן שהאונא הקטנה לא אונא היא רק
חלחיל נצר והסדק עושה פעולתו להשלים החסר וכ"כ מל"ע ותו"י
ס"ח סק"י"א ע"ש. ורל"חית נ"ט נחש' כ"ה שמלריך לנדוק בזה את האונא
הקטנה ואם נמלא זה סמפון ערפה כי הסמפון מעיד שהיא היא האונא
הנושלמת וקטנה מע"ד ומכח"י נק"א ס"ד הרבה להשיג על הנ"ט וכחז ד"ש
להכשיר אף כשמלא סמפון זהקטנה משום דסמפון סדק עדיף עפי' מסמפון
דסמפון

שאלות

(כט) אם יש גבשיות ונגבה. (ל) גבשיות ונקמא. (לא) גבשיות מקמא זל"ח
עליונה דימין וגדולה כמ"ד. (לז) אונא עיקרית שפחותה מע"ד וזנעל
זשיפולי עם חוי"מ משלים למ"ד. (לג) אם אין לה להבבשי"פ הנ"ל חוי"מ.
(לד) אונא עיקרית שלמקה מקלח וע"י נחקטנה מע"ד. (לה) אונא עיקרית
שנלענויה ונקלמה זל"ח שאין לאסור מחמת האוסם עלמו רק שעי" האוסם
נחקטנה האונא מע"ד. (לו) אונא אמצעית שפמט"ד זל"ח ואונא או"ע יש סדק
שי"ש נחשנה נשני אונות דיש ללדד בזה לאסור ולהיתר.

דמפון ולרלי דהא חנו מכיכין ע"י סדק חף כשלח מלא רק קמפון
 אחד ע"ל ס"ק מ"ז ועלה"ש ס"ק שמי"ו שגם נרכת ושה משיג על העיט
 ומכסיר צה"מ חף כשיט קמפון לקטנה. (לז) אם אונא אחת נכס"ד
 ובהסמוכה לה כצא ב' סמפונות. ע"ט שס כ"ה חוסר וקוס דקמון
 דמפון קמון גרוע הוא וכיון שיט הוכחה המגדרת היינו האונא הקטנה
 מנעלת הוכחה הקמפון וחמריקן שהקטנה היא היא האונא ופוט"ד. ומכ"י
 שס מכסיר חף. צזה חף כשנמלא קמפון גם צהקטנה ג"כ מכסיר משוס
 דמפון שצקטנה אין מועיל לדונה לאונא ולחסור ועוד חף ח"ת ש"י
 הקמפון יש לדונה לאונא מ"מ דייכין אותה ליתצ"ד הפוט"ד וצח"י ק"י
 קק"א כחצ דפשוט דהיה בכל היכרים שנתנאלו לעיל צקע"ג שומכסירין
 חקר על ידיהם ונמלא שס גם חונא קטנה מע"ד שהקטנה ח"ת מנעלת
 חת הקמון וכס"ר. (לח) אם אונא אחת כמס"ד ובאונא הסמוכה לה יש
 בה סדק ואם תחשוב את האונא עד הסדק יהי בה כמ"ד ובלי
 הצירוף אין כמ"ד לא בהאונא הקטנה ולא בהסמוכה לה עד הסדק.
 יש לחסור משוס דחף ח"ת שהסדק פועל דהוי כחיחוך שס ושי"ד להאונא
 הקטנה מ"מ ה"ל חונא שנתפללה לשנים ואין בכל אחד מהם כמ"ד דטרפה
 ענח"פ קעע"ג ומכ"י קליה ע"ה קע"ד ואס יש שח"א להאונא הקטנה
 עם הסמוכה לה הכל כס"ר ענח"פ קעע"ט ומכ"י שס. (לט) אם חסר
 אונא אחת והכשרונה ע"י סדק אה"ר. הליט קק"כ העלה דלה"ר משוס
 דיש להסתפק צזה חס נעס היחר סדק הוא כעסס חר"ן דלעיל קע"ג
 קק"ז והוי ריעותח או שהעסס הוא כעסס רש"ל ולה"ר לכן ה"ל ספק
 חר"ל שכס"ר ואפילו חס יש צועח חלל הסדק ג"כ מכסיר חון כשיט לחוס
 משוס צועח על חמיט שטעס חיסורו לחו מוטעס חר"ל (עשמי"ח ע"ו) ואס
 יש חללו ריעותח דחלף עליט סקק"ד שמתפלל צזה חס מלטרף וצקק"כ
 העלה שח"ן מלטרף. (מ) אם חסר אונא והכשרונה ע"י סדק ויש שם
 יתביק. עליט שס שכתח חולי יש לחסור ומקיים צליט. (מח) אם חסר
 אונא אהד והכשרונה ע"י סדק ואין שם שוב פירור בבשר רק
 סדק בהקרומין ויש שם ב' בועות בשני צדדי הסדק אם יש לדוגם
 כתבד"ס. עדח"ש קלי"ז ס"ק קלי"ג שכתח קצרות להקל ולהחמיר ומקיים צסס
 שס שלמה" שחלילה להקל צזה (וכן הדין בשח"י שני ריעותח שטומדיס
 שס צשני לדדי הקדק שיט לדונס כסמוכיס צלי"ז) כי לעיע ע"י חיבור
 האונות המה קמוכיס צלי"ז ער"ט ע"ז חף הליט שכתח צקלי"ז סק"א
 שקמט או סדק כל שאינו נחשצ לריעותח ה"ל הפסק צין ריעותח מודה
 לפענ"ד

שאלות

(לז) חס חונא אחת פוט"ד ובהסמוכה לה מלא צ' קמפונות. (לח) חס
 חונא אחת פוט"ד וצחונא הקמוכה לה יש צה סדק ואס תחשוצ גודל
 האונא הקטנה עד הקדק יהיו צה כמ"ד וצלי הלירוף אין כמ"ד לא צהקטנה
 ולא צהקמוכה לה עד הקדק. (לט) חס חסר חונא אחת והכשרונה ע"י
 סדק אה"ר. (מ) חס חסר חונא והכשרונה ע"י סדק ויש שם יתביק. (מח)
 חס חסר חונא והכשרונה ע"י שיט סדק רק צהקרוויס ולא צעווק ויש שס
 צ' צועות צשני לדדי הקדק חס דיכס כתבד"ס.

לפענ'ד צניד'ד דל'ה הפסק משום דשם צקל'ז מיירי שסזעזע או הריעזעזע, אינס כוגע'ס זצ'ז וכל החשש הוא רק אם הסדק או הקומע צעלמו מקרי ריעזעזע ואין מפסיק צין הריעזעזע לכן כחז שם שקומע וסדק כזה מפסיק צין הריעזעזע אזל משא'כ צניד'ד שמיירי שסזעזע כוגע'ס זצ'ז ועעס ולדרי היתר צזה הוא לחשש צז' אונות וה'ל צ' צועזע צשני אונות זצ'ז ששכר לכן כ'ל שצזה גס הל'ש אוקר משום דלע'ע המה סמוכים זל'ז ויש לחוש לחתפרק כי כל ההיתר צשני צועזע צשני אונות זצ'ז הוא משום דאפשר להם להאונות להפער זמ'ז ולא חתפרק אזל משא'כ צניד'ד שמהם דצוק'ס ואינס יכול'ס ליסדר זמ'ז יש לחוש לחתפרק ככ'ל. (מז) אם חסר אונא אחת והכשרונה ע'י סדק או שארי היכרים ואירע שברק שם ולא מצא רק סמפין אחד. השמ'ה סע'י מכשיר רק צה'מ וסע'ה'ד והל'ש צשם גצ'ש מוצא צפח'ש סק'יד מכשיר אף צזה'מ ור'א'פ סקע'יו חולק אגצ'ש וכ'כ מקמ'ע סקל'יו כהשמ'ה ומחרן שם קוש'ה הל'ש עגד'ה'ק סק'ג וצדח'ש ס'ק שמ'ג וד'ין אס היה שם רק סדק כ'ש ומלא צפנים רק סמפון אחד ע'ל סע'ג סקע'יו. (מז) חלף הכשר אה'ר. על'ש סק'ל אוח כ'ו דלה'ר משום דחלף הכשר לא ילא מכלל חסר ויחיר הכשר'ס דלה'ר. (מד) אם יש ג' אונות בימין וד' בשמאל ואחת שבשמאל קטנה כצא'ג. עמ'ש סעכ'ז סק'ג: (מה) ואם בריאה זאת גם הורדא נתקטנה עד שהוא כצא'ג. מנח'י אוקר מנח'ס עמ'ש כה'ג לקמן ס'ק פ'צ. (מו) אם יש ג' אונות בימין וד' בשמאל ואין לשום אחד מהם שום שינוי ואחת מהם צמקה. דה'ל להכשיר מחמת צצרה צה'ג סקוצר שלמקה אונא ה'ל כניעלס וא'כ כשאר רק גויג וממ'ש לאסור משום דצצרה צה'ג צזה אינה מוסכמת לכל הפוסק'ס ועוד אולי גס הצה'ג רק לחומרא סוצר כן ולא להקל ועוד הרי צצר הינה טרפה מחמת החלף וא'ך תחזיר להכשירה ע'י הלימוק ועוד אולי עעס איסור למקה ה'ל משום דהוי כקנז ואוקר אף ציחיר ועוד שמה זאת שלמקה ה'ל אונא עיקרית. (מז) אם יש לאונא אחת שינוי לנריעותא שקטנה או שאין לה סמפון והיא צמקה. על'ש סס'ק קע'ז שאלדד להכשיר ומס'יס צל'ע לפי שה'ל מילחא חדחא שלא כזכר צשום פוסק ועוד אולי לא סמכינן צאיסור זה על שינוי זה דקטנה או חסר סמפון ומיישינן שמה אונא עיקרית למקה. (מח) אם אין שום חלף רק שיש יתב'ד בשמאל ואין שום שינוי בהם ואחת מהם צמקה. הל'ש צס'ק קע'יו מס'יס צזה ג'כ לאסור משום דאף א'ה שסלמקה ה'ל היא היפרת ג'כ יש לאסור משום דכל יתיבה היא כחלק חיות ויש צה חומרא דיתיבה וחומרא דעיקרית וה'ל כלמקה עיקרית ומס'יס

שאלות

(מז) אס חסר אונא והכשרונה ע'י סדק או שארי היכרים ואירע שצדק שם ולא מלא רק סמפון אחד. (מג) חלף צאופן ששכר אה'ר. (מד) אס יש ג' צימין וד' צשמאל ואחת שצשמאל קטנה כלצ'ג. (מה) אס צריאה זאת כחקטנה גס-הורדא כלצ'ג. (מו) אס יש ג' צימין וד' צשמאל ואין לשום אחד מסן שום שינוי ואחת מהן למקה. (מז) אס יש לאחת שינוי שקטנה או שאין לה סמפון וה'ל למקה. (מח) אס אין שום חלף רק שיש יתב'ד צשמאל ואין שום שינוי ואחת למקה.

ומסיים עס טאטס יס עוד איזו לך היסר אזי המיקל לא הפסיד כי שמה
 אין הלכה כזה ושמא אין זה רוב חיות אונא ושמא היא למקה ז"ש. (מט)
 אם יש יתביד ויש לאחת בהן שינוי והיא צמחה. כיון שע"י השינוי
 ניכר שחיה חיה והיא למקה לכן יס להכשיר כי אין צלמוק שום לחא
 דנקב כלל רק שאין עושה פעולתה וכלן ממילא אין זה חיות אונא ואע"פ
 שאמרו סקמין דקטניה וסימן דמפון אינס סימנים מובהקים לכמוך עליהם
 אזל עכ"פ הוי סימן שאין זה יוסר מחלי חיות אונא וצלמוק אונא צעין
 עכ"פ רוב וצפרע לדעת הטיט הנחשו צליו סעליג סקוצר סצה"ג האוסר
 למקה אונא מיידי צלמוק כל האונא ע"פ צוודאי יס להכשיר צכיד"ד. (כ)
 אם יש ג' אונות בימין וג' בשמאל ושתי האומות שוים ה"ש צפעכ"ו
 סקמיה מכשיר אף צהיה ומקמיע מטיג עליו ואוסר ומכחי צקוי"א סכ"א
 מדחה דברי מקמיע והעלה כדברי ה"ש וכ"כ מכה"ז ע"ש. (כא) אם יש ג'
 בימין וג' בשמאל והאומא דימין גדולה יותר מאומא דשמאל. כהנ
 מכחי במה ע"פ שמועס ה"ש צפעכ"ו סמכשיר כשהמה שוים יס להקל גם
 אם הימנית גדולה מהשמאלית אלא סמכשיר לאסור צזה ומוס ד"ס צזה
 חריל וצקוי"א סכ"א כחצ שאף צלי טעס חריל יס לאסור צזה מועס חלף
 מוס סע"י ט"ס לה ג' אונות צשמאל לריך חיי להיות האומות שוים
 כעוצן וכסחי גדולה יוסר מהשמאלית ה"ל חלף עדח"ש סקקיג. (כב) אם שתי
 אומות שוים (שהכשרנו בה"מ כמ"ש בסעכ"ו) ויש ריעותא על אחת
 מהי או על שתיהן. כחצ ע"ט כיד ד"ס לאסור מועס חריל מוס דכל
 אחת מהאומות יס צה ריעותא דחלף היינו סהימנית יס לה ריעותא סאינה
 קטנה מהשמאלית והשמאלית יס לה ריעותא סאינה גדולה מהימנית לכן יס
 לאסור אף כשי"ע עוד ריעותא רק על אומא אחת וצפרע כשי"ע ריעותא
 על שתיהן וצדח"ש סקקיג דיה ועיין כחצ צסס משה"ק שאין לאסור אלא
 יס ריעותא על שתי האומות אזל כשי"ע סס ריעותא רק על אומא אחת
 אין לאסור מוס ד"ל סהאומא ססיה נחגלה או נחקטנה וזו סהריעותא
 עליה היא כתיקונה ולא הוי חריל צמקוס אחד. (כג) אם מתקודה היו
 בה ד' אונות בימין וד' בשמאל ועיי צימוק או חולי אחר נתקטנה
 אונא אחת בימין עד שאין לחשבה לאונא ועיי צעשה חלף בשמאל
 יותר מימיון עמקמיע סקע"ז ודח"ש סקכיה וסקליה דחלף צמין האונות
 סנעסא אחיכ טרפה כי חלף ה"ל כמו חקר וחקר טרפה אף כסנעסא אחיכ
 עיי איזו חולי. (כד) אבל בחלוף גדלות. עמקמיע סקע"ז דאין אוסר אחיכ
 נעסא מחולדה אזל אם נעסא אחיכ אין אוסר לכן אם נחגלה אונא
 אחלעית מלוע עיי צועא ט"ס צה מכשיר עס וכ"כ מכה"ז כ"ה סקקיג.
 נח אם

שאלות

(מט) אם יס יחציד ויס לחח מחן סינוי והיא למקה. (כ) אם יס ג'
 בימין וג' בשמאל ושתי האומות שוים. (כא) ואס צכיד"ד האומא דימין
 גדולה יותר מאומא דשמאל. (כב) אם שתי אומות שוים ויס ריעותא על
 אחת מהן או על שתיהן (כג) אם מחולדה היו דויד ועיי לימוק או חולי
 אחר נחקטנה אחת בימין עד שאין לחשבה לאונא ועיי נעסא חלף צשמאל
 יוסר מימין. (כד) אזל צחלף גדלות.

(כה) אם הארבע צמקה מעט ועייז נתקטנה מאמצעית. חיד קניח ומנהיז כיד קקייז וטיט בקייל חש' ייז ונוקמ'ע סקקי' מכסיירין. (כו) אם אוגא אמצעי' היתה גדולה מארע וצמקה מנח ועייז נעשה סנה מארע. עמנהיז כיד קקייז ובחרי'ל אזה ח' סקיי דאף למכסיירין חלף זה מיי. לחוקרין ככה'ג משוס דיש בזה חרי'ל חלף ולמקה ובפרט להאוקרין חלף זה דיש לאוקר בפטיעות מטעם חלף משוס שאין הלימוק יוכל להכסיר ואין זה ידומה ליחמי'ג שלמקה ומקלחה ועייז נחקטנה מעיד דלעיל סקקיה סיד שאלו מכסיר ליד זליז משוס דשם מכסיירין מטעם דחרי רואין לא לחריקין חבל בנידיד'ר חס רק האמלעית תחזור לבנייתה יהי החלף בעין. (כז) פיצול מגבה הכשר. להי'. (כח) פיצול מגבה הקצר מהגומא. לעיפ' שלא הכשרונה חלי'כ חי יציח מיי להי' משוס דאין פיצול שוס ריעוחא דנקב. (כט) פיצול מגבה הקצר מהגומא ועיי בועא שיש בו בתמלאה. דהחיש סיק רע'ח מכסיר חף בזה'מ. (ס) פיצול מגבה ועיי בועא שיש בו הוא רחב או ארוך מהגומא. עדחיש'ט שם שוכסיר גם בזה חף בזה'מ חס חך ניכר שאחר שתחפח' הזועא לא יהי' בולט מהגומא. (סא) אם הגומא אינה מתכלאת כמסה תחת הפיצור וגשאר שם מקום רק פמרה'ל. עעיט מיי שאלילו יש בהחלקון יוחר מככ'פ שהוא טיעור חלבע חגי'ג מיי' כשר חף בזה'מ משוס דזה לא הוי רק חקרון בפנים עדחיש'ט סיק רע'יו ורלי'ס קקעי'ג וחיש'ט סקקי'ד. (סב) פיצול מגבה ושוה להגומא אלא שנמצא סמפון בהפיצור. כחז ז'ש דדינו כיחמי'ג ורלי'ס קקעי'ח מנילו ומקיי'ס בלי'ע ומקמ'ע קקקי'ב כחז דמקחזר לדיכא כדעת הז'ס ועדחיש'ט סיק רסי' ולפמי'ט לעיל בקעי'ח ובספרי דברי חכמים וחידושים קקי' מהות ההשוות הפיצול יש במליחות ס'היה סמפון בהפיצול ולא הוי יחמי'ג עי'ס. (סג) פיצול מגבה וגומא תחתיו ויש נקב בהגומא תחת הפיצול וכן (סד) פיצול מגבה וגומא תחתיו ויש בועא בתהתית הגומא וממנה יש סרכא לתחתית הפיצול ומלמעלה אין ניכר שום בועא וסרכא. בלי'פ סקקי'ג מכסיר בשני דינים הללו וכי' אזה'ל ילחק בז'ח אזה'ט' להכסיר מכה'ה טעמים וגם מטעם שכיון שהפיצול מוכח לעולם בהגומא מועיל הקחימה עי'ס וכי' מנהיז כי' קע'יו להכסיר חבל החי'ז ס'כ קעי'ה אוקר בשני דינים אלו משוס דכשי'ט שם סרכא בחוך הגומא מן הזועא לתחתית הפיצול אין הפיצול סוחס היעז משוס דענע הפיצול לעלות לזועא כפי'ח הריאה וגם ש'ט לחוש

שאלות

(כה) אם הארוע למקה מעט ועיי' כחקטנה מחמלעית. (כו) אם אינך מחמלעית
היטה גדולה מארוע ולמקה מעט ועיי' נעשה קטנה מארוע. (כז) פילול
מגבה הכסר אהיר. (כח) פילול מגבה הקלר מהגומא אהיר. (כט) פילול
מגבה הקלר מהגומא ועיי' בועא שיש בו כחוללה הגומא. (ק) פילול מגבה
ועיי' בועא שיש בו נעשה רחב או צרוד ומהגומא. (קא) אם הגומא אינה
מחמללית למטה תחת הפילול וכשאר שם מקום ריק פמרהיל. (קב) פילול
מגבה וסוה להגומא אלז שכלאל קמפון בהפילול. (קג) פילול מגבה וגומא
תחתיו ויש נקב בהגומא תחת הפילול (קד) פילול וגומא תחתיו ויש בועא
בתחתית הגומא ומוכה יס ק' לתחתית הפילול ומלמעלה אין כיכר שום בועא וק'.

לחוש בזה שהריאה עם הגווא חתנדל והפילול וחווא חולסחו לא יתנדל ולא חתי סתווא ונפרט דרין השני כשיט כקז ונוש בהגווא חתח הפילול שהחוש מעיד שנתלחל הריאה רוח והרוח יבקש ונוכ ללח כעצב הרוח אז יגביה הרוח את הפילול כדי ללח דרך הנקז ולא יחי סתווא וכיכ מקומי עקס"ז לאסור וכן ראיית דח"ט ס"ק רע"ג שיט הרבה אחרונים החולקים אנח"פ בזה ואוסרין ודנריהם כר"ן. (קה) פיצול מקמא פמט"ד שהכשרנו בה"מ אה"ר. משום דבזה יט חשט חספיק ה"ל ריעוחא דנקב. (סו) פיצול מקמא פמט"ד וגם מושרש הישב. דין זה אה"ר לא וולאחי לא בשמיח ולא בליט ואחרתי לענד"ג דכיון שהכשרנו אף בזה"ל לה"ר וידכ"ס וזה"ר שחר מו"ל צנ"ג האיר עיני שגם וודברי הליט ושונוע דלה"ר שב' בחר"ל ס"ק קכ"ז וז"ל פילול וקמא שאלו ווכסירין בזה"ל ה"ר ושונוע שאלו ווכסירין אותו אף בזה"ל כדיר"ד לה"ר. (סז) פיצול מקמא הפצר מהגומא. עליט סקכ"ח אות ט' שכתב שכוו שהח"ט סובר בעוודה ונגזח בזה"ל דפילול היא ושוט דאוורין שהריאה נחנלה והפילול אינו יכול להחנדל וחווא חולסחו ווכס"כ דיש לחוש לקצרה זח בנר"ד להוורא ועוד כתב שם שאף א"ח שיתו"ק הוא ולא פילול ג"כ יט לאסור מטעם חר"ל יחונ"ק עם חקר וראיית דח"ט סקע"ז שונו"ח אה חו"ק שוכסיר בזה ושוט דרין פילול וקמא בעלוו הוא חוורא בעלוו לכן בנר"ד שהוא קלר מהגומא ד"ל שהוא יחונ"ק ולא פילול כלל יט להכסיר והר"פ בעלוו ושיג עליו והעלה דיש לאסור בזה וטעם הכ"ל דוודאי פילול הוא וחווא חולסחו לא נחנדל. (קה) פיצול מקמא שהוא ארוך או רחוב מהגומא. דעת הליט שם דהוי הר"ל ור"פ שם כתב בשם חו"ק להכסיר כשהוא ארוך מהגווא וגם הוא ווכסיר להכסיר בזה"ל כשהוא ארוך ומהגווא וכיכר שהוא יחירח צפ"ע ואם הדבר ספק אללו אם הוא פילול או יחונ"ק ווכסיר שם הנח"פ רק כשיט שם ה"ו וגם שעה"ד וכיכ ווקומי וכן ראיית דח"ט סקע"ז שיט הרבה דעוה הסוברין להקל בנח"פ ואין לאסור בזה ושוט חר"ל חקר ויתו"ק אף א"ח שיתו"ק הוא ושוט דאין צ' הריעוחח וועידין על דבר אחר ע"ש. (סט) פיצול מקמא וגומא תחתית ויש לו כים. דלכאוי ה"י בראה להכסיר ושוט דהכים וורה ווועיד שאין זה פילול ושוט שאין דרכו של פילול להיות לו כים אלל שראיית דח"ט סקע"ח שאוקר בזה כי גם יחונ"ק שחיה רולה לחסוד את הפילול זה ליחונ"ק ג"כ אין דרכו להיות לו כים ושוד אין לנו שום הוכחה מהכים ולא כשאר לנו רק עדות הגווא שוועיד שפילול הוא וערפה ועוד אף א"ח שיתו"ק הוא ג"כ ערפה להשו"ח שאוקר בעכ"ט יחונ"ק עם כים משום שגם המכסירין יחונ"ק אין ווכסירין אס יט לה גם כים, וע"ש שכתב בשם ז"ט עוד טעם לאסור בזה ושוט דאדרבא ע"י הכים גרע טפי משום דהכים ווככך נשרט הפילול והנח"פ שם קחר טעם זה ע"ש ודין פילול מקמא שאין לו גומא ואין לו כים או שיט לו כים ע"ל סע"כ סק"ד ע"י. (ע) אם יש לו ב' ורדות בשאכ"א ויש גומא תחת אחת מהן. ד"ק ססקל"ו

שאלות

(קה) פילול וקמא פוועיד אה"ר. (סו) ואם הוא גם וושרש היטב. (סז) פילול וקמא הקלר מהגומא. (קה) פילול וקמא שארוך או רחב ומהגומא. (סט) פילול וקמא וגומא תחתית ויש לו כים. (ע) אם יש צ"ו צ"ח וגומא תחת אחת מהן.

סקקליו מכסיר משום דכיון דיש לשניהם חולר ורדא אין הנומל מחסז אומו לפילול מקמח עדמ'ס קקפ'ח. (עא) ב'ו שאין להם שאכ'א באופן דכשר. דינה לחריל כיחמ'ק. (עג) ב'ו שיש להם ש'א והקטנה הפוכה דכשר. לה'ר אף נה'מ. (עג) ב'ו שיש להם ש'א והקטנה הפוכה ויש ריעותא על החריץ של הקטנה או אצל החריץ. נח'פ דדיני חריל סעניז אוסר משום דכיון דהורדא נהפכה אין החריץ שלה עומד במקום הראוי להיות חריץ לכן כש'ס שס איזו ריעותא ה'ל כמו ריעותא על חריץ או קמט במקום שאין דרך להיות שס חריץ אף קמט דערפס ומכ'ז נהריל אומו קק'ג מכסיר נה'מ משום דמ'מ החריץ זה ה'ל מחולדס ואין שום ריעותא מזיק אללו זולת נועל עדמ'ס ס'ק קל'א ואלס עומד איזו ריעותא על הקטנה שלה במקום החריץ עלי'ס נהריל ס'ק קל'א דכשר לכ'ע. (עד) ורדא הפוכה שהכשרנו ע'י יב'ח. אס י'ס עליה עוד ריעותא ערפס ולס מהני ינ'ח וסוס דמייסין שחל נעח סנוול נה ריעותא השניה ניקנע. (עה) ורדא הפוכה מ'ע'ס. עלי'ס ס'ק קל'ג דל'ר. (עו) ורדא הגדולה כאונא (חוץ מאו'ע) שאנו מכשירין בה'מ' דינה לחריל כיחמ'ק. (עז) אם חסר מקצת מהורדא ונמצא החתיכה החסרה. מקמא ביס'ו או בשמאל וגדולה כמ'ד. דינה לחריל כיחמ'ק ודין אס חמונה החתיכה כחמונה פילול ואין לו גומל עמ'ס נקע'ל קק'ט. (עח) ואם החתיכה גדולה רק כצפא'ג. לה'ר. (עט) אס יש ריעותא על הורדא העיקרית הנשארה במקומה בימין. לכאורה נראה מדברי הל'ס ס'ק קל'ו לחקור כי צדין חסר מקלח מהורדא ונמלח חתיכה פומ'ד נשמאל כחז שס שהחתיכה זלח אינה ריעותא להלטרף לחריל כי אפילו יחמ'ק פומ'ד נה'ר נה'מ וגם מטעם שאין הריעותוח סמוכים משום דריעותוח דח'ו ה'ל צימין והריעותוח השניה ה'ל נשמאל משמע מזה סנדיד'ד שהריעותוח השניה עומדת על הורדא העיקרית סנימין מלטרפין אלל מדסי'ס שס דסוס חקר אין מלטרף לחריל משמע שדעחו להכסיר גם נניד'ד וכי' הסוי' מהר'י מלדעס נלקה'ל ע'ס ונדר'ס קק'א רל'חי סכחז נקס זצ'ר שדעח הל'ס לחקור נזה ודין אס הורדא הנשארה נדנקה למע'ה השרש שלה המנזחל נקלי'ס סעכ'ז וכפ'י גודל הורדא הנשארה עכס'ו י'ס רוז דזוק ואלס נלרף המחיקה החסרה לא ה'י רוז דזוק עהר'ל קל'ט ס'ק קי'א דכשר. (פ) נתפצל הורדא לשנים ואין להם ש'א וע'י צירוף יש ורדא כתיקונה שהכשרנו רק אם חי יב'ח. מ'מ לה'ר משום שהנ'ח מכסירו אף להאוקרין יחמ'ק. (פא) אם ישורדא יתירה בדרי דאונא וגדולה כמ'ד. אפילו עומד צימין שהסמ'ח אוסר והל'ס מכסיר

שאלות

(עא) צ'ו שאין להם שאכ'א נאופן דכשר לה'ר. (עג) צ'ו ש'ס להם ש'א והקטנה הפוכה דכשר. (עג) צ'ו ש'ס להם ש'א והקטנה הפוכה ויש ריעותא על החריץ של הקטנה או אלל החריץ. (עד) ורדא הפוכה לה'ר. (עה) ורדא הפוכה ונעט לה'ר. (עו) ורדא הגדולה כאונא חוץ מאו'ע לה'ר. (עז) אס חסר מקלח מהורדא ונמלח החתיכה החסירה מקמל צימין או נשמאל וגדולה כמ'ד. (עח) ואלס ה'ל רק כלל'ג. (עט) אס יש ריעותא על הורדא הנשארה צימין העיקרית. (פ) נחפלל הורדא לשנים ואין להם שאכ'א וע'י צירוף י'ס ורדא כתיקונה לה'ר. (פא) אס ישורדא יתירה בדרי דאונא וגדולה כמ'ד.

מכשיר רק זה"מ מ"מ דעת הלי"ט דלה"ר ודינו כמו יחז"ר וזפרט כשעומד
 צדרי בשמאל שגם השמ"ח מכשירו פשיטא דלא ה"ר ודינו לחז"ל כיחז"ר.
 (פנ) אם יש ורדא אחת וקטנה רק כצאיג דלעיל סעכ"ח סק"ב ויש
 בריאה זאת גם יתמ"ג כצאיג. עדת"ש קקצ"ד נשם ערה"צ דרופה מומ"פ
 עיין כה"ג לעיל קקמ"ה. (פנ) חסר כים או יתיר כים באופן דכשר אה"ר.
 כחז הלי"ט דלה"ר אף צאה"מ. ראיתי צחיק"ז צדינים הנשנעים אות כ"צ
 שמחמיה על הלי"ט באיזו אופן חקר כים ויירי. שכשר אף צאה"מ הלא הלי"ט
 חוסר חקר כים אף צה"מ אף לאחר יצ"ח ואם ויירי צח"י ודרוה צח"כ"א
 שמכשיר כשחמ"ח אין לה כים הלא בזה אין מכשיר דק צה"מ ובאיזו אופן
 מיירי שכתב אף צאה"מ ומסיים בליע וכל שנוטבחה ליה צח"י ודרוה צח"כ"א
 ואין להם רק כים אחד ושניהם מונחים זו שצזה כשר אף יצאה"מ ע"ז חומר
 כאן דלה"ר אף צאה"מ גם נוכל לפרש בפשיטות דמלת אף צאה"מ שכתב קאי
 רק על יחיר כים וכגון בשמאל וידנ"פ וזה"ש שו"צ מנשימיטליע כחז לי
 שיש לפרש בפשיטות שמיירי שיש כים בלי גיד שפה דזה לא מקרי כים לענין
 יחיר כים לכן גם צדי"ד קראו חקר כים וכשר צאה"מ ולהמעיין לו משפט הצחירה.

סי' ד"ו.

א (ה) אם ניקב מרום עליון לבד או בגלד מעט. כשר כדאיחא בחולין מ"ו
 אינקב עילאה ולא אינקב תחתה תחתה מנין ואפילו כל הריאה חוגלד
 ע"ל סע"ג דכשר ע"י צדיקה ואם ניקב קרום התחתון לצד ג"כ כשר כדאיחא
 שם אינקב תחתה מנין או לא מנין וכי והלכתא מנין ומעט זה מכשירין
 ריאה דאושא ע"י צדיקה (מדרי דש"ס). משום דאמרינן תחתה אינקב והעליון
 מנין על הנקב שלא יא' הרום על"ש קק"א ואם יש ק"ד צקרום הצי עתה"ל
 קק"ח. (ז) ניהב או בגלד מעט הרום אי איזו בדיקה צריכה. לכחלה לריך
 צדינה נפיה ופושטין לראות שאינו מנצנץ לדעת צדיקור שלא ניקב קרום
 הצי וצדיענד שלא צדק צנפיה רק שראה צמחה וצמישוס שקרום השני
 שלם כשר ול"ש קק"ג כחז שכוונת הח"ש שאלה צדיענד לא צדק גם צמישוס
 רק שראה היענ שקרום השני שלם ג"כ יש להכשיר עתה"ל קל"ע סק"ד.
 וזאת לדעת ששכיח להמלא בגז האומות קרומים דקים הרבה והמה קרומים
 זרים וכן בין קרום לקרום שכיח ג"כ לפעמים קרומים הרבה ולריך ע"ז הצחנה
 היענ ועדח"ש קק"ה שנתן קימן לזה שקרום התחתון בעיקר הוא אדום וקרומים
 הזרים אינם אדומים. (ג) אם ניהב הרום אחד ע"י מחט והמחט אינו
 דפנינו. ערפה ואם יש להקפח בזה ממה נעשה הנקב הלי"ט מחמיר ומקמ"ע
 מכשיר משום דמחט וקון אינם שכיחים צריאה וחלינן שנעשה ע"י חולי השכית.
 (ד) אם

שאלות

(פנ) אם יש ורדא אחת כלא"ג ויש צריאה זאת גם יחמ"ג כלא"ג. (פנ) חקר
 כים או יחיר כים באופן דכשר אה"ר.
 א (ה) אם ניקב קרום עליון לצד או בגלד מעט. (ז) ניקב או בגלד מעט
 קרום אי איזו צדיקה לריכה. (ג) אם ניקב קרום אחד ע"י מחט והמחט
 אינו לפנינו.

(ד) אם נמצא המחט תחוב בקרום א' ואנו רואין שלא ניקב קרום הב'.
 זכה'ג צדח הכ"ס מכסיר ד"ה אצל זריאה כחז הל"ש קק"ד של"ע אס
 מהני זדיקה כלל מוסד ד"ש לחוש שמה יקנז גס קרום הז' וזהרפא
 אצל עכ"פ שזדיקה מועכז בזה אף זדיענד ומקו"ע קקיג כחז שאין
 להכסיר אף ע"י זדיקה צפוכרין נגד המהני אלא"כ זה"מ ושע"ה"ד גדול.
 (ה) אם נמצא המחט תחוב לחוץ ואין ק"ד סביבו. הז"ח מוכסיר מוסס
 דמדלין שס ק"ד מוכח שודאי אח"ש נעשה וש"ך קקל"ג פליג ואזכר מוסס
 דאולי טעם הריאה לא לעשות ק"ד גס צחי"ה. (ו) אם הריאה שלימה
 ובמישוש הרגיש בה מחט. עשה"ה קעל"ו שוהני זדיקה נפוחה ולנחמלה
 לריך לפחוח הריאה ולרלוח הנחם המחט אפשר נקבה איזו קופון צמקוס שאין
 שס קחימה וזדיענד שלא פחחו הריאה רק צדקוס נפוחה ואין מכלנז כשר ע"ל
 קע"ז קק"ח. (ז) אם נמצא בריאה שלימה מחט בסמפון הגדול שבריא.ה.
 ש"ך קקל"ה כחז שלריכה נפוחה'מסוס דכל מוסס ש"ש ריעומח לפנינו לריכה
 זדיקה ופריח חולק וכחז שאינה לריכה נפוחה וכ"כ השו"ח צקעמ"ח. (ח)
 ואם כבר נחתכה הריאה ונמצא מחט בסמפון הגדול. כשר לכ"ע זין
 שעומדח המחט קופח לגלו וזין קופח לזר עזא"ש קקכ"ט. (ט) אם נמצא
 המחט בסמפון קטן אלא שנראה שיש לו דרך ישר בלי עקמימות
 מסמפון הגדול. זא"פ קע"י קפ"ד מלריך זדיקה ואס כזר נחמכה הריאה
 מכסיר זלי זדיקה עמנה"ז כלל ב'. (י) ריאה שנחתכה ונמצא מחט
 באחת מהחתיכות. אפילו הקופח [לד העז] ללד הקופון ערפה מוסס
 דחיישינן שמה נקצו הקרומין וחזרה מוסס דטעם הצע"ח למשוך ולדחוח לחון
 ולפעמים הוזר לפנים ע"י הנענוע (שו"ח קע"י ל"ו) ומכש"כ כשהקופח לחלל
 הגוף דחיישינן שמה נכנסה דרך הוושט. (יא) אם גפוחה קודם שנחתכה
 ואז לא ידעו שיש שם מחט. אין לקמוך על נפוחה זלח כיון דלא ידעו
 מהמחט צעם נפוחה ה"ל מלהא דלא רמיא עלי"ו. (יב) ואם הבודק אומר
 שברי לו שלא הי' נקב כי השגיח היטב בעת נפוחה. זא"פ קע"י קע"ז
 מכסיר זה"מ מוסס דודאי דהנודק מעיין הי"ב אס אין שס נקצ והו' לא
 מקרי מלחא דלא רמיא עלי' ונפרט כשה"י צעם נפוחה ז' צודקים זלח אמרינן
 שטעו עדת"ש ק"ק חמו"ו ועיין. זהקכ"ה על קפרי זה מור"ח וזהר"ס רומ"ל
 צפעקישאנקי מ"ש ע"ז. (יג) בזמה"ז אם סמכין אבויקותנו כשמרגיש
 שיש מחט בריאה שלימה. רמיא צקעט"ז כחז שאין לקמוך רק זה"מ וש"ך
 קקל"ד

שאלות

(ד) אס נמלא הוושט מחזר לפנינו צקרום אחד ואנו רואין שקרום השני לא יקנז.
 (ה) אס נמלא המחט מחזר לחון ואין ק"ד סביבו. (ו) אס הריאה עדיין
 שלימה וזמישוש מרגיש בה מוחט. (ז) אס נמלא זריאה שלימה מחט צקופון
 הגדול שזריאה. (ח) אס כזר נחמכה הריאה ונמלא מחט צקופון הגדול. (ט)
 אס נמלא מוחט צקופון קטן אלא שנראה לעינים ש"ש לו דרך ישר זלי
 עקמימותה וקופון הגדול. (י) ריאה שנחתכה ונמלא מוחט זלחח מהחתיכות. (יא)
 אס נפוחה קודם שנחתכה ואז צעם נפוחה לא ידעו ש"ש שס מוחט. (יב) ואס
 הנודק אומר שזרי לו שלא הי' נקב כי השגיח היטב צעם נפוחה. (יג) בזמה"ז
 אס קווכין אצדיקותינו כש"ש מוחט זריאה שלימה.

קקל"ד כחז שיש נסמוך אף בזה"מ ודעת השו"ח זכע"ל כחמ"א וע"ל קק"ז
 שסובר שלכתחלה לריך גם לעיין אם יש ק"ד נגד המוחט דאז לא מהני לה
 שום דריקה וגם לריך לבחילה לזריק גם בפישרין ובדיעבד שהודסה הריאה
 ולא השגיחו לראות אם יש ק"ד וגם לא בדריקה בפוסקין רק בנפומה בלזר
 ג"כ כשר זה"מ. (יד) אם נמצא בזה"מ מחט בריאה חתיכה והבודק אומר
 שהשניח היטב בעת נפוחה ולא הי' נקב. דלכאורה יש בזה חרי קול'
 בזה"מ לרעת הרמ"א כי אף בריאה שלימה סובר שאין לסמוך אבדריקוחנו בזה"מ
 רק בזה"מ ובזריאה חתיכה לסמוך על הנפומה שנפחו בלי ידועה מהמחט ג"כ אין
 קומכין רק בזה"מ אבל ראינו בנא"פ סעקפ"ו שמכסיר בזה ובסוד הייתי לומר
 טעם לבדדיו דמש"ה ומכסיר בזה וטעם שאין לריך בזה לחרי ה"מ ורק בזה"מ
 אחד נמכסר כי אם אומר שהשניח היטב צעח נפומה ולא הי' נקב שכתב
 הנא"פ שם שזה"מ ה"ל בדריקה עונה וטעם דודאי שהבודק מוסיין היטב בבדיקתו
 אי"כ יכולין בזה לסמוך על בדריקה זו אף בזה"מ. אבל בלחמ"א אין זה טעם
 מקפיק לבדדיו וטעם שא"פ שמוכסין שודאי מוסיין היטב וה"ל בדריקה יפה
 מ"מ הלא אף בבדיקה יפה אין לנו קומכין בזה"מ רק בזה"מ וטעם ה"ל חרקה"מ
 וחפסר שהנא"פ ימכסיר וטעם אחר וז"ל. (טו) אם נמצא בריאה גרעין
 תמרה וכדומה שאין לו חידודיו. לא היישיקין נקב ובדאי דרך הקסה
 נכנס וגרעין זה דינו כמחט עש"ה סע"ל. (טז) אם נמצא מחט בריאה
 שרימה ונגדו על הריאה יש ק"ד. אפילו הקיד עומד רק סמוך לנגד המה
 כ"כ ערפה ובפרי כשהוא נגדו ממש [ועד כמה מוקרי סמוך לנגד עשר"ל
 קק"ד] ודין אם נמלא נגדו ס"ת או צו"א או אטום או ורכ"ש עשר"ל קק"ל.
 (יז) אם צריך לבדוק אחר קיד. עש"ה סע"ל שלכתחלה לריך לבדוק אח"כ
 ובדיעבד שהודסה הריאה ולא השגיחו לראות אם יש ק"ד יש להכסיר עיני
 בזה"מ עק"ל. (יח) אם נמצא קיד או אדמיכות או מכה על הדופן נגד
 המחט שבזריאה. בנא"פ סעקפ"ו ומכסיר בזה"מ ע"י בדריקה כח"ל ערמ"ש ס"ק
 ה"ג. (יט) ניקב בים הורדא. כשר ועשר"ל קק"ז דלא הי' כלל עפמ"ש
 קל"ה סק"ז והמקו"ש בנא"פ סק"ל קל"ז ומכסיר אף כשניעל ק"ה מהכיס. ראיתי
 בנא"פ חש' י"י שאוסר ניקב הכיס ובהז שם העטם שכיוו נקב בערפס הכזר
 ערפה אע"פ שאין איסורו ומוחז עליו רק ומוחז הכזר כן ניקב הכיס אע"פ
 שאין בזה איסור וולד עליו ו"מ ערפה וטעם דק"ל כל שהסר ערפה גם נקב
 ערפה עכ"ל ולא הנחתי דבריו הלא אכן ק"ל דכל שניקב ערפה הי' חסר ערפה
 אבל דבר שחסר ערפה יוכל להיות שיהי' כשר בניקב. שוב ונלח"ה במוחז
 קל"ט ע"ז סק"כ שעמד ג"כ ע"ז וכחז שיש שם ע"ס בנא"פ. והח"כ מלחתי
 בנא"פ עליו נק"ל חש' י"י שחזר בו ומכסיר ניקב הכיס ומציא ראי' ונדכחו
 אחרונים שנקב הכיס כשר אף להאוקרין קרבא בנא"פ אברים [עפ"ל סע"ה]

ש"מ

שאלות

(יד) אם נמלא בזה"מ מוחט בריאה חתיכה והבודק אומר שהשניח היטב צעח
 נפומה ולא הי' נקב. (טו) אם נמלא בריאה גרעין חמורה וכדומה או גרעין
 זית. (טז) אם נמלא מחט בריאה שלימה ונגדו על הריאה או סמוך לנגדו
 יש ק"ד. (יז) אם לריך לבדוק אחר קיד. (יח) אם נמלא קיד או אדמימות או
 מכה על הדופן נגד המחט שבזריאה. (יט) ניקב בים הורדא,

ש"מ דגם יקב הכים כשר [כפמיג] עכ"ל, וא"ת הלא חז"ן ש"ס יקב
הטרפס טרפה וא"ת נסך הטרפס כשר והא"ל למד זכ"ל דומדנסך כשר ש"מ
ש"ס נקב כשרי"ל דל"ד זל"ז משום דיקב הטרפס חקור מוטעם שסוף הכזר
לינטל ובכזר ח"ן חקור חל"כ ינטל כלה לכן כשנסך הטרפס וא"ת רוא"ן
שהכזר ש"ס יש להכשיר א"ל כ"ק הכים שהחשש בזה ש"מ יקב הורד
ויקב הורד פוסל ח"ק צמ"ט לכן ח"ק אחר שנסך הנקב שזכים עדי"ן עלינו
לחוש ש"מ יקב הורד מ"ט וגם נסתם נקטמ"מ ומדחז"ן שחזרונים מוכשירין
ס' זכים ש"מ ש"ס נקב כשר וכן ראי"ת דח"ט ס"ק קט"ז שהמחזיר כ"ק הכים
אינו א"ל טועה ודין יקב הורד והכים קוחם שזל"ט כא"ן עסל"ט עכ"ל.
ב (ה) אם ניקבו שני הקרומין זה שלא כנגד זה. טרפה אפילו נקב מ"ט ולי"ת
זו חסרון ואפילו קרום א' יקב זאונא אחת מוקמא וקרום השני יקב זאונא אחרת
מגבה ובדק ולא י"ל הרוח ג"כ אובר השמ"ח וכתב ז' טעמים בדבר א' משום דא"ן
משקל לרוח ש"בוא חנו"ד כגונן אחד ויכול להיות שעתה ח"ן מוצלצן ובפעם אחר
ה"י מוצלצן עכ"ל צמ"ט סק"ז, ז' ש"פילו נכ"ח שמועלם לא ז"ל הרוח ז"ן
הקרומין מ"מ כיו"ן דעומד לכך כ"ק דמ"י וטרפה מפקד ודעת ז"ל ס"ט להכשיר
בזה צה"מ ע"י נפוחה ופוסרין (כדעת הטור והר"ט והע"ז סק"א) חל"כ כשהנקבים
שניהם מ"ל אחד וזאונא אחת אז אוסר וכ"כ קה"ק סק"ז, ז' אם קרום א'
ניקב בערונה דימין וקרום הב' בערונה דשמאל. כשר לכ"ע. ג' אם
חז"ן דמבצבין. ה"י ודל"י טרפה. ד' אם יש נקב מפולש באמצע אי"ו
אונא מעל"ע ונקרם העור בתיכו. משנ"ז סמ"ג סק"ז אוסר ח"ק כשהוא
מתולדה וא"ת כ"ז צ"פולי מוכשיר צה"מ וכ"כ ז"ל סק"ז עכ"ל להכשיר כשהנקב
צ"פולי היינו בחוץ רוח אגודל משיפולי וניכר שהוא מתולדה וצה"מ מוכשיר
עד ד' אלצעות נבקה ז' אלצעות נדקה וכ"כ ח"ד רל"ז צ"ס הגרע"א, ומוקמ"י
סק"ט טועה להכשיר נקב כ"ז מתולדה ח"ק כשהוא צמקום מופותה וא"ת כ"ז
מ"ן צה"מ אשר יש צרובם מ"ן נקבים כאלו ומכ"ר הי"ט שמתולדה הוא מוכשיר
ז"ל ס"ס ח"ק צה"מ וא"ת כשעומד צמלע ריאה עז"ר ח"ג סק"ד.

ג (ה) אם נגלד עור עליון כולו או רובו. דעת השמ"ח של"כ, דיקה כפוחה ופושטין ודיענדר שלא דק בן ערפה וה"ה דה"מ כשיש לקוחה בכל עור העליון וקולפין אותו ורואין שנקרום החמיון אין שום לקוחה דינו כנגלד כולו [ש"ך קק"ט] ודעת ל"ש עקמ"ח שחס דק יק כנסוחה ולא כפושטין ג"כ כשר וכ"כ בח"פ סע"ג להכשיר דה"מ דדיענדר כנספוחה בלי פושטין ונאזרה ומשנ"ז קק"ז ומ"ס ז' לא"ע חס ל"כ, דיקה פושטין חף לכחלה ונסרט דדיענדר שדק בלי פושטין מכשיר בפשיטות (ז) אם קודם שבדק בנפוחה את הנגלד כולו שמו את הריאה בחמין. אין מועיל עוד שום דיקה משום דחמין סומאין הנקב. (ז) ואם שמו בצונן. דעת הח"ש שזוהי ג"כ אין מועיל שום דיקה כמו.

שאלות

ב (ה) אם יקבו צ' הקרומין זשכ"ז. (ז) אם קרום אחד יקב צערוגה דימין וקרום הצי צערוגה דשנאל. (ג) אם חזין דמנלנץ. (ד) אם יס קב מפולש צאמלע איין חוכא מעליע ונקרס העור צחוכר.

ג (ה) אם נגלד עור עליון כלו או רובו. (ז) אם קודם שבדק את הנגלד כלו עמו את הריחה נחמין: (ג) ואם עמוה קודם צדיקה בלון.

כמו נשמות צחמין משום דלון ג"כ קוחמין כדעת הר"ן בשם אחרים (דמפרשים מלת "דמפרש" שבש"ס שאמרו וז"ל בקרורי לא משום דמפרשי שכוונתם שפוחמין הנקב עש"ך סק"ח) ודעת הל"ש עסק"ק י"ד שכתב כיון דלדעת הר"ן עלמו וסיעתו לון קורעין ולא קוחמין (משום דמפרשי מלת "דמפרש" שמקשין אותה ועושה נקב) ולדעתם מועיל צנידיר לצדוק עכשיו צנפי' ופוסרין לכן אם יש עוד חיזו לך קולי' יש להקל כהר"ן וסייעתו. (ד) אם בדקה בנפוחה וקודם בדיקת פושרין שמוה בחמיו או בצונן. ע"ל סק"ח דעת הל"ש ובא"פ צדיענד שלא צדקה צפוסרין וה"ה צנידיר ולא עדיין הריאה לפיכך מכשיר בא"פ צסע"ג לעת הלורך אף צה"מ שיצדוק עכשיו צפוסרין וזה בין שמוה צחמין או צלון ווי"ש הצ"פ צסע"ה שחס שמוה צקרוס או צחמין אין מועיל עוד שום צדיקה ל"ל שויירי שלא צדק מקודם כלל אף צנפוחה צצוה אין מועיל עכשיו צדיקה צפי' ופוסרין ולר"י שכן כוונתו דמסיים שם וז"ל מלנד צמקוס צננצולר להקל צעת הלורך עכ"ל שוודאי כונתו צלופן זה צצדקה מקודם צנפי' שצוה וזה"ל עכשיו פוסרין עדת"ש צקכ"ז ודין ריאה דלושאל ששמוה צחמין או צלון קודם צדיקה עסע"ז סק"ה וכמה היא שיעור חמיות הפוסרין עסל"ט עסל"ו סק"ג. (ס) ריאה דאונלר ששמוה קודם צפי' במשקה חריף כמו י"ש וחומין. ענא"פ סע"ה שאין מועיל עוד שום צדיקה. (ו) אם מלחו את הריאה קודם בדיקה. עדת"ש סקכ"ז שא"מ עוד שום צדיקה עמ"ש צסע"ל סק"ח צלמקה כה"ג.

ד ריכי קפי' זה שצטומ"ח צלחתי צחר"ל לקימן זה וצסל"ט ע"ש.
ה (א) אם נקרעו ב' הקרומין ע"י חווק הנפוחה יותר מדאי. כשר.
(ב) אם לא נפחוה יותר מדאי שאין לתלות הקרועה בחווק הנפוחה.
הרי נשתנת ריאה זאת וחולי' ה"י זה וערפה. (ג) אם נקרעו ב' הסרומיו ולא נודע אם צהרעו ע"י חווק צפי' או ע"י צפי' כראוי. עדת"ש סקמ"ע שחס יודע שצנפוחה יוחר מדאי' אלא סספק לו אפשר נקרעו עוד קודם שצנפוחה יוחר מדאי' מ"מ תלין הקרוע צנפי' יוחר מדאי' כמו שחולין נקב צמסה"ט אצל משא"כ אם ספק לו אם נפחו לריאה זאת יוחר מדאי' כלל אין להכשיר וכן ע"ש צסקנ"צ דכ"ז שצבסרין הוא דוקא כשננולא קרע גדול כדרך להעשות ע"י קרוע מחווק הכפי' אצל אם נמלא כמו נקב אין לתלותו צנפי' משום דאין דרך צפי' לעשות נקב. (ד) אם נפחוה יותר מדאי מחמת שהי' בה דיעותא המטרפת ועינ"פ יותר מדאי עברה והלכה הריעותא והקרומין נקרעו סמוך למקום שהיה הריעותא. ערפה ונוני"פ. (ה) אם בעת שעברה הריעותא

שאלות

(ד) אם צדקה צנפי' וקודם צדיקת פוסרין שמוה צחמין או צקרוס. (ה) ריאה דאונלר ששמוה קכ"פ צ"ש וחומין וכדומה. (ו) אם מלחו הריאה קצ"ד.
ח (א) אם נקרעו צ' הקרומין עינ"פ יוחר מדאי'. (ב) אם לא נפחוה יוחר מדאי' ונקרעו הקרומין. (ג) אם נקרעו ולא נודע אם צעת נפוחה כראוי נקרעו או עינ"פ יוחר מדאי'. (ד) אם נפחוה יוחר מדאי' מחמת שהי' בה ריעותא האוקרת ועינ"פ יוחר מדאי' עברה הריעותא והקרומין נקרעו שם סמוך למקום הריעותא. (ה) אם צעת שצברה הריעותא לא נקרעו עדיין אלא אחי"כ כשנפח עוד. הל"ח אזי נקרעו.

הריעותא לא נקרעו הקרומין עדיין אלא בשנפת עוד קצת אוי נקרעו. ראייתו דח"ט. סקמ"ז ד"ה "ועל"ש" שכתב בשם ל"ל להכשיר וכ"כ בח"פ סעמ"ז. ובעל"ל סל"ו סע"ז ד"ה "שם בהנה" נסופו כתב שא"פ שח"ן יודע ברור שערבה הריעותא צעוד שלא נשתברו הקרומין אלא שיש להסחפק בזה ג"כ יש להכשיר ורק. א"ס יודע צוודאי שלא עברה עד שנקרעו הקרומין אזי יש לחסור. (ו) אם נקרעו הקרומין רחוק ממקום שהי' הריעותא המטרפת. הס"ך בשם א"זי חוסר גם בזה מוכ"פ והח"ט כותב דבריו משום דהקרומין בחיי הבהמה חזקים יותר וכ"כ הכו"פ ודין א"ס עי"פ נעשה ריעותא העטרפת וגם נקרעו הקרומין עתה"ל קל"ג ד"ה להכשיר. (ז) אם הי' שם סתם ריעותא שאינה מטרפת ונקרעו הקרומין עי"פ יותר מדאי. דבזה ליכא טעם לחסור מוכ"פ רק משום חר"ל לכן דוקא א"ס הריעותא לא עברה ועומדת קמוד למקום שנקרבו הקרומין אזי יש לחסור אבל א"ס הריעותא עברה או שהקרומין נקרעו רחוק מהריעותא ח"ן לחסור (ל"ט בהנה). (ח) כמה שיעור רחוק בזה. ער"פ סק"ד דהשיעור כרוח ק"ש ובה"ט כשתי שערות כמו בחר"ל ודעת ל"ט א"פ זכ"ש עכ"ל חר"ל סק"ד. ראייתו דח"ט. סקמ"ז ערך החיים וזכ"ל חולקים בזה ח"ט וסוברין דנשתברו הקרומין ונחזק הנפ' לא מקרי ריעותא להלכתך לריעותא שאינה מערפת ונכח"י נקרא סע"ז ומכ"ז בחר"ל חות כ' מוכריעים דבה"ט לה"ר ורק דריעותא שמשכב בה הצדיקה חוסרת מוחמת שמשכב הצדיקה באה"ט הי' ומטרפת להר"ל א"פ לריעותא שאינה מערפת. (ט) אם נקרע רק קרום אחד. ב"ן שנקרע ח"ל ריעותא המטרפת ועברה וב"ן חל"ל ריעותא שאינה מערפת ולא עברה כשר.

ו (ה) ריאה שניקבה ועלה בה קרום ונסתם. ח"ט שהקרום ע"ז וחזק טרפה ועפרמ"ג נפתחה לסל"ה שכתב ב' טעמים (א) משום שקרום שעימ"ט סופו לסחור. (ב) נוסף ד"ה הי' סתומה דמעינקא וכיון שהי' טעה אחת טרפה אינה חוזרת לכשרה וא"ן דוונה לס"כ לרש"י ז"ל דנקב שם טרפה וס"כ כשרה וכן ריאה שניקבה ודופן סתומה דמדינא דש"ס מכשירין בסבון וכלל סבון הי' כרפה ל"ד לזה נוסף שזה וודאי שס"כ כשסוחס וכן ע"פ דיני דש"ס שחזרין סוחס ה"ל סתומה דמעינקא ולא צאו לכלל פסול מעולם אלא שאנו מושגין שמה הדופן או האונא. לא סתמו היעב הלכך א"ס הדופן סבון לריאה וכן א"ס האונא סבוכה כפ' להשניה ידעינן שסתומה דמעינקא היעב ולא צאו לכלל פסול מעולם אבל שארי קשטוריון שהיו טעה אחת טרפה ח"א להחזירה לחכש (ועמ"ש בקל"ט סע"ז סק"ח דזה הלוי נפלוגתא דכ"ז והרש"ל בסמ"ד זבוליא שהקטינה מחולי טרפה וכשניטלה כלה כשרה וא"ס חקשה לך מנקב בחל"ה"כ שטרפה וא"ס נסברה חזרה לכשרה לק"ט נוסף דנקב בחל"ה"כ אינו טרפה מוחמת על"מ אך חיישינן שיעשה ניפח לכן ח"ל בזה סתומה דמעינקא וק"ל). (ז) אם חלב טהור סותם נקב שבריאה. עמ"מ סל"ט סע"ד דח"ן זה מקרי סתומה משום

דזה

שאלות

- (ו) א"ס נקרעו הקרומין רחוק ממקום שהי' ריעותא המטרפת. (ז) א"ס הי' שם סתם ריעותא ונקרעו הקרומין עי"פ יותר מדאי. (ח) כמה שיעור רחוק בזה. (ט) א"ס נקרע רק קרום אחד.
- ו (ה) ריאה שניקבה ועלה בה קרום ונסתם. (ז) א"ס חל"ל עהור סוחס נקב שני ריאה.

דזה דקיי"ל חלב טהיר קוה"ם הוא דוקא אם החלב הוא מוחמוץ חזר ודבוק צו מחוללם אלז בהריאה א"ן שום חלב. ומה שהבשרנו צב"ט סעכ"ד אם נכרכה אונא עליונה לשומן הגרינח הוא משום דשומן זה שסמוך להאונא עליונה לא מקרי מאזר אחר וגם מחמת שסמוכין זלי"ז ה"ל כמו ק"כ וחל"א.

ז (ה) ריאה שם שמעת קול כשנזחין אותה. לריכה [מדיני דש"ס]
 בדיקה כ"י ופוערין וכן פסק גם המחבר ולאחרינו צוה"ל אין קומחין אנדיקוהבן
 [ש"ך נשם אגודה]. (ג) אם השמיעה קול פ"א ועתה לא נשמע קולה.
 מ"מ טרפה צוה"ל משום דאפשר אם ידענו לנפחה כפ"ס הראשון היה חפץ
 קול גם עתה ב"ל סב"ב דאין חשק לרוב לזוז חוויד בנפון אחד. (ג) אם
 ירטינן המקום שמשם הרול יוצא. מרג"ל משמע ד"ש להכשיר ב"י בדיקה ח"ק
 צוה"מ ח"ק לדידן וצ"ל סב"ב ונכשיר רק צוה"מ ודעה השו"ח שאין מופיל בדיקה
 כלל וחב"ש מוצא ב"ש סב"ב ונכשיר ב"י בדיקה ח"ק כשאין לידד המקום שהקול
 יולא משם וכ"כ צ"ד ח"א סק"י צוה"מ ח"ש וצ"ס ונאצי ור"ח"י צוה"מ סב"ב סק"י
 שכתב על המאמצי שהפריז על המדה להקל כי"ב צוה"מ ודעה ח"ש ע"ין ש"ס
 שאלדד לסמוך אנדיקוהבן צוה"מ כשידעין המקום ונסיים גם על זה צ"ל. (ד)
 אם במקום שהקול יוצא נראה לעינים דרך קרום העליון שיש נקב
 בקרום התחתון ובדק שם ולא ביצבץ דרך קרום העליון. צוה"מ סב"ב
 מכשיר ח"ק צוה"מ רק ש"לך לזה בק"אות גדולה ועדח"ס סק"י. ר"א"י צוה"מ
 סק"י צוה"מ לחם הפכים שיכול להיות חוושא ח"ק כשכחי הקדומים שלימים
 היינו כשי"ס נקב צאיו סמפון לחוך הנצר והכוח הולך משם לבין הנצר
 ובין הקדומין וע"י משמעת קול ומקצי"ס סק"י ונציאו ופליג ע"זו משום
 דהוא נגד ה"ס שאלמו הא"י ריאה דאוושא משום דחצי"ס אינכב, ועדח"ס
 ס"ק ס"ד דאוושא דאמרינן אינו מה שלפעמים נשמע צוה"מ גדול קול הצרה
 כשנזחין אותה משום דקול זה לאו חנקב הוא אלא משום דהסמפונות
 גדולים ורחבים ע"י נשמע קול הצרה כמו הנח קול נשנמץ כשמדצרים
 צצית גדול וריק. (ה) אם קודם בדיקה שמו את הריאה בחמין או בקרים.
 צחמין טרפה לכ"ע ואין מועיל עוד שום בדיקה ואם שמוה בקרים הנש"ל
 מכשיר כע"ז ע"י בדיקה והשמי"ח שאוסר ככה"ג ח"ק צננלד כלו ח"פ ש"ל
 בדיקה מדיני דש"ס (ע"ל סב"ב סק"י) מכש"כ דדעתו לאסור צחמעת קול
 שלריכה בדיקה מדיני דש"ס ער"פ סק"י.

ח (ה) זאב או כלב ששיניהם חדים שנצל הראיה והחזירה נמובה.
כשרה משום דחליקין בו שהוא עשה הנקבים וחל'עם שבאוחו מקום שחוחו
עשה צשיי' אין עס נקבים רק במקום אחד יש נקבים מ'מ חליקין בו הנקבים
מה שאין נקבים במקום אחדו עכשיו צשיי' הוא מחמת שעתה רפ'ה היא
צמיו

שאלות

ז (ה) ריאה שנועמעת קול כשנפחין אותה. (ב) אם השמיעה קול פ"א ועתה אינה משמעת קול. (ג) אם ירעין המקום שמשם הקול יולא. (ד) אם בנוקם שחקול יולא נראה לעין דרך קרום העליון שיש נקב בקרום החתומן ואין מנצלן דרך קרום העליון כשנפחין זה. (ה) אם קודם צדיקה שמוה צמחין או צקרים. ח (א) זאב או כלב שנטל הריאה והחזירה נקובה.

נפיו. (ג) אם לא בדקה מקודם אף מסרכות ריש לחוש שמא היה כה ס' והוא נתקה. ציה הלל חוסר והמשנ"ז סק"ז מסכים ג"כ לחסור והשמ"ח ולי"ש סקכ"ט מכשירין משום דאין דרך צ"ח להסיר ס' שלא ישאר ממנה דלדול וכי"כ גם צה"פ להכשיר בזה. (ג) אם כשהחזירה נמצא בה ס"ת או דרדול. צה"פ סעכ"ז חוסר משום דהייסין שהיתה ס' והוא פרקה ומקמי"ע בסקל"ד מציאו ופליג עליו בזה וכתב למה יגרע מנאצדה הריאה בלי"צ שמכשירין עכ"פ צה"מ עקלי"ה סע"ח (ולפענ"ד ל"ד זל"ז דכאן הרי שור שחוט לפני"ך הס"ח ולא כן בנאצדה) וגם למה יגרע מקרבא ש"ס צה ספק חס הוא כס' חו" שלכ"ס שמכשירין עקלי"ט סע"י. (ד) אם נתיחד עם הריאה זאב או כלב ונמצאת נקובה. חס הנקבים ח"כס כחצנית יקצו שן זאב וכלב אין חולין צו לכי"ע כי עשמי"ח סע"י שכללל כ"יל וכתב שכל דבר שחולין צו הנקב לרי"ך סיה"י הנקב כדרך להעשית ע"יז וכוונתו שאפילו ראינו שנטל הזאב הריאה לרי"ך ג"כ סיה"י לזרע הנקב כתיקני שן וצפרט צכיד"ד שגם לא ראינו שנטלה צוודחי אין חולין צו לכי"ע. וחס הנקבים כחצנית יקצי שן זאב וכלב דעת רח"פ סק"מ לחסור גם בזה וכתב שכן גם דעת השמ"ח וכי"כ מקמי"ע סקל"ו דלדינא אין להקל בזה וכי"כ הלי"ש סקל"ח דאין מועיל הקפה ודמיון חס לא ראינו שנטלה ומשנ"ז סק"ו מל"ד להחיר ומס"ס צל"ע ונוח"ח ומח"ע מכשירין ומח"ז כלל י" סע"ז מקיל בזה צה"מ עדת"ש סקק"צ. (ה) אם דומין הנקבים לנקבי שן ויש לתלות שהזאב הניח את הריאה מפיו וברח מפני ששמע צעדי גבר או סיבה אחרת אם תולין בו הנקבים אע"פ שלא ראינו שנמדה. מקמי"ע סקל"ו מכשיר וכתב שגם הס"ש מודה בזה עדת"ש סקק"צ. (ו) עכ"ס שנמל הריאה והחזירה נקובה ולא נבדקה מקודם מסרכות וגם לא ראינו שעשה נקבים. עש"ך סק"ח ושמ"ח דלא חלין צו הנקבים דלמה לו לנקוב וערפה ח"ך צה"מ וח"ך צגוי"ע וח"פ"ש שאנו ומכשירין נאצדה הריאה בלי"צ צה"מ ו"מ י"ס לחסור צכיד"ד משום ש"ס צ' חששים א) שחא היה ש"ס ס' והוא פרקה. ב) שחאן הרי שור שחוט לפני"ך ש"ס נקבים ושחא מחיים המה. ונולשון צה"פ צסע"ל משמע שחא י"ס אחמלל לדר ודעת נועה שהוא עשה הנקבים חולין צו ח"פ"ש שלא נבדקה גם מסרכות [מדלל וזכיר ש"ס שום חילוק צין נבדקה ללא נבדקה] עתק"ז. (ז) אם נבדקה מקודם מסרכות ולא ראינו שעשה נקבים. על"ש חולין צו הנקבים ומכשיר ח"ך צה"מ משום דנקב מחיים או שעושה סרכא או שעושה היכר שמחיים הוא וכאן שנבדקה מסרכות ולא היו ס' וגם אין היכר צהנקבים שמחיים נעשה לכן חולין צו. (ח) אם לא נבדמה מקודם מסרכות וראינו שעשה העכ"ס נקבים. כהי דלא חייסין חו להנקבים משום

שאלות

(ג) חס לא צדקה מקודם ח"ך מסרכות וחזא"ז או כלב נטלה והחזירה נקיבה. (ג) חס כשהחזירה נמלל צה ס"ת או דלדול. (ד) חס נתיחד עם הריאה זאב או כלב וח"כ נמללל נקיבה. (ה) חס י"ס לחלות צכיד"ד שהזאב אחזה בשיניו והיניחה וצרח מפני ששמע ל"עדי גבר ולא ראינו שנטלה. (ו) עכ"ס שנטלה והחזירה נקיבה ולא נבדקה מקודם מסרכות וגם לא ראינו שעשה נקבים. (ז) חס נבדקה מקודם מסרכות ולא ראינו שעשה נקבים. (ח) חס לא נבדקה מקודם מסרכות וראינו שהעכ"ס עשה נקבים.

משום דחולין זו כל הנקבים חלל לקרבות יש לחוש ודינה כמו נאצדה דחין להכשיר רק דהיינו או דגוי ודין אם נטלה עכו"ם והחזירה שלימה עקלה ע"ה סקכ"ה ודין אם היתה דהמת עכו"ם או חף ישראל חסוד ולקחה העכו"ם או ישראל הכל לזיווהחזירה שלימה ע"ה סקכ"ב. (ט) אם נבדקה מקודם מסרכות ולא ראינו שעשה העכו"ם נמבים שכתב הל"ש דתלין בו הנקבים הא"ך-הדין כשהעכו"ם הי' מתעסק ע"פ ישראל ונמצאו הנקבים בעת שעובך בה. וזה יש להספק אם לחלוח זו משום דכיון שעוסק ע"פ ישראל למה לו לנקבה חל"כ שיכולין לחלוח משמוש ידו דחולין כמו משמוש הטבח. ט (ח) אם נמצאו נקבים בריאה נגד מצהחיו והטבח משמוש שם בידו. חט"פ משמוש שם נלח כח מ"מ חולין זו הנקבים שמוחט שחמקוס שם דחוק ולר' ולריך לדחוק שם ידו נקב נלסורכו דלח כדעת הט"ז סק"י שחלריך משמוש נכח גם נולה"ז ע"ה סקקי"ח ודח"ש סקל"ד ועקל"ט ענ"ב סק"י חיו מקוס מקרי מלה"ז. (ז) אם נמצא נקב בשארי מקומות בריאה. אם היה שם בידו נכח או נסכין חף נלי כח או שחלש נחזקה חולין זו ואם נמלא נקב זה על צועל עחל"ל סק"יט שקיל טפי וכשר חט"פ שהי' שם בידו נלח כח. (ג) אם איז יודע ברור שהיה שם בידו רק יודע שבשטח זה הי'. יש צודקים שנוהגין להכשיר ודעת השמ"ח לסמוך עליהם ללוי' ומשנ"ז סק"ו הכיח נל"ע ועל"ש סקל"ב שנופיש דברי המשנ"ז נחופן שחין פליג כלל השמ"ח וסובר ג"כ להקל ללוי' כהשמ"ח. (ד) אם היה שם בצמורן גדול. דעת הח"ס ול"ש שחין דינו כסכין ולריך העזרה נכח דוקא ורש"פ סקמ"ג מפקפק בזה להקל ולשער כפי ערך חידוד הלפורין ועדח"ש סקל"ט שחזיר חח המלעי' שכתב שעיקר כדברי ח"ס ולי"ש. (ה) אם עכו"ם משמוש בריאה ואח"כ נמצא נקבים. גיכ חולין זו כח"ל. (ו) אם נמצאו נקבים הרבה. מ"מ חולין צמיד דיחכא למחלי.

י (ח) איך תמינת נקב ממשמוש יד הטבח. נקב ממשח"ט דרכו להיות משוך קלח ולא עגול ולא פחוח כעין חלול שיש בו חסרון ואם הוא עגול או פחוח דעת השמ"ח שחין חולין אותו צסוס דבר. [חוץ ממורכח שדרכו להיות עגול ופחוח] וכחז זה הכלל דבר שחולין בו לריך לייין נקב אם אפשר להעשות ע"י אותו דבר וד"ק חלליר אות מורכח כחז שחולין גם נקב עגול ופחוח נמשח"ט וכ"כ נדח"ש נשם נרכת משה דנה"מ ולוי' חולין נקב פחוח נכל מירי דיחכא למחלי וכן צח"פ נסקמ"ד מלדד לחלוח נקב פחוח נזאז וכלז אם הנקב דומה לניקבי' שן ומלעי' מחליט בפשיטות לחלוח נשן (עדח"ש ס"ק קכ"ח ונ"ד ח"ב סק"ג). ראיתי נמח"י נקוי"ה חוח ה' שכי שפחוח

שאלות

- (ט) אם נבדקה מקודם מסרכות ולא ראינו שעשה נקבים חלל שהעכו"ם הי' מוחקק גה ע"פ ישראל ונמלאו הנקבים בעת שעוסק בה.
ט (ח) אם נמלאו נקבים בריאה נגד מלהח"ז והטבח משמוש שם בידו.
ב) אם נמלא נקב בשארי מקומות בריאה. (ג) אם חין יודע ברור שהי' שם בידו. (ד) אם היו שם נלסורן גדול. (ה) אם עכו"ם משמוש בריאה ואח"כ נמלא נקבים. (ו) אם נמלאו נקבים הרבה.
(ח) החיך תמונה נקב ממשח"ט.

שפחות חינו קיתן כלל שנעשה מחיים כי הוא צעלמו צחן ונקס לפני המורל דקהלחו ועשה כמה נקצים צהריאה וכלם היו פחותים ומציא שם צסס ומהר"ל מצריקק וצסס צחר אצרהס שחצת פחות שכתב צרמ"ח טעות הדפוס הוא ול"ל "פחוק" ופירושו שומריהו מוצרצ מוכי מראות לצן ואדום [צרכ"י הזריע י"ג י"ע וצנגצ"ס פ"ח ונכסה צ' ומס' טצוצות דף ואלו]. (צ) אם הנקב הצתוח הא רק בקרומי הריאה ולא הגיע לטומק הבשר. במקמ"ע סקמ"ה ודמ"ס סקק"ל דחליץן אחו צכל מירי דחיכא למוחל. (ג) אם נמצא נקב שקודם נפיחה הוא נמשך קצת ואחנ"פ נעשה עגול או להיפך אם אמרינן בזה ג"כ דכל דבר שבריאה רק כשהוא נפיחה משערינן? עדמ"ס ס"ק קכ"ה דצזה לא חוורין כן והעיקר לדעת ומהי היה המעמוש בזה משמוש צה קודם נפיחה ועכס"ו כאשר הריאה אינה נפיחה הנקב מוסך קלח חליץן הנקב צמסמוט ואס המסמוט צריאה היה אחכ"פ ועכס"ו כאשר אינה נפיחה היה מסוך קלח ואחכ"פ היה עגולה חין חולין צמסמוט וכן להיפוך (ועמ"ס צסעל"ג צדין למקס רוצ דמסערין ג"כ כאשר הריאה אינה הפוכה וכן עמר"ל ל"ז סק"ו כשחלי צועל יס לה מוראה ריאה שחמורנו ג"כ שחס יס שס המיר גס קודם נפיחה ח"ל צועל על גצטיסוה ואס המיר נעשה ע"י נפיחה הריאה לא היה צועל על גצטיסוה). (ד) אם נמצא נקב פחות שדעת השטיח שאין תלותו בשום דבר (ע"ל סק"א) אלא שיודע ברור שעשה נקב בידו. עמ"ס ול"ס שכסר ואין חושטין שחל צמקוס חקצ נקצ חלל חס נחל שס פחוק כח"ל חכ"פ שיודע שעשה שס נקצ צידו ח"ל שחפור כמו צדין חודס ופחור קצ"צ הנקצ שכתצתי צהר"ל סקכ"ח. (ה) אם נמצא נקב עגור שדעת השטיח שאין לתלותו במשה"ס אלא שיודע ברור שעשה שם נקב בידו. חל"ס סקל"ג חוקר וחקמ"ע סקמ"ח חולק עליו ומכסיר חף צעגול. ראיתי צד"ק סק"ד שחין מקרי עגול חל"כ כשהוא עגול מוש צדיוק כעגולח כדור, ודין חס נחל מוראה חודס או שחור קצ"צ הנקצ או על הללעות נגדו ויודע צרור טעסה שס נקצ צידו עמר"ל סקכ"ח וסקכ"ד. (ו) אם נמצא נקב שיש במה לתלותו אם צריך לעיין בצלעות נגדו. לכתחלה לריך לעיין צללעות ואס נחלל שס חודס כעין מכה ולריח דס [צח"פ סקמ"ו] או שחור עמר"ל סקכ"ד דחין חולין צסוס דצ (עיין רמ"ח קט"ה ופה"ס קק"ה) ואס חלצדה צלי צדיקה צללעות כסר וצוורכא חס לריך לעיין צללעות נגדו ח"ל סענ"ו. (ז) אם נמצא נקב בריאה ועור הריאה מהנקב תלוי על הנקב כמו דלת. מנעסה כזחל היחה ורלה המורה להכסיר צחמור שחס ח"י הנקצ ומחיים היה העור כלה לגמרי וכחצ' השומ"ח שחין לקמוך על סצרה זחל להכסיר כי לפעמים גס מחיים נעשה כן. דיני קטי"ח טצסמ"ח כחצתי צמר"ל לק' זה וסל"ע.

י"ב ח

שאלות

- (ג) אם הנקב הפחות הוא רק צקרומי הריאה ולא הגיעו לעומק הבשר. (ג)
אם קודם נפיחה נראה הנקב מוסך קלח ואחכ"פ נעשה עגול או להיפך.
(ד) אם נחלל נקב פחות חלל שיודע צרור שעשה שס נקצ צידו. (ה) אם נחלל נקב עגול חלל שיודע צרור שעשה שס נקצ צידו. (ו) אם נחלל נקב ש"ס צוה לתלותו חס לריך לעיין צללעות נגדו. (ז) אם נחלל נקב צריאה ועור הריאה מהנקב חלוי על הנקב כמו דלת.

יב (ה) אם נמצא נקב דיש במה לתלות. ח"ל לעשות עוד נקב לרחות
 חס הנקבים דומין זל"י. (ז) ואם אירע שעשה עוד נקב ולא גרמו
 זל"י. חס יש צוה לתלות הסיני כונו צוון או צושמוש ידיס או צוין צהמה
 אחיה יש להכסיר וכן חס הנקב הוא צצועא ואירע שעשה עוד נקב צצועא
 אחיה ולא נדונו הנקבים יש להכסיר וסוס דדרך הצועות להשתנות (עשמיח
 סל"י טעמי) ואם אין צוה לתלות הסיני יש לחסור.

יג (ח) אם נמצא נקב בריאה ואין במה לתלות. אין ומעיל לעשות עוד
 נקב להכסיר חס ידונו הנקבים זל"י ואפילו חס נחיתר עם הריאה
 ואז או כלל ולא ראינו חס נעלה וכוונלה נקובה שהפומיח מקיים זל"י חס
 יש לתלות צו הנקבים וגם יש כמה פוקקים הוכסירין צוה וחולין צו הנקבים
 כח"ש לעיל קע"ח קק"ד ח"מ לדעת האווריס שאין חולין צו הנקבים אין
 מוציל גם חס עשה נקב ונדונו הנקבים זל"י.

יד (ח) מאיזו טעם אנו מכשירין נקבי מורגא. עוד ונחצר קוצרין מוסר
 דספק הוא וחי פירש חס קודם שהיטה חס חס"ש והלין להקל
 מוסר דצהמה שנסחטה צהוקת היהר עוודת והרצין כחז דודאי חס"ש פירש
 וכלנו כהז דחוקה שאח"ש פירש וכחז שס שני טעמים א) מוסר שנעת
 שהחולע הנגיש שאסר חוס הטעמי דחק ח"ש לחון לבקש חמיווח [רליחי
 צמקומי קק"צ שחיצ' לחון' שכתב הכ"צ לאו דוקא הוא חלל כוונתו שמוקמו
 שמוכח שס אינו פורש צהיי הצהיה רק כשאסר חוס הטעמי שמוקש חמיווח
 ח"י נורחש ממוקמו שהוכח שס]. ב) מוסר דצהיי הצהמה מרחפת הריאה חמיר
 ומש"ה אין יכול ההיצע לנקוב וללחל ולחח"ש כשנחה ונח"יפהי יכולה לנקוב
 וללחל (עני"י קק"ח) והח"ש קקכ"ו כהז שהציקר כטעם הראשון (ידין חס
 למקה הריאה צ"ש ונחלל שס מורגא שלטעם צ' דכ"צ יש לחסור כי למקה
 ח"יה מרחפת גם צהיי עחרי"ל קקכ"ח ש"ש צוה חילוקי דעות ע"ש) וצד"מ
 כחז טעם להחיר נקב ומורגא וסוס דאוורין שהמורגא לא ניקצה צהיי רק
 קרוס אחד ע"ש קקמ"ד וצחרי"ל קקכ"ח שהד"מ צעלונו דהה טעם זה ומה נפ"מ
 צין טעם הכ"צ שוכסיר וסוס דאוורין חוקה שאח"ש פירש וצין טעם הטור
 והר"ש שאווריס וסוס דאוורין צהוה שנסחטה צהוקת היהר עוודת למה
 לי חוקה חלל או חוקה חלל עשפ"ד קקכ"ו וליש קקל"ט. (ז) אם נמצא
 תולע בתוך הנקב ופיו שוה לריאה או שנמצא על הריאה חוץ מנקב
 ושוליו ע"פ הנקב או שמקצתו בנקב ומקצתו בחוץ. כשר ואח"כ שאין
 מקפר החולעים כמקפר הנקבים ג"כ כשר וצחרי"ל קקכ"ו חס זה מקרי
 ריעוחא. (ג) אם נמצא תולע ופיו בתוך הנקב ושוליו לחוץ. שגלה מזה
 שלא צא מן הריאה עח"ש קקכ"ו וליש קק"ו שזה חלוי צעממי היהר נקבי
 מורגא

שאלות

יב (ח) חס נוולא נקב דיש צוה לתלות. (ז) ואם אירע שעשה עוד נקב
 ולא נדונו זל"י. יג (ח) חס נוולא נקב צריאה ואין צוה לתלות.
 יד (ח) מאיזו טעם אנו מכשירין נקב צריאה שנעשה ומורגא. (ז) חס נוולא
 חולע בתוך הנקב ופיו שוה לריאה או שנחלל על הריאה חוץ מנקב ושוליו
 ע"פ הנקב או שמקצתו בנקב ומקצתו בחוץ. (ג) חס נוולא חולע ופיו לחוץ
 הנקב ושוליו לחוץ.

מורכב שכתב הכ"צ שאם נאמר כעצם א' יש לחסור בזה ואם נאמר כעצם ב' יש להכסיר בזה ע"ש אלא שכתב גם שאין נמלא כלל חולע בחופן זה. (ד) אם נמצא התולע רחוק מהנקב או עמוק תוך הנקב או תוך הבשר. יתן את הריאה בנקודת חס ואם ילא חולע אחד ע"י החוס כשר וכן אם ע"י נפחה בלצר מרחק החולע ב"כ כשר עלי"ש סק"מ. (ה) אם נמצא תולע אחד בחוץ רחוק מהנקב ותולע אחד עמוק תוך הבשר. כשר וא"ל בדיקה בנקודת חס כנ"ל. (ו) אם נמצאו על הריאה תולעים הרבה יותר מכפי מספר הנקבים. עדח"ש ס"ק קנ"א דכשר. (ז) אם נמצא נקב עם מורנא ואינו עגול כנקב מורנא כדלעיל סע"י רק משוך קצת לאורך. רח"פ סקס"ו מכסיר וכ"כ עדח"ש ס"ק קנ"ד משום דלפעמים גם מורנא מנקב בפיו באלכסון ונעשה הנקב משוך קלה. (ח) אם נמצאו ב' נקבי מורנא ואינם דומים זל"ז היינו שאחד אדום יותר מחבירו או שאחד עגול ואחד משוך. לפימ"ש השמחה סע"י ש"לריך שיהיו כל הנקבים בדמיון אחד יש לחסור בזה לכאורה אלא שראיתי במח"י נק"א אחר יו"ד ד"ש להכסיר בזה משום דאפשר שאחד נחשורר ללא קודם ונחבירו בעוד שהיה בהריאה חיות יותר וע"י נחאדם יותר או שה"י אחד קרוב להקרומין יותר מחבירו או שה"י גדול מחבירו וע"י עשה ארמיומה יותר וכן מה שאחד משוך קלה אפשר שהחולע זה ה"י מנקר ונקב בפיו לאורך באלכסון קלה. (ט) אם נמצא נהב עם מורנא ואינו פתוח בדרך נקב מורנא. עדח"ש ס"ק קנ"ד שאוסר אע"פ שנמלא החולע מקלחו בפנים ומקלחו בחוץ וזכ"ל נוכסיר אם קלחו בפנים ומקלחו בחוץ אצל אם החולע כלו בפנים או כלו בחוץ אוסר. (י) אם הריאה שסביב הנקב מורנא אדומה. ל"ש קקמ"ג כתב בשם הנ"ח שכן דרכו של נקב מורנא ואדרבא אם אינו אדום קצתו יש לחסור ומקמ"ש סק"ע משיג א"ל"ש וכתב שאם אינו אדום קצתו פשיטא דכשר משום דחזיקן מזה שהחולע נקב לאחר שכלה חמימה הדם.

טו (א) במדינותנו איך נוהגין. אם נמלא חולע על הריאה אפילו רחוק מהנקב מכסירין בל"צ כדעת מהר"ם מלובלין המוצא בש"ך קק"יז ואם נמלא החולע עמוק תוך הנקב או תוך הבשר בודקין בדיקה הכלל בסע"י סק"ד (ע"ש סק"יח) וראיתי בע"ש ל"א שמומליץ על המכסירין אף בל"צ משום דוודאי כבר נבדקו הכי חולעים ונקבו וילאו כגד החוס ומכס"כ אם נמלאו על היד או על הנגר שמכסיר בפשיטות וכ"כ מקמ"ע קק"ו להכסיר בל"צ כשנמלא עמוק בחוץ הנקב ובסקמ"ח כתב שאפילו כנולא תוך הבשר והוא חי ומכיר היטב שהנקב זה הוא מנקבי מורנא ב"כ יש להכסיר עדח"ש ס"ק

שאלות

(ד) אם נמלא חולע רחוק מהנקב או עמוק תוך הנקב או תוך הבשר. (ה) אם נמלא חולע א' בחוץ רחוק מהנקב וחולע א' עמוק תוך הבשר. (ו) אם נמלאו על הריאה חולעים הרבה יותר מכפי מספר הנקבים. (ז) אם נמלא נקב עם מורנא ואינו עגול כנקב מורנא רק משוך קלה לאורך. (ח) אם נמלאו ב' נקבי מורנא ואינם דומים זל"ז שאחד עגול והשני משוך. (ט) אם נמלא נקב עם מורנא ואינו פתוח כנקב מורנא. (י) אם הריאה שקצתו הנקב אדום: טו (א) במדינותנו איך נוהגין.

סיק קמ"ט. (נ) אם בדק צד ימין וראה היטב שלא הי' שם נקב ואח"כ בדק צד שמאל ומצא שם נקב ואין בו שום תולע ואח"כ חזר לצד ימין ומצא שם נקב הדומה לניקבי מורגא במקום שהביט שם היטב מקודם וראה שלא הי' שם נקב מקודם וגם לא חלו בה ידיים לתלות בהם הנקב. ד"ק סקכ"ז מכשיר נושוס שהנקב השני שמאל אח"כ צימין ודלי וזכור לנו שע"י מורגא נעשה שילא המורגא אח"ש ולאזדה כי עיניו ראו שמקודם לא הי' שם נקב וגם לא עסקו שם ידיים לתלות בהם הנקב לכן מעיד: נקב זה גם על נקב הראשון שבשואל שגי' ממוגא נעשה ודין זה דומה לזינו מורגא פורגא מנקב ע"י חוס שאמרו קזה עד ודלי' על כל הנקבים שנמלאו שם שממוינות נעשו. (ג) באופן דכשר בג"ב ואירע שבדק במקום חס עינ"פ כמ"ש בסעי' ד סה"ד ולא יצא שום תולע. מ"מ יש להכשיר משום דאמרינן שהחולעים כזר נחקשו ואין בהם כח לרחוש וללחא. (ד) אם מחייב לבדוק בצלעות נגד נקבי מורגא. שפ"ד סק"ח ולי"ש סקנ"ג כחזו פלריך לבדוק ולעיין בצלעות ואם נמלא אודם נגד נקב מורגא חוקרין וד"ק מלדד להחיר חזל חס יש שם נקב בצלעות גם הד"ק חוקר (ענה"ל סקל"ח ועונח"י ע"י סקמ"ה ודח"ש ס"ק קס"ז) ודין חס מחויב לבדוק בצלעות נגד שארי נקבים הכשרים ע"ל סעי'. (ה) אם נמצא בתוך הריאה ג' תולעים שנתקשו ולא יצאו. כחז צא"פ סק"ח שאסור לאכול חס הריאה ובעינ"פ יחוויר חף כשנואל רק צ' חולעים ומלדד שם בסקע"צ להכשיר ע"י צדיקה צגני חולעים היינו שיחמוך הריאה לחמיכות קטנה ודקה ולעיין היטב חס אין שם עוד חולעים ובעינ"פ צדיקה חזח דבר קשה הי' מ"מ כיון דפלוגתא הי' חס צחרי הוי חזקה אפטר נוכל לקמוך על צדיקה חזח וכחז שם ש"ס מקומות שאין אוכלין כוס רחיה משום דשכיח חולעים בצמפוכות ונק"י הדעה יש להם לנהוג כן במקומות שהדבר מלוי חזל חס נמלאו חולעים מחוץ' מקלחן צנקב ונקלחן צחון אפילו יוחר משלשה ג"כ לא מחזיקין ריעותא ולומר שכשאלו שם עוד חולעים צעומק הריאה ולא ילאו משום דכיון דחזין שאלו ילאו ממקומן מקחמא אחד מהם לא כוהר ומ"מ יש להחמיר ולבדוק כל מה שאפשר. (ו) אם מותר למכור לעכו"ם ריאה שנמצאו בו תולעים. צא"פ סק"ח חוקר משום דאסור זה שנמלאו חולעים צריאה הוא משום חזר מן החי נושוס דהכי חולעים מהריאה גדלו ומחמח שלא מהני לה שחיטת הצהמה לכן קיימו צאיסורייהו דאמ"ה (ערה"פ סקע"צ) שאסור גם לצ"י ואסור להושיע לו דבר האסור לו משום לפני עור לח"מ וד"ק סקכ"ח ד"ה מ"ש מחיר למכור לעכו"ם משום שאינם אוכלים אותה רק אחר הביטול ואז אינם ניכרים.

שאלות

(נ) חס צדק לר ימין ולא הי' נקב ואח"כ צדק לר שמאל ונאלא שם נקב צלי שום חולע ואח"כ נאלא עוד נקב צדומה לנקבי מורגא צלר ימין צעוקוס שהציע מקודם ולא הי' שם נקב וגם לא חלו צה ידיים לתלות צהם הנקב. (ג) צאופן דכשר צלי"צ ואירע צצדקה צמקוס חס עינ"פ ולא ילא שום חולע. (ד) חס מחויב לבדוק בצלעות נגד נקבי מורגא. (ה) חס נמלאו צחוך הריאה ג' חולעים או צ' חולעים שנחקשו ולא ילאו. (ו) חס מותר למכור לעכו"ם ריאה שנמלא צה חולעים.

יכרים הפולעים. וכן ראינו בדח"ש ס"ק קכ"א נסח חס"א ופסר יהושע וערסו ושומה הדרים שחולקים בזה חז"ל ומהירין למוכרה לעכוס. (ז) אם נמצא נקב בריאה ונמצא שם תולע מאמיליצי השכיתים בכבד שהמה רחבים ואינם לבנים. עדח"ש סקק"כ ד"ה "ועיין על"ל" שיש בזה כמה חוקרים ואע"פ שיש לחלוטו גם ביושק"י ויו"ו חוקרים. בערה"ב כהנ כמה לרדי היחר לנקבי מאמיליצי ומקיים להקל בה"ו חלל שראיתי בנ"ט בהשמות חס"י ז' שכתב שגילווחו ערס שראה צע"ו חלל נקבי מאמיליצי הכסיר אולם ואחר שראו ע"יו מהחם ואיכום שהצטר בלו והחמיו יס מוגלח וכיכר שמחיים הוא חזר לו וכחז שרי לי ווארי שהכשרתי בילדותי ומקיים שכל מי שראה אולם ומכסיר הרי הוא מאכיל ערפות לישראל ודן את הנהיגין שודאי לא ראו צע"ייהכ חלל נקבי מאמיליצי וצ"ד כהנ מהחם שיש בזה כמה חוקרים וכמה מהירין יעשה ש"ח. וב"ו לאור רק כשנקבו ב' הקרומין ונחלל שם מאמיליצי חלל חס לא נקבו הקרומין ונחלל בחוף הריאה מאמיליצי עדח"ש ס"ק קכ"ז ד"ה "ועיין על"ל" שכחז שם נסח מאחר ונרדכי ונשם ל"ל החדש שאם הקרומין שלימים וחוקים אע"פ שהצטר שצפנים הוא מעופש ו"מ מכסירין ומה שצדו השויצ להחמיר אפילו כשאין נקב בקרומין חלל שכיכר מנחון מחמם שווראיו חס מראה כחל לא לרדקו דצריהם להחמיר כיכ ויש להקיל לעת הלורך עכ"פ [וע"ל בס"ק שאח"י דעה הע"ע ככה"ג חלל חולע שרייצי שמחמיר שם ככה"ג שאין שום נקב בקרומים ומקפיק לי חס הוא מהמיר גם כני"ד חס לאו ו"ע] ואם ניקב קרום החמחון וקרום העליון שלם ויפה וחלק כצריחו ראינו דר"ק קכ"כ ובמקמ"ע סקס"ז להכסיר גם בזה ולא דמי לניקב קרום ח"י ע"י קון דאקרינן מושק דחולע צלוחו נוקב וצלוחו ח"ן נוקב חלל קון צודאי מפלס ונוקב חלל חס גם הקרום העליון אינו חלק ושוה היטב חוקר שס. (ח) אם נמצא תולע הנקרא שרייביר רובין בתוך הריאה ולמעלה על הריאה יש שריטות אדימות כמו כתב. ע"ע חס"י כ"ב חוקר מושק דדמי למחט צריאה וק"ד נגדו ואוקר אפילו כשאין כראה שום נקב ונגלד בקרומין ומקמ"ע מכסיר כשאין שום נקב ונגלד בקרומין ואין חוקר בזה חלל כשנגלד עכ"פ קרום החמחון ואז חוקר אפילו כשהקרום העליון שלם ויפה וחלק ואין דווח למאמיליצי ששם מכסיר חס הקרום העליון שלם וחלק ושוש דמאמיליצי דרכה לנוח צוקוס אחד ולא עשה נגלד רק צוקוס אחד וה"ל מקומו ידוע חלל השרייצי דרכו לרחש צמורה חס הקרומין צוקוס למקום ומדי צצרו עושה שרועות ונגלדיה הרבה כקוים לצועים צדס וה"ל כאין מקומו ידוע לכן חוקר חק חס הקרום העליון שלם ויפה וחלק ועמ"ש צסל"ח צח"ל חקנ"י צנקודות שחורות וחמחיו יס מורכא.

מז (ה) נקב שיש בו סימן המעיד שהוא מחיים כמבואר בסעי'. גם צמורכא ח"ן חולין. (ז) נקב עגול ופתוח. אע"פ שאין חולין אוחו

צמשה"ע

שאלות

- (ז) חס נחלל נקב צריאה ונחלל שם חולע מעמיליצי שהמה רחבים ואינם לבנים. (ח) חס נחלל חולע הנקרא שרייביר רובין בתוך הריאה ולמעלה על הריאה יש שריטות אדימות כמו כתב. מז (ה) נקב שיש בו סימן המעיד שהוא מחיים. (ז) נקב עגול ופתוח.

עמשה'ע לדעת השמחה כדלעיל קע'י אזל צוורכא חולין אוחו ואדרבא אס אינו עגול ופחוח ע"ל קע'י'ד שחמור עפי.

יז (ה) אס ניקב סמפון אחד בפנים הריאה במקום שמתפצלין זה מזה ואין בשר ביניהם. אע"פ שחזרו ונגין על הנקב מימ ערפה משום שחזרו קשה ואינה הגנה טובה. (ז) אס חברו ניקב ג"כ כנגדו וכל רוח היוצא מנקב זה נכנס תיכף לסמפון השני. ג"כ ערפה ולא דמי להמק' וזה"כ ע"ש סקמיה. (ג) אס ניקב הסמפון במקום שאין שם בשר להגין רק הקרום פרום שם על הנקב. ראי' דח"ש קק"פ שהפ"ח מכשיר בזה והח"ש ובח"פ אוקרין כדעת הע"ז משום דאין קרום הריאה קוחס ולי"ש סקמיו מלד בזה ומס'י'ס לאוקר. (ד) אס יש בשר על הנקב. כשר משום שהנשר רך ונכנס בנקב וסוחס. (ה) אס על הנקב אין שם בשר רק בצדדין יש בשר. ערפה. (ו) אס יש עליו בשר אלא שהוא לקוי או גימוק. ערפה ע"ז קק"ע ושמחה קע'י'מ. (ז) אס נמצא מחס תחוב מסמפון לבשר. משנ"ז סקיע ולי"ש קקמיה אוקרין משום דלע"ע אין לו סחומה ודעת בח"פ סקמיה להכשיר בזה ולוי"ג וכ"כ הע"ע חש' ליג דוהכי סחומה המחט בזה ואע"פ דנשאר דוכחא דפוקל נקב אין מועיל סחומה מחט הוא משום דסחומה מחט הי' סחומה דסלקא אחר זמן משום דסוף המחט ללאת מחס ולא יהי' סחומה אזל כדיריד אף אס תלא המחט אזי יסחוס תיכף הנשר ע"ש. (ה) אס נמצא מחס בבשר ריאה שלימה. אע"פ שודאי נקבה סמפון עד שנלחה לבשר ריאה מימ יש להכשיר ע"י"פ כדלעיל קע'י'א סקיו משום דאחרינן שתיכף כשענדה המחט מהסמפון סחס הנשר אס הנקב דלא כב"ח מונא נש"ך סז"כ שאוקר בזה. (ט) אס בנקב שבסמפון מהני כשעלה עליו קרום ונסרך ונסתם. ראי' דח"ש סיק קפ"ו שכתב נסס יריעות שלמה דמהני לזה קשעמ"מ ודעת עלמו שאין מועיל ומדוע אקרינן ניקב הסמפון אחר שאלו מכשירין חסר סמפון ע"ל סליה קע'י'.

יח (ה) ריאה כלה או מקצתה שנימוח בשרה בפנים כמים ונשפכים בקיתון והקרוסין קיימין ועולה בגפיחה (וודעת בא"פ שהיה כשנתרכבה ונעשה כדונג ולא כמים). יש להכשיר ע"י דדיקה בכלי מחכוה לבנה לראות אס לא נומחו סמפונות שנלחה שם כמו חוטין לבנים ובח"פ כחז שח"ס אין בנמלא כלי לבן יוכל ליקח כלי אחרת ומנה"ז כ"י"ג כחז גענו ליקח כלי זכוכית עדח"ש סקרי'ו. (ז) אס לא נפחוח או לא נבדקה

שאלות

יז (ה) אס ניקב סמפון בפנים הריאה במקום שמתפצלין הסמפ' זמ"י ואין נשר ביניהם. (ז) אס הסמפ' שחזרו ג"כ ניקב וכל הרוח היוצא מזה נכנס תיכף לזה. (ג) אס ניקב הסמפ' במקום שאין שם נשר להגין רק הקרום ריאה פרום עליו. (ד) אס יש גם נשר על הנקב. (ה) אס יש נשר רק בצדדין ולא על הנקב. (ו) אס יש עליו נשר אלא שהוא לקוי או גימוק. (ז) אס נמלא מחט חחוב מסמפ' לבשר. (ח) אס נמלא מחט לבשר ריאה שלימה. (ט) אס בנקב שבסמפון מהני כשעלה עליו קרום ונסרך ונסתם. יח (ה) ריאה שנימוח בשרה בפנים כמים ונשפכים בקיתון כלה או מקצתה והקרוסין קיימין ועולה כנפוחה. (ז) אס לא נפחוח או לא נבדקה כדלוי' ככל.

נבדקה כראוי כנ"ל. טרפה ודין אם ע"י הכמות נחקר מנער הריאה יומר מזה"ל עת"ל סקל"ד. (ג) ריאה של עוף שנשפכה בקיתון. אין מועיל לו זדיקה (זל"פ סע"פ). (ד) בדורותינו אם נוכל לסמוך על בדיקה זאת. רק זה"מ ולו"ג ובהקצן יחד כל הנקיים אז נוכל לסמוך. (ה) אם הורדא נשפכה בקיתון. עז"פ סע"ט סמכין אדריקותו אף זה"מ. (ו) ריאה שנשפכה בקיתון והמים שבתוכה עכ"מ ומ"ל. אין מועיל זדיקה אף בדורות ראשונים ונפלט זה"מ וכ"ז לאור רק במקומות שאוקרין צועות כשיש בהם מים עכ"מ ומ"ל אבל במדינותינו שמכשירין צועות אלו יכולים להכשיר גם בנדיד"ד ע"י זדיקה כנ"ל זה"מ ולו"ג ובהאסף כל הנקיים ובלבד שלא יהיו עכורים כ"כ שא"ל להבחין אם יש בהם מים קמפוטות. יט (ח) אם הריאה נתרככה בפנים כעין גימחה אבל לא כמים ודונג וא"א לשפכם ועולה בנפ' כראוי. כשר בלי זדיקה.

כ (ח) ריאה שנתרוקנה בפנים ושוה לשאר ריאה מבחוץ ועולה בנפ' כראוי. אם החקרון אין מחזיק יומר מזה"ל כשר וא"ל זדיקה סע"פ ועת"ל קמ"א דלא מקרא ריעותא כלל. (ז) אם החסרון מחזיק יותר מרבה"ל. הע"ז קק"ד ונכשיר והש"ך סקכ"א ונקה"כ קק"ד אוקרין וכ"כ השומ"א לאסור נכשיר עכ"מ. (א) כמ"ס הז"ח דחיישין לנקב במקומות וא"ל לזדוק. (ב) כמ"ס הש"ך נקה"כ דסוף העור למוק ולנקב ודעת הל"ש בסקכ"א שאם יש עוד איזו זר קולא יש להכשיר וידכ"פ מ"מ הוולח"ג מהרים מ"ל בפעק"א חקי כחז"ל [בהקמחה על קפ"י] צ"ס הג' ונהרי"ד ז"ל ונזרקק ר"י ככוכה לזכרי האוקרין יומר מזה"ל מדברי רש"י ז"ל חולין נ"ו ע"ב ע"ש. (ג) אם נתרוקן הבשר מבפנים ונשאר עוד מעט בשר אצל הקרומין שמכסה את הקרומין מבפנים וניכר מבחוץ רק ע"י שאותו מקום נמוך מכל שטח הריאה (מנה"י כמ"ו) שבוה אין לחוש עוד למעט הש"ך בנקה"כ רק למעט הב"ח. ר"ח"י צמח"י בקו"א י"ז ובקה"ק סק"מ צ"ס הג' ר' יוסף דונער להכשיר ובדח"ש סקכ"כ חולק עליו משום דיש לאסור עכ"פ מנעם לקול הסופ'. (ד) אם נתרוקן בשנים ושלושה מקומות. אין מלערפין לשיעור הניל ואפילו הוה קמוכים זל"ז ואין צ"ל ציניהם כשיעור הפרש רק הפרש כ"ש כחז"ל צ"פ בסקכ"א דמ"מ איכס מלערפין לשיעור הניל. (ה) כמה שיעור רבה"ל. צ"ל ונהלה וזה"מ כמו צ' צ"ל"ס עם קלופתן. עז"פ

שאלות

(ג) ריאה של עוף שנשפכה בקיתון. (ד) בדורותינו אם נוכל לסמוך אדריקה זאת. (ה) אם הורדא נשפכה בקיתון. (ו) ריאה שנשפכה בקיתון והמים שבתוכה עכ"מ ומ"ל.

יט (ח) אם הריאה נתרככה בפנים כעין גימחה אבל לא כמים ודונג וא"א לשפכם ועולה בנפוחה כראוי.

כ (ח) ריאה שנתרוקנה בפנים ועולה בנפ' כראוי. (ז) אם החס' מחזיק יומר מזה"ל. (ג) אם נחרוקן הצער בפנים לחוק ונעט מהקרומין היינו שנשאר עוד ונעט צ"ל חלל הקרומין שמכסה אותם מנפכים וניכר מבחוץ מחמת שאלותו מקום נמוך משאר שטח הריאה. (ד) אם נחרוקן צ"ס וג' מקומות. (ה) כמה שיעור רבה"ל.

(עזאים סקיינ וחזיו סכיו סקין נסס הנ"ח). (ו) אם נתרוקנה אונא שלימה ואין בכל האונא יותר מרה"ל. וקמ"ע סקק"ה מכשיר ועדח"ש ס"ק רכ"ז ש"ס כמה דעות האוקרין בזה ודין א"ס נחזקנה יומר מרבה"ל י"ש ש"ס נחזקא זלח כעין בליעה כמו יחמ"ק וגנש"טות או פילול הכשר עמל"ל סקמ"ד ודין א"ס לא נחזקנה רק ש"ס נבשר הריא"ה נפנים מרע"ר המהפסעה יומר מרה"ל עמל"ח סק"ה. (ז) מדוע נבשפכה בקיתון מכשירין אף כשנחסר עי"ו יותר מרבה"ל כמ"ש בתר"ל סקל"ד ובחסרון בפנים אוקרין כשחסר יותר מרה"ל. ראי"ה נחמ"י י"ז וקמ"ק סק"ע נסס ה"ל ה"י יוסף דונער דלא דמי זל"ז משום דנבשפכה בקיתון כיון שהמים נשפכים הילך והילך מקנלים הקרומין חמ"ד לחלוחות ונבשר הריא"ה הנשפך וכיוצא נחזקא אצל נחסרון נפנים שחסר הנבשר לגמרי ל"ח לכו להקרומין ונוה לקבל לחלוחות וקופס להחייב נש ולהנכב.

כא (ח) ריאה שכשהיא נפיתה נראה בה חסרון בעין גומא ופנס כמו כף כפופה ובעור ובשר אין שום ריעותא בהם. ה"י סק"י וס"ד סקכ"ד נסס רש"ל ונכשירין ואין בזה שום איקור ונמדינות הללו נהגו לחקור וכן א"ס הפנס הוא כמו ס' או מ' סמונה עזא"פ סקל"ד שחוקר וכ"כ מכה"ז כ"ד נסס כמה אחרונים לחקור בזה וכתב ש"ס שגס דעה הסונה כן וא"ס הפנס ה"ל כמו (ך) פשוטה ג"ס נמדינות אלו ונכשירין ונ"ש כתב נס"ק פ"ה ש"ס ניכר שהפנס הוא מצריחו. י"ש להכשיר נה"מ אף כשהוא כיוו ככ"פ וא"ס הוא ע"י חולי י"ש לחקור כשהוא כיוו ככ"פ אף נה"ע וא"ס הוא כיוו ככ"פ כשר אף נה"מ ועל"ש סקס"א שולדר להחיר אף כשי"ש גס חסרון נפנים ש"אין זו יותר מרה"ל חסר החסרון וקוטע שהוא כמו ככ"פ אע"פ שהחסרון וקמ"ע הוא חולי ונכ"ס נל"ע עמל"ל סקמ"ה. (ז) א"ס הפנס הוא כמו למד בזה (ל). מדעה השמיה להכשיר נה"מ ודעה ל"ש ש"ס ניכר שהוא מצריחו י"ש להכשיר אף נה"מ. (ג) א"ס יש להקמט תמונת מהפך כזה > שאין לו רק שני דפנות. דינו כמו כשי"ש לו חמונה למד ה"ל עדח"ש ס"ק רכ"ז. (ד) במקומות שאין שם מנהג ידוע. י"ש לחקור נה"מ ולהכשיר נה"מ ועל"ש סקס"ו שנחזון מקוונות אין חילוק בין ככ"פ לככ"פ ובין מצריחו לבין מחולי עדח"ש ס"ק רכ"ה. (ה) כמה הוא שיעור עומק ורוחב הפנס. דעה נל"ע סעפ"ז שמלכפין רוחב החסרון שננגו ובהחמ"ח וא"ס נהלטרפס יחד י"ש רוחב אלנע אג"צ אע"פ שנעומקו אין זו רוחב אג"צ מ"מ י"ש לחקור והח"ש סקמ"ז כתב שלריך להיות גס נעומקו שיעור רוחב אג"צ אצל הל"ש כתב שלריך שיהיו זיכולת להניח אג"צ בכל מקום ומהפנס הן נרחבו והן נעומקו בלי שום ליכוף וא"ס נל"עו מקום אינו כרוחב אג"צ י"ש

שאלות

- (ו) א"ס נחזקנה אונא שלימה ואין בכל האונא יותר מרה"ל. (ז) מדוע נבשפכה בקיתון מכשירין כשנחסר יותר מרה"ל ובחסרון נפנים אוקרין ביותר מרה"ל.
- כא (ח) ריאה שכשהיא נפיתה נראה בה חסרון בעין גומא ופנס כמו כף כפופה ובעור ובשר אין שום ריעותא בהם. ה"י סק"י וס"ד סקכ"ד נסס רש"ל ונכשירין ואין בזה שום איקור ונמדינות הללו נהגו לחקור וכן א"ס הפנס הוא כמו ס' או מ' סמונה עזא"פ סקל"ד שחוקר וכ"כ מכה"ז כ"ד נסס כמה אחרונים לחקור בזה וכתב ש"ס שגס דעה הסונה כן וא"ס הפנס ה"ל כמו (ך) פשוטה ג"ס נמדינות אלו ונכשירין ונ"ש כתב נס"ק פ"ה ש"ס ניכר שהפנס הוא מצריחו. י"ש להכשיר נה"מ אף כשהוא כיוו ככ"פ וא"ס הוא ע"י חולי י"ש לחקור כשהוא כיוו ככ"פ אף נה"ע וא"ס הוא כיוו ככ"פ כשר אף נה"מ ועל"ש סקס"א שולדר להחיר אף כשי"ש גס חסרון נפנים ש"אין זו יותר מרה"ל חסר החסרון וקוטע שהוא כמו ככ"פ אע"פ שהחסרון וקמ"ע הוא חולי ונכ"ס נל"ע עמל"ל סקמ"ה. (ז) א"ס הפנס הוא כמו למד בזה (ל). מדעה השמיה להכשיר נה"מ ודעה ל"ש ש"ס ניכר שהוא מצריחו י"ש להכשיר אף נה"מ. (ג) א"ס יש להקמט תמונת מהפך כזה > שאין לו רק שני דפנות. דינו כמו כשי"ש לו חמונה למד ה"ל עדח"ש ס"ק רכ"ז. (ד) במקומות שאין שם מנהג ידוע. י"ש לחקור נה"מ ולהכשיר נה"מ ועל"ש סקס"ו שנחזון מקוונות אין חילוק בין ככ"פ לככ"פ ובין מצריחו לבין מחולי עדח"ש ס"ק רכ"ה. (ה) כמה הוא שיעור עומק ורוחב הפנס. דעה נל"ע סעפ"ז שמלכפין רוחב החסרון שננגו ובהחמ"ח וא"ס נהלטרפס יחד י"ש רוחב אלנע אג"צ אע"פ שנעומקו אין זו רוחב אג"צ מ"מ י"ש לחקור והח"ש סקמ"ז כתב שלריך להיות גס נעומקו שיעור רוחב אג"צ אצל הל"ש כתב שלריך שיהיו זיכולת להניח אג"צ בכל מקום ומהפנס הן נרחבו והן נעומקו בלי שום ליכוף וא"ס נל"עו מקום אינו כרוחב אג"צ י"ש

יש להכשיר משום דנוזה נראה שכבר החמיל שם להתפלות ובהנוסף הזמן היחיד
 ומתפלת כלה עליהם סק"ג וצמקו"ע קל"ח. (ו) אם צד אחד ארוך מחברו.
 דינו כמו כפ"ש וכשר חף צוודיותיו עט"ז סק"ג, וצדח"ש סק"ק רל"ז
 מביא זה השכות חיים שאוכל בזה והוא חולק עליו ומכשיר וכן אם החקרין
 ופגם הוא כעין גומא עגולה או כדלועה ג"כ כשר. (ז) אם יש חסרון בחוץ
 ולא כמו כפ"פ אלא שהחסרון בחוץ יותר מרבה"ל. יש להכשיר ול"ד
 לחסרון צפנים שאוסרין כשחזיק יותר מרבה"ל משום דשם אין להם להקדומין
 על מה להשען לכן קופן לינקב חבל בחסרון בחון שהקדומין נכפפים ונשענים
 בצער לא חיישינן לנקיבה הקדומין. ראיתי נחמ"ז ככ"ו צה"ש סק"ה שכתב
 שגם כוונת השמ"ח כן להכשיר בזה חף ציור וורה"ל וחנה"י עליו הלא
 צפורה [ולא ככוונה] כהז הח"ש נסק"י דהמכשירין חסרון בחון מכשירין
 חף כמות רביעות וכ"כ הל"ש סק"ג להכשיר בזה ובח"פ סע"ג אוקר
 כשהחסרון בחון הוא יותר וורה"ל ונוקמ"ע קק"כ כהז של"ע לדינא ומנה"ז
 כ"ד קצ"צ וכר"ע להקל בה"ז ולהחמיר בה"ז עדה"ש סק"ק רכ"א. אם נפגם
 שיפול הריאה מעל"ע ונראה כמו כפ"פ. חע"פ שכתב אין הפגם נוקף
 את צער השלם כיון דפגם נעל"ע מ"ז חס יוכל להניח חלצו חג"י בכל
 מקום והפגם יש לאסור ונשום דחיישינן לקטפונות ובה"ז גם הנח"פ נסעפ"ה
 מל"ך שיה"י הפגם עווק כרוח חג"י ובה"ז אין לאסור בזה עד שיה"י
 עווק ד' חלצות נגסה וז' חלצות נהקה (ע"ן חולל יחזק קל"ג סע"ג
 וצק"ז נשם צה"פ). (ט) פגמים וקמטים הרגילים להיות בשיפולי אומא
 הנקראים עקליך. ענח"פ סק"ד ומנה"ז כ"ד ע"י וחד"ד קט"ד דהכי
 רביח"הו שנסעה ורחיקת השדרה והכנר ולפעמים חמוכותו כמו ככ"פ וגם
 לפעמים נמלא מהמחיתו חרין כמו מרז קטן ג"כ יש להכשיר ולא הוי רק
 כ"ד חבל חס הפגם עווק ונגיע עד הסופונות היינו ד' חלצות נגסה
 וז' נדקה אוסרין עדה"ש קק"ו. (י) חסרון וקמט שנעשה ע"י חולי.
 לכתחלה ל"ך נדיקת נפחה ופוסרין [צה"פ סע"ה] וצדענד חס נפחה
 צ"י פוסרין וראו. שהעור קיים צ"י נקב יש להכשיר חבל חס גם לא נפחה
 טרפה ואם נוולא שם נקב חע"פ שצדור לו שנעשה חח"ש מ"ז נועכב הצדיקה
 וערפה. (יא) אם הקמט מברית"ל. לכתחלה ל"ך נדיקה וצדענד שלח
 צדק כלל צה"ז עליהם סק"ח. (יב) איך מכירין אם הקמט הוא מברית"ל.
 עמנה"ז כ"ד קק"ד שאם הגומא חלקה היטב ידוע שונטון הוא ואם יש
 קוים וקמטים ידוע שנוחלי הוא נעשה (ועמנה"י נח"ל חות ק' סק"ה וצק"ה
 נח"ל לחות ק' ועדה"ש ק"ק רי"ע וצק"ז סק"ס).

כב (ה) אטום בריאה מאיוז טעם אוסרין לדעת הרשב"א ולדעת רש"י
 ורמב"ם. עמ"ש סקט"ו דעם הנשאל הוא משום שאינו יכול להניף
 על.

שאלות

- (ו) חס לר ח' ארוך מחברו. (ז) חס החקרין נחזיק יותר וורה"ל ואינו
 כמו ככ"פ. (ח) חס נפגם שיפול הריאה מעל"ע ונראה כמו ככ"פ. (ט) פגמים
 וקמטים הרגילים בשיפולי אומא. (י) חקרין וקמט שנעשה ע"י חולי. (יא)
 חס הקמט מצרייתו. (יב) הא"ך מכירין הקמט חס הוא מצרייתו.
 כב (ה) טעם איסור אטום לרשב"א ורמב"ם.

על הלצ וטעם רש"י ז"ל משום דהוי לקוחא וטעם הרמז"ס משום דסופו לנקוב וכחז הל"ש בסקע"ו: צטס ח"ט דטעם רש"י וטעם רמז"ס חד הוא משום דלקוחא סופו לנקב. (ז) האיך אנו סוברין בזה. לדידן טעם איסור אטום כרש"י ורמז"ס. (ג) האיך הוא מהות האטום ומראיתו. וזהו האטום שאין הרוח נכנס בו ואין עולה נכסוה ונחליהו עט"ז סקט"ז ובשומ"ח סעכ"ז ד"ס לו ונראה ריאה [ע"ל סק"ו שכוונתם לנועט מראה וניגלה] וקשה קלח ושיעורו צכ"ט וצכל ונקום שצווד חפילו צקולשא ובחילו צד שיהי"י ה"ל אטום (דלח כחווים דעים שאלריך שיהיה האטום ונעל"ע): (ד) אם יש להאטום מראה מוגלח. לא ווקרי אצום ואל"ל לצדוק צפכים ללחוח אס יש סס מוגלח סחחיו כ"כ הל"ט. ורל"פ ס"ק קס"ח כהנ שגס דעת השמ"ח כן ובחיו: סכ"ז סק"ג פליג ע"ז ומוכיח וט"ס דמ"ו לריך צדיקה ככיל ודין אס מקלחו יש לו ונראה מוגלח ע"ל סעכ"ג. (ה) אם יש להאטום מראה מוגלח ובדק בפנים ולא מצא שם ליחת מוגלח. ע"ל"ש סקפ"ח צטס חט"י רמ"ל ד"ס להבסיר גס צזה ונקום דחמרינן סהמוגלח נחייצט צחכו ומחליחו ונכח עליו וכ"ז וויירי סהצטר סחחיו יש לו ג"כ מראה מוגלח סמה צראה סהמוגלח נחייצט צחוכה ונעשה צטר אצל אס הצטר סחחיו יש לו מראה ריאה ורק הקרונוין יש לקס ונראה מוגלח יש לחסור משום דחמרינן וזה מהכי לנו סעשחנו ונלחח הקרונוין למראה מוגלח סוף סוף אין כאן צמה לחלוח צו האטום כ"כ חו"ז סכ"ז סק"ג צכוונח הל"ט וכ"כ רל"פ ס"ק קס"ח שלריך סהצטר סחחיו יהי"י לו ג"כ מראה מוגלח ודין אס מוגלח סס צפכים ליחה ע"ל"ש סקפ"ח וצהר"ל ס"ק קו"ג שנוכסיר אף כש"ס לו למעלה מראה ריאה עסק"ע. (ו) אם יש מקום אטום שאין הרוח נכנס בו ואין עולה בנפוחה ויש לו מראה צמקה. ע"י"ט חט"י ל"ח וצק"ח חט"י ש"י שאל"פ ש"ס לו מראה למקה מ"ו לריכה צדיקה וואטום וכן מראה מלשון חל"ש ס"ק קכ"ה ע"ש וכן רליהי צקה"ק ס"ק ע"ו סמציח כמה אחרונים סקוצרין כן ומוכיח מדברי חט"ש סקכ"ה סקוצר ג"כ כן ונפיש דברי רמ"ל סכצז דלח מקרי אטום אל"כ יש לו מראה ריאה דכוונתו רק למעט שלא יהי"י לו מראה מוגלח אצל מראה למקה יוכל להיות לאטום וכ"כ ציה אצרהס סמועלוס לא מראה אטום צמראה ריאה מוטע, וצויה כשחנה אטום מלמקה ע"ן צסוף סע"י. זה. (ז) איזה בדיקה מועיל לאטום. ינושנש היטצ סס חולי יפחחו סקמפוכוה וסעלה צנפוחה או יתן צחוכה וויס פושרין או יסיס כל הריאה צפושרין ואס חעלה צנפוחה יכסיר ונקום דודלי הי"י סס דצר וזה וקסס ולא כהן אס הרוח לצוה וילא עס הפושרין וע"ל סקיי"ח כוזה יוכל להסעהוה צפושרין. (ח) אם ע"י נפוחה ופושרין עלה האטום רק קצת ולא כלו כי המקום הזה נשאר עוד גמוך קצת משאר שטח הריאה. ונה"ז כע"ז ומחמ"י צלק"י ע"ל"א ווכסירין ונקום דוזה חזינן ש"ס סס רוח חיים ושלנע

צ"י

שאלות

(צ) האיך אנו סוברין. (ג) האיך מראה ונראה האטום. (ד) אס יש להאטום מראה מוגלח. (ה) אס יש לו מראה מוגלח וצדק צפכים ולא מל"ש סס ליחוח מוגלח. (ו) אס יש להאטום מראה למקה. (ז) איזה בדיקה מועיל לאטום. (ח) אס ע"י צדיקות חל"ל עלה האטום רק קלח וכשאר הנקום עוד כוונן קלח ונשאר"י סקח הריאה.

ב' זוקא (ערה"ש ס"ק שט"ז) ודין למה של חזרה לאיתנה הלא שפאר
 שם הלענוקה מעט ע"ל סע"ל שאוסרין. (ט) אם ע"י בדיקה הנ"ל לא עלתה
 כלל בנפוחה. יקרה הקדומין לצד צ"י הצער לנחות אולי יש שם ח"ו לית
 או דס או צער נקב או מוגל שעי"ז נאטונה. (י) אם לא נמצא שם כלום.
 יכ"ח שם חנן או קש או רוק וינפח אם יתדנד הדוק וכדומה יכסיר ור"ח
 צ"ח"פ סעק"ע וצנכה"ז כט"ז סעי"ע שאם לא עלתה צירו ע"י כל הצדקות
 הנ"ל יתחוך אחר ונקום האטום עם הצער והקמפונות קצינו כדי שיוכל
 אח הקמפון ההולך נגר האטום ויתחנן צו קש חלול וכדומה וינפח צו ואם
 חעלה ע"י צנפוחה או ש"לצנץ ע"י הדוק וכדומה יכסיר ע"ל סק"ע. (יא)
 אם מצא שם מעט מוגל בהסמפון ההוכך להאטום רחוק מהאטום.
 ר"ח"י צנכה"ז שם וצנכה"י ע"י צנפוחה ויכסיר קה"י צנ"ס צ"ח"פ דלא סומכין
 ע"י להכסיר עד ש"סיר המוגל ויכסיר. אם חעלה צנפוחה או ש"לצנץ
 כ"ל ח"ו יכסיר ואם ניכר היטב עעי"ז ח"ן יכול הרוח לצוא למקום האטום
 כחז המקומ"ע סקק"ע צנ"ס צ"ח"פ דמהני וא"ל להסיר המוגל ולצדוק כ"ל.
 וכ"כ צ"ד ח"ד סק"ח שצאופן זה גם הצ"ח"פ ונכסיר כדמסמ"ע מדצ"ו
 צס"ק קכ"א וכ"כ ח"ו"ז סכ"ז סק"ה וערה"ש ס"ק ש"ח. (יב) אם האטום
 הוא מקום רחב. כחז השפ"ד סקכ"ה צנ"ס כנה"ג ס"ר"ך לצדוק צנ"ס
 מקומות מהאטום ושעה"ע מוגל צ"ח"פ סקק"ע הקשה ע"י וכחז ש"ח"פ
 ש"ח"ך ח"ח"כ עוד צנ"ס אחר ולא ילצנץ ח"ן זה ר"ח"י שזה מנחת אוע"ס
 ח"ל יכולין לחלות טמנות שכבר נחתך צנ"ס אחר הסמוך לו וכפ"ח
 וצ"ל ח"ן יכול הרוח עוד לצוא לנקב השני ונסיים שם ה"ח"פ ש"ח"ח
 ככונה הוא ע"ס. אלא ש"ח"ח"י צנכה"י ע"י סקכ"ה סכה"ז צנ"ס מ"ח ע"י
 שכוונת הכנה"ג שמתחלה יעשה כמה ח"ח"ח"ס צק"ס הרי"ח צנ"ס האטום
 ויצדוק צנפוחה כלם כאחד ולא זא"ז וא"ל אם צנ"ס אחר לא ילצנץ ה"ו
 שם אטום ח"ל אם חתך צנ"ס אחר וצדק. צנפוחה וצ"ל ח"ח"כ חתך
 צנ"ס אחר וא"ן וצ"ל צנ"ס השני גם דעת כנה"ג שא"ן זה ס"ע"ן אוע"ס
 ש"ל דמ"ס דצנ"ס הראשון כבר נחתך הנקב ע"י הצנפוחה וצ"ל לכן
 הרוח המעט ונזעיר שהולך לשם (ש"ח"ו) הולך צנפוחי מנחת (החלטה)
 נוח לו לל"ח דרך אחר וקצ הראשון שכבר נחתך ע"י"פ הראשונה ולא
 לדחוק ח"ע לל"ח דרך חתך השני שעדיין לא נחתך ע"י"פ ודצ"ו כנה"ג
 נכונים וואד וכ"כ דע"ק סקכ"ז שהרוח שצק נקב זוע"ל וע"י צנ"ס גדול
 ומסיים שם הצנכה"י דו"ה שצנכה"י כט"ז סק"י ונסי"ג ע"י וכחז ש"ח"פ
 אם יתחוך ויצדוק זא"ז ג"כ ילצנץ מנחת ש"ח"ו חתך צנ"ס הרי"ח רק
 צקדומין וצער הרי"ח ספוגי"ת ה"ח ע"י ח"ו הסגה והעיקר כ"ח"פ חל"ע. (יג)
 לפי מה דק"י"ל רכ"מ שצ"ך בדיקה מדינא אין אנו סומכין אבדיקותג
 הא"ך אנו סומכין אבדיקותנו באטום וגם השפ"ד סקכ"ה כתב שאנו
 בקי"א

שאלות

(ט) אם ע"י בדיקה הנ"ל לא עלתה כלל. (י) אם לא נאכל שם כלום. (יא)
 אם מלא שם ונעט מוגל צהקמפון ההולך להאטום רחוק מהאטום. (יב)
 אם האטום הוא מקום רחב. (יג) לפי מה דק"י"ל רכ"מ שצ"ך בדיקה מדינא
 ח"ן אנו סומכין אבדיקותנו. הא"ך אנו סומכין אבדיקותנו באטום.

בקיאיין בבדיקה זאת. ראיתי זרע"פ ס"ק קכ"ח וכ"כ ערה"צ דל"ד זדיקא
 זאת לשאר זדיקות כי זשאר זדיקות זאלו להכשיר ע"י שאין עייניו רואים
 זו ריעומא או שאין זעלנצן לכן חייטין דזדווחיני נחמעט כח הראייה
 ואין עייניו רואים הריעומא או העלצון זאל זדיקא אטום נהפוך הוא
 זאלו זאים להכשירו ע"י זאלו רואים זעלנצן א"כ וואו לנו להוש עוד
 כי אס אהנו זמיעוט ראיינו רואים זעלנצן זודאי הרוח זא לשם ואינו
 אטום גמור וכ"כ מנה"י כט"ז קק"ז. ובזה מתורץ גם קושיא העולם כששחי
 רק רוב קיימים זלמלוס האיד אנו קיימין אבדיקותו זזה"י [זמקום שאין
 מנהג להחמיר עשמיא ככ"ח] משום זנרור הדבר שזס עייניו רואים שיש
 רוב נשחט זודאי יש שס רוב. (יד) אם נתאממה אונא שלימה ומצא בה
 מונלא יולא יצא בה ע"י המים. אע"פ זעלנצן זדיקא הרוק וחזן מ"ו כתז
 השמיא קעל"ד וזח"ש קק"ז דערפא משום דנחזעלה ונונלכ' ול"ש קק"ז וסיק
 קכ"ו כתז דלא הוי רק ק"ט ודעת זא"פ זכע"י קל"ד וזח"י סכ"ז סע"ד להכשיר
 זח"מ כזעלנצן זרוק וכדומה זאל כשאין זעלנצן אע"פ זאלו רואין שחזענוה
 ע"י מונלא גם זא"פ אוקר כיון דעכ"פ נחזעלה ונונלכחה עומח"י זק"ח אוח
 י"ח ודין לזקק כה"ג עקעל"ג קק"ד. (טו) אם יש בהאטום חוט אדום.
 דעת מהר"ץ וזח"ש זח"ש קק"ז וכ"כ זר"מ דלא ווהי זדיקא וטרפה וזפ"ד
 קק"ז וזא"פ קק"ז כחזו להכשיר זח"מ ע"י זדיקא ול"ש קק"ז וזכשיר
 רק זח"מ וזע"ה"ד דוקא וזח"ש שס וזכשיר זדיקא אף זח"מ וכן ראיתי
 זר"מ ס"ק ש"י זסס ונחת אהרן ודברי יוסף שזכשירין זדיקא אף
 זח"מ. (טז) אם יש בהאטום חוט לבן. זזה לכ"ע ווהי זדיקא שיקב
 אחוט ויזרוק ככ"ל. וכתז זא"פ קע"י קל"ז ומנה"י כ"ז קע"ח דדוקא אס
 נמלא מונלא זחוט הלזן אזי יש להכשיר משום דנוכל לחלות המראה
 זחמונלא וזס לאו יש לאקור זזה משום מראה ערפא עקל"ח. (יז) האיד
 צריך להיות הפושרין לבדיקת אטום. דעת השמיא דמותר להיות קלח חמין
 יוחר מפושרין זאל זרוחמין אוקר משום דרוחמין יכולין לזכך אף יצא גמור
 וחל"ש זס"ק ע"ז מפלפל ומלדד להכשיר זדיענד כזנדק זרוחמין ומסי"ס
 זל"ע ודין נגלד ששמוה זחמין יוחר מפושרין עמ"ש זכע"ג ושיעור חוממת
 פושרין עקל"ע קעל"ז קק"ג. (יח) אם מותר להשהות האטום בפושרין מעל"ע.
 דעת השמיא שאקור וזל"ש מתיר להשהות עד וועל"ע וזפלפל שס אולי ווחר
 גם זשה יוחר וון וועל"ע ודעת זא"פ קק"ז שזכחילה אין להשהות הרבה
 וזדיענד ששהה וועל"ע זכשיר. וכתז שס שכן נראה ונשון השמיא דרק
 לזכחלה מחמיר מחמירין דשינה זלשונו שאלל רוחמין כתז שזריך ליזחר שלא
 יהיו רוחמין וזדין זה כחזו"ל גם אין להשהות וכ' ששנע דרק לזכחלה
 מחמיר [עזח"י סכ"ז וזכ"ה"י דע"י קע"ה וזח"ש ס"ק ש"ג]. (יט) אם נחתכה
 הריאה ונמצא באחת מהחתיכות מקום אטום. אס יוכל לזדוק ע"י שפופרה
 זסנפון

שאלות

(יד) אס נחזענוה אונא שלימה וזאל זח מונלא ולא יל"ח ע"י הפושרין.
 (טו) אס יש זחאטום חוט, אדום (טז) אס יש זחאטום חוט לבן. (יז) האיד
 לריך להיות הפושרין לזדיקת אטום. (יח) אס ווחר להשהות האטום זפושרין
 וועל"ע. (יט) אס נחתכה הריאה וזנלא זחחת מהחתיכות ווקוס אטום.

במסמון ההולך למקום האטום יש להכשיר אם יצלצץ עומד לעיל סק"י. (כ)
במה נשתנה אטום מצמקה כי אטום אין עולה בנפ' וגם צמקה אינו
עולה בנפ'. בלטים הקרויין חלקים בלי שום קמעים וכווליס ובלמקה יש
בהקרויין קונוטים וכווליס אבל במראה אין שום היכר זכיהם כי גם אטום
אם יש לו מראה למקה לא ילא מכלל אטום ע"ל סק"י ועדשים סק"ש.

כג (ח) אם נמצא בריאה מקום משה. מיישינן לאטום ולריכה זדיקה ואם
נקרע או נאזר בלי זדיקה יש לאסור. (ז) אם המקום הקשה הוא
מקום רחב ונקרע במהום אחד. מותר לזדוק במקום אחר. (ז)
אם נמצא אטום על מקום רחב ומקצת מהומו יש לו פראה מוגלל.
אין מקום המוגלל מעיד על כלו ע"ל סעכ"ז.

כד (ח) כמה מיני טריפות יש בדין ריאה דדמיא לאופתא. איחא
בחולין אחר רפרס ריאה דדמיא לאופתא טרפה ח"ד בחזותא וח"ד בנשחח
וח"ד בשיעא ועוד יש שני ח"ד היינו ח"ד בנפוחה וח"ד בפחוחא שבהם יש מחלוקת
הפוסקים הראש' והרש"א סוברין כרש"י ז"ל. דהשני ח"ד הללו המה רק
פירושים לח"ד הראשונים (היינו ח"ד דכפוחה הוא פירוש לחזותא וח"ד
דפחוחא הוא פירוש לבושחא כו"ש רש"י ז"ל פחוחא קשה היינו כבושחא)
ומחמת זה לא הצתיק הראש' רק שלשה ח"ד והרי"ף והרמב"ם סוברין שח"ד
דכפוחה הוא טרפה בפ"ע ופירושו שנמלח כפוחה ולינה מחמלח יוחר כאשר
נופחין אוחה ולדעתם יש ד' מיני טרפות דדמיא לאופתא ובערוך כתב
שפחוחא היא קלה כמו חנשים פוחזים וריקים ולפי' יש ה' מיני טרפות
דדמיא לאופתא. (ז) אם הני איד המה ודאי טרפות או ס"ט. כל הפוסקים
ק"ל דהמה ודאי טרפות והרמב"ם סובר דהני ליטחא פליגי זדינא והמה
רק ס"ט [ע"ש סקפ"ד ונכ"ל סק"ה]. (ג) ריאה שקשה כעץ במשמושה.
אף כו"ש טרפה משום דסופה לנקב. (ד) אם נוקב שם יוצא דם. ג"כ
טרפה וזה נשתנה קשה כעץ מיצט דיבט אין צו לחלומות וקשה כעץ אם
מונקב יולא דם ומימי ח"ל קשה כעץ ואם חקשה לך הלל הסמיח בצעכ"ח
אוסר יבט אע"פ שמוליח דם כשמוקבין אוחה לקימ משום דהחם מיישינן
שח"ד הדם בל מנשר הריאה והקרויין בחמת נחייבצו אבל אם ידעינן שהדם
יולא מהקרויין ה"י כשר אבל נמשמש קשה כעץ אע"פ שיוולא דם מהקרויין
ג"כ טרפה. (ה) אם הריאה שקשה כעץ לא נתקטנה משיעורה ע"י
קושייתה כמו שנתקטנת ריאה משיעורה ע"י יבש. ג"כ טרפה ע"ל
סעכ"ה סק"ע. (ו) במה נשתנה קשה כעץ מאטום ומינרא. אטום יש לו
מראה

שאלות

(כ) כמה נשתנה אטום ומלוקה.

כג (ח) אם נמלח בריאה מקום קשה. (ז) אם המקום הקשה הוא מקום רחב
ונקרע במקום אחד. (ג) אם יש אטום על מקום רחב ומקלח מקומו יש לו
מראה מוגלל.

כד (ח) כמה מיני טרפות יש בריאה דדמיא לאופתא. (ז) אם הכי ח"ד המה
ודאי טרפות או ס"ט. (ג) ריאה שקשה כעץ במשמושה. (ד) אם נוקב שם
יולא דם. (ה) אם הריאה שקשה כעץ לא נתקטנה משיעורה ע"י קושייתה כמו
שנתקטנת ריאה משיעורה ע"י יבש. (ו) כמה נשתנה קשה כעץ מאטום ומינרא.

מראה ריאה וקשה קלת, ועכרה יש לו מראה מוגלח וקשה מולד, וקשה כעץ
יש לו מראה ריאה וקשה מולד ממש כעץ ולא אינו קשה ממש כעץ עקל"ה
ספיר שאל קשה נעשושור רק כבשר ל"ה יבש ולריכה נדיקה מאשוס ונמה
נשחנה חטוס מלמקה עסעכ"צ סק"כ.

כה (ה) ריאה שהיא קלה יותר מהרגיל. ע"ז סק"ח מכשיר והשוניח חוסר
וע"ל סעכ"ד שכן גם דעה הארוך, וליש ונא"פ סעקל"ז סוכרין דהוי ס"ט
ומלטקף לספ"ס.

כו (ה) ריאה שנתסמסה כבשר שרופא גוררו. טרפה ולדין שאלין
הנו בקיאים נבשר שרופא גוררו יש להחמיר בכל שינוי נריאה ללקוחה
בגון שחיה רכה ליפסק חיישינן למקומם וטרפה מקפד ודין נועל שנחמקמה
עסל"ז סע"ח ומעשה שנפלו מהריאה חתיכות שנשמ"ח כלן עסל"ז סע"ז.
כו (ה) ריאה שנמצאת נפוחה בעיקר חריות של דקל. עמנה"ז כ"ז
ונא"פ סק"ז וסקמ"ז ודח"ש ס"ק שליו דיש שני מיני נפוחה (א)
נחוספה נעניה ונעשה לבה (גישוואלין) ע"י חולי, שנזה ח"ן מועיל שום
נדיקה ואף אם רק מקלח ריאה כך או רק חוכא אחת כך ג"כ טרפה, (ב)
נמללח נפוחה כיוו שהיתה נהייה נעת נחמללח רוח שנזה מהכי נדיקה
היינו לנפוח עוד ואם נחמללח יותר כשרה ואם לאו יש לאסור. בגון דא
לריכין למודעי לחמדי' ש"צ ששכיח הדבר שנוללח הריאה נפוחה עד שח"ח
לנפחה יותר כלל וזה יוכל להתהוות ונזינוק הדם שהבהמה מושכת ננשימחה
אח הדם לחוך הריאה והבהמה זאת משכה דם ננשימחה נעת סכנר היתה
הריאה נפוחה ונחקר ונקרש הדם הזה בקנה או למעלה נסמפוטוה הגדולים
ומחמת זה ח"ן יולא הרוח ננה וגם ח"ן יכול רוח הנפוח עכשיו ליכנס
נה וכן לפעמים נמללח הריאה אינה נפוחה וג"כ ח"ח לנפחה שח"ן רוח
נכנס נה זה ג"כ נההווח מחמת שמשכה אח הדם ננשימחה לחוך הריאה
נעת שהיתה אינה נפוחה ונחקר הדם בקנה וסמפוטוה והעלה לזה לנענע
הריאה הרבה והקנה יה" למעה ואז ילא חתיכות דם קרוש ויפהחו הסמפוטוה
ויהיה הריאה כחיקונה. (ג) מה מקרי עיקר חריות של דקל. שרש של
חילן חמרים [לולב] כי על שנעים חמרים ח"ח "דקלין" והשרש המונח
נארין מקרי עיקר ונדה"ש ס"ק שח"ח כחצ שהכוונה היא על העיקר ששל
הארץ קודם שנחמילין הענפים והוא נפוח ועצמו להיות קל מכל מיני
עלים ומחמיתו מעורב עולה גרין ונעיל עסל"ח סע"ו.

כח (ה) ריאה שיבש מ"ש מבחוץ והקרוטין נפרכו בצפורן. טרפה ואין
שאלין בקיאים נזה מחמירין לאסור ח"ח ח"ן נפרך נלפון רק שנלחה
השרעוה נריאה כשמשרעט נלפון. (ב) אם השרמז חוזר מעצמו לקדמותו
בהמשך

שאלות

כה (ה) ריאה שהיא קלה יותר מהרגיל.
כו (ה) ריאה שנחמקמה כבשר שרופא גוררו.
כו (ה) ריאה שנמללח נפוחה בעיקר חריות של דקל. (ב) מה מקרי עיקר
חריות של דקל.
כח (ה) ריאה שיבשה מ"ש מבחוץ והקרוטין נפרכו נלפון. (ב) אם השרעוה
חוזר מעצמו לקדמותו נהמשך זמן מה.

בהמשך זמן מה. אע"פ שאינה חוזרת תיכף מ"מ חו לא ווקרי יצא וכשר.
(ג) אם אינו חוזר לקדמותו מעצמו א"כ ע"י משמוש בידים או עיני יתירה. אע"פ שהחזר לקדמותו היכף מ"מ ה"ל יצא ע"ל סק"ז וסק"ח.
(ד) אם אינו חוזר לקדמותו ונוקב שם ויוצא דם. מ"מ טרפה משום דחיישין סהדס ה"א ונהבסר ר"חא והקדוה"ן לצד כתיבסו ע"ל סעכ"ד ודין חס י"ט חקס יצא חו קמט ונקדעו הקדוה"ן עיכ"פ יתירה סבסו"ח כחן ע"ל סצ"ה.
(ה) אם השרטוט חוזר לקדמותו אלא שנוקב שם ואין יוצא דם. בל"ס סעקמ"ז וסעק"י וסכס"ר ועסר"ל סק"ז דוקרי ריעוה"ל. (ו) יבש שיש לו מראה מוגלג או שנמצא תחתיו מוגלג וכה"ג. בל"ס סקל"ז סח"ן מועיל להכסיר כ"י. (ז) אם מהני ביבש להשהותו מעליע בפושרין או לרככו ע"י תחבולות. בל"ס שס דכ"ז ח"ן מועיל חפילו כסידעין סהיבס נעסס כ"ס נקסס דביבס ח"ן חילוק כ"ן נעסס כ"י"ח חו כ"י"ס. (ח) אם היבש חוזר לקדמותו ע"י שהונחו בפושרין שעה או שתים. בל"ס שס סמ"ד להקל וסס"ס כל"ז לנעסס "ובדרך ח"ס"ס כחכ סח"ס היבס ח"ן כסדכ כלפון רק סכח"ס ססידעו וסזר ע"י תחבולות י"ט להכסיר וססס דביבס כזס ל"ה רק ס"ע וכן רל"ח כ"ד ח"ה סק"ל ש"ס ע"ד כמס דעוה המקילין כזס.
(ט) במס נשתנה יבש מקשה בעץ. ע"ל סעכ"ד סק"ד דביבס ח"ן כו לחלוהוה וקסס כ"ן י"ט כו לחלוהוה וסס כזס נסחכו זמ"ז סביבס כחכ ססו"ח סעכ"ד דקסס יבס הוקטן סיכורו ע"י היבסוה וקסס כעץ ע"ל סעכ"ד סק"ה סח"ף חס לא נחקטכס ג"כ טרפס.

כס (ח) צמקס הריאס כלס או רובס היינו שנקטסס ונכווצס מחסס שגתייבש הליחות שבה (קונקורדנציא). חס נעסס הלימוק כ"י חרס טרפס וססס סכן קכ"ו חכ"ל סכ"י"ח לא סדרי כריח וכחכ סח"ס סקע"ח דגזרס סח"ך ה"א לחסור לוקס כ"י"ח דכחכז ומורחכס ומחכס וכ' וסמכ"ז כחכ סימן לדכר דלכוז רכס רעס חרסס ועספ"ד סק"ל סכחכ דכזס כ"ע מוריס וחפ"ו סרסכ"ל סח"ן מועיל לזס סוס כדיקס ול"ס כסקל"ד וס"ק קכ"ח כחכ סחכוכ"ס סוכרין סלדעס סכ"ל מועיל כדיקס לזס וחס כלכרס כל"ז טרפס והל"ס כעלמו סוכר כספ"ד וכ"כ הו"ז סכ"ע. (כ) ואם נעסס הצימוק כ"י"ש. כסר וססס דסדרי כריח וסימן לדכר "ירלח ה' ססור"י ולדעס הר"ן ח"ל כדיקס כלל ולדעס סרסכ"ל לריכס כדיקס מספס מסוס ד"ס לחוס סוול סופססס גס כ"י"ח כלי רלוה וזס גרס לה הלימוק וחס כלכרס כל"ז כסר כה"ן [עספ"ד סק"ל ול"ס ססקל"ד וכח"פ סעקס"ו]. (ג) אם מותר לשחוט

שאלות

- (ג) חס מעלמו חינו חוזר לקדוהו חל"ב ע"י וססווס כידים חו עיכ"פ יתירה. (ד) חס ח"ן חוזר לקדוהו וכוזב סס ויולל דס. (ה) חס ססרעווס חוזר חלל סח"רע סכקב סס ולל ילל דס. (ו) יבס ש"ס לו וורלס מוגלל חו סנוולל תחטיו ונוולל וכס"ג. (ז) חס וסחי כ"בס להססוהו מעליע כפוסרין חו לרככו ע"י תחבולות. (ח) חס היבס חוזר ע"י ססוכסס כפוסרין סעס חו סח"ס. (ט) כווס כסחכס יבס ווקסס כעץ.
כס (ח) לוקס ריחס כלס חו כווס. (כ) חס הלימוק נעסס כ"י"ס. (ג) חס ווורר לסחוט כווסס לפכי כווסס חסרת.

לשחוט בהמה לפני בהמה אחרת. עזא"ש סעק"ס ונחמ"ז כ"ט שחטור
ואם שחט אחרת לפני ורמינהו שכתבנו אין ששה זמן מהפחד לשחיטה ובין
ששחטה ח"כ לריך לעיין ולראות אם לא נעשה ליונוק ע"י הפחד ואם נמלא זה
ליונוק ה"ל למוק ב"ח ואין נועיל בדקה לדין חבל אם נאזרה הריאה ולא בדקה
אם למוק אם לאו [חבל נוסכרות כדקה או שמיירי בגו"ט] יש להכשיר
משום דלא שכיח להלעמוק ע"י פחד וכ"כ ל"ש ס"ק קי"ד דבהנהו אחת מחלפי
חלפים חלוקה הריאה ע"י פחד ולא חסרין כדכתיב ב"ח ח"כ כשחינו
רוחין שלמוק הריאה אזי חסרין ע"י הפחד נעשה הלינוק חבל אם נאזרה
הריאה ולא רמינהו זה ליונוק אין לחוש שחט למוק משום דלא שכיח הוא.
(ד) אם מותר לשחוט עופות במני אחרים. עפ"ש סק"ד ונחמ"ז שם
שלכחלה לא יעשה כן ונדענוד ששחט לפניהם עופות אזי אם שחטן ח"כ
ואזי ח"ל בדקה חבל אם ששה יום או יומים לריכים בדקה אפשר ללעמוק
ואם נאזרה בליז יש להכשיר (ובזה יש לפתור שאלת ה"ח בופוה שלריכים
בדקה הריאה ואם נאזרה ב"ז כשר).

ל (ה) האיד נוכל לדעת זאת אם ב"א נעשה או ב"ש. מזהין הריאה
בכלי שנחובה פושרין והשקה שם ונעליע ואם ההזור לבריחה חוד
המעליע זה אוח וקמן ט"ש נעשה וכשר משום דבחייה היתה הדרי בריא.
(ג) איזו כלי צריך לבריקה זאת. בק"ז יקח כלי שהמים מהולין ונחובה
[פירוש מהמלין שחזיק המים לחוד דרך דופני הכלי משום דכלי המזיע נקדר
המים בטבע] ובחורף להיסוך שלריך להשגיח שלא יתקררו כל המעליע היינו
שניח הכלי בחוד רמז או שיתן לחובה בכל שעה ויטע רוחסין עליש
סקליה ודח"ש ס"ק ט"ז ומה שחלקו בש"ס בין כלי לנן לכלי חדום כחב
המזנים שחדום ולנן לאו דוקא הוא חלל שבזמן הש"ס היה עשייה הכלים
צלופן זה שהלכנים היו מזיעים וחדומים אינם וזיעים וכ"כ ה"ש סק"ע
דהכלי לאו דוקא רק לריך להשגיח שהמים יהיו פושרין כל המעליע כלי.
(ג) אם לא חזרה לברייתה כלל או שחזרה אחר המעליע. הוי ודאי
טרפה. (ד) אם בדקה בחמין ובריא תוך מעליע. הוי ס"ע ואם לא בריא
עד אחר מעליע ומכש"כ כשלא בריא כלל הוי ודאי טרפה. (ה) אם בדקה בקרום.
בין בריא חוד מעליע ובין אחר מעליע ובין לא בריא כלל הוי ס"ע משום דקריס
ספק מקשים ספק ומככין ע"ל טע"ג. (ו) אם בדקה בפושרין ולא היו פושרין
כל המעליע. דינו כונו דק בקרום מהחלה. ובדורותינו שאין קונוכין על
בדקה פושרין ח"כ כחלה לנו בל"ה ט"ש נעשה הלינוק כדלקון ונחמ"ז
אם נאזרה הריאה בליז מוכסרין בה"ע ח"ך הדין כשנדק מהחלה בקרום
או בחמין עפ"ש. (ז) אם צריך שיהי' פי הקנה בולט לחוץ ממם
שלא

שאלות

- (ד) אם מותר לשחוט עופות בפני עופות אחרים.
ג (ה) האיד נוכל לדעת אם ב"א נעשה או ב"ש. (ג) איזו כלי צריך
לבריקה זאת. (ג) אם לא חזרה לברייתה כלל או שחזרה אחר מעליע.
(ד) אם בדקה בחמין ובריא תוך מעליע. (ה) אם בדקה בקרום. (ו) אם
בדקה בפושרין ולא היו פושרין כל המעליע. (ז) אם צריך שיהי' פי הקנה
חוד למים כדי שלא יצאו המים לחוד הריאה.

שלא יבואו המים לתוך הקנה והריאה. חף אם יצולו המים לחוכה לליצ.
 (ח) אם נמלחה הריאה קודם הבדיקה בפושרין. אין מועיל עוד בדיקה
 משום דענין המלח לרכך ערשם סקריצ ונכנלד כה"ג ע"ל סעי' (ט)
 אם נשאר עוד קצת הצטמקת ברוב ריאה שלא חזרה לאיתנה ולברייתה
 ולמראה כד ריאות. עשוי"ח ולי"ש סקק"ד והח"ט סקט"ו דיש לאסור ודין
 לעוס כק"ג על סכ"כ שנוכסין. (י) אם אחר הבדיקה נשאר צימוק
 גמור במקצת ריאה ורוב ריאה חזרה לאיתנה ולברייתה ולמראה כל
 ריאות וכן אם מתחלה הי' צימוק רק רוב ריאה ועי' בדיקה חור
 מקצת לאיתנו ולברייתו ונשאר רק מקצת ריאה צמקה. חל"ט סקק"ח
 מכס"י. (יא) אם סמכין בזה"ז אבדיקותינו עלי"ש סקל"ז שפילו דיעבד
 שדק בפושרין ונריא חוך מעלי"ש אין סומכין אבדיקותינו וכח"ט הס"ך
 סק"ט שני טעמים דדבר (א) שמה לא נכוון כהוגן שיהיו המים פושרין כל
 המעלי"ש. (ב) משום שאין לנו בקיאים מה מקרי חזרה לברייתו וכח"ט הל"ש
 שהעיקר כענין ח' ונש"ה כח"ט בס"ק ל"ה שאם חזרה לברייתה נשעה ח' או
 שמים י"ס להכשיר גם לדין דנזמן מיעוט כזה גם לנו יכולין לכוון שיהיו פושרין.
 לא (ה) באיו אופן סמכין אבדיקה בזמן הזה. אם נראה לנו בל"ה
 שהלימוק נעשה צ"ש כגון שראינו נרחעה ולבילה וקול רעם דל"ש
 שיש לחוש שמה חירע לה גם פחד צ"ח בלי לחוש וזה גם לה הלימוק מ"מ
 סמכין אבדיקותינו ואם נאזדה בליצ כשר בה"מ. (ז) אם נראה לנו שב"ש
 נעשה הצימוק ואירע ששמוה בקרום ובריא תוך מעלי"ש. י"ס להכשיר
 חף בל"מ וסוס דנכ"ה הכשרנו בה"מ חף בנאזדה בליצ כלל לכן בדיק"ד
 ש"ס עוד ספק שמה מועיל בדיקה בקרום לכן י"ס להכשירו חף בל"מ חבל
 אם נריא אחר מעלי"ש או שלא נריא כלל אין להכשיר רק בה"מ כמו בנאזדה.
 (ג) אם נראה לנו שב"ש היא ואירע ששמוה בחמין. חל"ט שזריא
 חוך מעלי"ש או שזריא לאלתר י"י מיעוד מ"מ אין להכשיר רק בה"מ כמו
 בנאזדה עלי"ש ס"ק קי"ג. (ד) אם שחמה תיכף אחר שנרתעה. דעת
 הרשב"א שצ"ן צ"ח וצ"ן צ"ש אין חולין הלימוק נשעה קלה ודעת בה"ג
 שנפחד צ"ח ח"ש"ן אפשר נעשה חף נשעה קלה או אפשר הי' זה וקודם
 ליווק צ"ש וחרדה אדם מעכשיו שהפחדה צ"ח נהנה מוקש לחין נרפא
 עכ"פ סקק"ט. ונח"ט סקק"ג כח"ט דאפשר שגם הרשב"א ס"ל כן ועלי"ש
 ס"ק קי"ח דמ"מ אם חירע שחמה נשעה או צ"י בפושרין י"ס להכשיר.
 (ה) אם ראינוה נרתעה בייאוב"ש ביחד. דינה כלל נודע כלל מלין
 ב"ח

שאלות

(ח) אם נמלחה הריאה קודם שדקה בפושרין. (ט) אם נשאר עוד קלה
 הלימוק ברוב ריאה שלא חזרה לברייתה. (י) אם אחר הבדיקה נשאר ליווק
 גמור בנקל ריאה ורובה חזרה לברייתה או שמתחלה הי' רק רוב ריאה
 ליווק ועי' בדיקה חור מקלח לאיתנו ולברייתו וכשאר רק מקלח. ריאה ליווק.
 (יא) אם סמכין בזה"ז אבדיקותינו.

לא (ה) באיו אופן סמכין אבדיקה גם בזה"ז. (ז) אם נראה לנו שב"ש
 נעשה הלימוק ואירע ששמוה בקרים וזריא חוך מעלי"ש. (ג) אם שמוה
 נחמין. (ד) אם שחמה תיכף אחר שנרתעה. (ה) אם ראינוה נרתעה צ"ח וצ"ש.

נח לה ואין להכשיר בזה"ק רק בשעה או ז' צפושין. (ו) אם עכ"מ מסלית שנתעה בייש, כחז ד"ק צפ"ק וי"א דיש לסמוך בזה"ק אצדקוהינו (ועמ"ש צפ"ק דין עכ"מ וסלית על עגל שהוא בן ח' ימים וצפ"ק דין חס עכ"מ אומר סזה אוחו ואח בנ).

לב (ח) אם ראינוה שנתעה ע"י שארי בריות כמו שאנת ארי וקול שחל, דעת השו"מ דק' בזה"מ דיינין אוחה לנחמה צ"ש ודעת הל"ש שאף צ"ה"מ דינה כיו צ"ש ומהי צדיקה בזה"מ. (ז) אם מעצמה נולד בה חולי המפחידה, דינה כצ"ש. (ג) אם הפחידה אדם ע"י שאר בריות כגון ששיסה בה כלב ציידין (באיפ סעי' קס"ד) או הפחידה אדם והיא לא ידעה מאין בא לה הפחד או שהלעיטה אדם דבר הנורם להפחד, ככל אלו כחז השו"מ דדינס כצ"מ וספיקא שצ"ה"מ אין להכשיר רק ע"י סיה שעה או' צ' צפושין על"ש ס"ק קכ"א. (ד) ריאה שצמקה, שהכשרנו ע"י מעליע בפושין, שו"מ סע"ל חוקר לח הריאה משום כבש ור"ה צפ"ד סק"מ שחולק בזה אשנ"מ וכתב עליו לא הצינותי למה כי לא נולדתי לאחר ונהפוסקים שיאמר זה עכ"ל וחמור עליו כל האחרונים כי הלך דין זה ונזכר צפ"ק וצ"ש סק"מ (עכ"פ סק"מ וצ"ש סק"מ) ונראה שו"מ י"ש שם איזו טעות הדפוס צפ"ד. (ה) אם בהמים היה ששים נגד הריאה, צ"ש שם מכשיר רק לל"י כש"ך סק"מ סק"מ, וצ"ש צפ"ק ק"ג מכשיר אף לקדימה. (ו) אם לא הי' ס' בהמים אלא שחלפו המים תוך המעליע, עמ"ש חס' ל"ג שכתבה הריאה.

לג (ח) אם צמקה מקצת ריאה, כס' צ"ז ודין לזקק מקלה ויש שם חס' אטוס עכ"מ סק"מ. (ז) אונא או אומא שצמקה בלה או רובה, מכניסה צפושין ונזכר בזה וגם נזכר לחוק הקנה מ"ס פושין ואם ע"י לא חזרה לאיחנה ערפה, זה דינו דצ"ה"מ ונזכר צפ"ק וצ"ש סק"מ. ור"ה צפ"ק צ' צפ"ק חס' ע"י שכתב דיש להכשיר לזקק רוב אונא ושלל החומר הנזכר בלזקק אונא אחת רק בלזקק כלה ולא רובה ונזכרין דבריאה אמרו לזקק כלה ושייך לומר רובה ככלה אבל גבי לזקק אונא אמרו רש"ל והצ"ך והצ"ך לשון אונא שלימה משמע שכוונתם דדוקא אונא שלימה ולא רובה ומצ"ז סק"מ כחז שאין להקל נגד חס' ע"י דיוק לשון זה שאמרו בזה לשון אונא שלימה וכן ר"ה צפ"ק סק"מ רכ"ז דאין להקל בזה משום דצ"ה"מ צפ"ה גופא ליחא ונלח שלימה כלל רק סחם אונא.

ג חס

שאלות

- (ו) חס עכ"מ וסלית שנתעה צ"ש.
- (ב) חס ראינוה נחמה ע"י שאלה ארי וקול שחל. (ז) חס ונעלמה נולד בה חולי המפחידה. (ג) חס הפחידה אדם ע"י שארי בריות כגון ששיסה בה כלב או הפחידה אדם והיא לא ידעה מאין בא לה הפחד או שהלעיטה אדם דבר הנורם להפחד. (ד) ריאה שהכשרנו ע"י מעליע צפושין חס מותר לאכול הריאה. (ה) חס היו צפושין ס' נגד הריאה. (ו) חס לא הי' ס' אלא שהחליפו המים תוך המעליע.
- לג (ח) חס לזקק מקלה ריאה. (ז) אונא או אומא שצמקה בלה או רובה.

(ג) אם צמקה הריאה או אונא כלה או רובה וברקה בפושרין ולא הועיל. ואח"כ בדיקה בדיקת אטום היינו שחתך הקרומין לבד וברק ברוק ובצבון. השני"ח חוקר ונח"פ סעי' קע"א מכסיר נה"מ. (ד) ואם לא בצבון אלא שמצא שם מוגלא. כזה גם הנח"פ שם חוקר כשמי"ח קעל"ד דמרחצין שלא ילא הנוגלל ע"י הפושרין מוכח שגם נחיה לא היטה עמידה. ללחל ונחצטלה עומלכחה ודין חטוס כה"ג ע"ל סעכ"ז קק"ד.
(ה) אם צמקה אונא או אומא בשנים ושלושה מסומות ובצירוף כלם יש רוב. עדעיק קק"ח סל"ס מלטרפין. (ו) במה משערין הרוב שבצמקה אם בבשר הריאה או בקרומין. נח"מ ד"ק קק"ח דוועערין נגער הריאה ולא נקרומין. (ז) אם כאשר נופחין הריאה אזי רק מיעוט ריאה צמקה וכאשר איננה נפוחה אזי יש רוב צמקה. הד"ק נקמ"ח מוספק כזה ונקומ"ע קק"ג העלה שלריך לשער כשאינה נפוחה משום דגם מקום הלימוק אינו נפוחה ומהות הלימוק (עלה"ש ס"ק קס"ג וע"ל סעי' קק"ג ונסל"ה קע"ה). (ח) בצמקה אונא אם מועיל בדיקת מעליע בפושרין. הח"ש חוקר ח"ק דיעזר שחזרה לזריחה ע"י שיטה מעלי"צ בפושרין ולי"ש ס"ק קכ"ד מכסיר נה"מ דריעזר ונ"ל שניירי דדורות ראסונים שממכו חזריקה מעלי"ע. (ט) בצמקה אונא אם יש לחלק בין בי"א ובין ביי"ש. הח"ש קוצר שאין שום חילוק והלי"ש ס"ק קכ"ה כחז שאל למוק ניי"ש ונאזדה נלי"צ כשר ח"ק נאה"מ.

לד (ה) צמקה רוב אונא ונשאר בהמיעוט כמ"ד. דינה כלמקה כל האונא דלבי"ל ח"ש"ש ש"ש זה גם להקתפק שו"א נעשה ניי"ש. ודין למוק ש"ש מחמיו מוגלא שנשמ"ח כאן כחנחי לעיל קעל"ג. (ז) צמקה רוב ורדא ונשאר בהמיעוט כמ"ד. אם למוק ניי"א ח"ן להכסיר רק נה"מ ואם יש גם להקתפק שו"א נעשה ניי"ש כשר ח"ק נאה"מ עלי"ש ס"ק קכ"ה. (ג) צמקה רוב ורדא ולא נשאר בהמיעוט כמ"ד. אם ידוע לנו שנעשה ניי"א ולא נשאר לנו רק ז' קפקות שו"א ח"ן הלכה כנה"ג ושע"א חקר ורדא כשר ח"ן להכסיר ח"ק נה"מ מוסוס דהמכה נחפשט לאסור חקר ורדא ח"ן לחשבו לקפק שו"א ח"ו כשר ואם יש להקתפק שו"א למוק ניי"ש יש להכסיר נה"ע ודעת נח"פ סעקע"ג שורדא ואלכא שו"ס נלמקה.

הדינים שמכאן עד סעיף מ"א שבשמי"ח כתבתי לעיל בסעי' וסעי'.

דיני

שאלות

(ג) אם למוק הריאה או אונא כלה או רובה וברקה בפושרין ולא הועיל וברק בדיקה חטוס שחתך הקרומין וברק ברוק ומלנצן. (ד) ואם לא נלנצן אלא שו"א שם מוגלא. (ה) אם למוק אונא או אומא בשנים ובי' ונקומות ונלירוף כולם יש רוב. (ו) במה משערין הרוב אם בבשר או בקרומין. (ז) אם נעמ שנפחין הריאה אזי למוק רק מיעוט ריאה וכאשר אינה נפוחה יש רוב למוק. (ח) נלמקה אונא אם מועיל מעליע בפושרין. (ט) נלמקה אונא אם יש לחלק בין ניי"א ובין ביי"ש.

לד (ה) למוק רוב אונא וכשאר בהמיעוט כמ"ד. (ז) למוק רוב ורדא ונשאר בהמיעוט כמ"ד. (ג) ואם לא נשאר בהמיעוט כמ"ד.

דיני תר"ל לסי' ל"ו.

(א) ניקב או נגלד מעט קרום עליון או תחתון. הוי ריעוהא קהס. (ב) אם הנגלד עומד על בועא. עסל"ז נחרי"ל דעריפה. (ג) ואם עומד על בסי"ז. השמ"ח אוסר ול"ש מכשיר זה"מ נמוקוהו שוכשירין הנז"ז דקווכי כשפ"ד סק"ג. (ד) נגלד מעט על חסרון בפנים הכשר. לכאורה י"ל דלא הכשירו חסרון בפנים כזה ולא חייבו לקלקול הקרויין כדלעיל כע"כ ח"כ כשכני הקרויין קיימין משום דכל אחד ויגין על חצרו ואחד חס רעהו יעזורו שלא יחלקלו ע"י החסרון שנפנים אצל נכיד"ד שנגלד נועט קרום אחד י"ל לכאורה לאסור אלא שראיתי צדה"ש ס"ק רכ"ד שדעה הזנה ווכשיר גם צכה"ג ודין נגלד כלה על חסרון בפנים הכשר או על כשפך כקיהון ע"ל סקט"ז. (ה) אם נמצא נגלד קרום העליון פורתא בריאה דאוושא. עכ"פ סעכ"ח דערפה משום דה"ל כיקצו צ' הקרויין נחיים. (ו) אם יש נקב בקרום התחתון ועינ"פ עלה הקרום עליון למעלה כהר וגבשישות ואין מבצבץ. ד"ק סק"ח ונקמיע סק"ה ווכשירין זה"מ נשום דזה שהקרום עליון אינו נוחס צטוה עם שטח הריאה אין זה ריעוהא. (ז) אם נגלד קרום עליון ובקרום התחתון יש שם כעין קמט. חס כיכר לנכ"ח"ס שאין זה חסרון צטר אלא שנחמט הנצר ד"ק סק"צ ונקמיע סק"ג ווכשירין נשום שג"י הנגלד קרום עליון רגיל להגביה הנצר ולהכפל ולהחמט ואין זה חרי"ל. (ח) אם ניקב קרום אחד ובקרום השני יש קיד. ערפה. (ט) אם נמצא ק"ד על קרום השני מבפנים ועבר מהקרום ע"י שפשוף. ונקמיע סק"צ מכשיר כשצדק צנפי' ופושירין ולא צלצן אצל חס נחלא הקיד נוצחון אין מועיל. מה שעצר ע"י שפשוף כי חס לא כיקצ גם קרום השני ואין צח שמה הקיד וכן חס הקיד הוא כוויין ווכה ונועפס. יש לאסור משום דגם זה נועיד. סגס. קרום הצ' כיקצ ואם הקרום הצ' יש לו מרח"ד כחצ השו"מ שחס עברה המראה ע"י הדחה צמים יש להכשיר אצל חס עברה ע"י שקלפו הקרויין וגירו הנצר אין מועיל עדה"ש קקמ"ד. (י) אם הק"ד אינו בקרום הדי' עצמו אלא על בשר הריאה שתחת הקרום. ע"ש חס' מ' אוסר וכחצ שס צגס כווכה חל"ש לאסור צזה כי חס הק"ד הוא על הקרום עלמו ומילא ערפה מחרי"ל. (יא) ניקב קרום אחד ונמצא ק"ד בדופן נגדו. עח"ז סכ"ג סק"ל וקה"ק סק"ח שכתבו צצין חס כיקצ קרום החחחון ולא העליון ערפה דמדחזינן שיש צו כח לעשות ק"ד בדופן ודאי כיקצ

שאלות

(א) כיקצ או נגלד מעט קרום עליון או תחתון. (ב) חס הנגלד הוא על בועא מוגלח. (ג) ואם הוא על צמ"ז. (ד) נגלד נועט על חסרון בפנים הכשר. (ה) חס נגלד קרום עליון פורתא בריאה דאוושא. (ו) חס יש כקצ צקרום החחחון ועינ"פ עולה הקרום עליון למעלה כהר וגבשישות ואין מוצלצן. (ז) חס נגלד עור עליון ובקרום החחחון יש כעין קנוט. (ח) חס נחלא ק"ד צקרום החחחון. (ט) חס הק"ד הוא על קרום השני ונפנים ועצר ע"י שפשוף. (י) חס הק"ד אינו צקרום הצ' עלמו אלא על הנצר ריאה שתחת הקרום. (יא) חס הק"ד הוא בדופן נגד הכיקצ ונגלד.

כיקב גם קרום העליון וזין אס כיקב קרום העליון ולא החמחון ויש קיד
 בדופן גיב טרפה כי א"ח שלא כיקב קרום החמחון גיב מחין נא לשם
 הקיד כי בקרום עליון אין דם אצל עמ"ש נחר"ל קליט ס"ק קסיו שמלוי
 עורקים עס' דם זין קרום לקרום וגם בקרום העליון יש דם. (יז) גיקב
 או נגלד קרום עליון ונגדו יש נשבר בצלעות. ראיתי בליט סקמיה
 ונכל"ט סקקיד שכהב לעיין דין זה נכליו סקקיד דיש מקום להחמיר שאין
 מועיל בדיקה ונפרט בלי בדיקה ודאי יש לאסור ע"ש ונפלאהי מחד כי
 לא נמלא שם כלל דין זה ולא בשום מקום בליט ולא בשמ"ח ושם נסקקיד
 הניל מיידי רק דין מחט שנמלא מחוב בקרום אחד או שלא נמלא המחט
 כלל בהקב שכתנתי. דיכ"ס אילו. נסע"א קק"ג אצל מדין נסבר נגד. נקב
 ונגלד לא מיידי כלל ומהר"ס שחר וו"ל צנ"ג כחב לי ע"ז. דלקים ונשום
 שדין נסבר ללע נגד כיקב קרום עליון דומה לדין מחט מחוב בקרום א'
 עכ"ל וז"ע. אלא שנמלאהי דין זה נטיט קליג וכחב שיש בזה ג' חילוקי
 דיכ"ס א' אס יש עקון בהנשבר טרפה ואין מועיל בדיקה, ב' אס אין שם
 עקון כשר בזה ע"י בדיקה, ג' אס יש לחלוח שלא הי' שבר כלל רק שיהיה
 מכה או שנחבצק העלם וכעשה נפוח ולא נסבר לחלחין יש להכשיר אף
 בזה"מ (וכ"כ ע"ל נסע"ב ונחר"ל קק"ע ונא"פ סע"יג). ונדרש. ראיתי
 נסקקיע בשם חסד לאצרהם שנוכסיר בזה"מ אף כשיש עוקן בהנשבר וכחב
 שם על הנא"פ שאוסר בזה שהפריז על הוודה להחמיר כיכ בזה וכ"כ
 נחשו"י מ"ס חיים להכשיר בזה"מ ולו"ג אף כשיש גם עוקן בהנשבר וכ"כ מחמ"י
 נקו"א נחר"ל אוח ווי' בשם ונה"ל שיש. ללד בזה להקל עב"ד ח"א סקקיד
 והנעם שוממירין נק"ד יוהר ונשבר עיין נדרח"ח נקו"א י"ב. (יג) אם
 נקרע הבשר שבין הצלעות נגד נקב או נגלד קרום אחד וניכר היטב
 שנעשה מנגיחת השורים. ד"ק סק"ג ונוקמיע סק"ג אוקרין אף אס קרום
 עליון נשאר שלם וקרום הפנימי כיקב או נגלד ודינו כמו נשבר הללע נגד
 נגלד ופשוטו דלהוכסירין נשבר ככ"ל נסקקיע מכסיכ דיש להם להכסיר
 נכיר"ד בנגיחת השורים. (יד) ער כמה מקרי נגד. ענא"פ נשויה החדשות
 וד"ק סק"ב ונוקמיע סק"ג שער ד' אלצעות מקרי נגד משום דהריאה מרחפת
 חמ"ד נח"ה וצד ד' אלצעות יוכל להגיע זה נגד זה עב"ד סקקיד ודין
 כשיש נוכה או ק"ד או אדמיומה על הדופן נגד מחט נריאה עסע"א סק"ח.
 (טו) במ"ז על ריאה שנגלדה כלה או רובה. טרפה אף לדעת הלי"ט אפילו
 בזה"מ משום דכיון שהגיע ההפסד כיכ חייס"כן נגלדו מחבועל ז' הקדומין
 וקרום שעל הנועה הוא קשמי"מ וגם מחמח דנגלד כזה מעכב הנדיקה אף
 דיעבד ובכיר"ד א"א לנדוק היעז מחמח הנח"ז. (טז) אם נגלד עור עריון כדו
 או רובו ותחת הקרום תחתון נשפך בשר בריאה בקיתול. עשו"ע סח"א
 קליט קקע"ו דטרפה משום שזה שאנו מכסירין נגלד כלה ואמרינן סח"א מגין
 הוא

שאלות

(יז) אס יש נשבר כלצעות נגדו. (יג) אס נקרע הנשבר שבין הלצעות נגד
 נקב או נגלד וכיכ שנעשה ונגיחת השורים. (יד) נד כמה מקרי : נגד.
 (טו) נח"ז על ריאה שנגלדה כלה או רובה. (טז) אס נשפך בשר הריאה
 בקיתון מחמח נגלד כלה או רובה.

הוא דוקא כשיש צער מהחיו שאלו נחמזק הקרום ע"י הצער אצל
צניד"ד שהצער נשפך וכיוצא בזה לא יחסיים קרום ההחיון צלי העליון
וכי"כ ונח"י צק"ח אורח י"ז צסס הג' ונקלאלק יעדה"ש פ"ק קל"ג וניל
דהיה כשיש חסרון צפנים הכשרתה הנגלד הזה ודין נגלד משע צכה"ג ע"ל קק"ד.
(יז) נקב בכיס הורדא. לה"ר כלל ודין אס כיטל קלח מהכיס ע"ל סע"ח סק"יט.
(יח) נקב מטבח וזאב. לה"ר כלל זולח אס עומד צמקוס שמעכ הצדיקה
אף צדיעצד. עשומ"ח קע"ח שכהצ שסס יס שס ססל"כ וכדומה שמעכ הצדיקה
אף צדיעצד ערפה עכ"ל וכחצ הל"ש צסקל"ה על לשון "וכדומה" שכהצ השומ"ח
לכאורה לא ידענא מה הוא דהא כל מקוס שלריך צדיקה ודינא חין אנו
סוונכין אצדיקותינו וצדוהק מל"ה הל"ש אופן אחד היינו מחט צריאה שלימה,
וראיתי צוונח"י צהר"ל אורח וי' סעכ"ט שונל"ה אופכים הרצה לדין זה היינו
ססל"כ שערצה צווייטוך ונגלד רוצה וריאה סנימוקה וצער צלוי, ושלאפריק
וקמט ע"י חוליו, וכן ראייתי צומקמ"ט קק"ז, שההפלא גיב אל"ש שלח מל"ה
לזייר דינו של השומ"ח רק צומח צריאה ומונה שס גיב הרצה דצרים המעכבים
הצדיקה וו"י צומכין אצדיקותינו, וכן וי"ש שס הל"ש צסקל"ה דנגלד רוצה
וכן אף נגלד מחט על נקצ מוטצה וזלח ערפה מהר"ל ע"ש לא ידענא וודוע
אוסר צנגלד פורחל עס נקצ זה ונח"ל הל"ה נקצ זה חינו ריעוחל ונגלד פורחל
חין ונעכ הצדיקה והל"ה ע"למו כחצ צסק"ח שגס השומ"ח חין אוסר
סיב שילח ונגלד רק צנגלד כלה או רוצה ונשוס שעי"ה קכ"כ ח"ל לצדוק
אס הנגלד ול"ה צנגלד סורחל וודוע או כר צנקצ מוטצה וזלח אף צנגלד
פורחל ונ"ל שיש שס חיו"ט"ס. (יט) נקב שיש במה לתלותו שעומד
על בועא. עשומ"ח קע"ח וסל"ט סעכ"ט שונכ"י וראיתי צדיק סקקט"ו
וצומקמ"ט קק"כ שכהצו דלדרכא נקצ שיש להלותו צושה"ט שעל צועל קיל
עפי מנמלל על מקוס אחר שצריאה ומכסירין צזה אף אס הי' שס צידו
צל"ה כח דכיון דהצועל מהוחה יוכל לעשות נקצ אף צמחוש קל צלי כח
ודין נחמסמסה הצועל עכ"ז סע"ח סק"ד. (כ) אס נמצא נקב במקוס
משה"ט ותמנותו כנקב מורנא ואין שם תולע שכתבנו בסעי' סק"ב
שהר"ק מכשירו ונמצא זאת על ב"א. כחצ שס הר"ק דל"ה הוי חר"ל
ונשוס דנקצ זה לא הוי אף ריעוחל להלערך עלקה"ל צהר"ל. (כא) אס
נמצא נקב בריאה וסביבו אדום או שחור או לבן וקשה או שיוצא
ממנו ליחה לבינה. עשומ"ח קע"י דערפה ואין חולין אוהו צשוס דצר
ואע"פ שידוע צדור שערצה נקצ צידו מ"ח ערפה ונשוס דחייסין סניקצ
צומקוס נקצ ע"ל סע"י סק"ה וצח"פ קעמ"ח, ואס הורחל מהלצנח עיכ"פ
צח"פ סעל"ו ונכסיר ע"ל סל"ח סע"יג. (כב) אס האודס שסביב הנקב לא
נבלע בקרומין ומתקנח. חולין צמידו דאיכא לחחלי ערד"ש סיק קל"ג.
כג אס

שאלות

(יז) נקצ צכיס הורדא. (יח) נקצ מוטצה וזלח. (יט) נקצ כזה על צועל.
(כ) אס יס נקצ צמקוס ונשה"ט ומרחיחו כנקצ מורנא ואין שס חולע
ועומד על צועל. (כא) נקצ צריאה וסציו אדום או שחור או לבן וקשה או
סיולח מומנו ליחה לצנה. (כב) אס האודס סכציו הנקצ לא נבלע צקרומין ומחקנח.

(כג) אם האורם שסביב הנקב הוא בשטח רב. ד"ק סליו קק"ג ומוקמ"ע קק"ג ונכסירין כ" לא ונכהצר לוונר שהנקב מחיים הוא ונוזה נעשה האורם נעשה רב חלל אמרין שהאורם היה נלח"ה וקרה נעשה כס הנקב חל"ש חל"ש דקיי"ל שכס"ש נקודות אדוניו חייסין לנקב"ס זה רק נקודות אדוניו משום שדרך נקב מחיים לעשות נקודה אדומה ולא צאודם נעשה רב עדת"ש כ"ק קנ"ד, והשמי"ח קע"י כחצ" ש"ש נודק"ס ש"ס י"ס אורם קלח רק צוקוס הנקב ומוק"ס האדום כך ויולל מענו ג"כ אדום הולין צמיד"י דא"כא לנחלי כי כן דרכו להעשות אדום מחננת הדם נלחעורר ללחל" ורק וי" ש"ש לו קצלה מרבו יכול לעשות כן וא"ס העוק"ס האורם קשה קלח כעין אדומות מכה נפוחה שנאדם אוקרין אפילו כשהוא נעשה רב. (כד) אם נמצא בצלעות אודם או שחר נגד נקב שבריא"ה. י"ס לאסור ואין חולין אוהו בשום דבר ונשום דנקב של חל"ש אין עושה שום לקוח"ל חלל א"ס יודע צור ש"עשה ש"ס נקב חל"ש ענא"פ סעמ"ח ומוקמ"ע קקמ"ז ד"ש להכסיר צמ"ו ונש"כ כשנמלא האורם או שחר על הריאה קצ"צ הנקב שצ"ה אוק"ר חל"ש ש"ס ח"ף כסידוע צור ש"עשה ש"ס נקב חל"ש כדלעיל סקכ"א וד"ן א"ס לרי"ך לנחלה לעיין כללעו"ס נגד נקב צריאה ש"ש צמה לחלו"ה ע"ל קע"י. (כה) אם יש נשבר בצלעות בלי עוקץ נגד נקב שבריא"ה שיש במה לתלותו. ומוקמ"ע קקע"ד מנכסיר ועד"ש כ"ק קמ"ח ש"ש אוקרין צ"ה. (כו) נחב ממורנא. א"ס י"ס ככל נקב חולע ונקלחו צפנים ונקלחו צמון או סוליו ע"פ הנקב או שכלו צפנים ופיו ש"ה מנש לריאה ש"כ"ו עמוק כלל לחוד הנקב חל"ש שלא נדק א"ס מנש ויולל וי"ו לה"ר וא"ס חקר אחד מחנא"ס חלו הוי ריעותא. (כז) אם אין מספר התולעים כמספר הנקבים דהני ריעותא ונמצא עוד ריעותא אצל נקב אחד מהם שיש בתוכו תולע ומונח בו מקצתו בפנים ומקצתו בחוץ. עד"ק נחרי"ל א"ס מורנא שכחצ שמדצ"ר הל"ש קקמ"ד ונש"מ לאסור צ"ה וד"ק עלמו מנכסיר כי חל"ש שקיי"ל ש"ס אין מנכסר החולעים כמספר הנקבים הוי ריעותא וי"ו חשש הריעותא הוא רק בהנקב"ס ש"ין צ"ה חולעים לכן צניד"ד לי"כא חרי"ל סמוכים וכ"כ ט"ט בהשמות חס"י ז' דליה חרי"ל. (כח) אם נמצא נקב מורנא באופן דלה"ר ויש ע"ם נגלד מע"ס. חל"ש סעמ"ע אוק"ר משום דחייסין שנקבו הקדומין מחיים ועי"ז נחלקלל הקדום ונגלד והל"ש קקמ"ד מנכסיר וכחצ חל"ש דלכאורה לפי טעם היחר נקבו מורנא שכחצ הד"ו מוצא צמ"ך וצמ"ד סל"א קק"ז ונש"מ שאמרינן שצח"ה הצהו"ה לא נקבה המורנא רק קדום התחנן י"ס לכאורה - לאסור צניד"ד חלל ונש"מ ש"ה"מ צעלמו דח"ה טעם זה וטעמ"י היחר נקב"י מורנא הוא כמ"ש כ"צ לכן גם צניד"ד י"ס להכסיר. (כט) אם נמצא נקב מורנא בריאה שנגלדה כלה או רובה. טרפה משום דצנגלד זה ונכבצ הצדיקה ח"ף צדיעצד וכאן אין יכול לצדוק ע"י הנקב. (ל) א"ס

שאלות

(כג) א"ס האורם שסביב הנקב הוא נעשה רב. (כד) א"ס נמלא כללעו"ס אורם או שחר נגד נקב צריאה. (כה) א"ס י"ס נשבר כללעו"ס בלי עוקץ נגד נקב צריאה ש"ש צמה לחלו"ה. (כו) נקב מורנא. (כז) א"ס אין מנכסר החולעים כמספר הנקבים דה"ר ונמלא עוד ריעותא חלל נקב ש"ש צו חולע ונקלחו צפנים ונקלחו צמון. (כח) א"ס י"ס נקב מורנא באופן דלה"ר ויש ע"ם נגלד ונש"מ. (כט) א"ס נמלא נקב מורנא צריאה שנגלדה כלה או רובה.

(ל) אם נמצא נקב מורנא בריאה במקום שיש שם בפנים מחט. טרפה
עשוי דע"י הנקב אין יכול לזדקק אם הוחט לא נקב הקדומין וכן הדין
כשנמלא נקב מורנא על כל ריעוחא המעכב זה צדיקה אף דיענדי ע"ל
קק"ח ודין מחט צריאה שלימה ונגדו בחוץ יש קיד ע"ל סעי"א. (לא) אם
נמצא אודם בצלעות נגד נקב מורנא. שפ"ד כ"ק י"ח ולי"ש קקמ"ג חוסרין
וד"ק מלדד להקל כשנמלא חודם וחוסר כשנמלא נשנר ועמח"י ע"י קקמ"ה
שכחז שהצג"ל מכשיר אף נשנר משום שאין סכנא לומר שהנשנר עשה
נקב דומה לנקב מורנא ומס"ס שאין לסמוך עליו בזה עדמ"ש כ"ק קס"ז
ודין אם לריד לכחילה לזדקק צללעו ע"ל כעט"ו. (לז) אם נשתברו ב'
הקרוסין מחוץ הגפוחה. הוי ריעוחא להלכות וע"ל סעי"ה קק"ח ש"ס
כמה דעות הסוגיין דלה"ר. (לח) אם אחניף יותר מדאי נעשה בה ריעותא
המטרפת ונשתברו הפרוסין. ד"ק קקכ"ה ומקמ"ע קקס"ז מכשירין משום
דלדריבא מזה נראה שצחייה לא היחה נפוחה כ"כ. (לד) ריאה שנשפכה
בקיתון באופן שהכשרנו. לה"ר ולא"פ שעי"ז נחקה יותר מהה"ל עשמי"ח
פע"ע דכשר ולא הוי אף ריעוחא משום דחולין כל הנחקר בהנימוח משום
דהריאה ספוגיות היא וכאשר נעשה כו"ס הוקטן שיעורה כמו שלג הנימוח
למים עמ"ש קק"ז ועמ"ש צקע"כ קק"ז. (לה) אם נימוח רק מקצת ריאה
ונחמר יותר ברה"ל. הח"ש חוסר ודעת הל"ש צקק"ו להכשיר חל"כ כיכר
היעז שעי"י המקלח זה שנימוח אין ראוי לחסור כיכר ונראה מזה ש"ס עוד
א"ז חולי אחר ונסי"ס שלריד לזה חסיפה צק"ח"ס להצין שיעור הנשנר
שנימוח. וראיתי צח"ז ככ"ו קק"ח שכחז ע"ז לא ידענא אם יש צדווחינו
צק"ח"ס בזה והצלה כ"ס שהשיעור בזה עד חליה ומדייק זאת מלשון רש"י
ז"ל שכחז. לשון חל"י רקניה נשחט שעד חל"י יכול להיות ריק ע"י הנימוח
וכ"כ דל"פ להכשיר עד חליה ומקמ"ע קקפ"ד כחז להקל עד חליה רק צה"מ
(ועמ"ל סל"ז קק"ל שגס דרך צועה להחמר). (לו) ריאה שנשפכה בקיתון
ונמצא בתוכה מחט. עשמי"ח כע"מ דטרפה משום שאין שם צנר להגין על
הנקב שעשה המחט כמפוטות. (לז) ריאה שנשפכה בקיתון שנמצא עליה
נקב מסבב וזאב וכדומה. על"ש קקנ"ד דטרפה ועמ"ש לע"ל קק"ח.
(לח) ריאה שנשפכה בקיתון ועליה יש חסרון וקמט. הח"ש קקמ"ה חוסר
ול"ש קקנ"ז וקקס"א מכשיר ודין נגלד מועט על חסרון צפנים הכשר ע"ל.
סקיד וה"ה על נשפכה בקיהון. (לט) ריאה שיש בה מחט ועל הריאה נגד
המחט יש בועא או ברכ"ש. דל"פ קקס"ה חוסר מטעם דהוי כמו קיד נגד
המחט. (מ) אם נמצא אטום או ס"ת נגד מחט בריאה. ע"י פדמ"ג פתיחה
לכליה

שאלות

(ל) אם נמלא נקב מורנא צריאה במקום מרע צפנים. (לא) אם נמלא חודם
או נשנר צללעו נגד נקב מורנא. (לז) אם נשתברו צ"ה הקדומין מחוץ
הגפוחה. (לח) אם אחניף יותר מדאי נעשה בה ריעותא ונשתברו
הקרוסין. (לד) ריאה שנשפכה בקיתון שהכשרנו לה"ר. (לה) אם נימוח רק
מקלח ריאה ונחמר יותר מהה"ל. (לו) ריאה שנשפכה בקיתון ונמלא זה מרע
(לז) אם נמלא עליו נקב מטעם וזאב וכדומה. (לח) אם יש עליה הכרון וקמט. (לט)
ריאה שיש בה מחט ונגדו יש צועה או מרכ"ש. (מ) אם נמלא חוסר או ס"ת נגדו.

לסליה דערפער וועט דהאטוס או ס"ח וועכט צו הצדיקה עמר"ל סלי"ט ס"ק קמ"ז.
 (ווא) ריאה שנתרוקנה בפנים ואין בו יותר מרה"ל. דעת-הל"ש דלה"ר
 (על"ש צסק"ל) שנוטה להכשיר אף כשיש לוועלה קונט ווחולי ווחיים
 צל"ע). ורח"מי דח"ש ס"ק רנ"ג ש"ס צום דעות אוקרין ודעות ווכשירין
 ודברי הח"ש צום נחלין לכאורה קוחרין זא"ז שצב"ז זה סקנ"ה כחצ דחקרון
 צפנים ה"ר וצקלי"ז סק"ו כחצ דלה"ר אלא שוולאחי צד"פ ס"ק קכ"ה
 שמתר"ז זאח צכונה אופנים וגם צאופן זה שצכאן ויירי שחקרון הוא
 סמוך להקדונו"ן וסס צקלי"ז ויירי שחקרון הוא צעווק הצער רחוק ווהקדונו"ן
 ווחיים שדבה עלמו שאלילו החקרון קוונד להקדונו"ן ג"כ לה"ר צה"מ אזל
 אס החקרון מחזיק יותר מרה"ל אף לדעת ווכשירין צום מקרי ריעותא
 עכ"פ ענ"ד הר"ל קק"ה. (וונ) אם יש חסרון בפנים ואין בו יותר
 מרה"ל ואצלו יש סמפון שניקב וביניהם מפזיק בשר דק פחות
 מרוחב קש שסותם הנקב. רח"מי דח"ש ס"ק קפ"ה צסס אולנוס
 שלמה שולציפין לח"ל. (וונ) חסרון בפנים כג"ל וסמוך לו יש
 גשפך בקותון מעט ובצירוף שגיהם יש חסרון יותר מרה"ל וביניהם
 יש שיעור הפרש בין תר"ל. דח"ש ס"ק נק"א בחצ צסס אולנוס שלמה
 סחין ווערפין וכ"כ צא"פ קענ"ג. (וונ) אם יש חסרון בפנים יותר מרה"ל
 ובריאה זאת יש גבשישות או יתמ"ק או פיצול. עדה"ש ס"ק קס"ח
 ד"ס להקל צום וועס ד"ס לוונר שווחת סילא ווהריאה הצליטה זאח נחקר
 הצער צפנים וגם וווחת ש"ס ווכשירין נחקר יותר וורצ"ל צל"ה יש לנו
 להכשיר עכ"פ צום ש"ס צה צליטה כח"ל. (וונ) קסט בריאה אה"ר.
 אס נעקה ווחולי ה"ר ואס כיכר היעצ שווא ווצרייחו לא ה"ר ווע"פ
 שווער לקונט צוקוס סחין דרך להיות שס קונט אלא שכיכר היעצ שווחתלח
 צרייחו הוא ג"כ לא הוי ריעותא ואס ח"ל להצחין זאח ווונה נעקה יש
 להחזיר דהוי ריעותא ולא אונרין דה"ל ספק חר"ל וועס דח"ש ופמ"ג
 ועור כונה אחרונים כחצו קסס דקונט ה"ר ווושונ אף קונט ווצרייחו לכן
 די להקל נדס צוודלי ווצרייחו ולא צספק על"ש ס"ק קונ"צ : (וונ) אם יש
 קמט תחת סרכא או שאר ריעותא אם מותר למעך ולמשמש בהמט
 להשוותו לשאר שטח הריאה. עמר"ל סלי"ט סק"ע שווער לוועך ולוונר
 ולוועס צנח הקונט שחתת קסלכ"ס ולהשוותו לשאר שטח הריאה אזל
 אקור לעקור ולנחק צער ריאה וועקוס אחר להכניקו להקונט וכן הדין צכל
 ויין ריעותא שצל הקונט. (וונ) קמט שיש לו מראה אודם או שחר
 קצת יכוחלא. ל"ה הר"ל וועס דרך קונט נעשות מראות אלו ווע"ש
 צהר"ל לסלי"ט סק"ז אס שכיח צוועיני אודם וול קונט. (וונ) קמט שיש
 לו

שאלות

(ווא) ריאה שנתרוקנה צפנים. (וונ) חקרון צפנים ואללו יש סופון שניקב
 וציניהם וופקיק צער דק פחות ורוחצ קש שסותם הנקב. (וונ) אס יש
 אזל נספך בקיחות וועט וציניהם יש הפרש ט"צ אס ווערפין לשיעור יותר
 וורצ"ל. (וונ) אס נהרוקנה יותר מרה"ל ויש שס גבשישות או יחזיק או
 סילול ווגצה. (וונ) קונט צריאה אה"ר. (וונ) קונט שחתת ס' או שאר
 ריעותא אס ווחר לוועך ולמשמש צהקונט כדי להשוותו לריאה. (וונ) קונט
 ש"ס לו מרח"ד או שחר קלת כוחלא.

לו מראה לבו. ונח"י צהריל חות ווי קענ"ג וצי"א חת הנהר"ל שוועסיר
מסוס שגס ונראה לזן כעשה ונקוט וחולק עליו ואוסר חז"ל ד"ק סל"ה
סק"ג צד"ה ג"ס וצווקי"ע ט"ס סק"ה כחצו ששכיח קוטע לעשו חס ונראה לזן
לכן אס אינו לזן יוסר מהרגיל צווקטים י"ס להקל (עצ"ד הר"ל סל"ח
סק"ג). (מט) אם נשבר צלע בגד קמא. צא"פ סעו"ח וועסיר וכ"כ ל"ס
תל"ט סקק"ד חות ז' צס"ג צ"ס וגס הוא וועכיס עונו להכסיר כי חף אס
חצו לחוס שהנצבר או הווע"ד גרס לעשות הקוטע ווי"ו לא חייטינן ליוסר
וועה דחזינן [היינו הקוטע] ולא חייטינן שווא עשה גס נקצ (דל"א כהצ"ח
שאוסי צזה ע"ש חות ז') ודין אס י"ס להקוטע ונראה חדוועה ונגדו י"ס
מכצ"ד עסל"ח צהר"ל סקק"ז ווע"כ ט"ס צארוכות. (ז) אם יש עוקץ
בהנשבר שנגד החסרו וקמא. ד"ק סקל"ה וועק"ע צד"ה"ק סקב"א
אוסרין אצל אס ניכר הינצ שהקוטע מצייתו עיין וועק"ע סקק"ד שוועסיר
חף כטי"ס עוקץ צהנצבר. (ח) אטום הכשר אחר. אס הכסרנו ע"י
דנדור הדוק הי"ר ואס הכסרנו ע"י שנואל ט"ס ונואל הוי רכ"ד ונחמה
המואל עזא"פ כעקכ"ח ודעת ונח"י צהר"ל חות א' סע"י דצה"עו ח"ן
המואל מלעקף לשוס ריעותא טעל הריחא וטוס שהקרווען וועסקין צין
המואל לזין הריעווא טעל הקרווען וגס כחצ ט"ס שלדעה הל"ס לא נחצ
המואל שצאטוס חף לרכ"ד אצל ענ"ש צהר"ל לטל"ט סקק"ד על הוועה"י
טעג צזה וועל"ה"י טדעה הל"ס שמואל שצחוק האטוס ווקרי רכ"ד ע"ש
ואס הכסרנו האטוס ע"י טל"א וועה ל"ח ע"י הפוסרין ל"ה חף רכ"ד.
(י) אם נמצא גקב של אחיש על אטום: אס הכסרנו האטוס ע"י שנואל
ט"ס ונואל וכוועה קווק להקרווען כשר ואס לא וול"ה ט"ס כלוס להלו"ז
האטוס ולריכיס לצדיקה הדוק ח"י אס הנקצ הוי רק צקרווען לצד וצדק
צדוק והצן וצלזן כשר ואס גס הצבר נקצ וועט הו לא וועהצדיקה צדוק
וחצן וטרפה. (נ) אם מקום האטום שמצא שם הנקב הוי מקום רחב:
יצדוק צווקוס אחר צדוק ופוסרין על"ט סקק"ע. (ז) אטום דמוקרי
ריעותא שנמצא במצה"ח על איוו ריעותא שאינה בולמ"ת. צהר"ל קל"ט
סק"קל"ג צדין ס"ה על אטוס צוול"ח ד"ס להכסיר וועה"פ ע"ש וכן הדין
צכל מיני ריעותא טל"ח צולמ"ה שצוועדת על אטוס צוול"ה ווע"ש סקק"ז
צדין ס"כ על ח"יו ריעווא חחרה טל"ח צולמ"ה. (ח) אם האטום
שבמצה"ח עומד על בועא. ע"ש ס"ק קו"ג דטרפה. (ז) יבש הכשר.
דינו כווי למקא הכסרה. (ז) יבש שחור השירטוט לקדמותו ואירע
שעשה שם נקב ואין יוצא דם שבא"פ מכשירו כמ"ש בסעכ"ח סק"ה:
עצ"ה"פ

שאלות

(מח) קמט שיש לו ווראה לכן. (נוט) כסדר הללע נגד הקוטע. (נ) אם יש עוקן צהכסדר סנגר החסריון וקוטע. (נא) אטום הכסדר אה"ר. (נב) כש"ש נקב של אה"ש צאטום. (נג) אם ווקוס האטום שטולא שם הכקצ הוא וקוס רחב. (נד) אטום דוקרי ריעותא שטולא צוול"ה יל חיו ריעותא שאינה צולטת. (נה) אם האטום שצוול"ה עוור על ציעא. (נו) יצט הכסדר אה"ר. (נז) יצט שהזר השירעוטי לקדמותו ואידע טעסיה שם נקב ואין יולא דס אה"ר.

ענא"פ שם דמקרי ריעומא. (כח) צמקה ב"ש ונמצא שם נקב ומורנא בתוכו עם כל התנאים שיש בזה לצדד שלמעם הבי' שבכ"ב דהותר ניקבי מורנא הוא מחמת שבח"יה הבהמה מרחפת הריאה תמיד ואין יכול התולע לרחוש ולנקוב יש לאסור בניד"ד משום שריאה שצמקה מינח גייחא ואינה מרחפת ולמעם א' יש להכשיר בניד"ד. רחמי דמ"ש ס"ק קס"ה שכתב דשם שטות חיי"ס להכשיר בזה משום דעיקר כוונתו ה' כמ"ש הח"ס סק"י הנחמיו לעיל דקע"י ודעת דמ"ש עלמו שם ד"ש לחסור משום ד"ש לחוש לחומרה לשני הטעמים. (כט) צמקה במקצת אה"ר: עה"ל סל"ט סקטיו דמקרי רכ"ד לצנ"ל מיעוד מקש"כ ולהלכ"ך מיעוד לס"כ.

ס' לו.

א (ה) ריאה שיש בה בועות גדולות ועמוקות ובהם יש מוגלא או דם או ליחה הנמשכת כדבש הנקראים צמחים או שהמה מלאים רוח הנקראים כנדי (וראיתי במקמ"ע סק"ב שכתב שאין חילוק בין שמלאים רוח אף קודם נפיתת הריאה ובין שאין בהם רוח רק כשנוסחין הריאה ע"ש וצ"ע כי לפי דעתי אין במציאות כלל שיתמלא הבועא רוח עינ"פ הריאה) או שיש בה מ"ז הנקראים בועות מלשון מבע מים (וע"ש בסע"ט סק"י ע"ז) או שמלאים מים עכורים או מלוחים. כל אלו כשרים וא"ל שום דריקה דמפונות (ובארץ ישמאל חוקרין כש"ס דהם מים עכ" או כרי' או מלי' עמ"ש סק"ה). (ז) אם יש בועא דבוקה לסמפון. רחמי דמקמ"ע סק"י דשם מהר"ל שלכתחלה כוז לזהר ולנדוק בל"ד השני דפנים הקופות אם אין שם נקב ובה"ש פק"ד כתב דליח מכלו אחרונים דחש לזה ובא"פ סק"י כתב שאפילו אינה יכולה להתפרד מהקמפו ג"כ יש להכשיר. וא"ל לנדוק הקמפונות אצל אם אירע שדק ומלא נקב דמפון בלי הגנה טרפה. (ג) כמה מיני בועות יש שטרפות אפילו כשהן יחידות. רחמי דקה"ק סל"ז שכתב שיש ג' מיני בועות א' בועא ישינה שנתמקמה ביד הצורק, ב' בועא שצומחת מנגה דבוקה בריאה דפרעה ואין מונח כלום בהוך הריאה, ג' בועא הנקלפת ממקומה עכ"ל ורחמי לוור שהקה"ק חני ושי"ר שיש גם בועא אחת מעל"ע וצועא דשיפולי וצועא מוגלא על קמ"ע מצריחו שג"כ טרפות אצ"פ שהמה יחידות ואין חלל שום ריעומא. אלא שידכ"ש מהר"ס שר"ב דטע"מ סל"ז האיר עיני דל"ד הכי בועות לאותן בועות שחשז הקה"ק שהנה טרפות אליבא דכ"ע וזכ"מ באין חולק והכי בועות שהוקפתי אינם טרפות לכ"ע ויש מוכסירין אוחס

שאלות

(כח) לוקה ב"ש ומוגלא שם נקב מורנא עם כל החללים שלמעם צ' שבכ"ב יש לחסור ולמעם א' יש להכשיר. (כט) לוקה דמקלח חס"ר. א (ה) ריאה שיש בה בועות גדולות ועמוקות ובהם יש מוגלא או דם או ליחה כדכ"ש או שהמה מלאים רוח או שיש בהם מ"ז או מים עכ" וס' וק"ל. (ז) אם יש בועא דבוקה לסמפון. (ג) כמה מיני בועות יש שטרפות אפילו כשהמה יחידות.

חותם היינו נמצאים על שם פסח"ה שיש מקומות נוכסירין וזוהי נצטפולי
 על שם קע"ט דהג"ה דהוי"ה ק"ט ונוקלין נכמה דנים וגם על שם פסח"ה
 סק"ה שיש נוכסירין כל נצטפולי וזוהי על קונו ונצריהו הוי ג"כ רק
 חומלל עשומ"ה סעט"ו סכתז שאלין לדין זה שרש וכל שסחפק נזה יש להקל
 (ומילוק נכון הוא). (ד) בועא מוגלא או מ"ז או מורסא או טנרא
 שנתמסמסה ביד הבודק. אם הגיע לנצר שרופא גוררו הוי ודאי נרפה
 ואם לא הגיע לנצ"ג הוי ס"ט עסל"ו סעכ"ו. (ה) אם היה שם בידו
 בחוזק ובכח או שעומדת הבועא במיצה"ח והיו שם בידו אף בלא כח.
 אם אין זה שום סינוי לקוחא שאינה רכה ליפסק ואיננה מופסח וכדומה
 יש להכסיר משום דיש לחלום שנחמסמסה ומשה"ט עקה"ק סק"ה וענ"ש
 נמר"ל סל"ו סק"י"ט שגם הד"ק סוכר כן. (ו) בועא מוגלא הנקלפת
 ממקומה הנקרא שלפוחית. כתב הל"ש סק"צ דהוי ודאי נרפה ונוכ"פ
 שא"ח סקרוני הריאה על הנועל הרי נחלקלו הקרוניין ודאי שאלין קרוני
 הריאה על הנועל ואלין נעשה הנועל אם לא י"י נקב שצריאה. (ז) אם
 הבועא קטנה מאד ונקלפת מעל הריאה עם קרום שלישי ואינה
 דבוקה בהריאה כלל. טע"ז נקו"ח הש' כ"ה נוכסיר חצי"ש שיש זה
 מוגלא וכ"כ ערה"צ ומקנ"ע נוכסיר רק ללוי"ג וכן דלה"ח מלדד זה להקל
 חלל אם הנועל דבוקה בקרום הריאה אפילו רק נקלה אחד וחצי"ש שנקלפת
 נקל מהריאה נ"מ טרפה עדח"ש סקל"ט וסק"מ. (ח) במ"ז הנקלפת מהריאה.
 נח"פ סק"ד וסק"מ נוכסיר אם החתיה נשאר שגם טע"ש לקנן נצט"ט
 ועדח"ש סק"מ שיש כמה דעות סקוצרין נח"פ וכונה דעות החולקים עליו
 ואוסרין וכ"כ הוי"ז סל"א סק"צ לאסור ומקנ"ע סק"ה כחז לקנו"ך על נח"פ
 נה"מ. (ט) טנרא הנקלפת ממקומה. ערה"צ מלדד להקל ומקנ"ע סק"ה
 כחז דרינה נצויעא מוגלא דלעיל חך אם היא קטנה נוחד נוכסיר ללוי"ג.
 (י) בועא מלאה רוח הנקלפת ממקומה. רא"פ סק"י נוכסיר נצט"ט
 משום דזה נחמהו מליחה נצחון ואפילו כשאינה יכולה להקלף מהריאה ג"כ
 נוכסיר נה"מ משום דדלילין לוהה כמין ס"ה והוי"ז סל"א סק"צ פליג
 נח"פ ואוסר נח"מ רוח כמו נח"מ דלעיל (עדה"ש סק"ק קל"א וסק"מ ד"ה
 נוכח"ז). (יא) וואינקים הנעשים בבהמה שהיתה שמינה והוכחשה
 וסימנם שהמה לבנים ובתוכם מ"ז ואין להם כים בפ"ע. אם נקלפים
 מהריאה עונה"ז ככ"א סק"ה נוכסיר י"י צדיקה החתיהם ואפילו להאוסרין
 נח"מ הנקלפת נ"מ יש להכסיר זה משום דזה קיל טפי ונצו"ז וכתב שם
 שפ"א נעת הצדיקה ואלא צידו ז' נועות כאלו והעירין נחמה שלא ידע
 חיזהו

שאלות

- (ד) נועל מוגלא או נ"ז או נורסא וניכנה שנחמסמסה ביד הבודק. (ה)
 אם הי' שם צידו נכה או שצוונרת צוילה"ח והי' שם צידו חך נלל כח.
 (ו) נועל מוגלא שנקלפת ונוקוניה. (ז) אם הנועל קטנה נוחד ונקלפת מהריאה
 עם קרום שלישי ואינה דבוקה צריאה כלל. (ח) נח"מ הנקלפת מהריאה. (ט) ניכח
 הנקלפת מנוקומה. (י) נועל מלאה רוח הנקלפת ונוקוניה. (יא) וואינקים
 הנעשים צנהמה שהיתה שמינה והוכחשה.

אזיזו מקומן לבדוק אם חבל אם יודע מקומן כשר ע"י בדיקה תחתיהם. (יב) מברא ארובה שהוראיו הבודרים נחש. ד"ק קה"ד כתב שדרכו לנקוב בקלה אחד את קרום הריאה התחתון ובקלה השני נוקב את קרום העליון ולריך לבדוק אח"כ ואם צדק ואין שם שום נקב יש להכשיר ואם אין צד שום לחלוחית בפנים דינו כעכ"ל ודין בועל שנתקשה רובה ומיעוטה יש שם מוגלה אם יש לדונה לבועל או לעכ"ל עכ"ל קק"כ, דיני קצ"כ שצנע"מ כתבתי בחרי"ל לקימון זה וקל"ט ובכללי חרי"ל צקלי"ה, ודיני קצ"כ ב"הרתי בכללי חרי"ל צקלי"ה, ודיני קצ"כ חרי"ל קימון זה וקל"ה ודיני קצ"ה בחרי"ל ל"ה ובכללי חרי"ל.

ו (ה) אם יש בריאה תרי בדי"ט מאיזו טעם אופרין. רש"י ז"ל סובר משום דודאי מחמת נקב שביניהם עלו הצועות קצ"ו והרש"א סובר דמשום שהצועות דוחקות זא"ז סופו לשהר אחד מהם ויעשה נקב לכן לדעת רש"י ז"ל אם למטה יש הפרש אח"כ כשיעור קש אף היוצר דק שיוכל למלוא ואין כחכס ביניהם רק בדוחק גדול [בא"פ קצ"ט] ובה"מ אף רק כשני חו"ש חצי"פ שולמעלה הוה סמוכים ו"מ כשר ולדעת הרש"א להיפוך שאם למעלה יש הפרש חצי"פ שלועטה אין הפרש כשר והרמזין כתב טעם אחר משום דקים להו לחז"ל דכל בועל שאין צד נקיפה מכל לך טרפה ומטעם זה אופרין חכמי מאגנעל"ע בועל צפולי עלי"ש סקפ"ח. (ז) לדעת הרשב"א כנ"ל אם צריך למטה ג"כ עכ"פ הפרש כ"ש. דעת הח"ש קק"כ וכן משמע ונלשונו צנע"מ שלריך עכ"פ הפרש שני אחד וכ"כ מקמ"ע קק"ד והל"ש כתב צק"ק י"ח שח"ל הפרש כלל. (ג) כמאן סבורי השמ"ח ולי"ש בד"ן סמוכים. דעת השנ"ח להחמיר בשני הדעות ודעת הל"ש שאם הצועות סמוכים לשני הדעות הוי ודאי טרפה ואם סמוכים רק לדעת רש"י ז"ל ה"ל קצ"ט ואם סמוכים רק לדעת הרש"א יש להכשיר צמ"מ ועדח"ש סק"ק קכ"ג ד"ה "ועיין ל"ש שיש" הרבה דעות שקוצרין כל"ש. (ד) אם הטה סמוכים לדעת הרשב"א ועלה מראה ריאה על בועל אחת ועדיין גבוה מבשר הריאה. הל"ש קצ"ט ונכשיר אף בזה"מ. (ה) אם הטה סמוכים לדעת רש"י ז"ל ועלה מ"ר על בועל אחת ועדיין גבוה מבשר ריאה. על"ש קצ"ט וקל"ה שדעתו נוטה להכשיר ונ"מ ונקיים בל"ע אפילו כשעלה מ"ר על צ" הצועות ודעת בא"פ קעכ"ז שאם יש מ"ר מוטע שמקחמח עלה גם קל"ח צד חת הקרומין כשר וטעם דהו ל"ה הוי סמוכים זל"ז וה"ל רק כמו חקרון בפנים, וכ"כ מקמ"ע קק"כ שאפילו אם ונכוסה הצועל רק צנוקס סמוכתן זל"ז ג"כ מקרי הפרש ונכש"כ אם כל הצועל נחכסה צו"ר דודאי יש להכשיר וכ"כ ונכ"ז ככ"ז קצ"ה והו"ז קל"ז קצ"י ומנח"י

שאלות

(יב) עיכ"ל ארובה שקוראין הצודקים "נחש".
ו (ה) אם יש בריאה תרצ"ד"ס ונא"ז טעם אופרין. (ז) לדעת הרש"א כנ"ל אם לריך למוטה ג"כ עכ"פ הפרש כ"ש. (ג) כוואן סבורי השנ"ח ולי"ש. (ד) אם צק"ו לדעת רש"א עלה מ"ר על א' ונהן. (ה) אם צק"ו לרש"י עלה מ"ר על בועל א' ועדיין גבוה מצד ריאה.

והנח"י ע"ג סע"ה ודח"ש ס"ק קכ"ד. (ו) אם המה כמובים רק לדעת הרשב"א אלא שהמה דחוקים מאד זל"ז. חע"פ שולמטה יש הפרש גדול מ"מ טרפה ונפרט כשהנה דבוקים לנעלה זל"ז דודאי טרפה (על"ש סקק"י וסקק"ה) ודין אם יש הפרש לנעלה חלל שההפרש יש לו ונראה מוגלח או מוכ"ש עתל"ל סקל"ג, ודין אם נותר לנעם ולנעשנע דבוקים ההפרש שיעלה לו ונראה ריאה ע"ש סקל"ג. (ז) תרבד"ס והמה קטנים מט"ד. על"ש נס"ק ע"ז שאוסר כש"ך ושפ"ד סק"ז ודין נצט"פ שפונ"ד עס"ע י"ב. (ח) תרבד"ס ואחת יש בה מקום ריק במקום סמוכתה לבועא ה"י. עדיק סק"ז ד"ל שמוקם הריק שנייהם הוי הפסק כיון שאין שם מוגלח עתל"ל סק"ה. (ט) תרי במ"ז דסמוכי במקומות האוסרין אותם ועלה מ"ד על אחת מהן. על"ש כט"י שוכס"ר. (י) אם מועיר בסמוכי כשבדוק ושפכו להדדי. הש"ך סק"ז אוסר והל"ש נסע"יג אוסר אפילו נשפכו וגם כיס אחד להם וכ"כ מכה"ז ככ"ז סק"ז וע"ש שאוסר אפילו כשיש בועל אחת שיש לה ז' בליטות הצולט"ס לנעלה והנה סמוכים ודעת זל"ש עס"ל"ג שוכס"ר נה"מ נשפכו וכיס אחד להם וחז"ל נס"ל"ג סק"ה ונקומ"ע בגדה"ק סק"ה הסכמו לדעת זל"ש וחולקים על הל"ש בזה.

ז (ה) חרי טנרות דכמוכי. כשר כי טעם רש"י ז"ל אין בזה נושם דעכורה רגילות לבוא גם בלי נקב ולטעם רש"י אין לחוש בזה נושם דקט"ס הנה ולא ינקבו זל"ז ולא חרי טנרות סמוכים ונקרי ריעותא עתל"ל סק"ה. (ב) תרי טנרות דכמוכי ומלמעלה המה דבוקים יחד. הל"ש סק"ז אוסר נושם דחיישין שווא יתרפאו ושווא יתפרקו אחר שיתרפאו ויעשו נקב ונדה"ש סק"ה כחז נשם ונאירה עי"ס להכסיר בזה נושם דחרי רואין לא חורין (א) רואין כאילו נתרפאו (ב) והל"כ רואין כאילו נתרקו לא חורין וכן ראייתו צ"ד ח"ב סק"ג שנוצח א"ח הנולע"י וכחז עליו כי טוב הוא חלל שראיתי בחז"ל קל"ג נה"ש סק"ז וסק"ו שאוסר וטעם אחר נושם דחיישין שווא כזר נקבו וע"י הנקב נסרכו כו"ש זל"ש כה"ג נסקונ"ד לענין בועל דנחתזו כז' דחיישין שווא ז' ה"י ונסרכו וה"ל קרכל מל"ו ובשר שהחתי ונקומ"ע ונסהזרין דבריו ופונח"י נק"ל א"ח ח'.

ח (ה) תרב"מ דסמוכי במקומות שמבשירין מה מעמיהו. נושם דטעם רש"י ז"ל אין בזה נושם דנ"ז רגילים להטהוה בלי נקב נושם דאיסר לקוחא כלל ולטעם רש"י אין להוש נושם דנ"ז יש להם כיסין ויחודים וקדומים ברואים וחזקים ולא ינקבו זל"ז וגם עלולים לחזור לבדייתן טרם שינקבו. וראיתי צ"ד ח"ב סק"ג שיש כונה ונקומות שהועד עליהם אין ונהגם דנ"ז דקדומים, הצי"ח העיד על דריסק שאוסרין

שס

שאלות

(ו) אם בן דרשנ"א המה דחוקים וואר זל"ז. (ז) חרי צד"ס והנה קטנים מע"ד. (ח) תרבד"ס ואחת יש בה ווקוס ריק דבוקים סמוכה להשניה. (ט) חרי צו"ז דסמוכי שאוסרין ועלה נ"ר על א"י. (י) אם מועיל בסמוכי כשפכ"י זל"ז.

1 (ה) חרי טנרות דכמוכי. (ב) חרי טנרות דכמוכי ונלעלה הנה דבוקים יחד.
2 (ה) תרב"מ דסמוכי דנקומות שוכס"ר ונה טעמיהו.

אם [ובמחנה נקרא לחי' כחז שבעשיו וכשירין שם ועקליה סעי' חירן
ע"ז] וכן המהי' הציר על לובלין שאוסרין וכן הצלי' ועיד על גליל וזהללין
וליי' שאוסרין שם ופשוט דלין כוונתו על כל ערי ליי' כי קלחלק וגם
ויעיסקק' ג"כ מערי ליי' המה והמשכ"י וההד"ז ועידים עליהם ששם
מכשירין וההר"ל מעיד על קרחקוי שמכשירין וכן הגנ"ב מעיד על פלאג
ואגפיה והז"ע מעיד על ליסא והד"ק מעיד על ציטמלטש שמכשירין
במקומות אלו ובמדינותיו כחז מנה"ז ככ"ב סעי' שמכשירין רק בה"מ
והה"ד יחד כש"ך קקט"ו. (ג) במקום דליכא מנהג מבורר מה יעשו.
דעת השמ"ח לחסור ודעת ה"ס סקכ"ח לחסור בה"מ וסעי' יחד.
ט (ה) איהו המה הסימנים של מ"ו שמכשירין בס"מ. ע"י ש"ך סקט"ו
שכחז בשם נדיקת אחרונים שצ"ז יש להם כיס צפ"ע והכיס לנן
גם צפנים ונקלף מהרי"ה ובאשר מנקדים הצועל אין רוח יולא והמים
זכיס ללולים ומחוקים ולא מלוחים ולא מורים ולא סרוחים [ועד"ק סקיג
ומקמ"ע סקכ"ה דדוקא מלוח ממס חסור אצל מלוח קלח אין מו"ק כי גם
מ"ו דרכם להיות מלוחים קלח]. (ג) מדוע השמי"ט השמ"ח תיבת גמ'
שכתב הנ"ל וכתב שהכיס לכו בפנים ולא כתב גם בפנים. ראינו צד
ח"ב סק"ב שכחז בשם שפה אמת שטענה הוא בשמ"ח שלא כחז חיצה גמ'
ודעת עלמו כחז ש"ן זה עשה ונכוונה כחז כן כי דר"ו ג"כ לא כהז
חיצה גמ' משום דמיי' זכיס הח"לון מהצועל שהוא לנן רק צפנים אצל
בחון הוא מראה בה"ר במראה מ"ס והש"ך מיי' זכיס הלנן הנמלא בחון
כיס הצועל שהכיס זה הוא בחוץ לנן צפנים ובחון לכו כחז גם צפנים
ומר אחר חדא ומר אחר חדא ולא פליגי. (ג) ואיך כונת הש"ך במה
שכתב בס"מ מ"ו שהכיס נקלף מהרי"ה וכשמנקבין הצועל איז רוח
יוצא. הרבה פירושים יש בדבריו המהצ"ד מובא בל"פ סקט"ו מפרש שנקלף
מבשר הרי"ה שחמת הקרומין נקלף והטעם של"ך קליפה משום דחייש
שחל בדבקה לחי' קומו' והצ"פ חולק עליו ש"ן לחוש לזה משום שדעת
בא"פ (הבא"פ לעיל סעי' סק"ב) שאפילו הצועל דבוקה לקמפון ואינה יכולה
להחפד ג"כ כשר ועוד כחז שם ובסק"ד שא"ח לפרש דברי הש"ך כן
משום דא"ח כן י"י ס"ן זה סוחר לקיון שאחריו שכחז ששמןנקבין הצועל
אין רוח יולא שכוונתו ש"ן רוח יולא מהרי"ה שזה הוא וראיה ש"ן קרומי
הרי"ה עליו' ולפ"ז א"ח לפרש שנקלף הצועל ומבשר הרי"ה שצפנים ככ"ל
לכו מפרש הרא"פ את דברי הש"ך שכחז שנקלף מהרי"ה כפשוטו שנקלף
מעל הרי"ה וכהז שם שסיונים אלו שכחזו נדיקת אחרונים לאו לענין
קמוכי כחזו דק לענין דין שלפוחית שנקלף מעל הרי"ה כי הא"ך חוכל
לפרשו על קמוכי הל"ה א"ס הצועל בחוסן זה שנקלף מעל הרי"ה וכשמנקבין
הצועל

שאלות

- (ג) במקום דליכא מנהג מבורר צבועות מ"ו דקמוכי א"ך יעשו.
ט (ה) איזו המה הסימנים של מ"ו. (ג) מדוע השמ"ח השמ"ח לח חיצה
גמ' שכחז הש"ך שהכיס לנן גם וצפנים והשמ"ח כחז שהכיס לנן
מצפנים ולא כחז גמ'. (ג) כמה פירושים יש בדברי הש"ך שכחז שסיונים
מ"ו הוא שהכיס נקלף מהרי"ה וכשמנקבין הצועל אין רוח יולא.

הצוה אין רוח יולא מהריאה צוזה כראה שאין קרומי הריאה עליה ורק כדבקה להריאה כשר' אף כשהמה קמוכים לכל הדעות ואפילו אם רק צוה אחת בלופן זה והבי' יש זה ונוגל ג"כ כשר אף להשו"ח אף באה"ע ואם כשמוקצין הצוה אין רוח יולא ואינה נקלפת ונצל הריאה הלא ערפה אף בצוה אחת וזה מ"ז אע"כ שאין זה סימן לענין דק"מ כלל רק לענין שלפוחית ע"ל קצ"ח סק"ח. ובשם ל"ל ראייתו בקה"ק שמופרש שסימן זה קאי על דק"מ ומ"ז הש"ך שנקלף מהריאה כוונתו כפירוש המח"צ שנקלף בנקל מבשר הריאה שחמת הקרומין והסימן השני שכחב כשמוקצין הצוה אין רוח יולא אין סוחר לסימן א' משום דכיוונתו שאם מוקצין הצוה עלמה ונופחין אוחת אין רוח יולא מהצוה דזה סימן שקרום הצוה שלם בלי נקב וכ"כ ב"ד נשם שפה אחת. ובמנהיגו נכב"ז קצ"ח ראייתו שמופרש הסימן כשמוקצין הצוה אין רוח יולא היינו כאשר מוקצין את כ"ס הצוה אין רוח יולא משום שאלא הוא על כל גדולתו עם וי"ס ואין בו ווקוס ריק [שדרך ווקוס ריק להיות בו רוח] וכ"כ גם ווקמ"ע סקב"ד וגם לפירוש זה אין סתירה דנא"פ הניל. וברס"ג ע"ל ראייתו בקצ"ח דר"ה שם מראה ריאה שכחב ש"ס ונביהין ש"ל ואין רוח יולא שזה ג"כ סימן שו"ז הוא כי ונוגל יש לה רוח רע ומוקיים כס וז"ל אלא שקשה לשנש כל הספרים. חבל בקפר ב"ד ראייתו בח"צ סק"צ שהועב צע"כיו גירסא זאת ש"ל רוח. (ד) אם לא בדק בסימנים וגם לא טעם המים. ערפה. (ה) אם טעם המים ומובים המה ולא בדק בסימנים הנ"ל. דעת השו"ח לחקור והל"ש מכשיר (ו) אם טעם המים ומובים דמה ובדק בסימנים ולא נמצא כראוי. גם הל"ש חוקר. (ז) אם לא בדק המים ונשפכו ועתה בודק את הכים בלשונו ואין בו שום טעם מלוח וכדומה. אע"פ שהאומדנא נוטה כה"ה מ"ז מ"ח כתב הד"ק סק"ד ווקמ"ע סקב"ג שאין מועיל גבי קמוכי חבל צע"כיו וצמח"ע מועיל. (ח) כשבא למעום המים איך יעשה. לא יעשו רק בלשונו ולא יכניס להגרון דשמה יולאו שאינם מ"ז וח"ך אוכל יעשו לו טעם חקור עמנה"ז ככ"ז קצ"ח ודח"ש ס"ק קמ"ח וגם לא יקנוח את הצוה נסכין רק נקון כי הפכין ממלח המים וכן לא יחנס בידו רק בכלי כי ה"ד מנורה המים. (ט) תרי בועא דס' שבאחת יש מונלא ו שניה יש מ"ז שנבדקה בכל הסימנים. דעת השו"ח ענין קמוכי דקצ"ח וזין קמוכי דהרשניא אין להכשיר רק בה"ע ושה"ד כי שמה אין חנו בקיאים בין לילי ללל לילי והצוה ונוגל ונעיד על הצו"ח שאינה מ"ז ודעת הל"ש סק"ל דלא מיישינן שמה אין חנו בקיאים בלילי וראיה לזה דהא חנו קמוכין אבדיקותינו נחננו"ז דקמוכי לכן קוצר דקמוכי דקצ"ח ז"ל כשר אף באה"ע משום דמ"ז אינם נאים ונקב וליכא טעם קצ"ח וקמוכי דקצ"ח ר"ש לחוש לתפוקה אין להכשיר רק בה"ע כמו כל קמוכי דקצ"ח.

חרי

שאלות

- (ד) אם לא נדק נס' וגם לא טעם המים. (ה) אם טעם המים ולא נדק נס' ומים. (ו) אם טעם המים ועוזים הוה ונדק נס' ומים ולא נולא כראוי. (ז) אם לא נדק המים ונשפכו ונהכים אין שום טעם מלוח וכדומה. (ח) כשנא למעום המים איך יעשה. (ט) חבדים שנאחת מונלא ובטחיה מ"ז,

(י) תרי בדים שבאחת יש מוגלא ובשניה מ"ז ולא הספיק לבדוק בכל הסימנים של מ"ז רה טעם המים והמה טובים. דעת השו"מ שזוהו ודאי יש לחוש שחדל ונעידה לחברתה שלא נדקה ספיר ודינה כמו בסק"ק הקודם שאין להכשיר רק בה"מ ושה"ד ודעת ל"ש בסק"ל שאף בזה לא חמירין חדל ונעידה על חברתה ודינה כמו בסק"ק הקודם ודין אם היו כונה מ"ז דסמ"י ונדק אח הכונן ודין שנכח דסמ"י שנדק הכונן עסקי"ז. (יא) בועא וסנרא דסמ"י. דעת השו"מ קע"ה שאלו קמ"י לדעת הגשמי"ה ערפה ושום דהטנח מחנות קשיחה מנקבת הנועה ואם המה קמ"י לדעת רש"י ז"ל ומלמעלה המה פרודים כשר בה"מ ואם גם למטה יש הפרש עכ"פ כחוש"ה כשר אף בה"מ ודעת ל"ש דדינא כזועא מוגלא עם במו"ז דלעיל בסק"ק. (יב) תרבי"ם שיש באחת מוגלא והשניה מלא רוח: מנה"ז ככ"ז קע"ה מכשיר בה"מ ח"פ שהמה קמוכים לכל הדעות ואפילו במקום שאין מכהב מזורר להכשיר במו"ז דסמ"י וי"מ יש להכשיר בזה בה"מ. (יג) תרי בועות מלאים רוח דסמ"י. דינס כמ"ז לכן במקומות שמכשירין במו"ז דסמ"י יכשירו גם בזה וי"מ והש"ך סק"ט דל"ד מ"ז למ"ר משום דמ"ז שייך לקרוחם בועות כדכחשו "מים חצעה ח"ש" אבל במו"ז אין שייך לקרוחם בועות עכ"ל כחז ע"ז הח"ש סק"ט וז"ל חיימה הלא פירוש מים חצעה ח"ש הוא קע"ה ח"ש שמרחיח המים ונעלה המים אצבעות ואל"כ הלא אצבעות אלו מלאים רוח הנה כידוע, וע"כ שגם מ"ר נקראים בועות ע"ש עוד מ"ש בזה. (יד) במו"ז שנמצא בתוכה מעט ליחה עבה כמוגלא. פני יהושע וקיל שדינה כמ"ז ונח"ה סק"ט מציאו וחולק עליו וכחז דכל ש"ש בזה קלה מוגלא ונקרי בועא מוגלא וכ"כ ד"ק סק"ג ע"ש, וננה"ז ככ"ז סק"ז כחז דדינה כמ"ז והנעט מוגלא שזה אין נזיק כלל ושום דרחוק המליחות הוא אף בדבר הלול ווסקון כשעונד זמן רב שלא יחקנן לנטה ח"ז עיכורה מעט ומכשיר בזה בה"מ ושה"ד ע"י שאל"ה וננח"ה ע"ז סק"ה ונח"ה ח"ה המנה"ז ונסיים בל"ע אם להכשיר אף בה"מ ושה"ד.

י (ה) מורסת שבריאיה כשהמה סמ"י זל"ז. כשר ואפילו כשיש בועא אחת עם מוגלא קמוכה מורסת ג"כ כשר ודין חרד"ס שעלה עליהן מ"ר שצנע"ה כחן כחצ"ה לל"ל בסק"ט ודין ביעוה בשיפולי שעלה עליה מ"ר עקע"כ ודין בועא חדל ונחכ"ה שעלה עליה מ"ר ענ"ש בסק"ג ובספרי דחו"ה בארוכות ובועל"ע שעלה עליה מ"ר כחז כחן הל"ש שהם להכשיר ומשנע לבחורה שוכשיר אף בה"מ ח"ה שבסק"ק סק"ו מסיים שאין להכשיר בזה רק בה"מ וכ"כ לקע"ה קע"ה והנח"ה סק"פ וננה"ז ככ"ז סק"ז מסיים ונכשירין אף בה"מ.

יא דיני בועא דעכ"ה קמ"י שנכ"ה זה עיין בסק"ט קי"ה.

עכ"ה

שאלות

(י) חרד"ס שנחת מ"ז כח"ל ח"ה שלא הספיק לבדוק המ"ז בכל הסימנים רק טעם הנו"ס ועוזים המה. (יא) בועא ועכ"ה דסמ"י: (יב) חרד"ס שנחת מוגלא ובשניה מ"ר. (יג) חרי בועות מ"ר דסמ"י. (יד) במו"ז שנוכל בחוכה ונעט ליחה עבה כמוגלא:

י (ה) מורסת קמ"י ח"ה:

יב (ה) טנרא שלא בדקה אם יש בה טפת ליחה ובמשמוש הוא קשה כטנרא שבשמיח כאן עתר"ל סק"ב. (ז) אם בדקה ומצא בה טיפת מ"ז. דינה כו"ז לכ"ע ודין אם ונלא זה קלח ונוגלל והיא קווכי לאיזו ריעותא עתה"ל סס. (ג) היכא דטנרא חמור מבוועא כגון טנרא נגד בועא בבי אונות או במ"ז עם טנרא דסמוכי שלדעת השמיח חמור דינו מדין במ"ז עם בועא מוגלא דסמוכי ומצא כטנרא הוואת טיפת ליחה עבה או מ"ז. עלי"ש קק"ו שכתב חע"פ שזדק ונלא זה טיפת ליחה מ"ז דינה כטנרא משום דמ"ז קשה היא ונוקצת את הצועה ולכאורה ה"י נראה לומר שלפי טעם זה לאו דוקא טיפת ליחה והיא חס ונלא זה טיפת מ"ז שג"כ קשה היא ונוקצת חלא די"ל דמ"ז קופה להחריפהו טרס טינקו. (ד) במ"ז או טנרות דסמוכי שאנו מבשרין אם צריך לבדוק כל הבועות או הטנרות או סמכין ארוב. לכחלה לריך לצדוק כלס ולא קווכין ארוב הן צמ"ז והן צנכרות וצדיענד שזדק ארוב ונאזדה הריאה זזה יש לחלק שצנכרות קווכין ארוב ואמרינן מקחמא כלס כחקשו לגומי וצמ"ז לא קווכין ארוב שזדק משום שצקושי סחירו לסמוך על צדיקוהו צמ"ז אף צדיקה כלס משום די"ל שחין חנו צקיאס היעז צין לילי ללא לילי ע"כ חין לסמוך ארוב ועוד משום שחין דרך צמ"ז להחלקלך צפ"ס אחד רק נעט נעט ויש לחוש שווא הנויעוט נחלקלך. יג (ה) אם נמצא בועא אחת דמתחזי כתרתי שיש כמין סדק בתוכה. לריך צדיקה לראות אם שפכי להדרי שווא נראה שחמה היא וכשרה ולא אמרינן דהוי קווע על צועה וטעם דדרך צועה לעשות קמטים (עמק"ע קק"ז) ועומ"ש צהר"ל קק"ח צדין צועה על צועה כה"ג. ואם לא שפכו מזה לזה מוכח ששחים היו ונדקו יחד וטרסם הן לרש"י ז"ל וטעם שודאי נחמנו נקצ שצריאה עלו הצועות והן לדעת רש"י וטעם דחע"פ שזדקו יחד מ"ז יש לחוש להחפרק וטעם דדרך הצועות להחרחז וידחקו זא"ז וחפרק עלי"ש קקמ"א. וצמ"ז קל"צ קק"ו ד"ש זזה גם לחוש שווא שכים היו ונקצו זא"ז ונדקו זל"ז ולכחלה לריך לצדוק גם אם יש סס כיס אחד וצדיענד שלא צדק ע"ל קק"ה. (ז) אם בדקה ולא שפכי להדרי. חע"פ שנסח אח"כ צאהה ועלה גם השל"י או שוילל וויס צאחח ונחמלא גם השנ"י חין מועיל וטעם דכיון דהמוגלא לא ילאה ונשכיהם דרך נקצ אחד מוכח ששכיהם הווא חלא שנקוצים וזו לזו ודרך סס הולך הרוח או הוויס עזו לזו (ג) אם בדהה ולא שפכו ונמצא שם רק כיס אחד. דעת הל"ש דצזה אף כיס אחד חין מועיל ומנה"ז ככ"צ קע"י כחז שחא יש כיס אחד וחין צו טעם מקץ מנדיל יש להכשיר משום דאמרינן קזה שלא שפכו זל"ז הווא משום דהמוגלא עזה ונחעכצח וולשפך מוזל"ז חלל צאחח אחת הווא וצא"פ

שאלות

יב (ה) טינרא שלא בדקה אם יש בה טיפת ליחה. (ז) אם צדקה ונלא זה טיפת מ"ז. (ג) היכא דטינרא חמור וצועה ונמלא זה טיפת ליחה או מ"ז. (ד) צמ"ז או טינרות דמ"ז אם לריך לצדוק כלס או שסמכין. ארוב: יג (ה) אם נמלא צועה אחת דנוחכ"צ טיש כו"ן סדק צחוכה. (ז) אם צדק ולא שפכי להדרי. (ג) אם צדק ולא שפכו להדרי ונמלא סס כיס אחד.

ובח"פ נספכ"ט כהנ ש"ס ואלא רק כ"ס אחד ח"פ ש"ס צו מסך המזדיל
אלא שהמקד המזדיל ח"ן המזדיל ונפסק ע"פ כולה היינו שנשאר חלול
ונקצ מזה לזה ע"י הולכין מ"ס או הרוח וז"ל ג"כ י"ס להכשיר נה"ע
וטע"ד. (ד) אם בודק ושפכו להדרי ואח"כ נמצא שיש שם ב' כיסין:
טרפה משום דכ"י הכיסין מעידין ששחים המה וזה שפכו הוא משום
דנקוצין הן (השמי"ח מקיים כאן וז"ל: משום דנקוצין הן וצועל שנקצה
טרפה, ע"ל. והרמ"ח נקל"ט הקצה על לשון זה שכהנ "צועל שנקצה
טרפה" וכתב מה ענין צועל שנקצה לכאן הלא צועל שנקצה שטרפה הוא
מטעם שנקצו קרומי הריאה שעל הצועל רגל נכאן נניד"ד כל החשש צ"ה
הוא שחיישין בהצעות נקוצים נפכים וז"ל ושם נפכים ח"ן שם קרומי
ריאה כלל, ונוהרן שם שהשמי"ח כהנ לשון זה לדוגמא דכוון צועל שנקצה
טרפה עמוח שניקצו קרומי הריאה וח"פ ש"ס הצועל קוחס וח"ן רוח
יולא מ"מ טרפה הי"נ נניד"ד שחשש הנקצ הוא צ"ן הצעות חיישין שנקלע
צניהם קרומי הריאה וניקצו וז"ל וח"פ שאין ונלכז ע"מ טרפה. (ה)
בדיעבד איזו בדיקה בעבב בחדא ומכ"ת. דעת השו"מ וז"ל שצדקה
שפכי מעבב. ש"ס לא נדק א"ס שפכי ח"פ שצדק אח"כ והיה כ"ס אחד
מ"מ טרפה משום דחיישין. שו"א לא היו שופכין ז"ל ועכ"פ מוה"י עוד ש"מלא
מ"ס נאחח אי ינפח נאחח וא"ס יחולל גל השכ"י כער וצדקה כיסין ח"ן
מעבב דזיענד ועושה"כ לע"ל נקצינ ש"ס נאחח ומוה"י (ו) במ"ז חדא ומכ"ת.
אפילו נוקווחו שוכס"רין צו"ז דכו"י מ"מ אוקרין צ"ה א"כ שצדק ושפכי
כ"ל (ז) מנרא אחת ומכ"ת דעת הל"ש דהוי ק"ט שח"ה היו צ' צועיח
ונהרצו ונדנזקו ולח"כ נהקצו ונהידי"ס להפסד וניקצו וע"ל קק"א מ"ש
צ"ס חו"ז ונפטר ח"פ ונכסיר ונ"ס דחרי רוח"ן לא חומרין ע"ל קע"ז
קק"ז וכ"כ ונקו"ע קק"ט להכשיר צ"ה וע"ש שחולק ח"פ גם על מה
שכתב צ"ה שח"ה נצדיקה כי וז"ו אפטר לנקוב ונש"י לריה ויוריק אח
המוגלח ואח"כ יוגלח מ"ס נאחח וא"ס יחולל גם השכ"ה יכסיר כוון שח"ס
עלמו מכסיר נצדיקה כז"ח צצועל שלא נצדקה א"ס שפכי עמוח"י נקוי"א
ח"ה ח' ונחז"י קל"ז קק"ו ונצד"ש קק"ח. (ח) בועא דמכ"ת שעלה
עליה מראה ריאה ועדיין גבוה מבושר הריאה. דין זה לא הזכירו לא
השו"מ ולא הל"ש ולענ"ד נראה דיש להכשיר וכן השנתי להשו"ז וז"ו כו"ר צ"ל
מקלו"ש"ן והטעם צ"ה ע"י נפכ"י דכ"י חו"ח נקוי"א ק"יג נאחכות כצרות
ישרות נצד"ש. (ט) וא"ס עלה מ"ר ש"ס רק ע"י מירוס ומשמוש.
המקמ"ע הכיה נצ"ע ודעת הל"ש ע"ש ש"ס נקוי"א שוטע"ע ונצד"ו להכשיר
ח"ה נפכו"י כה"ג ונפטר נחומ"ר ע"ש.

יד דיני קע"ף זה שנשמי"ח כחנתי נקוף קע"ף י"ב ע"ש.

טו (ח) דיני בועא מוגלח או מ"ז שעומדת על קמט שבשמי"ח כאן
עת"ל

שאלות

- (ד) א"ס נדק ושפכו ונוגלח ש"ס צ' כיסין. (ה) דזיענד איזו נצדיקה מעבב.
(ו) צו"ז חדא ומכ"ת. (ז) עינח אחת ונוחכ"ז. (ח) צועל דמכ"ת
שעלה עליה מ"ר ועדיין גבוה מבושר הריאה. (ט) וא"ס עלה מ"ר ש"ס ע"י מו"מ.
טו (ח) דיני צועל מוגלח או מ"ז שעומדת על קמט.

עתר"ל סק"ג. (ז) בועא מוגלא או מ"ו שעומדת באונא עליונה דימין מגבה. אם עומדת במקום ששם יחוי"ג כשר לכ"ע כו"ש נקל"ה קע"ח י"ש לחסור זאה"מ אפילו הצועא הוא מ"ו וזה"מ י"ש להכסיר חף צמוגלא ואם עומדת במקום ששם י"ש פלוגתא ציתו"ג י"ש להכסיר צניד"ד חף צמוגלא חף זאה"מ משום דכללל הוא דכל מקום שזכר צה"מ וי"ש עוד ספק י"ש להכסיר חף זאה"מ וצכ"ח י"ש ספק שז"ח ח"ן ש"ס דומה על"ש סקע"ד. (ג) אם י"ש בועא באונא זאת מקמא במקום שמתחכך בגרירת. דינה כמו שעומדת מנגה במקום שיתחייב כשר לכ"ע: (ד) אם עומדת הבועא שם מקמא בתוך החריץ או אף קצתה תוך החריץ או שעומדת בועא בחריץ הורדא. אם הצועא מוגלא ערפה חף צה"מ ונעם שטנע הצועא להגזיה ונעם הקמט להקמט וע"ז תחפרק וגם נעם מחמה שכלה כחרי צד"ס (על"ש סקס"י) ואם הצועא מ"ו כשר חף זאה"מ משום דצועות מ"ו דסמוכי ממש ג"כ רבו המכסירין ומכ"כ צניד"ד שרק נראה כסמוכי ולא סמוכי ממש ונעם השמ"ח שטנע הצועא להגזיה וכ"ל לא שייך בזה נעם שטנע מ"ו להחפראות עמר"ל סקע"ז. (ה) בדינים אלו אם מהני כשעלה מ"ד על הבועא: י"ש להכסיר אם עלה מ"ד ע"י נפ" או ע"י מו"ו וד"ן צועא על קמט ויכר שהקמט נחמה ע"י שקמטה הצועא אם צשר הריאה קציבה או שנחמה הקמט ע"י שנחמה הצועא עמר"ל סק"ח כ"צ כ"ג:

צו (ח) אם נמצא בועא עומדת ער גב הריאה והיא גדולה כפ"ד. אם נקל"ה מהצו"ה נכנס לצשר הריאה ח"י אפילו עומדת סמוך לשדרה נגד האונות ג"כ כשרה משום דדרך צועא כז"ח להכסף לחוך הריאה ולא תחפרק ואפילו אם מניחין היד עליה אינה נכפפת לחוך הריאה מ"מ כשרה משום דאמרינן שנח"ה הי"ה נכפפת (צמקמ"ע סק"ג) ואם ח"ן מוצועא כלל חוך צשר הריאה ונראה רק כדצוקס להריאה ח"י צכל ווקוס שעומדת מנגה אפילו אינה סמוכה להשדרה ג"כ ערפה משום דקופה להחכך צללעות או צשדרה ותחפרק. (ז) אם הבועא זאת פמט"ד. השפ"ד סק"ג מכסיר ודעה צא"פ צפעלי"ה לחסור חף צפמט"ד וחף צמ"ו (עצ"ד ח"א סק"ג) וד"ן אם עומדת צועא על גב הריאה. במקום שסמוכה לשדרה נגד האונות ע"ל סעכ"ח שאסרינן חף כשהוא פמט"ד וחף אם נקל"ה ונמנה נכנס לחוך הריאה ע"י אסרינן מחמה צצ"פ. (ג) אם נמצא מקמא בועא בזאת שאין מסנה כלל בתוך בשר הריאה. מדצרי השמ"ח שכתב צעומדת מנגה שערפס משום דקופו להחפרק צללעות נראה מזה צצניד"ד מכסיר משום דח"ן לה צמה להחכך ש"ס וקמא ח"ל שריח"י צצא"פ צפעלי"ה שאוסר בזה אפילו כשהצועא צמ"ו וצמקוס ש"ס מכהג להכסיר צה"מ כח צ"ס שיעשו כמנהגם עצ"ד ח"א סק"ג:

דיני

שאלות

- (ז) צועא צאונה עליונה דימין: (ג) צועא צאונה זאת וקמא. (ד) צועא צאונה זאת וקמא צחוך החריץ או קלחה צחריץ או צועא צחריץ הורדא: (ה) צדינים אלו אם עלה על הצועא מ"ד: (ח) אם נמלא צועא על גב הריאה גדולה כע"ד. (ז) אם הצועא זאת פמט"ד. (ג) אם נמלא וקמא צועא כז"ח ח"ן מנחה כלל צחוך צשר הריאה.

יז דיני חרי צועות או עכרות שבשתי חוכות זכ"ז שבשנתי"ח כאל עתה"ל סק"מ"ח.
 יח דיני גרז ושחין או כיורין וקודות על צועה או עכרה שבשנתי"ח כאל
 עתה"ל סק"ד ודיני נקב ונגלד על צועה שבשנתי"ח כאל עתה"ל סק"ח.
 יט (ה) אם נמצא בועה בשיפולי ריאה. חט"פ שזקלה הצועה נכנס
 לבשר ריאה וז"ו טרפה ומהות שהנוגלה מוכזרו וחפיק וגם מועט
 דומחזי כחצד"ס על השטח ועל השיפול וע"ל סע"ו שבחצתי בשם הרמז"ן
 טעם לא"סור צועה דק' משום דכל צועה שאין צער וקופה מכל לר טרפה
 ומוטעם זה אסרו חכמי וואגענלי גם צועה צשיפולי ויש כפ"ו צין העעמיס
 שאס יש חרי צו"ז דקווכי [צמקוונות שוכסירין צו"ז דקווכי] ולחת מהן
 עומדה צשיפולי שא"ח שטעם הא"סור צצ"פ היא ומהות שהנוגלה מוכזרו
 וחפיק יש כאל חר"ל וא"ח שהטעם ונשום דומחזי כהצד"ס אין כאל חר"ל
 משום שסניהם ונשם אחד ועתה"ל סק"ז דעות האוסרין צזה ודעות המכסירין
 צזה אפילו כשסני הצועות עומדות צשיפולי. (ז) כסה היא שיעור גודל
 הבבש"פ שאוסרין. ל"ש סק"פ"ו וד"ק סק"ל"ז ויוקמ"צ ס"ק ס"צ אוסרין אף
 כשהצועה פווע"ד וצדה"ש ס"ק קפ"ה כחצ צס"ס ל"ל המדש צצה"ו וגם יש
 עוד קפי"ן להכסיר יוכל ללך גם דעת הצ"ח שוכסיר צצ"פ פוולא"ג
 ג"כ לכ"ף היחר וד"ן חצד"ס סקטניס ווע"ד ע"ל סע"ו. (ג) אם הבועה
 עומדת רק על השיפול וקטנה עד שאינה נראת כלל לא מגבה ולא
 מקמא כשמכ"ט בשטח הריאה. הל"ש סק"ל אוסר צזה וועטם
 שהנוגלה מוכזרו ווע"ז חט"פ וולד להכסיר צזה ורלח"י צצ"ד ח"י סק"א
 שנוציח חט הע"ז זה וכחצ עליו שאין דצרו נלחין צזה. (ד) אם יש חו"ש
 אחד שמקיף על כל שטח הבועה ברוחב האונא שזא הוגבה עורו.
 כשר ואע"פ שצסחרי שיעורי הפרש צעי"ן רוחצ קש וצצה"ו עכ"פ רוחצ צ'
 שערות חצל צזה דכל הא"סור הוא ונשום ונרע"י דומחזי כחרי צד"ס סגי
 צחו"ש אחד ואפילו לטעם הרלשון ונשום שהנוגלה מוכזרו ג"כ סגי צחו"ש
 אחד ונשום דגם צחו"ש אחד יש לה ווקוס להתחזק ולהתפשט ועל"ש סק"ל"ג
 וסק"ל"ד דכל זה וויירי השנתי"ח רק צלופן שעל עוצי השיפול אין נלחח כלל
 הצועה או אף שנלחח חלל שאינה גבוה רק שזה כוונתה ואינה צולעת
 שם כלל לכן סגי כשיש על החוד [שהוא ההפרש וההצדל צין השעה לבין
 השיפול] חו"ש אחד שלא הוגבה עורו לעלות כונו הצועה [וצלופן זה ילוי
 הד"ן שכתב הל"ש צסעכ"א שהחוי"ש יש לו ונראה ונוגלה] חצל חס הצועה
 צולעת גם צשפילה אין ווע"ל החוי"ש שעל החוד חלל לריך חו"ש צשר על
 צליטת הצועה צחחחיתה ופשוט צצלופן זה לא ילוייר סיה"י להחוי"ש ונראה מוגלה
 משום דל"כ וזה כשחנה החוי"ש וכל הצועה חס גם לו יש מראה ונוגלה כונו כל
 הצועה. (ה) אם החוי"ש המקיף עומד לאורך האונא היינו מגבה לקמא. אין
 מועיל

שאלות

יט (ה) חס נמלא צועה צס"פ ריאה. (ז) כונו הוא שיעור גודל הצצ"פ
 שאוסרין. (ג) חס הצועה עומדה רק על השיפול וקטנה עד שאינה
 נלחח כלל לא מגבה ולא ווקמא כשנוצי"ט צשטח הריאה. (ד) חס חו"ש
 אחד ווקיף על כל שטח הצועה צרוחצ האונא שלא הוגבה עורו. (ה) חס
 החוי"ש המקיף עומד לאורך האונא.

וועיל. (ו) אם הבועא עומדת בשיפולי אונא של האויע שאצלה השיפול רחב והבועא עומדת באמצע רחבה ואינה ממלאת כל הרוחב ויש עליו חוט מקיף לאורך מגבה לקמא. מנה"ז כ"ז ונכס"ר.

כ. (ה) אם החוים יש לו מראה מוגלא או מרכיש. אע"פ שלא חזרה למ"ר ע"י הורקה המוגלא מ"מ כשרה ונכסוכי כה"ג אע"פ שחזרה למ"ר ע"י

הורקה המוגלא מ"מ טרפה. (ז) אם החוים יש לו מרמ"ר וחזר ע"י הורקה המוגלא למ"ר. ג"כ כשר ולא חמירין מומ"פ אס המרמ"ר היא

והמוגלא אין כאן חוים ואס המרמ"ר אינה מהמוגלא טרפה מומח המרמ"ר לא חמירין בן משום דא"י כן איך נכסירין כשיש להחוי"מ מראה מוגלא

הלא המראה זאת צודדי ומהמוגלא היא ואיך ישנן להפסק אע"י דאחמירין דכל שיש חוים כצי הצועא שלא הוגזה עורו לעלות שז אין סופו

להחמיר לכן כשר גם צדיד"ד על"ש סקל"ח. (ג) אם א"א להבחין היטב מראית החוים מחמת דקותו. יש להכסיר ושא"כ נכסוכי עשמי"ח בעכ"א.

(ד) אם אין בה חוים אלא שעלה על הבועא מ"ר. כשר על"ש סצ"ו ונכסוכי כה"ג ע"ש נכס"ר. ודין צועל"ע כה"ג עו"ש נכס"ר ונכס"ו

ודין חומ"כ כה"ג עו"ש נכס"ר.

כא. (ה) איזהו מקומן של שיפולי. הנ"י מציא קל"ח פוסקים הסוברים שרק בשיפולי אומות מקרי שיפול ולא בשיפולי אונות וכן ראיתי בדח"ש

סקכ"ו ש"ס. כוה נקומות שאין חמירין רק בשיפולי אומות ולכן צ"ע חש' אהל יעקב ש"ס להס על נ"י לכוון וגם כתב צ"ע להחדש שאס יש

עוד סניף להקל יוכל לזקף גם זה להחיר שבשיפולי אונות לא מקרי שיפול ער"פ סקל"ג. ודעה הנוהגת שצ"ן בשיפולי אומות וצ"ן בשיפולי אונות מקרי

שיפול לחסור שם צועא חבל בחיפוכים שצ"ן אליא לא נוקרי שיפול משום דס"ס נוחזקת ע"י אונא או אומא שכנגדה, ודעה רמ"א שכל נוקס חידוד

וחיחוד שבריה נוקרי שיפול וכן למעלה צוקוס שהריאה דבוקה [ר"ל סמוכה דח"ש קקרי"כ] לשדרה נגד חיחוד האונות ג"כ נוקרי שיפול חבל

נגד האונות שם לא מקרי שיפול משום דס"ס הריאה רחבה, וכה"ג השמ"ח שצמדינות אלו כוהגין כרמ"א ויש מקומות אחרים שנוהגין כמחזר וצמקוס

שאין שם נוהג מחזר יש להם להקל כדעה המחזר. (ז) במקומות דס"ל כמחבר שבין החיתוכים לא מקרי שיפול מהמת שמתחזקת בחכרתה

מה יעשו אם נמצא בבשי"פ בין אליא במקום ששוכבות האונות זע"ו ולא זא"ו. צ"ע אין להכסיר חל"כ כשהצועא עומדת צאווה אונא הסוכנת

למעלה ע"ג חכרתה שמתחזקת היעז ע"י האונא שחמיה חבל אס עומדת הצועא

שאלות

(ו) אס הצועא עומדת צפ"י חו"ע שאללה השיפול רחב והצועא אינה מוגלאה כל הרוחב ויש עליה חו"מ לאורך מגבה לקמא.

כ. (ה) אס החוים יש לו מרכיש או מראה מוגלא. (ז) אס יש לו מרמ"ר וחזר ע"י הורקה המוגלא למ"ר. (ג) אס חל"א להבחין ונראה ההו"ו.

(ד) אס אין צה חו"מ ועלה עליה מ"ר.

כא. (ה) איזהו מקומן של שיפולי. (ז) צמקומות שמכסירין צ"ן החיפוכים כדעה מחזר מה יעשה כשנמצא צועא צ"ן חל"א צמקוס ששוכבות זע"ו ולא זא"ו.

הצוה צחיתוך שזאנא הכחמונה יס לחקור כי אינה נוחחוקה היעז שס
 חליכ כשעומדת ללך קרש האונות דקס יס חזוק טוז חסח צחזרה אז
 יס להכסיר (עזחזפ קענו"ז וונכה"ז ככ"ג קע"ד). (ג) אם הבועא בשיפולי
 עומדת בין החיתוכים (במקומות שמכשירין בין החיתוכים) ובאונא
 או באומא שכנגדה יש ג"כ בבשייפ או שיש שם חסרון או קמט באופן
 שאין לה להבועא במה להתחוק. לחימי צדה"ס קק"ט ד"ס להס
 לחסוק: (ד) במקומות שמכשירין בין החיתוכים אם יכולים להכשיר
 גם כשעומדת הבועא למעלה נגד האונות. לחימי צחז"פ קענו"ח
 דיכולים להכסיר גם כזה חליכ ש"ס להס ונכה לחקור כזה ולהכסיר רק
 צין החיתוכים. (ה) אם נמצא בבשייפ בין החיתוכים בחוד האונא
 במקום שמתחילין האונות להתפרד ששם אין החיתוך מפולש משום
 שמלמטה המה מחוברים לפי שהחיתוך הולך באלכסון. ד"ק צסס
 חסנו נט"ש ווכסיר חף צוקיוות שאוסרין צין החיתוכים ונס ד"ק
 הכסיר צוועסה כזחא שאירע לפכיו חלל שאז הי' גם וי"ז צ"ש. (ו)
 אם נתרוקנה הבועא ע"י מו"מ ועי"ז נעשה חו"מ ומקודם לא הי' חו"מ.
 טרפה צין צקווי וצין צשיפולי עשפ"ד קקכ"ג ול"ש קע"ז. (ז) אם
 אחר שנתרוקנה הבועא ג"כ לא היה עדיין חו"מ אלא ע"י שמשמשו
 אח"כ עוד בידים וכדומה נעשה אז החו"מ. צח"פ קע"ס ווכסיר
 ונס. דנוה נראה שלל ע"י הורקה נעשה החו"מ וכ"כ ונה"ז ככ"ג קע"ז
 וחז"ל קק"ז. (ח) אם נמצא בבשייפ ולא הספיקו לראות אם
 יש חו"מ ונחתכה הבועא וכעת א"א לבדוק או שנאבדה הריאה.
 עשנו"ח קכ"ג ד"ס להכסיר ללוי"ג והספ"ד ונזילו צקכ"ג וכתז דהטעם
 הוא ונסס קפ"ס שנוא היה זה חו"מ ושנוא צוועל צשיפ"י כסר דונלל
 הצ"ח הרמז"ס חס דברי צה"ג שאוכר צצ"פ משמע דהרמז"ס לא קצורי
 ליה כן וצאונת יס ווקוות הרצה שוכסירין כל צצ"פ לכן ה"ל ספיקא
 דפלוגמא וולערך לקפ"ס עז"ד קע"ח. (ט) אם נמצא בבש"פ וראה שאין
 בה חו"מ אלא שלא הספיקו לנפחה לראות אפשר יעשה חו"מ ע"י
 נפוחה ונקרעה או נאבדה. לכאורה יש לוור ד"ס להכסיר גם כזה
 ללוי"ג עוסק דרגילות היא להתהות חו"מ עי"פ ויס כזה ג"כ קפ"ס ככ"ל
 ולא דו"י לוורט"ר שלל הספיקו לנפחה לראות חס תחזור עי"פ לו"ר
 ונאצדה

שאלות

(ג) חס עומדת צין החיתוכים וצאנא או צאונא שכנגדה יס קס ג"כ
 צצ"פ או ש"ס קס חסרון או קוט צאופן שאין קס להצוועל צוה להתחוק:
 (ד) צוקוות שוכסירין צין החיתוכים חס יכולים להכסיר גם כשעומדת
 למעלה נגד האונות. (ה) חס נוולל צצ"פ צין החיתוכים צחוד האונא
 צוקוס שומחילין האונות להספרד שסס חין החיתוך ופולס ונסס שונלוניה
 הוה ונחוצים ונחונת שהחיתוך הולך קס צאלכסון. (ו) חס נחורקה
 הצוועל ע"י ווי"ו ועי"ז נעשה חו"מ. (ז) חס אחר שנחורקה ג"כ לא הי'
 חו"מ וחליכ ונשוסו עוד בידים ונעשה חו"מ. (ח) צצ"פ שלל הספיקו
 לראות חס יס חו"מ ונחתכה או נאצדה הריאה. (ט) צצ"פ שראה שאין זה חו"מ
 קודם כפ"י ולא הספיק לנפחה לראות אפשר יעשה חו"מ ע"י כפ"י ונאצדה או נקרעה.

ונאצדה דאמרינו דהוי ודאי טרפה ולא אנונין דהוי ס"ט טוהא היתה חזרת
 עיני' כו"ט צקליח סעי' צ סק"ה, משום דל"ד זל"ז כי מרע"ר אע"פ
 שלפענוים נשחכה עיני' למ"ר אצל אינו רגיל כ"כ להשחכות עיני' משא"כ
 צבטי"פ שרגילות הוא כמעט תמיד להסתרות חו"מ עיני' וערל"פ סקל"ג
 שכן משמע מפסיעות לשון הרע"ש דחולין לומר שעיני' יעשה חו"מ ע"ש
 וגם י"ל לכאורה שגם דעה השו"ח בן להכשיר ללוי' גם צניד"ד מדרבנן
 השו"ח וז"ל אם כולל צבטי"פ ריאה ולא הפיקו לכפחה ולראות אם יש
 חו"מ שחיבה "לנפחה" יחירה דה"ל לכחוש שלא הפיקו לראות אם יש חו"מ
 ומדכחן תיבת לנפחה י"ל לכאורה שכוונתו צוה שאע"פ שראה קודם נפוחה
 ולא ה"י חו"מ ולא הפיק לנפחה לראות אם יעשה חו"מ אחי"פ חו"מ
 מכשיר ללוי' וכן משמע קלה מלשון הט"ע קוף חש' ס"ד שמוציא ט"ס דברי
 ספ"ד אלו וכח' וז"ל אצל אם החמילו גם לנפוח ולמשמש לעשות חו"מ
 וקודם שעלה צידם לעשות ההוי' נקרע הצוה אין להכשיר אף ללוי'
 ולא אמרינן שאם לא היה נקרע היה נעשה חו"מ אחי"כ עכ"ל משמע מזה
 שדעתו שאם עדיין לא עשו זה שום מעשה ולא נפוחה עדיין כלל ואז
 ראו שלא היה חו"מ ונאצדה או נקרעה יש להכשיר ללוי' כן ה"י כ"ל
 לכאורה לדון בזה להכשיר ע"י ספ"ס הכ"ל אף צניד"ד. אלא שראיתי
 ברא"פ סקל"ד שכוונת השו"ח שמוכשיר ללוי' הוא רק כשלא ראה כלל אם
 יש חו"מ אם לא ונאצדה או נקרעה אצל צניד"ד שעיניו ראו צבטי"פ בלא
 חו"מ איננו חזקה ואין להכשירה עד שיצדק עיני' ויה"י חו"מ ואין
 לעשות מזה ספ"ס שמה היה נעשה חו"מ אחי"פ משום דכבר איננו חזקה
 וכן דעת הספ"ד צסק"ג שאם ראה שלא היה זה חו"מ אין להכשיר ע"י
 ספק שמה ה"י נעשה חו"מ אחי"פ והגע בעלמך שאם נכחוקנה הצוה
 ועי"ז נעשה חו"מ אוסר הספ"ד שם מכש"כ צניד"ד שגם כעת אין עינינו
 רואים חו"מ כי נאצדה כלה או נקרעה וב"כ ברא"פ קעס"ב ומה"ז ככ"ג
 קעי"ג ונוקמ"ע סעי' שדעת השו"ח לאקור בזה אף ללוי' וכן מורה בזה
 לשון השו"ח שכתב וז"ל ויש מכשירין ללוי' אף כשלא ראה כלל קודם
 שנחמכה ולשון לא ראה כלל משמע שלא ראה אם יש חו"מ או לא אז
 מוכשיר ללוי' ולא צניד"ד וכן מורה גם מזה שכתב וז"ל ודוקא שקודם
 נפוחה לא ראה אם יש חו"מ משמע שלא ראה כלל קודם כ"י אם יש חו"מ
 אם לא ולא צניד"ד שראה קודם נפוחה שלא ה"י חו"מ שאין להכשיר אף
 ללוי' ע"י ספק שמה היו נעשה החו"מ אחי"פ. (י) אם ראה קודם נפוחה
 חו"מ וכא הספיק לנפחה לראות אם חו"מ גם אחי"פ ונאצדה או נקרעה,
 כשר דמקמחא ה"י חו"מ גם אחי"פ אצל לכתחלה לרי' לראות אם יש חו"מ
 גם אחי"פ ואם נפוחה ואח"כ לא ה"י חו"מ טרפה. (יא) אם יש מקומות
 שמכשירין בבש"פ בלי חו"מ. ע"ל סק"ח שכתבתי בשם ספ"ד שיש
 מקומות שמכשירין כל צבטי"פ ושכן גם דעת הרמז"ס.

כצ צמ"ז

שאלות

- (י) אם ראה קודם כ"י חו"מ ונאצדה ולא ראה אם יש חו"מ גם אחי"פ.
 (יא) אם יש מקומות שמכשירין צבטי"פ אף צלי חו"מ.

כב (ה) במ"ז בשי"פ ואין חו"מ. חלוי בנזכר הנזכרות. (ז) סגרא ומורסא ומלא רוח בשי"פ. כסא

כג דיני קעליג כחצני נקעכ"א.

כד (ה) אם מועיל מו"מ היטב בשי"פ שיעלה ע"ז חו"מ. ז"י וכל הנזכרים אחריו ונקטין דל"א כהר"פ. (ז) אם ע"י מו"מ היטב נעתק וניתק מבשר הריאה ממקום אחר ובא לשיפולי הבועא וע"ז נעשה חו"מ. ד"ק מכסיר וכ"כ דח"ס ס"ק ל"ד וה"ה בנזכר מעליע כה"ג עקעכ"ו סק"ח ודין נקמט כה"ג עח"ל סל"ו קקו"ו. וכה"ג בנז"ק עח"ל ק"מ: זה סק"ג. (ג) שני כחות עדים המכחישין וא"ז אם היה חו"מ: אם נפחו ונזקו אם הנזכר זה אחר זה וכן אחת אחרת שנפניהם היה חו"מ נאמנים. (ד) אם ידוע לנו שהכת האומרת שלא היו חו"מ נפחו בכח יותר מהכת השניה. מ"מ מכסיר רח"פ. נקטין מוסס דאפשר ע"י ח"ו קינה ונקרה לא עלה בפניהם החו"מ ועוד שפנינים הנפיהם היחידה גורמת שלא יעלה חו"מ. (ה) אם על נפוחה אחת מכחישין וא"ז. הדין בזה כמו בנזכר כחצני נקטין סק"ג שנוצנידין אם הנזכרה נחקקה היחד ואפשר שנזכר ק"ל ע"י ונקרה ויש להכסיר אף לדעת הח"ס דפ"ג אש"ך בנזכר ואוסר כדעת הר"ס (על"ס סל"ט ס"ק קפ"ז). (ו) שני אנשים המכחישין וא"ז שאחד אומר שהיה חו"מ והשני מכחישו. אע"פ שיש כאן ז' עדים שה"י ז' נשיפולי ועל החו"מ אין רק עד אחד מ"מ מכסיר נא"פ נה"מ ע"ש סק"ח, ונקרה כה"ג. עקטין סק"ג שחוקר. (ז) אם יש ספק אם הבועא עומדת בשיפולי אם לאו. ונקטין סק"ג מכסיר ויחזיר רח"י. נז"ק סק"ג שח"פ אף אם הספק הוא ונחנה חסרון ידועה ג"כ מכסיר ועח"ל ל"ה סק"ג שהע"ט ונקטין ספק חסרון ידועה אף עח"ל ונפרט בנז"פ. (ח) אם נמצא בועא בשפולי ונזכר. רח"י נדח"ס ס"ק קפ"ז נשם שלמן נז"ה ונשם חו"מ הקפירי וספר טוב ל"סרלל שמכחישין וכן רח"י בקה"ק סק"ג נשם הרב"ן שהכסיר בזה ונא"פ סק"ג כחז דעיקר לדינא כדעת הס"ך וכנה"ג שגם בנזכר יש לאקור בנז"פ בלי חו"מ וכחז שם בנקפ"ד דאע"פ שלפי ע"ש ונהר"י בליקור בנז"פ שחוקר ונחנה שסופו לפסוק מכוזד הנוגלל היה רח"י להכסיר בנזכר ונשם דנחזקה בליקור מ"מ אין לקמוך ע"ז ויש לאקור וכן משמע מדברי הש"ח נקעכ"ח שמכסיר שם בנז"פ. בליקור הוורדל משמע דנזכרל עלווה טרפה.

כה אם

שאלות

כב (ה) נז"ז בשיפולי ואין חו"מ. (ז) עיכרל ונזכרל ונזכרל רוח בשיפולי ואין חו"מ. כד (ה) אם מועיל ונז"ז היטב בשי"פ שיעלה ע"ז חו"מ. (ז) אם ע"י חו"מ היטב נעתק וניהק ונזכר הריאה ונזכר אחר ונכנס לשיפולי הנזכר וע"ז נעשה חו"מ. (ג) ז' כחות עדים המכחישין וא"ז אם היו חו"מ. (ד) אם ידוע לנו שהכת האומרת שלא היו חו"מ נפחו בכח יותר מהכת השני. (ה) אם נפוחה אחת מכחישין וא"ז. (ו) שני אנשים שמכחישין וא"ז. (ז) אם יש ספק אם הנזכר הוא בשיפולי (ח) אם נמצא בועא בשיפולי ונזכר.

כה (ה) אם נמצא בריאה בועא מעליע ונראת משני הצדדים זה נגד זה. כוהגין במדינות אלו פן שנוקבין אותה מלד אחד ואם שפכי גם המים או חנוגלל שנוולד השני מוכח שחמה היא וערפה נוסוס דחייטין סקלקלה חיו סמפון או לר של חיו סמפון שח"ל להנחין חף ע"י לדיקה סכתנתי בסליו סע"ח נכספכה כקחון. (ז) ואם נקב מצד א' ולא שמכי להדרי. נוכח ששנים המה וכשרה ומלשון השומ"ח נוסוט שח"ל עוד סוס. לדיקה יוחר ונח"פ סע"ע כחז שלריך עוד להוריק מה ש"ס נמוכה ולנפוח נחמה או יתן מ"ס נחמה ואם יעלה גם השניה נכמחה או יחמלה גם השניה נח"ס ערפה. (ג) אם בדק במעליע ולא נשפך מזה לזה ואח"כ אירע שמצא בפנים רק כים א'. ערפה. (ד) אם בניד"ד מצא בפנים ב' כיסין ויש נקב מזה לזה וכשנופחין אחת עולה גם השניה. נח"פ שס מכסיר וכ"כ גם מנה"ז ככ"ד סע"ג. (ה) עד היכן יש לאסור בועא כשהוא מער"ע. עד ד' חלציות נקס וז' חלציות נדקס ונקטן לפי קטנו רחוק מהסיפול יש לחסור נועל מעליע משוס דשס יש לחוס לסמפונות כח"ל חבל נמוקס הדק חין לחסור נוסיס דחעי"פ שנס שס יש סמפונות מ"מ ח"נס חכופיס ומסוכסין זה בזה ויכולין להתפדר מהנעול. (ו) אם הבועא נראת בשני הצדדים ונ"ז ונאכדה הריאה בריב. ערפה ואם ח"נס מכוונס ממש זכ"ז מכסיר הל"ש סקק"ד. (ז) אם הבועא בצד אחד במקום סמפונות כח"ל ובצד הב' למטה ממקום סמפונות ושפכו מזו לזו. עשמי"ח סעכ"ז ד"ש להכסיר וחין לחסור נמעליע מוסק ועל"ש ססקיק ססובד כהצ"ז סנמעליע חיו מדיחל דש"ס וקיל יוחר נוספ"י ומ"מ חס קרעס נמוזר ערפה לדידיה כמו מנעל חסור דרנכן. (ח) במעליע שצד אחד בולט בין החיתוכים וצד השני בולט סקמא או מנבה. מנה"ז ככ"ד סע"ט מכסיר נוסוס דנמעליע לא מקרי חליכ כששני הלדדים חמה נגלוי על השעח מנבה ומקמח וכ"כ דיק סקליו ומנח"י נקוי"ח חוח י"ח מסייס בזה בל"ע (ערח"ש סקק"כ) וכ"ז מיירי נאופן דליח ביה עסוס ננסי"פ או נמוקס סמכסירין ננסי"פ בין החיתוכים. (ט) הא שאמרנו שמעליע צריך שיעמוד רחוק מהשיפול איזהו מקומן נקראים שיפול לעניו זה. עשמי"ח סעכ"ז שחעי"פ שלענין נועל נסי"פ מנהגיו סכל מוקס חידוד מקרי שיפול חבל לענין נמעליע לא מקרי שיפול [להקל ולהלריך ממש ד' חלציות וכדומה] חלחל נסוק חלונות או חלונות' והמה השיפולים סכלפי סחזה סמך לחרן (ענה"ז סל"ד סק"ד) חבל נמוקס העצ סנחונות חף סמוך לחידוד נומס ג"כ מקרי נמעליע וערפה ועל קוסיח העולם דמקשין הי"ח

שאלות

כה (ה) אם נמלא בריאה נועל מעליע. (ב) אם נקב נולד אחד ולא נשפך חנוגלל גם נולד השני. (ג) אם נדק ולא נשפך נח"ז ונמלא בפנים רק כים אחד. (ד) אם נמלא בפנים ב' כיסין ויש נקב מזה לזה וכשנופחין נחמה עולה גם לר הנ'. (ה) עד היכן יש לחסור נועל כשהוא מעליע. (ו) אם נראה ננ"י הלדדים ונאכדה בל"ז. (ז) אם נלד ח' נמוקס סמפ"י ובלד הנ' ננועה נמוקס סמפ"י. (ח) אם לר ח' בין החתוכים ולר הנ' מקמח או ננבה. (ט) איזהו נמוקס נויקרי שיפול לענין זה.

היה עם דבש"ס שיהי כשר הלא הם יש עם חרמ' היל' דמעלי' ראיתי
בקה"ק סקמ"ד דמשכחה ליה שחבועא עומדת בחור אחד מהאוכא חרמ'
ויש חרמ' על אותו החור נאלץ סלד אחד ושהבועא זולט לבין החיתוכים
מעבר להחרמ' לכן כשר ונשום דבש"ס אין כאלו כיון שיש חרמ' וגם דמעלי'
אין כאלו נשום דמעלי' לריד ששהי' הבועא זולטת לקמח ולגבנה ככיל
בסק"ה חזל הם הבועא גדולה כיכ עד שמגעת מחור דמקווא עד חור
דמגבה אז חף שיש חרמ' גיכ טרפה ונשום מעלי' ונחש' הר הכרמל כתז
שאפילו בין החיתוכים גיכ מקרי שיפול ולריד גם נשום ד' אלזעוה בנסה
וב' דדקה ולאו חכס קומכין לחשונה זאת לחקל נגד מרן ששומ"ה. (י)
יש מקומות שמכשירין במעלי' אף כשעומדת במקום סמפונות ושפכי
ועשמיח סעכיה שבמקומות הניל אין לסתור מנהגם ועיל סקיו.

כו (ח) במ"ז מעלי'. חלוי דמנהג המקומות כמו דרין דמ"ז דסמוכי וכלן
יש עוד טעם להכשיר דמקום שיש לזמ"ז כיס לבן דפ"ע לא יתקלקלו
הקומפונות עדת"ש סקרי"פ. (ז) במעלי' שמצד אחד היא בועא מוגלא
ובצד ה' היא סנרא. הלי"ש כתז שהרולה להכשיר דזה דה"מ אין מוחין
זירו ועדת"ש סק"ש שיש הרבה דעות המכשירין חף בזה"מ. (ג) אם בדק
בפנים ויש הברד בין הבועא והסנרא. גם הלי"ש ונכשיר חף בזה"מ.
(ד) אם בצד אחד מוגלא ובצד ה' מ"ז. חע"פ שהכל בועא אחת וי"מ
מכשיר הדיק סקליד עדת"ש סק"ר רע"ט. (ה) אם בצד אחד בועא מוגלא
ובצד ה' מורסא. טרפה חל"כ ששני הלדדים שוים לשטח הריאה דה"ל
מורסא מעלי' וכשר עלי"ש סקק"ה. (ו) אם בצד אחד נתכסה הבועא
במ"ר אלא שעדיין גבוה וכולסת בגבשושית. שפיר סקלי"ז חוסר
ונח"פ סקק"ז מציאו ונשיג עליו ונכשיר ונשום דכל שיש לו מ"ר ע"כ
שיש עם גם נשר קלת תחת סקרומין ואין זה רק גבשושית וכשרה וכן
ראיתי דעל"ל סוף סע"ה וכן משמע מד"ק ומוקמ"ע סק"פ ע"ש והלי"ש כתז
שהרולה להכשיר דזה דה"מ אין מוחין זירו ועיל סע"י ויש דזה. (ז) אם
נתכסה משני הצדדים במ"ר. חע"פ שזולטת וי"מ כשר. (ח) אם עיני"פ
אין עולה מ"ר על הבמעלי' ורק ע"י מו"מ ומעתיק בשר הריאה
ממקום אחר על הבועא אז נעשה מ"ר. ד"ק סק"י מכשיר ע"ל
סעכ"ד סק"ז לענין שיפולי וע"ל סעכ"ה סק"ז שדעת הלי"ש דמעלי' קיל
טפי ומפולי כהע"ז. (ט) בועא מלאה רוח מעלי'. הזכירל כתז שאף דמוקומות
שחוסרין סמוכי דמ"ז מ"ז ונכשירין דזה ונח"ז סליד סע"ד כתז שאף דמוקומות
שחוסרין סמוכי דמלאים רוח מכשירין דמעלי' מלאים רוח עדת"ש סק"ר רע"ז.
כז דיני סע"ף זה שנשמ"ח כחנתי דסעכ"ה.

נשאלתי

שאלות

כו (ח) דמ"ז מעלי'. (ז) אם לר אחד בועא ולר ה' עיכרל. (ג) אם דפנים יש
הדל' בין הבועא לעיכרל: (ד) אם לר א' מוגלא ולר ה' מ"ז.
(ה) אם לר א' בועא מוגלא ולר ה' מורסא. (ו) אם כלל א' נחכסה
דמ"ר. (ז) אם נחכסו ד' הלדדים דמ"ר. (ח) אם עולה וי"ר ע"י מו"מ
וועתיק דשר ממקום אחר לחוך הבועא. (ט) דמעלי' מלאה רוח.

נשאלתי צמקומות שאוקרין צמעליע אף כשזר אחד שיה לשאר שטח הריאה כמורסא ונראה מוגלג עליה נשום דחיישין שווא קלקלה צפנים הריאה חיו קמפון. וכשאלתי ונדע הוה נוכסירין כשזר אחד שיה לריאה ועלה עליה ונראה ריאה עיכ"פ או נשנוש נחמח שיש שם גם קלח צער צינה לצין הקרומין והל"ש נוכסיר צה"ו (ובל"פ אף צה"ו) חע"פ שזר זה שכלה עליה נ"ר היא גבוה נשטח הריאה וכן נוכסירין כשהצוה שיה לשטח הריאה צפני הדרדים חע"פ שווארה מוגלג עליהם שיה מורסא מעליע דה"ל נלחח צלח טעמא כי ויה מוציל להקמפון צפנים הריאה שהוה קמוך ונדחק והצוה חיו הגנה והל"ה יש לו חס למעלה על הריאה עלה על הצוה נ"ר ככ"ל וכן כשצפני הדרדים שוים לשטח הריאה ואינם צולטים ומראה מוגלג עליהם דהוי מורסא מעליע וחייו טעם נוכסירין הל"ה ויה מועיל לו להקמפון צפנים הריאה חלל הצוה זחח חס למעלה על הריאה ח"ס צולטים נשטח הריאה סוף כל סוף קמוך הוא להצוה ונדחק מונו ויכול להחלקל.

השבתי לתרן דברי הבונים נשום שחם הצוה צולעת נשטח הריאה צפני הדרדים או שהגזיה עכ"פ זר אחד נשטח הריאה ויש עליהם מראה מוגלג צפני הדרדים חות ור"ה היא שהצוה הזאה חרסי וחזקה עד שצמחה הגדול דחקה ונקצה כל צער הריאה עד שהגיע לקרומי הריאה וגם הגזיה צמחה הגדול גם הקרומין צפני הדרדים או עכ"פ צלח אחד למעלה נשטח שאר הריאה לכן חיישין שווא קלקלה חיו קמפון צמחה הגדול חלל חס חזין שצזר ח" לא יכלה הצוה להגיע לקרומי הריאה נמש וחע"פ שהגזיה חותח למעלה נשטח שאר הריאה חלל ויה עלה עליה נ"ר חיו שיש שם גם קלח צער צין הצוה לצין הקרומין וצפרט כשעלה נ"ר צלח וגם ח"כנה גבוה נשטח הריאה דחזין שחם היה צמחה לנקוב כל צער הריאה עד הקרומין וגם לא היה צמחה להגזיה הקרומין למעלה נשטח הריאה חות וסיון שאיכנה חרסי וחזקה והיה חס צפני הדרדים שיה לשטח הריאה כמו מורסא שאי"פ שווארה מוגלג עליהם וחזין שקלקלה חס כל הצער עד הקרומין ויה כיון דחזין שחם היה צמחה להגזיה חס הקרומין חפילו צלח אחד וכשורה שיה לשטח הריאה נשכי הדרדים חות וסיון הוא שהצוה ח"כנה חרסי וחזקה לחוש לקלקל הקמפונות לכן נוכסירין חותח. אחר כחצי זחח רח"ה שגם קרין השו"ח כוון לזה שבה צפעכ"ה ח"ל דכיון ששווד צוקוס קמפונות חיישין שהצוה כיון שהיה מעליע קלקלה קמפון עכ"ל דלכאורה נש"כ שהצוה כיון שהיה מעליע" מותר והכי ח"ל לכחצו צקלור דכיון ששווד צוקוס קמפונות חיישין שקלקלה קמפון ומוילל ידעין שהצוה היא מעליע כי הלה קאי חלל ח"ל שכוונתו צזה כוון שכתצתי שכל החשש צזה היא רק כשהיה נוגע מעליע צמונח צועה חיינו שיש לה מראה מוגלג צפני הדרדים וגבוה נשטח הריאה עכ"פ צלח אחד כצוה חלל חס ח"כנה מעליע צמונח צועה ככ"ל חין לחוש לקמפונות כי סיון הוא שאיכנה חרסי וחזקה ככ"ל.

בח (ה) אם יש בועא תחת הורדא במקום הרק ויש שם סמפון.
 דעת הרמ"א לאסור דכיכרת וועל"ע והח"ס כתב משום דגם
 שם יש סמפונות תכופים ונוקבין כמו במקום העצ בשאר ריאה והש"ך
 נשט רש"ל ונכסיר וכ"כ קה"ק סקמ"ה בשם דברי יוסף שאף בוורדא ציינן
 ד' אלצנות בגסה או ב' צדקה והל"ש וחג"ש מכשירין רק בה"מ (ר"ן זה
 כוצע מו"כ הנוצח ב"ש"ש פל"ט קל"ח וגם נוצח בווערי"ו אל"ה שלא העתיקו
 בלשון: לאחר שהי"ש"ש מציאו בזה הלשון, בועא צעיונותא אל"ה חמ"ץ במקום
 הרק אפילו חו"מ אותה ערפה כי לשם יש סמפון והוי כמו מעלי"ע עכ"ל
 ומהר"ו מציאו בזה"ל עיונותא. דורדא אל"ה חמ"ץ במקום הרק יש לשם
 סמפונות אם נמלא שם בועא וועריפין ואפילו חוט בשר מקיף אותה ערפה
 דכיכרת היא מעלי"ע עכ"ל) והט"ז בסקט"ו הקשה בשם צודקיס מו"כ"ס אם
 מ"רי שהבועא כיכרת באמת מעלי"ע ונה רבנא קמ"ל הרמ"א והש"מ ואם
 ח"נה כיכרת מעלי"ע מדוע יהיה ערפה וח"ר ע"ז דבאמת נ"רי שכיכר
 וועל"ע וקמ"ל רבנא דבורדא ערפה מעלי"ע אף במקום הרק. ויש שם חו"מ
 וכן דעת השמ"ח דמ"רי שבוועא הבועא שם וועל"ע שכתב שם וז"ל עיונותא
 דוורדא אל"ה חמ"ץ ערפה בוועל"ע אע"פ שהוא צוקוס הרק וכן רמ"י
 בנ"ה"ז ככ"ד קע"ב שמואל הי"ע דברי המ"כ והרמ"א על אדני פז וג"כ
 באופן שו"י שבוועא שם וועל"ע וכן רמ"י באהל יחזק אה ל"ח ב"ח
 שו"ד"ק בלשון המ"כ שכתב "תחת הורדא אל"ה חמ"ץ" ומפרש שהוורדא יש
 לה ב' שמות מקום עיגולה וקלי"סחה נקרא ורדא ולמטה נשם בחמ"ץ נקרא
 חמ"ץ הוורדא ולמטה נשם נקרא שרש הורדא [עמ"ש בקל"י פ"ב] ושם
 הכולל שלה נקרא עיונותא דוורדא ע"ש קטנותה וחוליה, וזה מפרש כוונת
 רמ"א שאם יש בועא תחת הורדא היינו תחת עיגולה שזה הוא אל"ה חמ"ץ
 אע"פ ששם המקום דק מ"מ ערפה ונשם מעלי"ע ונשם דשם יש סמפונות
 תכופים ונוקבין לא נוצע"א אם הבועא עומדת בחמ"ץ נשם ערפה ונשם
 ומהר"ל שמתחבך בגיד ומעט השמ"ח שצקעט"ו ע"ש אל"ה אפילו עומדת אל"ה
 חמ"ץ מ"מ ערפה ונחונת וועל"ע ונכל זה כראה דמ"י"ש ג"כ דברי המ"כ
 ורמ"א דמ"רי דכיכרת הבועא וועל"ע (ואע"פ שצדמ"א ח"ן מוזכר כלל לשון
 "אל"ה חמ"ץ" אבל ב"ש"ש הכ"ל כתב ח"ב "אל"ה חמ"ץ") וכן רמ"י בנ"ה"י
 בקו"א אות כ"א ובדח"ש ס"ק ר"ל שיש בזה כמה פירושים על דברי מ"כ
 ורמ"א. שוב לימים ונלחמי בקה"ק סק"י שנולא לו בדרך אחר צביאור דברי
 המ"כ ורמ"א שכוונתם הוא באופן שיש שם בועא רק בלד אחר בחמ"ץ
 הורדא [וכ"ל ש"ל אל"ה חמ"ץ כי אם בחמ"ץ עלנו ערפה מעט הר"ל
 והש"מ כ"ל] וערפה מעט שהסמפונות שם ונוגזין והמקום דק יש לחוש
 לקלקול הסמפונות ומ"ש הרמ"א דכיכרת מעלי"ע כוונתו כמו וועל"ע דכמו
 וועל"ע ערפה ונחמח השם קלקול סמפונות כן גם בזה שאע"פ שהבועא היא
 רק בלד אחר מ"מ יש לחוש לקלקול הסמפונות ונחמח שהסמפונות שם
 מנוגזין ועלולין להתקלקל אבל ח"ן מ"רי כלל שהבועא כיכרת וועל"ע ובאמת
 כראה כן מלשון המ"כ שמוציא הי"ש"ש הכ"ל שכתב וז"ל דהוי כמו וועל"ע ולא

כתב

שאלות

בח (ה) עיונותא דוורדא אל"ה חמ"ץ במקום הרק שיש שם בוועל"ע.

כחצ. דהוי מעליע מצמט שצאמח ח'כס מעליע רק כמו מעליע. (ז) אם הורדא עומדת על בועא וניכרת משני עבריה. ערפה ואם על ענבל או מורפא כן כשר. (ג) במעליע או תבד'ס שעומדים בכים הוורדא. כשר והיה צנטי'פ ועמי'ס צסוף סעכ"ד.

כס דיני קע' זה שצמטי' עיין צסל'ו קע' ונחרי'ל סל'ו וסל'ע. ל (ח) אם נמצא בועא בריאה של עוף. טיט קוי'א חס' כ'א כחצ דערס'ה אף צצוע'א יחיד'ת ור'ק סקי'א ומקמ'ע סקי'ה כחצו צצוע'א אחס צעוף שחי'ה צסיפולי וכדומה ח'ין חוסר חל'י'כ נראה שהיה מכה גדולה ואם יש צעוף צ' צועות חוסרין אף צקטנים ואיכס סמוכים ור'ין צוע'א צסאלי חזרים סנקצתן צמ'ס עיין לקוטי דינים ל'ה.

דיני תר"ל לסימן ר"ז.

(א) בועא מוגלא אם הוי ריעותא. הוי סחס ריעותא ואם ניכצ או נגלד קרוס עליון מהצוע'א עשמי'ח סעי'ח דערפה. (ז) בועא מ'ו בסקומות שמכשיריו תרי במ'ו דסמוכי אם הוי ריעותא. דעס הע'ז דהוי ריעותא ודעס ל'ס שצמ'עו לה'ר רק רכ'ד כדעה הנ'ח וסכ'ן עתרי'ל לקל'ו סקי'ג. (ג) אם לא ברק את הבוע'א מ'ו בסימנים המבוארים בסע'ט. ח'י'ס סעעס ח'יס ונמלאו עוצ'ס וני'ו הוי ריעותא על'ס ס'ק קמ'ג. (ד) בועא מלאה רוח. לה'ר אף צאה'ע ומקרי רכ'ר. (ה) בועא המתלבנת למטה עיני'פ למ'ר. לא הוי צוע'א על גצסוק'ס והכל צוע'א ח'ה הוי וכשרה. (ו) אם גס בלי נפי' יש לה למטה מ'ר. הלוי צראה עיני' הצודק שאס נראה לו שגס זה מהצוע'א הוי ואחר שחחרפ' הצוע'א לא ישאר שוס צנהוח כשר ואם לאו ה'ל צוע'א על גצסוק'ס וערפה ואם יש להספס צזה ח'ין שוס צורק יכול להצחן ז'ח ה'ל ספק חר'ל וכשר ועהר'ל סלי'ה קק'ג שרעה הע'ע שצחרי'ל וסכ'רין צספק אף חס הספק הוי חסרון ידוע. (ז) אם חצי מהבוע'א חורה למ'ר עיני'פ ואצלה יש עוד איזו ריעותא. ח'ין המראה ר'ח'ה שצחחתי' הצוע'א ווקרי הפסק צין הריעותות וערפה מחכ'פ ועלי'ס ס'ק קלי'ע שאוסר צוע'א כה'ג שצומדת על קמט מחמת צ' טעמי'ס. ח' מעעס הסנו'ח שצסצעי' ע'ס, צ) מעעס חר'ל והמ'ר שצחחתי' הצוע'א לא הוי הפסק חולס ע'מי'ס צאריכות צספרי דצרי חו'ח צקוי'א ס'י'ג צדי'ה 'ומה סכ'ת מעי'ג' ט'ס כמה גדולים החולקים חל'ס צזה ומכשירין כסי'ס ס'ת וכדומה חלל הצוע'א שצלה עלי'ה צחחתי'ה מ'ר ומפסיק צין הס'ה

שאלות

- (ז) חס הורדא עומדת על צוע'א וניכרת מוכי עבריה. (ג) צמעלי'ע או חרי צדי'ק או צצטי'פ שצוונדים צכ'ס הוורדא.
ל (ח) חס כמלא צוע'א צריאה של עוף.
(ח) צוע'א מוגלא ח'י'ר. (ז) צוע'א וני'ו צווקווח' סוכסירין סמוכי צמ'ז.
(ג) חס לא ברק הקיוני'ס של וני'ז. (ד) צוע'א מלאה רוח. (ה) צוע'א הונחלצת לווע'ה עיני'פ לו'ר. (ו) חס גס צלכ'פ יש לווע'ה וני'ר. (ז) חס חלי צוע'א חורה לו'ר עיני'פ וחללה' יש עוד ריעותא.

מקום להזעזע. (ח) בועא הסמוכה לריעותא אחרת ובמקום סמוכתא היא ריק בלי מוגלא. ע"ל סג"ו סק"ח לענין חרי דר"ס זכ"ה סכתז ד"ק שמוקס הריק וקרי הפסק כיון שאין שם מוגלא ולא הוי סמוכים וא"כ כ"ל שזמל"ר שאינו נדחף דר"ס דוודאי יש להקל בזה לדעתו. (ט) בועא שמתלבנת כלה עיני' למיר ושוה לשאר שטח הריאה. לא הוי אף וכ"ד. (י) ואם אחר שעלה עליה מיר נשארה עדיין גבוה משאר שטח הריאה. הוי וכ"ד. (יא) מנרא או מורסא. הוי וכ"ד. (יב) מנרא שלא בדקה אם יש בה טיפת ליחה ובמשמוש היא קשה כאבן בטנרא. דעת השמ"ח דמחזיקין אותה לזועא ודעת הל"ש עכ"פ קמ"ע שמוקמות שאוסרין סמוכי צמ"ז הוי הטנרא זאת ריעותא אף צה"מ להלטרף לח"ל ואע"פ שיש ספק שמה כבר נתקשה כלה מ"מ לא וקרי ספק חר"ל משום דכל עכ"ל נחשוות מזועא וא"כ ילחח מחזקת זועא עד שדע דכור סכבר נתקשה וצמוקמות שמכסירין סמוכי צמ"ז לא הוי הטנרא זאת ריעותא אף צה"מ כי אפילו אם נאמר שיש צה עדיין טיפת ליחה מ"מ ג"כ לא וקרי ריעותא צה"מ ובכ"ד שיש עוד ספק שמה כבר נתקשה לכן לה"ר אף צה"מ ואין לחוש שמה יש צה טיפה. ליחה מוגלא משום דכור טנרות נחשוות וצמ"ז וחולין צמ"ז וצ"ן צמ"ז סק"ז סכתז צס"ל דזה סכתז הפכי יהוש"ע שאל יש קלח מוגלא בהטנרא והכור נתקשה אזלין צמר רוצא והוי טנרא זה הוא רק צמ"ל ולא צמ"ק דר"ס. (יג) בועא מוגלא שעומדת על חסרון וקמט שעיי חולי. ערפה משלשה טעמים, א) סכתז רמ"א צס"ג דהוי כחרי דר"ס, ב) סכתז השמ"ח צסע"ו סעטע. הצועא להגזיה עור הריאה וטעם הקמט להקמט את עור הריאה וצ"ז יקרע הקרונוין, ג) מחמת חר"ל. (יד) אם הקמט הנ"ר הוא מתחלת ברייתו. אע"פ שקמט כזה לא וקרי ריעותא מ"מ יש לאסור מחמת צ' הטעמים הנ"ל ודין קנוט שעומד צמוקס שאין דרך להיות שם קמט אלא סכיכר היטב שמתחילת צרייתו הוא אם ה"ר עמריל סג"ו סקויה. (טו) במ"ז שעומדת על קמט מחולי. כשר רק צה"מ [צמוקמות שמכסירין סמוכי צמ"ז] משום דצה"מ גם מ"ז וקרי ריעותא והוי חר"ל עם הקמט. (טז) במ"ז שעומדת על קמט מברייתו. הל"ש סק"ד מכסיר אף צה"מ משום דעס חר"ל ליכא כי קמט זה אינו ריעותא וטעם סמוכי ליכא משום דגם סמוכי מונש צמ"ז כשר צה"מ ושהר"ח צמוקס דליכא ונהג ונזכר על"ש סקכ"ח ונפרט צכ"ד דל"ת צ"ה רק חשש סמוכי מוחר אף צה"מ לכ"ע וטעם השמ"ח ליכא משום דעטע צמ"ז להתרפות ולא תחפרק ע"ל סעט"ו סק"ד. ראיתי דר"ק סק"ז וצמוקמ"ע ס"ק כ"א דחשש צועא על קמט וחרין אין שייך אל"כ עומדת הצועא

שאלות

(ח) צועא שיש צה ווקוס ריק ושם הוא קנוט לריעותא אחרת. (ט) צועא שמתלבנת כלה עיני' למיר ושוה לשטח כל הריאה. (י) אם אחר שעלה מ"ר נשארה גבוה משטח הריאה. (יא) עיכ"ל או מורסא אה"ר. (יב) טנרא שקשה כאבן. ולא בדקה אם יש בה טיפת ליחה. (יג) צועא מוגלא על קנוט וחולי. (יד) אם הקמט זה מברייתו. (טו) צמ"ז על קנוט וחולי. (טז) צמ"ז על קנוט מברייתו.

הזועה נחמחית העומק של החריץ אצל לא כשעומד צפיולי החריץ וגם כחז שם
 שצניין שהחריץ יהי עומק אצל אם הוא כסדקים וחריצים הקטנים הרגילים
 צריחה אין לחסור וכי וקווי' צחרי' אות קווי' שאל יש צהריחה כמו
 שטיפלין שנעשים בפני אדם אחר חולי פלקין רחיל אין זה שום ריעותא
 עדת'ס ק"ק קס"ד ודין זועה שצוורת על סדק שהבשרנו חסר אונח על
 ידו עחרי' סליה :סקליע. (יז) בועא מלאה רוח על קמט מהולי.
 כשר אף צלחית' (יח) בועא על קמט וניכר שהקמט נעשה ע"י
 שהבועא קמטה בשר הריאה. כשר ודין מקום הקמט ע"ל סקכ"ז ורלחית
 צמחית' צחרי' סקלי' וצדח'ס ק"ק קס"ז שכתבו סימנים להכיר אם הקוונט
 נעשה מהזועה שאל סביב הזועה יש גווא וקמט וקווי' נחמח הזועה
 ומכשי' ססביב הזועה אין מקמיט כלל ורק הזועה צלחה מקמטה מעט
 או אף הרבה סימן והיכר הוא שהקמט נעשה מהזועה וסופו להחפשו
 ומכשי' אם עלה קלח צער על הזועה ושם וקווי' וכן אם הזועה היא
 צעומק הצער ווללועלה נחקוונט הצער כל אלו לא ווקרי קוונט אצל אם הקוונט
 מחפשו צעומק רצ עד רחוק מהזועה וצפרע כשלין שם גווא קביב הזועה
 כלל רק שיש כעין הר וגנשיסות ועליו עומדה זועה והר וגנשיסות יש
 צו חריל'ס וקמטיס סימן והיכר הוא שלא נעשה הקוונט מהזועה וה"ל זועה
 על קוונט וערפה. (יט) טנרא שעומדת על קמט וניכר שהקמט נעשה
 מהטנרא. עוקווי' חרי' אות ק' סק"ג שכתב שגם טנרא דרכה לעשות
 קמט ודין וקווס הקוונט כדין הטנרא דהוי רכ"ד. (כ) במ"ו עד קמט
 וניכר שנעשה מהבועא. עדיק צחרי' אות צ' וקווי' שם שגם צמח
 דרכה לעשות קמטיס ודין הקוונט כדין הצמח. (כא) מורסא שיש סביבו
 קמט כנ"ל. רלחית צדח'ס ק"ק קס"ז שכתב צסס ע"י קווא שלי' דרך
 מורסא לעשות קוונט לכן ה"ל הקוונט ריעותא צפ"ע וד"ק צחרי' אות מורסא
 כחצ שגם מורסא דרכה לעשות קמט. (כב) בועא שיש סביבו קמט
 הניכר שנעשה מהבועא כנ"ל ואצל הקמט יש ס"ת והיא רחוקה
 מהבועא כשיעור הפרש. צמקווי' צכללים כלל " מקייס צליע וטוס
 דצדיק יש צזה סחירה שצמקוס אחר וחווי' וסובר שקוונט הנעשה וזועה
 דינה כזועה וטוס דמרחזין שהי' כח צהזועה להקווי' הקרווי' יש לחוש
 שגם מקוס ההוא נחל'ס מהזועה ודינו כזועה עלוזה וצווקוס אחר
 מקיל לכן וקייס וקווי' צליע וכן הענח'י צחרי' אות ק' צלק'י אות י'
 מסחפק צזה ניכר אלא שרלחית צדח'ס קס"ז ד"ה וקיי' שכתב צסס
 חסד לצנרס שוכסיר צזה צלי פקפוק. (כג) בועא שנחרפא ונעשה
 עד מקומו קמט וסמוך להקמט זה יש בועא אחרת שעדיין לא נחרפא
 או שיש שם ס"ת או שאר ריעותא. עט"ע חש' ע"ל שכתב שאל סנוך
 לקמט

שאלות

(יז) זועה מלאה רוח על קוונט וחולי. (יח) זועה על קוונט וכיכר שהקוונט נעשה ע"י
 שהזועה קוונטה צער הריאה. (יט) עיכרל על קוונט שנעשה ווהטיכרל. (כ) צווי' על
 קמט שנעשה ווהצווי'. (כא) מורסא שיש סביבו קמט שניכר שנעשה ווהמורסא.
 (כב) זועה שיש סביבו קוונט שנעשה מהזועה ואלל הקוונט רחוק מהזועה יש
 ס"ת. (כג) זועה שנחרפא ונעשה קמט ואלל הקמט יש זועה או קי'.

לקצט זה יש צועא אין מלטרק לחי'ל אלל כ'א'ט ש'ט א'ט או ש'אר ריעותא חוסר
 מוכ'פ ש'א ד'ין א'ח הקמט כ'מקורס ה'ל צועא וס'ת וכדומה קמוכ'ס וא'ס
 ד'ין א'ח הקמט כ'עכ'ס'ו ה'ל ס'ה וכדומה אלל קנוט וא'ין דומה ד'ין זה ל'ד'ין
 צועא ש'ט ס'ב'צו קנוט ואלל הקמט יש ס'ת וכדומה ש'נס'ק הקורס ש'ט
 נוכ'ס'ין מ'סוס ד'סס מ'יירי ש'הס'ת וכדומה עוונדת רחוק מהצועא רק אלל
 הקמט. ש'עס'תה הצועא ס'ב'צוה וכל'ן מ'יירי ש'עומדת הס'ת וכדומה אלל
 המקוס ש'ה'תה ש'ט מקורס צועא ועכ'ס'ו ה'א קמט וק'ל. (כד) א'ס יש ג'רב
 ושח'ין על בועא. ע'רפ'ה וא'ס עומד על ע'כ'ר'ה ה'וי ס'ט. (כה) א'ס יש
 ג'מור'ין ונקודות על בועא. ל'ריך ל'בדוק א'חר נקב'ס מ'סוס ד'סכ'י
 ש'ט נקב'ס ק'ט'ס א'חר ק'ינוח הנקודות [ב'שמ'ח ס'ט'י'ח כ'חז ד'ין זה ב'אופן
 ש'מאל הנקודות ונ'מור'ין על ה'ריא'ה ב'לי צועא וכתב ע'ז הנקמ'ט ס'קכ'ה
 ש'ט'ק ה'וא וז'ל ש'מאל על צועא מ'סוס ד'אלת'ה מה ש'י'ך ד'ין זה ב'ס'יון
 זה ועוד ה'א ד'ין זה כתב השמ'ח ב'סל'י'ח ס'ט'י'ג כ'ש'מאל נקודות על ה'ריא'ה
 א'ט'כ ש'ד'ין זה נ'יירי כ'ש'מאל על צועא]. וב'ד'יעבד ש'ל'א ב'דק ל'א ב'יאר
 השמ'ח כל'ן ד'עתו וב'סל'י'ח ש'ט כ'ש'מאל'ו על ה'ריא'ה ב'לי צועא חוסר השמ'ח
 א'ך ב'ד'יעבד ש'ל'א ב'דק ויש ל'ל'ר ב'נ'ד'י'ד. לה'יחר ול'א'ס'קור ו'סוס ד'י'ל
 ב'צ'עומד'ס על צועא ב'ודל'י יש ל'אס'קור כ'ש'ל'א ב'דק ווק'ל וחומר מ'צ'עומד'ס
 על ה'ריא'ה ב'לי צועא וי'ל לה'יפ'וך ש'ד'ין זה כ'ש'מאל על צועא ק'ל ע'פ'י
 מ'ש'מאל על ה'ריא'ה כ'מבואר ב'ד'י'י נ'ור'ט'ר על צועא ש'חול'ין המ'ר'ה ב'הצועא
 ע'י'ש א'ך מ'סוס ד'כל'ן מ'יירי ש'הנקודות מ'תקב'ח'ס ע'י' ק'ינוח וא'י'כ ס'בז א'ין
 לחלו'ת ב'הצועא וב'ודל'י חומר ד'י'ס. כ'ש'עומד'ס על צועא מ'ש'עומד'ס על
 ה'ריא'ה וא'ס ב'עומד'ס על ה'ריא'ה כתב ש'הב'ד'יקה מ'עכב מ'כ'ס'כ ב'נ'ד'י'ד
 ש'עומד'ס על צועא ב'ודל'י ד'ע'הו ש'מעכב הב'ד'יקה א'ך ד'יעבד ע'ר'ט'ש ס'קס'ג.
 (כו) בועא ש'עומדת על ג'בשוש'ית מ'גב'ה כ'ט'ד. ה'וי ח'ר'ל וא'ס
 הג'בשוש'ית נ'עשה ע'י'כ'פ ע'ל ס'ק'ה. (כז) א'ס נ'מצא בועא ע'ר מקוס ש'מ'ש'מעת
 קול. א'ט'פ ש'ד'ע'י'ן הנקוס ש'נ'סס הקול יול'א ש'הל'ט ב'סל'יו ס'ט'ז נ'וט'ה
 להכ'ס'ר ב'ה'יו ע'י'י ב'ד'יקה וכן מ'סכ'ס ג'ס הב'א'י'פ מ'יו ב'נ'ד'י'ד ש'ט ש'ט
 צועא ע'רפ'ה מ'סוס ה'ר'ל וב'פרט ל'ד'עת השמ'ח ש'אוקר כל ו'ש'מעת קול
 ב'על'ו א'ט'פ ש'ד'ע'י'ן המקוס ש'הקול יול'א פ'ט'ע'א ד'ערפ'ה ב'נ'ד'י'ד. (כח)
 בועא העומדת על בועא. ע'י'ין על'ל ד'ך י'ד ד'ה "והנה" ש'נב'י'א א'ח מ'ה'יר
 ז'אז ה'ל'וי ש'מכ'ס'ר ב'זה וה'וא מ'א'ר'יך ו'נ'פ'ל'פל ב'זה הרב'ה ו'נ'וט'ה ל'אס'קור מ'כ'מה
 מ'עמ'י'ס א'פ'ילו א'ס יש ב'על'יונ'ה וי'ז וב'ת'ח'תוכ'ה ו'וגל'ל ו'נ'ס'י'ס ש'ט ב'ל'ע
 וכ'הז ש'ט ש'אפ'ילו א'ס ב'סכ'יה'ס וי'ז ג'י'כ ל'ע א'ס להכ'ס'ר ע'י'ש ו'נ'ח'ך פ'לפולו
 וע'עווי'ו נ'ר'ה ש'א'ין ש'י'ס ח'ילוק ב'ין א'ס ש'פכ'י ל'הד'רי ל'ל'א ש'פכ'י וכ'י'כ ו'נ'ה'י'ז
 כ'כ'ז ס'ט'י'ג ל'אס'קור ב'פ'ט'ע'ות ב'זה ב'ין א'ס ש'פכ'י וב'ין ל'א ש'פכ'י וא'פ'ילו א'ס
 ב'סכ'יה'ס וי'ז ג'י'כ חוסר מ'סוס ש'קרווי'י ה'ריא'ה ת'מה על הצועא הת'ח'תוכ'ה
 ונ'יקב'ה הצועא ע'ס קרווי'י ר'י'א'ה ע'על'יה ועל'ה על'יה הצועא העל'יונ'ה וה'ל ק'שמ'יו.

ובספר

שאלות

- (כד) ג'רב ושח'ין על צועא. (כה) א'ס יש נקודות ונ'מור'ין על צועא.
 (כו) צועא ש'עומדת על ג'בשוש'ית מ'גב'ה כ'ט'ד. (כז) א'ס כ'מאל צועא על
 מקוס ש'מ'ש'מעת קול. (כח) צועא העומדת על צועא.

ובספר צ"ד ראינו צ"ח קק"ז שכתב שאלם נדק ושפכי להדרי ויש להם
 ב"ס אחד יש להכשיר בפשיטות ונשום דל"א גרע מחדל ונחכ"ה ע"י ש"ס
 קדק נחוכה לחרכה או ללחצה דנוכשירין בשפכי וכ"ס אחד כן נמי ציד"ד
 ש"ס נהנועל קדק נגנהוחה קצ"ב שעי"ז מחמיז כעמודים זע"ז ג"כ יש
 להכשיר כנ"ל והקדק שסניצו אין מו"ק כלל ונשום דרך הננועל לעשות
 קמעים כמו דל"א חיישינן להקדק שנחדל ונחכ"ה זל"ז ודכ"ו נל"ן:
 (כע) אם הבועל התחתונה עומדת כלה בתוך עומק הבשר ועליה
 עומדת עוד בועל הבולטת חוץ לריאה. עמשניז קק"ז דננועק
 צ"ל הריאה אין שייך דין חיסור בועל דקמוכי לכן יש להכשיר ציד"ד
 משום דהננועל התחתונה שנצטר הוי רק חקרין צפנים עדח"ש קק"ט ודין
 אם הננועל שנצטר דנוקה לקמפון ע"ל קע"א קק"ז. (ז) בועל גדולה שהמים
 שבתוכה אין מכלא אותה ונשאר חסרון יותר מרה"ל. עליש קעכ"ו שכסר
 משום דדרך הננועל נכך ואפילו עומדה נשיפולי או מעליש (צלושן שחין
 חיסור ונחמח השיפולי או מעליש) ג"כ יש להכשיר ודין נשפכה כקיסון
 בה"נ עהר"ל קל"ו קק"ד. (ח) תרי בדים למערה כדעת הרשבי"א
 ומלמטה המה פרודים רק כשני חו"ש. ראינו צנח"פ קע"ז שאוקר דזה
 משום דיש דזה חרי קולי צה"ו ונשום דקמוכי דרשנ"א לצד אין נוכשירין
 רק צה"ו וקמוכי ש"ס ציניהם למטה רק כשני חו"ש ג"כ אין נוכשירין רק
 צה"ו לכן ציד"ד שחין להכשיר רק ע"י שני חו"ש כנ"ל אין להכשיר
 עמש"נ צל"ו קע"א קק"ד צהר"ל קל"ע קק"ד צל"ו אופן נוכשירין צהרי
 חו"ש. (צ) תרבי"ס שיש למטה הפרש אלא שמראיתו מראה מוגלגל
 או סגרא ומורסא ומרכ"ש. דינס כאלו לא היה הפרש כלל עליש
 קק"א ודין הפרש כזה צין חר"ל עהר"ל קל"ה צכללי חר"ל כלל ז'. (ג)
 אם מותר לעשות מראה ריאה להפרש שבין תרבי"ס ע"י מירוס
 ומשמוש. וקמ"ע קק"ז הכיח צל"ע ונשום דיש להוש שווא נעשה חו"ש ע"י
 שחלש ועקר צטר ריאה ונוקוס אחר והציאו לכחן (עדח"ש ק"ק קכ"ו) חזל
 אם יור"ב צל"א נחלש צטר ממוקוס אחר ורק ע"י חו"ש נעשה חו"ש
 נלעכ"ד דיש להכשיר וכן ונשום מלשון הל"ש צקעכ"א שוהני חו"ש לעשות
 חו"ש דמכתב שס צין לענין שיפולי וצין לענין דר"ס שאלם נחרוקנה הננועל
 ונעשה חו"ש ערפה משמע וזה דדוקא אם נעשה חו"ש ע"י שנחרוקנה
 הננועל חזל אם נעשה חו"ש חו"ש והננועל צשלימות עומדה דעמו להכשיר
 מדל"א כהנ צחח עפי שגס צאופן זה ערפה (עצ"ד ח"צ קק"א) ודין
 חר"ל אם מועיל לעשות הפרש ציניהם ע"י חו"ש עהר"ל קל"ע קק"ט צדין
 ק' על קמ"ט. (ה) תרי במ"ו או מ"ר דסמוכים במקום שמכשירין
 סמוכות הללו אם מקרי ריעותא. כל אלו נקראים ריעותא להלכיק
 לריעותא

שאלות

(כע) אם הננועל התחתונה כלה בתוך עומק צטר הריאה ועליה בועל אחרת
 הננועל חוץ לריאה. (ז) בועל גדולה ש"ס צה חקרין יוהר מרה"ל. (ח)
 חצדיק לרשנ"א ומלמטה יש הפרש כשני חו"ש. (צ) אם יש למטה הפרש
 גדול ויש לו מראה מוגלגל או מרכ"ש. (ג) אם נוהר לעשות חו"ש להפרש
 ע"י חו"ש. (ד) צה"ו או חל"ר דקמ"א אם מיקרי ריעותא.

לרעוהא אחרת. (לה) אם המה סמוכים רק לשיטת הרשב"א וגם ערה עליהן מ"ר אה"ר. אע"פ שהכשרנו דזה אף בזה"מ ואף במוגלל מ"מ ווקרי רעוהא אף וי"ז ומל"ר דמשום דדין קווכי היא וודין החלווד לכן קשה מאד להוליה וחתורה רעוהא עכ"פ משום דבמוקומות שאוקרין קווכי וי"ז וול"ר ערפה בכה"ג לדעת הרשב"א לכן ח"כ ילח וחתורה רעוהא אף במוקומות המכשירין אותם במווכי על"ש ס"ק קמ"א וס"ק קמ"ו. (לו) ואם יש להם הפרש לבטה וגם למעלה. דינס כבמ"ז או מל"ר יחידה על"ש ס"ק קמ"א. (לז) תרי במ"ז דסמוכי במקומות המכשירין מ"ז סמוכי ועומדים בשיפולי. דעת גא"פ קעמ"ע לאסור אף אם רק בועא אחת עומדת בשיפולי משום הר"ל וכ"כ מכה"ז בחר"ל אוח ז' קעמ"ד וכ"כ חו"ז בקוף סליג, ומוקמ"ע סקצ"ז ופלפל דזה והעלה שאם שני הצועות עומדות בשיפולי יש לאסור ואם רק בועא אחת בשיפולי יש להכשיר ובמוכ"י ראי' בחר"ל אוח ז' בלק"י קקו"ה שולדד להכשיר אע"פ ששני הצועות עומדות בשיפולי ונקיים בל"ע ושי"ח וברח"ש ס"ק קי"א ראי' שכתב בשם ראי' להכשיר אף כששני הצועות עומדות בשיפולי ובשם דברי יוסף כתב שם להכשיר רק בזה"מ עכש"ע קק"א. (לח) תרי פגרות דסמוכי אה"ר. דעת ה"ז סלי"ז קק"ז דהוי רעוהא גדולה ומשום דנקושי הכשירו הפוקקים חרי טנלות דקמ"ו ובאונת הפ"ח אוקר ומוכ"י כן וודברי הרמב"ם ע"ש לכן הוי עכ"פ ר"ג ובא"פ בחר"ל קעמ"ו כתב דהוי רעוהא קחס וכן ראי' ברח"ש ס"ק קמ"א ש"ש כוה דעות דק"ל דהוי רעוהא קחס והושב"ז בקוף דיני חר"ל אוח ט"ו כתב דיש לעיין אם הוי רעוהא כלל והל"ש בסקמ"ו וקממ"ד כתב דהוי רכ"ד בטנול יחידה וכ"כ ווקמ"ע בחר"ל אוח ז' קק"ג ובספר על"ל ראי' שקומר דזה דברי עלמו שנאוח י"ע כתב דהוי רק רכ"ד ובאוח כ"ד כתב דהוי רעוהא קחס עמ"ד חר"ל סק"ד. (לט) בועא ומנרא הסמוכים באופן דכשר כדלעיל סעי' ויש עוד איזו ריעותא בסוף להם. מלטרפין לחר"ל משום דכתב הר"ש קק"א שלשיש רש"א והר"ן י"ל שזה שאונרו חכ"ל הרי בועא דקמ"ו ערפה לרעוהא אמרו כן שאפילו בועות שהנה רכים וי"מ ערפה ומוכ"י בועא וטנול הקמוכים שהקשה מקלקל אח הרך בודאי יש לאסור אפילו בכהצועא וי"ז לכן אע"פ שאכן לא ס"ל כן ומוכשירין וי"מ ווקרי רעוהא עכ"פ על"ש ס"ק קמ"ז. (מ) אם הריעותא השניה עומדת אצל הבמ"ז הנ"ל. ערפה אף בזה"מ ומשום דבבועא זאח יש רעוהא דנקב שחינקב ונהטנול וה"ל חר"ל. (מא) ואם הריעותא השניה עומדת אצל המנרא. ערפה רק בזה"מ משום דרק בזה"מ ווקרי במו"ז רעוהא והטנול אינו מפקסין בין הריעוהא אצל בזה"מ דבמ"ז לא ווקרי רעוהא אין. כאן חר"ל. ואין להקשות הלא אמרנו בסק"ק

שאלות

(לה) אם הוה קווכים רק לדעת הרשב"א וגם עלה עליהם וי"ר. (לו) ואם יש להם הפרש למוטה וגם למועלה. (לז) חבמ"ז דקמ"ו ועומדים בשיפולי. (לח) חרי עיכנל דקווכי אה"ר. (לט) בועא ועיכנל הקמוכים ועוד איזו ריעוהא קוונך להם. (מ) אם רעוהא חז' עומדת אצל הבמ"ז. (מא) אם הריעוהא חז' עומדת אצל העיכנל.

[illegible]

שאלות

(מז) חרי מורקח דמוכי. (מז) צוויי דומי צוואסן שפער אה"ר. (מז) צוויי צוואסן עלינה דוויי מנצח צוקוס שפס יחויי כסר לכיע. (מה) ואס צוקוס ד'ס פלונחא אס יס שס דוחק. עומד צוויי או מליי. (נו) צוויי צאווא זאח ווקמא צוקוס שוואחכך צגגרת. (נז) ואס עומדת שס קמוך להחריץ ומוקלחת צחריץ או כלה צחוך החריץ. (מח) צ' צועות זיין צין צ' אונות. (נוט) צועל נגד טיכרא כחיג. (כ) אס סטיכרא עס הצועל אינס וכווינס מונט זיין ורק לפעמים פוגע'ס זיין. (כא) טיכרא נגד טיכרא או נגד מורקא שס. (כב) צועל מוגלל נגד צוויי שס. (כג) טיכרא קצבים הורלא ונגד יס צועל צוורלא זיין.

אונות סייך לחוש לחיכוך לפי שכל אחת ונחפח ונחפח נחפחה נחפחה
 צפיע והענדה ונחכך נהנעה לכן יש לחוש לחפח ונחפח נחפחה נחפחה
 הורח אינה נהנעה צפיע אלא הויד היא דבוק לורח ולכל נקוס שונחנעה
 הורח ונחנעה גם הכים ענה ואין לחוש לחיכוך ופירוק. (נד) אם נמצא
 שתי במיז בין ב' אונות זניז. לא הוי אף ריעוחא דהיז כמו כל דמיז
 יתדית. (נה) במיז בשיפולי ויש לה חוי"מ. לא הוי ריעוחא דהיז ככל
 דמיז אחרת אצל כשאין חוי"מ [נחקומו שחשירין דמיז בשיפולי] הוי עכ"פ
 ריעוחא. (נו) אם לא הספיקו לראות אם יש חוי"מ ונאבדה הריאה או
 נחתכה הוועא. אע"פ שלא הכשרנו רק צלויג גדלעיל קעכ"א ויז' להיר
 דהיז [כשהוא דמיז] להלטרף ונפס דהוי ספק הר"ל. (נז) במיז בשיפולי
 ושתי כתות עדים מכחישין זא"ו אם הוי חוי"מ. להיר ונפס דהוי ספק
 הר"ל עכ"פ קע"כ כל חילוקי דינים שזכרנו נסבא. (נט) במיז גדולה
 שעומדת בשיפולי ומנעת עד למעלה מן ד' אצבעות ובולטת מעל"ע.
 עדיק קעכ"ח ונחש"ע קע"ג דנחקומו שחשירין קעכ"ז דמיז יש להכשיר
 גם דזה אצל נחקומו שחשירין קעכ"ז דמיז אע"פ שחשירין שס דמיז
 בשיפולי וגם חשירין שס דמיז מעל"ע ויז' יש להס לאסור נחשירין שס
 דיס דזה שניהם יחד בנשיפ ונחשירין עדיק קע"ג. (ס) אם יש
 בפנים הריאה סמוך להקרוסין חסרון שאין בו יותר מרה"ל ובסיום
 החסר בעובכ הריאה יש שם בועא גדולה שפנעת ובולטת מעבר
 השני. דא"פ סליז ס"ק קליד חוקר מחמת חשש קלקול קמפונות כמו דדין מעל"ע
 סלד אחד צועא וזר השני ונחש"ע שחשירין חוקר ה"ה נחשירין וזכ"ו ונחש"ע ככ"ד קע"א
 וזכ"ו חוי"מ סליד קע"י. (קא) במעל"ע שלא בדקה אם שפכי ואין רגלים
 לדבר שהוא בועא אחת היינו שאינם מכוונים ממש זניז שהכשרנו
 בסעכיה. להיר להלטרף ונפס דהוי ספק הר"ל. (קב) מנרא או מורסא
 מעל"ע. להיר. (קג) במעל"ע שעלה עקיה מיר מצד אחד וגבוה
 מבשר הריאה שהכשרנו בסעכיו בה"מ. הוי ריעוחא. (קד) אם בצד
 אחר בועא ובצד השני מנרא ואין ביניהם שום הפרש שהכשרנו בה"מ.
 מקרי ריעוחא וז"ל שכוונתו שחש עומד עוד ריעוחא אלל הענחא מלעיק
 לחר"ל

שאלות

(נד) ז' דמיז בין ז' אונות זניז. (נה) דמיז בשיפולי ויש לה חוי"מ. (נו)
 אם לא הספיקו לראות אם יש חוי"מ ונאבדה. (נז) דמיז בשיפולי ושתי
 כתות עדיק מכחישין זא"ו אם הוי חוי"מ. (נט) דמיז גדולה שעומדת בשיפולי
 ומנעת עד למעלה מן ד' אצבעות ובולטת מעל"ע. (ס) אם יש בפנים
 הריאה סמוך להקרוסין חסרון הכשר ובסיום החסר נחשירין הריאה יש שם
 בועא גדולה שפנעת ובולטת מעבר השני. (קא) במעל"ע שלא בדקה אם
 שפכי ונחשירין חוקר ה"ה נחשירין וזכ"ו ונחש"ע ככ"ד קע"א וזכ"ו חוי"מ
 סליד קע"י. (קב) מנרא או מורסא מעל"ע. (קג) במעל"ע שעלה עקיה מיר מצד
 אחד וגבוה מבשר הריאה שהכשרנו בסעכיו בה"מ. הוי ריעוחא. (קד) אם בצד
 אחר בועא ובצד השני מנרא ואין ביניהם שום הפרש שהכשרנו בה"מ.
 מקרי ריעוחא וז"ל שכוונתו שחש עומד עוד ריעוחא אלל הענחא מלעיק
 לחר"ל

לחל' (קה) בבש"פ שעלה עליה מ"ר. לה"ר. (סו) במ"ז מעל"ע שבצד אחד עומדת במקום סמפונות ובצד השני עומדת למטה ממקום סמפונות. לה"ר זה"ו כי עיין צנ"ז קקט"ו שכתב שם וז"ל לנו עוד מזה דצכל צועל צעיפולי שהכשרנו ע"י חו"נו לריק לרחות אס ח"נה ונחפשת יוחר מצ' אלצעות וטיפולי דלז ה"ל צוועל"ע עכ"ל וקשה ונה רצוחא והדעות קו"ל דזה הלז זה הו"ד"ן וועל"ע ונוס ור"ח"י צה"ס קקט"ו עכ"ל ע"ז שכוונת הצ"ז דזה שאף אס הו"ל רק צלד אחד צווקוס קוופונות וצלד השני ה"ל לונטה וווקוס קוופונות ג"כ ערפה ונטיג עליו שם ונוכסיר ע"ש וכחצ ע"ז הל"ש ב"ק קכ"ד דביון שא"ן הדבר ופורש צנ"ז לחקור דזה וכוונת הצ"ז וקופק הצ"ש ונכסיר לכן דינה כצ"ע יחידית שאס ה"ל צו"ז לה"ר צה"ו. (סו) במעל"ע במקום חריץ הורדא במקום הדק שהל"ש והג"ש מכשירין בהים בדלעיל בסעכית. הו"י ריעוחא אף כשיש דה וי"ז דנושפ דהנ"ז וקיעהו אוסרין ה"ל עכ"פ ריעוחא להצטרף להר"ל.

ס' לח.

א (ח) אם מותר להורות במראות הריאה בלילה לאור הנר. צה"פ צכעל"ע אובר נושוס דלאור הנר א"ל להצחין היעצ. (ז) כמה היא שיעור גודל מקום המרטי"ר לאסור. אפילו צנ"ז אובר נושוס דליקור ונרטי"ר ה"ל נושוס דקופו לינקוז. (ג) אם קלף הקרומין ואין עליהם שום מראה. כחצ השנ"ח צכענ"ז דערפה ומשמע דכ"ל דלז ונציע"א אס קודס שקלף הקרומין לא היה המרטי"ר רק אח"פ פשיע"א דיש לחקור משום ד"ל שאס היה אפשר עכסיו לנפוח היחה נראה גם עכסיו המרטי"ר אלא אפילו אס קודס קליפח הקרומין היחה נראה המרטי"ר אף גם קודס כפוחה וחר שקלפו אין דהס שום ונראה שמה נראה שא"ן שום לקוחה בקרומין וי"ז אובר נושוס דק"ל צח"ל דצה"ג לקוחה ה"ל והל"ש צכקס"ז מהויה על השמ"ח דזה ומכ"ס שא"ן. חומר דזה לא ליקור ולא היחר ע"ל ס"ק שח"ז. (ד) אם אחר שקלף הקרומין נשאר המרטי"ר בבשר הריאה. רח"פ ונפלפל דזה להכשיר ומכ"ס שמהחט שהשמ"ח צכענ"ז אובר [כי הצל"פ סוצר שהשמ"ח צכענ"ז מיירי ג"כ צלופן זה שנשאר המרטי"ר צצער הריאה וכ"כ הצ"ל שהשמ"ח מיירי צלופן זה ואובר] ע"כ ירא להקל נגדו דזה ומכ"ס שרק צה"מ יש להחיר עכ"פ אצל רח"י צד"ק בקי"ד ומקמ"ע קק"מ וי"ע וקו"ל הש' פ' שמכשירין אף צה"ו ולא הו"י אף ריעוחא - להצטרף משום דהמה ונפרשים דצ"י השמ"ח צכענ"ז שאובר דמיירי שלא נשאר המרטי"ר גם צצער

שאלות

(קה) צצש"פ שעלה עליה וי"ר אה"ר. (סו) צו"ז וועל"ע שצלד אחד צווקוס קוופונות וצלד השני לונטה וווקוס קוופונות. (סו) צוועל"ע צווקוס חריץ הורדא צווקוס הדק אס הו"י ריעוחא.

א (ח) אס ווחר להורות צוורחות הריאה צלילה לאור הנר. (ז) כונה היא שיעור גודל מקום המרטי"ר לאסור. (ג) אס קלף הקרומין ואין עליהם שום ונראה. (ד) אס אחר שקלף הקרומין נשאר המרטי"ר צצער הריאה.

צנצר דלז איין לחלוט צנצר יוהר מצקרויין אלז אס נשאר המרטי'ר צנצר
לנדר גס השנוי'ח מוכסיר וצוה סר המיהה הליש קקסי' שמוחמיה השמיה
ועיל סע'ו שגס החס'ס מוכסיר צכסי'ג וכן רחיהי צדח'ש קקעיל שמוניח
הרצה דעוה שמוכסירין צוה אף צלחיה' וכל מקרי אף ריעוהא להלטרק
לריעוהא אחרת שעליה מוסס שהקרויין מפסיקין צין המרטי'ר שעל הצנצר
וצין ריעוהא שעליהם וכי' המהמ'ע קקיה דלא הוי ריעוהא, ומנח'י
צחיל' אוח ווי צניאוריס קקסי'ג מוסיג על המהמ'ע וכחצ דהוי ריעוהא.
(ה) אם נשאר המרטי'ר בבשר הריאה והמרטי'ר מתפשטת ברוב
אונא או ביותר מרה'ל. עטי' חס' פי' שאוסר מוסס דמרטי'ר צנצר
הריאה הוי כמו מקרון צפנים ואוסר ציוחר, מרה'ל. (ו) אם ע'י קליפת
הקרויין לא עברה המרטי'ר וכאשר נתייבשו הקרויין עברה המרטי'ר.
דיק צקיד' אוסר מוסס דהי'נש גס הסינוי. (ז) אם עיני' הרבה נפרדו
הקרויין מבשר הריאה והריאה והקרויין שלימים ואז לא נראה
המרטי'ר ולא שום מראה לא בקרויין ולא בבשר הריאה. עי' צקיד'א
חס'ס מוכסיר. (ח) אם יש מרטי'ר בקרום אחד, עשמי' סעי'ד
שבאין לוי' אוסר אפילו כשהמרטי'ר היא רק צלד אחד מקרום אחד צין
צקרום עליון וצין צקרום תחתון כמו שפירש העי' קקיד' אס דנרי המ'כ
מרי' ישראל מצורח עי'ש וצלו'ג מוכסיר אס המראה היא רק צקרום אחד
כמו שפירש הפרי'ח אס המ'כ עי'ש ועמשי' קקיד' [והיה אס יש מראה
אדומה צקרום אחד או צלד אחד מקרום אחד נדר מוכסיר] והדיק סקיי'צ
מוכסיר כשי' מרטי'ר צקרום אי' אף צלו'ג ואס מקרי ריעוהא עחרי'ל.
ב (ה) אלה הנה מראות האסורות שבריא'ה. מוריקא, צורחא, שחור, לבן,
וקי'ן לרצ' כחצ השמיה אל' חלכלו ממנו "מ'צ'סיל וצלי'פ כחצ
סימן לרצ' האקרון' העשה "לי'כ'צ'ס לבן, כרכוס, צשר, שחור, וכרכוס היא
מין זאפירין שמוח'חו געיל וכרכוס ומוריקא שכתצ השמיה חד היא כי על
נדר וכרכוס נחרנס נשק ומוריקא. (צ) מוריקא שהיא כרכוס. מוח'חו
נוטה לי'מק געיל וצין שהיא כמו חלמון צילה או כשעוה או כאחרוג או
זהצ או כפני אדס שי'ס נו חולי ירקון רחיל או ככנף עווס שקורין פלווע
או ככשוהא שקורין האפין ערפה וכן כל הנוטה למראה געיל יש לאסור
וכן יש אודס שנוטה למראה געיל תי'כ יש לאסור לכן לרי' לעיין עי'ז
היעצ. — דיני סעי'ג נחצלו צקעיו.

ד (ה) כראה בשר דאסרי'ן. הוא דוקא כצנצר חי ולא כצנצר מצושל גס לדעת
ש'ס צנצר שנוטה למראה אודס ויש צנצר שנוטה למראה געיל הכל
היא לפי שומן הצהמה ולפי שנותיה עי'כ לרי' לעיין היעצ שלא יהי'
נועה

שאלות

- (ה) אס נשאר המרטי'ר צנצר הריאה ומתפשטת ברוב אונא או ציוחר מרצה'ל.
(ו) אס ע'י קליפת הקרויין לא עברה המרטי'ר דק אחר שכתייצבו הקרויין
עברה המרטי'ר. (ז) אס עי'כ'ס הרצה כפרדו הקרויין מצנצר הריאה ואז לא
נראה שום מראה לא צקרויין ולא צנצר. (ח) אס יש מרטי'ר צקרום אחד.
ב (ה) איזוהו מרטי'ר שבריא'ה. (צ) איזו מראה יש למוריקא שהיא כרכוס.
ד (ה) מראה צנצר דאקרי'ן.

כולה לשם חין צער וכן ע"ל סעי' שנומרה אודם ג"כ לריד לעיין שלא יטעה למראה געיל משום דמרחות הללו אודם וצער וגעיל נוטים זל"ז. (3) אם יש לה מראה וויינקשליך שנגמר בישראל. אם נוטה למראה צער יש לאקור. (ג) אם היא דמיא לבשר רק במשמוש ולא במראה. כשר חלל שזיה לריד צדיקה אם אינה אעומה עקליו סעכ"צ וכ"ד.

ה. (ה) מראה שחור דאסרינן כמה שיעור שחריתו. שיעורו הוא כריג יצט ודעת ז"ל להחמיר אף כדיו לה ומחמת שאין חנו צקיא"ס האיד" הוא שחיתו של דיו שצאון חזיל לכן צה"מ שיעורו כזפת וצאה"מ יש לאקור אף צפחות משחירות זפת ורח"מ צמח"ז ככ"ו סעי' שמחמיר לאקור צאה"מ אף כשנוטה לשחר קלח ומחמ"י ע"א מציאו ומוציג עליו ונרמין דצריכו כי ע"ל סעי' שמראה כוחלל ג"כ נוטה לשחור וכשר. ו (ה) אם יש בריאה מראה לבו כבקעת עץ או כלובו ביצה. ל"ש קק"י כחז שאלם היא ממש כצקעת עץ הוי ודאי טרפה ולא אינה ממש כצקע אע"פ שדומה ללונן צילה הוי רק ק"ע משום דיש לה מכשירין וכן כל הנוטה קלח ללונן יש לאקור מקפך וצ"ל סעי' כהנז להיפוך שאלם דומה ממש לצקע הוי רק ק"ע משום דספק לו צא"ז עץ אמרו ולא דומה ממש ללונן צילה הוי ודאי טרפה ומקמ"ע צקקו כהנז שדעה צ"ל עיקר. (3) ריאות של כבשים שיש בהם זהירות לבן על הקרומיו ויורד לעומק הבער. ראינו צמקמ"ע קק"י וצח"ד שאלה שפ"ח צפ"ח החי"ק שיקלף אח הקרומין וכשלא ישאר צה"ס הלוונן יכסיר כח"ש לעיל צקע"א וע"ל סעי' דין כשנחלל צכצכ"ס צעוקלי אומה לימוק זע"י מו"מ ופסחה נעשה לנן. (ג) אם נמצא מראה חריות (ענף) של דקל שנוטה קצת למראה נעיל וקצת למראה גרין. דעת השמ"ח סעי' וצ"פ סעי' דהוי ק"ע משום דכחמקו צזה צפ"ס ומלערך לזכ"ס ודעת ל"ש צקק"ה שהמקיל צה"מ אין מוחין צידו ולא אינו צקי היעז להכיר אם דומה ממש לחש"ד גם הלי"ש אוקר משום שנוטה למראה געיל עקליו סעכ"ז.

ז (ה) איזהו המה מראות הכשרות. אדום, רקיע, עשניה, כוחלל, וסימן נדצר צמחה טוב יא"רע"ד. (3) מאיזו טעם מצ"שירין מראה עשבים וכל מין גרין. משום דחולין צעדיין לא הונל הדס צריאה כמעשה דרינ צצצ"ס ולאו חולי היא. (ג) מאיזו טעם מצ"שירין מראה אדום. משום דחולין שלא כצלע צה הדס עדיין כמעשה הכ"ל וכן אע"פ שהיא אדומה ציורח אין זה לקוחה וצכלל אודם צכלל גם מראה כצד ועל קושים העולם איד חחמר צצור זקן שלא כצלע צו דמו עדיין עיין צכפרי דח"מ סעי' צקו"א

שאלות

- (3) מראה וויינקשליך שנגמר בישראל. (ג) אם דמיא לצער רק במשמוש ולא במראה.
 ז (ה) מראה שחור כמה שיעור שחריתו.
 ו (ה) אם יש צריאה מראה לנן כצקע או כלונן צילה. (3) ריאות של כבשים שיש בהם זהירות לבן על הקרומין ויורד לעומק הבער.
 (ג) אם נחלל מראה חש"ד שנוטה קלח למראה געיל וקלח למראה גרין.
 ז (ה) איזו הם מראות הכשרות. (3) מאיזו טעם מצ"שירין מראה גרין.
 (ג) מאיזו טעם מצ"שירין מראה אדום.

בקו"א שכתבתי מה פרחתי צמחתי בקו"א אוח צ' שמציא חסונה מהכס
 אחד מהרהמיה זליל ששאלו אוחו האיד שייד לומר צבהמה זקנה שעדיין
 לא נבלע או לא הוטל הדם בריאה והשיב דמה שכתבו הפוסקים שהוא
 מחולדה אין כוונתם שכתב כך מצטן אוחו ונחל ועדי עתה כן היא שלא
 נבלע זה או שלא הוטל זה עדיין הדם, אלא כוונתם צזה שמחולדה יש
 לה נצט זאח כי אין נצט הנזגים שוים בצעלי היים כמו שיש אדם שנוול
 עם דם נורזה והוא מצעלי האדומה ויש צהיסוך שנוול עם דם נועט והוא
 מצעלי השחורה [הנח ונהעחול שהוא ירוק צלח] ולפי העצט שנוול צה
 כך היא נצטות כמו כל ימי חיו חס חזק או חלש או אדום צפניו או
 צסיפת הפנים ומי שנוול צמח האדומה הרי עליו צנקל עיי קיבה קלה
 צנימיות או חלוניות [כמו למשל כעס ושמה וחס] להשפיע ולהוליא אח
 דמו לחזן ונעשה אדום צפניו ולאדם אחר שאינו צמח הזה לא יפעלו צו
 הקינות אלו שום השתנות ומי שהוא צמח השחורה הרי עליו צנקל עיי
 קיבה קלה [כמו למשל פחד או דאגה או אור קר] להחלסף דמו לפנים
 גופו ונעשה ירוק כמו כן יש צכל צעיח וקים לחזל שמראות אלו אדומה
 וירוקה ודומיטן שכתבו צכשרות אלו חולי צעור המה אלא שנטשו מהקינות
 השונות העלולים כל ימי חייה להציא להם מראות אלו לפי איכות עצמו
 ומצו שנוול עמה למשל שאם נולדה צדם מרובה (כצעלה אדומה) נעשה
 צה צם צזקנותה מראה אדומה עיי איזו קיבה קלה ודרכה לחזור לאיתנה
 כי אין זה חולי ולקוחה צהקדומין וכן חס נולדה צדם נועט (כצעלה
 השחורה) נעשה צה גם צזקנותה מראה געיל עיי איזו קיבה קלה וחמזור
 לאיתנה כמעשה דריי עיי, לכן שייד היעצ העצט שלא נבלע הדם או שלא
 הוטל הדם גם צבהמה זקנה ורפחית. ודבריו אלו האירו גם עיני הכהות
 ואשא עיני וארא שהעיי גיב כיוון לכך והוא דחזיקן שהעיי צכליע סקכיד
 לעיני צשר צלוי כתצ שס וזל אלא פשוט דזה לא מקרי סרכא כלל אלא
 כך היא מחולדה כמי צכליה סקכיד צס רשיל צמעשה דריינש וכו' עיי,
 ולכאורה קשה מה זה שמציא ראי לצ' צמעשה דריינש ומי דומין זליז?
 הלא צשר צלוי כתצ שהיא מחולדה וצמעשה דריינש כתצ שחק צקרוס
 וכיסוי שחקקס עליו וכו' ולטון נחקקס משמע שאינו מחולדה רק אח"כ
 נחקקס ונעשה סקרוס. והכיסוי ואיד מציא ראי מדצד שאין דומה לו. אע"כ
 שגם דעת העיי כאשר אמרנו לעיל שלפי איכות ועצט ומצו הצעיח
 שנוול צה כך עצט ומצו כייח ומיש צכליע צצקר צלוי שמחולדה הוא
 כך כוונתו שנוול צעט זאח שעלול אח"כ עיי איזו קיבה להחקקס עליה
 צ' עיי מציא ראי ודוגמא ממיש צמעשה דריינש שחקקס עליה וכוונתו
 שחקקס עיי איזו קיבה צזקנתו מחמת עצט שנוול צה. ובוזה יחא גם
 מה שכתב צליס קליה ס"ק קמיצ צס צודק אחד שהי גם רופא מוצהק
 שאמר שמעשה דריינש נעשית עיי שסתחה הצהמה ווי משרת פשתן
 ולכאורה קשה הלא ידוע צשורן הפשתן צכח ששם שותים צהמות הצצה
 ומדוע אין שכיח נועשה דריינש כלל וכלל, אע"כ שהצודק הכל גיב כיון
 למיש לעיל שלפי איכות ועצט הנוול צה עלולה להחקקס עליה קרוס כזה
 על הריאה חס חשתה מי משרת פשתן. אצל צבהמות אחרות שאינם נולדים

במוצא זה אין מוֹזֵק להם שחיית מי פשחן כמ"ש החכם הנ"ל שאדם שנוֹלֵד במוצא השחורה עליו נקבל ע"י חויר קר מעט להחלסף דונו לפנים גופו וכעשה ירוק ולאנשים אחרים לא יעשה חויר זה שום השתנות כונו כן שהיית מי הפשחן אין מוֹזֵק רק לחותה בהמה שנוֹלֵד במוצא ונצט כזאת שמי פשחן מוֹזֵק לה ולא לבהמות אחרים. מדי דברי זו צוילין דרצנן והוריתי לדעת ולדבר את דברי חכמים וחירותם שאין בהם ח"ו שום עקש ופחלחול וכל דבריהם אמת ולדק זכור אזכרני להצחיק כאן גם מה שגאלחתי בנכה"ז כ"ו סק"ד שמהרץ קושיה המון הצוערים צעם המחמיהים על דברי חז"ל שנכתבו כלל טרפה אינה חיה יצ"ח ואינה יולדת ושואלים הלא עיניהם ראו ונעשים בכל יום שנמלא וולד גדול צמעי בהמה טרפה מוחלטת וכן כמה פעמים נוכל צבהמה זקנה עריפות הבאים מנצנן כונו למשל יתירה ולופתא והיא כבר חיהה יותר הרבה מיצ"ח וגם כבר ילדה כמה פעמים. ובמרתין ואומר שהסרון ידיעתם והבנתם דברי חז"ל על בריון גורם להם חמיהות וקושיה על דבריהם הקדושים ונאמת אין שום קושיא כלל משום דזה שנמלא עיבור צמעי טרפה וודאי לא קשה מירי משום דיש לומר שגוף היטה נחה צאונה קודם לידתה [ולפי שיש גם לחזן ולומר אפשר כמעצרה עוד קודם שטרפה ואכן תרומתהו צעין עיבור ולירה שאם נחצרה וגם ילדה קיוון לדבר הוא שאינה טרפה אבל בכלל אפשר כמעצרה עוד קודם שטרפה]. ותמיהתם שנמלא צבהמה זקנה עריפות מנצנן כמו יתרה וכדוונה ג"כ לק"מ ט"ב א) משום דרק על הרוב אמרו חז"ל שאינם חיים אבל הווינו וולוי שיחיה יותר מיצ"ח עקליה סק"ד קשה שכן דעת רש"י, ב) משום דחז"ל לא אמרו יתירה אינה חיה ואינה יולדת רק אמרו שטרפה אינה חיה ואינה יולדת וגם אמרו דרין יתירה וכדומה כרין נוטל וכל שאלו יטל לא היטה חיה וטרפה כן הדין כשיש יתר וכדומה שגי' טרפה חצי' שמרצה כסול ימים עם היחר. ועוד י"ל אמת שיהר ולופתא וכדומה רגילים לצוא מנצנן אבל מ"מ אם חזין שחיה יצ"ח או שילדה הוצר הדבר למפרע שלא מן הנצנן צא רק אח"כ נעשה ומצעם זה פסק הי"ש פ"ק סימן כ' בעריפות שנראה שצא מנצנן להכשיר החלב והגבינה מקודם יצ"ח משמיעהה משום דכיון שחיה יצ"ח חוצר שלא מנצנן צא וחלינן שנעשה חוץ יצ"ח משום דקוצר שחצר וגם יתיר יוכל גם אחר החולדה להתהווה ע"ל סג"ה שם וצ"ה קרו מהר חלונותם על הורח ד'. וגם הנה ונקוד אהי נכתוב כאן וזה שנשאלתי מוֹסְכִיל אחד על מ"ש המחבר ספ"ד קענ"ו שיש מיני עופות הגדלים באילנות ושאל איך אפשר הדבר שגלומה יעשה חי ופער פי האמן לדבר עזות שדבר זה לא הי' מעולם וכזכרתי מאמר חכז"ל שאמר דע וזה שחשוב וכו' וכל שכוונתם שחצי לו ראי' לחשובתך מוֹקוֹס שיהן אומן לדברך ולא שחצי לו ראי' מוֹקוֹס שאינו מוֹמין ויפקר עפי וכן אמר החכם וכו"ל ענה כסיל כאולתו וכעין זה מלחתי בחלק בחשובה שהשיב גבוהה בן פקיסא לצני אפריקא שטענו לפני אלכסנדר ונקדון שארץ ישראל שייך להם ע"ש ששאל אותם גבוהה הנ"ל מאין אחס מציאים ראי' כוונתו ששאל אותם צמה המה וואמינים ומשם השיב להם לכן חצי' שנוסנה ערוכה הוא חולין פ"ע עכבר שהליו צמר והליו

ומליו אדמה ע"ש וכן חיחא בסקהדרין פ' חלק שאלח ליה רבי חמי לחסוה
מינח לא לזקעה ורלה עכנר שהיוס חליו צטר וחליו אדמה ולמחר השרין
ונעשה כלו צטר ע"ש וכן חיחא פ"ז ש"ש ח"ה ששמה ידוע (ידעוני)
ולורת פניה וידיה ורגליה כלורת אדם ומחוצרת מעצורה לאחר עם גיד עז
כמו חבל ומשם יונקת חייתה מחארץ וכאשר פוסקין לח החבל הכ"ל מיד
מחה ע"ש מ"מ מכל חלה לא רליחי להשיצ לו כי ידעוהו שנס נחכז"ל
חינו מחמין לכן שאלחיו חס ידוע לו שס הכוחז חככזי מחכמי עכוס
ששמו "לונק" ? ואמר שמעתי וגם קרלחי חיצוריו הרבים ושאלחיו חס היה
ח"ש נאמן ש"ש להעמיד יקוד על דבריו ? ואמר הן וכן ומחמין דבריו
מחד וחזי הרליחי לו בחפליי על משניות שס שהלונק הכ"ל כחז נספרו
המכונה "אורוועלטי" חלק א' עמוד 327 שזארץ מלרים צמחו "טהענאליס"
נמלאו צריח הכקראים "שפרינגמויז" שנתהווה מרגבי אדמה שזאלשונה
נעשה הרלש והחזה והשאר עדיין עפר ורגז אדמה וצמחן ח"ז יוסי
נחפך כלו לצטר (וגם עיין מ"ש ע"ז גם נכללים פ"ה) ונענע לי נלשיו
ואמרתי לו וזה חס חמה מחמין דבריו שמדומס יוכל להסוה ח" חף
שלוה מפסיק בין דומס לחי מכש"כ ש"ש לך להחמין לדברי המחבר הכ"ל
שמלוה יעשה ח" שקרונים המה זל"ז ויפתח ד' חס פי החסון ויחזר כעת
ח" מחמין צלחם שאלח דברי המחבר ואמרתי עליו מאמר ר' יוחנן ללוהו חלויד
שהיה מלגלג על דברי חכמים וצונשו המגיע לו המוצא צמכח ב"ב פרק
ה' ובסקהדרין פ' חלק ע"ש. הנה רליחי דר"ש ס"ק ק"י צמכח נסס
זכור לצורה וגם צ"ד מציאו צטינוי לשון קלח שנתצטר חללס דבר חדש
שהמלוח אדומות שצריחא נהווים מצינוק דס השחיעה שהנחמה מוסכח
צנשימחה חס הדס לתוך הריחא וכחז שס ששמו מצי נכר וגם צעלמו
רלה מעט שצנחמות שהמה ממוחיס ע"י הכלה צכלי צרזל נלשס לא
נחל צהס צסוס פעס מרלה אודס וגם חזינן שטיפ רוב כשנמלא מרלה
אודס צנחמה הנשחטה נמלא על אוחו הלך שסוכנצ צעת שחיעה עכ"ל
ועמ"ש נסע"י שגס הל"ש כחז כן שצנפופת שכיח מרל"ד או שחור מחמת
הדס שזל לשס מציח השחיעה ודין חס יש אודס שנעשה מצינוק ונגדו
יש מכניד עחד"ל קקליח.

ח מרלה רקיע ועחול וכל מיני מרלה צללו. כשר.

ט דיני קעיע נחצלו לעיל קע"ז.

י (ה) מראה כוחלא. נוטה לשחור וכשרה. (ב) מרכ"ש שאינה נשתנת
עיניס. למראה ריאה. חפילו אדומה כח"ג ג"כ כשר דלא כמח"ל מוצא
נש"ך קק"ז ונח"ש קק"ג שאוסר. (ג) מרכ"ש שנכנסה בעומק בשר
הריאה. חפילו אדומה כח"ג ג"כ כשר דלא כדמ"ח מוצא צח"ש שס שאוסר.
יא (ה) מראה בראו ונרא ושאר מראות שאינם גבללים לא בכשרות
ולא בטרפות. השמי"ח אוסר והקט"ל וע"ז מכשירין וגם הנוצי מכסיר
חלל

שאלות

י (ה) מראה כוחלא. (ב) מרכ"ש שאינה נשתנת עיניס נח"ר. (ג) מרכ"ש
שנכנסה בעומק בשר הריאה.

יא (ה) מראה צלחן או גרל או שארי מראות שאינם נכללים לא בכשרו ולא צערפ'

אלה שרלתי נדחש סקל יונחה ככ" סקל צס שרל כח" מהנוצ" שחזר צו מזה שהסיג על השמיה צזה והורה לדבריו שאסור ודעת הל"ש עסקכ"ה שהעמיר צה"מ כהמכסירין ח"ן מוחין צידו ודעת צה"ש עפעליו שמראה צרחן כסר חף צה"מ מוסס שנוטה לשחור קלה ושחור לא אסרין חל"כ כשהיא שחור כדיו וזפת ככ"ל סעיה ונראה גרל חוסר חף צה"מ מוסס דנוטה למראה לצן וכל הנוטה למראה לצן אסרין ושאר מלאה שאינס נכללים לא נכסרות ולא נטרפות מכסיר צה"מ ועדח"ש סקל ודין מראה חריות ע"ל סע"ו.

יב (ח) מרטר שחורה עיניפ כראוי למיר. חע"ש שאחר שנה מנפחתה חורה למרטר מ"מ יס להכסיר מוסס דכל מילי שצריכה נשערינן כשהיא נפוחה ואס נכה"ג מקרי ריעוחא עמר"ל סק"ח. (צ) אם עיניפ כגיל חורה למרכ"ש. דעת השמ"ח דנה"ו יס להכסיר כש"ך סק"ד וצאה"מ חוסר כע"ז סק"צ ודעת הל"ש סק"צ עמרק"ל צזה חף צה"מ ח"ן מוחין צידו חצל ריעוחא מקרי חף צה"מ עמר"ל סק"ז ודין חס המרטר סוף רק נקרוס אחד וחורה עיניפ למרכ"ש חס"ר עמר"ל סק"ז דלה"ר. (ג) אם היה מרטר ועיניפ יותר מדאי חורה למיר. צה"ש סעניו מכסיר מוסס דבהנה צה"ה קיחא הריחא שלה נפוחה יותר מחל"ש וחל"ש ח"ח לנפחה כמו שהיחא צה"ה כי היחיה גורס שנחלשו הקרונין וח"ח לפס להמחח לכמות שהיו כח"ש הס"ש סליו סק"צ ולא גרע נפוחה ציותר וצחיק ממירוס צידים שמהני צמרטר ואס הקסה חס צה"ה נפוחה הריחא יותר מחסר נופחין חוחה חל"ש ח"ך חנו סומכין חצריקת נפוחה צסל"כ סעצנה צקליפה שסנפוחה חיוציה חול לכיע חלל יס לחוש שחל צה"ה היחיה נפוחה יותר והיחיה מנלנלח עח"ש שס. (ד) ואם עיניפ יותר מדאי חורה למרכ"ש. צה"ש שס חוסר ומקרי"ט סק"צ מכסיר גס צזה מוסס דח" גרע נפוחה צחוק ממירוס צידים שמכסיר צה"ש עלמו צה"מ גס צחורה למרכ"ש ע"ש צסעני. (ה) אם ה" מרטר ולא הספיק לנפחה לראות אם תחזור למיר עיניפ. הל"ש סק"צ כחצ דחוי וודאי ערפה ולא חמרינן דחוי ספק שחל היחיה חוזרת עיניפ כדלעיל סליו סעכ"ח צצ"ש דחשנינן זחל לספק מוסס דלל דח" זל"ז, וחל"פ סע"ס כהנ צסה החשנ"ן וכ"כ חוי"ל סל"ה סע"ו וכ"כ קה"ק סק"ח דספק זה שחל היחיה חוזרת עיניפ כחשנן לספק לענין ספ"ס גס צזה שכתבו שס וז"ל ריחא שנהכה ונחלל צחחה ונחח"כות מרטר והריחא שהחיה זמן מה חל"ש קורס שנחלל המרטר יס להכסיר ונחח" כפ"ס שחל נחח"ה המר"ט ע"י סיה"ה הזמן מוסס דדרך הריחא להשחנה ע"י סיה"ה זמן ושחל חס ציכולת ה" עכסיו לנפוח לא היחיה נראה המרטר חסר נפוחה וה"ל ספ"ס החחככת ומס"ס שס שדצר זה חלוי צרלות עיני הצורק לפי ערך הזמן ששהחיה ולפי מוקס שהיחיה מונחה

שאלות

יב (ח) מרטר שחורה עיניפ כראוי למיר. (צ) חס עיניפ כגיל חורה למכ"ש. (ג) חס ה" מרטר ועיניפ יותר וודאי חורה למיר. (ד) חס עיניפ יותר מדאי חורה למרכ"ש. (ה) חס היה מרטר ולא הספיק לנפוח לצרות חס חחור לעיר עיניפ.

מוכח שם הריאה. (ו) אם קודם נפיתה לא הי' שם מראה ועינ'ם כראוי געזיה מרטר. י' לאסור מעוס דכל מילי סגריאה כשהיא נפוחה ונעזרין ונפרט אס הי' זה גם קודם כפ' ונכ"ש ועינ'ם נעשה מרטר צוודלי י' לאסור נפשיטות. (ז) אם לא הי' שום מראה ועינ'ם יתירה יותר מדאי געזיה מרטר. זא"ש סענ"ז חוקר מעוס דבהמות נחיי"הן כפוחות יותר כו"ש לעיל סק"ג והל"ש ונענ"ז סק"ח ונעזרין ונעוס דאמרי"הן סנחיי"ה לא הי'ה נפוחה כ"כ ונעמ"י ונכרי"ע זה שאל ע"ד הנפוחה הי'ה לא הי' שום נראה י' להכשיר אצל אס עינ'ם כדרכה נעשה ונכ"ש ועכס"ו ע"י הנפוחה סנכח יותר וודלי נעשה מרטר אז שהי' עוד נקודס נפוחה ונכ"ש ועינ'ם הי'ה נעשה נרטר י' לאסור ונעוס דכיון דנעמח ממלאותה גם כלכ"פ יתירה חלי"הן סגס הנרטר הי'ה נחיי"ה. (ח) אם לא הי' מרטר ועינ'ם יותר מדאי געזיה מראה לבן. אע"פ סנכארי מרטר כה"ג חוקר זא"ש כדלעיל סק"ז מ"ו ונעזר צניד"ד ונעוס דנמלה לנן ונעמח שהנפ' יתירה גרונה שההלנן ונעוס דכל יראות דוונה קלח למלה לנן ועוד ונעוס דהנענ"ס והערוך חולק"ס ונעזרין כל נראה לנן לכן י' להכשיר עכ"פ צניד"ד סנעשה המלה לנן עינ'ם יתירה. (ט) וכן מה ששכיח שבועוקצי אומית נמצא צימוק וכאשר נופחין הרבה ודוחקין וממרסין בהריאה סביב הצימוק געזיה מראה לבן ואף אחר שמניחין בלנפוח ג"כ נשאר שם המראה לבן. לחי' צניד"ד ח"א סק"ה ד"ש להכשיר ונעוס דהולין המלה לנן דהנפוחה יתירה ודחיקה הרבה ח"א אפטר צוודל סנעזיווק נהווה ע"י סנחיי"ס לחלוהה הנער וי"ז נעמח גם נראה וכן לחי' הלכה לנעשה ונעמח סנעזיווק ונעזרין נפשיטות. (י) אם נמצא מרכ"ש אס צריכה בדיקת נפיהה. דעת הסמ"ח סנכמחלה לריכה נפוחה לראות אפטר תחזור עינ'ם למרטר ונעוס דכיון דחזיון ריעותח לריכה דדיקה וצדיעצד שלא צדק נפוחה כער זה"ו ואס נפוחה ועלתה צנפ' אלא שלא הסגיוח לראות אס לא חזרה לנרטר כער אף צאה"מ ודעת הל"ל סנכ"ש אף לכתחלה א"ל דדיקה עלקס"ל סע"ש וכ"כ הל"ש סקס"ע. אלא שאל שום אחר ונעפוקס"ס סמלרי"ה נפוחה צנכ"ש וולת סנחיי"ה. (יא) מראה בראן וגרא וכדומה שחזרו עינ'ם למרכ"ש. י' להכשיר לכ"ע אף צאה"מ ואס זה נוקרי ריעותח עמח"ל סק"ב דדינה כשאר נוכ"ש.

יג' (ה) אם נמצאו נקודות אדומות על הריאה. לריך לנדוק אחר נקז"ס ואס לא צדק ערפה עמח"ל סל"ז סקכ"ה. (ז) במקומות ששכיח שם נקודות אדומות ובדק כ"פ ולא הי' נקז"ס ועתה אירע לו בשוגג שלא

שאלות

- (ו) אס קודם נפוחה לא הי' נראה ועינ'ם כדרכה נעשה מרטר. (ז) אס לא הי' שום מראה ועינ'ם יתירה נעשה מרטר. (ח) אס לא הי' נראה ועינ'ם יותר מדאי נעשה מראה לנן. (ט) ונע ששכיח ציווק צעוקצי האומות ועינ'ם חזקה ומיוקס סניב הלימוק נעשה מראה לנן. (י) אס נמלה ונכ"ש אס לריכה דדיקת נפוחה. (יא) מראה צראן וגרא וכדומה שחזרו עינ'ם לנכ"ש. יג' (ה) אס נמלאו נקודות אדומות על הריאה. (ז) צוקוונות ששכיח שם נקודות אלו ובדק כ"פ ולא הי' נקז"ס ועתה אירע לו שלא צדק וכאצדה.

שלא בדק. כחז הל"ס ד"ס להכשיר ודין אם נמלחו על צוה"ע עמ"ס נחמ"ל
 ס"ס. (ג) אם מצא שם נקב ויש במה לחלותו במשה"ט וכדומה. עמ"ס
 קל"ז ס"ק כ"א דערכה משום להנקודה אדומה ונעיד על הנקב שנחיים הוא
 ודין אם האדם הוא נשמה רצ"ע נחמ"ל סקכ"ג. (ד) אם בדק ומצא
 שם נקבים דקים וקטנים מאד שאינם מבצבצים והמראות והנקודות
 עברו עינ"פ. רמ"ה צ"ע חש' מ"ד שנכשיר משום דאם היו נקבו צ'
 הקדושים ה' מנצנצ. (ה) מראה אדומה שמכשירין אם צריך בדיקה
 בצלעות ובמקומות שבנגדה. לכהחלה לריך לעיין בלעזת אם אין ס'
 נכבד ונדעיד על דק יש להכשיר וע"ע בקו"א חש' ח' כחז דהמקיל
 חף לכהחלה לא לנדוק בלעזת הנח לו כמנהגו משום ד"ס הכנה פוסקים
 העכשירין חף כש"ס מנצנצ נגד אורם. וכל פרטי דיני מרח"ד נגד מנצנצ
 עמ"ס נקל"ד ואל"ך.

יד (ח) דיני קצ' זה שצנעו"ח כשהורע"ר רק נקרים ח' ע"ל נסע"א
 ודיני קצע"ו וקצע"ז עמ"ס.

יו (ח) אם נפחו לריאה והמראה טרפה וזה ממלמ"ק. כשר נשום
 דברא וזה ש"ס ס' ח"ו מוגלל וכדומה ש"ס צו הנרע"ר זה
 והיא זה מנלמ"ק ולכהחלה לריך לפתוח הריאה ללחות וזה יש ס' ורמ"ס
 קל"ג כחז שחף לכהחלה ח"ל לפתוח הריאה וננקו"ע כחז נקמ"ח
 שחפילו דק ולא נ"ל ש"ס דבר נ"ע כשר נשום דלמדין על דק יפה
 ושחף נאזר הדבר צ"ח הנדיקה חף לריך ללחות היטב אם נאמח זה
 מנלמ"ק עדה"ס סקכ"צ ונכח"י ע"צ נקמ"י קמ"ח. דיני קצע"ח
 שצנע"ח עמ"ס קל"ג.

יט (ח) בשיש מרע"ר וגאסרה אם צריך לאסור גם חלבה שמקודם.
 ח"ן לאסור חלבה למפרע כלל. (ב) אם גאסרה הבהמה ממרא"ד
 נגד מכב"ד. יש לאסור החלב למפרע ג' ימים. (ג) אם ניכר שמכה
 ישנה היא. יש לאסור החלב למפרע יצ"ח. (ד) אם ידוע העת שהוכחה
 או נשבר הדופן והוא פמיב"ח. יש לאסור החלב עד העת שהוא
 ודין אם הוכחה קודם יצ"ח וכל פרטי דינים ח"ו עמ"ס קל"ה. (ה)
 אם מרגיש בפנים איזו שינוי במקום אחד שנשתנה המקום לקור או
 חום או שחלקה או גובה. לריך נדיקה משום דזה שכיח לצוא
 נמנע"ר

שאלות

(ב) אם נ"ל שם נקודות ח"ו נקב ויכול לחלותו בנשה"ט וכדומה. (ד) אם
 דק ומלח שם נקבים דקים וקטנים נחמ"ל נחמ"ל ונצנצ"ס והמלחות
 והנקודות עברו עינ"פ. (ה) מראה אדם אם לריכה נדיקה בלעזת ונשאר
 נוקומה שכנגדה.

יז (ח) אם נפחו לריאה והנרע"ר זה מנלמ"ק.

יט (ח) אם נאסרה הבהמה ע"י מרע"ר וזה דין חלבה למפרע. (ב) אם
 נאסרה מנלמ"ד נגד מנצנצ. (ג) אם ניכר שהנכבד מכה ישנה
 היא: (ד) אם ידוע העת שהוכחה או נשבר הדופן. (ה) אם מרגיש
 בפנים איזו שינוי בריאה שהוא צנע"ר אחד קור או חום או חלק
 או נגב.

ממע"ר ודין ליחה מנחון עקליט קע"ע: (ו) הא"ך הדין כשיש מרמ"ר בעופות וחיות. דין מע"ר מיהג גם נחיות ועופות אלא שבעופות ח"ל לבדוק אחריהם לבתחלה. (ז) אודם או שחור בריאה של עוף. אם ניכר שזה נחמת לרירות דם מניה"ש כשר עומ"ש בקע"ז במראה אודם בנחמה שבע"ה מהזינוק דם שחיתו לחוך הריאה.

תר"ל לס"י ל"ה

(א) מרכ"ש אם הוי ריעותא. דעת השמ"ח דהוי ריעותא ודעת ח"ס עסקי"ז שכתב שהסומך ח"ש בה"מ על הנוב"י דקוב"ר דלח"ר אין מוחין בידו משום דיש לו עמוד גדול לסומך עליו וה"ה מראה כוחלל ח"ש שנוטה לשחור מ"מ דילו לענין ריעותא כשאר מרכ"ש ואפילו נכנס המרכ"ש לחוך עומק הנשר ואפילו אינה נסתכלת אח"כ ח"ש שיש חוסרין בזה גדלע"ל קע"י מ"מ קוב"ר ח"ש דהסומך ח"ש לוור דלח"ר אין מוחין בו. (ב) מראה אודם. בזה גם הנוב"י מורה דהוי ריעותא והל"ש ח"ש שפליג בזה על הנוב"י וכתב למה יגרע מלח"ד משאר מרכ"ש ע"ש מ"מ וק"י"ש שאין להקל בזה יותר מהנוב"י ונקרי ריעותא ח"ש בה"מ ח"ש שאינה נכנסה לעומק הנשר. ערבים עלי דברי יד"י מהרי"ל ק"י"ש שכתב בקפדו פני ח"י בקובע"ר ח"י ברוך טעם לשבח על ו"ה שהנוב"י נחמיר במלח"ד יותר משאר מרכ"ש והוא משום דמלח"ד אנו רואין דיכול לפעמים להתקלקל עד שתתהווה מע"ר היינו מראה שחור כמו שאמרין שחור אדום הוא אלא שלקה אש"ר לא נלח"ו כזאת בשום מרכ"ש אחרות ומע"ה ראוי האודם לחיות חמור עכ"פ לענין תר"ל יותר משאר מרכ"ש שאם ימלא על האדום הזה עוד ריעותא יש לחוש שתתהפך לנקותא דשחור וזה קר חמיה וקושי"ת הל"ש בקע"י"ש שהקשה על הנוב"י ע"ש. (ג) מרכ"ש בקרום אחד. על"ש קע"י"ד דלא הוי ריעותא ח"ש בזה"ו וכל דהיה במלח"ד כה"ג. (ד) מראה חריות שבסעי"ז ומראה בראן ונרא שבסעי"א. הוי ר"ג להלש"ק לרכ"ד משום דרבו בזה האוקרין. (ה) שני מיני מרכ"ש הסמוכים זל"ז. עשומ"ח קע"א סימן זה שמכ"ר ח"ש בזה"ו ובקל"ז קע"ה ונכס"ר רק בה"מ וכתב ע"ז הל"ש בקק"א שהשנו"ח חזר בו כאלן ומ"ש בקל"ז אצל רח"י בננקמ"י קע"א שכתב שהשנו"ח לא חזר מדבריו אלא שנק"י זה מ"י"י שיש הפרש כחוס"ש לכן ונכס"ר ח"ש בזה"ו ובקל"ז מ"י"י שאין ציניהם הפרש כלל לכן אין מכס"ר רק בה"מ ובין כך ובין כך מקרי עכ"פ ריעותא על"ש קע"י. (ו) אם מקצת ריאה מרא"ד ומקצת מראה ירוק גרין. הכו"פ חוס"ר ח"ש כשאינם קמוכים זל"ז כי מוכ"פ ח"ש שלא נכלע בזה דמה עדיין ירוקה מה עבירה"י וא"ת שלא נכלע בזה דמה עדיין אדומה מה עבירה"י. והמשנ"ז קק"א מכס"ר כשאינם קמוכים זל"ז ואוקר כשהמה קמוכים זל"ז ובח"פ קע"ג ונכס"ר בה"מ ח"ש בקמוכים זל"ז ובח"ס

שאלות

- (ו) הא"ך הדין מע"ר בעופות וחיות. (ז) אודם או שחור בריאה של עוף.
(א) מרכ"ש אש"ר. (ב) מלח"ד אש"ר. (ג) מרכ"ש בקרום אחד אש"ר. (ד) מראה חריות ובדלן ובגד אש"ר. (ה) שני מיני מרכ"ש הקמוכים זל"ז. (ו) אם נמלא בריאה מקלח"ה מלח"ד ונקלח"ה מראה ירוק גרין.

וצאנים סמוכים מכסיר אף צאהימ והליש מכסיר אף צסמוכים אף צאהימ
 עיל סקיה שחפילו צי עיני מרכיש אחרות הסמוכים זליז מקרי ריעותא
 להלטרק לאיו ריעותא ומכסיר אדום וירוק דהוי ריעותא שאס עומד עוד
 ריעותא חפילו אלל הירוק יש לאסור. (ז) אם הקרום העליון אדום
 והתחתון ירוק. ונשון החיש סקייט משנוע שמכסיר דאמרינן סקרום עליון
 לא נכלע צו דס עדיין וצחחחון טרס נפל צו דס וצאיש סקייט כחצ
 דכוונח החיש סס שמכסיר הוא רק אס צחחחון יש מרכיש אחרת וצעליון
 מרחיד או כשיש צעליון מרחא ירוק גרין וצחחחון מרחיד דייל דהס מהדיחא
 לא הביע עדיין לקרום העליון אלל אס צחחחון ירוק וצעליון אדום אוסר
 כי אס עדיין לא הביע דס לקרום הצחחחון אדום צעליון מרחין צא וצעיכ
 לקוחא היא וייל שגס הירוק שצחחחון הוא גיכ מחמה הלכותא עיש סקסיז
 וסקיז צאריכות. אבל רחימי צדחיש סיק קביה שכתב צסס ראש יוסק שמולד
 להכסיר אף אס צעליון אדום וצחחחון ירוק ומשיג על הצאיש וכן רחימי
 צמקמיט סקיה שמוציא אס דברי צאיש הייל ומקיים עדצדרי ליש ובחצ שגס
 משפיד סקיו ושמע שמוכסיר צזה. (ח) מראה חריות או נרא ובראן
 הסמוכים לאיו מרכיש. אעיש ששניהס משס אחד מרחא עס ומרחא מים
 יש לאסור משוס דריג עס רכיך חמור ונשתי ריעותות סחסוואסור אף כשהס משס
 אחד עליש סקיה ועמיש צכללי חריל נסליה. (ט) מרכיש על גבשישות מנבה
 כטיד. החיש סליז סעיד אוסר ודעח הליש עסעיי דיש להכסיר צהימ משוס
 סקוצר שמוכיש להיר צהימ. (י) מרכיש על יתמיק כפאייג. עליש סעיי
 דערפה משוס דיש צזה טעס חחיש ופמיג וגס טעס הליש דלעטס חחיש ופמיג
 הוי המרכיש ריעותא והיל חליד ולעטס הליש היל עכיש רכיך ויחמיק דצו
 האוסרין עחריל גיה סקייד. (יא) מרכיש על יתמיק ונאברה בלניש. כשר
 צהימ משוס דהוי ספק חריל כי שמה היחה ונחלצנה המרחא עיכיש. (יב)
 מרכיש על יתמיק שאיו בו סמפון. כשר צהימ משוס דיתמיק כזה יש ללד
 להכסיר אף צמקומות האוסרין יחמיק כמיש צסליה סעייז וחא לא רצו צו
 האוסרין וליכא טעס הליש ומחונח טעס חחיש ופמיג לחוד לא אסרינן. (יג)
 מרכיש על יתמיק שק אנה מפאייג. כשר אף צאהימ. (יד) מרטיד בקרום
 אחד. כיון שלא הכסרנות רק צלויג היר והליש צסקמיט כחצ העטס משוס
 דהוי כניקנ קרום אחד ועמיש צסיק שחחיש. (טו) מרטיד בקרום אחד
 ובקרום השני יש מרכיש. כחצ השמיח לאסור משוס דחיישינן שגס קרום
 השני עחיד להחפד לנורטייר והליש צסקמיט אוסר מעטס חריל כי הרי קולי
 צהימ לא אמרינן ולכאורה קסה הלא משס אחד המה ועוד הלא מרכיש צקרום
 אחד להיר אף צאהימ אלל דאפשר לומר דסיל שוורטייר צקרום אחד הוי רג
 ומלטרפה לרכיך אף כשהנה ונשס אחד כמזוחר צכללי חריל צסליה.
 מרטיד

שאלות

- (ז) אס הקרום העליון אדום והתחתון ירוק גרין. (ח) נורחא חריות וגרל
 וצרחן הסמוכים לאיו מרכיש אחרת. (ט) מרכיש על גבשישות ונבה כטיד.
 (י) מרכיש על יתמיק כפאייג. (יא) מרכיש על יתמיק. ונאדה צלניש
 (יב) אס היחמיק אין לו סמפון. (יג) אס היחמיק פמפאייג. (יד) מרטיד
 צקרום אחד. (טו) ואס גס צקרום השני יש מרכיש.

(טז) מרטר בקרום אחד וחזרה עינ"פ למרכ"ש. עלי"ש זהגה צסטי"ד דלח"ר
 אף צלח"ו כונו מרכ"ש צקרום אחד ומחלח"ו. (יז) מרטר בשני הקרומין
 וחזרה עינ"פ למרכ"ש. בזה אף הל"ש סובר דווקא ריעותא אף צה"מ עלי"ש
 סק"ל. (יח) מרטר שחזרה עינ"פ למ"ר. הל"ש סק"ל כחז דהוי עכ"פ
 רכ"ד לצטל וויעוך ונסק"ל וכ"כ עלי"ל צה"ל אוח קכ"ה וכ"כ צ"ד צח"ל
 קל"ה חזל הצח"פ כחז צח"ל סק"ל סק"ל דהא דאקרינן דה"ל הוא דוקא חס
 שני הריעחות ישנס אח"פ חזל ריעותא שהיתה קודם כפומה ועי"פ עברה
 חינה נחשבה אף רכ"ד ואפילו חס היו שני ריעותא חקורות כגון ווער
 עס סק"ל והווער עברה עי"פ ככ"ד והס' עברה צמיעוך ניכ כער
 ע"ס ומקמ"ש כחז צח"ל אוח ווי סק"ל לקוין צה"מ על צח"פ וכ"כ דע"מ
 כח"פ וצו"ש צח"ל סק"ל סק"ל צד"ן סק"ל סק"ל מווער"ד והווער"ד חזרה
 עי"פ צו"ר ש"ס סס סח"ה צד"ר צח"פ. (יט) מרטר שחזרה למראה
 בראן וגרא עינ"פ. לדעת הל"ש סק"ל סק"ל סק"ל נפומה נחשז לרכ"ד
 ה"ל ר"ג עס רכ"ד ווערפין אף כשהס מ"ס אחד כווער צכללי חר"ל
 ולדעת הצח"פ דסובר דהווער"ד סק"ל ח"ס נחשז אף רכ"ד י"ס להכסיר
 וצפרט לדעת הרס"ל וט"ז וכו"י סק"ל סק"ל סק"ל ח"ס כח"פ מרכ"ש
 מוכס"כ ד"ס להכסיר ח"ל ע"ל צכ"י סק"ל סק"ל ח"ס צו ע"ה. (כ) מראה
 בראן וגרא וכדומה שחזרו עינ"פ למרכ"ש. דינה כמרכ"ש ומחלח"ה דלח"ר
 צה"מ ע"ל סק"ל וא"ס חזרה למ"ר לא נחשז הווער"ד סק"ל סק"ל ריעותא.
 (כא) מרטר שעל בועא. הולין שהווער"ד נעסיה מווער"ד וא"ס ע"י הורקה
 הצוועל חזרה למ"ר לא נחשז הווער"ד סק"ל סק"ל ריעותא וכן דין
 כשעומדת על ווער"ד או סיעור שחור חולין צה"ס המוער"ד לכן חס צדור לו
 הדצ"ר וכיכר היעז שהווער"ד נעשה ווער"ד חח"ו ח"ל צדיקה יוחל וכער
 וא"ס ח"ן הדצ"ר צדור צע"כ"ו י"ס נפחוח המראה ולהול"ה מ"ס הנמל"ה סס
 וא"ס ע"י חזרו הקרומין למ"ר כער וא"ס לא חזרו ע"ל סק"ל וכו"י מיי"ר
 רק צלופן סק"ל ח"ה נראה צה המוער"ד אף גס קודם כפומה. (כב)
 וא"ס מקודם לא היתה גראת המרי"ש רק אח"פ ואחר הורקת הנמצא
 שם עברה המרטר. השמ"ה חוקר ווער"ד דאפער ח"ס ח"ה ציכולת כער
 נפחה ח"ה כח"ס הווער"ד גס כער אחר הורקה הנמל"ה סס והל"ש סק"ל
 מוכס"ר צה"מ כונו סוכס"ר צכ"י כשעומדת על בועא וכדומה ונאצדה צל"ב.
 (כג) אם לדבר הנמצא שם תחת המרי"ש יש לו מראה אחרת. מ"מ י"ס
 להכסיר מ"ס דאמרינן דכן ח"ה נראה דרך הקרומין. (כד) אם נאבדה
 הריאה בלי"ב להוריק את הנמצא שם תחת המרי"ש. ח"ס חוקר וא"ס והל"ש
 סק"ל מוכס"ר צה"מ ודין כשעומדת הווער"ד ח"ל הצוועל ונאצדה צל"ב ע"ל
 סק"ל

שאלות

(טז) ווער"ד צקרום ח"י וחזרה עינ"פ למרכ"ש. (יז) ווער"ד צכ"י הקרומין
 וחזרה עינ"פ למרכ"ש. (יח) ח"ס חזרה עינ"פ למ"ר. (יט) ח"ס חזרה עינ"פ למראה
 צד"ן וכדומה. (כ) מראה צד"ן וכדומה שחזרה עינ"פ למרכ"ש. (כא) מראה
 ע"י שעומדת על בועא. (כב) ח"ס ווער"ד לא ח"ה נראה הווער"ד רק אח"פ
 ואחר הורקה ח"ה שהיה מחח"ה עברה הווער"ד. (כג) ח"ס לדצ"ר הנמל"ה סס
 י"ס לו מראה אחרת. (כד) ח"ס נאצדה צל"ב להול"ה הנמל"ה סס.

קק"ז. (כה) אם הוציא את הנמצא שם ולא חזרה למ"ר. השנו"ה ופירו"ג
אוסרין ול"ש קקמ"ח מ"ע כחז דהוי ק"ט וחכ"ל כ"ז קע"ב ואדנה אליהו
זקס ז"י וד"מ ומהר"י מולין מכשירין זכ"מ עה"ש קק"כ. וצקה"ק ראי"ה
צקק"ז שזכ"א כוה דעוח אוסרין ודעוח וחסירין ווסייס להלכה שזכחלה
ח"ל לצדוק ולהול"א חת הנוולא שס והולין שודח"י שהווע"ר נעשית ונהנוולא
חחסיו ואס אינע שהול"א חת הנוולא שס ולא עזרה המרה"י י"ז לחקור עלקה"ל.
(כו) מרמ"ר שעומדת אצל בועא וכדומה ונראה המראה גם קודם נפוחה.
מועיל בדיקה להול"א הנוולא חללה ואס עי"ז חזרה לומר י"ז להכשיר כמו
כשעומדת על הצועא דלעיל. (כז) ואם בזה אין נראת המראה רק אחנ"פ.
על"ש קקמ"ט דזנה לא ווהי הצדיקה להוריק חת הנוולא שס כי שח"א חס
ה"י צאפטר כעח לנפחה אחר הורקה ה"י ג"כ כנלה המרמ"ר וכן חס נאזדה
זל"צ על"ש קקמ"ז שאוסר דזה ווסוס דחלל צועא ח"ן וז"י כ"כ שיחשוה
מחלה מהצועא כמו על צועא. (כח) המקום שאצל הבועא שה"י שם
מתהלה המרמ"ר אה"ר. י"ז לו דין צועא שאס י"ז קנוך לזס ח"זו ריעוה"א
ח"ן המקוס הזה נחשצ הפקק ז"ן הריעוה"א ואס עומדה המרמ"ר חלל ענדה
או מורקא ועזרה ע"י הורקה המוגלל דין המקוס הזה כמו ענדה או
מורקא ועל"ש קק"ס שזנה חמור חזרה ע"י הורקה המוגלל מן חזרה עי"פ.
(כט) אם יש מרכ"ש עק בועא וכדומה ולא עברה המרכ"ש בהורקת הנמצא
שם: ל"ה חר"ל חף צאה"מ ווסוס דהכל אחד ח"א וכל מקוס הנוולא דינו כדצר
שחח"י וה"ה כשעומדת המרכ"ש חלל הצועא הלינן הענדה. הצועא וד"ן
מקוס המחלה כדצר הנקמך חל"ו. (ל) מראה אודם עק בועא ובהורקת
המוגלל נעשה מרא"ד. צא"פ קעק"ט אוקר ווסוס שהצועא שחחה המרא"ד
הרי ח"א כמכה וה"ל כונו ווכנ"ד נגד מרא"ד. חלל מדברי השנו"ה וז"ש משנוע
צמכסירין מדכחצו צקע"ז קחס שמחלה כשרה על צועא או ענדה י"ז להכשיר
משנוע שאפילו מרא"ד על צועא ולא עזרה בהורקה ג"כ ווכסירין כי ח"ן
צועא דווה להכנ"ד וכ"כ מקמ"ע צגדה"ק צהר"ל ח"ה י"ז וכן ראי"ה צצ"ד
ח"א קק"ח ח"ה ה' וצונכה"י ע"צ. קקנ"ט שזכ"א כוה דעוח המכסירין דזה
משוס דל"ד כלל למכנ"ד ואס הנצר שחחה המרא"ד מקולקל ע"ל קקמ"ח
ד"ש לחקור. (לא) מרמ"ר שעל בועא או אצל בועא שחזרה בהורקת
המוגלל למ"ר אם נחשב המראה שמקודם לאיוו ריעוה"א. דזה חף הלי"ש
קוצר דל"ה חף רכ"ד וצפרט לצא"פ דאפילו כשחזרה עי"פ כחז דלה"י
כלל כדלעיל קק"ח מכס"כ דזנה לא ח"ר כלל. (לז) כמה חילוקי דינים
י"ש

שאלות

(כה) חס הול"א הנמלא שס ולא חזרה לומר. (כו) מרמ"ר שחלל צועא ונראה
זה גם ק"פ. (כז) ואס ח"נה. נראה רק אחנ"פ. (כח) המקוס שחלל הצועא
שה"י שם המרמ"ר אה"ר. (כט) חס י"ש מרכ"ש על צועא ולא עזרה בהורקה.
(ל) מרא"ד על צועא ובהורקה כשאר הנראה כצחחלה או שה"י ונחמלה
מרמ"ר ובהורקה נעשה מרא"ד. (לא) מרמ"ר שעל צועא או חללה וע"י
הורקה חזרה לומר חס נחשצ המראה שנקודם לריעוה"א. (לז) כמה חילוקי
דינים י"ש צמנע"ר המשתנים לנוראות אהר"ס.

יש במרשד. בדרך כלל יש חרצנה חילוקים בדיני מלכות החוזרים לאיזו מלכה אחת (א) מלכה בראן וגרל שחזרו עיניי, (ב) מרשד שחזרה עיניי, (ג) מרשד שמועד אלל צועל וכדומה וחזרה בהורקה, (ד) מרשד שמועד על צועל וכדומה וחזרה בהורקה וכה משפט, (א) מלכה בראן וכדומה שחזרו עיניי אין נחשז המלכה שמקודם חף לכיד והמלכה שנעשה זה עיניי נחשזת כאשר הוא לפניו, (ב) מרשד שחזרה עיניי לאיזו מין מלכה דעת: צא"פ שהמלכה שמקודם לא נחשז לריעותה כלל (ע"ל קק"ח) ודעת ל"ש (ע"ש בסקליג) שהמרשד שהיה זה מקודם נחשז לכיד והמלכה שנעשה אחר נפוחם נחשזת כאלו היה לפניו מלכה זאת מתחלה לכן אם חזרה למיר הוי כיד ומקום שהי' שם המלכה נחשז להפקק אם הוא בין שתי ריעותות ואם חזרה למרכ"ש חזי בהלטרף הכיד שעי' המלכה שמקודם ככיל עם המרכ"ש הוי ריעותה חף בה"מ ואם חזרה למלכה בראן וגרל ודומיהן ע"ל קק"ט שדעת הל"ש לאסור וצא"פ מכשיר, (ג) מרשד שאלל צועל וכדומה שחזרה עי' הורקה הנמלא שם לאיזו מין מלכה בזה גם הל"ש קובר שהמלכה שמקודם לא נחשז כלל לריעותה והמלכה הנשאלת נחשזת. כאשר היא לפניו משום דאמרינן שאם היה המלכה הנשאלת ג"כ מהצועל הי' לה ג"כ לחזור בהורקה הצועל [וכל המקום שהי' שם המלכה נחשז בהקמוך אליה ולא הוי הפסק אם עומד אללה ריעותה] לכן אם חזרה למיר לה"כ כלל ואם חזרה למכ"ש דינה כשאר מרכ"ש ואם הצועל שאללה היא מוגלל ה"ל חר"ל בזה"מ עם המרכ"ש ואם חזרה למלכה בראן ודומיהן הוי המלכה זאת כשאר מלכה בראן ודומיהן ומלטרף עם המוגלל שכלל שם חזל אם לא הי' שם מוגלל רק קיעור שחור וכדומה דל"ה חף כיד כשר ולינה מלטרפת המלכה זאת עם המרשד שהי' זה מקודם כי המלכה שמקודם לא נחשז חף כיד ואם גם מתחלה לא היה אלל הצועל רק מלכה בראן ודומיהם ולא נשחנת כלל בהורקה דבזה ליכא סברא שאמרנו שאם הייתה גם המלכה הנשאלת מהצועל הייתה חוצת ככיל על"ש סקסיג שמכשיר משום דמלכה בראן וכדומה לא מקרי ר"ג חל"כ כשעומדים על הריאה בלי צועל משל"כ כשעומדים על צועל ל"ה ר"ג משום שהולין המלכה הצועל, (ד) מרשד שמועד על צועל וכדומה והאר הורקה הנמלא שם נשחנת לאיזו מלכה לא נחשז המלכה שמקודם לריעותה כלל לכיע (ע"ל קק"ד וסקניז) והמלכה הנשאלת ג"כ לא נחשז כאשר היא לפניו משום דהולין אותה בהצועל לכן חע"פ שחזרה למלכה בראן ודומיהם ג"כ כשר משום דהמלכה שמקודם לא נחשז כלל לריעותה והמלכה בראן שנשאלת לא הוי ר"ג רק ריעותה קחם ואם חזרה למרכ"ש ל"ה המרכ"ש ריעותה חף בזה"מ רק דינה כדבר הנמלא שם שאם תחתיו צועל ה"ל קחם ריעותה מחמת הצועל ואם תחתיו מוגלל ה"ל רק כיד על"ש סקסיח. (נג) אם הריאה דומה רק במשמוש כבשה דלעיל סע"ר. הוי ריעותה. (נד) אם נמצא בריאה אדמימות אף כל שהוא ויש בנגדו מכב"ד. עת"ש סקט"ז דטיפה כדעת רצא"פ והל"ש קקל"ו כתב דהוי רק ק"ט משום דהע"ז סק"ד והש"ך קק"ח כחצו

שאלות

(נג) אם הריאה דמיא לבשר במשמוש. (נד) אדמימות צמיש בריאה נגד מכב"ד.

כחצו נשם מהרש"ל להכשיר והולין האודם דר"ג ור"ה"י זמנה"ז ככ"ז קק"ח
 שכהג וז"ל כיון שיש כונה גדולים חולקים על רצא"פ ומכשירין מכב"ד נגד
 אדמיומו צריאה לכן יש מקום להקל לפעמים וכ"כ קה"ק ולקה"ל ע"ש, ודין
 אם לריך לבחילה לבדוק צללעות נגד אודם שצריאה עכע"ג קק"ה. (לה)
 אם אין שום מכב"ד אלא שידעינו שבהייה הוכחה בזופן ומסתבר
 שמוה בא לה האודם. כי ל"ש סקמ"ט דג"כ הוי ס"ע. (לו) אם ידעינו
 שהכאה היתה קודם יב"ח. כשר ודין ווע"ר שכנגד וכה כה"ג שנוע
 סההכאה היסה קודם יב"ח ע"ל סקמ"ה. (לז) נשגר הצדע נגד מרא"ד
 אלא שנתרפא קודם יב"ח. עליש סעי"ט דכשר בפשיעוה ואם נחפא חוץ
 יב"ח או סלא נודע וחי נחפא ע"ש פליע אם להכשיר. (לח) אדמיומו
 שנעשה מהוינוק שמושכת ה"ם שהיכה לתוך הריאה דלעיל סע"ז
 ונגדו יש מכב"ד. עדמ"ש ס"ק קי"ג דיש להכשיר. (ל"ט) אודם בריאה
 ונגדו בהכבד יש מכה. זא"פ סעי"ז חוסר ורש"י יוסף מוג"א דה"ס סקק"ה
 הפליא על זא"פ זזה ומכשיר משום דחל"כ מפסיק ומנחי" ע"ד זז"ש סעי"א
 מכשיר רק דה"מ. (מ) אם יש מכה בחצה"כ נגד אודם שבריאה. זא"פ
 שס חוסר והר"י שס כחז דלין זה צבור לאכזר. (מ"א) אודם בריאה והבשר
 שתחת האודם הוא מקולקל כמכה. ר"ח"י דה"ס ס"ק קכ"ד דיש לאסור
 משום דהוי כמו מכב"ד נגד אודם צריאה וע"ל קק"ל כש"ש צועל המחזי
 אם דומה ג"כ למכב"ד נגד אודם. (מ"ב) אם נמצא נגד מרא"ד מכה
 בחיצונית הדופן ונשאר בפנים בשר בריאה. לדעה זא"פ שאוסר
 כש"ש מכה צכנד חע"פ שחל"כ מפסיק יש לאכזר גם צניד"ד ולדעה ר"ח"י
 שמכשיר שם יש להכשיר גם צניד"ד ולדעה מנחי" ח"ן להכשיר רק דה"מ
 עדמ"ש סק"ק. (מ"ג) אם נמצא מרכ"ש אחרת נגד מכב"ד. כשר גם זא"פ
 משום דרק צאודם חייסין שנעשה ממכב"ד. (מ"ד) אם נמצא מראה שח"ר
 קצת כמו מראה כוחלא ונגדו יש מכב"ד. לכאורה אפשר לומר דיש לאסור
 משום דקיי"ל שחור אדום הוא אלא שלקה וה"ל כמו מכב"ד נגד אודם
 חלל זא"פ יש להכשיר גם זזה כמו זשח"ר מרכ"ש נגד מכב"ד משום דזה
 דקיי"ל שחור אדום אלא שלקה היא רק זשחור הפסול זזה אמרינן שהיה
 אדומה ונלקה ונעשה מראה שחור חלל זשחור זה סלא הגיע לשיעור עמרינוה
 הפסול זה לא נעשה מאדמיומו ואיננה לקוחא וכשרה גם כש"ש מכב"ד נגדה
 (מ"ה) אם נמצא מרא"ר נגד מכב"ד והמכה היתה קודם יב"ח אם תלינן
 המרמ"ר

שאלות

(לה) אם ח"ן וכה אלא שידעינן שצחי"ה הוכחה צדופן נגד האדמיומו
 שצריאה. (לו) אם ההכאה זא"פ היסה קודם יב"ח משמיעטה. (לז) כשצר
 הללע נגד מרא"ד אלא שנחפא קודם יב"ח. (לח) אדמיומו שנעשה מזינוק
 חרס שמיטה לחוץ הריאה ויש מכב"ד נגדה. (לט) אודם צריאה ונגדו
 בהכבד יש מכה. (מ) אם יש מכה בחל"כ נגדו. (מ"א) אודם צריאה והצער
 שחתח האודם הוא מקולקל כמכה. (מ"ב) אם נמצא נגדה מכה בחל"כ
 הדופן וכשח"ר בפנים זשר צריא. (מ"ג) אם נמצא מרכ"ש אחרת נגד מכב"ד.
 (מ"ד) מראה כוחלא שהיה שחור קלח ונגדה יש מכב"ד. (מ"ה) אם נמצא
 מע"ר נגד מכב"ד והמכה היסה מקודם יב"ח.

המרג"ר בהמכה וביון שחיתה מאז יב"ח יש להכשיר כמו במרא"ד נגד מכב"ד ביה"ג דלעיל סקל"ו. לא הלין הוורט"ר זהמכה משום דמכה דרכה לעשות רק מרא"ד ולא וורט"ר לכן יש לאקור צניד"ד חע"פ שההכאה היטה קודם יצ"ח. (מו) אם נמצא מראה שחור הפסול נגד מכב"ד והמכה היתה קודם יב"ח דבזה אפשר לומר שחור אדום הוא אלא שלקה והמראה שחור זאת היתה מרא"ד ונעשה מהמכב"ד וביון שחיתה יב"ח יש להכשיר. ונדני ה"ש שצכאן זהנה ושצקקס"ו שכתב קחם שרק אורם רגיל להסוות מוכב"ד ולא מראה טרפה משמע שאין קום חילוק זה בין מראה שחור לשארי מראה טרפה ואין חולין השחור מהמכב"ד להכשיר כגיל והגם שנדני הדיק הצאח"ו לקמן קקנ"ו נראה שגם מראה שחור נהווה מוכב"ד שכתב קס לאקור חס נחל מראה שחור על צועל נגד מוכב"ד שאלדה צליצ להוויק הנחל קס משום דחולין שהמראה שהור נעשה מהמכב"ד ולא מהצועל וטרפה משום דשחור זה הי' אדום ונלקה ונעשה שחור וה"ל כמו מוכב"ד נגד מרא"ד ע"ש וח"כ צניד"ד יש לבאורה להכשיר לדעתו משום דחולין שהמראה שחור זה הי' מרא"ד ונחווה והמכב"ד וביון שחיתה מלא יצ"ח יש להכשיר לדעתו לבאורה חלל דיש לומר שגם הדיק לא חמך להלות המראה שחור מהמכב"ד רק לחומר ולא להקל ע"י כגון צניד"ד וליע. (מו) אם יש נשבר בצלעות נגד מראה גרין ובלאו שניכר שמראה זאת נעשה מדוחק חזק או הכאה גדולה. כתב מקמ"ע קקכ"א דיש לאקור וכ"כ רח"פ קקליח שחם הוכחא חדופן ונראה שגם ההכאה זאת נעשה ח"ו מוכ"ש אחת טרפה ודעה ל"ש עסקל"ח שכל וורכ"ש הוץ מלודס חף חס ידוע לנו שנעשה מהמכב"ד אין זהם לקוח יחר מאלו נהווה ונעלון מראה כזאת ורק ממראה אדומה אמרין דריחא דמיא לשונת סל"ס שאקור-גילר הדס ולא צמירות אחרות. (מח) אם יש מכב"ד ואין נראה שום מראה בריאה גנוה ואחגים נעשה מרא"ד נגד המכב"ד. יש ללדד ציה לאקור ולהיחר דיש לומר מדלל נראה האודס קודם כפיסה מוכח דללו מהמכב"ד זהה המרא"ד וגם יש לוור לאקור משום דלדורח הדס מהמכה כיכר גפי אח"פ יחר ונקודס כפוחה עזח"פ קכ"ה שנקיים ציה דנקתפי להיחר וצמנה"ז ככ"ז כתב לעשות שח"ה (מע) מדוע מרא"ד וכן ס"ת נגד מכב"ד אסרינן ובשאר מראות ושאר ריעותות נגד מכב"ד לא חיישינן להו. על"ש סקל"ח שכתב משום דאודס נהווה משני דרכים או וורכ"כ וכשרה או-סלרר הדס ע"י מכה וטרפה לכן כשאין מוכב"ד לא מחזיקין ריעותא שנעשה ע"י מכה ואם יש מוכב"ד חלין המראה זהמכה וכן פ"ח ג"כ נהווה משני דרכים או שהוא רק. קפסעט ליחה וכשרה או שהיתה כרובה לח"ו מקום לכן כשאין מוכב"ד ואין צמה לחלות שהיתה כרובה לשם לא מחזיקין ריעותא ואמרינן

שאלות

(מו) חס נחל מראה שחור הפסול נגד מוכב"ד והעכה היטה קודם יצ"ח. (מו) נשבר לזע נגד מראה גרין ובלאו שניכר שנעשה מדוחק חזק או הכאה גדולה. (מח) חס יש מוכב"ד ואין נראה שום מראה צריאה נגדה ואח"פ נעשה נגדה מרא"ד. (מע) מדוע מרא"ד וכן ס"ת נגד מוכב"ד אסרינן ושאר מראות ושאר ריעותות שנצוה נגד מוכב"ד לא חיישינן להו.

ואמרינן שהיה רק הפשטות ליחה אבל כשיש מוכנ"ד חלינן שמעס נחפרקה
 אבל לא כן בשאר מלכות בשדות ושאר ריעותות שצריכה נגד מוכנ"ד. (כ)
 מרא"ד נגד מכב"ד שחורה עיניו לאיוו מראה אחרת. עליש סק"מ
 שדינה כמו מרע"ר שחורה עיניו לאוהה מראה לכן אם חזרה למ"ר כשר
 (ע"ז סק"ד) ואם חזרה למרכ"ש אחרת השנייה מכשיר רק צה"מ ול"ש כחז
 סהמקיל אף נאס"מ לא הפסיד. (כא) מרא"ד נגד מכב"ד וקלף הקרומין
 ואינם אדומים ונשאר האודם רק בבשר הריאה. ע"ט חס"י כ"ג ור"ק
 סק"ט מכשירין ע"ל סע"ח ממרע"ר כה"ג. (כז) אם יש נשבר בצלעות עם
 עוקץ נגד אודם בריאה. כחז ד"ק סק"ט ומקו"ע סק"כ שאפילו קלף
 הקרומין ונשאר האודם רק צב"ר הריאה מ"מ טרפה ומכש"כ כשיש גם לרורות
 דם צב"ר דודאי יש לחסור. (כח) מרא"ד נגד מכב"ד ותחת האודם נמצא
 בועא או מוגלא ובהורקת הנמצא שם חורה למ"ר. דינה כמרע"ר כה"ג
 דלעיל סקכ"א. (כד) מרא"ד נגד מכב"ד ותחת המראה יש בועא ונאבדה
 בליב להוריק הנמצא שם. עליש סקס"ו דטרפה מושם דכמו שיש לחלות
 המראה צבועא כן יכולין לחלות צהמכנ"ד אבל מרע"ר שעל צועא
 ונאבדה בליב ע"ל סקכ"ד שהליש מכשירו צה"מ. (כה) מרע"ר שעל בועא
 וכננדה יש מכב"ד ונאבדה בליב. עליש סקס"ו שאין דרך מוכנ"ד לעשות
 מרע"ר וה"ל כאלו אין סם מוכנ"ד ורק מרע"ר על צועא ומכשיר צה"מ כשנאבדה בליב
 מושם דחולין שהמרע"ר נעשה ונצו"ע. (כו) אם הי' מראה שחור על בועא או
 מוגלא וכננדה יש מכב"ד ונאבדה בליב. כחז ד"ק סק"ח דיש לחסור
 מושם דגם מראה שחור נהווה מוכנ"ד דאמרינן שחור אדום הוא אלא
 שלקה וע"ל סקמ"ו דק לחומרא קוצר כן הד"ק. (כז) מרא"ד על קמט
 ונגדו יש מכב"ד. ע"ן נספרי דברי חו"ח נקו"ח ס"ח שדין זה לא הזכירו
 לא השמ"ח ולא הליש ויש צוה ללמד להחיר ולחסור ל"ד היחור הוא מושם
 דיש לחלות המרא"ד צהקמט כו"ש השמ"ח קל"ז סע"ה הנאח"ו צהר"ל קל"ו
 סקמ"ז דרובו של קמט להאדים וגם לא איכפת לן עה שיש מוכנ"ד נגד
 הקמט ומושם שאף אם חבוא לחוש שהמוכנ"ד גרם לעשות הקמט מ"מ לא
 חיישינן ליותר ממה דחזין היינו שהמוכנ"ד עשה רק קמט ולא חיישינן
 שחא עשה נקב עליש סל"ה סקק"ד אות ז' ולפ"ז יש להכשיר צה"ד. וגם יש
 ללמד לאיסור שהמרא"ד נעשה מהמוכנ"ד וטרפה כדעת רבא"פ וסיעתו האוסרין
 כל מרא"ד נגד מוכנ"ד וצפרט צה"ד שיש עוד גם קמט חסם האודם זה
 שנעשה מהמוכנ"ד דודאי יש לחסור. איברא שנהשקפה ראשונה היחה דעת
 נועה להכשיר צוה מושם שגם הלד איסור שצוה היינו לחלות המרא"ד
 צהמכנ"ד ג"כ אין חסור רק מספק כמיש הליש סקל"ו מושם דיש חרצה
 מכשירין

שאלות

(כ) מרא"ד נגד מוכנ"ד שחורה עיניו לאיוו מראה אחרת. (כא) מרא"ד נגד
 מכב"ד וקלף הקרומין ואינם אדומים ונשאר האודם רק צב"ר הריאה. (כב)
 אם יש נשבר בצלעות עם עיקון נגד אודם בריאה. (כג) מרא"ד על צועא
 נגד מכב"ד וחורה למ"ר ע"י הורקת הצועא. (כד) ואם נאבדה בליב להוריקה.
 (כה) מרע"ר על צועא נגד מכב"ד ונאבדה בליב. (כו) מראה שחור על
 צועא נגד מכב"ד ונאבדה בליב. (כז) מרא"ד על קמט נגד מכב"ד.

מכשירין אודם נגד מכש"ד אף נזה"מ וגם הע"ז נסקיד, והש"ך נסקיח, והפרי"ה קק"ח, וכנה"ג, ונשפ"ד נש, ונשפ"ד קק"ט מכשירין ונח"ד נגד מכש"ד נה"מ, וכן עשוע דעת הגר"א מוצא נז"ד ח"צ קק"ג, וא"כ נז"ד ש"ש עוד ספק שחל נעשה המל"ד והקמט יש להכשיר לדעתם אף נזה"מ לפי הכלל צדידיו שכל דבר שוכשירין נה"מ ויש עוד ספק יש להכשיר אף נזה"מ. אולם אחרי שראיתי נספר נ"ד נח"ל סק"ג נזה"רין גופא שחמנו וקור דין קמט נשנחנה מל"ח לא כחז כלל שקמט יש לו מל"ח אודם רק כחז שקמט דרכו להיות לזן או אודם וכן ראיתי נז"ק נח"ל אוח מ"ח שכתב וז"ל לולי שהוצד-כן נספרים נשם נז"ים מונסקים שדרכו של קמט להשנחנה מל"ח לא ידענא זאת כ"י-נזמניו אין נמלל כלל אודם וגם שחור נקמט עכ"ל [עז"ד שס] וגם חכ"י נעניי אוכל להעיד כאשר חכ"י נ"ה עוסק נז"צ זה כמה שנים וגם שמעתי כן מנז"ים זקנים שאין נמלל כלל קמט נמל"ד וכיון דדבר דלא שכיח הוא נזמניו חלה י"ל דיותר יש להל"ה המל"ד נהמכ"ד ש"ש נגלים לדבר שממנה נעשה המר"ר וחש"פ ש"ש חולקים על נח"פ כח"ל מ"מ כיון דרוב הפוסקים אוקרין והלכה כדעתה היא והמ"ח כהז דח"י נהוג יש לחוש לזה ע"כ אמרתי חו"ד לדון צדין זה כן. היינו שידוק אח הקמט היינו שימנע וימנע צו היטב נכהוג צין השנז"ים ואם יתהפך האודם למ"ר יכשיר בפשיעו ואם לא יתהפך למ"ר יעריך כי נזה יש יותר לחלות נהמכ"ד מלחלה נהקמט. ראשית כח"ש לעיל דדבר דלא שכיח הוא נזמניו ועוד שמוקצה הדבר שאם היה האודם מהקמט נזה"מ אין נקרו"מ סוכ חולי ולקוחא נאודם הזה ה"ל לו להאודם נקרו"מ לחזור למ"ר ע"י מ"מ וכן החוש מעיד שאם אין נקרו"מ שום לקוחא מל"ד עליון אזי עלינו נקל להחזירם למ"ר ע"י נז"מ ומדחזינן שלא חזרה למ"ר נגלים לדבר שהאודם הזה ע"י חולי ולקוחא נקרו"מ נעשה והל"ן שהמכ"ד נעשה זאת ויש לאסור וכן מל"ח נדרה"ש ס"ק קי"ד שראה השאלה זאת נדעת הזהה ס"ע שהשי"ב להטריף מוכה טעו"ס חלה שלא כחז העעמ"ס וגם כחז גס שהשאלה זאת כחז נספר פורה יוסף מהגה"ק צעל התולדות חלה שלא נז"ה השנז"ה התולדות ע"י ואחר כוחני כל זאת מל"ח נספר פני חרי' נקונע"ק. אמרי נרוך" מידדי המהרי"ל שוב נח"מ שמופלל נזה נקצרות יסרות המהקצלים על הלז והל"י השאלה לפני גאוכי נזמניו ונחשונחם יש מהירין וגם יש אוקרין ע"כ ל"ע ונח"ח. ומדי דברי צו נדברי יסרים של ידי ע"י מהרי"ל ש"צ הכ"ל זכור אזכור גס קל"ח דבריו שלא הוצעו נעניי כי אמרתי עוצה הוכחה מנלה מל"ח נקחרת שעל זה שחולין מל"ח ומראה ירוק נל"י כהז וז"ל שגוף הדבר לחלות מל"ח הכ"ל נדרי"ג דבר זר ורחוק נואר הוא כי מה נעשה נסור זקן הא"ך חל"ח עליו שלא נכלע צו דמו עדיין עכ"ל ודבריו חלה לא נראו נעניי כי הא"ך מל"ח לצו לאמור כן על גדולי עולם שחמנו ח"י דבר זר ורחוק מאד? הנה הנצ"ל נל וראה כי לא רק האחרונים חמנו זאת חלה גס הנשנ"ח כהז כן וגם כחז כן נחזה"ח דף. ל"צ נדף כ"ח נשם נח"פ וכ"כ הראש"ש נשם נחלקים וע"ל סע"י סק"ג שהוכחתי שגם הע"ז סבור כן וכ"כ השמ"ח ונזוד"ח ח"כהו הוי נק"ח נצנע עפי מכן ואם הדבר לכאורה רחוק נעניינו הרי עלינו לחלות הדבר נמיעוט השנחנה וחכם

זמן יכריע כמו שנאמר זכיתי ומלאחי צונח"י בקו"ל אוח ז' הבאחי לעיל
 בקע"ז שהס"ר והחיר ויהי וחזלי הפליאה זאח ע"ש וחזרה נחח לכפשי.
 בעת שידדי ושה"ל הגיה ספרי כאשר בקשתי וזונו להגיהו היטב ראה
 בקפרי ו"ש עליו וזה וזה שהס"ר לי ע"ז, ידידי, נחח ונשיג עלי ולמה
 לא הביע ו"ש בעלמי שס אשר בכדי שלא לפחור החזקה ונהל"ן אף בדרך
 רחוקה עכ"ל ולדעתי ח"ל לזה לחפוש דרך רחוקה כי לפו"ש לעיל בקע"ז
 קרוב הדבר וואד צפ"ך ובלבדך להבינו. (נח) מראיד בקרום אחד נגד מכב"ד.
 ע"ל קע"א צונח"ר בקרום אחד וה"ה צניד"ר שלז"ג יס להכשיר וע"ל קק"ר
 דווקרי יעומח וזה ויירי אף כשנחפשה הנוראה צרוב ריאה ו"ש בקוף
 קע"א שהד"ק מכשיר בקרום אחד אף צאל"ג מיירי צוניעוט ריאה ככ"ל. (נט)
 אם נמצא על הריאה נקודות שחורות אפ"ו רק קרום אחד שחור
 [מקב"ע סקע"ב] ותחתיו רובץ תולע מירנא. עשפ"ד כל"ו קק"ח שאוסר
 משום דוזה נראה שניקבו צ' הקרומין מה"ס ועלה קמ"ח או דקופו לנקוב וגם
 מטעם מרנ"ר ע"ש. ולפי וזה דק"ל דשחור אדום הוא אלא שלקה צבור הייתי
 לוור ש"ש לאסור גם צנמלא אודם בריאה ונחחיו רוצן מורנא מטעם הנ"ל
 בשחור. וכן מלאחי צנח"ר זאח גם צע"י צ' כ"צ שאוסר צכה"ג וטעם הנ"ל
 אצל המקמ"ע בקע"ז מכשיר באודם שחחחיו חולע משום שגם האדונימוה
 נעשה אח"כ כאשר החמיל החולע לרחוש ולנקוב צפ"ו צפנים צצנר הריאה
 נעשים למעלה על הקרומים נקודות אדומות כוטים לשהור ואח"כ קוצ ויולא
 כאשר מציד ע"ז הד"ק בקב"ע ומהנו נע"ש ומוקו"ע שכיפ ראו כן צע"יהם
 ערד"ש ק"ק קניו וכ"כ לי ידידי ושה"ס שחר רומ"ל צצ"ג שעיניו ראו זאח שצדק
 עז ואחר הצדיקה ערך ה' מינועין נחמלאה כל הריאה נקודות אדומות גדולות
 ונחפלא ע"ז הרופא צהנוה שעווד שס ואמר לו מהר"ם הנ"ל שוודאי יס שס
 חולע"ם צפנים הריאה וע"י שאפס חוס הטבעי רחשו לצקס צמימות וע"י
 נעשו למעלה הנקודות וצחן הרופא הנ"ל יפחח כל הנקודות ונולא מורנוח
 צכולס והחפלא ואמר שלא ידע מזה עד עכשיו ודין אס כמלא על הריאה
 שדועות אדומות כמו כחצ ונחחיו רוצן חולע שריציר עמ"ש צכל"ו קעט"ו.

סי' ל"ט

הדינים שנשמח"ח מקע"א עד קע"ז נחבאלרו צקימנים הקודמ"י כל דין על מקומו ודגלו.
 ז (א) כמה מיני ששליכ יש לפי מנהגי צו וחילוקי דיניהם. צכלל
 יס צצעי מיני קשליכ, א) קרכא מלונא לאונא שלישיה או קרכא מהורדא
 או מ"חח"ק לאיו מוקס בריאה, ב) קרכא מנצ אונא לצג אונא שאללה או
 נחחוך אונא לצג אונא שאללה, ג) קרכא מריאה לאיו מוקס שאין קנצ
 פוקל סכ, ד) קרכא נוחוד לחוד, ה) קרכא נחחוך לחוד. צמוקס רצילת
 האונות זע"ז, ו) קרכא מריאה לדופן צמוקס רצוחא או מלונא לונכצ"ד, ז)
 קרכא נחחוך לחחוך למעמח"ל וחילוקי דיניהם לענין מיעוד עקעל"ו. (צ)
 סרכא מוחחוך לחוד במקום רביצת האונות זע"ז שבאות ה'. נלשון

הטור

שאלות

- (נח) מראיד בקרום אחד נגד מכב"ד. (נט) אס כמלא על הריאה נקודות
 שחורות ונחחיו רוצן מורנא.
 ז (א) כמה מיני קשליכ יש. (צ) ק' נחחוך לחוד צמוקס רצילת האונות זע"ז.

העור ולשון דריקת מהלי"ו משמע שנוכסירין חזל דעת ז"י והשמיה וכל
 אחרונים לאקור ערלי"פ קק"ט. (ג) סרכא מחתוך ערוגה לחתוך ערוגה
 שבגנדה או לקנה שביניהם. דעת השמיה דדמיא לסיפולי. מו"ס או לגז
 והוי קסלי"כ מו"ס כונו סרכא מגז אונא לגז אונא שאללה ודעת הל"ש עסקק"ז דדמיא
 לצין החתוכים למעמ"ח משום דשם מונחים שתי הערוגות צמילר השדרה
 ואינם מופרדים והס' מונחת צין הערוגות ולא צמקוס גלוי לכן צמקוס
 שנהגו להכסיר בזה אין למחות צידם כונו שאין מוחין ציד המכסירין ס'
 למעמ"ח וע"ש צל"ש שמופרש דברי הע"ז קק"ד שאוסר בזה וחולק ארש"ל
 שמכסיר שמינו מורה שאין דומה לסיפולי מו"ס רק דומה למעמ"ח. והאיך
 צמליחות דין זה שיהי' סרובה מחתוך ערוגה לערוגה שבגנדה רחמי צמיט
 ז' בקו"א קע"צ שאלח שאל אחת האיד מליחות הדבר זה ועשה לחוק
 משואלו זאת וכתב שהחמיה זאת שנתמיה איד מליחת הדבר הוי כחוכא
 ואטולולא כי צפטיטות צמליחות הדבר כשהס' ארובה והולכת על השוון עכ"ל
 ודבריו אלו הנוהים מאל כי הלא השוון שבסם הוא מוחזר להשדרה ואין
 סם רווח כלל להסחרך זל"ז דרך סם אלא שרחמי ציד ח"צ קק"א שילוי
 שיש נקצ צשוון ודרך סם הולכת הס' מערוגה זו לשכנגדה. (ד) כמה
 מיני סרכות כס' יש. צכלל יש ד' מיני ס"כ, א) סרכא צאליא למוח"ל
 צלי חלון, ב) ס' צאליא למוח"ל ויש חלון, ג) ס' צין אונא לאומא למוח"ל
 צלי חלון שדינה כונו צאליא עם חלון, ד) ס' צין אונא לאומא למוח"ל
 ויש חלון שדינה כונו ס"כ וצאליא לריכה מיעוד כסל"כ עקעיט
 ופרטי דיניהם איזו נוקרי ריעותא ואיזו לא מקרי ריעותא להלעריף עת"ל.
 (ה) מאיזו טעם אוסרין סשלי"כ לרש"י ותוס' וראב"ד. רש"י ז"ל קוצר
 שאין ס' צלי נקצ וה"ל קרוס שעלה וי"ו וסופו להחפרק וחוס' קוצר דס'
 נחמה אף צלי נקצ רק מליחות שצריחה ועעס איקור קסל"כ הוא משום
 שעתידה להחפרק ונדנוד האונות ויעשה נקצ והרצ"ד קוצר כרש"י ז"ל
 צחדא ופליג עליו צחדא סקוצר סקסל"כ נעשה ע"י נקצ שאין קסל"כ צלי
 נקצ וה"ל קשו"מ וצ"כ פליג עליו וקוצר סק"כ נעשה צלי נקצ כדלקון קק"ז.
 ואם הקשה לך אם גס רש"י ז"ל חייש להחפרק ככ"ל למה ל"י העעס
 שאין קצלי"כ הלא אף אם האמר שאין סם נקצ עכשיו וי"ו יש לחוש שאח"כ
 החפרק ויהי' נקצ כחוס' לק"מ כי רחמי צמקמ"ע קקכ"ו שרש"י ז"ל אין
 חייש שפירוק הס' יעשה נקצ צקרוס הריחה הצריח ורק צקשו"מ יוכל
 הפירוק לעשות נקצ וחוס' קוצר שדנוד ופירוק הס' יוכל לעשות נקצ אף
 צקרוס הצריח ע"ש. (ו) אם יש במציאות סרכא שלדעת תוס' יהי'
 נחשב לסשלי"כ ולרש"י ז"ל יהי' נחשבת לס"ב. עמנה"ז כ"א עכ"ג וצכ"ט
 ע"י שאם הס' עומדת למוח"ל צין החתוכים צחלי עוזי האונות ללד גז
 שסם שכיח שמונחת אונא ע"ג חצתה דלרש"י ז"ל ונקרי סכ"ס משום דאנו
 לואין שרש"י ז"ל צדף ע"י דייק צלשונו וכחז סכ"ס מחתוך ששוכחות האונות
 זה

שאלות

(ג) ס' מחתוך ערוגה לחתוך ערוגה שבגנדה או לקנה שביניהם. (ד) כמה
 מיני סרכות כס' יש. (ה) מאיזו טעם אוסרין קסל"כ. (ו) אם יש צמליחות ס'
 שיהי' לחוס' קסל"כ ולרש"י ז"ל יהי' הס' כס'.

זה על זה אינה מתפרקת וצניד"ד הרי מונחים זע"ז וה"ל ס"כ ולהוסיף מקרי
 שלכ"ס משום דחזין שהתוס' דייקי בלשונם שם בד"ה "היינו רבותייהו"
 ובתנא ד"ל ס"כ הוא במקום שמוכות האונות זו לזו ונודבתו זל"ז ונשנוע
 צניד"ד שזכבות זע"ז הוי קש"כ ע"ש אצל צוקנו"ע קקכ"א ראייתו שאפילו
 אם שזכבות זע"ז צניד"ד מקרי ג"כ כס' אף לחוס' משום דכיון שגם בלי
 הס' שזכבות זע"ז וקרי כס' ורק אם בלי הס' אינם שזכבות זע"ז אלא ע"י
 הס' נחמטו ושזכבות זע"ז אזי מקרי שלכ"ס אצל לא צניד"ד שזכבות זע"ז
 אף בלי הס' ומ"ש פיר המכריע שמוכת זע"ז הוי שלכ"ס ויירי רק אם ע"י
 הס' נחמטו לשכזב זע"ז ולא צניד"ד לכן מוכסיר צניד"ד אף לחוס' (ז)
 מאיזו טעם מכשירין ס"כ. להראצ"ד העצם הוא משום דקוצר דעס לא
 נעשה הס' מחמת נקב רק מחמת שזכבות האונות זל"ז חמיר נעשה הס'
 מליחות שצריחה אצל לו ידענו שהס"כ נעשה ע"י נקב לא ה"י ונהני שום
 קחינה. ולחוס' העצם הוא משום דעס קונוכים האונות זל"ז חמיר לא מתפרקו
 [ולכאורה נראה שאל ידענו שה"י שם נקב ונקמה אין מויעיל לחוס' אלא
 קראיתו בלי"ש סקק"א שהעלה שגם לחוס' מהני קחינה לנקב שלצונח"ל].
 ולרש"י ז"ל העצם הוא משום דקוצר שאע"פ שהס"כ צוודלי נעשה ע"י נקב
 ג"כ כשר משום דעס וועיל קחינה. וכתב השמ"ח בזה שלשה פירושים, א)
 מחמת שהאונות שזכבות זע"ז חמיר ודחקי אהדרי ואינם נפרדים זמ"ז לעולם
 לכן הולכת הס' ונחמטת וקוהנות הנקב היעצ ולא מתפרק הקשמו"ו, ב)
 מחמת שהחמור שצנכדו ונחמטת הליחה בלחמה ונהקצ שלא חיפול ועי"ז יסחוס הנקב
 היעצ, ג)
 מחמת שיש לנקב זה צ' הגנות היינו הס' שעליה והאונות שצנכדה
 לכן ה"ל קחינה עונה. והקשיתי לדיעה הלא פירוש א' ופירוש צ' חד הוא
 שכוונת הדווייהו שצ"י האונות שצנכדה ונחמטת הס' היעצ וקוהנות הנקב
 היעצ. ולכאורה רליתו לחלק ציניהם שצנעם א' כתב השמ"ח לשון "ודחקי
 אהדרי" וכוונתו שע"י הדחיקה זל"ז והנקב עומד צדוק ונחמטת כחפא
 מהר ע"י כמו דחזין כשחמור אדם צאלצעו שאלס מהדקו צדוק כחפא
 מהר כן גם צניד"ד שכל רפואתו הוא ע"י דחיקתו ולחילתו ולא ע"י האונות
 שצנכדה כעצם צ' וכעין זה ראייתו צערך "הדק" שכתב שהדקה לחימה
 ע"ש כן רליתו לחלק אלא שעיינתי בחוס' שם וליחא כלל הלשון "ודחקי
 אהדרי" שכתב השמ"ח כאן בשם החוס' וז"ע, אלא שידכ"פ מהר"ם שחר האיר
 עיני בזה לחלק צין צ' הפירושים הנ"ל כי לפירוש א' אין צורך הדצ"ר שעתיד
 הנקב לסחוס כי יכול גם להיות שלא יסחוס אלא שאלס נקמה הנקב צכ'
 אזי הולכת הס' ונחמטת וקוהנות היעצ ולא מתפרק לעולם הקשמו"ו משום
 דעס אינם נחמטין האונות זמ"ז לכן לפי פירוש זה ה"ל עכ"פ ערפה
 שחזרה לכפרה (נ"ל סק"ח) אצל לפירוש הצ' כוונתו שהנעקה אינה הולכת
 ויולחל כלל מהנקב משום שהחמור שצנכדו ונחמטת וליחא נופל אלא נקצ
 צמקומו ונעשה הקרום ונחמטת נקוצתו עלולה לסחוס וכיון דעלולה לסחוס
 וגם נחמטת צעוז ה"ל קחינה מעליחא כי ח"כ צעוז שנעשה הנקב נעשה
 הקחינה ולא היחה ערפה ונעולם כלל וכ"כ הפנו"ג בצחיחה לטליה דזה מקרי
 קחינה

שאלות

(ז) מאיזו טעם מוכסירין ס"כ.

סחיתה דמטיקרא משום דלא היל צעח איסור מעולם עכ"ל ודברי פח"ח. (ח)
האיך תוכל טרפה לחזור לכשרה לפי פירוש: אי לדעת רש"י ז"ל
דה"ל טרפה שחזרה להיות כשרה. זה חלוי נפלוגתא דכ"ז והרש"ל המוצא
בסמ"ד לענין כוליה שהקטינה מחולי טרפה וכשנעלה כלה כשרה ועל"ש סקל"ח
עבזה פלוגי הראיה והר"ן עם חוס' ורמב"ן. (ט) גסשליכ ארובה מאד
שא"א לחוש בה לתתפרק איך הדין לתוס'. עח"ש סק"י שמלדד לאסור
זזה גס לחוס' מחמת ז' נעמים, א) שחא זחייה היחה הריחה נפומה זיחור
והיה נאפסר להחפיק, ב) משום דדרך הס' להחקמע ע"ש ומקמ"ע חש"ג. על
סח"ש ומכשיר לרעת החוס' אם היא ארובה כ"כ עד שאפילו יתרחקו הארובה
ומ"ז בכל האפשרי עדיין לא תחפסע הס' וחו ליכא למיחש לתתפרק וכ"כ
בדח"ש נשס ספר יהוסיע שמוקיל ג"כ נס' ארובה כ"כ עמכ"ח ע"ד סק"י
ולכאורה ק"ק על דברי מקמ"ע שמוכסיר לחוס' כשארובה כ"כ כ"כ הלא
מה מועיל ארובה נגד הטעם ז' שנח"ש סקוף הס' להחקמע אלא ד"ל
שחא היא ארובה כ"כ כ"כ שזז אין לחוש גס לחשש זה כי לא יתכן
שחחקמע כ"כ הרבה.

ח (ה) במדינות אלו איך נוהגין בס"כ. ונהג ודינות אלו להכשיר ס"כ
בלי צדיקה אף לדעת רש"י ז"ל שכוזר שאין קרי בלי נקב משום דאמרינן
ודאי סחמה היעז רק לריך לנפחה לרואה היעז אם היא כס' אכל אם לא
נפחה יש לאסור משום דזה גרע ונאזדה הריחה בלי. (ז) אם רואה היסב
בלי נפוחה שהיא כס'. ונכסיר הליש אף בלכ"פ. (ג) במקום שאין מנהג
להכשיר ס"כ בלי בדיקה. יש להניח מקום זה נפושירין ולצדוק אם אין ענלגן
אכל איל להסיר הס' מקודם רק יצדוק על הס' נפושירין. דיכ' שעי"ש עמכ"ל.
י (ה) עד היכן מקרי הס' כס'. מעיקר הדין נוקרי כס' עד אלצע או
אלצע"ים מקוף האוכל ונמדינות אלו נוהגין כמהרי"ו שלא להכשיר רק
עד חליה של אוכל משום שאין אלו יודעין האיך היחה נפומה זחייה וזד
היכן מגיע הסיפול ששס מחפד ומחרחז לכן יצדיק לחומרא עליש סקכ"ז.
(ז) ובמקום דליכא מנהג. ראוי לנהוג כן בכל מקום דליכא מנהג מזכור.
(ג) במקום שמחמירין ואין מכשירין ס"כ בליכ כנ"ל בסעי"ח סק"ג עד
היכן השיעור כס' אצלם. ו"ו"ו יש להם להחמיר נשיעור כס' ג"כ עד
חליה משום דגש לקווק אצדיקותו היא קולא גדולה. (ד) במקום דנוהגין
בבירור להקל בשיעור כס' דלא כמהרי"ו וגם מכשירין בליכ. אין לקחור
ונהגס בלצד שלא יהיו נקופו ומס'. (ה) אם יש ספק אם הס' מגיע למעמ"ח.

עמכ"ז

שאלות

- (ח) האיך תוכל טרפה לחזור לכשרה. (ט) קשליכ ארובה מאד שא"א לחוש
בה שחחפיק איך הדין לדעת החוס'.
ח (ה) נמדינות אלו האיך נוהגין בס"כ. (ז) אם רואה היעז בלכ"פ שהיא
כס'. (ג) נוקוס שאין מנהג ונכשירין ס"כ בלי. (ג)
י (ה) עד היכן מיקרי הס' כס'. (ז) ונוקוס דליכא מנהג. (ג) נוקוס
שאין מכשירין ס"כ בליכ כס' ופושירין על הס' עד היכן אללס השיעור
כס'. (ד) נמוקוס דנהגו להכשיר לנענו"ח דלא כמהרי"ו וגם ונכשירין בלי. (ה)
(ה) אם ספק אם מגיע הס' לנענו"ח אם לא.

עמנה"ז ככ"ט קע"ד וז"ד ח"צ סק"ו ד"ש להכשיר אף צמדינותינו אע"פ שיש גם חלון וזל"פ סעליט מל"ך נפוחה ורוק על אוחו ווקוס הספק ומל"ע כחז שהוקיל זל"צ כלל לא הפסיד וד"ן ספק אס הס' היא צגז או צחחוק עקע"ג וד"ן אס ספק צג"ט אס הס' כס' או שלכ"ס עקע"ג. (ו) יתב"ד הסרובה לאונא שאצלה לממח"צ. עשמי"ה סעכ"ג דוקרי ס"כ וד"ן יחמ"ק שנסרבה עקעכ"ג דלכל ווקוס שנסרבה הוי שלכ"ס וד"ן יחמ"ק אלל הורח שנסרבו לממח"ל עמר"ל סקק"ג.

יא (ה) ס"כ שיש בה חלון או כמה חלונות. צמדינותינו מכשירין אף כש"ס כמה חלונות וצמקיומו שחוקרין כש"ס צה סני חלונות א"ן לשנות מכנס. (ז) אס הס' עומד באלכסון היינו שראש אחד דבוק בעיקר של אונא וראש השני דבוק לממח"צ בחתוך של אונא שכנגדה. אס א"ן מקמיט האונות כשרה חזל אס ע"י הס' נחקעצו האונות ואיכס וונחיס כדרכס עמר"ל סקל"ה. (ג) ס"כ בין אונא לאומא לממח"צ ויש שם חלון. עשמי"ה סע"ע שצח"מ דינה כס"כ ונחמ"מ לריכה מיעוך כמו סקל"כ.

יב (ה) שתי אונות שאתת ארוכה ואחת קצרה ונסרכו זל"ז. ל"ך למדוד נהקלרה החל' סלה ונגד ווקוס זה ישער צאונא הארוכה ואס נכרך ל"ד סני צהאונא ארוכה למעלה ונגד ווקוס חל' הקלרה אע"פ שצארוכה היא ג"כ לממח"ל מ"מ ווקרי שלכ"ס משוס דסס א"ן לה הנגה ונהאונא הקלרה כי אלל הקלרה ה"ל למעמי"ה ומחפרדת סס מהאונא הארוכה, וא"ז מיעוך ל"ך לס' זאת עמר"ל סקמ"ל. (ז) באונא עליונה ששצ"ח שהחתוך שבינה לבין האמצעית מניע עד השדרה וגב הערוגה איך מודד"ן שם החצי. ד"ק סק"ט כחז של"ך למדוד לפי ערך שארי ריאות ומקמ"ע סקכ"ד מסי"ס זל"ע. (נ) אס החתוך שבין אונא עליונה לאמצעית מניע עד השדרה וגם ערוגה ומפולש החיתוך מעל"ע ויש שם ס' בין החתוכים סמוך לגב הערוגה אס יש לחוש שם ג"כ כמו בסוף האונות בשיפול"ז עמנה"י צק"ל י"ח שוכשיר משוס דכל סטעס שאנו חוסרין למעמי"ה הוא מוחס שסס מחנווחין האונות ועמפרדין זמ"ז עי"פ וכלן צניד"ד אדנצ סס מחקדין יומר עי"פ עדח"ס ס"ק קמ"ד. (ד) אס האונות פרידות מגבה הרבה ומקמא פרידות מעט מחמת שהחתוך הוא באלכסון הא"ך מודדין החצי. ד"ק סקע"ז וצמ"ל אוח "קר" ווקמ"ע סקנו"ג כחצו שמוודדין חמיד החל' לקולא היינו צאוחו ל"ד שסס פרידות מעט וט"ט צק"ל כ"ע כחז שאס הס' סווכה יומר לגבה ווודדין ונגה ואס סנווך יומר לקנא מודדין ווקמ"ל וצקה"ק סק"י"ה רח"י שכתב צסס א"ז חכס סחס של"ך

שאלות

(ו) יתב"ד שסרובה לאונא שחללה כס'.
יא (ה) ס"כ ש"ס צה חלון או כמה חלונות. (ז) אס הס' עומד צחלכסון וז' הלדדים המה לממח"ל. (ג) ס' צין אונא לאומא לממח"ל ויש שם חלון. יב (ה) צ' אונות א' ארוכה וא' קלרה ונסרכו זל"ז. (ז) צאונא עליונה שהחתוך שבינה לבין האמצעית מניע עד הערוגה והשדרה איך מודדין החל' (ג) אס החתוך שם מפולש מעל"ע ויש שם ס"כ סנווך לגב הערוגה. (ד) אס האונות פרידות ונגה הרבה ומקמא מעט ומוחז שחחחך צחלכסון.

שליך למדוד בזהו מקום צחחוך שהוא נגד הס' ומקיים שהמה דברים של עעס עכה"ג צחח"ל סקע"ד כשיש כ"כ לננוח"ל עם חלון היולחח מצועה חלח שנועה לכל קמח נגד הס' דבוקים האונות צלי חלון ועדח"ש ס"ק קל"ע ומח"י ע"ד סק"ה. (ה) אם שתי אונות דבוקים יותר מהרגיל ויש שם ס' בין החתוכים שאם נחשבם כאשר המה דבוקים הוי הס' לממח"צ ואם נחשבם כאשר רגיל להיות דבוק הוי הס' למעמח"צ. רח"י דח"ש ס"ק קמ"ג צעס ד"ח שמכסיר ונשום דמעיקר הדין כסר עד חלצנו לכן יש להקל צניד"ד חף לדידן אם עומד הס' עכ"פ רחוק יוהר משני חלצנוט נהחלש ונ"ע צ' מחמיר.

יג (ח) אם הס' באל"א הוא סמוך לחוד וכאשר נופחין הריאה נראה מקום הס' מחמת שהאונות פרידות שם קצת. חלוי זמנה המוקומה וצוקוס שחין שם מכהג מצורר דעת השמיה וצח"פ סעמ"ג לחקור כמו צחוד והס"ך ופרי"ח ולי"ש מכסירין. (ז) אם אין חלון לס' זאת. ד"ק סק"י מכסיר צפסיעות ומקמ"ע. סקמ"ז נשיג עליה. (ג) אם הס' עומדת רחוק מהחוד ומ"מ נראת לעיניו אחני"פ מחמת שהאונות פרידות שם קצת ונראת הס' לעיניו. גם צח"פ סעמ"ג מכסיר משוס דמ"מ עמידתו הוא רחוק מהחוד. (ד) ואם עומדת הס' רחוק מהחוד אלא שיש שם איוו חולי ומחמת זה נפרדים האונות זמ"ז ונראת הס' לעיניו. צח"פ סס מכסיר גם צזה ונשום דלמרינן שעתידה היתה צח"ה להחפלות ויחקרבו זל"ז להגין על הס' ונקמ"ע סקמ"ז נשיג חצח"פ ולוור מ"י הוא הנציח שגיד לנו שעתידה היתה להחפלות עידח"ש סקק"ה. (ה) אם יש ספק בס' היינו שאם נופחין אותה הרבה נראת בחתוך וכשאין נופחין הרבה נראת בגב ויש להסתפק האך היתה נפוחה בחייה. דעת השמ"ח צקע"ק להכסיר חף צח"מ ומק"י ריעוחל ודעת הל"ש צקקע"ז לכנפי כל הנקח"ס ואם יכנינו כלס ששוס צקי לא יוכל להצחין ד"ז יכסירו ואם הדצר ספק צעיניהם חין להכסיר רק צח"מ ודין אם יש ספק אם הס' לננוח"ל ע"ל סע"י. (ו) אם כאשר נופחין את הס' הרבה הוא נראת בגב וכשנופחין כדרכה נראת בחתוך. ד"ק סקק"ח ומקמ"ע סקק"ז מכסירין וצפרט אם נקדעו הקדומין צעה סנחלח צגג דיש להכסיר ונשום דמזה נראה שצח"ה לא היתה נפומה כ"כ עחח"ל סל"ו סקל"ג.

כל

שאלות

(ה) אם צ' אונות דבוקים יותר מהרגיל ויש שם ס' צין החתוכים צלופן שחם נחשצם כאשר חמה לפכינו הוי לננוח"ל ואם נחשצם כרגיל להיות יה"י לננוח"ל.

יג (ח) קמח"ח סמוך לחוד וכשנופחין הריאה נראה מקום הס' מחמת שפידו שם קלת. (ז) אם חין חלון לס' זאת. (ג) אם הס' רחוק מהחוד ונראה צחון צלי שוס חולי. (ד) אם הס' רחוק מהחוד ונראה צחון ע"י חיוו חולי שיש שם. (ה) אם כאשר נופחין הרבה נראה צחחוך וכשנופחין כדרכה נראה צגג. (ו) אם להיפך כשנופחין הרבה נראה צגג וכשנופחין כדרכה נראה צחחוך.

יד (ה) כל מקום שנוכר סרכא אם יש לחלק בין עבה לדקה. חפילו דקה כחוש"ט ג"כ ונקרי סרכא ודין ס"ח דקה ואלד עהריל ס"ק קומ"ד ודין אם אינה נקדך רק דנוקה עפעכ"ח.

טו דיני סעטיו וסרכא כפולה נהנאלו נחרי"ל ווסקו"ז והלכה ע"ש. טז (ה) ס"כ ארובה עד שבנפוחה יוצאת מבין החתוכים לצד הגב. דעת הסו"מ לחפור וסוס דחייטין למיכוד הס' נלנעו וחמפרק ולא דמי לס"ח ע"ג אינה דלל חייטין למיכוד ופירוק וסוס דס"ח הוי הפסטה ליה משל"כ ס"כ שאם החפרק הס"כ לא יהיה סחימה טובה ולי"ש סקס"ג ווסק"ר נה"ו או כס"ס עוד לד קולל וכ"כ נל"ש סעמי"ז וח"ו"ז סמי"ג סנ"ה וועקו"ז סק"ה. (ז) ואם הס"כ מונחת בין החתוכים אלא שאפשר לה לצאת לגב מחמת ארוכתה או שיוצאת לפנינו להמא. גם הסו"מ ווסק"ר ח"ק נל"ש ודין קסל"כ ארובה עפע"ח.

יו (ה) קרום הרגיל להיות בין החתוכים. חע"ש סעמי"ז לעומת"ל וי"ו נסר נלי סוס דדיקה. (ז) אם הקרום מניע עד השיפול וגם השיפול בכלל. ה"ש ווסק"ר ול"ש סקס"ה ונל"ש סנ"ח חוסרין. (ג) אם יש חלון בקרום. הוי סרכא וכן ח"ק שאין לו חלון רק שאינו סוה נעניו בכל ווקוס או ח"ק שהוא סוה נכ"ו חלל שהוא נצ ציוהר הוי סרכא. יח (ה) כשיש קרום מריאה לדופן. ל"ה קרום חלל סרכא. (ז) קרום מחוד. לחוד בחידודים שמגבר. לא ונקרי קרום. רק סרכא ואם קרום זה עומד לעומת"ל ועולה נפוחה נ"ס נסר קנה נהוכו עו"ש נחרי"ל ס"ק קי"ח ע"ש מכשירין. (ג) אם יש קרום סמוך לחוד וכשנופחין הריאה גראה מקום הקרום מחמת שמתפרדים שם האונות קצת. נסר ח"ק לדעת הסו"מ חע"ג סעמי"ז כה"ג נס"כ נסע"ג. (ד) אם יש קרום בין החתוכים ומניע גם לבין החידודים. דינו כסרכא ודין אם מהחידודים נצרה ע"י ווי"ו עחרי"ל ס"ק קי"ט ודין אם מגיע עד שיפול ונצר נועיו"ך ונע"ש"ל נחרי"ל סק"כ. (ה) אם יש קרום בין החידודים שמקמא. נח"ח נדה"ש ס"ק קר"ב סנ"ח ה"ש חו"ר ח"ש שופלפל נ"ה להכסיר ווסק"ס שאם נכ"ה נוקוס זה נדנה קרווין נל"ו י"ש להכסיר חלל אם נולל רק לפרקים חוסר. יט (ה) אם יש קרום בין אונא לאומא. נקרום ח"ן ש"ס חילוק ונחל"ח נצין חונא לחומא ונ"כ עו"ש נסע"ח.

דיני

שאלות

יד (ה) אם יש חילוק בין סרכא עבה לסרכא דקה. דיני ס' כפולה נענעטיו נסו"מ.

טז (ה) ס"כ ארובה שנפחת הריאה יוללה ונצין החתוכים לגב. (ז) ואם מונחת בין החתוכים חלל שאפשר לה נללה לגב או שיוללה לפנינו לקמא: יז (ה) קרום נצריאה בין החתוכים. (ז) אם יקרום מגיע עד השיפול וגם השיפול בכלל. (ג) אם יש חלון בקרום או שאינו סוה נעניו או טענ ציוהר. יח (ה) כשיש קרום מריאה לדופן. (ז) קרום נחוד לחוד נחידודים סונגה. (ג) קרום הסמוך לחוד וכשנופחין הריאה גראה מקום הקרום. (ד) קרום נצין החתוכים ומגיע גם נצין החידודים. (ה) קרום נצין החידודים שנקמא. יט (ה) אם יש קרום בין חונא לחומא.

כ דיני סעיף ט"ט ספק אם הם נגז' או נחמך עמ"ש צע"י.
 בא (ה) ורדא שנמכרה. הוי שלכ"ס וכן הדין ביחמיק על סע"ג.
 (ז) אם נסרכה הורדא לכיס שלה. הוי שלכ"ס משום דהרצה
 פעמים נחיה יולאח מכיסה. (ג) אם הורדא רבוקה כלה לכיס בלי סרכא.
 דעת השמ"ח סיפירונה נחמך וינדיקנה צפושין ואם שלימה היא כשרה ואם
 לא צדקה בן ערפה וכ"כ בא"פ סע"ח ומקמ"ע סקס"ט חז"ל דעת הל"ש
 עסק"פ וס"ק קמ"ח וס"ק קנ"ז דפירוד לא מהני משום דרצון דמי לסרכא
 דאין מועיל פירוד רק מיעוד ורצון ח"ל למעך לכן סובר שאין שום חיתר
 לרצון. ומנח"י צנחור"ה ע"י סק"ה כחז שלפי מהננינו שחכסירין כל ס'
 צקליפה יש לחזקל גם לדעת הל"ש ע"י פירוד משום דלא גרע פירוד נחמך
 מקליפה עמ"ש צע"י: עד"ש סקס"ח ודין אם הורדא חיה יכולה ללחך
 מכיסה מחמת דוחק הכיס עס"ה סע"ג, ודין צ' ורדות שנסרכו שצמח
 כאן עתמ"ל סקק"ד. (ד) ניקבה הורדא ונסרכה לכיס וסותמה. על"ש סל"ו
 סע"ח דערפה משום דהוי שלכ"ס וגם על סק"ז דהרצה פעמים יולאח
 מהכיס נחיה לכן. לא הוי סחיונה.

כב (ה) אם גרבק שרש הורדא למטה עם הכיס. כשרה משום דהכי
 רצותיהו ועתמ"ל סקק"ו דוקרי ריכוחא. (ז) עד איזו מקום מקרי
 שרש. ט"ט חש' פ"ח כחז סע"ד ח"ה וקרי שרש וכשר שם רצון לכיס
 וכ"כ דיק סקס"ט דכל שאין רוב גובה והורדא רצון וקרי רצון שרש
 וכשר ופח"ש סק"ז כחז צ"ט חש' בא"פ שהסיעור היא עד מקום שמתחיל
 להחגל כלורה ורדא עד שם מקרי שרש ורדא וכ"כ מקמ"ע סקס"ג וקמ"ק
 סקס"ג ועמ"ש צע"י סע"ח סק"ח, ודין אם חירע שהסיעור הרצון ויש שם
 קנצ עתמ"ל סק"ז, ודין חסר מקלה מבוזה הורדא ונאלא החתיכה החסרה
 צימין או צמחאל (דלעיל צע"ה סע"ל) והורדא הנשאלה כדצקה למטה עם
 הכיס ואם כלקף גם החתיכה לבוזה הורדא יסיה הרצון למחל עתמ"ל
 סקק"ח, ודין צגו"ט כשכל הורדא רצון לריח עס"ה סע"ג סקס"ח.
 כג (ה) יתמ"ק שנמכרה. לכל מקום שחסך וקרי שלכ"ס ודין יתמ"ק
 שנסרכה להורדא שאללה עתמ"ל סקק"ג.

כד (ה) אונא העליונה הסרוכה לגררת. חע"ג רצותיהו שם על
 הגררת וניו ערפה משום דגררת קשה הוא ואין מנין על"ש סקס"ז
 ואם כדצקה אונא זאת לגררת ולא ע"י סרכא עסע"ה. (ז) אם נסרכה
 אונא עליונה לשומן הגררת שהוא סמוך לה. רמ"ח צד"ש ס"ק רכ"ד
 דיש להכשיר דמשום דהשומן והאונא סמוכים זל"ז ה"ל כס"כ ואל"ל והשומן
 חיו קשה בגררת דלעיל ונגין משום דחלז עהור הוא וגם נחמך חזר. (ג) אם

יש

שאלות

כא (ה) ורדא שנמכרה. (ז) אם נסרכה לכיס שלה. (ג) אם הורדא רצון
 כלה לכיס צלי סרכא. (ד) ניקצ הורדא וכיס קוחמה.

כב (ה) אם כדצק שרש הורדא לנע"ה עם הכיס. (ז) עד איזו מקום מקרי
 שרש הורדא. כג (ה) יתמ"ק שנמכרה.

כד (ה) אונא או אונות העליונות הסרוכה לגררת. (ז) אם נסרכה לשומן
 הגררת. (ג) אם יש סרכא וריחה לשומן הלז או לשומן החזה.

יש סרבה מריאה לשומן הלב או לשומן החזה. חש"ג דשומן עהור הוא מ"ו חינו סוהס מוסס דהשומן מאכר אחר הוא ואפילו דבוק לשומן הלב נ"כ יהי שלכ"ס ט"ל קעכ"ו.

כה (ה) אונא או אונות העליונות הדבוקים לגרנרת. אם דבוק דינוק גמור נמוקס סמיכתן כלי שום חלון כשר ומוסס דכך נבראו וחש"ג שהגרנרת קשה לל"ב. (ז) כמה שיעור אורך הדיבוק. לריך שיהיה דבוק עד סופו ולאו דוקא עד סופו אלא אפילו כשאר צקופו פירוד מעט כעין מחוך ופחות מאלבצ קטנה ג"כ כשר וי"ס וקיומות טווכסירין אף כשפרוד הרבה. בלבד שלא יח"י לו חלון כדי שיוכל להכניס בו אלבצ קטנה וכשי"ב חלונות חז השיעור כדי כניסתו בו מוט. (ז) כמה שיעור רוחב הדיבוק. נרוחבו לריך שלא יפאר פרוד כאלבצ קטנה וגם לריך שיה"י דבוק מוטס זל"ז אכלי שום הפרש כלל. כו (ה) דופני הריאה מבחוץ מהום הסמוך לשומן הדבוק בשדרה ואותו מקום דבוק לשומן הנ"ל. כשר ומוסס דכך נבראו. (ז) כמה הוא השיעור אורך ורוחב הדבוק. דוקא שדבוק כל אורך ושהחלה הריאה עד הפירוד שנין האומא לחונות חז כנגד אורך כל האונות וליכא חלון כדי כניסתו בו מוט דק אכל. אם הוא דבוק ונחמן ופרוד ונפנים ערפה ורוחב הדיבוק ח"ל שיה"י דבוק כל שנגד השומן. (ג) אם רק בצד אחד דבוק נגד כל אורך מהתחלת הריאה עד הפירוד שבין האומא לאונות או נגד אורך כל אונות. ג"כ כשר. (ד) אם הריאה דבוקה לשומן השדרה מעט יותר מהרגיל בכל הריאות. נח"י דד"ק קקליה שאם הדיבוק חין יותר משיעור אלבצ י"ס להכשיר נח"י. (ה) ואם דבוקה הריאה לשומן הלב. כחז צל"פ סע"ו דהוי כסרבה שלכ"ס ערתי"ס ס"ק נכ"ה. (ו) אם רק עוקץ האומא הסמוך לבליות דבוק לסמפון השומן דשם. ענא"פ סעפ"ו וקק"ו שאם פירוד כ"ס צעק"ו י"ס להכשיר [אכל אם דבוק כל ארכו כדלעיל סק"צ מוכסיר אף אם גם סעוקן דבוק] ומוסס"ו כחז שאף אם חין פרוד כלל יקלוק צעלמו סעוקן מהשומן ערך אלבצ אגודל ונח"י ד"י רק כ"ס וידוקן שם צפוסין ואם חין מכללן כשר ונח"י צב"ד ח"ג קק"ה סנדיבוק סעוקן לריך לעיין היצ"א אם הדיבוק הוא ומולדה ולא כסדך וגם שלא יח"ה בו חלון.

כו (ה) אם כל גנות האונות ואומות דבוקים ממש בשדרה. כשחין סס חלון י"ס להכשיר וי"ס וקיומות טווכסירין אף אם רק גנות של האומות דבוקים וגני האונות ח"ס דבוקים. (ז) אם גג של אומא אחת דבוק והשני פרוד. דעת השומ"ח דעירפה ודעת צל"פ סעפ"צ שאם י"ס ונכה להכשיר גם כזה חין בכל לקחור ונכהס.

שאלות

כה (ה) חוכא חז אונות העליונות הדבוקים לגרנרת. (ז) כמה היא שיעור אורך הדיבוק. (ג) כמה היא שיעור רוחב הדיבוק. כו (ה) דופני הריאה ונחמן שדבוק בשומן הדבוק בשדרה. (ז) כמה שיעור אורך ורוחב הדיבוק כזה. (ג) אם דבוק רק צל"א. (ד) אם הריאה דבוקה לשומן השדרה מעט יותר מהרגיל. (ה) אם דבוקה לשומן הלב. (ו) אם רק עיקון האומא הסמוך לבליות דבוק לסמפון השומן דשם. כו (ה) אם כל גנות האונות והאומות דבוקים ממש בשדרה. (ז) אם גג של אומא אחת דבוק והשני פרוד.

בח (ה) בכל הדבוקים הכ"ל יש להחמיר בצפוקן ונשום דלה הזכירו אותם רק קלת ומבטחו ויש חולקים ע"י עתה"ל סקק"ט אה"כ.

בט (ה) ס"ת איזה בדיקה צריכה. ס"ת אינה לריכה מיעוץ ולא צדיקה פושטין רק לריך לעיין בריאה ובללעות ושאריו מקוונות שכנדה לראות אם לה ניתקת מליזו מקום וגם לריך לעיין שלא יהי' שום ריעותא נגדה וגם לריך לעיין אם אינה עולה כנפוחה ואין זה דם ונדיעבד שלא צדק כלל נ"כ כשר. (ג) מאיוז טעם מכשירין ס"ת. לשינה החוס' כשר דנושום שעדיין לא כסדך למקום אחר ח"ן קופו להחפרק. ולקבץ [עלי"ש סק"ז] שמפלל אם יש לחוש לחוס' שקופו היה ליסדך לחיזו וקום ולהעריף ע"ש קופו]. ולרש"י ז"ל כשר ונשום דסרכא גמורה לרכה להסחרך גם צקלה השני והוא שלא כסרכא מוכחא. וילחא שהוא רק הפשטת ליחה ואין לחוש שחא קופה היה להסחרך גם צקלה השני ונשום דס"ל דסרכא גמורה לרכה להסחרך בשני הלידים בעודה רכה ודקה ואחר שנתדבקה בשני הלידים מחלחל להתחזק ולהתעבות וק"ה זאת שאלו רואין שכבר כסרכא ונחשבה וכסחבה היעז בקרומי ריאה רק בלי"א מוכח שאינה ס' גמורה רק הפשטת ליחה. (ג) אם אירע שמייעך בהס"ת ולא עברה במיעוץ. כיון דדרכ הפשטת ליחה לעבור במיעוץ והוא לא עברה לכן ונלמד צדיקות הכ"ל צקק"א לריך עוד לנדקה גם בפושטין לראות אם ח"ן ונלכנן ואם לא צדק כלל ערפה ואם צדק כל הצדיקות שצקק"א ורק בפושטין לא צדק כשר ואם צדק כנפוחה וגם צדק בללעות נגדה רק צוקוונות אחרים שכנדה לא צדק הח"ש חוקר ולי"ש ס"ק קי"ד נוכחי. בה"מ ודין ס"ת שעברה במיעוץ אם הוי ריעותא עתה"ל ס"ק קכ"א (ד) ס"ת שעומדת בין החתוכים או במקום רבואת דאונא ואירע שמייעך בה ולא עברה במיעוץ. ראי' דח"ש ס"ק רפ"ח שכתב בשם ראש יוסף שוכסיר דריעבד אף כשלא צדק כלל מנשום דסרכא הנעשה נדחוק הדבולה אינה עוברת במיעוץ. (ה) קרום רחב הנקלף מעל הריאה. דינו כמו ס"ת וצוקוונות שאוסרין ס' מ"ז דעה השמ"ה לאסור גם קרום זה ודעת הלי"ש צקק"א להכשיר מנשום דח"ן זה דוונה לצמ"ז ונשום דקנו"ז ח"ן וקרי רק כשהסרכא מוכבר בשני וקוונות ולא כן כנדי"ד וכ"כ עלי"ל צח"ל אוח קכ"א שאם ח"ן חלון תחתיו לא וקרי ס' מ"ז ודינו ככשר צלוי עתה"ל ס"ק קו"ט. (ו) אם נמצא קרום דק מאד מאותן הקרומין השכיחים בריאה ומראיתו אינה כבשר בלוי. עלקה"ל סעי"ב שכתב בשם ל"ז וש"מ שא"ל לקלפו כי נקל לקלפו צידים ויותר טוב לא לקלפו מלקלקל צידים ולחלות צידה דעבה. (ז) קרום קטן הזו ממלמיה. ראי' צוקו"ע סק"א שאינה צדרי צשר צלוי וק"ל מסיח ודין ס"ת

שאלות

בח (ה) איך יש להתנהג בצפוק צדיקות הכ"ל ומעכ"ה עד כאן.

בט (ה) ס"ת איזו צדיקה לריכה. (ג) ונליזו טעם מכשירין ס"ת. (ג) אם אירע שמייעך זה ולא עברה במיעוץ. (ד) ס"ת שעומדת בין החתוכים או במקום רבואת דאונא ואירע שמייעך זה ולא עברה. (ה) קרום רחב הנקלף מהריאה. (ו) אם נוכל קרום דק מאל. ומראיתו אינו כמראה צשר צלוי. (ז) קרום קטן הזו ממלמיה.

ס"ח דקה אחד וכשנשקין אותה יוכל דם עתה"ל ס"ק קמ"ד.
 ל (ה) כמה דינים מקט' זה שנשמ"ח כהנתי נסע' הקודם ודין לימה
 שנשמ"ח כחן כהנתי נסע"ע ויהי הדינים כהנתי נחרי"ל.
 לא (ה) כשיש ס' מנה ובה באונא או באומא או בערוגה. הלוי נזכה
 המקומוט נעם האוסרין הוי ע"פ שיטת רש"י ז"ל שאין קרבא בלי נקב
 ונעם המכשירין משום דלשיטת החוס' פשיטא דכשר ואף לשיטת רש"י ז"ל
 ג"כ י"ש להכשיר משני טעמים, (א) כו"ש הנ"י משום דכיון שזא נכרך לשום
 מקום אחר. הלל מריז ונוכח שהוא רק הפשטא לימה, (ב) כו"ש הח"ש דאף
 אס' האמר דמשום שאינה חלויה ונוכח דאינה הפשטא לימה נ"מ י"ש לוור
 דכיון דמתחזקת משני הדרים הוי קחימה טובה עליה ס"ק קכ"א. (ג)
 במקומות שמכשירין סמויב איזו בדימה צריכה. לכהילה לריך לעיין
 אס' אינה עולה נפוחה ושלל יהיה הצטר שחמחיו ונקוטי' משום דכל מה
 דמלין לבדורי ונדרין ונדיענד שלל צדק דינה כמו ס"ח דלעיל עליה
 ס"ק קכ"ה. (ג) במקומות שאוסרין סמויב איך יעשו בשעומדת סמויב
 בין החתוכים לממח"צ. דעת השמ"ח שיש להפ' לחסור אף כזה וצ"פ סעקיג
 כחצ ד"ש מחירין להם כזה עדת"ש סקד"ש. (ד) אנחנו במדינותינו איך
 נוהגין בסמויב. אנו מכשירין כמו"צ כמו ס"ח ונזקוס שאין נזכה ונזור
 כזה הקומך להקל כזה כה"מ לא הפקיד. (ה) אם צד אחד מהמויב דבוק
 באונא או באומא וצד השני דבוק בערוגה שנגד האונא או אומא
 הזאת. מקמי' מפלג' כזה דאפשר דכל הערוגה כלה נחשבת לאונא והו"ל
 ס' ואלוה לאונא ומקיים זל"ע והשומ"ח ונכשיר נפשינו. (ו) אם צד
 השני דבוק בערוגה שנגד אונא אחרת ואלכסונו עובר על החתוך
 שביניהם. הוי קש"י. (ז) ואם אלכסונו עובר למעלה מהחתוך. דעת
 ה"ש ונוכח"י ע"י כע"ה לחסור כמו קש"י כי כמו"צ זל"ה רבו האוסרין
 והרשע יוסף חולק אל"ש ונכשיר כזה וד"ה כחצ שא"ס י"כ לך להקל י"ש
 לסמוך על הרשע יוסף עדת"ש סקש"ה. (ה) אם שני ראשי הסמויב
 דבוקים בערוגה אלא שצד"א דבוק נגד אונא אחת וצד השני דבוק
 נגד אונא אחרת. השומ"ח וח"ש קקוטי' ונכשיר נפשינו עליה ס"ק קכ"ב
 ונפלאהי אחד על הצ"פ שכהצ נסע' קל"ד שהשומ"ח אוסר כזה שז נולאחי
 שגס הקה"י ונחוויה על הצ"פ כזה ול"ע.

אס

שאלות

דא (ה) כשיש כמו"צ זאונא או זאומא. (ב) נזקומוט שוכשירין סמויב
 איזו צדיקה לריכה. (ג) נזקומוט שאוסרין סמויב איך יכהנו
 כשעומדת סמויב בין החתוכים לזאומ"ל. (ד) איך נזכה סמויב צמדינחנו.
 (ה) אס' לך אחד מהסמויב דבוק זאונא או זאומא ולך השני דבוק בערוגה
 שכנגד האונא או אומא הזאת. (ו) אס' לך השני דבוק בערוגה שכנגד אונא
 אחרת ואלכסונו עובר על החתוך שביניהם. (ז) אס' אלכסונו עובר לזעלה
 מהחתוך. (ח) אס' שני ראשי הסמויב דבוקים בערוגה אלא שלד א' בקרך
 נגד אונא אחת ולד השני נכרך נגד אונא אחרת.

לב (ה) אם אונא אחת עומדת לפניו בערונה יותר משארי האונות עד שהיא ותוכה בנקום דואו להיות כחבור ויש שם סרכא מריב שצר אחד מהובר לאותו אונא וצר השני מחובר לערונה שכננד אונא אחרת והסרכא עובר על אותו החתוך. דינו כנוו קסליכ דכיון דהשחא יש שם חתוך הכי היל כנוו עאלא לאונא אחרת ודעה הל"ש שאפילו אינו עובר על החתוך רק באלכסון למעלה ומהחתוך ג"כ הוי שלכ"כ. (ז) ואם למעלה מחתוך האונות לפניו לערונה במקום שאין דרך להיות שם מחתוך יש שם סדק או במקום אחר במקום שאין דרך להיות שם סדק וסמ"ב עובר על אותו סדק. כשר מקום דאין סדק פועל לאסור עד"ש קקשיה ונקמ"ע קקק"ד והוי' כלי' קקמ"ו ודין אס קמ"ז עובר על סדק המכסיר חקר עה"ל סק"פ. (ג) אונא שנחלקה לשנים בסופה וסמ"ב עובר על אותו החתוך. כהנ' הע"י ק"ז דדינה כקסליכ מקום דא"פ שאונא אחת היל מ"מ השחא מחולקת היל וסופה להחפיק. (ד) אם הורדא נפרדה למטה מהריאה ויש סדק בינה לבין הריאה ויש שם ס' מחתוך לחתוך בתוך הסדק. כח"י דר"ש קקשי' שנית חזקה מכסיר אצל אס הכי עוברת על הסדק חוקר ומנחי' נקו"ל קעמ"י חולק עליו וחוקר אף שהכי שם מחתוך לחתוך מקום דזה מקרי ס' מריאה לורדא ומקיים להכסיר עכ"פ צמיעוד אף בגו"ע ועמ"ל סקפ"ג בשאר מין סדק כשיש שם סרכא.

דג (ה) דיני קע' זה שנשמ"ח ולי"ש מקמ"ז עה"ל ודין כשנוולא לפעמים שראשי האונות נוזלים בשומן שנשמ"ח כאן עמ"ש נקע"ע.

דד (ה) סרכא שהרגיש הבודק שנפסקה נהכנסת ידו בנהת לבדוק ולא נודע מקומו איה ולא נשאר קצה וסוף לא בריאה זלא בשום מקום. זה לא מקרי סרכא שריח רק ריח נעלול וליחי' דר"ש ק"ק שפ"ח נכתב נשם מטה יוקף ונמ"ג קקכ"ז נשם שלחן נזנה עלה להכיר מקום הכי נכה"ג שיפור עפר על כל השטח וחליב יכנס שם נמים ואלו יעצור העפר מכל השטח לורק על ווקוס שהי' הכי ישאר עפר וידע נשם מקום הכי. (ז) אבל אם נשאר קצה אחד בין בריאה ובין בצלעות או שאר מקום. כיון שהרגיש בידו שהיה נכרך הכי זה ס' גמורה. (ג) אם לא הרגיש בידו הכי רק כשפתח המרפש לבדוק הריאה ראה בעיניו

שאלות

לב (ה) אס אונא ח' עומדת לפניו בערונה יותר משאר חונות ויש שם ס' שלד ח' ומוחבר לחוהו אונא ולד הכי מחובר לערונה נגד אונא אחרת והכי עובר על חוהו החתוך. (ז) ואם למעלה מחתוך האונות יש שם סדק וקמ"ז עובר על אותו סדק. (ג) אונא שנחלקה לז' נקופה וקמ"ז עובר על אותו חתוך. (ד) אס הורדא נפרדה לנטה ומהריאה ויש שם סדק בינה לבין הריאה ויש שם ס' מחתוך לחתוך בתוך הסדק. (ה) סרכא הנפסקה נהכנסת יד הזורק ולא נודע מקומו איה. (ז) ואם כשאר קלה אחד בין בריאה ובין נוקוס אחר. (ג) אס לא הרגיש בידו חס הכי אלא שראחה בעיניו ונהכנסה ידו נכנסת נפסקה ולא הרגיש וכשאר קלה וקוף בליו וקוס.

בעיניו שהי' נסרך ובהכנסת ידו נפסקה ולא הרגיש וכעת מצא קצה וסוף באיזו מקום. הל"ש ס"ק קל"ו כהנ' דזה הוי ג"כ קרבא גמורא חל"כ שנפסקה בהגבהת אלצנו כדלקמן סע"ה ומכ"י ע"י"ל סק"ד יוציא זשס ראש יוסף שאלרד להכשיר צזה משום דכיון דלא הרגיש כלל לא נהכרח ולא נחפסקה לא גרע משנפסק באלצנו בהגבהת כ"ש דלקמן ויכ"י זל"ע ודעה עלמו כהנ' זכ"ס סע"ה לחסור כדעה הל"ש. (ד) במדינותנו חמכשירין כל ס' ע"י מיעוד אם יש לנו להכשיר גם בכהנ' שהו"ג שגמסקה בהכנסת ידו בנחת ולא נשאר שום קצה בריאה רק נשאר קצה באיזה מקום אחר. כהנ' זל"ש סע"ה ק"ג ד"ש לנו להכשיר גם בכהנ' וכחז מקמ"ע ס"ק כ"ז שזריך לזדוק צפושירין כל השטח זה שגריאה וכ"כ ציד ח"ו סק"ה הלכה למעשה שכן נוהגין השוציים להכשיר ע"י צדיקה צפושירין כל השטח. (ה) ובמקומות שאוסרין סרכא שעברה במיעוד ומכשירין כשנפסקה בהכנסת יד הבודק. ח"ן להכשיר חל"כ כשלא נשאר שום קלה וקוף צשום מקום. (ו) אם הבודק הכנים ידו לפני כנהוג והרגיש ס' מריאה לצלעות ופרדה מהצלעות כדי לבדוק אח"כ במיעוד ואח"כ הכנים הפועל את ידו להוציא הריאה והוציאה והס' איננה. ראהי צצ"ד ח"ו סק"ה חוה ה' שהיה שאלה כזלח לפני הצל"ש והכשיר צה"מ וכבוד שנה ע"י צדיקה צפושירין חל"כ כל השטח שהי' שם הכ' והס' ידוע לנו שלא הלך שם הפועל צחוזק יד צעה שהוליה שח"ן לחוש שחל פירקה צכח מכשיר חף צלח"מ ע"י צדיקה חל"כ.

לה (ח) אם היה ס' ובהנבחתו את הס' באצבעו בנחת נפסקה ונשאר קצה א' או אף ב' חקצוות. ח"ו לא ווקרי קרבא גמורה כיון שנפסקה בהגבהת קלה כזו. (צ) אם ע"י הגבהת הס' באצבעו הוגבה גם קצת מהריאה. זה לא ווקרי הגבהת קלה וח"ן להכשיר חל"כ שלא נשאר שום קלה וקוף כלל וכל היחרים חלו שצבעי זה וצבעי הקודם ח"ן להכשיר רק צצחמות ישראל וצודק כשר ויר"ש מרזים, ודין סרכוה דקום כקורי עכצוש שקורין חוהס ליחלפליך עחרי"ל ס"ק קכ"ז. (ג) דלדולים המצוין בריאה בשיפורי. לא ווקרי קרבא כלל ואפילו ס"ה לא ווקרי חל"כ שום צדיקה ועחרי"ל ס"ק קכ"ד שח"ס נקרא"ס ריעוחל כלל והס' נכרכו לח"ו מקום עחרי"ל ס"ק קכ"ה כמה הילוקי דעוה.

לו (ח) דיב' מיעוד. צמדינות חלו כהנו ונכר להכשיר כל מיני סרכות ע"י מיעוד ומשמש [הן חס יש שם עוד ח"ו ריעוחל כ"ד כע"כאל וכדומה] וחל"פ

שאלות

(ד) צמדינותינו שחכשירין כל ס' ע"י מיעוד חס יש להכשיר גם כשנפסק צככנח יד הצודק ולא נשאר קלה צריאה וצוקוס חסר נשאר. (ה) וצמקומות שח"ן מכשירין ס' צמיעוד ווכשירין כשנפסקה בהכנסת יד הצודק. (ו) חס הצודק הכנים ידו לפני כנהוג והרגיש ס' מריאה לללעות ופרדה מהללעות כנהוג ואח"כ חכנים הפועל ידו להוליה כנהוג והוליה וס' ח"כנה. לה (ח) חס ע"י הגבהת הס' באלצנו צנחח נפסקה הס' ונשאר קלה ח' חו צ' הקלוות. (צ) חס ע"י הגבהת הס' הוגבה גם קלח מהריאה. (ג) דלדולים שצשיפולי ריאה. לו (ח) דיכי מיעוד.

ואע"פ שלא עברה רק אחר שוועד זה זמן רב ג"כ נוכסירין דמוס שאלן
 מועבין הס' נפנים הריאה צעודה חיוה (כדעת הר"מ המונח בליש ס"ק
 קלי"ט) חלל שמוזכרין אותה לחון למועד זה שאלו כבר נחקקה הריאה והס'
 לכן נותרין למועד חף זמן רב. (ז) איך צריך למעך. ע"ן בספרי דברי
 חכמים וחדוהם נחש' מהרז ההניח כ"ע איך היה המיעוד צ"ו הרמ"ח
 וע"י וס"ד וא"ך נדקו צפושירין ועשו"ח סע"ח שכתב שצריך למועד נכח
 ע"י גלגול חלצעות ולא ע"י קליפה כלל רק יגלגל בחלצעותיו עד שלא ישרר
 צריאה שום קלה וסוף וזהו וזה"כ יצדוק צפושירין או צדוק וכשלא יצלצן
 יכסיר ומשנ"ז קק"ז כתב שאלס נחמנכה וניהקה גוף הס' בחמלעותה ע"י
 מיעוד וגלגול בחלצעותיו וזהו אז להסיר הקלוות מעל הריאה ע"י קליפה
 שלא ישרר שום דלדול ולצדוק צדוק או פושירין [וראיתי בליש ס"ק קמ"ד
 דפליג אמושב"ז ואוסר לקלוק הקלוות ע"ש ונחלתי נח"ש שהסיר צלפת ח"ו
 קקט"ז המונח צדוק הל"ש שחזר צו ונוסכים לדעת המוש"ז ונותר לקלוק
 אה הקלוות ואחר כתבי זאת ונחלתי צמחה"י כל"ג ע"ד שמוציא ג"כ חזרה
 זאת]. ודעת ל"ל ראייתי צדה"ש ס"ק חניה ונקה"ק קק"ו שכתב ש"ס שלשה
 מיני קליפה, א) קרכא ממונא לאונא שלישיית או מהודרא או נוחמיק לאיו
 נוקוס שהוא צריאה, ב) קרכא ונגב אונא לגב אונא שאללה או נוחחך אונא
 לגב אונא שאללה, ג) קרכא ונריאה לאיוה מקוס אחר שאלן פוסל צו נקצ.
 וגם יש שלשה מיני מיעוד, א) כשעצרה כל הס' ע"י מיעוד בחלצעותיו
 צ"י שום קליפה, ב) שנהמנכה הס' בחמלע ע"י מיעוד כג"ל והקלוות הנשאר
 עצרו ע"י קליפה, ג) כשכל הס' עברה ע"י קליפה. וכהנ שס שצב' ח'
 יעשה המיעוד הראשון דוקא (וכהנ שהגם שזקנו צעל ההניח צשו"ח י"ג
 כתב שהמק"ל בקליפה חף צב' כזאת ג"כ אין נוחמיקן אוחו כוונתו שאלס
 עשה כן אין נוחמיקן אוחו חלל לדינא ראוי להחמיר) וצב' צ' יוכל להכסיר
 ע"י מיעוד השני וצב' ג' יוכל להכסיר ע"י מיעוד השלישי שהוא קליפה
 וצב' שכתבה לרופן צוקוס צדוה"א מכסיר שס ע"י קליפה חף צאה"י עכ"ל.
 זמ"ש פירש הגדול לרש"י ז"ל (מונח צקה"ק קק"ה) וז"ל חס' יש קרכא
 ופירקין לה ונדקה צפושירין ואס' לא יצלצן כשר עכ"ל כ"ל דזה שכתב
 לשון מפרקין ולא לשון מועבין מוסר דרש"י ז"ל חז"ל לשיטתו שקוצר שגם
 אנטו צק"חיס צצדיקה לכן נותר חף לפירוק הס' ולצדוק חס' אין ונצלצן
 חלל חן דקיי"ל דכל היכא שצריך צדיקה ונדינא אין חס' סווכין חנדיקותיו
 חסור לפירוק הס' רק מיעוד דוקא שאלו הצדיקה הוא רק לחמורא וסמכין
 חנדיקותיו ואס' חירע שפרקה צכח צשו"ג ונצלצן עקב"צ צליו"ה' חוסקין
 וצאה"ה ס' נוכסירין. ועבש"ו נהגין שוחטין זמכין צנדיקותיו להכסיר כל
 מיני ס' ע"י קליפה וראיתי צדה"ש ס"ק הכ"ה שהשנ"י ג"כ נותר ע"י קליפה
 וראיתי צרה"פ ס"ק קב"ג שכתב צסס הג' הר"ס ש"ס קעד למנהג זה מועשה
 דרייניש דלעיל קליה קע"ג שאחר שהקירו הקליפה והקרוס ונחמרה הריאה
 כחוקה הכסירו לכן דייקין לכל ס' שהיא התחלה עשיית קרוס ומועשה
 דרייניש וגם סומכין ח"ע על שיטה החוס' דכל החשש ווק' הוא שחל

חמפרק

שאלות

(ז) איך לריך למועד.

חפצוק ויעשה נקב לכן כיון דעצרה ע"י קליפה אף בחזק קלח מוכח
 מזה שגם בחייה לא היה עושח שום נקב בריאה וכן ראיתי בקה"ק סק"ה
 שהחש"ס מוכיח ג"כ לדברי הגר"ס וכן נחפאלה לזי כהנ ג"כ שיש קצת
 לזכרנו בקליפה וראיתי דה"ש סק"ו שכונה גדולים וגדולים החלספו
 וכהנזו ומהנזו וגזרו שלא יעמוד צל השור צעה בדיקה הריאה וגם הנפוח
 אף הריאה לא יהי לו שום נגיעה בדבר וכ"כ מהרש"ק בהקדמה לספר הו"ז
 ע"ש ואמרו לא נדע מה נעשה כי אין לאל ידינו לחק אף צל השור
 צעה בדיקה וד' המוצ יכפר. (ג) אם מותר לבדוק ברק או צריך דוקא
 פושרין וכמה שיעור חמימות פושרין. יש וי' שאומר שאסור לבדוק ברק
 ורק בפושרין שהי' בחמימות הרק או כמים שנשאלו בקין ויהנהר חכף
 אחר שאיננו או שנשאלו מושרין ועמדו קלח צניה עש"ך כל"ו סק"ז וכ"כ
 מ"ע שלא לבדוק ברק רק בפושרין וחס"ס מוצא דפה"ש סק"ה מכשיר ברק
 וע"ן מ"ע ז' בקי"א ס"י ק"ד שמה שבה לבדוק ברק שלא לבדוק ברק
 היא עומה שלא שהיוצ דשם הידוע עשה רמיה ועניה צאנו ש"ן לו
 רוק הוצה אל ש"י יר"ש יוכל לבדוק גם ברק וראיתי ברא"פ כל"ו סק"ח
 שבה צ"ש פריש להכשיר אף בחיין יוחר ושיעור פושרין הנ"ל ומוכסר
 כ"ז שיכולין לשהות (וכל שכוונתו שיוכל לשהות צנה אחת כשהוא ח"ס
 ללמאן) ועל"ו כע"כ ודח"ש כל"ו סקע"ו ונכל"ט ס"ק קל"ג. (ד) אם
 צריך שכל הריאה כלה יהיה נפוחה לבדיקת נפוחה ופושרין או די
 שיהיה נפוח רק שטח מקום הסי. לכהחלה לריך שכל הריאה חיה נפוחה
 ובדיעבד די כשנפה רק כל נשך ושעה מקיף הסי עד"ק ונוקמ"ע סק"ז.
 (ה) כמה היא השיעור לנפוח הריאה לבדיקת פושרין. ראיתי צ"ד ח"ו
 סק"ה שלא אחר שנפחה בדיקה ולא צללה ואח"כ נוקב צמח אף קדומי
 הריאה לבד צמקס הסי ומצנצן מוכח מזה שהנפוחה היה כראוי עמ"ש
 כה"ג בהר"ל. בקי"א. (ו) אם מותר לחלוק את הסי בצפורן וכדומה לחלקים
 דקים כדי שתעבור בנקל בקליפה. ה"י מהרש"ק בהקדמה לח"ו א"ה ה'
 מחיר לחלקה לאורך הסי אלל לרומז הסי חס מלהזכיר כי זה דומה נומס
 לחתך הסי צכ"ן. (ז) אם רצה לקלוף הסי וניתקה הסי מהריאה. עמ"ש
 ז' חש"י ג' שאל יודע צדור שניתקה דרך קליפה כשר אלל אס שפק לו
 אס ניתקה מהריאה דרך ניתוק אוקר ואס חלק הסי לכמה חלקים וכלס
 ענזו צמיעון קליפה כנהוג וחלק אחד ניתק וספק לו אס ניתק דרך קליפה
 או דרך ניתוק ג"כ מוכסר נומח ספ"ס שמה החלק קטן הזה אינו עיקור
 הסי ושמה גם הוא ענז דרך קליפה. (ח) עצה טובה להפיר ס' בנמל.
 עשמי"ח שיש להשקוה מ"ס לונגים קודם שחיצה וצוננה"ז כל"ג סע"ט כחז
 עלה לשפוך ויס פושרין על הסי צעה ויעור (ועמ"ש בהר"ל ס"ק קמ"ד
 כה"ג צס"ח דקה) וכ"כ מ"ע בקי"א חש' ל"א שנוצ לשפוך פושרין על הסי
 ואין

שאלות

- (ג) אס מותר לבדוק ברק או דוקא בפושרין וכמה שיעור חמימות פושרין.
 (ד) אס לריך שכל הריאה חיה נפוחה לבדיקת פושרין. (ה) כמה שיעור
 נפוחה הריאה לבדיקת פושרין. (ו) אס מותר לחלק הסי בצפורן וכדומה לחלקים
 קטנים. (ז) אס רצה לקלוף הסי וניתקה מהריאה. (ח) עלה מוצה להכיר ס' בנקל.

ואין לחוש שנה ע"י הפוסקין מעצור גם כ' גמורה כי אין כח בפוסקין להפיק כ' גמורה רק פעולת הפוסקין לרכך מה שנחשקה הס' מקריית האור ואם שפך מים פוסקין בעת המיעוד ולאזנה חס"כ זלי' צדיקת נפומה בפוסקין ע"ז קבלתם קק"צ. (ט) כשעברה הס' במיעוד אם צריך גם להסיר הקליפות המתפשטות למעלה משמח עובי ושרש הס'. ע"ש ק"ק קנ"ו שחם עצרה נמיעוד כדינא ח"ל לקלפס כלל. (י) אם עברה הס' בקליפה, אם צריך להסיר גם קליפות הנ"ל ולבדוק שם ג"כ בפוסקין. רחמי' בזה"ש קקה"ד שדעה הזנה קוצר שח"ל לקלפס כלל ואפילו אם איננו שקלפס ונזנזן ג"כ מכסיר וכן רחמי' צנ"ד ח"ו קק"ז ש"ס ונכסירין בזה אם הנוקס הנוזנזן הוא רחוק ונוקס שרש הס' כדומה ב' קשין ונוקסיים לעשוה שח"ה זה"מ ולפי שש"כ נקטליה בפק"ג שעה"צ ועוד אחרונים ונכסירין בעצרה ע"י קליפה ולאזנה וכל צדק אפילו אם נוקס ושרש הס' ע"מנו ובפרט צנ"ד דההפשטות הס' נ"ל שודאי דעחם שח"ל לצדוק כלל ודעה הל"ש ע"ין בהס' שהש"צ בלפח ח"ו חוה ע"י שוולריך לקלף כל הקדומין הנ"ל ואם יצנזן שם ערפה וכן רחמי' בזה"ש קקה"ד ש"ס כוזה אוקרין צנזנזן צנוקס קדומין הנ"ל וכ"כ נ"י ב' בהס' נ"י והס' ל"ה ובקו"א חס' כ"ד ובהקדמה לח"ו וכ"כ בזה"ל יחזק ובקה"ק קק"ה והד"ק מוסף להחמיר אף בדיעבד שלא צדק שם אם נזנזן. (יא) עד כמה מקרי קליפות המתפשטות מהס'. רחמי' במקנ"ע ק"ק קכ"ה ש"ס הנוחמירין בקדומין הנקלפין הנ"ל הוא דוקא רק קצ"צ הס' אצל אם נקף צנוקס אחד כמו לזויה ארובה כנפה וקצ"צ הס' בבר כלו הקדומין אין לחוש לזויה זאת. (יב) אם הס' אינה אסורה מדינא רק ממנהגא איך יעשה באלו הקדומין הנ"ל. במקנ"ע ק"ק קכ"ז וק"ק קכ"ה ש"ס בזה"ל אין לחוש כלל לקדומין אלו ואפילו אם שרש ועובי הקרבא ע"מנו עצרה בקליפה ולאזנה זלי' ג"כ מכסיר ועקטליה בפק"ג שעה"צ ווק"ל בזה גם בשאר קטליה בזה"ש כ"ק הכ"ז ונח"ה. (יג) איזו מקום מקרי שרש ועובי הס' ואיזו מקום מקרי התפשטות הס'. עשו"ע התניא בשו"ה חוה י"צ שכתב שוועה"ן הס' ומגזיה"ן חוה וא"י חוה הנוקס ש"ל וזולג ו"ן הריאה וקרי שרש ועובי הס' ולהלן וזה ששאר דבוק בריאה ואין צולג לזויה ונשבה הריאה וקרי התפשטות הס' צנ"ד ח"ו קק"ה.

לו (ה) בדבוקים ממש זלי' בלי שום ס' אם מועיל שיפרידם בנחת זמ"ו. דעה השמ"ח שאף צנדיכות שאין ונכסירין ס' רק ע"י נמיעוד כדינא ח"ו יש להם להכסיר גם צדבוקים ממש ע"י פירוד זמ"ו בזה"ל ובפרט צנוקסות

שאלות

(ט) כשעצרה הס' נמיעוד אם לריך להסיר גם הקליפות הנוהפשטות לזויה משה עובי הס'. (י) אם עצרה הס' בקליפה אם לריך לקלף גם קליפות הנ"ל ולצדוק גם שם בפוסקין. (יא) עד כמה וקרי קליפות הנוהפשטות מהס'. (יב) אם הס' אסורה רק מנהגא איך ינהג בקדומין הנ"ל. (יג) איזו מקום מקרי עובי ושרש הס'.

לו (ה) צדבוקים ממש זלי' אם מועיל פירוד זמ"ו בנחת.

זמקוונות שונכסירין ע"י קליפה דודאי יס לחכסיר גס ע"י פירוד ודעת
הליש ע"י"ש צסעכ"ח שצמקוונות שאין ונכסירין רק ע"י וניעוך כדינא חין
להכסיר צכיד"ד ע"י פירוד ונשוס דפירוד חין דווח כלל למיעוך אזל
לדידן שונכסירין כל ס' ע"י קליפה ע"י"ש שס צסס ונכ"י שונקיל להפסידס
זנ"י גס לדעת הליש ונשוס דלח גרע פירוד ונקליפה. (ג) אם עברה הס'
ע"י נפוחת הריאה. כשר אזל לנענע הריאה אז לנשוק צקנה למעלה אז
ללדידן כדי סינחק הס' עשנ"ח כאן וצסענ"צ שחכור.

לח (ה) אם עברה הס' במיעוך כדינה ונאבדה בלי בדיקת פושרין.
ליש צסל"ו סקל"ד ונכסיר צזה ללויג כדעת הגיש שהנחלי צחיל סק"ג
וכן ונשנ"י לשפ"ד סקל"ד ונכסיר צה"ו צזה. הגה ונלחי צספר ציד סל"ט
חיו שכהנ דצרי הליש צזה כוחריס זל"י צסנל"ו חככיס לדצרי הגיש
וצסל"ט ס"ק קליפה כהצ ד"ש לפקפק על דצרי הגיש ונככיס שאין חוור
צזה לא חככור ולא היחר ענש"כ צספרי דצרי חככיס וחיידחס צק"ח
סנ"ו חילוק ככון צזה דצרי הליש ככוכיס וחינס סוהריס זל"י מנשוס דצסל"ו
שונכסיר ללויג וניירי שהויעוך היה כדינא וכהונן חלח שח"ח כעת לצדקה
צפושרין ונשוס שנאצדה אז שנקרע הריאה אחר הויעוך אזל צנעשה דג"ש
דנשפקק הליש ואין חככיס לדצריה ווא ונשוס דסס יס להכחפקק על הויעוך
עלנו חס ווא כהונן ונשוס ד"ל שצ"י שהס' חונה נאחזח היעצ שצצור גס
ס' גוורה צקל ואין לקמוך על וניעוך כזה ואין שוס סחירה דצרי הליש.
וידנ"פ ונהריס שחר וו"ל צצ"ג כהצ לי ע"י דלק"ו חליש גס צלאו חכי
כי גס צס"ק קליח צדין דג"ש ג"כ ונככיס אזל חס נאצדה צל"צ יס להכסיר
כח"ש צסל"ו עכ"ל. אזל הוועיין היעצ דצרי הליש יראה שכוונתו כמו
שכהנתי כי הלסון אזל חס נאצדה צלי צדיקה שכהנ וורה צאלנע שכוונתו
צזה שהויעוך ה"י כהונן חלח שנאצדה צלג"פ ופושרין לכן יס להחיר צה"ו
משח"כ צדין דג"ש ונשפקק ואין חככיס לגיש מנשוס דסס הויעוך לא חוי
ויעוך ככיל ולהוועיין לו ונשפט הצחירה. (ג) אם שפך על הס' מים
פושרין כעצת מנה"ז דלעיל ואחר המיעוך נאבדה בלי בדיקת פושרין.
רחי"י צע"ט צק"ח חס' ליח דזה דהליש ונכסיר ללויג כשנאצדה צל"צ אחר
המיעוך זה דוקא כשלל ספך ויס פושרין על הריאה צעח וניעוך אזל חס
ספך מים פושרין צעה הויעוך חין להכסיר כשנאצדה צל"צ אחר המיעוך
חף ללויג מנשוס דלכחורה יס לחוש צספיכת פושרין צעה הויעוך שווא יס
כח פושרין לרכך הס' והקרויין עד שחצצור גס ס' גוורה דצדוקה
צקנצ צצריאה חלח מנ"ה חין חוששין לזה ונשוס ממה נפשך שח"ח
שהפושרין ונרככין ככיל ח"כ גס אחר המיעוך כשיצדוק צפושרין יעשו
הפושרין פעולחס ויככו חס הנקצ ויצלנן צצדיקה וח"כ ע"כ שהצדיקה
צכס"ג חיוניה חוא וטרפה נאצדה צל"צ. (ג) אם עברה הס' בקליפה
ונאבדה

שאלות

- (ג) חס עברה ס' ע"י נפוחת הריאה.
לח (ה) חס עברה ס' צויעוך כדינא ונאצדה צל"צ צפושרין. (ג) חס
ספך על הס' מים פושרין צעה המיעוך ואחר המיעוך נאצדה צל"צ.
(ג) חס עברה הס' בקליפה ונאצדה צל"צ פושרין.

ונאבדה בל"ב פושרין. הל"ט סל"ו סקל"ו אוסר וכ"ט ט"ט הש' מ"ז דונה
 שהפמ"ג וג"ש ונכסירין נחאזדה בל"ז מיי"ר דוקא אלס הס' עזרה ע"י מיעוד
 כדינא ולא כשעזרה בקליפה וכן רחיהי נקה"ק סקנ"ז שכתב בשם שזו"י
 ועמודי אור וצסס הסמו"ע וצסס ל"ל החדש לאסור נכיד"ד וכן עיין צסוק ספרי דברי
 חו"מ שהנחתי חס' ונאדמו"ר הקדוש התחיל שג"כ אוסר נכיד"ד אל"כ כשיש
 עוד ל"ל להקל כגון פראש אחר מהסרכא נסרד למקום שאין פוסל בו נקצ
 ע"ש. ובד"ת ש' רחיהי צק"ק חכ"ה שער"ה צ ועוד כמה אחרונים מכסירין
 גם צזה כשנאזדה בל"ז וסוס דהיתר מיעוד בקליפה הוא משום דריינינן
 אוהה למעשה דריינע וצוועטע דריינע אין וועכז הצדיקה לרוב הפוסקים
 וב"ז כחור רק צק' שאסורה מדינא אלל צק' שאסרין אוהה מומהגא ועזרה
 בקליפה ונאזדה בל"ז דריקה גם מקמ"ע צס"ק קכ"צ מכסיר צה"מ ע"ש.
 (ד) אם עברה ה' במיעוד ובדקה בצונן ולא בצבץ. לדעת הל"ט
 שמכסיר צזה צה"מ נחאזדה בל"ז יש להכסיר צזה צפשיעו"מ ונא"פ סקק"כ
 כתב שאס צאפטר יצדוק שניה צפושרין ואס כזר נחמכה הריאה וכדומה
 יוכל להכסיר צה"מ בל"ז שניה ולסמוך. א"ע על הפירוש דמטרסי שאלמו
 צש"ס שכוונתם בל"ז ווערש ועושה נקצ ולא שסוחמים הנקצ עקל"ו קע"ג
 לכן ה"ל הצדיקה צצדק בל"ז צדיקה צונה. וראיתי צדח"ש ס"ק הכ"ד
 שכתב בשם רל"י שזה שהצא"פ כתב לצדוק שניה זה דוקא אלס רק שפך
 עליה מים לוונכס דצונן מייצט ומעט מים אין שייך דכולי או מערסי
 אלל אלס שהחה חיצו שעה בל"ז אין מועיל שוב צדיקה שניה צפושרין
 ודינו כמו נחמכה או נאזדה הריאה שאין להכסיר רק צה"מ וגם כתב שם
 דכ"ז מיי"ר רק כשעזרה הסר' צמיעוד כדינא אלל אלס עזרה בקליפה אין
 מועיל מה שצדק צהחלה בל"ז אף צה"מ ואף לצדוק שניה צפושרין אין
 מועיל אף כשלא שהחה בל"ז ורק שפך עליה ל"ז יס לאסור אף לדעת הל"ט.
 (ה) אם עברה במיעוד ובדקה בחט"ן. דעת הרל"י דלא נהני שוב צדיקה
 שניה צפושרין א"ע"פ שעזרה הס' צמיעוד כדינא. ולדעת הל"ט שמכסיר
 נחאזדה צה"מ ל"ל ד"ס להכסיר גם צזה. (ו) אם אחר המיעוד בדק ולא
 בצבץ ואח"כ בדק שנית ומבצבץ. ט"ט צ' הש' מ"ח מכסיר משום שכבר
 יל"ה צהיתר ורחיהי צד"ק סקס"ד שומחמיר צזה וכתב שאין להכסיר אל"כ
 ש"פ לחלום הצלצון צושמוש יד צנח"י עכ"ל וכתב עליו הד"ח סקס"ו שזה
 דוקא אלס לא גמר עדיין הצדיקה צמקום זה אז מהמיר הד"ק ככ"ל אלל
 אלס צצדיקה פ"ט ראשון גמר הצדיקה צמקום זה ויל"א צהיתר מקום זה ואח"כ
 כצצדק שארי חלקי הריאה וכפח צה ח"יע שהצ"י למוקם הסרכא ומצלצן
 גם דע"ק ונכסיר וכ"כ צנין עולם (עכ"ד ח"ו סק"ח וצקה"ק סקנ"ח). (ז)
 אם אחר המיעוד ברק בפושרין ובצבץ ואח"כ ברק כ"פ ואין סבצבץ.
 כתב שם הצ"ע דטרפה ואין לחלום אלס בל"ז הראשון צדעיון שקר וד"ח
 כתב צקס"ז שאס ראה היצט צצלצן צראשונה טרפה ואס יש להסחפק

חול"י

שאלות

- (ד) אלס עזרה צמיעוד וצדקה בל"ז ואלל בל"ז (ה) ואס צדקה צמחין.
 (ו) אלס אחר מיעוד צדק ואלל בל"ז ואח"כ צדק שניה ומוצלצן. (ז) אלס
 אחר מיעוד צדק וצלצן ואח"כ צדק כמה פעמים ואין מצלצן.

חולי גם בראשונה נעשה ע"י הצעצועות ונשפיתם הפוסטריין וכדומה ועכשיו
בדרך כ"פ ואין. ונלננן יש להכשיר צה"מ וכ"כ דע"ק שאם יש להסמק חולי
גם בראשונה לא בלננן אפשר יש להקל ואם יש עוד ספק היינו שיש גם
להסמק אם לשם הגיע הס' כחצ הדע"ק שודחי יש להקל נוספים (עדת"ש
קקח"ו וצ"ד ח"ו סק"ח). (ח) אם ע"י ראות עיניו אינו מבצבץ וע"י
זכוכית המגדלת (מיקרשקאפ) בראה שמבצבץ. ענין נקרא חס'
כ"ג שכח שאלו אין לנו אלא הנדריקה שמסרו לנו הו"ל הנל הנלננן פנימה
ע"י זכוכית הנ"ל אין מו"ק כלל וכן ע"י"ש ס"יה קציע כסנראה פנומה צסקין
ע"י זכוכית המגדלת שאך לחיט לזה וכן ע"י"ן ההפלה ישראל על מנסיות
ע"י פרק ז' סקניו שאם נראה ע"י זכוכית הנ"ל קשקשים צדדים שאין להכשירם
ע"י קשקשים אלו. (ט) מי שזהיר במאבול מברכות. וזהר לו לאכול
מס' כלי חלון וללוקח שווי"ט מזהר לו לאכול חף כשיש חלון צה"ק וזו
שמהחיר על ע"מ קרוש יאמר לו ע"י"ש ס"ק קח"ו. (י) מי שזהיר מלאכול
מס' ובשלו יחד בשר ממי' ובשר בלא ס"יה. כחצ חל"ש קנמקוס שיש
לחוש בזה משום ח"צה כגון שיושג בסנידה עם חנשים שאוכלים מס' מזהר
לו לאכול מהצער כלי ס' ח"ש"פ שבהצטל יחד עם הצער מס' וכן הרועז
מזהר לו לאכול וכן ע"י"ש צסק"צ לענין ס' צמ"ה"ח שאם צל למקום
שחכסירין אינו ראוי להחמיר מפני המחלוקת כי גדול כח השלום.

לט (ה) בגו"ט ועגלים. אין מועיל ויעוד צסק"ל. (ז) אם בור"ט וע"י
יש ספק אם הם' היא כס' או יצ"ש. ד"ק בקצ"ח נכס"י ע"י מיעוד
והמה קב"ק שאלה הם' היא כס' ומהל שיש ח"ב"י קד"ל"ס הוא כחוס'
דלשיטתו וזהו ויעוד חף בגו"ט וע"י (פלקת"ל קט"ד) וד"ן ספק בזה צדקה
זקנה עקצ"י"ג וד"ן אם ספק אם הם' לוועמח"ח עקצ"י. (ז) במדינותינו
שמכשירין ששליכ ע"י קליפה ממעם מעשה דריוניש אם מזהר למעך
ששליכ גם בגו"ט. לכאורה ה"י נראה להקל בזה אלא קדחי"ת בראש"י ס"ק
ק"ה שאלוקר משום דכל היתר צונטשה דריוניש וז"ש הוא החוט שכתלנו
רוחין שצנחה צנחה צקליפה מעל הריאה מוכה וזה ס"יה רק קרוש פרוס
על הריאה כי אם היתה יולאה וז"ל"ו קצ' היתה עקצ"ב"ה וזלמחה עם ולא
עצרה צקל לכן צ"ד"ד שיש קשליכ צגו"ט יש לחוש שמהנה דביתן העצור
צנחח חף ס' גמורה ולא הבהנך צהנקה צבריאה וכ"כ ד"ק קקני' וקקס"י
לחפור בזה חל"כ שיש ספק שאלה הם' כס' או שאלה כס' יאלו הכלל גו"ט.
(ד) אס"ה"ה באמת כמעשה דריוניש ממש בגו"ט וע"י. כחצ הנח"י ע"י"ג
צנחורים סק"צ שגם הצל"ש [צנכ"ק הקודם] לא החמיר רק צק' שאלו הולין
חומה צמעשה דריוניש אצל צונטשה דריוניש וז"ש גם צל"ש נכס"י לקלוק
גם

שאלות

(ח) אם ע"י ראות עיניו אינו בלננן וע"י "מיקרשקאפ" בראה שבלננן.
(ט) מי שזהיר לאכול ונסרכות. (י) מי שזהיר ולאכול צער נוס' ונשלו יחד
צער נוס' וצער כלי קדח.
לט (ה) אם מועיל ויעוד צגו"ט וע"י. (ז) אם צגו"ט יש ספק אם הם' כס'
או שלכ"ס. (ג) צמדינותינו שחכסירין קשליכ ע"י קליפה וז"ש צמעשה דריוניש
אם מועיל גם צגו"ט וע"י. (ד) מעשה דריוניש ממש אם מכשירין צגו"ט וע"י.

גם בגוי' ועג' וזכר'ל כתב' שדעת זל"מ להחמיר אף במעשה דריינג מונע
 בגוי' ועג' עדה"ש ס"ק חס"ד. (ה) ס"ב בגוי'ט. כשר. (ו) סמו"ב בגוי'ט.
 הט"ט בקו"א-חס' כ"ח מכשיר כמשמעותו בדברי השו"מ קעל"ב. (ז) סמו"ב
 בגוי'ט והבשר שתחתיו מקמיט ועברה במיעוץ ונתפשט הקמט. ד"ק סק"ה
 ומקמ"ע סק"י מכשירין (עמר"ל כל דמי פרכות שנקמ"ע הנשר). (ח) אם
 בגוי'ט נדבקו האונות ול"ז כס' עד השיפולים וגם השיפולים בכלל
 וע"י פירוד באצבע בנחת נפרדו זמ"ז. השו"מ מכשיר וכ"כ ונקמ"ע ס"ק
 קל"ה ודעת הל"ט עמ"ש בסעכ"א דפירוד זאלצ' אין וועיג' בשום דבוק
 אפילו בזהמה זקנה כי אין זיכולת למעך בדבר הדבוק כמוצ' ואפילו לדירן
 שמכשירין פ' בקליפה שנוכסיר לן הל"ט פירוד דריבוק ככ"ל בקעל"ז אצל
 בגוי'ט אקור אף לדירן. ועל"ש ס"ק קכ"ז שנותניה על השו"מ שמציא ראה
 לדבריו להכשיר ע"י פירוד זאלצ' בגוי'ט מדברי זכ"י שכתב וז"ל שיש
 כוהגין כשאין להם שום חיכוכי אונות ופירד'ן זאלצ' ואם נעל"א שם שור
 לכל אינא בפ"ע ווכשירין עכ"ל ומחמ"ה הל"ט על דברי השו"מ א"ז וכתב
 הל"א דברי זכ"י הו"ה רק לחומרא כי נעיקר הדין כשר בגוי'ט כשאין להם
 מחוכי אונות אף בלי פירוד זאלצ' וע"ז כתב זכ"י ש"ס ונקמ"ע שוהמ"רין
 ואין מכשירין אלא כשנפרד'ן זאלצ' ככ"ל אצל כשרות רק בלד אחד ובלד
 השני פירוד ששם מדינא ערפה ווי אמר הבה"י להכשיר ע"י פירוד זאלצ'
 ואיך ווכשיר זכאן השו"מ ע"י פירוד זאין ש"ס חילוק אם דבוקים בשני
 הלד"ים או רק בלד אחד ונוס"ס שם הל"ט דוואן דמהר"ן דברי השו"מ א"ז
 יסא ברכה מלח ה' למצאתי נחמ"ז ק"ו סק"ז שוכסיר ג"כ בזה כשנ"ה
 ומחרן דברי השו"מ דנאמה דברי זכ"י נאמרו גם כשרבוק רק בלד אחד
 ובלד השני פירוד לגמרי וועטעט מוסוס דכיון דחזיקן באלו הדבוקים סיון
 התחלקות זמה שמתפריד ע"י הוצ'ה אצבע בנחה ויש שור לכ"א בפ"ע
 זה הוא סיון להתחלת הפירוד לכן מציא השו"מ מזה ראי' כוונה לדבריו
 שגם בנדר"ד מהכי פירוד זאלצ' בנחת ככ"ל ועיין כיו"א בזה בנא"פ קל"ה
 ס"י קליד שוכסיר כשרבוק רק בלד אחד אלא שיש שם סדקים ומוס
 דהסדקים הו"ה סיון להתחלת הפירוד ועתידים היו להתפרד לגמרי צמ"ה.
 (ט) סרכא הנפסקת בהכנסת יד הבורק או בהגבהות אצבעו ככ"ל
 בסעל"ד ל"ה אם מועיל גם בגוי'ט ועג'. נ"ע בקו"א חס' כ"ח כ' ללא ונהי
 וד"ק סק"ו ווק"ז אם נפסק בהכנסת יד הצורק ונקמ"ע ס"ק קי"ד וס"ק קל"ה כי בשם
 אחרונים דכל ס' שאינה לריכה מיעוץ וושמוט בגדולים שו"ס קטנים לגדולים וכן
 ראי' דחמ"ש ס"ק ש"ג וס"ק חס"ג שיש דעות הרבה שוקילין בזה ודין סיוון
 ווארלנ'ן שנאלא בגוי'ט ע"ל סע"ע דמועיל דריקה כוון בזהמה זקנה. (י)
 עד מתי מחמירין בגוי'ט. עכ"ל סע"א סק"ח ובש"מ שם סעו"ג לענין שיעל
 כאופחא ובקל"ט סע"ד לענין נאצדה בל"ז ובקעל"ט לענין ויעוץ פרכות דהסיעור
 הוא

שאלות

(ה) ס"ב בגוי'ט. (ו) סמו"ב בגוי'ט (ז) סמו"ב בגוי'ט והנשר שחתמיו ונקמ"ע ונבר
 במיעוץ ונתפשט הקמט. (ח) אם בגוי'ט נדבקו האונות זל"ז עד השיפולים וגם
 השיפולים וע"י פירוד זאלצ' נפרדו זמ"ז. (ט) אם מהכי בגוי'ט כשנפסקת הס'
 בהכנסת יד הצורק בו בזהמהות אצבעו בנקל. (י) עד מתי מחמירין בגוי'ט.

הוא כ"ז סנקדאריס זעלען זיין גויט ויגל. ראיתי זעס ארי' חש' ח' שכתב זזה שאלח
לחיד יום לרקא וחמשים יום לבקא אס אוכלת אע"פ שערין גס יונקא וי"מ ווהי
ויעוד ואס עדיין אינה אוכלת יפרוש אותה וואוה על ג' ימים ואס אוכלת
עכ"פ זאלו ג' ימים וואר לוועך ק' שבה וסוס שבי' חכילה מחמזקים
האזרים וגס הריאה זאל אס לא חכלה גס זאלו ג' ימים אין וועיל ויעוד
כי וס וועיל העפרס וואוה אס אינה אוכלת אדרבא זזה שוועיזין אותה
יחלישו האזרים יואר ווהי' רפה להנהק דלא כר"י שו"ז שסחיר זזה ע"י
הפרסא אע"פ שג' חכלה זענן הפרסא וזפרט זמס. שסחיר זפרסא וועיל
אחר בדעת הר הכנעל זודאי לא בדין זשה עכ"ל וואיני זחקי' להשו"ז
והר"י שסחיק אס חש' שס ארי' ולא הזכיר כלל שגריק שחכלל זענן
הפרסא ווהי' לי שסשוני אס הטיקו, ודעת הז"ח וז"ך שדוקא זשפסק
ווינק וואוכל אז ווקרי' אינו יונק אצל זמס בשוועי' וזפרטין דוד וופיו
אין וועיל ודיק סק"ט וסקט"ל כחז שאלע"פ זמס יונק עדיין אלא שיוכל
להחקיי' זאכילהו לזד זלי הנקס אז שחכילהו וסחיהו הוא הרוז נזר
יניקו ווקרי' אינו יונק ערש"ש ס"ק חרע"ז. (יא) במקומות שמקילין למעך
בגויט אחר ה' חדשים. יהנינו זנאזרה הריאה ג"כ אחר ה' חדשים
זלא יכשירו רק זמס"ו זלא יהי' חרי ווי' דסחרי אסדרי' דיני קע"ו
זששמו"ה כחזני זשעל"ה.

מא (ח) אס ישראל נוטל שכר מכשרות ולא מהטרפות. אין ווקרי' ע"י
זמס ישראל אאיכ יס לישראל גס זורק גדול לזכר ודין אס וואר
למסוך זקנה לוועל אז לזדין זששמו"ח כלן כחזני זשעל"ז וסדינים ששמו"ה
מכאן זד קע"ו"ה כחזני זחרי"ל זי"ש.

מז (ח) בודק שזוציא ידו ואמר טרפה והלך לו ואח"כ הכניס בודק
אחר את ידו לפניו ואמר שאין שם שום טרפות. וי"מ טרפה וסוס
דחייטין. שסחשין הרגיש שנהק זכח אינו ס' וועקוס הוועריף אז השני
נחקה זשכנקה ידו ולא הרגיש וכן עליש ק"ק קפיה טיפ לחוש גס שזא
זערפה זשחיה ווהנה וורא אור שערפה על הריאה. (ז) אס הבודק
הראשון עדיין לפניו ואמר שמצא שם בפנים איוו חסר אז יתיר ואנו
רואין שאין שם בדבריו. אס הי' ווקוס לטעות כשר אס אומר כעת שטעה
ואס אין ווקוס לטעות אינו נאמן עתה להזיאה וזחקה זערפה ולסחור
דזריו הרשקוני' שזאנר זערפה ווע"ל ק"ז קע"ך דין אס זרק הריאה ואמר
כשרה ואח"כ נוולא שס סרכא העערפה אס חשנין אוחו לוולא זערפה וזח".
מט (ח) בודק שאומר שיש טרפות בריאה ואח"כ נמצא שערין לא
נפתח

שאלות

(יא) זמקוונות שמקילין לוועך זגויט אחר ה' חדשים איך יעשו זנאזרה
הריאה זל"ז זגויט אחר ה' חדשים.

מא (ח) אס ישראל נוטל שכר מכשרות אס ווכשרות אס ווקרי' ע"י זמס ישראל.
מז (ח) בודק שזזיאה ידו ווהנהנה ואמר זערפה וסלך לו וזודק אחר
הכניס ידו לפניו וואוור שאין שם שום טרפות. (ז) אס הבודק הראשון
עדיין לפניו וואר שזזא שס חקר אז יתיר ואנו רואין שאין שם כדבריו.
מט (ח) בודק שזאנר זערפה זריאה ואח"כ נוולא ששע"יין לא נפתח העערפה.

נפתח המרפס ואין שום מרפסות בהריאה. כשר חזל אומר קחם טרפה חייבין שמה מלא נקב קטן בערפס והשני לא הרגיש וגם י"ל שמה בערפה נשחיתה ונחמח ונורא אומר כן כ"ל קענו"ח ואפילו אומר עכשיו שטובה שהיה קוצר שכפחם הטרפס וכל הריאה דבוקה חיו נאנון לחזור חיוה שאסרה נקחם ונשום דלין דרך צודק לטעות בזה עשמה ס"ה קעל"ט וקע"י וקענו"ח דיני סו"ט שמכח"ס דבריו הראשונים שאמר שלא שחטה כלל ועדי"ס הכחישו אהו ואומר עכשיו שכוונתו היי שלא שחטה כהוגן.

ג (ה) שני בודקים שמכחישין וא"ו אחד אומר שהיה כס' ואחד אומר שהיה שלכ"ס. אם נחו שניהם יהי לצ"ד ונעמידין הצהונה בחזקה

היחר ונע"ו ריעותא מקרי ע"י ואם האוסר נח החלה לצ"ד דינה כפסול.

ז (ז) אם שניהם מודים שהיה סל"כ אלא שמכחישין וא"ו אם עברה במיעוץ אם לאו. נא"פ קע" קע"ה חוסר נשום שיש כאלו צי' עליהם על

הקרבא שהיתה קעל"כ ועל המיעוץ יש רק עד אחד וכ"כ הל"ש קעפ"י

וכן רחיה צ"ע צי' צקוף הקדמה שהשיב לק"ק חרלסקיוו לחסור בזה ודין זה נשיפולי ששני נדים מכהי"סן וא"ו אם היי הי"ע אם לאו נקל"י קעכ"ד.

נא (ח) במקומות שיש מבחי עכו"ם. חסור להניהם הלל הצהונה צין שחטה לצדיקה שווא יכניס ידו לפנים וינחק הקרכות וצדיענד לא

חייבין לזה וכשר. (ז) ואם רגילים העכו"ם לעשות כן או ישראל החשוד לעשות כן. בעכו"ם יש לחסור חף צדיענד דה"ל כלל צדק צו"ד

דנע"ל סל"ה סב"ה סק"ד וקע"י וצ"ס רחל חסור יש לחוש רק לכחלה.

נב (ח) אם יש סרכא מריאה לדופן במיצה"ח במקום רבוחא המבואר לקמו סק"י. מדינא דנמרחא כשר נשום דשם הל' סמיונה עונה ואין

חליצא דמח"א חוסרין חל"כ עצרה צמיעוץ ככל קעל"כ נשום דמדינא צריך

סיה"י ה"י קנוד היעצ צנצל הדופן ואין לא צק"ח"ס ח"ך מקרי קצין קעצ"י. כחצ שחם ה"י פחוטה מעפח ויש שם חוטי"ם עני"ם ווקרי קנוד

וורש"י ז"ל ונשום שלדיך סיה"י דבוק צנצר נשום (עח"ס קל"ט קעכ"ז

וקעפ"י פ"ג ולי"ש קקכ"ח חות ו' ע"צ) ח"כ חש"ה חקרינן נשום שלדיך גם

מדינא דנמרחא צדיקה צפוסרין ואין לא קעכ"כ חצדיקוהנו. (ז) ואם שם

דבומה הריאה לדופן בלי סרכא. גם הל"ש סקוצר שח"ן נוע"ל דבוקה

פירוד צנחח כו"ס לצי"ל צקעכ"ח וקעל"י נ"נו נ"ד צק"ק קל"כ צכ"ד"ד שאפשר

נוע"ל כשנפרד ע"י הולכת היד צנחח נשום דצבאן כשר נוע"ק הידן רק

שאנו נמחירין ע"פ דעת רמ"ח לכן נלדד בזה דאפשר יש להכשיר. (ג)

אם האומא נסרכה לדופן דשם לא הוי מקום רבוחא ויש שם מכב"ד

תחת

שאלות

ג (ה) צי' בודקים שנוכח"ס"ם וא"ו ח' אומר סה"י ס' כס' וא"ו אומר ס' שלכ"ס. (ז) אם שניהם מודים שה"י שלכ"ס ומכחישין אם עצדה צמיו"ם

אם לאו.

נא (ה) צווקווח שיש מבחי עכו"ם או ישראל חסור. (ז) ואם רגילים העכו"ם לעשות עולה.

נב (ה) אם יש ס' מריאה לדופן צמלה"ח צמקוס לצוחא. (ז) ואם שם דבוקה הריאה לדופן צלי ס'. (ג) אם האומא נסרכה לדופן ויש שם מכב"ד.

תחת הסי' מדינא דש"ס גם זה כשר כי לשיטה התוס' כשר כי חף חס
 תחפרק הס' תהפרק ונהווכה שזדופן טעם הווקוס דך ציזחזר ונחמח הווכה
 ולא תהפרק מהריאה נושח שזכר הריאה צריא וחף לשיטה דש"י זיל דקוצר
 דס' זאה ונקצ וקלקול מ"מ זזה חולין סהס' זאה וקלקול המכה שזדופן
 ולא ונהריאה כ"ז הוה מדינא דש"ס חזל חן חוקרין גם זזה ציד רמ"א.
 (ד) לדידן שמחמירין כרמ"א אם מועיל מיעוץ בסרכא מאומא למכב"ד.
 דנח השומח טחין מועיל מיעוץ נושח דהייסינן טהמכה מחלחלת חס הס'
 ועי"ז נחמיקה נקל ונזכרת צויעוץ חט"פ טהיח סרכא גמורה והליט ס"ק
 קל"ד מכשיר ע"י מיעוץ וכ"כ מנה"ז כי ל"ו סע"ח דמנהגינן להכשיר זזה
 ע"י מיעוץ ונח"פ כע"י קנ"ה כחצ דצכל ווקוס טנהגו להכשיר ע"י מיעוץ
 חין לסחור מנהגס וכ"כ ד"ק סקט"ח כשפ"ד סקל"ו (עדה"ש ס"ק חכ"ו). (ה)
 אם במקום שנזכרה הריאה למכב"ד יש שם גם נשבר בצלעות.
 רחמי דח"ש ס"ק חרע"ו זכס טלחן גזזה טחא יש עוקן צהשצר יש לחקור
 צכל מוקוס כנוו נוטח צחלל הגוף וחין מועיל מיעוץ ונחמ"י עי"ד סע"ג
 מסייס זזה לעשות טח"ח צה"מ. (ו) אם הריאה נסרכה לטרפס ויש מכה
 בטרפס. כחצ ד"ק סקט"ח טזזה גם הל"ש מודה טחין מועיל מיעוץ נושח
 דהייסינן טהמכה מחלחלת הס' ועי"ז נזכרת נקל צויעוץ כוונ"ש זכס השומח
 לעיל צקק"ד נושח דצכ"ד גם מדינא דש"ס טרפה עי"כ חין להקל, וננה"ז
 כל"ז סק"ג כחצ להיפך טחא המכה חונה צדופן כ"ח צשחרי מקומוח כנון
 חזה וגרונה וסיוון הלצ וטרפס וכדומה והריאה כסרכה לשס גם השומח
 מכשיר ע"י מיעוץ נושח דצוקומוח חלו חין טס לחלומה לחוש טחחלחל
 חס הס' וכ"כ דח"ש ס"ק חר"צ טצצירו מכשירין צויעוץ כשנכרכה למכה
 טצכצד חו צטרפס חו טומן הלצ וכדומה ועל"ש סקק"ה. (ז) אם במדינות
 אלו שמחמירין כרמ"א הכשיר הרב ס' במיצה"ח בלי מיעוץ. כחצ צחש'
 "מים חיים" טמטסה כזחח היחה צוועצצ"ו ציווי טצעש"ט ז"ע. וסחל הצעש"ט
 השחלה מהג' הי"ר מחר ז"ל מקחשניטין יטן והסיב טחא טסה צשונו מה טעסה
 עשו"י וחס עסה צווע"ד נשפטו חרון צרמח"ס (עדה"ש ס"ק הקצ"ד ועחק"ז נלקח"ל)
 (ח) אם היה מכב"ד והאומה סרוכה רשם דמדוינא דש"ס כשר ואנן
 מבשירין ע"י מיעוץ כג"ל בסק"ד ובשגנה ניההה חס' בכח ומבצבץ.
 גחוכי צחלח' זכס הצ"ה מכשירין צה"ו נושח ספ"ס טנוח הלכה כמכשירין
 טס' ס' וטחח היחה עזכרת צויעוץ עחק"ז כ"ז ועי"ן צכפרי דצרי חכו"ה
 צקויח סע"ז טיש עוד כוה סרעי דיניס כה"ג טנהק חס הקרי זכה צשונו
 וננלצן טיש ללדד להכשירס לפענ"ד לרעח גח"צ הנ"ל ע"ש. (ט) שארי
 סשל"כ שנתקה בכח בשונג ומבצבץ או שנאברה קודם מיעוץ.
 ענשצ"ו קל"ו קק"ז ונכל"ט קק"ו דערפה. נושח דס' זחח צחזקה טרפה
 היח

שאלות

(ד) לדידן שמחמירין כרמ"א אם מועיל מיעוץ צנכרכה האומוח, לנככ"ד.
 (ה) אם צוככ"ד יש גם כשצר צללעות. (ו) אם הריאה פסרכה לטרפס
 ויש מכה בטרפס. (ז) צמדיכיה חלו טווחמירין כרמ"א והרצ הכשיר כדינא
 דש"ס צלי מיעוץ. (ח) אם הי"י נוככ"ד והאומוח סרוכה לשס וצשונו נחק
 הס' זכה ומנלצן. (ט) טחרי ססל"כ חיד דדין כסנהקה זכה צשונו ומנלצן.

ע (ה) ריאה שנמצא עליה חלב כיסוי והוא בשר בלוי וכן מה שנמצא לפעמים בבהמה שמינה ביותר שראשי האונות מובלעים בשומן. עשויים קצתם וצבעם זה שלבחהלם לריר להפריד החלב והשומן וללחוץ את הריאה עולה נפוחה ותחתיו שלם ויפה וצח"פ קק"ב כהב שלריר גם נדיקת פוטרין וקוק"ע קק"ב כהב שאין להחזיר לצדוק בפוטרין ונדיענד הפרידה ושהחלב השומן מעכב ונדיקת נפוחה חף צלי פוטרין חין ונכב צה"ו (על"ב קצ"ה קק"ח). (ז) אם נפחו לריאה ונפלו ממנה חתיכות חתיכות וואחר נפילתם נשארה הריאה שלימה. עשויים קצתם סעכ"ו וצח"פ ס"ק קק"ב מעעשה כזאת היטה לפי ר' ושה ונוולפיר עי"פ נפלו כל החתיכות ויחלו קרום חדש על הקופות והבסירות וי"ב הפרי"ח ונצח צח"ה"ע קק"ב והעשויים הם לא העדיק ונלוה על הקופות ונ"ב עכב צח"ה"ע הכ"ל ונשם דקוצר שאין להבסיר חל"כ כשארה הריאה שלימה עם אונות ואונות צלי חסרון וכ"כ מעש"ו קק"ב וכ"כ הצח"פ דעת עלמו שאם לא כשארה שלימה עם אונות ואונות יש לחסור נשם שחבר נצר ריאה יותר ומה"ל וגם נשם חר"ל חסרון נצר ריאה עם נצר צלי ער"ש ס"ק של"ד ודין ונעשה דיינש עס"ה סע"ג. (ג) קליפות כמו נתק ושומות שקורין ווארצלין. עשויים קצתם סע"ה שלריר לקלוק וללחוץ את החתיו שלם ויפה ולבחהלם לריכה גם נפוחה ונדיענד חין הנפוחה ונכב חף צח"ה"ו ואם נקדחים ריבועה עת"ל ס"ק ק"ח. (ד) מה שקורין השוביים שלאפריק. ראיתי צונק"ו צח"ל חות ק' וצ"ל ח"ו חות צ' שכתבו צס"ד חפרים שטעיה הוא ושמו שלצחיריק" ונחנה שהוא קוצן לימה צלי קרום ונחננננ נכחן לכחן וחין יצוק צריאה ולא כנו שטעיים השוביים לקרות שם שלאפריק חה קרום הפרום על הריאה עי"פ רוצ הוא צחונות וסוצ והולך גם על השיפול צחונות חין זה וקרי שלאפריק רק קרום ודין שלצחיריק צחונה שהוא קוצן לימה עי"ל צשוי"ה וצ"ש ס"ק קט"ו שהקליפה והריאה ללחוץ את שלם מחתיו

ע (א) ריאה שנמלא עליה חלב כיסיו והוא צצר צליו או שראשי האזניות מוצלעים בשומן. (ב) אש נפחו לריאה ונפלו ונונה חתיכות חתיכות ויחזר שנפלו כלם נשארה הריאה שליונה. (ג) קליפות כנוו נחק ושומות שקורין ווארלליין. (ד) ונה הוא שקורין השזניים שלאפריק.

החתיו מעכב אף דיעבד וזעום דמייסין סהלימות זלו דרך נקב וזה החלט
הס' ואם כנולא תחתיו שלם אם נוקרי ריפוחא עתה"ל סקקום. (ה) אם
השלאפריה הוא רק על מקום אחד בריאה ולא על בר שטח הריאה.
כתב הדע"ה שאין מעכב זה הדריקה דדיעבד ואם בדק וכנולא תחתיו שלם
ויפס עתה"ל שם דלהיר עדתה"ם ס"ק רל"ה ודין קרום רחב הנקלף מהריאה
ע"ל סעכ"ט. (ו) שומות ווארצלין הנמצא בנו"ט. ד"ק סקק"ו ומק"ט
סקק"ד כתבו שמועיל דריקה כמו צהימה זקנה. (ז) אם נמצא על הריאה
עצם דק. ארוך קצת דבוק לעור הריאה לרחבה. הליצין ספפרד מן
הללעות ונדבק לריאה ונודעל בריך לקלפי ולנדוק שם צפוסרין ולכן לא
סובינן הדריקה: אך לז"ז יש לקנוך הדריקות. (ח) אם העצם אינו
קשה רק כסחים שהוא קשה כמו און אדם למעלה וצווי ע"פ רוב
סמוך לשיפולי אומות. אם הוא תחת הקדונוץ מכסיר הד"ק סקפ"ד ע"י
דריקה פוסרין ואם הוא על הקדונוץ נלריך לקלפי תחתיו והל"ש סקריה
נקסחק זה וכתב דהלוי זכאות עיני הצודק יונתה"י כי ל"ז קומן ב' כתב
זשם נהה"פ להכסיר חז"פ שאין יכול לקלפו וזשם דרבוהייהו זכאי וכ"כ
ז"ד ח"י סק"ו להקל ונסיים שמה טכנז הל"ש שם דהלוי זכאות עיני
הצודק אין כונתו על זשם כסחוס שניירי זכיד"ד חלל ויירי זשם קשה
יותר ונקסחוס חלל כסחוס גס הל"ש נכסיר עמח"י ע"י סע"ז. (י) ששלי"כ
וכן כל תר"ל שאסרינן. זאה"י הוי ודאי טרפה וזה"י הוי ספק טרפה.
עא (ה) סרכא שנמצא בשארי אכרים שנקובתן במ"ש. אם אינו מונח
צויעוך טרפה. (ז) ואם הס' באבר עב כמו טחול ולב וקורקנן. כשר אף
כלי מיעוך. (ג) אם בעוף דבוקה הריאה לצלעות במקום שנחבאו שם. כשר
עב (ה) שוי"ב הבא למקום חדש איך ינהג בדינים התלויים במנהג.
כתב השמי"ח שלריך לחקור אחר מנהגי אחרו מקום ודאי"ה עי"ז נקו"ח
הע"ש שכתב שמהג לא סייך רק צדצר סיודעין זו חש"י העיר ורונס עושין
כן חלל זעלפות הריאה שאין יודע מזה רק הסו"ב אין סייך מנהג ויכול
סו"ב חדש לעשוה כונתו ונקודס אף להחיר וכן עיין שם זתש"י ליה. ולפענ"ד
לע"ז זה כי למשל עיר טכנחה נחדש וקצלו להם סו"ב"ם ומו"ל וקיימו
וקצלו עליהם לחלול נשחיטתם והורחם והנהיגו הסו"ב"ם צחכניה המו"ל
איזו ונהג להחזיר הרי ה"ל כמו שהסכינו כל הקהל על ונהגם כי שלוחו
ש"ח כנחתו ואין חש"כ יבוא סו"ב אחר לשנות ונהג זה שהנהגו כל
הקהל ולפ"ז דברי השו"ח נכונים מחד.

דיני

שאלות

- (ה) אם השלאפריק הוא רק צוקוס אחד זריאה. (ו) שיוות הנולאים
צנו"ע. (ז) אם טיולל על הריאה עלס דק ארוך קצת דבוק לעור הריאה
לרחבה. (ח) אם הי"ב אינו קשה והוא רק כסחוס שזאון אדם למעלה.
(ט) קס"כ"כ וכן חר"ל אם הוי ודאי טרפה או ספק טרפה.
עא (ה) ס' שנחלל זשארי אכרים שנקובתן צו"ש. (ז) ואם כנולא זכצר
עב כמו העחול ולב וקורקנן. (ג) אם בעוף דבוקה הריאה לללעות.
עב (ה) שו"ב הבא למקום חדש איך ינהג בדינים התלויים במנהג.

דיני תרל"ט לפל"ט מדיני משליכ.

(ה) אם נמצא משליכ ותחתיה או אצלה יש נקב שיש לתלותו במורנא או במשמוש ידא דטבחא. טרפה ערל"ט סל"ט סקמ"ז עדין זה מקורו כנ"ח סל"ט ויש בזה שני טעמים, (א) נוסוס שכעת אי"ל לזדוק הס' נפוסרין (כמ"ס, הח"ט סל"ט, סקכ"ז פירוש על דברי הנ"ח וי"ט ברא"פ שמייסג שס קוסיה המכניז על הה"ש), (ב) נוסוס דנקב זה ה"ל עכ"פ רכ"ד נוסוס דמ"ח יש לחוש שחל מחיים הוא ומיעוץ קשליכ קולח גדולה היא ורכ"ד מנעל לה (כמ"ס המכניז סק"ז פירוש על דברי הנ"ח על"ט סל"ט סקל"ד) ועני"ט לקמן נסקי"ט וסקכ"ט שחל הסכנא כסכך נד' ח' למקום שחין הנקב פוסל זו או שהסל"ט הוא רק מונחנא כמו סמח"ל למענוח"ל יש לחומרים דלח לחמירין שהמיעוץ זה קולח גדולה וחין רכ"ד מנעל זה מיעוץ. (ג) משליכ שעברה במיעוץ ונעשה לפנינו נקב או שנעשה לפנינו נקב קודם מיעוץ. על"ט סל"ט סקל"ד סכתג דכיון דנקב זה לח הוא חף רכ"ד לנעל מיעוץ מוסוס דזדוק לנו שנעשה חמ"ט וחין כאן רק טעם ח' הכ"ל לכן יש להכסיר לז"ג ודין חס הס' עברה במיעוץ קליפה ונחלל שס נקב כזה או שנאזרה בל"ג וכל פרטי דינים אלו ע"ל קצנ"ח סקכ"ג. (ג) אם אח"ש נקרע עור הריאה ותלוי בקצה אחד דבוק לריאה ועליה יש משליכ ועברה במיעוץ. נעשה כזזה חירג לפני הרצ גנ"ט והכסיר והל"ט מציאו בסל"ט סק קליפה ונפסק עליו נוסוס ד"ל טע"י שנקרע היור מנעסר אינה נאחזת הס' נטויג ולכן עברה במיעוץ חמ"ט שהיה ק' גמורה ומקיים שחין חומר בזה לח איסור ולח היחר עמ"ט נקצנ"ח סק"ח למחן דברי הל"ט בזה שנחלים לכאורה הסוהרים זח"ז ע"ט. והמקמ"ט סל"ט סק קי"ט מכסיר כנב"ט וכחג סדרי הל"ט שחמ"ט על הגנ"ט ח"נס נחל"ן וכן דחי"י נדח"ט סקקיו דיה "וכחג" שהונח"ח גיכ מכסיר. ראיתי נד"ק ונמקמ"ט סק קכ"א ודח"ט סקכ"ו דזה שמכסירין נמנעה דגנ"ט היא דוקא כשעברה הס' במיעוץ כדינא לחל חס עברה ע"י קליפה שחמ"ט זה נדיקת פוסרין חף דיענר ובניד"ר אי"ל לזדוק אותה בסוסרין יש לחסור ומי שונק"ל בזה עה"ד ליתן חל הדין עכ"ל. ולדעה ערה"ט ועוד אחרונים הנחלים נקצנ"ח שמכסירין בזה"ט נפ קסלכ"ס שעברה ע"י קליפה ונאזרה בל"ג יש לזרד בניד"ר לחיסור ולהיתר שחפסר יש להכסיר לדעה גם בניד"ר חף כשעברה ע"י קליפה וחפסר יש לחסור מוסוס דחין דומה קליפה והקדוס לזד כמנעה דג"ט לקליפה מקדומים הדקוקים לזכר הריאה כדלקמן סק"ד לכן לריך לזה שח"ח.

(ד) אם היה משליכ על מקום שנימוח בשר הריאה בפנים כמים וגשפכים בקיתון. נדח"ט סק"ח סכתג בוס כונה גדולים ד"ט לחסור חף נס"ח או ס"כ או שחר ריעוחל שמומדים על נוקוס הכימוח הנ"ל נוסוס חר"ל

שאלות

(ה) קשליכ על נקב שיש בוה לתלותו נמורנא וכדוונה. (ג) קשליכ על נקב שנעשה לפנינו חמ"ט. (ג) חס חמ"ט נקרע עור הריאה ותלוי בקלה אחד דנוק לריאה ועליו קשליכ ועברה במיעוץ. (ד) קשליכ"ט על נוקוס שנימוח נשר הריאה בפנים כמים וכשפכים בקיתון.

תר"ל וצפרט קסליכ על מקום הכינוח דיש לאקור אף אס יש גס קלח צפרט
 סנוך לקרויין וע"ש סכחצ צסס ונחח אהרן לאקור צניד"ד מטעם אהר
 מטוס דכל ההיחר מיעוך קרכא הוא מטוס סנועיד גלין זה ס' גמורה כי
 אס היחא ס' גמורה היחא נחחחצ צצוצ ולא היחא עוצרה צמיעוך אצל
 צניד"ד סהצצר צפנים כינוח כמים ונחחחצ רק צקרוי' הריחא הענור צויעוך
 אף כסה"א ס' גמורה. ורפ"ז ל"ל סהונח"א אוקר גס צדין גצ"ש הכ"ל כי
 טעם אחד להס וחמיה ז' סהדח"ש סקק"י כחצ צסס ונחח"א להכסיר צדין
 דגנ"ש ע"ל סק"ג והנחח"א אינו לפני ול"ע סס. (ח) סשליכ שיצאה ממקום
 שנתרסקנה בשר הריאה בפנים באופן דמכשירין ועברה במיעוך.
 נוצ"י מונח נפח"ש קל"ו קק"ו אוקר מטעם הכ"ל נקק"ד. (ו) אם יש סשליכ
 וע"י משמוש היד נעשה חסרון בשר ריאה בפנים סמוך לקרוטין.
 ד"ק צח"ל אוח חס' ומקמ"ע קל"ט ס"ק קק"ט ונכסירין ע"י מיעוך. (ז) אם
 החסרון בפנים נעשה מהתחלקת בשר הריאה בדרך הריאה. ד"ק סס
 מכסיר ע"י מיעוך גס צזה ואף אס נראה סהחחלקה הצצר הוא יוחר מהכניל
 צכל ריאות מ"נו מועיל מיעוך. (ח) אם עינ"פ הוגבהו קרוי הריאה כמו
 ששכיח בכבשים ועל"ו יש סשליכ. עוקמ"ע ס"ק קק"ט סמועיל מיעוך
 עדח"ש קק"ל. (ט) סשליכ העומד על קמט מחולי אם מותר למשמש
 הקמט להשוותו לשאר בשר הריאה. ראיית צניע נק"א ע"ג שאוקר
 וכחצ צזה אחד ממלכח הסו"צ מנלרדיעסיו הידוע ונציאו צהקדמה צחו"ז
 אלא סרליהי צני"ע סס צחש' ס"ד סשאלוהו מה נסחנה קמט מאטוס ונ"ע"ר
 סהמה ערפוח מדינל דס"ס ומ"נו מועיל צהס מירוס ומשמוש צידים והס"צ
 סמסוס סרלה סהסו"צ הכ"ל עשה צזה רמאות סעקר ונחק צצר ריאה סנוחן
 לקמט והכניכו לחוך הקמט להשוותו וזה ודאי אקור אף צאטוס ומר"ר
 אלא סנלסוס ומר"ר א"א לרמאות לעשות. כן וצקמט יכולים לעשות כן לכן
 החמיר צקמט מטוס מוגדר מלחא אצל מירוס ומשמוש צנחח מועיל גס צקמט
 עח"ל קל"ו קקמ"י וכ"כ ד"ק סק"ט ווקמ"ע. ועדח"ש קל"ו ס"ק קק"ט וסל"ז
 ס"ק קק"א ש"ס כוה דעוח הונכסירין צזה למרס צנחח אלא סרליהי צצ"ד
 קל"ו צח"ל קק"ו סכחצ דכל קווע סהוא צלמח קמט לא יהנלל צצוס אופן
 ע"י וירוס ואדנצא ע"י הוירוס נעשה הקווע עווק יוחר כידוע לצו"ס
 מומחין עמ"ש כה"צ צפרי דחוי"ח ס"ג ודין קסליכ סעומד על צוע"א אס
 מוחר למשמש הצוע"א להעלות עליה מ"ר ע"ל קק"ז. (י) סש"כ ער קמט
 וע"י מים עלו הקרוטין שעל הממש ונעשה שוה לשאר שטח הריאה
 ותחתיו נשאר ריק. ראיית צדח"ש קל"ז ס"ק קק"א צסס דעח הצנח סלוקר

מח"פ

שאלות

(ה) קסליכ שי"אח ומוקוס סנחרוקנה צצר הריאה צפנים צלופן דכצר
 ועצרה צויעוך. (ו) אס ע"י משמוש היד נעשה חסרון צפנים צלופן דכצר
 ועל"ו קסליכ ועצרה צמיעוך. (ז) אס החסרון הכ"ל נעשה מהחחלקה צצר
 הריאה בדרך הריאה. (ח) אס עינ"פ הצנח קרוי' הריאה כמו ששכיח
 צכצסים ועל"ו יש קסליכ. (ט) קסליכ על קווע מחולי אס מוחר למשמש
 הקמט להשוותו לשאר צצר ריאה. (י) קסלכ"ס על קווע וע"י מו"נו צקמט
 עלו הקרוטין סנקמט ונעשה שוה לשאר ריאה ותחתיו נשאר ריק.

הור שמהה דיני תריל לסליט נר לבריקה

ונוכח'פ אס דיינינן אוחה כווקודס ה"ל כ' . ונוחך הקנט וחס דיינינן אוחה כעכשו' ה"ל כ' על ווקוס שכתרוקנה דה"ל הר"ל. וצ"ל סק"ו שחס החסרון כעשה ע"י ווי"ו קוצר הדע"ק דלה"ר ודין סככות דקוח בקורי עכ"ש על קמט ע"ל ס"ק קנ"ז דל"א ווקרי ס' כלל. (יא) השל"כ על קמט מבריייתו. על"ש סל"ט ס"ק קנ"א שוודנה קמט לכינח ונושנוע שאפילו קמט ווגרי"חו ג"כ מצטל מיעוד. וכ"כ דל"פ סל"ו סק"ג אל"א שרלחי דהק"ז דלקה"ל דסס חס' ר' ח"י"כ כהן והגהות מהרש"ק על הפרוט"ג והג' ר' יחיאל העל"ר והג' ר' יושע ליפונאן שוכסירין קסל"כ ווקמט ווגרי"חו ע"י וויעוד וכן רלחי דנו"ט ד' דהשמועה' לכ"ה חס"ז שוקיל דקסל"כ שיל"ה וקדקיס וקמטיס השכ"היס דרי"ה. (יז) ססלי"כ שיצאה מאטום ועברה במיעוד וברק ולא בצבין ואח"כ קרע הקרומין על האטום ומבצבין. כהנ' ח"ש סקנ"ה דערפה ווסכי טעוסי, א) ווסוס דנדיקה הנפוחה דזה ח"נה דדיקה יפה ווסוס. שאפשר מחנח שחרח דל' לטס מעט וועזיר לכן ח"ן מצלנן וצלווה יס סס נל"כ וטעס ב) ווסוס הר"ל והל"ש ח"ע"פ שוכסיר דה"ו קסל"כ שצורה דמיעוד ונל"דה דל"כ ח"ו חוכר דזה וועטס הר"ל ווקל והוור שחס לכ"ח וכה"ג וולטרף. חטוס להר"ל ווכס"כ לכסל"כ שאפילו רכ"ד כטנח חוכרהה על"ש סקע"ז. (יג) אם האטום נתבשר ע"י שה"י שם ליחה ויצאה ע"י פושרין ומשם יצאה הססלי"כ. יס להכסיר ווסוס דלטוס זה ל"ה חף רכ"ד לצטל המיעוד וגס לטעס ח' ג"כ יס להכסיר ווסוס שאחר שיל"ה הליחה ח"ז גס חרוח הולך לטס דהרוק וחס ח"ן ווצלנן אחר הויעוד ה"ל דדיקה יפה. (יד) אם נמצא באטום מוגלא ועליו יס ססלי"כ. דעה דל"פ סל"ו קנ"א קכ"ח לאפור ווסוס דהמוגלא ה"ל עכ"פ רכ"ד ווצטלת הויעוד ודעה וונה"ז דחר"ל חות ח' קע"ו דצה"ו יס להכסיר ווסוס שהקרווין וופסקין דין הק' וצ"ן המוגלא. רלית' דונה"ז סס סק"ז שכהנ' דוושמע וול"ש דחר"ל ל"ו ס"ק קנ"ג דדוקא חס נחכסר האטוס ע"י דלנן הרוק ווקרי דיעוהא לאפורי כשנול"א סס ווגול"א ל"ה חף רכ"ד וול"ין סכ"כ הל"ש דפרטי ח"ל חות כ"ה עכ"ל חל' המעיין סס יל"ה שהל"ש קוצר שחס נול"א סס ווגול"א ה"ל עכ"פ רכ"ד ורק חס ח"ה סס ל"ה ויל"ה עס הפושרין ח"ז ל"ה חף רכ"ד דחזיקן שכתנ' סס וז"ל חל' חס ע"י הדדיקה שנהחזר סס דרי"א ועולה דנפי' כשחר ר"הא לה"ר כלל ווסוס דמחזיקין שמחנח ל"ה שצהובכ נל"יווה עכ"ל חרי חומר דפירוש סע"י הדדיקה דרי"א ועולה דנפי' וחס הדיחר שלו חוס ע"י שנוול"א סס ווגול"א חל' דזה ווכסירין חף כשא"נה עולה דנפי' ח"ע"כ שחל"יוה ע"י ליחה שצחוכה דל"ז ל"ה חף רכ"ד משל"כ כשנוול"א סס ווגול"א ח"ו רכ"ד וי"ש סס לעיין דפרטי הר"ל ג"כ לא מלחתי ווסוס שוס רל"י דדנריו אדרנח סס כחנ' דפירוש שכה"י סס ליחה ל"ה חף רכ"ד ווושמע חל' כשנוול"א סס ווגול"א ח"ו עכ"פ רכ"ד ווי"ו לכיד"ד דרינ"א י"ל שגס הל"ש ווכסיר חף כשנוול"א

שאלות

(יא) קסל"כ על קמט ווגרי"חו. (יז) קסל"כ וואטוס ואחר וויעוד לא דלנן ואח"כ קרע הקרומין לצד ומצלנן. (יג) חס האטום נחכסר ע"י שה"י שס ל"ה ויל"ה. ע"י הפושרין ווסוס יל"ה קסל"כ. (יד) חס נוול"א דלטוס ווגול"א ועליו קסל"כ.

כשנולד אדם ונולד ונשם שהקדוהוין ונפסיקין דין הדיעות כו"ט קצרה
 זאת בסקנ"ז כשיש חסרון צפנים ועליו קונט. וכן בסקנ"ח וולד. בקצרה
 זאת להבסיר גם קונט. ונחלי על חסרון צפנים ונסיים דל"ט חזל צניד"ד
 יש לוור שונכסיר. (עו) סשל"כ שיצאה מצמקה מקצת. לוקה ונקלה
 הוי עכ"פ רכ"ד ונצטלה וניעוד. (עו) אם הצימוק הוא רק בצד אחד
 מהסל"כ. לא הלין להקל ולוור שהכ' ילח ונוקוס שאין שם לימוק
 חלל יש לאקור ואינה דומה לסל"כ הונחא ונאונא ויש שם יחצ"ד דכור
 הל"ט דמועיל וניעוד חסוד דחולין שהכ' ילח ונאונא עיקריה ע"ל קקכ"ח
 כי לא דנוי זל"ז כי לימוק ה"ל עכ"פ קלקול דליחא לכן חולין זו הקלקול
 מהסרכא שונס ילח ונש"כ יחצ"ד דל"ה שוס קלקול דליחא לכן כוכר
 הל"ט שאין חולין זה הכ' ואוריקן שוועיקריה ילח על"ט קקקמ"א. ועור
 חף ח"ח שעיקר הכ' הוא שלל צווקוס לימוק חזל וניו הזין שהפשטוח
 עוזי שרש הכ' הגיע על הלימוק שווקרי עכ"פ קזה וסוף ונהכ' וכלל ציד"ו
 שנהר"ל חס יש הפרש דין הדיעות ויש קלקול על הפרש ויש לחלוח שזה
 הקלקול הוא קזה וסוף ונאחא הדיעות לא ווקרי הפרש לכן צניד"ד חף
 ח"ח שעיקר הכ' שלל צווקוס הלימוק ג"כ ונלערך. להר"ל ונצטלה וניעוד
 חזל צכ' ויחצ"ד חס האתר שאונח עיקריה היא חין כאן כוונכ"ס כלל וע"ל
 קקכ"ז שהע"ט פליג דאחא חל"ט גם צכ' ויחצ"ד דל"ה הלין להקל י"ט
 ודין חס כונחא דיחוא חחה הפשטוח הכ' לוועלה ונשנח עוזי שרש הכ'
 ע"ל קק"ל ובקל"ה דל"ה ווקרי הר"ל וכסר. (יז) אם היה צימוק ונהפך
 עינ"פ למ"ר ועליו יש סשל"כ. צצח"פ כ"י קכ"ד ונשנח דמועיל וניעוד דכחז
 שם שחם חזרה לנ"ר חע"פ ט"ט שם דיחוא אחרת יש להבסיר ונשנח
 חף כשיש שם קסל"כ ונח"ל קעל"ז כהז צפירוס שאפילו ונע"ר שחזרה
 לנ"ר ועל"י יש קסל"כ יש להבסיר ונשנח דכל וי"ל דליחא כשהוא נפוחה
 ונשערינן ע"ט ע"ז לקונן בקל"ה וכן רחיה צע"ט חס' ק"ה דד"ה ויכנה
 כזה" שכהז צכ"ה חל"ט ואחרונים להקל צניד"ד וגם דעת זללו כחז צקו"ח
 חס' זי להבסיר צה"ד וכהז שם שונה שהל"ט ונח"ר צקל"ז בקסל"כ ונלוקה
 ויירי כשלל חזרה לצריחו עינ"פ וכ"כ ד"ק ונח"י צח"ל חוח לי קק"י וכן
 רחיה צכפר צ"ד צח"ל קל"ו קק"ח שכן כוהגין הסוציים להקל ע"י וניעוד
 צקסל"כ ונלוקה שהזרה לנ"ר עינ"פ. (יח) אם הצימוק לא סר לגמרי עינ"פ
 ומירוס ונשאר מראיתו כפירות צמוקים רק שנראה שהרוח נכנס לשם
 ועולה בנפוחה ועליו יש סשל"כ. הד"ק ונח"ר ונשנח דכיון שאינה
 עולה היעז בנפוחה צשלימוח כשאר ריחא חין כאן צדיקה טובה אחר הניעוד
 משום דיש לחוש שעי"י שאין הרוח הולך לשם צשיפוי צשלימוח לכן אינה
 מנצנץ ולמנהגו צקליפה ונעכז הצדיקה אחר הקליפה לכן יש לאקור וכהז
 שם שחם צניד"ד יש קכח דקה מאל כונו הידו של ונחע יש עלה שאחר
 שצברה

שאלות

- (עו) קסל"כ ונלוקה ונקלה. (עו) חס הלימוק הוא רק צלד ח' ונחשל"כ.
 (ז) חס הלימוק כהפך עינ"פ לנ"ר ועליו יש קסל"כ. (יח) חס לא קר הלימוק
 לגמרי עינ"פ ונשאר מראיתו כפירות צמוקים והרוח נכנס לשם ועולה צכ"י
 ועליו יש קסל"כ.

הור שמחה דיני תר"ל לסל"ט נר לבדיקה

שעברה במיעוץ ולא נכללה ונקצו בומוע רק קרומי הריאה זאוחו ונקוס ואס אזי יכלנן הרי עדות נאמנה שהיה הולך לשם היעז והזדיקה פוסרין היטה עונה אזל נס' ענה ורמזה אין מועיל עלה זאח ווסוס דיש לחוס שמה עיקר הנקצ של הס' אינה צווקוס זה הנקצ צוומה וצווקוס הס' מוסס אין הולך הכוח סס היעז ע"ל סעל"ו סקיה. (ט) אם ער צימוק זה שלא חור-לנמרי למיר כנ"ל עומד ס' וצר השני רבוק לשומן הלב או לדופן. ראימי צנ"ד צהר"ל לסל"ו סק"ח שכחצ צסס דיה ועוד כוזה אחרונים שחכסירין מוסס דס' זאח אין המיעוץ זה קולא גדולה ומוקיים לעשות שא"ח עסקיט. (כ) סשליכ היוצאת מיתב"ד. לא ווהני מיעוץ ווסוס דיהצ"ד הוי רכ"ד ומוצטל מיעוץ כמ"ש הט"ז קל"ז סק"צ צססליכ ווטנאז על"ש סל"ה צהר"ל סקל"ג ואט"פ שיחצ"ד ליה זה לחא דנקצ ואין עדותן וכוונה מ"מ יס לאקור מוסס שר"ג עס רכ"ד חמור יוחר מוכי ריעווחה ססס ויס לאקור אף כשאין עדותן מכוונה כמ"ש צכללי חר"ל צסל"ה. (כא) אם יש להסתפק ולומר אפשר האונא שהס' בה היא אונא עיקרית. אט"פ שגס להאונא האחרות אין להס סוס שינוי לגריעווח מ"מ כהצ הל"ש דיש להכסיר ע"י מיעוץ מוסס רחולין שהס' עומדת על עיקרית כמ"ש הפמ"ג חר"ל קל"ז אוח ו' כשיס צועל על יחצ"ד ואין סוס שינוי לאחד ווהס שהולין שהצועל סיה צאונא עיקרית ואין אוקר רק כשיס ג' צועה על ג' אונות וכדומה צאופן שאין זיכולה לחלות שעומדה על עיקרית על"ש חרל"ר קל"ה סקל"ד וה"ס צנ"ד. וראימי צנ"ט חס' פ"י דפליג דרין זה אל"ש וכחצ שחלילה לקמוץ עליו בזה ולחלות הס' צעיקרית כי אדרצא הולין הקלקלה צמקולקל ססס' ילאה מיתצ"ד ועוד טעס לשצח כחצ סס דל"ד דין זה לרין שכחצ ספמ"ג צצועל על יחצ"ד שאס יס לחלות שהצועל עומדת צאונא עיקרית חולין ומכסירין, ל"ד זל"ז מוסס דהצועל צעלמה כשרה צלי סוס מעשה אזל סשליכ שאף א"ח סילאה וואונא עיקרית מ"מ לריכה מיעוץ עכ"פ וקודס המיעוץ עומדת צחזקה איקור ונקצ לכן צהצטרף אליה עוד ספק שמה מיתצ"ד ילאה אין להוליה וסחוקה איקור שצה ע"י המיעוץ. (כב) ואם יש לאונא אחת מהאחרות שינוי לגריעווח. כהצ הל"ש צהר"ל קל"ה דיש להכסיר ואפשר שגס הט"ע הכ"ל מודה בזה להכסיר. (כג) ס' שיצאה מיתמ"ק. כל ס' סילאה מיתמ"ק ווקרי סשליכ והיחרת ווצעל המיעוץ. (כד) אם עומדת הס' סקמא על נחלק מאיוז אונא כמו ששכיח באונא או"ע שמתחלק הוצר הבולס אצלה סקמא. ראימי צנ"ר צהר"ל לקל"ה סק"ג אוח א' צסס הס' אר"י דצי עלא"י דנחלק לא הוי ריעווח ככל אף להצטרף לקשליכ אלא"כ שהנחלק סיה צאופן ש"ס לחוס שווא סיה פילול מקומה שאז יס לאקור וכ"כ על"ל סל"ע קע"ו צד"ה "והנה" ע"ס צאריכות והוכן כוונתו

שאס

שאלות

(ט) אס צכס"ג עוורד ס' סלד הצ' דצוק לשומן הלז או לדופן. (כ) סשליכ הילאה מיתצ"ד. (כא) אס יס להסחפק אפשר האונא שהס' זה סיה עיקרית. (כב) ואס יס לאונא אחת וואונות אחרות שינוי לגריעווח. (כג) ס' סילאה מיתמ"ק. (כד) אס עומדת הס' מקמא על נחלק וואיזה אונא כמו ששכיח צאונא או"ע שמתחלק סיה הצולט אללה מקמא.

שאל חין לחוש לפיכך היינו שהא מוסרש הינו יס להחיר מוסר דמחלק
 ליה ריעותא כלל. (כה) ששליכ העומדת במקום שחסר אונא וחוכשרה
 ע"י היכר מהיכרים שנתבארו בסליה. ראיית צנ"ד חר"ל סליה קק"א דיש
 להכשיר מוסר דדעת רוב פוסקים דעיקר צעס היכר היכרים אלו הוא
 מוסר שהיכר וייד צנפנים סדורה הריאה כהלכה ואין כאן ריעותא כלל
 וע"ש עוד טעמים לשבח להכשיר צנ"ד ומוסיים וכן ראיית סוניים שמכשירין
 ע"י מיעוץ ואין מושפין צוה לחר"ל ועסקק"פ שהיה היכר סדק ג"כ חין
 מצטל מיעוץ. (כו) ששליכ שעומדת על בועא והבועא מתלבנת עיני"פ
 דמ"ר אלא שעדיין גבוה משאר ריאה. דעת השמ"ח צסלי"ע סעמ"ז דלא
 מהני מיעוץ וכ"כ צא"פ צהר"ל סעכ"צ אלא שראיתי צנ"ע חש"פ"ז שדעתו
 שמועיל מיעוץ צה"מ וצ"ג וכבוד שנה כלס יחד כדעת החת"ם מוצא צפח"ש
 סלי"ז קק"א שמכשיר צוה וכ"כ ד"ק סק"י"א צסס חוחנו נטיש ועוד מנדול
 אחד קהס להקל צוה נבד השמ"ח וכ"כ דע"ת, ענ"ד חר"ל לסק"ז קק"צ
 ועדח"ש סלי"ז קק"נ"י ד"ה "ומ"ש הפ"ח". (כז) ששליכ שעומדת על בועא אם
 מותר למשמש בכח להעלות על הבועא מ"ר. ראיית צנ"ד קק"י סכחצ
 שאל יס כ"ח על צועא מותר למשמש אף צכח אצל צסשליכ לריך למעך
 ולמשמש רק צנחח ולא צכח וד"ח קק"י מוכיח מדצרי מהרי"ל ופרי"ח דמועיל
 כל מילי השחדלות אף ע"י משמוש צכח אפילו צסשליכ מדכחצו צס וז"ל
 נופחין הריאה ומשחדלין להעלות צשר על הצועא עכ"ל משמע מזה שאפילו
 ונשמוש צכח ומהני אצל לעקור ולחלוש צשר מווקוס אחר ולהציאו ע"י דחיקה
 על הצועא ודאי לא מהני מוסר דצחייה ודאי לא היה נעשה כן מעלמה
 וענ"ד חר"ל קק"צ שאף צס"ח וכדומה ג"כ חין מועיל להעלות צשר על
 הצועא ע"י עקירה וחלושה מווקוס אחר עכ"ה"ג קק"ט כשעומדת סשליכ על
 קמט. (כח) ששליכ שיצאה מצנרא או מבמ"ז או מבועא מלא רוח.
 ה"מ צס"ק"צ כחצ דלא מהני מיעוץ צסשליכ מענרא מוסר דהענרא מצטל
 המיעוץ ועלי"ש סלי"ז קק"ז שהיה צנ"ז או צמ"ר סג"כ מצטל מיעוץ.
 הבא"פ צהר"ל סעט"ז ומכשיר צה"מ ע"י מיעוץ ומנרא וכ"כ מקמ"ע סלי"ט
 ס"ק קמ"ח צסס ממר מרדכי הי"ן להכשיר צוה ע"י מיעוץ אלא
 שראיתי צרה"ש קק"ש"צ וצחק"ז סעמ"ח סכחצו שהצ"פ הזר צו צחצוחו
 וכחצ שאין מועיל מיעוץ מענרא ע"ש ומנח"י קק"י"א צהר"ל סעמ"ח
 האריך צוה וכחצ שהצ"פ לא הזר צו כלל כי גס צס צסעט"ז
 ג"כ כוונתו דלא מהני מיעוץ ויש צס ע"כ ולי"ל ססשליכ מענרא יס לאקור
 אף צמיעוץ אף צה"מ מוסר דאלח"ה חין סותר צא"פ דצרי עלמו ומקטע"ז
 ל"קע"ז ד"ס ע"ש וכן ע"ש צס"ק"א. שמוציא חת הלחם חמודות וממיר מרדכי
 שמכשירין צוה צה"מ וחולק עליהם ענ"ד צהר"ל סלי"ז ועמ"ה"ז חר"ל אזה
 ס' סכחצ דכ"ז נאמר רק צמיעוץ ראשונים אצל צמיעוץ קליפס כ"ע מוד"ס
 דחלילה

שאלות

(כה) סשליכ העומדת מוקוס שחכר אונא והכשרה ע"י היכר מהיכרים
 סכחצארו צסליה. (כו) סשליכ על צועא סנוחלצנה למ"ר ועדיין גבוה מצשר
 ריאה. (כז) סשליכ שעומדת על צועא אם מותר למשמש צה צכח להעלות
 עליה מ"ר. (כח) סשליכ שיצאה מצנרא או צמ"ז או צמ"ר.

דהלילה להקל כניד"ד כלל. (כט) אם הסליכ היא רק ממנהגא כגון סי
מאל"א למעלה מחציין ויצאה מסנרא. המשנ"ז קק"ח מסתפק בזה והל"ש
בסל"ט קמ"ה חוקר ומקמ"ע קמ"ח הנח"י ח' סק"ז מק"ל בזה"ו ולוי"ג עיי
מיעוד "שום דנכ"י זלח ל"ה המיעוד קולא גדולה ואין העכרל מצעלמה.
ואף שנסתכרין דבריו ורי"ך לרי"ך לזה שח"ה יען שהוא נגד דעה מן הל"ש
עסקי"ע. (ל) סל"כ שעברה במיעוד או בקליפת ובמקום התפשטות
הס' למעלה מעובי שרש הס' מצא בועא מוגלא וכדומה. רח"מ צניד
בהל"ל סל"ט קק"ח שכתב נסח דע"ה ונ"ס הג' מהד"ל וצניקס והנ' מהרצ"ל
לצ"ד ציעלסק שוכסירין אף כשעזרה עיי קליפה ואין זה חוקרי חר"ל
וכן ע"ל סק"ח כשנומלל במקום הכ"ל בגלד דג"כ לא מקרי חר"ל אצל חס
יש להסתפק חס שס החפשות הס' או שרש הס' ע"ל סק"ז דמקרי חר"ל.
(לא) סל"כ ובתוכה יש כפתור סטן עם מוגלא. ט"ט צק"ח חס' כ"ג
חוקר אף כשעזרה במיעוד משום דכמו שהמיעוד מורה שהס' היא רק
הפסטה ליחה ולא מנקב בזה כן הכפתור עם המוגלא מעיד להיפוך
שהס' מנקב בזה משום דאלח"ה. ואין זה לשם המוגלא לכן כשארץ הכ'
בחקוק חסור וד"ק קמ"ד ומקמ"ע קק"ח מכסיר חס הכפתור דק ועזר
צקליפה כקרוס דריינש אצל חס הכפתור עז חוקר ושיעור כפתור עז
כתב ד"ק שחס הוא גדול יותר מחטה או שעורה מקרי כפתור גדול עדח"ש
סיק הקל"ד. (לז) אם הסל"כ שיש בתוכה כפתור דבוק רק צד אחד
לריאה. וצד השני דבוק למקום שאין הנקב פוסל שם היינו למרפש
וכדומה. דיק שס מלדד להקל במיעוד בנהח אף ככפתור גדול משום שזה
שעזרה במיעוד מעיד שהס' בזה מלד השני שאין הנקב פוסל שם. ומנחה
עיי"י חוקר אף בכה"ג "שום דיוחר יש לחלוח הס' צריחה שדרכה להעלות
כרכוח "להחלוח צערפס וכדומה שאין דרכם כלל להעלות כרכוח (עדה"ס
סק"ק וסקק"ג. והקל"ד) וע"ל סקפ"ד דין כפתור שצ"כ וצק"ק קכ"ז דין
כפתור צק"ח. (לח) סל"כ שיצאה ממרכ"ש. דעה הל"ש בסק"ח סע"י
שהמרכ"ש "נעלה המיעוד וצקק"ל רח"ה שכתב נסח קיצון "גדיל חורה"
שמק"ל בכל וורכ"ש חון כש"לחה ממחלה אדומה ומצי"ח רח"י מכונה פוסקיס
ווסק"יס צל"ע. (לד) אם המרכ"ש היא בצד אחד מהס'. הל"ש חוקר גם
בזה כגון צניקס דל"ל קק"ח: (לה) סל"כ על מרא"ד והמראה חורה
רמ"ד עינ"פ. רח"ה צל"ש בהל"ל קכ"ס וצק"ק: שאוכר בזה "שום חר"ל
כי הורח"ד שהיה נראה חקודס נחשב עשה לרישומה להלכ"ך ובה"ב שם
שח"פ שוורח"ד נגד ווכצ"ד שחורה עיינ"פ למ"ר כשר מ"י כניד"ד שהרישומה
השניה היינו הסל"כ היא ג"כ בהריחה יש לחקור. ונוראות נפלאח: על

דצ"ו

שאלות

(כט) חס' היא רק ממנהגה וי"ל מעכרל. (ל) סל"כ שעזרה במיעוד
או צקליפה וצנוקס החפשות הס' לנעלה נוסטה שרש הס' מלח בועא
מוגלא. (לא) סל"כ ובתוכה כפתור. (לז) חס' ס' שכתובה הכפתור דבוק
צד אחד למוקס שאין פוסל שם נקב. (לג) סל"כ ש"לחה ממרכ"ש. (לד)
חס' המרכ"ש היא בלד ח' מהס'. (לה) סל"כ על מרא"ד והמראה קורה
למ"ר עיינ"פ.

דבריו אלו כי הלך נח"ל בקעליז קמ"ד כחז צעמנו שאפילו מרע"ר חס חזרה עי"פ להיר ליה אף רכ"ד לצעל מיעוד משום דקחם אחרו הפוסקים דכל מילי שצריחם כשהוא נפוחה משערינן (נח"ל סליט קק"ח ולעיל קק"י) ולקמן קק"י) ומכ"כ נכ"ד נח"ל שחזרה עי"פ ודאי דיש להכשיר, שוב לימים מלאחי נכ"ד נח"ל קק"ז אוח ג' שכמה אחרונים חמהו על הנאיפ הזה וכחצו מי עדיפא מרע"ר ומכ"כ ומלדד ליישז דברי הנאיפ שנכאן מ"רי נאופן שאחר הנפוחה כשפסק לנפוח חזרה שוב נח"ל לכן אוקר נכ"ד והאריך שם והעלה להלכה שאם חזרה למיר עי"פ ליה אף רכ"ד לצעל מיעוד. (לו) **סשליט שיצאה במרע"ר שחזרה עי"פ למיר.** הליט קק"י אוקר משום שנוע"ר שחזרה עי"פ למיר הוי עכ"פ רכ"ד ומנטלח מיעוד וכ"כ ע"ל אוח קכ"ה נח"ל וכ"כ נ"ד נח"ל קליט קק"א חזל הנאיפ שם כחז דלי"ה אף רכ"ד ומקו"ע נח"ל אוח ח' קק"ו כחז לקו"ד צה"מ אכ"פ וכ"כ דע"ה כדאיפ נח"ל קליט קק"ח. (ז) **סשליט שעברה במיעוד ונמצא תחתיה נגלד מעט.** אע"פ שידע שבעשה הנגלד ע"י הקרה הק' מ"מ אוקר הליט נכ"ק קנ"א וכ"כ ע"ע חש' ל"א לאקור ומקמ"ע ס"ק קי"ח מלדד הזה להקל ובספר דברי יוסף מחליט להכשיר ערש"ש קק"ח וכ"כ נ"ד חר"ל קל"ו קק"א נשם ערה"צ וספרו שם אר"י ונשם שו"ה דברי מלכ"ל שמכשירין הזה ועוד כחז שם נשם ד"ח קל"ע קקע"צ שאם היה לך אחד מהם סרוך לשומן הלז או לדופן או שהס' היא צין א"ל"ה למעמח"ל וכדומה יש להכשיר נכ"ד"ר אפילו אם ניבר שהנגלד היה גם מקודם המיעוד וכן ראינו בע"ע חש' ק"צ שמלדד להקל צה"מ אם לך השני נסרך למקום שאין הנקצ פוסל בו אולם עי"ן שם נחש' כ"צ נק"ח דכ"ז מ"רי רק צמיעוד ראשונים חזל נקליפה שלנו אין להקל כלל וכ"כ מנח"י נק"ח נח"ל אוח ל"ה. (לח) **סשליט שעברה במיעוד ותחת קרומין הנקלפים למעלה משמח עובי הים נמצא שם נגלד.** לכאורה לפי ו"ש הליט נחש' מלפח. ה"ו אוח ע"ו שגם הקרומין המחפשים לריכים לקלוק נחח וחס צא"ו מקום אינם נקלפים נקל הרי זה סרכל עכ"ל ונכח מזה שאוקר הליט גם נכ"ד"ר אלא שראינו נד"ק ובמקמ"ע ס"ק קי"ח שצוה גם הליט מכשיר (דחש' קל"ו קק"י) ודין אם נמלא שם צועל ע"ל קק"ל. (נע) **סשליט שעברה במיעוד ואין מבצבץ ותחתיו מויע דם.** מ"ע צקוף הקדמה השני לק"ק חלחסקיו לאקור. הזה (ונפרע כשעברה ע"י קליפה וצ"ש שאפ"י אם נסרכה לך אחד למקום שאין הנקצ פוסל כגון לשומן וכדומה ג"כ אוקר) וכן ראינו דחש' ס"ק חכ"ה נשם חש' צא"פ לאקור וצ"ש שמורה אחד הכשיר כה"ג ואכלו בני העיר אח הצער ואח"כ נשלה השאלה להמחזר ס' שחילת פלוס' והשיב שהמורה הורה כגון סורר ומורה ע"ש אלא שראינו צקפ"ר נ"ד ח"י קק"ז אוח צ' נשם שחילת שמואל שמלדד להקל נכ"ד"ר (וכ"ל) שכש"כ כשנסרך לך אחד למקום שאין הנקצ פוסל בו צודאי ווק"ל) וכחז לזה

שאלות

(לו) **סשליט שילח מרע"ר שחזרה עי"פ למיר.** (ז) **סשליט שעברה צמיעוד ונמלא תחתיה נגלד מעט:** (לח) **סשליט שעברה צמיעוד וחח קרומים הנקלפים נמלא נגלד.** (נע) **סשליט שעברה צמיעוד ומזע דם.**

לזה ע"ס לשנה הזאתיו בס"ק קס"ו זדיני ז"צ שנוזע דס ע"ס, וכן אס היה צחוד' הס' סורי"קי סומקא כמו חוט דק בחוה"ש ג"כ מלדד להקל צחופן כשקנה אס הזיזה לא ילא דס שכיח. (וו) אם גסרבה הריאה לדופן במקום רבותא ויש שם גומא בריאה. סס אר"י נוכסיר צה"ו ושעה"ד ע"י ויעוד נוסוס דהוי ספק חר"ל שמה סס אפילו נקצ כשר כמו דיני דסיס וגס ספק שמה ילאה סק' ונהדופן וה"ל ספק חר"ל עחק"ז סכינ (לא אוכל להצין מדוע אין מוכסיר צזה מוסוס ספיס שהוא הלכה דווחה וצספק חר"ל יס מחלוקה וז"ע צסס אר"י). ור"ח"י צחק"ז צהשוניה סכנצ ע"ז וז"ל עיין צטיע ס"ו דזה לא הוי ספק חר"ל נוסוס דספק חר"ל לא הוי אליכ כשיס להספסק אס יס כאן ריעוחא או שיס להספסק אס זה נוקרי ריעוחא אצל כשיס סרכא ה"ל ור"י ריעוחא מחשש נקצ וז"ע עכ"ל, אצל המעיין היטצ צטיע סס יראה שסגה צזה חחק"ז נוסוס שאין דומה דין דידן לדין סמיירי סס הט"ע כי צטיע מייירי שיס סרכא סלד אי נסרכה לצועא ולד השני לאיזו נוקוס אחר צריאה וסאלוהו מדוע לא נאמר דהוי ספק חר"ל כי שווא עיקר סק' הוא צמוקס שאין סס הצועא והסינ ראשיה מוסוס דחולין הקלקלה צמוקולקל, והס' ילאה מהצועא וסכיח מוסוס דלא מוכסירין ספק חר"ל אליכ כשיס ספק אס יס סס ריעוחא או ספק אס זה מקרי ריעוחא אצל צזה כסילאה לדי אחר מהצועא אף איח שערש סק' הוא סלא צמוקס הצועא מ"מ נוקרי סק' צודאי ריעוחא לכן ל"ה ספק חר"ל עכ"ל, אצל צניד"ד סלד אחר מהס' הוא צדופן שאס נאמר שווא שרש סק' צדופן איז צודאי לא נוקרי ריעוחא כלל ואיכ ה"ל צאמה ספק חר"ל צניד"ד, אצל לדינא אין נפי"מ כלל כי אף צניד"ד יס לאסור מוסוס דכיון דהריאה סכיח להעלוה ס' ולא הדופן חלין סק' צנידי דסכיח כמ"ס הפמי"ג צפחיהה צדין ס' מוסומן דחולין סק' צריאה שסכיח לעשוה סרכוח וספק סנגר דצר הסכיח לא נחשצ לספק חר"ל עדכ"ס ס"ק רל"ע. (מח) אם יש סשליכ בריאה ונגדה יש נשבר בצלעות והס' אינגה סרובה לצלעות; ר"ח"י דח"ס ס"ק סמי סכנצ צסס משמח הקודש שאין מועיל מיעוד וכנצ סס שאף הליס שמוכסיר צויעוד כשיס ס' לווכציד כלעיל סענ"ג מ"מ צניד"ד סהס' אינה סרובה להנשנר מודה גס הליס וקיעחו שאין מועיל מיעוד מוסוס דנכאן אין סייד לומר סהס' נעשה מהדופן כדאמרינן כשנסרכה להמכצ"ד עליס סקקיד אוח "ו. ולפעניד סבור הייח לומר סלפי מ"ס הליס סס צאוח ו' סנצנר צללעות אף איח דמוקרי ריעוחא מ"מ אינה מלעיק עס ריעוחא סצריאה מוסוס שאינס סמוכיס (הצאה"ו צס"ק קע"ע) אפשר שאין לאסור גס כאן צניד"ד לדעה הליס כשעצרה צויעוד כמו כל סשליכ שאין סמוך אללה ריעוחא מוסוס דגס כאן הנצנר לא נוקרי סמוך להסרכא סצריאה כן ה"י יל לומר אלא שחעיני ידירי צ"ח הנו"מ רמז"ס כ"י שאין להחיר צזה צויעוד אף לדעה הליס כי מצואר מכל הפוסקים שערפות סשליכ נגד מכציד לאו מעעס חר"ל הוא אלא מחמת שהנצנר הוא עדוח על סק' שמוקצ נעשה ואין מועיל מיעוד אף כשאין עוקן צהנצנר ודפח"ח. חר"ל

שאלות

(ח) אס נסרכה לדופן צמוקס צמוקס רצוחא ויש גומא סס צריאה. (מח) כשיס סשליכ צריאה ונגדה יס נצנר צללעות והס' אינה ס' לללעות;

תר"ל לסליט מדיני סרכא כסדרן.

(מג) אם יש ס"כ וממנה יצאה ס"ת או שנסרכה גם צד השני להס"כ דה"ל סמו"ב בהס"כ דמקרי ס' כפולה. כסר. (מג) אם יש ס"כ וממנה יוצאת ס' וצד השני נסרך לאחת מאותן אונות למעמח"צ ואין ניכר אם ששליכ-היא היינו ששרש הס' יוצאת מאותו מקום שנסרכה שם למעמח"צ ונסרכה לאונא השניה לממח"צ או להס"כ ות"ל שריכ' או אפשר שיציאת הכפולה כלה היא מליחת הריאה והפשטת ליחה היא או אפשר סמו"ב היא. דעת הסמ"ח זקעט"ו שלריך טיעזור הכל צמיעוך הכפולה עם הס"כ דאז נראה שהכל רק הפשטת ליחה חזל חס עצרה רק הכפולה ונשלחה הקיב חוסר וקוס דחיש טעם שרש הסרכא היא למעמח"ל ככ"ל דהוי קשליכ והס"כ מצטלח המיעוך חפ"פ שהם משם אחד כמו שזיכרתי בקליה ככללי הרי"ז שרי"ג עם רכ"ד חמור וטעני ריעוזהו שהם וחוסר חף כשהם משם אחד והם הכפולה עצרה מלווה וקוס שנסרכה לוועמח"ח והס"כ עצרה רק מצד אחד היינו מלווה חונא שלא נסרכה לה הכפולה שח"ז סליה קע"ח דונכסיר מוכס ומכ"פ ח"ה שהס' השניה היא שלבי"ס מלווה לחצרהה הכל עצרה כלה צמיעוך והם סמו"צ היא הלל כשרה חף צלי ויעוך כלל ודעת הל"ש בעסקי"ק מיע טעמיו ונכסיר חף צלי ויעוך כלל דעת הס"י מניעס קפ"ס טעם זאה הס' השניה מליחה הס"כ ולא ילח ונהרחה כלל וטעם סמו"צ היא וזאה"יו וזריך ויעוך רק להס' השניה לצד ולא הס"כ (עלי"ש קק"ח) ורליחי זדה"ש קק"ע שכהז דכיון שגוף הדצר שונחמירין פ"כ למעמח"ל היא רק חומרה וזח"פ סעלי"ט כהז שספקו להקל לכן צניד"ד שיש לדונה גם לסמו"צ וה"ל כפ"ס לכן יש להקל חף כשנסרכה למעמח"ח חוך אלנע מהפיפול ע"ל קק"ע. (מד) סרכא כפולה שיצאה סמוך לס"כ ונסרכה לאיזו מקום באופן שניכר שיוצאת משתי אונות שלכ"ס היינו שבמקום יציאתם היא רחבה כשנים ואח"כ נחלקו לשנים. בזה גם הל"ש מודה שלריך טיעזרו שניהם צמיעוך היינו הקשליכ עם הס"כ חזל חס עצרה רק הקשליכ חוסר וקוס שהס"כ מצטלח המיעוך על"ש קק"ח. (נה) אם נסרכו שתי אונות לממח"צ וגם למעמח"צ ועבר במיעוך רק מה שנסרך למעמח"צ. דעת הזנח חוסר וקוס שזלריך טיעזור הכל צמיעוך ומכ"ז ככ"ז סכ"ד מוכסיר וכ"כ ונכ"ח סק"ח חוח ו' ושם צפנים ע"ד קע"ח. וכ"כ צ"ד ח"צ קק"ג וסק"ז צסס כמה חמרוניס להקל. (מו) סרכא שבין החתוכים שבצד אחד עומדת לממח"צ ובצד השני עומדת למעמח"צ

שאלות

(מג) ס"כ שמונה יולח ס"ח חו שנסרכה גם לז' הס"כ. (מג) חס לז' הס"כ כסרך לאחת מלווה חונא למעמח"ל ואין ניכר חס שלבי"ס הוא, חס סמו"צ הוא, חס הפשטת ליחה הוא. (מד) סרכא כפולה שילח סמוך לס"כ שמונעה הוא ס' אחת רחבה כז' ואח"כ נחלקו לז' ונראה שהוא שלכ"ס. (נה) צ' חונא שנסרכו לממח"ל וגם למעמח"ל ועבר צמיעוך רק וזה שנסרך למעמח"ל. (מו) ס' שבין החתוכים שלד ח' נסרך לממח"ל וזל' הס' כסרך למעמח"ל ועבר צמיעוך רק צלד שנסרך למעמח"ל.

למעמח"צ ועברה במיעוך רק מאותו הצד שנסרך למעמח"צ. מנח"ז ככ"ט
 סע"ד מנח"ז חלל צדח"ט ס"ק קל"ח ט"ט פננה חולקים למנח"ז זזה ופילו
 המנח"ז שמקיל בס"ק שלפני זה מ"מ נורה דין זה לדברי האוסרין (ע"ן טס
 במנח"ז בהשמועות) משום דכיון שלד השני שנסרך לעומח"ל אין לה הגנה
 מהלך שנגדה משום דחלולא שנגדה נסרך הס' למעמח"ל ח"כ אין לה הגנה
 טובה וא"ן להכשיר חל"כ עברה במיעוך גם ממקום שנסרקה לעומח"ל עב"ד
 ח"כ טס. (מז) אם נסרכו החתוכים זכ"ו וגם החידודים נסרכו. זל"ז
 ועברה במיעוך רק מהחידודים ונשארו החתוכים סרוכים. רח"מ
 נחק"ז בלקה"ל בהשמועה שכתב מהמנח"ז ונכשיר זזה ודעת חכמים פליג עליו
 ע"ס ואנכי לא ואלהי דין זה כלל במנח"ז ונכשיר שנסכ"ר מ"ירי כנסכ"ר
 כס' עס למעמח"ל ועברה במיעוך ממקום של נועמח"ל. ולממח"ל בשאר
 נסרך חלל מדין זה שנסכ"ר גם החידודים ועברה מהחידודים לא מ"ירי כלל
 וכן רח"מ צדח"ט ס"ק קל"ח שנוציא חל המנח"ז שנסכ"ר כנסכ"ר גם
 לממח"ל ודעת חכמים פליג עליו עכ"ל ומדין חידודים אין מזכיר כלל וכן
 רח"מ במנח"ז ש"ח דף ע' עמוד ח' ובקו"א לסליט ע"ד שנוציא ג"כ חל
 המנח"ז רק דין לממח"ל וא"ן מ"ירי כלל מדין חידודים חלל שאלח"מ דין
 זה מחידודים כה"ג צד"ק. קק"ט ומקמ"צ סק"ט שמוסרין וצדח"ט ס"ק קכ"ג
 רח"מ בשם דעה שנסכ"ר גם זזה. (מח) ס"כ באל"א לממח"צ בלי חלון.
 לא מקרי רק ככ"ד. (מט) אם יש לה חלון או ס' מאונא לאומא בלי חלון.
 ווקרי קהם ריעוהא ודין ס' ואלח"מ עס חלון ע"ל כע"י"א דנה"מ ד"נה
 כשאר ס"כ וצח"מ ל"נה נ"יעוך כסל"כ. (כ) אם יש ס' מאל"א לממח"צ
 בלי"ח רחוק מהחוד והאונות שם נפרדים קצת בלי שום חולי ונראת
 לעיניו בחוץ שכתבתי בסע"י"ג שבא"פ מבשיר. דעת מנח"ז במח"ל חל
 ס' סע"ד שצח"מ לה"ר וחז"ל נסמ"ג כתב דס"ר חף נה"מ. (כא) ואם הס"ב
 עומד רחוק מהחוד והאונות נפרדים שם ע"י איזו חולי ומחמת הפירוד
 נראת הס' לעיניו שבא"פ מבשיר גם בזה ע"ש ומקמ"ע סקמ"ז משיג
 בזה אבא"פ. צדח"מ ח"ר חף להמכסירין. (כב) ס"כ בלי"ח שעומד על
 ריאה דא"יגלד כולה או רובה ולא עברה במיעוך. ע"מ ול"ט סל"ז סע"ד
 אוסרין משום דח"ט ס"כ זחל ל"ה ריעוהא מ"מ מעכזה הנדיקה שלרין
 נגלד זה שחף נדיענר חסור גלי נדיקה ורח"מ צדח"ט סל"ז סקל"ז שכתב
 בשם הג' מהר"ל ונדיקה של"ע חס להחמיר זזה משום דכיון דיש חומרים
 שחף נגלד כלה ח"ל נדיקה ולשיעור רש"י ז"ל הס"כ קוהונת היעז לכן יש
 לדון חס להחמיר זזה ול"ע וצח"ט ונכשיר צח"מ חס הסירה צד או נסכ"ר

חד

שאלות

(מז) חס נסרכו החתוכים וגם החידודים ועברה במיעוך מהחידודים ונשארו
 החתוכים סרוכים. (מח) ס"כ באל"א לעומח"ל בלי חלון. (מט) חס יש לה
 חלון או ס"כ באלח"מ בלי חלון. (כ) ס"כ באל"א לעומח"ל רחוק מהחוד
 והאונות טס פירודת קלת בלי שום חולי ונראה הס' בחוץ חס"ר. (כא) ואם
 הס' עומד רחוק מהחוד והאונות פירודת טס ע"י איזו חולי וע"י"א נראת
 הס' בחוץ חס"ר. (כב) ס"כ בלי חלון על נגלד כלה או רובה ולא עברה
 במיעוך.

חד מכל וכל וצדק שם ולא בלצן. (נג) ס"כ בלי חלון בריאה שנגלד כלה או רובה ועברה במיעוץ. כשר אף בזה"מ (בא"פ סעיף) ואם לא עברה במיעוץ רק הסירה ציד או בסכין חד מכל וכל וצדק שם ולא בלצן ע"ל סקני"ב שצ"ל מכשיר רק זה"מ. (נד) ס"כ בלי חלון על בגלד מעט. דעת ה"ש שם להכשיר צלי שום מיעוץ כלל ודעת בא"פ סעיף שצ"ל שצריך לבחילה גם בזה להקיר ה"ס בנה"ח או אף בכה לראות אם קרום התחנות שלם כי גם בגלד מעט לריק עכ"פ בדוקה בנראה והס"כ נעכב מלראות היטב ומקיים שם שחם ח"ל להסירה יבדוק עכ"פ על הס"כ וסביב לה אם אין ובלצן וצדק שם דק ונקרע הריאה מכשיר וכן מלחמי ברה"ש קל"ו סקני"ו וס"ק קנ"צ שכחז שם בשם ציה שלמה פנים ומבירות שאין להקל רק בנא"פ וכ"כ מנח"י בחר"ל חות כ"י ובצחורים סקני"ח ועמדה"י בחר"ל חות כ"י סקני"ח שחם ירח להסירה שחם יקרע ע"י"י גם קרום השני יבדוק בפוסקין על הס"כ וצדק שם דק אין לחפור ונ"ע הש"י מ"ד מחזיר שוועב רחיה ונשמוש ציד בגלד פורה"ל אף צדק שם דק שם דמ"ב השמיה בסעיף דכ"י מלח"ל למונח"ל מנגלד יש לחפור כוונתו אף בגלד פורה"ל דל"ל כמ"ש ה"ש סקני"ח משום דא"פ בדוקה לא מנכב בגלד ונ"ע חז"ל עכ"פ רחיה ונשמוש נעכב עכ"ל וכ"כ וקמ"ע סקני"ב. (כה) ס"כ עם חלון מנגלד מעט. כ"ל דדינו כנו כשנמלא ס"כ על חטום או שאר ריעותא שאינה בולעת דלקוון סקני"ב. (כו) ס"כ עם חלון או בין אלא"מ בלי חלון שיצאת מנגלד כלה או רובה. כחז ונה"י שם שאין מועיל מיעוץ חלל שרתי"ה בנחמ"י שם ובצחורים שם שהשיג על ונה"י בזה ומכשיר ע"י מיעוץ משום דאין עדות ההלון מחננד להמיעוץ ברה"ש קל"ו סקני"ו ד"ה ונה"י. (כז) ס"כ עם חלון שלא עברה במיעוץ שיצאה מכל מין ריעותא שאינה בולעת והיה כשיצאה מאטום שהכשרנוה ע"י נדנוד הרק. עמ"ש מל"ש קל"ו סקני"ו דע"פ חז"ל אם יש עוד חז"ל דר היחר ע"ש סעיף שכחז דשני ריעותא שאינם בולעים שצומדים למונח"ל אם יש עוד חז"ל דר היחר כובל ללרף גם זאת לסקיף ולומר כיון שצומדות הריעותא למונח"ל צומדות שהלכות שוכחות וצ"ל ה"ל סתומה בזה כמו שהכשרנו כ"ה מחזיק במלח"מ מחמה הדד היחר שבו נשום שלד"מ הרש"ל אין חטום נועיר על נקב ואין עדותו וכוונתו וה"ה בשני ריעותא אחרות במלח"מ שאינם בולעים ויש עוד דר היחר ש"ס להכשיר ע"ש שם סקני"ב, לכן גם צדק"ד בס"כ עם חלון מחזיק או נשאר ריעותא שאינה בולעת ג"כ יש להכשיר עוד דר היחר ע"ש קל"ה סקני"א וצק"ו סקני"ו. ואם הקשה לך מדוע אין מועיל הדד היחר דחטום עליו להחיר על ידו צדק"ד כשיצאה ס"כ מחטום כמו שמועיל במלח"מ ככ"ל י"ל דל"ד זל"י דבמלח"מ דמדינא דש"ס כשר שם אף נקב מונע לכן מועיל שם הדד היחר הקל דחטום ככ"ל חז"ל בס"כ דאדנא רוב פוסקים סוברין שם נקב ערפה ואין

שאלות

(נג) ואם עברה במיעוץ. (נד) ס"כ צלי חלון על בגלד ונעט. (כה) ס"כ עם חלון מנגלד ונעט. (כו) ס"כ עם חלון או קנאלח"מ צלי חלון מנגלד רובה או כלה. (כז) ס"כ עם חלון קילאה מכל מין ריעותא שאינה בולעת או מאטום הכשר ע"י נדנוד הרק.

ואין מועיל סתימה ורק לשיטת רש"י ז"ל מועיל שם סתימה לכן לדין זה
 חיוזו לר היתך אחר יפה מלך היתר האטום שהוא רק לשיטת הרשעיה וכל
 הסוקים חולקים עליו ואוסרין. אטום מטעם נקב. (נח) ס"ב עם חרון
 מאטום שהכשרנות ע"י שנמצא שם מוגלא. פועל המוגלא להלדין מיעון
 משום דדין מוגלא זה שום למורסא ע"י צקקיד על המנה"י. (נע)
 ס"ב עם חרון שיצאה מאטום שהכשרנות ע"י שחיה שם לוחח ויצאה
 עם הפושרין. כשר בלי מיעון משום האטום זה ליה אף רכ"ד ע"ל קקיד.
 (ס) ס"ב בלי חרון מאטום. אע"פ שהכשרנו ע"י כדור הדוק דה"ר מ"מ
 כשר משום דסיכ זאת ליה ריעותא על"ש קקע"ז ור"ח"י בנח"ש סל"ו סקק"ל
 סכתה ע"ז דזה דוקא רק אם ס"ב מכסת את כל מקום האטום עכ"ל ונעלם
 מומי עעמו של דבר מדוע סובר כן. (סא) ס"ב באלא"מ עם חרון שיצאה
 מצמקתה מצת. על"ש ס"ק קמ"ה סמכסיר ע"י מיעון אף בנח"ש וע"ש
 סכתה סלמקת מקלת דמי ממש לטכרל עכ"ל וסתימה ל"י סלל בטכרל כח"י אין
 מועיל מיעון רק בנח"ש כדלקמן סק"פ ובנח"ש אין מועיל מיעון משום דס"ב
 זאת בעלמא בלי שום ריעותא חללה ג"כ לדיכא מיעון בנח"ש ואם יולחח
 מטכרל מנעל המיעון וא"כ ח"ה סלמקת מקלת דמי ממש לטכרל מדוע מכסיר
 ע"י מיכוד אף בנח"ש ולי"ע. (סב) ס"ב באל"א עם חרון שיצאה ממרכ"ש.
 פועל המרכ"ש להלדין מיעון. (סג) ס"ב באלא"מ עם חרון שיצאת ממרא"ד.
 אין מועיל מיעון וע"י חס יס עוד חיוזו לר היתר כלע"ד ד"ש להכסיר
 מטעם סכתה צקק"ז. (סד) ס"ב בין אל"א"מ עם חרון ממרכ"ש אחרת.
 ר"ח"י נקונטרס יפה לבדיקה למהר"ל שר"צ באקירמחן שאוסר גם בזה
 משום דח"ל תרקצה"מ משום דס"ב זאת בעלמא אין להכסיר בלי מיעון רק
 בנח"ש ומרכ"ש דלא מקרי ריעותא להטכרל הוא ג"כ רק בנח"ש חלל בנח"ש
 ח"י ריעותא לכן הי"ל תרקצה"מ שאוסר ה"י בנח"ל סק"י, ואם תקשה
 לך מדוע בסיכ כזאת כס"ל"א מטכרל דה"י ג"כ תרקצה"מ ע"י צקק"פ ומ"מ
 סק"י ח"ש ס"ק קס"ט שהמק"ל בנח"ש ע"י מיעון אין ונח"ה"י אה"ו שכוונתו
 משום דלא מקרי תרקצה"מ חלל הי"ל בנח"ש"מ ח"ה טרפה במוחלע ורק בנח"ש
 מכסירין חלל בסיכ זאת גם בנח"ש ח"ה טרפה במוחלע רק שאין להכסירה
 בלי מיעון חלל סוף כל סוף נכסירין אה"ה אף בנח"ש וכל נוקרי תרקצה"מ
 ולכן מק"ל בנח"ש וא"כ מדוע לא נכסיר בנח"ש ע"י מיעון גם במרכ"ש מטעם
 זה. כתב מהר"ל שם טעם לשנה דלק"ע משום דאין דונה מרכ"ש לטכרל
 משום דכל החשש שבטכרל הוא רק משום שאין יכול לבדוק היטב בפושרין
 מחמתה חלל מטכרל עלמא ח"ה ריעותא אף בנח"ש"מ רק בשם רכ"ד מכונה
 לבצל מיעון לכן בסיכ זאת שח"ל מיעון בנח"ש שפיר י"ל שטכרל ח"ה
 נזקק לה בנח"ש משח"כ במרכ"ש שחשש ריעותא שנה היא נחמת עלמא כי
 נע"ק

שאלות

(נח) אם האטום נכסר ע"י שנמלא בו מוגלא. (נע) אם האטום נכסר
 ע"י שהיה בו ליה וילחח עם הפושרין. (ס) ס"ב בלי חרון ואלטום שהכשרנות
 ע"י כדור הדוק. (סא) ס"ב בנח"ש עם חרון מלמקת מקלת. (סב) ס"ב
 בנח"ל עם חרון ממרכ"ש. (סג) ס"ב בנח"ש עם חרון ממרא"ד. (סד) ס"ב
 בנח"ל עם חרון ממרכ"ש אחרת.

מעיקר הדין מקרי סתם ריעותא ורק צה"מ מקילין לכן י"ל דמלטרפת
 להסיכ לנעול מיעוד אף צה"מ עכ"ל ודפח"ח, אלל לפי טראימי נחקה"ז
 בלקה"ל סלי"ח סעי' שהג' ר' יחיאל העליר מכסיר אף ססלי"כ טילאס מומכ"ש
 ועצרה נמיעוד ומציא ראי' מוכנה גדולים וא"כ כס"כ. צס"כ צחלל"מ ככ"ל
 י"ל דודאי מקיל לכן לריך לזה שאל"ה. (סה) איך בודקין בדיקת נדנוד
 הרוק כשיש ס"כ על אצום. עממה"ז תר"ל חות א' סק"ה דלכחמלה. לריך
 להסיר הס' נמיעוד ואס יצלנן יערך. מחמה סס"כ ואס לא יצלנן אזי יחמוד
 קרומי הריאה וינדוק את האטום ואס יצלנן יכסיר ונדיענד אס נדק על
 סס"כ וסניצ לה ולא צלנן ואח"כ חחד הס"כ עם קרומי הריאה ומצלנן
 יס להכסיר ואס לא נדק. כלל על הס"כ רק אחר שקרע קרומי הריאה נדק
 ומצלנן אין להכסיר רק צה"ה. (סז) ס"כ בלי חלון מבוועא מוגלא. השמיה
 קצמ"ד חוסר צה"מ מחמה דברי הריק"ס שהנזעל אינה מוכה להאזכות
 להדבק היעז והע"ס שהס"כ עצרה נמיעוד ג"כ חוסר צה"מ וצה"מ מכסיר
 גם צלי מיעוד והע"ס סק"צ עוכסיר צלי מיעוד. אף צה"מ והיה נענדה ע"ל
 סקע"ג. (סז) ס"כ עם חלון או באלא"מ בלי חלון שיצאה מבוועא. דעה
 השמיה שס דהוי תר"ל ואין מועיל מיעוד וכ"כ הע"מ נקו"ה הס' כיצ לאסור
 ודעה צה"פ ע"ס נחרי"ל קצ"ו עוכסיר צה"מ ולויג כסנצרה נמיעוד וכ"כ
 מהר"ם מרע"צ נסס חג"ס להכסיר ע"י מיעוד וכן ראי'מי. בעל"ל נחרי"ל
 חות כ"ד וצה"מ קמ"צ סק"צ עוכסירין ע"י מיעוד כדעה צה"פ. וראי'מי. דח"ס
 סלי"ז סק"ז ד"ה "ומ"ש. עוקיל עוד יותר שכחז שס וז"ל. אש"פ שמדברי
 הנצי"פ שכחז דין זה צס"כ צחלל"מ צלי חלון שכסר ע"י מיעוד נשמע וזה
 שאס יס חלון ל"ס. צחלל"מ צזה. אין מועיל מיעוד אצל מהיעט שכחז שס
 צה"פ מוסס דחלון אינו ריעותא כלל להסנגד להמיעוד. מוכה ונראה שסנוד
 שמהני מיעוד אף כשיס חלון להס' צחלל"מ וכ"כ נח"ס. צה"פ שכוונתו
 להכסיר צה"מ ולויג ע"י מיעוד אף כשיס חלון צין צחלל"מ מנזעל ונחקה"ז
 ראי'מי צממ"ד שכחז נסס ציה מאיר עמקיל עוד יותר ומכסיר צה"מ וצה"מ
 ישראל אף צלי מיעוד צס"כ עם חלון מנזעל נוסוס דלשעית רש"י ז"ל אין
 סרכא צלא נקב ואס"ה מכסירין ס"כ נוסוס דסס נקחס חקצ היעז א"כ אין
 הנזעל מוס"ף שוס ריעותא ונחמה שהיא נד דעה. מרן השמיה וסארי
 גדולים לכן לריך שאל"ה וכן ראי'מי צצ"ד נחרי"ל סע"צ שמקיים צזה לעסות
 שאל"ה. (סה) ס"כ שנמצא תחתיו תרי"ל בד"ס או מרמ"ר. עפרמ"ג נפתיחה
 ונוקמ"ע סקלי"ה דערפה ודין כסנוולא שס יצט י"ל סקל"א. (סע) ס"כ בלי"ח
 ותחת"י יס שתי בועות קטנות שיש הפרש קש ביניהם. דעה השמיה
 נסעמ"ד שאין להכסיר אף צה"מ רק ע"י מיעוד. ודעה הל"ס להכסיר גם
 צלי מיעוד אף צה"מ כי אין שוס חילוק צין צועל אחת לשתי צועות על"ס.
 ס"ק קס"ד שדין זה הוא צד"מ ונזהר"ל וראי'מי צחל"פ. נחרי"ל סק"צ י"ג
 שנופרט

שאלות

(סה) איך בודקין בדיקת נדנוד הרוק כשיס ס"כ על אטום. (סז) ס"כ
 צלי"ח מנזעל מוגלא. (סז) אס יס לה חלון או סחלל"מ צלי"ח מנזעל. (סה)
 ס"כ סנוולא תחתיו חנצ"ס או מרמ"ר. (סע) ס"כ צלי"ח ותחת"י יס שתי
 בועות קטנות ויס ציניהס הפרש קש.

קור שמחה דיני תריל לסליט נר לבדיקה

שמעתי בזה ב' פירושים, א' שצומדים הצעות בשתי חוכות (א"ז, ב) שצומדים סוכים בלוח אלה וס' הולכת וזו לזו וסוכה להלכה שכנגדה כדלקמן בסיק' סליט. (ע) אם בחיתוך אונא אחת לממח' יוצאים שתי סוכות ותחתיהן בועות ומלמעלה נתדבקו שתי הס' לאחרים ונסרכה לאונא שכנגדה ב"כ לממח' ואין שם חלון ואין ניכר אם המה שתי ס' שיוצאות מבועות שמכשירין כרלעיל סקס' או אפשר הוא רק ס' אחת מו"ב באונא אחת שבי' הקצוות יוצאים מבועות ולמעלה באמצעותה נדבקה להאונא שכנגדה דה"ל סמו"ב מבועה דמרפא כדלקמן ס' קע"ד. דעת השמח ע"ל בסקס' ודעת הל"ש עסקר'ל שמכסיר משום דעיקר טעם חיסור סמו"ב בן המחוכים היא משום דמחמה שלא נסרכה ללד שכנגדה אין לה חיוזק וטרפה ח' כשהיא בלילה לממח'ל חלל כדיר'ל הא נסרכה ללד שכנגדה ומה לי אם נסרכה בחמל' הס' או בסק' הס' סוף סוף יש לה חיוזק מלוח שכנגדה כמו כל סמח'ל לממח'ל וה"ל כמו סמח'ל לממח'ל בלי חלון מבועה עליש בנפחה כללי תריל חות י"ז (רל"ח) דרש'ל סליט סקס'ל בשם חס' בית חכמים שמחמה על דין זה וכתב ח'ל במל'ח'ל שלא יהי' לה חלון ומתן שתי' סה' עומדת בלדרי רוחב של המיפוד ובחמל'ל היא פרוד חלל עכ"פ חלון ליכא או שדין זה מיידי ח'ל כשיש שם חלון לשיטת חל'ל שמכסיר ע"י מייפוד ח'ל כשיש חלון ע"ש סעמ"ד והמחמ'ל בתריל חות ב' סקיה בלקי מתן מל'ח'ל דין זה בלופן אחר ע"ש).

(עא) ס' בליח שיוצאת מתוך שחין אבעבועות הרבה שאינם סוכים ולי' לחוש לב' בועא דסוכי. בזה כתב המדרכ' לאקור ומהם שהצעות מחל'ל'ן עור הריח' ונשוי ליה כך ולא הוי סח'מה והנ"י ומרי' לא חשו לדרכי המדרכ' וכתב ע"ז הל"ש סקס'ל דדבר זה חלוי בלוח ע"י הנודק שח' בלוח הצעות מחל'ל'ן עור הריח' ומשוי ליה כך יש לאקור בחמ'ל' כדעת המדרכ' ובה"מ יש להכסיר כדעת ב"י ופלי' וחס' ח'ל מחל'ל'ן עור הריח' יש להכסיר ח'ל בחמ'ל' כמו בשתי בועות דלעיל סקס'ט. (עב) ס' בליח שעומדת אצל בועא אחת גדולה. דעת השמח בסקס'ל דדין שיה' לדין ב' בועה קטנה בסקס'ט ודעת ל"ש בסיק' קס'ו שיש להחמיר בזה יותר מנכני בועות קטנות משום דכיון דהבועה גדולה אינה מנחת להלכות להסדנ'ק היעב ולא הוי סח'מה טובה וה"ל כהסל'כ והבועה מנעלת סח'מה וחס'ים בליע וכ"ז ניידי דוקא כשה"י עומדת חלל הבועה חלל חס' עומדת על הבועה ח'ל לחוש מה שהבועה היא גדולה ודינה כמו דין שני בועות קטנות דלעיל ערה"ש סליט סקס'ה וב"ד תריל סק"ג. (עג) ס' בליח אצל סגרא או גבשישות וכדומה. דעת חל'ל בתריל סע"מ שח'ל הנבשישות וכדומה גדולה וסנוך מוש' להס'כ ואין מניה להלכות להסדנ'ק

שאלות

(ע) חס' בחדוך חוכה לננוח'ל יול'ח'ל שתי סוכות ותחתיהן יש ב' בועות ומלמעלה כדדבקו לאחרים ונסרכה בלוח שכנגדה ב"כ לננוח'ל ואין שם חלון ואין ניכר אם חס' אחת ונ"י היא. (עא) ס' בליח מתוך שחין הצעות הרבה שאינם סוכים כמוכ'ל לחוש לבד"ס. (עב) ס' בליח חלל בועה ח' גדולה. (עג) חס' עומדת חלל עכ"ל או גבשישות.

קור שמחה דיני תר"ל לסליט נר לבדיקה צד

להחזק היעז אין להכסיר צליצ ואם עוודת הס"כ על הנזשיסות וכדומה מכסיר צלי ויעוד עוקמ"ש ק"ק קנו"א סכחז ג"כ שדין גנזשיסות ועכרל שנה לצועל וכחז ס"כ דכ"ז ויירי דוקא כשרואין שאין מגיעין האונות זלי"ע"י הנזשיסות או עכרל חזל בקטנות לא חיישינן. (ער) ס"כ באליא למטח"צ עם חלון מבוועא אלא שרמטה לצד קמא ננד הס"כ דבוקים שם האונות בלי"ח. ד"ק צהר"ל חות קר' כחז צסס נעש"ע להכסיר מוסד דכיון שהאונות דבוקים זלי"ע לנטה אין לחוש לחלון שיש לנועלה ודעה עלמו להכסיר דוקא ע"י מיעוד צה"מ ולויג עכה"ג לעיל קצ"צ סק"ד. (ע"ה) ס"כ באליא עם חלון או בארמ"מ בלי"ח שיצאה ממורסא. עמ"ש נס"ק ס"כ ממרכ"ש מלריך ויעוד נס"כ חזל מורסא אין מלריך מיעוד מטעם שכתבתי נקס"ד ממרכ"ש חמור מעכרל וה"ה ממורסא וכן צא"פ צהר"ל קע"ד מכסיר צה"מ סחם ומטעם אף צלי מיעוד. (עו) ס"כ בארמ"מ עם חלון ממורסא. ד"ק צהר"ל חות מרס מכסיר גם צזה אף צלי מיעוד חלל מלריך עכ"פ לצדוק חת הס"כ צאוחה לר' שדנוקה להמורסא חס אין מנלנץ סס ואפילו חס אירע טויעד צה ולא עברה עדת"ש פל"ז קקמ"ו צסס מהרש"ק להכסיר לזויג וכ"כ גם המקומ"ע וכ"כ גם ונח"י צהר"ל חות מ' קצ"ג, ומנה"ז צהר"ל חות מ' קק"צ מחזיר וכחז דצאה"מ אין מועיל מיעוד ובה"מ לריך ויעוד דוקא. (עו) ס"כ בלי"ח ממורסא. דעה השמ"ח נקעמ"ה דצאה"מ לריך מיעוד וצה"מ כשר צלי מיעוד כונו צצועל דלעיל סקס"ו ודעה הלי"ש להכסיר אף צה"מ צלי מיעוד כמו שמכסיר צצועל כה"ג ואין הי"ס לדברי הרי"ק"ש עלי"ש סקק"ס (ע"ה) ס"כ עם חלון ממורסא. זה הוא דינו של הצי סק"ג סכהז שסעכרל פועל להלריך מיעוד ואם לא עברה ע"י מיעוד ערפה. (ע"ה) ס"כ בארמ"מ בלי"ח ממורסא. דעה השמ"ח נקעמ"ה שאין מועיל מיעוד רק צה"מ וצאה"מ מנעלה המיעוד ודעה הלי"ש שמועיל מיעוד אף צה"מ מוסד דסודר שדין כצאלח"מ צל"ח דומה מטעם לדין סמאל"ח עם חלון. (פ) ס"כ בארמ"מ עם חלון ממורסא. דעה השמ"ח סס דערפה ואין מועיל מיעוד מוסד דיש צזה חרי קולל צה"מ, א) כי ס"כ זאח רק צה"מ כשר צלי"מ חזל צה"מ לריכה ויעוד והעכרל מנעלה המיעוד, ב) כי לממ"ש המצב"ז פל"ז סק"צ דככל נוקס מלריך צדיקה פוסרין ויש סס עכרל אין וועיל הצדיקה עוסס דהעכרל קותס ומעכז מלצוח סס הרוח ורק צה"מ קוועכין על צדיקה פוסרין על העכרל כמו שמכסירין צה"מ צלצדה. הריאח צלי צדיקה פוסרין אחר המיעוד עכ"ל לכן צייד"ד היל חרי קבצ"מ נדע"ה הלי"ש שהמק"ב צה"מ ע"י מיעוד אין ונזהה"ן אוהו וועעס סכהז הפני אר"י נקונערס יפה לצדיקה למחר"ל שוי"ב שאינו דומה ליצאה ממרכ"ש צסס אין להכסיר אף צה"מ הצאחיו לעיל קקע"ד ע"ש. (פ"ה) אם חסר

אונא

שאלות

(ער) ס"כ צאליא למוח"ל עם חלון וצצועל ולנטה ללד קווא דבוקים סס האונות צלי"ח. (ע"ה) ס"כ עם חלון או צאלח"מ צלי"ח ממורסא. (עו) ס"כ צאלח"מ עם חלון ממורסא. (עו) ס"כ צלי"ח ממורסא. (ע"ה) ס"כ עם חלון ממורסא. (ע"ה) ס"כ צלי"ח ממורסא. (פ"ה) אם חסר אונא

אונא אחת והכשרונה ע"י שיש בשיפולי אונא אחת פירוד כטיד
ובאותו הפירוד יש שם ס' מחתוך לחתוך למחיצ' מהפירוד זה.
טיט חס' ל' חוסר משום דמינו עומדת חס' קרוב לסוף האונות ששם
מחפדין האונות זמין וה"ל כמו למעלה מחליין ומחצ' ע"י סק"י ונקרא
אנה טיט מלדד להקל אס חס' בחוקה עכ"פ שני אלבעות מהשיפול ואין
מחפדין שם לפי ראות עיני המורה. (פנ) אם הכשרונה ע"י סדק עמוק
ובתוך הסדק יש ס' מאל"א למעמח"צ. הזכירל חוסר והטיט חס' י"א
נקויא מחסיר משום דיש בזה ג' ספקות, א' שמה גם למעמח"ל ונקרי כס"י.
ב' שמה לא יחפדו האונות לעולם ולא תחפרק, ג' שמה ריר צעלמא הוא
ואין לריד למעך כדי לצרר אס הוא ריר צעלמא משום דצטלשה ספקות א"ל
לצרר משום דגם בלא ספק זה יש ספ"ס ערמ"ש סקש"ח ודין סק"י צובר
על סדק המחסיר חסר עסקק"פ דהוי כספ"ל. (פנ) אם נמצא באונא
אותה סדק בעדמא מתולדה ויש שם ס' מחתוך לחתוך או לגב. ענא"פ
סקק"ו וחזין סל"ז ספ"ו שחם עיכ"פ כלה חס' ומחוך לחתוך יש להכסיר
אף צה"מ ואס כלה מהחוך לגב חין להכסיר רק צה"מ ערמ"ש שם.
(פד) ס"ב שיש בתוכה כפתור עם מוגלא. רחיה דריק סקק"ו ומקמי"ט
סקל"ח דרינה שיה לדין ס"ח עם כפתור דלקמן ס"ק קב"ד שחם הכפתור
קטן יש להכסיר אפילו ב"ן אונא לאונא ואס הכפתור גדול יש לחסור
ואס עברה צמיעוד כשר ע"ש ואף כי לכאורה יש לדין צדנה ולהקל בסיכ
יותר מצסי"ח משום דס"ח כל היתה סלה היא משום דחליקן שהיא רק
הפעטת ליחה לכן כשי"ט זה כפתור גדול עם מוגלא יש לחסור בלי מיעוד
כי א"ת שהפעטת ליחה היא מחין זה שמה מוגלא א"ל בסיכ סלדעת רש"י
ז"ל היה שם נקב ונקחם י"ל ט"ל המוגלא מחנק קודם שנקחם הנקב עם
הסיכ ומה נעשה הכפתור ואפילו לשיטת החוס' ג"כ העלה הל"ש סקק"א
דמחני סתימה לנקב ע"י סמאל"א למוחיל צמקיס שסוככות האונות זמין
ויוכל להיות ט"ל המוגלא מנקב שה"י שם ואח"כ נקחם עם הסיכ ויש
לכאורה להכסיר צדיד"ד אף בלי מיעוד א"ל לפמ"ש צס"ז סק"ו סנעס
רש"י ז"ל דמועיל סתימה לסיכ יש בזה ג' פירושים ע"ש ולפי פירוש חסני
סכוונתו שהנסקה סצריחה אינה יולאח כלל מהנקב א"ל ח"כ נקב צמקומו
צחקק ונעשה קדום וסיכ ולפי"ז מחין זה שמה המוגלא לחוך הכפתור אס
לא ע"י נקב סלח נקחם לכן חין להכסיר בזה יותר מצסי"ח. (פה) ס"ב שעלתה
בנפוחה ובורק על הסיכ ואין מבצבץ. כתב השמ"ח צסע"ט שאע"ג שאין
הרוח יולא מהס' לחלל הגוף מ"ו ערפה אף לכשי"ז ז"ל משום דחזיקן דלא
סחמה היטב ואין לומר שהיתה עתידה להקחם צחייה אח"כ משום דיש
נקבים

שאלות

אונא אחת והכשרונה ע"י שיש בשיפולי אונא פירוד כטיד ובאותו הפירוד
יש שם ס' מחתוך לחתוך למוחיל מהפירוד זה. (פנ) אס הכשרונה ע"י
סדק עמוק ובתוך הסדק יש שם ס' מאל"א למעמח"ל. (פנ) אס מוגלא צאונא
אחד סדק צעלמא מתולדה ויש שם ס' מחתוך לחתוך או מחתוך לגב.
(פד) ס"ב שיש בתוכה כפתור עם מוגלא. (פה) ס"ב שעלתה בנפוחה
ובורק על הסיכ ואין מבלבץ.

נקנים ארביים שאינם נכחונים- לעולם ואפשר גם זה אחד מהם עב"ל וכחז
הל"ש ס"ק ק"ח דמ"ש השמ"ח שיש לאסור אף לרש"י ז"ל אין מוכר כי ווי
יחזר לנו שבאופן זה שאין הרוח יולא לחלל הנוף לא הו' הגנה עונה
לרש"י ז"ל וע"ש שמסתפק שאפשר יש להכשיר גם לשיטת החוס' משום
דגם לחוס' ונהני סמימה ע"ש וגם פח"ש סק"י מקיים בל"ע. וראיתי
בדרכ"ש ס"ק שלי"ח ובגל"פ סקל"ה ופני אריה הה"ה שיש כמה אחרונים
המכשירין בזה ויש דעות שונות לר"ן שלא להכשיר רק בשינוי ושה"ד יחד
ודעה בל"פ עלמ"ו לאסור וכ"כ מקו"ע סקל"ה לאסור ומציא שם דברי הל"ש
שמסתפק בזה להקל וחולק עליו ומקיים דלכרז הפוסקים ואפשר לכ"ע מרפס. (פו)
סיכ שנפוחה ורא עלתה בנפוחה ואח"כ נפוחה בחוזק ועלתה בנפוחה.
ראיתי בדרכ"ש ס"ק שלי"ע שמעשה בזה היה צריך בל"ח לפני בעל "פרי הד"ר והיה
שם גם לחלות בידא דעצמא וגי' צע שם הדעה נדדי היחז והכשיר מחמת שחולין
שעיני' היחזרה שנפח בחוזק נקדעו הקדומין החס' הכ"כ וע"י עולה צנפי' ולפטנדי'ר
דעס זה ש"ך גם כשי' חלון. (פו) סיכ שעומדת בעיקרי האונות בל"ח
ועולה בנפוחה ויש להסתפק אם היא סיכ או שהוא סקדומי הראיה
עצמה וע"י עולה בנפוחה. כהנ ד"ק סק"י י"צ ומקו"ע סק"י לקלוק
אח' הכ"כ ואם נשאר החס' קדומין להריאה מוכח שזה היה קרוב וטריפה
מחמת שעלחה בנפוחה ואם לא נשאר קדומין להריאה מוכח שזה היה קדומי
הריאה ולכן עלו בנפוחה וכשר ודע"ה מכשיר צה"מ ולר"ג אף כשנמלא חס"י
קדומי ריאה ודין כה"ג בקדום עולה ע"ל סק"י ועד"ה"ש ס"ק שלי"ח. (פח)
סיכ שעלתה בנפוחה ויש בתוכה כמו בלייזליך ואחר המיעוד אין
מבצבין. ע"ל ס"ק קליה צה"ה וגם' כפולה כה"ג שעלחה בנפוחה ואחר
המיעוד אין מכלבין דעם השמ"ח ודעה ראוי'ס ומ"ש שם חוויד וכל שהיה
צמ"כ כה"ג. (פט) סיכ שעברה במיעוד ונמצא תחת' נסב. ע"ש סק"י
דערפס אף לרש"י ז"ל משום דכיון שעברה במיעוד נראה שהיה הפשעה
לימה ולימה אין סוהם כי דוקא קרוב שהיה קדום סוהם ולא לימה ע"י
רא"פ סקל"ב ולי"ש סק"י אוח ט"י וסקו"ד. (ל) סיכ שבדקה בעוד הם'
עליה ולא בצבצה ואח"כ הסירו את הסיכ ביד או בסכין ומבצבין.
עשמי"ח סעי' שאע"פ שלשי"ע רש"י ז"ל יש להכשיר בזה מ"מ מרפס
מעס' החוס' והראנ"ד והל"ש בסקק"ל ומסתפק בזה. (ל"ה) סיכ בל"ח שיש
תחת' יבש הנפרך בצמורין. עד"ה"ש סל"ו ס"ק שני' שהכ"פ מכשיר
וצל"פ סק"י אוקר אפילו כשהסיכ מכסה את כל מקום היבש משום דהיי"שין
כשינקצ' היבש את קדומי הריאה אזי לא חס"י הסיכ סנוך ודין אם יש
מרע"ר

שאלות

(פו) סיכ שלא עלה בנפוחה כראוי ואח"כ נפוחה בחוזק ועלתה צנפי'.
(פז) סיכ בעיקרי האונות בל"ח ועולה צנפי' ויש להסתפק אם הוא סיכ
או שזה קדומי הריאה עלמה וע"י עולה צנפי'. (פח) סיכ שעלחה צנפי'
ויש בחוכה כמו בלייזליך ואחר המיעוד אין מכלבין. (פט) סיכ שעברה
במיעוד וחס"י יש נקצ'. (ל) סיכ שנעזר שהס' עליה אין מכלבין ואחר
הקרה הס' ביד או צמ"כין מכלבין. (ל"ה) סיכ בל"ח וחס"י יש יבש.

והנ"ל חתם הק"כ ע"ל קק"ח. (לג) ס"כ שנפסקה בחיית כנון שנמצא בשני החתוכים שני ס"ת זג"ו או שנמצא רושם או דלדול בצד אחד בין החתוכים ונגדו בחתוך הב' יש ס"ת ואין במה לתלות שנפסקה אח"ש. זא"פ בע"ז אוכר נוסוס דודנפסקה נח"ה חז"ן שאין זה סתומה טונה ומקמ"ע קק"ה וקק"ל מוכסיר נוסוס. דלדנצא דודנפסקה נח"ה חז"ן שאין זה סתומה כלל רק ר"ר בעלמא ולא מוכקצ צלחה לרש"י ז"ל ולא סתם מחפיקה לחוס'. (לד) ס"כ או סמו"ב אצל ס"ת או שעומדת הס"ת עליהם. ח"כ מלענפ"ס לחר"ל נחמ"ה שמסס ח' הנה. (לה) ס"כ בל"ח על בועא ומהס"ב זאת יוצאת גם ס"ת. עליש סעט"ו דוכסיר מוסס דס"כ זלח חף צלירוף הק"ח שעומד עליה ח"ן מחסצ ריעוחל להכערף עס הצועא ואס ניכר שהק"ה ילחל מהצועא ע"ל ק"ק קכ"ה. (לו) ס"כ שעומדת באלכסון שראש אחד רבוק בעיקר האונא וראשהשני רבוק באונא שכנגדה לממח"צ. עשמי"ח סע"ח שחל נוקמי"ה הנצר לו שע"י הק" ח"כ עומדי"ה האונות כקדר מוסנן רק זו לפניס וזו לאחור [ונ"ל שמיירי חף כשח"ן שס חלון] יש לדונה כקסל"כ ואס יש להקספק צזה אס עומדי"ה כקדר מוסנן אס לאו דינס כח"ש צקע"י"ג כשיש ספק אס הק" ח"כ כס' או נגצ ערה"ש ס"ק קפ"ב. (לז) ס"כ שמקמי"ט את הבשר שתחתיה והס"ב עברה במיעוך. זא"פ סעל"ו מוכסיר חפילו אס נשאר הקמט וכ"כ מקמ"ע סקמ"ה וח"ו סל"ו סק"ה ע"ש. ואס חקשה לך ודוע צד"ן סמו"ב כח"ג אוכר זא"פ כדלקמן סקק"ע ערה"ש סקמ"ה וסקקל"ו דל"ד זל"ו מוסס דללל סמו"ב ח"י"ס"ן שוחל הקמט לא נעשה מהסמו"ב חלל ע"י קנצ נעשה והסמו"ב ג"כ נעשה והנקצ שנקמט וה"ל חר"ל וא"ן מועיל מיעוך ואף אס עצרה צמיעוך ומ"ו יש לחוס שחל לא ה"י המיעוך כדל"ו להיות חלל משה"כ צמ"כ שאף ח"ה שהקמט נעשה והנקצ והס"כ נעשה והנקצ ג"כ לל"צ כי ס"כ סוחס הנקצ היעצ לכן מועיל מיעוך עכ"פ. (לז) ס"כ באלא"מ עם חלון והבשר תחתיו מקמי"ט ועבר במיעוך. לפי הטעם שכתנתי נקקל"ו כ"ל ד"ס להכסיר צה"מ גם צזה. (לח) ס"כ באל"א לממח"צ עם חלון מיתב"ד, פועל היחצ"ד להלריך מיעוך כמה ס"כ כזלח מענכל שצט"ו סק"ג ומ"ח צה"מ יש להכסיר צלי מיעוך כי יחצ"ד לא דמי נומס לענכל מוסס דענכל הוי עכ"פ קלקול צליחה ולא כן יחצ"ד עקל"ה נחר"ל דינס חלל. (לט) ס"כ באלא"מ עם חלון מיתב"ד. כיון שס"כ צזה לצד ג"כ ח"ן מוכסיר"ן צלי מיעוך רק צה"מ לכן צניד"ר שילחל מיתב"ד לריך מיעוך חף צה"מ ומ"ח צדיענד שלח נחומעך יש להכסיר. (ק) אם בגיר"ד ביכולת לתלות

שאלות

(לג) ס"כ שנפסקה נח"ה. (לג) ס"כ או סמו"ב חלל ס"ת או שהק"ח עומד עליהס. (לד) ס"כ צל"ח על צועא ומהס"כ זלח גס ס"ת. (לה) ס"כ שצואר צאלכסון ראש ח' צעיקר וראש הב' צלחנא שכנגדה לנחמ"ל. (לו) ס"כ שנקמ"ע חלל קצצר שחתחיו והס"כ עצרה צמיעוך. (לז) ס"כ צאלח"ו עם חלון והכסיר שהחתחיו ונקמ"ע ועצר צמיעוך. (לח) ס"כ צאלח"ל לנחמ"ל עם חלון מיתב"ד. (לט) ס"כ צאלח"ל עם חלון מיתב"ד. (ק) אס צניד"ר יכולין לתלות שהק" ילחל מלכח עקריח.

לתלות שהם יוצאת מאונא עיקרית. ח"ל מיעוד זה"ע כמו ס"כ זלח זלי
 יחנ"ד וצקסליכ כה"ג עסקי"ל שאין ונעל חל המיעוד. (קא) אם היתביד
 שממנה יוצאת הס"כ היא פמסיד ואין יכולין לתלות הס' באונא עיקרית
 כגון שיש ב' יתביד קטנים מסיד וסרוכים זליז כסדרן שבבאי א"א
 לתלות בעיקרית. מ"מ כשר זלי מיעוד מחמה דיתביד פמע"ד לא מקרי
 חף רכיד. (קז) שג' יתמ"ק שנסרכו להדרי בכסדרן למסחיצ.
 כחז פליש פליה ס'ק ק"צ דכיון דסרוכין כס' וליה זהו עעס הח"ס ופמ"ג
 לאסור מעעס ח"ל יש להכסיר משום דמעעס פליש נזד [מחמה שיתמ"ק
 רצו האוסקין] ח"ן לאסור. חלל פלריך לזה אסיפה נקיאים לרלוח שאין
 הלז דוחקן ומסייס זליש חס להחיר זלי מיעוד חלל פקסליע קקפיה כחז
 דכיון שסניחס ללו אורה גידולן זכך לא מקרי ס"כ ומסייס שס פאולי
 גס מיעוד לא מהני וכ"כ מקמיע קקע"ז דח"ן מועיל מיעוד חפילו חס לפי
 רלוח עיני המורה ח"ן שס דחיקה הלז. (קג) אם יש יתמ"ק סמוך להורדא
 וגסרכו זליז בכס'. עשמיח קליע סעכ"ג וליש שס קקפיה וקליה ס'ק
 ק"צ פאוסקין חפילו זמיעוד וזא"פ סעסיו וחסכיר ע"י מיעוד זכל דיכיס
 הללו זין זיתמ"ק חו ז' ורדוח חו יתמ"ק עס ורדח פקסרכו זכס' ע"ש.
 ראיתי זרל"פ קקע"ח שמהמיה על דין זה פקסרכה יתמ"ק עס הורדח
 זכס' שאין זמליחות כלל כ' הורדח מונחת זכיס ח"ן עניע לה סיפתמ"ק
 לפקסנך כס' וליז פמוליהח הדזר היינו פקסרכה יתמ"ק פזחומח לגז
 הורדח דרך נקז גדול פיס זהכיס למעה מחגיד פסה. (קד) ב' ורדות
 שיש לחם שאכ"א וגסרכו להדרי בכס' למסחיצ. עליש פליה ס'ק ק"צ
 וזמ"ח קליע פקס"ל שאפילו מיעוד לא מהני משום דשס פוכז עליהן
 הלז חמיד ודוחק חוחס ולא מקרי כס' וחייסינן לחספוק חף כשאוח למחמ"ל.
 (קה) אם היה ורדא אחת ונתפצלה לבי ויש להם שאכ"א וגסרכו זליז
 עט"ע ז' פליח שחס הק' הוא זחופן פזחליח כה"ג חוי כס' ח"ל מיעוד
 גס זזה ח"ל מיעוד וחס הק' היא זחופן פזחליח כה"ג לריך מיעוד גס
 זזה לריך מיעוד ע"ש חלל לרעה ששמיח וליש פהזחחי זקקקיד זיל
 שאין מועיל מיעוד משום דשס הלז דוחקו. (קו) אם נדבק שרש הורדא
 למטה עם חכים. חף פכחז השמיח פקע"צ דיש להכסיר משום דהני
 רזוהייהו חלל מ"מ ריעוחח מקרי ועד היכן נקח שרש ורדח פמכסירין
 דיזוקו פקע"צ דעד חליה מקרי שרש. (קז) אם נדבק שרש הורדא כניל
 ואירע שהסירו את הדיבוק וגמצא שם נקב. דינה כמו זס"כ כה"ג
 דלעיל פק"ל. (קח) אם חסר מקצת מהורדא פגובה וגמצא התתיבה
 החסרה

שאלות

(קא) חס היחנ"ד פמנעה ילחה הס"כ היא פמע"ד ואין יכולין לתלות חס' זחוח
 עיקרית. (קב) ז' יתמ"ק פקסרכו להדרי זכס' זמחמ"ל. (קג) חס יש יתמ"ק פמוך
 להורדח ופסרכו זליז זכס'. (קד) ז' ורדוח פיס להס פ"ל ופסרכו זכס' זמחמ"ל.
 (קה) ורדח אחת פנתפצלה לז' ויש שס ס' וזו לזו. (קו) חס נדבק שרש הורדח
 למעה עם חכים חליר. (קז) חס הקירו חס' וז"י שס נקז. (קח) חס חסר ווקלח
 פגובה הורדח ויש החח"כה החקרה זמקוס חחר והורדח הפזחלח נדבק למעה יוחר
 מחלי

החסרה שכתבת בסליה סעיל שמשלים והורדא הנשארית נדבקה למטה השרש עם הכיס והדיבוק. היא עכשיו יותר מחצי גובה אבל אם נצרף החתיכה לגובה הורדא לא יהי רוב גובה דבוק. לאיתי זדיק סקניט דכסר מוסס דמלטרף החתיכה ואין רוב גובה דבוק. (קט) כל הדיבוקים המבוארים בסעיה ואילך. עליש סיק קי"ח ומקלאים ריעומח להלטרף למריל.

תריל מדיני קרום הנקרא טולא.

(קי) אם קרום טולא עולה בנפוחה. טיט קיי"ג כחז שחם הקרום לממחיל כסר ואם הוא למעמחיל טרפה וזדח"ש סיק קיי"ד כהז נסס שוימ לחסור חף לממחיל ואע"פ שקלפו אוחו ואין סס קרום ריאה מי"ח אוקר וזדיק סקניט ומקמיט סקניט כחז שחם הקרום עולה בנפוחה יקלוק אוחו ואם אין סס קרומי הריאה יכסיר וכה"ג נס"כ ע"ל סקפ"ז. (קיא) קרום העומד לממחיצ מחוד לחוד ועודה בנפוחה עם בשר קצת בתוך הקרום. לאיתי זע"ל דף י"ח ע"א שמועסה כזאת הי' לפניו והכסירה מחמת שזה שנכנס קלת צטר לחוכו מעיד שאין זה קרום עולא כלל רק קרום הריאה הנחבז את האונות חזל. כשאין סס קלת צטר אע"פ שקלפו הקרום ואין סס קרום אחר מי"ח אין. להכסיר מוסס דחיישינן שחא קרום עולא הוא וכל האחרונים אוקרין עולא כשהוא מחוד לחוד (ומולקיס על הז"י שכתב צלודק שלו להכסיר מחוד לחוד) וז"כ מנה"ז ככ"ט סקניט וסקניט כע"ל. (קיז) אם מצא דם בקרום טולא. לאיתי זדח"ש סיק קי"ח שהאוקרין כשעולה נפומק יט להם. לחסור גם זה והמכסירין סס ע"י סקולפין אוחו ולא נמלא סס קרומי ריאה אחרים יכולים המה להכסיר כן גם זניד"ד. (קיג) קרום טולא שיצא ממנה סית או שחוא דבוקת בשתי הקצוות בהקרום עצמו. כסירה. (קיד) קרום טולא שיצא ממנה ס' וצד השני דבוק לאחת מאותן אונות (שבהן הקרום) למעמחיצ ואין ניכר אם היא סמויב אם היא שולבים. גם השומח שמחמיר נס"כ כה"ג להלדיך ויעוד שניסס מי"ח מקיל זניד"ד שאין לריך מיעוד רק להס' ולא להקרום וליש סקפ"ז מכסיר זהו זלי מיעוד כלל חף צאה"מ. (קטו) ואם ניכר שהיא ששליב היינו שבמקום יציאתם מהחתוך ניכר ששנים הכה קרום וס' כנון שהא רחבה ביציאתה כשנים או שיש חריץ בהתחלתה ואח"כ נתחלקה לשנים ואחת גסרכה לאונא אחרת למעמחיצ. מלריך. הליש מיעוד (רק הכשליב לצד) חף צה"מ ואין הקרום ונעטל המיעוד ונס"כ כה"ג ע"ל סקניט שהס' מנעטל המיעוד חלל

שאלות

מחלי גובה לפי שהיא עכשיו חזל חס כלרף החתיכה לגובה הוגדל לא יהי רוב גובה דבוק. (קט) כל הדיבוקים הכיל חס ומקלאים ריעומח. (קי) קרום עולא שעולה נכפ". (קיא) קרום שעומד לממחיל מחוד לחוד ועולה נכפ" עם צטר קלת דקרום. (קיז) חס עולא דם דקרום עולא. (קיג) קרום עולא שילא ממנו סיה או שהס' דבוק צ' הקלוות דהקרום עלמו. (קיד) קרום עולא שילא ממנו ס' ולד הז' דבוק לחמה מאוחן אונות למעמחיל. (קטו) ואם ניכר שהיא ששליב.

חלל ח"כ כשעזרה גם הס"כ במיעוץ. (קטז) אם ניכר שצד א' יוצא מהקרום עצמו ונסרך לאחת מאותן אונות שרא בחתוך. כחז נח"ס סעיף ש"ס הקרום אנניע לנעמח"ל לריכה הס' מיעוץ ואם הוא רק למחיל ח"ל מיעוץ כלל וצח"ז נסל"ח סק"ג רח"ת שמוחזיר צזה להלריך מיעוץ הס' חף כשהקרום הוא רק למחיל. (קיז) אם הקרום זה שיצאה ממנו ס' בניל עולה בנפוחה. רח"ת מוקמ"ע סק"ז שאלילו הנוכסירין בלי מיעוץ כח"ג כשח"נה עולה בנפוחה חלל צח"ד עולה בנפ" מודים שלריכה הס' מיעוץ ומס"ס שס שחפ"ר שאלילו מיעוץ לא מהני. (קיח) קרום שיוצא מבוועא ומקרום יוצא ס"ת. קשר חלל חס ניכר שהס"ת יוללח מהנעול ע"ל ס"ק קכ"ה ונל"ש סל"ז סעי"ג. (קיט) קרום שמתפשטגם לבין החידודים ועבר במיעוץ מבין החידודים ונשאר רק בין החתוכים. ד"ק ונקט סק"ס מכסירין וכן משמע ונמנה"ז כח"ע סעי"ח. (קכ) קרום שמוציא עד השיפול ועב" במיעוץ מהשיפול. ד"ק מכסיר עדח"ש ס"ק קמ"ח והללח.

תר"ל מדיני ס"ת.

(קכא) ס"ת מתי מקריריעותא. חס לא צדקה חס חעצור במיעוץ הי"ר ונפרע חס מיע"ך זה ולא עזרה במיעוץ והכשרנה ע"י צדיקה המצולח נסעכ"ע צודחי הי"ר ואם עזרה במיעוץ על"ש סל"ה סק"ח ונל"ז סק"ע דלח"ר. (קכב) ס"ת ובסופה כעין כפתור מלא. מוגלא. צין נשיפולי וצין נשחרי מקומות דין אחד להם שח"ס הס' ענה והכפתור גדול ועז (נח"ס סעי"ז ומקמ"ע סק"ח גורכין ש"ל או שהס"ת ענה או שהכפתור גדול ועז) צועל חלויה היא וערפה. (קכג) ואם עברה במיעוץ. ענח"ש סעי"ד ומקמ"ע שס דכשר. (קכד) ואם הכפתור קטן והס' דקה שיכולין לתלות שחלורק הפשטת ליחה. יס לנפחה ואם ח"נה עולה בנפ" כשר וח"ל מיעוץ ע"ל סק"פ"ד. (קכה) ס"ת שיצאה מבוועא מוגלא ולא עברה במיעוץ. ערפה מחמת תר"ל דין זה הוא צחמ"ס דעים נס"ס חלח"ד וזה מקור לדיני קר"ל. (קכו) ואם הס"ת שיצאה מבוועא עברה במיעוץ. נע"ע ב' חס"ח נהשמוט ונחש' קי"ג מחמיר צזה מחד שאלילו מיעוץ ראשונים אין מועיל צזה ונפרע סמו"צ מצועל ודחי אין מועיל מיעוץ ונפרע מיעוץ בקליפה ודחי לא מהני וכחז שס שחזר צו חף מ"ש נע"ע ב' סל"ח להקל בסמו"צ מצמ"ז (ע"ל ס"ק קע"ד) ונפרע מצועל מוגלא ודחי לא מהני מיעוץ, ודעת השמ"ח להכסיר צה"מ ס"ת מצועל ע"י מיעוץ והמחמיר חף צה"מ חע"ב וכן רח"ת

שאלות

(קעז) חס ניכר ש"ר ח' יולל מהקרום. ונסרך לאחת מחותן אונות שלל צח"ט"ך (קיז) חס הקרום זה ש"ל מחז' הס' כח"ל היא עולה בנפ". (קיח) קש"ס ש"ל מצועל ומקרום יולל ס"ת. (קיט) קרום שמתפשט לבין החידודים ועבר במיעוץ מצין החידודים ונשאר דצוק צין החתוכים. (קכ) חס מניע עד השיפול ועבר במיעוץ ונשיפול. (קכא) ס"ת חח"ר (קכב) ס"ת ובסופה כעין כפתור עם מוגלא. (קכג) חס עזרה במיעוץ (קכד) חס הכפתור קטן והס' דקה. (קכה) ס"ת מצועל מוגלא ולא עברה במיעוץ. (קכו) חס עזרה במיעוץ

ראיתי צה"ק קליט קליט סגס. הל"ל ווסכים לדעת השמחה ודעת הל"ט
 עקליט קקכ"ה אוח ז' וס"ק קכ"ו דהמכסיר ס"ה ונזעה ע"י מיעוך אף
 צלח"מ אין מזה"ח אוחו משום שזה שעררה צמיעוך עדות היא דהפסעה
 לימה היא. (קכו) ס"ת מבוועא להמכשירין ע"י מיעוך אם צריכה גם
 גפוחה אחר המיעוך. דע"ק צה"ל אוח ז'ועא ד"ה "כיון" כחצ שלרין
 נפוחה נלס ע"י דחיקה הנזעה להקדוין אין יכול הרוח לצוא שנה אין
 מועיל צדיקה וצקה"ק שס כחצ צסס חו"י שח"ל נפוחה כלל אחר המיעוך.
 (קכח) ס"ת שעל במ"ז במקומות שמכשירין תבדים במ"ז. דעת הנ"ח
 וספ"ך קק"ג להכסיר משום דזועא זאה לא מקרי ריעוחא וכן ווסכים הצל"פ
 צה"ל סע"ל ודעת הנ"ז צקה"ג לאקור משום דקוצר צסס צו"ז ה"ר והכרעה
 הל"ט עקליט סע"ז להכסיר צה"מ דוקא והשמחה כחצ שחולכין צזה אחר
 המנהג כי אפילו צמקס שחכשירין ס"ת ונזעה מוגלח ג"כ אין לשחור וננהגס
 (עשמה קליט סעמ"ג) וצפרע מנמ"ז וצמקס דליכא מנהג דינה כמו ונזעה
 מוגלח. (קכט) ס"ת שיצאה מבוועא מלא רוח או משנרא. על"ש קק"ז סגס
 הנ"ז מודה דזועא מ"ר לה"ר וכסר וס"ה אס יללה מענכא ג"כ כסר כי
 אין ענכא ריעוחא להעיד על הס"ת שחנכז נעשה. (קל) ס"ת שיצאה צמורסא.
 עשמה קליט סע"ז שחכשיר. (קלח) ט"ת שעומדת על בועא באל"א לממח"צ.
 עשמה סעמ"ד וליט קק"ל דדינה כמו ס"ת על זועא צשאר מקומות צצריאה
 דמשום צנולטה הנזעה אין סס כח"מה טוזה כח"ש הרש"ל צס"ת מנזעה
 צמקס צוחא דטרסה דמשום צנולטה אין מקרי כח"מה טוזה ה"ה צניד"ד.
 (קלז) ס"ת שיצאה באל"א לממח"צ מריעותא שאינה בולטת. אס יס
 עוד ליזו לד. היחר יוכל ללרף גס זה ולומר דכיון שהריעותא עומדים
 למחל"ל הוי כח"מה על"ש קלי"ה סקק"א וקלי"ו סקע"ו ועו"ש לעיל צצקה"ז
 וצצקה"ג. (קלג) ס"ת שעומדת על ריעותא דאס"ס במיצה"ח. אע"פ
 שהכסרנן אח האטוס ע"י צלנן הרוק דה"ר מ"ל יס להכסיר משום מחכ"פ
 דח"ה דעסס אטוס כרצנ"א הכי אין עדותא מכוונת ולי"ה דעסס אטוס מחשש
 קצב ג"כ יס להכסיר צניד"ד משום דצמילה"ח אף קצב ממש כסר מדינא דס"ק
 חל"ל שחנו ונחמירין לכן מלדדין גס אלו להקל כס"ש שס רק חשש חר"ל
 וה"ה צשאר ריעוחא מחשש קצב שעומדת על אטוס כח"ל. (קלד) ס"ת שיצאה
 מס"כ. ע"ל קקלי"ג ד"ש להכסיר ואפילו כשהס"כ עומדת על זועא או
 סהס"כ מסק"כ צין הס"ת לצין הנזעה ג"כ יס להכסיר חל"כ כשהס"ת צעלמה
 יללה מחזועא ודין ס"ת או סמו"צ צקרוס טולא וכל פרע"י דיכ"ס חלו צ"ל
 וס"ק קי"ג והללה. (קלה) ס"ת שעלתה בנפ' בעת נפ"חת הריאה. טרפה
 ואף הל"ט שחלדד להכסיר צס"כ שעלתה צנפ' כחש"ל צצקה"ה מ"מ צניד"ד
 מודה לאקור משום דכל החיחר ס"ת הוא משום דחילין שחול הפסעה לימה
 חצל

שאלות

(קכו) כשעררה צמיעוך אס לריכה גס כפ' אחר המיעוך. (קכח) ס"ת על
 צו"ז. (קכט). ס"ת מנזעה מלא רוח או מנכרל. (קל) ס"ת ממורסא. (קלח)
 ס"ת מנזעה צח"ל למחל"ל. (קלז). ס"ת מריעותא אחרת שח"ה צנולטה
 שעומדת סס. (קלג) ס"ת על אטוס צנולה"ח. (קלד) ס"ת שילאה מס"כ. (קלס)
 ס"ת שעלתה צנפ' צעף נפ"חת הריאה.

קול שמחה דיני תר"ל לסר"ט נר לבדיקה צח

אכל כשעלמה נכפ' ונוכחא וולחא שאין זה הפשטע ליחא וה"ל קשו"ו.
(קלו) ס"ת שיש בה דם או שהאדימה יותר משארי דלדולים או שיש
בה שורייקי סומקא בלו הוט דק כחזה"ש ובתוכו יש מעט דם. אם
יש זה דם ממש נרפה ואם רק האדימה יותר משארי דלדולים ד"ק סקל"ט
ומקמ"ט סקפ"ט מכסרין בלי נדיקה ואם יש זה שורייקי סומקא ונועט
דם קלוש עומם נקל"ט שהצ"ד נשם שאילה שמואל וולדד נהקל אף
בסל"כ שלד אי' יולא ומוקוס שאין ניקב פוקל צו ויש זה שורייקי סומקא
ואפילו אם נוצע דם ג"כ וולדד כס נהקל נ"ש ונפרט נס"ח כה"ג צודאי
יש נלדד נהקל ודין כש"ס דם דלדולים ע"ל ס"ק קר"ו שד"ק נכסר.
(קלז) ס"ת שעלתה בנפ' ונראה בה בפנים גם תלתולי בשר קצת
ומראה ריאה עליה. ענאי"פ קעל"ח ונוכה"ז בלי"א קע"צ שמכסרין ואם נראה
ונחמן שהיא ואלה דם בחוכה חוקר שם המנה"ז חע"פ שיש זה חלמולי
נשר ונפוס דכיון דמלחא דם ונראה מנחמן נראה וזה שאין זה חלמולי נשר
ריאה רק קרוס עז שדוונה נצטר ריאה כי אין דרך ריאה להראות דם דרך
הקרומין וטרפה מחמת שעלה נפוחה. (קלח) ס"ת שענתה בנפ' ועברה
במיעוץ ואין מבצבץ אחר המיעוץ. עשמ"ה סעכ"ט שכחז שאם עלמה
נכפ' אין מועיל מיעוץ משמע שאפילו אם עצרה ואין מבלנץ ג"כ דעמו לחסור
וכן ראינו נדח"ש ס"ק קע"ה שכחז נשם ראש יוסף וו"ל הן חונה ששונעמי
מקל"ח צודקים שביניהם ראו ס' שעלתה נכפ' והיה בחוכה כעין בלייזליך
ואחר הוועוץ לא בלנץ אכל הדבר נפלא להאמין חל"כ שנדיקה הנפ' לא
היה כהוגן עכ"ל ע"ל סקפ"ח ולפע"ד נראה לייסד דברי אחי תשוב"ס
ה"ל שיחכן וליאח הדבר נאופן זה שהקרבא נעשה מהפשטע ליחא וליכנס
גוש אחד ואלא רק שהיא. כמו ספוג שיש בחוכו נקצים נקצים חלולים
וגם יש צפ' זה נקב אחד ונצטון לחוך החלולים ומקצים שנחוכה וכאשר
נופחין הריאה ומהפשטים קרווני הריאה אי' מוילא נחפשטה גם ה' זאח
שדבוקה לקרווני הריאה וע"י שמתפשטת ה' לאורכה ונכניס ונצליע לחוכו
אזיר חילוני דרך הנקב שיש ונחמן לחוך הנקצים הנ"ל וע"י נעשו
הבלייזליך כמו דחזינן צכדור שקירין מאליהטש שצנת שמהפשטים הדפנות
ונוחמים אי' נושך לחוכו אזיר חילוני לנלחיה החלל שנחווה ע"י החפשטע
הדפנות כמו כן צכיד"ד נעשו הבלייזליך ע"י שהכניס לחוכו אזיר חילוני
ע"י החפשטע ה' לכן כשעצרה נמיעוץ אין מבלנץ כי נאמח אין שום נקב
צריאה. אחר כה"ז זאח ואלח צכפר צ"ד ח"צ סק"י שכחז ג"כ מעט ונדברי
חלה שכחז שם וו"ל ע"י שוועשטין צה"ס צידים נכנס זה אזיר חילוני
[וכן ואלח צד"ק סקל"ח שכחז ג"כ ע"י המשמוש נכח יוכל להעשות
פירוד צחוך הקרבא וחענה נכפ' ערה"ש ס"ק של"ט] ומסיים שם הצ"ד
שהנחילה לזה כן הוא שינפח עוד אח הריאה ואם ע"י הנפ' זאח יחמלא
ויחענה

שאלות

(קלו) ס"ת שיש זה דם או שהאדימה יותר משארי דלדולים או שיש צה"ס
שורייקי סומקא כמו חוצי דק כחזה"ש ובחוכה יש נועט דם קלוש. (קלז)
ס"ת שעלתה נכפ' ובפנים יש גם חלמולי נשר קלח ומראה ריאה עליה.
(קלח) ס"ת שעלתה נכפ' ועצרה נמיעוץ ואין מבלנץ.

קול שמחה דיני תר"ל לסליט נר לבדיקה

ויתענה הק' יותר עדות נאמנה הוא שהרוק נא לשם ווהריאה ע"י נקב
 שזריאה ואם לא יתעלה ויתעצו הצלייזליך יותר עיי"ש סיוון הוא שנעשו
 הצלייזליך ע"י שהכניס לחוכו אויר חילווי עכ"ל אבל לפו"ש יש במליח
 חף נכח"ג עיי"ש מהעצבים יותר הצלייזליך וו"ו לא יצלצן אחר שעצרה
 משום פלין שם נקב זריאה רק משום דכל כמה שנפחין הריאה יותר וקרוני
 הריאה נוחפסטים יותר ועיי"כ גם הק' נוחפסטה יותר כמוצן נמילא עיי"ז
 מצליע נחוכו גם אויר חילווי יותר ונוחפסטים ומוחגדלים גם הצלייזליך
 יותר אבל נאמח אין שם שום נקב זריאה כ"ז כחצתי רק ליישג דברי
 אחי השו"ב"ס אבל למעשה כיון שמרן הרמ"א והשו"ת אוקרין דזה אין אני
 אומר דזה דבר ולריך שא"ח וכ"ז נאמר רק כשנעשו הצלייזליך ע"י נפוחת
 הריאה שזוה אוקר רמ"א קלי"ע קע"ט ושמי"ח קעכ"ט אבל אם נמלח הק'
 נפוחה כעין צלייזליך עוד נוקודם שנפחו הריאה ואחר הקרת הק' אין
 מצלצן רחמי נספר עלי הלצנון להג' ווהרי"ל לירלסאן קלי"ה שהכשיר דזה
 חף נקסלי"כ משום דאמרינן שהרוק והצלייזליך אלו נעשו ונולדו נחוך הק'
 גופא מחאדים כימי"ס שטענס לההוהות נחיי"ה נוקוס דחוק נהחגזר שם
 החוס "הטעני" כמו דחזיקן שמלוי שאחר הפסטה עור הנחמה נמלאו עיי"ז
 רוב צועות קטנות כמו צלייזליך מלאים רוח חמה הקרום דק שעל הצער
 שנחווה נחיי"ה מחוס הטעני. וה"ה צניד"ד שאף הרמ"א ושמי"ח שאוקרין
 כשנעשו ע"י נפוחת הריאה חיי"מ מודים להכשיר צניד"ד שנמלח הק' נפוחה
 ככ"ל עוד ערס שנפחו לריאה הטעם הנ"ל. (וועעס זה נוכשיר הנא"פ
 נפקי"ע קלי"ז צועות מלאים רוח הנקלפים מעל הריאה ונחתיסם שלם ויפה)
 ולדעתי הדלה אין לשום שו"ב להכשיר דזה צלי שא"ח כי לריך דזה עיון
 היעז והנחנה דנה אם איננה נוחנפחת עוד מעט נ"י נפוחת הריאה כי
 אם הוקיפה להנחפה יותר ע"י נפוחת הריאה שוב קר והלך לו הטעם
 שנעשו מחאדים ככ"ל וכשאר רק הטעם שנחצתי שנחווה ע"י שמכניס ונולע
 לחוכו אויר חילווי דרך נקב שמצחון לחוך החלולים וספוגיית שנהקכח ככ"ל
 ועל זה כבר מלתי אמורה שלא כחצתי זאת רק להרץ דברי אחי השו"ב"ס
 אבל למעשה לריך שא"ח. (קלע) ס"ת וכנגדה ברופן או במקום אחר
 נגדו יש נשבר או מכה או צלקת (ת"ש סקמ"ג.) דינה כמו שנקרנה לשם
 משום שהריעוהא שכנגדה נועיד שהק"ח כיחקה וועס ומה נשחנו דין ס"ח
 ודין נולד"ד מכל שארי ריעוהות דלא חיישינן דזה למכז"ד עיי"ש נחר"ל
 קלי"ה סקמ"ט. (קמ) ס"ת שיש באיוו מקום שכנגדה בהרות שחורות.
 הס"ש אוקר כמו נמכה והל"ש נק"ק קל"ו מכשיר דה"מ ושפ"ד קק"ל מכשיר
 חף נאחיי"מ. (קמח) ס"ת שיש נגדה נשבר בצלעות שנתרפא קודם יב"ח
 לשחיפתה. דינה כדזוקה לשם ואין מועיל יב"ח על"ש סקק"ח. (קמנ)
 ס"ת שיצאה מיתמ"ק. אם הק"ח לא עברה נמיעוך שיש דזה גם טעם
 הס"ש ופמ"ג לאקור משום חר"ל יש לאקור אבל אם הק"ח עברה דחו
 ליכא

שאלות

(קלע) ק"ח וכנגדה יש נשבר או נוכה או ללקת. (קמ) ק"ח וכנגדה יש
 נשברות שחורות. (קמח) ק"ח וכנגדה נשבר כללעות שנחרפא קודם יב"ח. (קמנ)
 ק"ח שילאה מיתמ"ק.

ליכא טעם ה"ש ופמ"ג כי אס עברה זמיעוד ל"ה רק רכ"ד כדעת הכוז"י
 וליכא תר"ל ולא נשאל רק טעם ה"ש יש להכסיר משום דמטעם ה"ש
 לחוד אין לחסור כוונת זכר"ל סל"ה סקט"ו וצפ"ט דחזיקן שהל"ש שם
 נסקק"ח מזלד שפטר שאל עברה הס"ת זמיעוד לא הו"י אף רכ"ד וחו
 ליכא גם טעם ה"ש וה"ה בסמו"ז ויחזיק"ק נ"כ יש להכסיר כשעברה זמיעוד
 משום שכתב ה"ש בסל"ה שם דסמו"ז שעברה זמיעוד לה"ר וחו ליכא טעם
 ה"ש ופמ"ג חל"ה סל"ה כי ה"ש כתב בס"ק קל"ה דסמו"ז רבו
 האוסרין ובעל"ה כ"ד מזעלין המיעוד עמ"ש בס"ק קס"ז ובס"ק קפ"ד. (קמג) ס"ת
 או סמו"ב מיתמ"ק ממפא"ג. חע"פ שגדולה כלל"ג וי"מ יש להכסיר משום
 דכספחותה מפל"ג לא רבו זה האוסרין וחו ליכא טעם ה"ש ע"ל ס"ק קפ"ה.
 (קמד) לפעמים נמצא באונא עליונה הימנית ס"ת דקה מאד והיא
 אדומה קצת וכשמסירין אותה יוצא דם. השוני"ס אומרים שקרוב לזר"י
 שהיתה קרובה לז"י ונקים ונחמח ששם כל היוקוס נאלד לכן מתחקה ומקום
 חיצונה ע"י ונשנוש ה"ד ונעשה כזאה היחה לפני הגרז"ו ומחמח שה"י
 חסד גדול לזה הג' ה"ל להניה הריאה צפוסרין ומיעוד ונשנוש צריאה
 בחוך הפוסרין ערך רצ"ע שעה כדי לרככה ואח"כ לזה להוליה מהפוסרין
 ולהסיר הס' במחנות רב זמיעוד ואז עברה הס' זמיעוד ולא נלזלה וגם
 לא יל"א דס והכסירה מטעם שודאי שצמידת הס' הוא על מקום שהסמפון
 סעוד לקרומין ומשם והקרומין דקין מאלד ואין להם חיוק צנצר הריאה מחמח
 שהסמפון חיכף תחתיהם וכשמסירין הס' צלי ריכוד צפוסרין נעשה נקב
 צקדומין מחמח חילשח הקרומין דשם לכן כאשר ריככה צפוסרין עברה
 זמיעוד ולא נקנה הקרומין ערמ"ש סל"ז סקנ"ח ונחק"ז נקצא"פ סעכ"ט
 וחד שניח. (קמה) ס"ת שעומדת אצל נגלד פורתא היינו שעומדת על
 קרום העליון אצל הנגלד. גל"פ סע"י"ז מכסיר צה"ו ואס אחיזת הס' היא
 נקרום הסמחון השלם אוסר שם ואס עברה זמיעוד מכסיר ועל"פ סקמכ"ז
 שגם הסמו"ח מודה צזה להכסיר אף צזה"ו חע"פ שצנסי"ח על צועל ועברה
 זמיעוד אין מכסיר רק צה"ו ואף צה"ו כתב השמ"ח שהמחמיר חע"פ חבל
 צכיד"ל מכסיר אף צזה"ו משום דלא דוני לצועל ונשום דצצועל חפטר
 לומר שמחמח שנקים הצועל מחולחל ורך ואין הס' ונחזקה צה היעב
 חעבור זמיעוד אף ס' במורה מש"ה אין וזע"ל צה זמיעוד כמ"ש הה"ש סל"ז
 סק"ד ונשאל"כ צכיד"ל שצוודת הס"ת על נגלד גם להשמ"ח כשר אף צזה"ו
 כשעברה זמיעוד וצפרט להל"ש שוכסיר גם כשצלה הצועל אף צזה"ו
 כשעברה ע"י וזינך מכס"כ צכיד"ל וערמ"ש סקנ"ז ד"ה "ולענין" ש"ש צזה
 הכנה חילוקי העו. (קמו) אם נגלד קרום התחתון ועל קרום העליון
 עומד ס"ת. חע"פ שלדעת הרשב"א שסובר שס"ת נעשה ונקונה קרום עליון
 יש לחסור צכיד"ל וי"מ כיון שכל אחרונים לא סצורי להו כרשב"א צזה

לכן

שאלות

(קמג) ס"ת או סמו"ז ויחזיק"ק פנופח"ג (קמד) לפעמים ננאל צאוכה עליונה
 דימין ס"ת דקה מאלד וחדונה קלח וכשמסירין אותה יולא דם. (קמה) ס"ת
 שצווד חלל נגלד פורתא היינו שצווד על קרום העליון חלל הנגלד.
 (קמו) ס"ת שהחמיה נגלד קרום התחתון של הריאה.

קור שמחה דיני תריל לסליט נר לבדיחה

לכן יש להכשיר כשעצרה צמיעוך עדח"ש סקליט. (קמז) ס"ת שפומדת על ריאה שיש בה מחט בפנים. נליט סקפ"ה חוסר וועטס דה"ל כוון קיד נגר מחט צריאה ופנו"ג צפחיה לסל"ה חוסר וועטס וועמח סהס"ח מעכנח אח הצדיקה שלריך למוח צריאה שאין יכול לצדוק העצ עחרי"ל סליו סקליט. (קמח) אם יש ס"ת על קמט. אם ס"ה לא עצרה צמיעוך והקמט. ס"ה מחולי ה"ל חר"ל וטרפה ע"ל ס"ק קכ"א ואם עצרה צמיעוך ע"ש דל"הר וכן אם הקומט וצריחו: אע"פ שהס"ח לא עצרה צמיעוך עחרי"ל סליו סקמ"ה דל"ה הוי חר"ל משום דקמט כזה לא מקרי ריעוחא.

דיני תריל מקרום רחב ודלדולים ובשר בלוי.

(קמט) אם יש קרום רחב פרום על הריאה דלעיל סעליט ותחתיו יש קמט. ע"ל צחרי"ל אוח קכ"א ווכשיר משום דכיון שהקרום דבוק כלו לריאה ואין הפסק חלון תחתיו דינו כצער צלוי שוכשיר הע"ז בסוף סליט כשיס תחתיו ללקח וקמטים וצפדט כשיס להקחשק על הקמט שנוח מצריחו ה"ל צוודלי יש להכשיר עניד ח"ה סק"צ. (קנ) אם יש קרום פרום על הריאה ותחתיו נמצא נגלד פורתא. עיניי ס"ה ל"ח ובהקדמה לחיו: אוח י"ח שוכשיר וועטס וועטס דנגלד פורתא לה"ר, ולכאורה לדיון דס"ל דנגלד פורתא ה"ר יש לחסור צניד"ד אלא שרליחי צדיק סקעיט וצמח"י עיניי וצדח"ס סליו סקמ"ה וסל"ט ס"ק חר"ל דקלוס זה לא מקרי ריעוחא לכן יש להכשיר נס לדיון. (קנא) אם נמצא קרום רחב שיש לדונו למעשה דריינש ועבר בקליפה ותחתיו יש נגלד מעט בקרום העליון עם שפה סביב. רליחי צדיק סק"צ ווקמ"ע סק"צ שוכשירין צה"מ ודין וועטה דריינש עליש סליט סעמ"צ ואלי כחצו"ז סס נסע"ג. (קנב) אם נמצא קרום עב ולבן ומושרש הרבה בקרום הריאה ומתפצל לפצעים הרבה כמו גידים לבנים ותחתיו יש נגלד פורתא עם שפה סביב ואין סבבץ אחר הליפה. עיין בסוף סק"ר דח"ה מה שהס"ז - אדמו"ר הקדוש הנצ בעל החי"א ז"ע למוחליו להקל כזה ע"ס העצ מיס סס נליזו אופן ויירי. ועיין ע"ל סליט סעמ"ה צקרום סרוס שהיחה לפכיו שהסוחטים קדחו אוחו זייגיר וסערוכי וכלו להכשיר אע"פ שאחר הסרת הקרום צלזון צאמס סקרום זה ה"ל קרום הריאה עומה ובעל ע"ל סקיג עליהם והעלה שלריך לקלוק אח הקרום ואם לא יצלזן אז יש להכשיר אצל אם מצלזן יש לחסור וכ"כ צחרי"ל צניח אדם שער ח"ה ס"ט ע"ש צאוכות ועצ"ד ח"ו סע"ד סכתנ ג"כ כן. (קנב) אם יש קרום רחב פרום על הריאה

שאלות

(קמז) ס"ת צריאה שיש צה מחט צפנים. (קמח) ס"ת על קמט. (קמט) קרום רחב פרום על הריאה ותחתיו יש קמט. (קנ) קרום רחב ככ"ל ותחתיו כוולא נגלד פורתא. (קנא) כשיס קרום רחב שיש לדונו לדריינש ועבר צקליפה וכוולא תחתיו נגלד וועט קרום עליון עם שפה סביב. (קנב) כשיס קרום עב לבן ומושרש הרבה בקרום הריאה ומוחפלל לפללים הרבה כמו גידים לבנים ותחתיו יש נגלד וועט עם שפה סביב. (קנב) כשיס קרום רחב על הריאה שאינו צולט כס"ח וכולה צפוחה.

הריאה בשוה עם קרומי הריאה שאינה בולט כס"ת ואין שם נגלד אלא שהקרומ עולה בנפוחה. ראייתו נט"ט ז' פ"ח שקורא אותו צממות שוכות זיגיר וספיגיל זקאליונאח. והשיב לנעל על"ל להכסיר בזה ואל"ל קליפה כלל לראות אם לא נחלקקלו הקרומין למטה משוכ ד"ש בזה הרבה ספקות שמה קרומ הריאה הוא ואל"ל שקרומ זר הוא י"ש להסתפק שמה ניקב קרומ החמחון של הריאה והרומ הולך בין קרומ לקרומ ומחמת זה עולה בנפ" או שמה הולך הרומ בין הקרומין לבין הנשר וקרומי הריאה עם קרומ הזר עולין בנפ" לכן אל"ל חף קליפה כלל אלא לריך לנדרוק בללעות נגדו אם אין שם נשבר אצל נס"ת בכה"ג כחז שם לאסור משום דנסי"ת אין להסתפק שמה קרומ הריאה הוא משום דס"ת הולך לאורך ובולט מהריאה וקרומי הריאה הנה הולכים לרוחצ וסוים לריאה ע"ש שהאריך בזה הרבה. (קנד) דלדולים המצוים בריאה אה"ר. על"ש ס"ק קל"ז שאינם לריכים שום נדיקה ואינם נקראים שום ריעומא. (קנה) אם הדלדול נסרך לאיוו מקום. דעה השמי"ח עסע"ל"ה דדינו כסרכא ונדח"ש ראייתו נס"ק רפ"ו שכתב נס"ח חו"ק שח"כ ניכר היעצ שהוא דלדול הניכר לנסי"ת לא מקרי סרכא אע"פ שנסרך לריאה עלמה אלא שגריך לקלפס לראות אם אין מנלנץ וסדיק סקפ"ד מכסיר אע"פ שמנלנץ אחר קליפתם ודעה ה"ל שח"כ נסרכו לאיוו מקום אחר י"ש לסכסיר ואם נסרכו לריאה עלמה י"ש לדונס לסרכות. (קנו) אם קלף את הדלדול ויצא דם מהדלדול או שהריאה מויע דם. ד"ק שם מכסיר משום דשכיח דם בדלדולים עדח"ש ס"ק רפ"ו ודין ז"צ חמו"ע דם ע"ל ס"ק קס"ו ודין קש"ל"כ טענה צמיעוך ומו"ע דם ע"ל סק"ע. (קנז) סרכות דקות כקורי עכביש שקורי ציחאפליך העוברים במיעוך קל ובהנחת היד עליהם בנחת מתפרמים ותחתיהם נמצא קצח ע"י חולי. ראייתו נדח"ש ס"ק קס"ו וס"ק טס"ע נס"ס חש"י צל"ל להכסיר משום דאין זה נכנס בגדר סרכא כלל וכ"כ שם נס"ס הרח"ל ח"ש חלקי ר"י ח"ה מאפטי ז"ע שפעמים הרבה נעשה כעין סרכות דקות ע"י שנקפאים הלימות ששל הריאה מהרומ פחלומית שגא על הריאה בנח פחיחא הערפס ואין זה סרכות כלל עמ"ש נס"ל"ה סנ"א סק"י"ו י"ח. אלא שראיתי צמח"י צמח"ל חות ר"י צמחורים סק"צ סקרא חגר על הסומעים שמפריזין על המדה יוהר מדאי בזה ומוזיקר נוחד שלא להקל יותר ממי"ש הנא"פ היינו דנקא כשאין להם שום לחוזה כלל בהריאה ונמשמש כ"ש נחפרקין מעל הריאה. (קנה) ריאה שנמצא עליה כיסוי חלב והוא ב"ב וכן כשראשי תאונות מובלעים בשומן שבסע"ע. דעה השמי"ח נסע"ע נח"ש סק"ל"ה דאקרי ריעומא להלנרף ודעה הל"ש נס"ל"ה סקע"א שהמקיל בה"מ לא לקרומ ריעומא אין מוחין בידו והמחמיר אין מוחין אותו. דיני

שאלות

(קנד) דלדולים שצריחה. (קנה) אם הדלדול נסרך לאיוו מקום. (קנו) אם קלף הדלדול ומו"ע דם או שיו"א דם מהדלדול. (קנז) סרכות דקות כקורי עכביש טעוברים צמיעוך קל ותחתיהם נמצא קומע ע"י חולי. (קנה) אם נמצא עליה כיסוי חלב שהיא ב"ב וכן כשנמלחו ראשי האונות מובלעים בשומן.

קול שמחה דיני תריל לסריט נר לבדיקה

דיני תריל מקליפות נתק ודיני שלאפריק ודיני ביב ומויע דם.
 (קנט) קליפות כמו נתק ושימות שקורין ווארצלן שבסעי'ע. עליש סם
 דזהימ אינס נקלאים ריעוחל ואין להחמיר כלל זזה דלל כמו זחלז
 כיסוי שכתז סם שהחמיר אין ונזחין אותו עסיק סקודס. (קס) ריאה
 המליאה ליחה מבחוץ הנקרא שלאפריק שבסעי'ע. עליש סיק קייט
 דחקי ריעוחל ואם סקלאפריק סוז רק על מקום אחר לחיר. (קסח)
 שלאפריק שקלפוזו ונמצא תחתיו שלם אלא שנמצא סית בצלעות
 נגדו. הליש סם כועה להכסיר ומסיים זליע וזליש ססקקיל מכסיר זחיימ.
 (קסז) שלאפריק שנמצא בדופן נגדו גיב שלאפריק. סדיק מכסיר. (קסג)
 מעשה דריינש שהבאתי בסליה סעיג וריאה חלקה בלי חתוכי אונות
 שעגיפ נפלו ממנה חתיכות חתיכות ונשארה הריאה כתיקונה
 שבסעי'ע. רינס. לענין ריעוחל כמו זסר זלוי דלקמן. (קסד) בשר בלוי
 שקלפוזו כדינה ונמצא שם נגלד מעט. רחיתי זריט חסי ליד וזקויה
 חסי ח' סמכסיר זזה אף זחיימ מועט ספיס סמח זיג אינו ריעוחל
 וסמח נגלד פורחל אינה ריעוחל כדעת ססיך וסיעחו [מסוס
 דחייט אזיל לסיטחו דנגלד פורחל לחיר הנאחיו לעיל סקיג]
 ועיש עוד טעמים שכתז זזה להכסיר. וראיתי זמכחי זחירל
 אוח ז' סקעיט וזיר ח'ז סקיר עוד טעם לסזח למכח: סזויים סמכסירין
 זזה מסוס דחייג כעסה מהנגלד מסוס טעזע סנגלד להלמיח עליו זיג
 וסנסיון מציג עיז דחיון סכמעט זכל ריאה סיג עליה זיג חו קרוס זר
 נמלח חחיי נגלד פורחל ואיכ אין כאן רק ריעוחל אחח ועליל זחירל
 אוח קניג מכסיר זכיריד רק זחיימ וזמקוס סיג לחלות סהנגלד כעסה עיי
 סקלף אח חייג מכסיר אף זחיימ. (קסה) אם יש בשר בלוי ותחתיו שלם
 ויפה רק עיי שנקלף להלאה משטח עובי הביב הניע על מקום שיש
 שם נגלד. עיל סקיל וסקליח זססליכ כהיג סמכסירנו וזפרט זכיריד זורחי
 יש להכסיר אכל אס סנגלד מזלנזן עיט חסי ליד וחסי ויג חוסר ואין
 חולין זמסמוס הטזח זכחס אכל אס יודע זרור סקלף סם זכח וחוזק
 כתז סם זחסי ליג דיט להכסיר. (קסו) אם אחר קליפת הביב מויע
 הריאה סיד. רחיתי זפח"ס סקכיו שכתז זסס חסי זליש לחסור וכחז
 סחין סוס ספק זזה להכסיר וכן רחיתי זרח"ס סיק חרמיג סכמה גדולים
 סוזרין כזליש עיש זאורך וחליש זסקריג מפלפל זזה סרזה ומלד
 להכסיר רק מחוזה סלל וולל דין זה זפוסקיס הניח הדבר זליע וסאלח
 סרופאים סאס יאמרו סאפסר להיות כך סחזיע. הריאה טיפוס אדומים כאלו
 זלי קכז רק כמו כל זיעה סיולל מצעיח יש לחלות זזה וכסר [ועמיש
 זסיג

שאלות

(קנט) קליפות כמו נחק ושימות שקורין ווארצלן שבסעי'ע. (קס) שלאפריק
 לחיר. (קסח) שלאפריק סיג סית זללעות נגדו. (קסז) שלאפריק סיג
 בדופן נגדו גיב שלאפריק. (קסג) וועסה דריינש וריאה חלקה זלי חחוכי
 אונות. ועיגפ נפלו חתיכות חתיכות ונשארה ריאה כתיקונה. (קסד) זיג סמלח
 חחיי נגלד מעט. (קסה) זיג שקלפוז להלחא מעטה עובי חייג וסס נמלח
 נגלד מעט. (קסו) אס אחר קליפת חייג מויע הריאה עיד.

בסייג לענין מקובצת לדעת הרופאים] וה' וואסללאוו בערטיג השיג על הליט גזה בכמה דברים וכחצ' סגוף הדבר אינו מהקבל על הלצ שגזר מת שאין צו שום חיות יוליא שום זיעה וגם משיג עליו שאין לסמוך על הרופאים באיסורים ועוד כמה השגות. וידכ"פ מהר"ל ווי"ל באקדמאן הרצם להשיג על כל דברי ערה"צ גזה שהשיג בחכם על הליט וסכל דברי ליט בכוכים וואר וכן הע"ט בחש' ס'ו ובק"ח חש' ע' ונקיל ג"כ גזיעה ובאופן שיקנה מקודם את הזיעה ויצדוק צפושערין אס לא יצלנץ אבל קודם קינח הזיעה אין מועיל צדיקה משום שיכול להיות שהעיפות דמים שבחור הנקצים סוחמין הנקצים ולכן אין מצלנץ והליט כחצ' שאלם היה צ"צ או קרום שלישי ואחר קליפתו מויע דס יש להכשיר משום דחילין בקליפת הנ"צ או הקרום אבל בשלל היה לא צ"צ ולא קרום והריאה בעלמה מויע דס אין להכשיר. ומצאתי עעס לשנח לדברי קדשו בקה"ק סקל"ג ובס' צ"ד ח"ו סק"ו אות ג' משום שאלוי בריאה עורקים אדומים צין עור לעור וע"י קליפת הנ"צ או קרום ג' נעשה נקצ בקרום העליון ומויע דס מן העורקים וגם יש לומר שמתחלה יש נקצ בקרום העליון ודרך שס יולא דס מעורקים ואס יקלוק קרום העליון עס מעורקים. אזי טוב לא יזיע דס וגם י"ל שיש דס בקרומי הריאה עלמן ועצעיית הריאה היא ככלי חרס שמויע כן הריאה מויע דס שבחור הקרומין עלמן ואס יקשה לך איכ הוא מדוע אין מויע דס רק צמקום שקולפין צ"צ או קרום ג' ולא צמקום אחר שבריאה לא קשה מידי משום ד"ל דבכל הריאה נקפו נקצי העצעיים ע"י אויר החילוני ואין צמחם להזיע אבל כשהי' צ"צ או קרום ג' פרום עליה לא נקפו הנקצים ונעם שקולפין הנ"צ או הקרום ג' נחעוררו נקצי העצעיים להזיע ע"ס צארכות שיש דעות אוקרין ודעות מחירין זיעה דס. ודין ססליכ המויע דס ע"ל סקמיה.

דיני תר"ל מס' מנה ובה.

(קסז) סמויב שעברה במיעוך אה"ר. עליט סליה סקקיה ובסליז סק"פ סכחצ' שאלם עברה צמיעוך לא הוי ריעותא אלא סליט גזה נשום דחזין שהליט צסיק קליא כחצ' שאין וועיל מיעוך לסמויב כסיס עליה איזו ריעותא משום דסמויב רבו זה האוקרין צלי מיעוך לכן בעלילה כ"ד מצטלין המיעוך וע"ל ס"ק קע"ח דעת הע"ט גזה לכן לריך שאל"ה. (קסח) סמויב שהבשר שתחתיו מקמיט. ערפה. (קסט) אם הסמויב עברה במיעוך ונתפשט הקמט. מקמיט ווכסיר אף כסעצרה ע"י קליפה ואפילו בגו"ט כה"צ מכסיר אם ע"ל סעליט סק"ז. (קע) אם הסמויב עברה במיעוך ונשאר הקמט. השמ"ח סליט סעליט אוקר משום תר"ל דלא ווה"י צמח מיעוך וכ"כ צליט סע' קי"ח, ובנטי' צ' ראייתו בחש' קט"ו ובשחמטה צ' בחש' ה' סכחצ' להיפוך שאלם נשאר הקמט אחר המיעוך כדלל וזה שהקמט לאו מס' הוא וחלין סקמט מצרייתו הוא וכשרה ואס לא נשאר הקמט דחזין שהס' עשה את הקמט ועכזה רחיפת הריאה דס דה"ל כאעום ועמידה היחה להחפרכ

עס

שאלות

(קסז) סמויב שעברה צמיעוך. (קסח) סמויב שחצ'ר שחתיו מקמיט. (קסט) אם עברה צמיעוך ונחפסץ הקמט. (קע) אם עברה צמיעוך ונשאר הקמט.

הור שמחה דיני תריל לסלים גר לבדיקה

עם קיומו הריאה להחפשונו הקמט וערפה. (קעז) אם שני ראשי הסמויב רחוקים מהקמט ובשאר הקמט אחר המיעוד. עליש ס"ק קל"א שהחש וגם הליש אוקרין גם זהו משום חריל ואשיפ שאינם קמוכים כדן חריל מים אוקרין משום דמיוצ רבו האוקרין בלי מיעוד לכן בעלילה כ"ד מנעלין המיעוד. חלל שרליחי נטיט חש' פ"ב דר"ה וגם לפו"ש" סכתז על הליש שדברץ. חלו חמוהים משום חלל חמרינן שבעלילה כ"ד מנעלין מיעוד רק בקסליש חלל בקמו"צ שהרצה מכשירין חוזה בלי מיעוד כלל והכי קי"ל וא"כ בנדר"ד שאינם קמוכים גליח ב"י משום חריל מנערפין הפוסקים המכשירין מ"צ בלי מיעוד עם חוזה הפוסקים המכשירין בנדר"ד ע"י מיעוד ורבו המכשירין במינן ובנין ויש להכשיר. (קעז) אם ניכר היטב שהקמט שתחת הסמויב היא מברייטו. עליש ס"ק קכ"ט שיש להכשיר חף בלי מיעוד חצי"פ שרליחי ה' קמוכים להקונו. וכחז שם שזאופן זה הכשיר מהר"ם חר"ף. המוצא בחש' סק"צ והסיר מעליו השגת החש' שהשיג עליו שם. (קעג) אם היה קצה אונא אחת חדר ודק מאד ובכפל על האונא ובסרך לשם. רליחי נטיט חש' פ"ב שחש עצרה במיעוד ובדקה בפוסרין כשר בכל ענין [ר"ל ב"ן כשאר הקמט וב"ן כחפשו הקמט] משום דחשש חש' [סכתז דרמיו מוצא בש"ך סק"ח] ח"ן כלן משום דבמקום זה בלחיה הוא סיכס הליכח הרוח בלוחא ואשיפ דחש' חש' טרפה אפילו בקלה וסוף לוחא מים בנדר"ד חלל הוי רק חש' חש' לא חיישינן בלוחן זה ע"ש בלוחות וגם חש' סכתז מהר"א מפרגא מוצא בש"ך שם משום דחיישינן שחפסק ניכ לא שייך כלן דחש' דחש' חזינן שבערה במיעוד מוכח מזה שגם בחייה היחה ה' עתידה לעבור ע"י רחישת הריאה ולא היחה מחפסקת ואפילו עצרה רק בלד אחד ובקלה חש' כשחיה דבוק. ג"כ יש להכשיר מטעם זה עניד ח"ה סק"צ ומח"י קי"א לחר"ל חוזה וי"ה. והד"ק סק"ז ומקמיע סק"ב כתבו שצנדר"ד יש להכשיר דיעזר חף. בלי מיעוד משום דחש' הדק הזה של האונא יוכל להיות כשאר כך לעולם ויחגדל בכפיפה ול"ד לסמויב המקמט דאוקרין משום דשם עומד הקמט להחפשו ותחפסק ה' חלל בנדר"ד יש להכשיר מקפ"ס שחא ישאר כך לעולם ולא יחפשו כלל ושחא יחפסק ה' בלחלע ולא יזיק כלל עד דחש' ס"ק קי"ז. (קער) הסמויב היוצאת מבוועא אם מועיל מיעוד. עליש ס"ק קל"א דמיוצ רבו האוקרין בלי מיעוד ובעלילה כ"ד מנעלין המיעוד ע"ש ב"ק קכ"ז וע"ט חש' קי"ג שולדר לאסור חף ס"ח מצועא חלל מחי מיעוד שלנו היינו קליפה ובפרט קמו"צ דחמור מק"ח חלל מחי חף מיעוד ראשונים וע"ש בהשמועה ס"ח דהדר ב"י מחש' בחש' ל"ט ובחש' ל"א להכשיר קמו"צ מצמ"ז וסמך ח"ע על חוזה הסוכרין דקמו"צ דיכה כס"ח לכתב ע"ז דהרנא ב"י. ואוקר שם חף ס"ח מצועא חלל מחי מיעוד קליפה משום דהבדיקה שאחר הקליפה חיונית היא ומוחמת הצועא ח"ן

שאלות

(קעז) חש' ב' ראשי קמויב רחוקים והקמט וכשאר הקמט אחר המיעוד. (קעג) חש' ניכר היטב שהקמט מצרייטו. (קעג) חש' היה קלה לוחא אחת חדר ודק מאד ובכפל על חוזה לוחא ובסרך לשם. (קער) קמו"צ שיוצאת מצועא חש' מועיל מיעוד.

אין יכול לזדקק היטב משום דלשם אין זיכולת הרוח לזוה מחנות דחיקת
הנזעל וזפרט נסמו"צ דלל ווהכי מיינך אף מצו"צ וכ"כ מקמ"ע נסק"ו וכן
נשמע ממעב"ז בכללי תר"ל הוה א"י דסמו"צ ונזעל המור נוס"ת מנזעל
נ"ל ס"ק קכ"ד. (קעט) סמו"ב שצד אחד נסרכה לבועא וצד הב' נסרכה
שלא במקום בועא. ד"ק ונלדד להקל נשום דהוי ספק תר"ל שחל עיקר
הס' שלא נזעל ונפטר יהושיע דהה סברא זלח נשום דלדרכה פריעותה
דנזעל ונ"ד שמונה ילחם הס' נשום דהולין הקלקל נמקולקל עמ"ס כה"ג
נפקט"ו נסעל"כ מלמקה. (קעו) אם יש סמו"ב וזחת אמצעית הס' במקום
החרון יש בועא רחוק משני ראשי הסמו"ב. נ"ל ס"ק קע"ח דר"ו
קמט כשעמוד החס סמו"צ כה"ג שחש"ש ונ"ש אוקרין ולפטר י"ל שדעתה
גם נכיר"ד לאקיר והט"ע נחש' ס"ח נקו"ח ונכסיר ע"י מיעוד ערש"ש סל"ז
קקמ"ח ומכח"י תר"ל הוה ס' נלק"י ל"ז. (קעז) סמו"ב היוצאת מפרס"א.
זל"ס נחמ"ל סעכ"ד ונכסיר ע"י מיעוד וד"ק נחמ"ל הוה מרס מנכסיר אף
זלי מיעוד אס הס' אינה מקוונת הנכסיר ערש"ש סל"ז קקמ"ח וסקמ"ו. (קעח)
סמו"ב שיצאה בטנרא. זל"ס שס סכ"כ מנכסיר ע"י מיעוד ופוסרין
ולכחחלס מלריך גם להול"ח אס המונלל מהחם הקדומין ולזדקק אח"כ
ונדינער או שחל להול"ח המונלל ונכסיר ע"י נדיקת פוסרין זלי הוללות
המונלל ונשז"ו סל"ז סקק"צ ונסחפק זזה ומלדד להקל וע"ש נסק"ג הוה א"י.
(קעט) סמ"ב שיש נגדה בצלעות נשבר או מכה. כחז ד"ק קקע"ח
לאקיר אף מכה זלי שזר ונפירי ננשנר וכ"כ נדח"ש ס"ק שמו"ו נשס ראש
יוסף לאקיר אף נמכה משום הר"ל משום שהמכה נללעות מעיד שהסמו"צ
מקנז נעשה ודינה כמו סמו"צ ונזעל ואס ענדה נמיעוד מנכסיר שס נשס
חש' מ"ס חיים וכ"כ ל"ס סקק"ד הוה ו' שנשנר נללעות אף א"ת דמקרי
ריעותה מ"מ אינה מלטרפת עם ריעותה נזריחה משום שאינה סמוכיס ולא
הוי תר"ל ומהכי לה מיעוד עמ"ס וזה נסקמו"צ לענין סעל"כ נגד נשנר
והוקמ"ע כחז להנכסיר סמו"צ נגד ריעותה נללעות וכחז ע"י משמרה הקודש
שכוונתו רק כש"ש שס רשס כללקת אכל ננשנר אוקר. (קפ) אם שני
אינ"ת דבוקים והכשרנוה ע"י היכר סדס וסמו"ב עובר על אותו סדק.
עשו"ח קעל"ז דרינה כקסל"כ וע"ל קקכ"ה דחקר כזה ל"ה אף ריעותה
כ"ד לזעל מיעוד מקסל"כ וכש"כ כלן דוודאי מויל מיעוד. (קפא) אם
חסר אינא אחת ויש שם שני סדקים וסמו"ב עובר על סדק אחד.
ג"כ מיינלן שחל הקדק זה הוה מקוס הראוי להיות פרוז וה"ל סעל"כ
עמו"צ סל"ז סק"ג ורין אס עובר הסמו"צ על סדק שאין דרך לחיות שס
מחומך עו"ש נקעל"ז. (קפז) אם הכשרנו חסר ע"י היכר משארי היכרים
המבוארים

שאלות

(קעט) סמו"צ שלד אחד נסרך לזעל ולד הנ' נריחה. (קעו) סמו"צ וזחת
אולעית הס' נמקוס החלון יש נועל רחוק מראשי הס'. (קעז) סמו"צ
מוורסא. (קעח) סמו"צ מנכרל. (קעט) סמו"צ ונגדה נללעות יש מכה או
נשנר. (קפ) חסר שהכשרנו ע"י סדק ועל אותו סדק עובר סמו"צ. (קפא)
חסר הולל ויש שס נ' סדקים וסמו"צ עובר על סדק אחד. (קפז) אס הכשרנו

המבוארים בסליה או בגויט שמכשירין בהם כשדבוקים האונות אף בלי סדק והיכר וסמויב עוברת על מקום הראוי להיות פרוד. עסמיט סעליט דרינה כסעליט. (קפג) אם היה חסר אונא אחת והכשרנוה עיי היכר סדק קטן כטיד בשיפולי או שפרוד שם בשפולי כטיד וסמויב עומד למעלה ממקום הסדקצאו הפרוד עומקיע קקקס דרינה כסעליט ולזא אמרינן דלמא ריאה זאח נכרזח זאונא קטנה כטיד ומסס למעלה אחד הוא והיל סמויב למעלה משעח. האונות לא אמרינן כן חלל שמין אויך אונא זאח כמו בשארי ריאות והיל ס' מנצ לנצ ואפילו ריאה חלקה גלי אונות כלל והכשרנוה עיי סדקים בשיפולי כטיד וסמויב עומד למעלה ממקום הסדקים ופרודים ככיל גיכ לא אמרינן שריאה זאח נכרזח זאונות קטנות כטיד והיל הס' סמויב למעלה משעח האונות חלל שמין אומה כשארי ריאות והיל ס' מנצ לנצ. (קפד) סמויב שיצאת מיתמיק והס' עברה במיעוך עמיט עיי נסיק קמיצ דיט להכשיר. (קפה) אם היתמיק פמטיד הגדול. עיל סיק קמיצ דריני ס"ח מיתמיק כהיג דיט להכשיר ומסס דיתמיק כזאח לא רבו נו האוקרין וסיי כטיד כסמויב ילחה מיתמיק זאח.

אלה הם עשרת הדברים שהליט מחמיר יותר מהשמיח.

- (א) אם אונא האמלעית גדולה מאונא חויע כחצ סמוקיע סקליד שמוצרי חליט נראה שמתמיר אף זאופן כשאין בכלל בנשר האונא האמלעית יוחר מצאויט חלל שחיל רק ארוכה או רחבה או עבה וממנה גיכ אוסר ומדצרי השמיח נראה שאין אוסר חליט שיש זכמות בנשר האמלעית יוחר ומצאויט עסליה סעכיר סקיע. (ב) פילול מגצה והנומא חיינה מחמלח מחפילול שחטיט מכשיר אף זאחייט והליט אין מכשיר רק זחייט עילט סליה סקכיה. אוח ח' ומיט בנעייח. (ג) אונא שנחפלה לשנים בצוציה ואין להם שאחיה שחטיט מכשיר והליט אין מכשיר חליט כשהי יציח וכן אם שניהם בולעים שחטיט כחצ יט להחזיר ומשמע מוסק וליט כחצ שאף יציח לא מהכי משום דיט. ספיט לסיקור טס סעכיר. (ד) אם הורדא גדולה כאויט וזאחייט כאונא אמלעית שחטיט אין אוסר רק בנאקויות שאוקרין חיי או יתמיק וחליט אוסר אף זמקוס שחטיטין חיי ויתמיק סעליח. (ה) אם נמלח הוע ארוס זאחוס שחטיט מכשיר עיי דריקה אף זאחייט והליט אין מכשיר רק זחייט ושחיד סליט סעכיר. (ו) קרוס עולא שמוצרי גס השיפולי אונות החיט מכשיר וליט אוסר ואין מכשיר רק עד השיפול ולזא השיפול בכלל סליט סעייט. (ז) דיבוק גלי טוס סרכא החיט סוצר שמוציל פירוד נכחת וליט אוסר סעכיא. (ח) אם האונות פרודות זמקוס שדרכס להיות ממוצרי וס' עוצלח

שאלות

עיי שארי היכרים או בגויט שהכשרנו גלי טוס היכר וסמויב עוצר על אוחו ומקוס שראוי להיות פרוד. (קפג) חסר אונא והכשרנוה עיי סדק קטן כטיד בשפולי או שפרוד טס בשפולי וסמויב עומד על אוחו אונא למעלה ממקום הסדק או הפרוד. (קפד) סמויב טילחה מיתמיק והס' עברה במיעוך. (קפה) אם היתמיק פמוטיד הגדול.

עוצרת וואונא לערונגא סנגד אונא אחרת צאלכסון ואין עוצר על הסחוק
 שהח"ש מכסיר ול"ש חוסר קעל"צ. (ט) צועל גדולה אלל ס"כ שהח"ש קונר
 שמועיל מיעוד ול"ש וס"ים צל"ע סקס"ח. (י) אס נופחין חרצה כרלח סס'
 צחחוק וכסנופחין מעט כרלח צגז הח"ש נוכסיר אף צאה"מ וחל"ש רק
 צה"מ סס קע"יג.

נשלם וגנמר ספרי נר לבדיקה על טרפות הריאה בעזר החונן לאדם דעה.

דיני טריפות עצמות בקיצור.

דיני נשבר גף ויד ורגל או נשנוע שצנכ"ה וס"ו עיין צקונטרס טרע"ל
 צל"ש צארכוכה כל פרטי דיניהם וצנפאלח ישראל למשכיות חולין פ"ג
 סקכ"ט וצפ"ד סקמ"ז והללח וחורח העולה מהס כן הוא. — ברנל יס
 ג' פריקס פרק עליון המחוצר לגוף נקרא קול"ח והשני לו מקרי שוק והשלישי
 מקרי ארכוכה הננוכח עס הראש וצין כל הפריקס חללו יס שס עלס קען
 המחצר חל הפריקס זל"ז ונקרא ערקוס או עשייד. — טרפות הרגל
 נחלק לר' חלקים א) ארכוכה ההחוכה הנ"ל כל וקוס שנחחד או נשבר
 כל הצהוה כשרה וכל הנשבר וגס וועט למעלה מהנשבר אסרינן משום
 מלוח פרוסה מדרבנן ואס אינו דבר חשוב אוקרינן אוחו עד הפרק ואע"פ
 שעור וצער שלמים קציצו מ"מ אסרינן אוחו ואפילו ליחנו לעכו"ס ג"כ
 נוהגין לאקור משום דה"ל אללס אבר מן החי. וב"ז נאוויר רק כשלל נקשרו
 השצרים כלל אצל אס נקשרו ונדנקו דינס כן שאס נקשרו זא"ז יחד
 כחולדחן אע"פ שצמקוס השצר עז יוחר או שזו השצרים קלח זה למעלה
 וזה למטה וכן אף ש"ש גס עוקלן נשבר מ"מ אס נקשרו זא"ז יחד כחולדחן
 מוחר גס האבר הנשבר אע"פ ש"ש ריעוחא צעור וצער אצל אס נקשר שלא
 כחולדחן. ח"ן להכסיר חל האבר הנשבר אא"כ כשעור וצער שלמים קציצו.
 ב) הערקוס שצין הארכוכה להשוק שנשבר נחלק דינו לג' אופנים, (א) אס
 נשבר או נחחד צין הערקוס לארכוכה נוהגין להכסיר. (ב) אס
 נשבר או נחחד חוך הערקוס גופה ולא חזר ונקשר שלדעח הש"ך יס לחוש
 צזה לאיפור שצירה עלס וגס לאיפור קלקול צלוה"ג שלמעלה מומנו צשוק
 לכן הדין כן שאס העור וצער שעל השצורה שלווים וגס ח"ן שוס ריעוחא
 צגידין שצשוק יס להכסיר משום דרוב הפוסקים מכסירין צזה אפילו צכל
 גוונא דלל כהש"ך. (ג) ואס נשבר או נחחד צין הערקוס לשוק הדין כן
 שאס לא חזר ונקשר ערפה לכ"ע ואס חזר ונקשר והעור והצער שלמים יס
 להכסיר ע"י צדיקה צלוה"ג צצהמה דוקא ולא צעוף וצהפקד קלח יס להכסיר
 ע"י צדיקה לוה"ג גס צאוו"ח [ועיין צסוף דיני שוק חזירו מקומן של לוה"ג]
 ג) שוק שנשבר נחלק דינו לשלשה אופנים (א) אס נשבר צמקוס לוה"ג ולא
 נקשרו כלל אזי אע"פ שעור וצער שלמים לא מהני צדיקה אף צצהמה
 וערפה וסוס דמלצר החשש שחל נחקלקלו הגידין יס צזה גס איפור שצירה
 עלס צפוסל כשהוא למעלה מארכוכה ואס חזר ונקשר יחד כחולדחן והעור
 והנשר שלמים צלי ריעוחא מהני צצהמה צדיקה צלוה"ג כנ"ל וס"ה צעוף
 הגס צהפקד קלח אצל צעוף הדק אף צכה"ג ערפה וצספר שאר המים
 מכסיר צצהמה ע"י צדיקה לוה"ג כשעור וצער שלמים אע"פ שנקשרו
 השצרים

העצמים שלא כחולדהן. (ב) ואם נשבר השוק לזעלה מלואיג דינו כן, שאם יש חרי לריעותה היינו שלא נקשר כלל וגם יש ריעותא צעור ונשר יש לאקור אף זה"מ ואם לא נקשר כלל ואין ריעותא צעור ונשר כשר רק זה"מ ולויג ואם חזרו ונקשרו זה"מ יש לחלק שאם נקשרו יחד כחולדהן-אזי אע"פ שיש ריעותא צעור ונשר מ"מ יש להכשיר אף בזה"מ וה"ה אם נקשרו שלא כחולדהן אלא שצור ונשר שלימין ג"כ יש להחיר אף בזה"מ אבל אם נקשרו אלא כחולדהן ויש ריעותא צעור ונשר אין להכשיר רק זה"מ ולויג. (ג) ואם נשבר השוק בראשו צווקים שמוחזר לקולית או שנשבר שם ראש הקולית צווקים שמוחזר לשוק אזי אם העי"צ שלימין יש להכשיר ואם לא נשבר שם כלום רק שנשמו ראשי השוק והקולית זה מזה דעת הש"ך סק"ז דיש להכשיר אע"פ שיש ריעותא צעור ושפ"ד שם וז"ל כמה פוסקים דק"ל דשמוע כנשבר.

איוזה גידין נקראים לזה"מ זה"מ פלגתא יש אומרים שהגידין שמוחזר כלפי הזנב הנה לזה"מ וי"א שהגידין שכלפי הגוף מקרי לזה"מ לכן יש להחמיר לדקוק בולם ובאיוז גידין ונעכב הנדיקה אף דיעבד עליש שם. עד איזו מקום צעלם ונגיעין הלוה"מ. בזהמה גסה עד ע"ז גודלין ומהחלחל השוק הקמוך לארכוזה חון ומהצוכל ובהמה. דקה כל עוד שהם לבנים ממש וקשים וצפוף הגם עד צ' גודלין וצפוף הדק עד גודל אחד מגיעים לזה"מ ובחלמי שיהיה כל השיעורים אלו לזמנה ואלו השוק כי לזעלה מחלי עלם אין שם לזה"מ וכל פרטי דיני לזה"מ פ"ש שם בארוכות.

(ד) דיני קולית שנשמו או נשבר יש זה"מ ד' אופנים, (א) אם נשמו המכתש מהמכתש שצעלם הנקרא "הנקא" זה מקרי צוקא דאע"פ דשף ונודכתיה שמעיקר הדין אין לאקור אלא"כ נקצו רוב הכיזין ומשום דאין לא צקיזין צנדיקה רקוצה לכן אקרינן צף מדוכתא אע"פ שלא נקצו ולא נפקו הכיזין. וזה"מ אם העור ונשר חופין אח רובו קמחינן על צדיקותיו ואם הכיזין שלימים וצריחים מכשירין עיין פניה קע"ז. איוז גידין נקראים כיזין? הרנוצים ומוחזר ס"ל שהגידין שנשפת המכתש קציב שדצוק ואחזו גם צמכת קציב זה וקרי כיזין ורש"י ז"ל קוצר שהגיד העצ כחצל שבראש החפוח שמוכה צמכתא וקשור שם גם צעווק המכתש זה מקרי כיזין ויש לחוש לשחיהו, (ב) אם לא נודע אם נשמו אלא שנמלא חוכך ושריטות בראש המכתש ונכש"כ כשנמלא שנשבר הווכתש או המכתש דינו כנשמו משום שזה היא קיון שמועה עשפ"ד כ"ה סקק"ח וחפ"י פ"ג סקק"ט, (ג) אם נשבר עלם הקולית חוך ד' אלצעות גודלין קמוך לגוף צגסה וצ' אלצעות צדקה וא' צפוף הגם וצפוף קעין לפי קענו אזי אפילו חזר ונקשר היעצ כחולדהן מ"מ טרפה ואע"פ שצדק ולא נקצו ולא נפקו הכיזין ג"כ טרפה משום דדינו כשמוע מיהו זה"מ אם חזר ונקשר היעצ כחולדהן וצדק צכיזין ונולאן שלימים יש להכשיר אע"פ שאין עוי"צ שלימים ואם לא נקשר כחולדהן וצדק צכיזין ומלאן שלימים יש להכשיר זה"מ דוקא כשעוי"צ שלימים וה"ה אפילו כשלא נצדקו כלל, (ד) ואם נשבר הקולית לזמנה משיעורים הכ"ל ע"ש שדינו כמו נשבר השוק לזעלה מלואיג דלעיל.

דיני יד הנהגה או גף העוף כן הוא, אם נשבר או נחתך רחוק מד' גודלין בנקב ונ' צדקה וא' בעוף הגם ובעוף הדק לפי קטנו דינו כמו ארכובה שנשברה דלעיל אות א' ועיין בלקוטי דינים שלי סעכ"א כשעלה שבר אחד על חצלו, ואם נשבר או נחתך חוץ שיטורים הנ"ל סמוך לגוף או שנשמוטו מנקומם, דעת הפ"ח לאקור רק בנהמות עכו"ם אבל צנחמות ישראל יש להכשיר ודעת רש"ל להקל רק בנשמוט אבל בנשבר אוקר משהו דמחזק השברה יוכל לנקוב את הריאה משא"כ בנשמוט ואכן סוגרין להחמיר ד"ש לחוש לנקובת הריאה אף בנשמוט לכן אם נמלא לרורות דם בללעות פנים הנהמה אקרינן משהו דחיישינן שמא יקבצו הריאה אבל לבחילה א"ל לבדוק בללעות. והנ"ח כהנ' שיש בזה גם חשש עיכול כיצד אבל מ"מ סמכין גם אלו אבדיקותינו בניצין בזה. ובעוף אם נשמוט הגף אע"פ שחזר ונחלפה טרפה אש"כ ח' יצ"ח. אחר שנשמוט או שהטילה בליט על"ש טרע"ל ס"ז קע"ז ואף שיש ספק נוחי נעשה הנשמוט אם קודם שחיתה או אפשר אח"ש אם מלא שם רשע שחר או לרורות דם טרפה על"ש שם ק"ע.

דיני נשתברו רוב צלעותיה.

בהשדרה יש ח"י חוליות שלשה ראשונים הקטנים לזנב אין להם בלעות ושלשה חוליות הקטנים להם יש להם בלעות לכאן ולכאן חלל שאין בהם עור ואח"כ יש י"א חוליות שיש לכל אחד בלע לכאן ולכאן ויש בהם מוח ואח"כ יש עוד חוליה אחת שיש לה בלע קטן לכאן וללע קטן לכאן שנהשכים לזה. נמלא שיש לנהמה כיצד בלעות גדולות שיש בהם מוח ואם נשברו מהם י"ב בלעות למעלה מחליין ללד השדרה טרפה אבל מחליין למטה ללד החזה אין בהם חיות כיכ ואין אוקר אם נשברו. ובעוף אף אם נשבר רק בלע אחד ויש בו עוקץ אף שהוא שלא כנגד הריאה מ"מ אין להכשיר רק לכבוד שו"מ וה"מ ואם יש שבר שלם על העוקץ יש להכשיר אף בזה"מ עיין חפארת ישראל פי"ג קק"כ.

לבושי דינים השכיהים.

(א) אם יש באיזו זמן באיזו מקום מין חולי בבהמות שמתות מחוליה. אקור לאכול מהם או שם אע"פ שאין נראה בהם אקור ונ' ח"י טרפות מ"מ אקורים משהו דחמורא סכנתא, וכן נהווה לפעמים בנכשים מין שחין ונגע שמהות מזה אקור לאכלם עשפ"ד כ"א קק"ה ששכח חללם שהכד לקוי ונהפך ללזן וכאשר לולין את הכד נופלין נמכה חלמי חלמי. (ב) לפעמים מתנפחת הבהמה מאכילה גסה ורפואתה שמקדרין במרצע בין הצלעות. לכן יש ליזהר בזה הרבה שאם ילא הסדש טרפה. (ג) אם נמצא בבהמה מים בחלל הגוף. לריכה בדיקה בכל המקומות שחגיעו שמה

שאלות

- (א) אם באיזו מקום ובאיזו זמן יש נזין חולי שמתות מהם הנהמות. (ב) לפעמים נוחתפת הבהמה מאכילה גסה והרופא דוקרה במלע בין הבלעות. (ג) אם נמלא בנהמה או בעוף מים בחלל הגוף.

שמה חמים וגם לריך לנדוק נוסע וצריחה חס אין זהם חיו ריעותא ולקוחא ונר"פ סק"ג סל"ט כחז. ששכית להחחות מזה ינש צריחה ועשפ"ד ס"מ סק"א וח"ש ס"כ סע"א שאחר כל הנדיקות חלו מ"מ אין להכסיר רק זה"מ או ללורך שנה נסה"ד וכל הנדיקות חלו מעכצים חף דיענז ומדנרי הנ"ח נראה שמים בחלל הגוף יש זו משום סכנה עיין חיד חפ"א. ואם נמלא מים בחלל גוף העוף. נאשיע סו"מ סק"ג כחז נשם הנ"ח סמכסיר חבל ראי"ת נחיד תקע"ח נשם ש"י שאף נעופות יש נזה ונשום סכנה וגם העופות שרנליהם נפוחות חף רק נעלם החמחון כחז שם ש"ש נזה משום סכנה וכ"כ מנח"ז כ"ה נדיכי שאר טרפות סע"כ שנעוף ג"כ יש משום סכנה וע"ש בכל"ז רכ"ז דוקא כשנמלא קילוח גדול של מים חלל מעט מים אין מו"ק ובמקמ"ע סמ"ה סק"ג כחז שמעתי שאם המים המה נשלפחות אין זו חשש סכנה. אלא שראיתי נדח"ש סמ"ה סק"ח וסמ"ה סק"ג וסמ"ה סכחז שם נשם הגה"ק מו"ה ר' יצחק איזיק ז"ל מקלוארני שהרבה להשיב ולהשיג על ספרי האחרונים שאלריכים לנדוק נזה הריחה והוושט ושאר חברים הפנימים ונחש נקב והעלה שאין לחוש נזה לנקב כלל משום דאוחן המים אינם נאים מנקב רק נאים נופעת חולשת הגוף, שידוע שאדם וגם נהמה חל"ן דם וחל"ן מים: לפענו"כ ע"י חולשת החומה כחות חלל המה, המושך, המחזיק, הנועכל, הנונדיל והדומה, ע"ז נחרבה חלק המים בגוף חלל אין לחוש כלל שנחו המים לחוך הצטן ע"י חיו נקב שנאצרים הפנימים שאין זה חף מיעוט שאינו חלוי רק החשש נזה היא מחמת שהמים מקיפ"ם את האצרים הפנימים זון רב ונשחנו מר"ח האצרים יש לחוש שמה נקמסוקו חלל כשנראה שלא נשחנו מר"חם אין לחוש לנקב כלל ואף לנחלה ח"ל לנדוק רק נחות המקומות שהגיעו המים לשם חלל ח"ל צריחה ונשט וכדומה. ונדיענז שלא נדק חף נכל האצרים רק שדק נכ"ס השתן והיה שלם ע"ש שמכסיר ונפנע כשהמים נחוך שלפחות שאין לחוש כלל, וע"ש ס"ה דוקא כשהמים המה בחלל הגוף חלל חס לנחה נטנה טקורין גישוואלין נזה מעכז הנדיקה. (ד) אם בחיי הבהמה מטפס ממנה מי רגליה. עפח"ש סו"מ סק"ג שאין זה מעיד על נקוצה כ"ס השתן ונחכי נדיקה נה"מ, ואם נמלא נה גס מים בחלל הגוף שממנה זה לחוד אין נכסיר ע"י נדיקה רק נה"מ וסה"ד כ"ל נסעיג לכן חוקר נכיר"ד חף נה"מ וסה"ד וכ"כ מקמ"ע סק"ג שנחלטק ב' ריעותות יחד מים בחלל הגוף ומפנף מי רגליה נה"ה אין מועיל נדיקה חף נה"מ ערד"ש סק"ח וע"ל סע"ה. (ה) שוורים המשתנינים דם בחייהם. ענאשיע סו"מ סק"ג שלרין לנדוק חס כ"ס השתן שאם לא ניקב וגם אין זו שאר ריעותא כמו נקר שרופא גוררו יש להכסיר ונח"ק ראי"ת שזה שכיח מחולי שנכליות לכן לריך לנדוק גס הכליות חס אין שם מכה נחון ונשפ"ד סמ"ה סק"ה כחז שנדיענז שלא נדק נכ"ס חפסר יש להקל נה"מ וכ"כ נדח"ש סק"ג נשם ישועת יעקב להקל נדיענז שלא נדק וכ"כ נדח"ש להקל

שאלות

(ד) חס הנחמה נח"ה מנפנף ממנה מי רגליה. (ה) שוורים המשתנינים נח"ה דם.

להקל זריענד כשלח זדק. בשוגג לא זכיס ולא זכליות. וברת"ש שם כחז
 זשם קפר יהושע זצנהוה נקבה קיל טפי וזשורים וזשום ש"ס לווה
 זהם שיה דם הדוה ועדח"ש קל"ח קקכ"ג זדין זהמה הושהנת דם ונוולח
 הריאה לזנה קלח וזלו להכשירה זאורם שהמלה לזן נעשה מחמת ש"ל
 מחנה דם הדזה ושהשחן ולסוף העלה לאקור מחמת המדע"ר. אם ווחר
 לאכול החלז זמהוה זחייה כשמשחנת דם. רחמי זדח"ש קו"ה קקכ"ג
 שכחז זשם זווה אחרונים שוחר לאכול חלזה וולדר שם שאף לכחחלה
 ווחר לקנות זהוה כחח לאכול חלזה זחייה ויש אוקרין זחיה"מ לאכול
 חלזה ווקמ"ע קק"ג ח"ן מכשיר לאכול חלזה כ"ז שמשחנת דם חל"כ אחר
 שכבר פסקה זון רז להשחין דם ואם היחה ושחנת דם וחל"כ נמלא חח"ש
 וויס זחלל הגוף עדח"ש קו"ה קק"ח שלא ווהי זדיקה אף זחי"מ ושה"ד
 ע"ל קע"ד. (ו) בהמה שאינה יכולה להשחין. עחו"ז קמ"ד שכחז שח"ע
 שאין מ"ס זחלל הגוף וזיו לריך לזדוק זכיס השחן אס ח"ן זו נקז ומסי"ס
 זלכ"ך עיון גדול אס יש לסמוך זזונה"ז על זדיקותיו ורחמי זדח"ש
 קמ"ה קק"כ זדברי יוסף וזשיג על החו"ז ומקיל וכ"כ זחש' שם חרי'
 חי"ד קס"ג שחש נעלר השחן זמהוה כשר ואפילו זדיקה הכיס ח"ל וכ"כ
 זפקיס של הגחון דק"ק קאפעל שהכשיר זמהוה שלא השפינה ג' יו"ס
 משום דח"ן להוסף על הערפוח וזפרט חולי זה ששכיס הוא ש"ס לה
 רפואה וחי זדרח זה קו"ה ח"י וזשם ד"ח כחז שם שלכחחלה לריך עכ"פ
 לזדוק הכיס ואם זמהוה זחח נוולא גם מ"ס זחלל הגוף זזה זודחי לריך
 זדיקה זכיס ואם זריענד לא זדק אקור אף הכלים. (ז) אם יצאה האש
 מעוף בעת השלת בצים בחווק. כחז זע"ל סע"ט להכשיר משום שדרך
 הכרכשהא ללחח מעט ע"י העלה זלים והדקין זפניס המה וכן זמהוה
 כה"ג ש"לחח האס זחח הולדה דע"ח ווכשיר זפסיטות וכ"כ זפח"ש זשם
 נחלח דוד ועדח"ש קמ"ו קק"ע ש"ס זזה כוה חילוקי דעות ועז"ר זדיני
 טרפ"ש הכזר קמ"ו. (ח) אם יצאן הדקין ג"כ ע"י קושויו הולדה ושחטה
 בעוד שהדקין בחוץ. עדיק סק"ה ווקמ"ע קק"ח דטרפה משום ששום
 אדם ח"ן יכול להחזירם דרך מקום לר כזה שלא יתפכו, חלל אס החוזרו
 מעלמן וחל"כ שחטה מכשיר משום דהחזרה מחליהן מעיד שלא נחפכו כי
 מה שהנצנע זעלמוה עושה ח"ן לך אדם אשר ירקח כמוהו ושפ"ד קק"ט
 זשם הרש"ל אוקר אף כשהחזרו וועלמן עיון מזה פח"ש קמ"ד וזח"ע קק"ז
 ודח"ש ווסק"ע והלחח ש"ס זזה כוה חילוקי דעות ע"כ יעשה זזה שח"ח
 עז"ר שם. (ט) אם נסרך ביה"כ למרשש. יש דעות האוקרין אע"פ שלא
 מלא שום מחט וכדומה משום דחיישו שווא היה וקאזרו זפרט וי"א שאין
 לאקור חל"כ כשנמלא ח"זו מחט וכדומה אף זפרט וי"א שאין לאקור חל"כ
 שנמלא

שאלות

- (ו) זמהוה שאינה יכולה להשחין. (ז) אס ילחח האס מעוף זחח העלה
 זלים. (ח) אס ילחו הדקין ג"כ ע"י קושי הולדה ושחטה זעור שהדקין
 זחון, ואם חזרו מעלמן קודם שחיטה. (ט) אס נסרך זיה"כ לערפ"ש, ודין
 אס הק' רחבה כעין קדום מעשה דרייכש, ודין אס הק' היא זשומן של
 זיה"כ ולא זזיה"כ עלמו.

שמואל מחצ' וכדומה תחוב פי' הוה נגד הקירכא ויט' לילך בזה אחר הוה נגד
 וצמקום שאין מנהג ונזכר יש להורות כדעה השניה הנ"ל שאם נמלא מחצ'
 ובדומה אפילו נפרש ג"כ יש לאסור, ואם נאזרה בלי בדיקה טרפה לכל
 הדעות עינינו קמ"ד, וראיתי בדח"ש קמ"ח סקע"ל נשם דע"ה שאם נמלא
 מחצ' תחוב רק בחדשים הקטנים שקורין "פלידעלליך" ולא בגוף ההווסק
 אפילו כשיש כנגדו איזו שינוי בנשר ההווסק בנ"ד פנים מ"ה כל שלא שנט
 השינוי בכל נשר ההווסק מעל"ט אלא שנשאר נשר טוב ויפה בין הווסק
 לבין הקירכא יש להקל וע"ש עוד דעות הרבה הולדות להקל בזה וגם ע"ש
 בסקע"צ עכה נשם "ווגדל שן" שאין להחמיר בקירכא וטרפס הכנז בניה"כ
 אח"כ כשהיה הס' כעין חוט הן דקה הן עבה אזל בקירכא רחצה כעין
 קרום יש להקל צענין זה מוסר דיש לוור דאין על זה שם קירכא כלל אלא
 מדין מעשה דריינש אהינן עלה שאין צו מוחש נקב ומוקיים שם ע"כ אם
 יש עוד קניף להקל כגון שאין הווסק תחוב נגד הקירכא והנשר שצנחיים
 שלם ויפה יש להקל, וע"ש עוד בסקע"צ נשם ט"ט דחשש קירכא בניה"כ היא
 דוקא כשהקירכא היא בגוף הציה"כ אזל כשה"ה היא בשוון טעל ציה"כ
 יש להכשיר כמו צמעה דריינש וע"ש בסק"פ שכתב שכתב שויצ אע"פ
 שלמד בספקים אסור להורות צדין ב' ציה"כ וכ"כ ציה"כ שדין זה ודין נקב
 טרפס וקירכא קוממו אל יורה כוס שויצ בלתי לפני המורה דשם ואם
 יעבור ע"י דינו כדין לא הראה קבינו לחכם שנשים. (י) אם נמצא נקב
 בחצה"כ בצד ימין דשם שמונת הכבוד. טרפה לכ"ט ודעת הט"ז בסק"ח
 לאסור אף נמלא הנקב בנ"ל שמואל ועונה"י כ"ה שכל האחרונים קוצרין
 בן לאסור אף נמלא ואין איפור נקב בחצה"כ אלא כשהנקב הוא בחלק
 הפרוק צא"ל אזל בחלק הדנוק צדופן אין אופר שם נקב מוסר דהדופן
 קוחס ענ"ד צדיני טרפס בסק"ח וצדח"ש סל"ט ס"ק רל"ט. (יא) אם יש
 נקב בחצה"כ וחלב טמא סותם. הט"ז קמ"ח סק"ט מוכסיר וכחז הד"ק
 בסק"ח שאפילו אינו נקב החלב נהנקצ ורק קוממו ג"כ כשר וכ"כ מוקמ"ע
 סקע"צ מעשה שהיה נקב בחצה"כ וחלב טמא נחנז בהנקצ ונמשך. לכלן
 ולכלן כמו החוט שנמחט והכשירו גאונים עולם, אלא הח"ש שם סע"ח כתב
 שזה סה"ט מוכסיר כשהלב טמא קוחס הוא דוקא כשנשך ונדנק החלב
 בהנקצ ע"י זיהא אזל ע"י קחימה בנ"ד כנ"ל ל"ה קחימה. (יב) אם נסתם
 הנקב שבטרפס ע"י המחור אלא שמונתה על הנקב שלא בדרך
 מנוחתה. כתב הח"ש נשם הדרישה דטרפה וטוס דקופן. להחפרק ומוח
 שמונתה שלא בדרך מנוחתה וכן כל דבר הקוחס אח נקב בחצה"כ ומוח
 עליו שלא בדרך מנוחתה טרפה עונה"י כ"ה סק"י שכתב שהח"ש מיידי
 שנהפך אורו מוקם והעוול שמונת על הכרס ונפרד והכרס וקוחס אה
 נקב שצטרפס אזל אם קוחס אח הנקב עם אורו בלד שמונת על הטרפס
 וכקוחס צטוב ודאי ה"ל קחימה טובה ואין זה נקרי שלא בדרך מנוחתה
 ומוקמ"ע

שאלות

(י) אם נמלא נקב בחצה"כ בנ"ד או בנ"ל שמואל. (יא) אם יש נקב
 בחצה"כ וחלב טמא קוחס. (יב) אם העוול קוחס הנקב שלא בדרך מנוחתה
 על החצה"כ.

והקומי בקב"ז כהנז שלדעם הוושלה בנינוין שבוזר הכי רואין לא חורין
 יש להכסיר גכ בנידן שהח"ס חוקר משום דיש צוה חרי רואין שסוף
 הטחול להחפיק והחלה"כ וסוף הכבד ליעני. (יג) אם הנקב נסתם היטב
 ע"י סרכא והסרכא נסרכה צד השני לדופן או לטחול שלא בדרך
 טווחתה וכדומה, זהו גכ הח"ס ויכסיר ושוש דאף ח"ס שהחפיק הכי
 והטחול או והדופן ע"י השאר הנקב סחוס ע"י הסרכא. (יד) אם הכבד
 סותם את נקב שבחצה"כ ונסרך לחנקב, הכ"ל כ"י סע"ד נוני צוה
 לחקור ווסייס צ"ע וכן ראהי בד"ק פניאל סק"ח נסס ז"ש שצנק
 צהלה"כ יש חשש צהמיונה הכבד ינקב חלה הריאה וכן ראהי צהה"כ שחכז
 נסס חזיו שכס"ש נקב צחלה"כ גיבז חמיונה הכבד על הריאה ומייצא
 וצפרע כשהכבד צעלונה סוחס הנקב שאז יוהר קרוב הכבד להריאה ומייצא
 וכן נהגין צקרחין לחקור ונכ"י עוד חשש צנקב צחלה"כ שיעלו וויס
 וסחה החלה"כ להריאה ונקב חלה הריאה עכ"ל והר"ל וכן ראהי צהו"י
 סו"ד סק"י ומה"י כ"ס וצי"ח"ס ג"כ חלה דברי והר"ל לחקור צוה גכ
 וטעם חמיונה שכבד שבוזר על הריאה עו"ש צוה דמח"ס צקונעס אחרון
 ס"ה שזעלס וסע"י דברי והר"ל וד"ק חלו. (טו) ואם הכבד סותם
 ונמצא על הכבד במקום הסתימה איזו קרום דק לבד מקרום הכבד.
 ראהי צב"ד סק"ח דה"ל כהמיונה טוזה ואין לחוש עוד לחמיונה הכבד.
 (טז) אם יש נקב בחצה"כ ויש סרכא מהריאה להכבד עוברת דרך
 נקב זה ועברה מהריאה במיעוץ. ע"ש צב"ד חוה צ"י שא"ס הכי וסכס
 חלה כל הנקב ה"ל כהמיונה טוזה ושוש דכל ההיחר קסל"ס שצורה צמיעוץ
 היא וסוס סאחורין מדעצרה הכי והריאה צמיעוץ וסוכה סה"כ לאו והריאה
 צלה לכן גכ צב"ד חס עצרה צמיעוץ והריאה וסוכה וסלח סה"כ ילחא
 והכבד וסחמנה הנקב צחלה"כ וה"ל כהמיונה טוזה. (יז) אם גיבז שהנקב
 שבחצה"כ הוא סתולדה, דעה נוצ"י להקל ווקומי"ע סק"י סעי' עליו
 ובי"ט ע"י קוחא שאין להקל משום דכיון דטעם חיבור זה הוא ושוש שסוף
 הכבד להנצל וא"כ וזה וויביל לנו כשהנקב הוא וסולדה סוף סוף יעני הכבד
 וצערון הסלחן כעל"י וסלד להחיר צוה צה"י ושוש דדוקא כשהורגלה
 הכבד ע"ס וסללה הערפס ואח"כ ניקב יזיק להכבד וסח"כ כשהנקב וסולדה
 סהכבד הורגלה צפך וסולדה סוכ לא יזיק לה ווסייס צ"ע צב"ד סס. (יח)
 בהמה או עוף שגוררת רגליה ואין ידוע לנו שנפלה, עכ"ל סע"י שאין
 חוששין צה לנפסק חוהש"ד חלה חורין שגורמל נקעה סהוא ון כחז רגליס
 סקורין קראוספך וא"ל שוס צדיקה וכסרה [חל"כ ידעין צה שנפלה חזי
 חוששין לה עכ"ה דיני נפילה] ואפילו צדיקה פרכוס ח"ל ח"ש"ס שאינה
 יכולה

שאלות

(יג) חס נסחס הנקב צקרחא וסכ' נסרכה צד הכי לדופן חו לטחול שכל
 בדרך וסיוחחה. (יד) חס הכבד צעלונה סוחס הנקב ונסקך להנקב. (טו) חס
 הכבד סוחס חלה סנוולא ש"ע על הכבד צמקוס הסחיונה איזו קרום לצד
 מקרום הכבד וספסקין צין הכבד לצין הריאה. (טז) חס יש נקב צחלה"כ
 וס' מריאה לכבד עוצרת דרך אחוה נקב. (יז) חס ניכר שהנקב צחלה"כ
 היא וסולדה. (יח) צהמה חו" עוף שגוררת רגליה ואין ידוע לנו שנפלה.

יכולה לזוז כלל דגנליה אלל אל גס דגופה אינה וזיזה לריכה דדיקה פרכוס
 כדין מוכנסה [לערוך גורס שיגדוהא נקטל שהוא דלשון יוני אלל היך עיין
 חולין כ"א.] (יט) אם נמצא בכבש תחת העור בצוואר כמו גבשיות
 (גילקילי) ושחט במקום אחר וראה שהעור שלם והגילקולי דבוק
 לסימנים וקדפיהו מהסימנים ולא היה שום היכר וריעותא בסימנים
 ופתחו את הגילקולי ונמצא שם צמר מסובך עם שומן. ראינו. דניר כ"ג
 קק"ח ח"ח ג' שהגהון מהרש"ז מלובלין הכשירו עו"ש דזה דסק"ג קע"ג קקט"ו.
 (כ) אם נשבר הגף בעוף כמוך לגוף בידי השוחט בעת אחיזתו
 לשחיטה וכן באווזות שמעקמין אנפיהן ונשבר סמוך לגוף בעת
 אחיזתו לשחיטה. עשפ"ד כ"ג קק"ד שוכסיר ולא נשנוטו מעיקרם חוסר
 והנרע"ח חוסר חף נשבר עש"ד חרס"ו. (כא) עוף שנשבר הגף רחוק
 מהגוף ואח"כ עלה שבר אחד על חברו ונקשר וכעת לא נשאר אצבע
 אגודל מסוף עצם הנשבר עד הגוף. ראינו דקפ"ד שצעה עינים מהג' מהרש"ק
 דקונטרס הוראות שוכסיר דזה דפשיטות דהעיקר היא שצעה השצירה היא
 השצר רחוק אללע שלא הגיע לריאה לינקז אלל מה שנקשר אח"כ לחוד
 חל"ג ומהגוף לל"ז דלל כמורה אחד שהיה דר פלוגתא דיד"י שאמר דזה. (כז)
 עופות ששכיח בהם שירך אחד גבוה מחברו מתולדה. ראינו דחש'
 "מש"צ דבר" סט"ז דוכסיר ואל" דדיקה דניצין והיה דזהמה ראינו דספר
 דיה שחל דסס חח"ס שוכסיר דלי דדיקה כלל. (כג) אם נתקשה ליחת
 המרה שבמרה ונעשה כאבן. הכ"ח חוסר דזה משום דהוי לקוח אלל
 שראינו דר"ק קק"ג דר"ה "המרה" וכן כחז דוקמ"ע קמ"ז קק"ז שאל טעם
 דלשון ונמלא דו טעם ונרירוח מעט יש להכסיר וכחז על החכ"ח שאין
 ראינו ראינו. (כד) אם נאבדו המעיים ואח"כ לא נמצא המרה וגם לא
 מצא טעם מר בשום מקום. ד"ק חוסר ודוקמ"ע קק"ז כחז דסס שצו"י
 ופר"ח. להכסיר וה"ה כשנאבדה רק העחול כי כ"פ נוכלא המרה דצוקה
 דעחול לכן כשנאבדה העחול חלין שגם המרה נאבדה עמה אלל כשיש הכל
 לפנינו והמרה איננה יש לחסור אח"כ שיש צוה לחלוה שהמרה דעלמה
 נאבדה שאל יש להכסיר. (כה) עצם הנקרא "הנקא" (רשי חולין ג"ד)
 שנשבר. כהז ד"ק קק"ח שדינו כמו עלם הקליות שגריך החק ונאבד
 ד' אלצטוה דגס וז' דקה ואל' דעוף הגדול ע"ל דדיני טרפות עלמיה
 ק"ד וכהז טס הד"ק שאפשר שצעלס זה עוד חומר ונעלם הקולית שאפילו
 נהרפא שאש"י חין מועיל ודוקמ"ע קקט"ו כחז שגוף הדין ל"ע אלל לחסור
 דנשבר עלל זה אלל אך האסוהא גופה שלמיה ומסיים שאלל לא נפקסו
 הניצין

שאלות

(יט) אלל נוכלא דכבש תחת העור דלואר כמו דנשוחט (גילקילי) ושחט
 דמקום אחר וכו'. (כ) אלל נשבר הגף- דעוף סמוך לגוף דירי השוחט
 דעת אחיזתו לשחיטה וה"ה באווזות שמעקמין אנפיהן וכו'. (כא) אלל נשבר
 הגף רחוק מהגוף ואח"כ עלה ש"ש ונקשר סמוך לגוף. (כז) עופות וכן
 דהמות שירך אחד גבוה מחברו מתולדה. (כג) אלל נתקשה ליחת שבמרה.
 (כד) אלל נאבדו המעיים ואח"כ לא נוכלא המרה. (כה) עלם הנקרא הנקא
 שנשבר.

הור שמחה לקושי דינים השכיחים נר לבריהם הו

הניצין וכן אם אינו לולע יש להכשיר בפשיטות עדת"ש סק"א. (כו) כמה הוא שיעור ה"מ הנזכר. בכל מקום. אם הפסד הוא יותר משמות מהקדן הוה ה"מ חף לעשיר ולעני כל שהוא שוה יותר מכבד של חרנגולת מקרי חללו ה"מ. עפ"ה"ש סק"א ונחיה"ט סק"ד ונח"פ סק"ט סקל"ו ונחיה"ט צמודה רבה סוף הקדמה ונחיה"ט סק"א ונחיה"ט סק"ט סק"ד ונחיה"ט ח"ל וחורח העולה מדבריהם דהכל הוא לפי העת והזמן. ולפי האדם שהנחמה שלו ולפי לדרי היתר ש"ס צדצר ועיין מנן חזרהם ס' רס"א שאין חילוק בין לורך גדול לה"מ ונזקקם שנכשירין זה"מ יש להכשיר גם כשיש לורך גדול. (כז) אם בבהמה אחת אין ה"מ ובשתי בהמות יש ה"מ. מכשירין שניהם כשהעני שניהם נחיה"ט אחד חזל אם המה משני אנשים ולכ"א צפ"ע אין זו ה"מ ולשניהם יחד יש ה"מ לא דייקן לחוס כה"מ ור"ח"י נחיה"ט סק"א ונחיה"ט סק"ד דעות הסוברין שגם כה"ג מקרי ה"מ וכן ר"ח"י צמקמ"ע בכללי ה"מ דנהנה של שוהפוס מחלה לעשיר ונחלה לעני אן אפילו צ' צהנח לחה של עשיר ואחת של עני צכה"ג שלעני יש ה"מ ולעשיר אין ה"מ יש להכשיר חף להעשיר דל"א כו"ש פח"ש סק"א. וכ"כ שם שריעוהא השכיח הרבה פעמים ציוס ה"ל הצטרפת לה"מ כאלו צלו כאחת. וגם כתב שם שצנודינות חלו כשצטרפה צהנה אחת ונחתמא ה"ל ה"מ חף שאין ידוע להעורה ש"ס צזה ה"מ ועיין וזה צונח"י צהשו"ט דף ע' ע"א. ולכאורה יש להקשות צכל היתר ה"מ שאף אם יש להמוכר ה"מ שהכשרנו ע"י חזל ח"ך מותר להקונה לקניהו הלא אין לו צזה שום הפסד אם לא יקנה ונצטר זה וכן עיין כה"ג צונקוני"ט סמ"ה צנה"ק סק"א לענין לקנות מיהודי חזל עפ"ה שלו הנוקחנח דס שג"כ קשה הלא להקונה אין צזה שום הפסד אם לא יקח מחלצ זה עיין צכפרי דצרי

חכמים וחידושים חירן מכסיק ע"י צעה"י.

(כח) ראיתי ח"ו שוחצים שלקחו את שוון הכנחא [ווייסר לייציר] צחוד מחנותיהם ונקרו אותה כו"ש הנוחצר סג"פ סק"ג שהמנהג להחירו ע"י ניקור ואכלו אותם ע"י צישול והר"ח"י להס ונ"ש "זחלל ילחק" צדיני ניקור ס"ג סקל"ד צסס ספלי ניקור שלריך חחלה לללותם ע"ג חס ואח"כ יצטלס ונדלו צ"ה לעשות כן עוד. (כט) תרנגולים שבאו למדינותינו מארץ הורו מדינות קאחינחיא המשונים בתוארם ובגדליתם. ובאורך צווארם. וגובה רגליהם. מתרנגולים שלנו. יש חיקרין ויש מחירין ונחיה"ט צכפר "צית שחול" ע"צ שכתב צסס ונה"י"א ש"ס לצמוך חחכשירין ונחיה"ט ונעמה ינחו ונחיה"ט עולם לחוקרם. (ל) העופות שהמה אדומים בצווארם ואין להם נוצות בצווארם. כתב לי יד"פ מהר"ם שחר רומ"ל צצ"ג חסונה חרובה ע"י ומציא גם את הדח"ש ספ"צ ש"ס צזה חוקרין וגם מחירין

שאלות

(כו) כמה הוא השיעור ה"מ הנזכר צכל נקוס. (כז) אם צצהמה אחת אין ה"מ ונצחי צהמוח יש ה"מ.
(כח) ר"ח"י שוחצים מצטלים שוון הכנחא. (כט) תרנגולים מודינח הורו שאורך לווארם וגובה רגליהם משונים מאל. (ל) עופות שאין להם נולות צלווארם ולווארם אדום מאל.

מחירין ומקיים להכסיד וכחז לי שדיבר מזה עש השו"מ מו"ה
 שלמה שפילצברג ונראה והעיד לו ע"ז שצנערו הכל ושאר מקומו ככזדים
 חוכמים וזה חזר לו שצנערו היה לו חכמה וחרטומה והטילה בלים
 והולילה אפרוחים והיה נחוכס ונקלח עם נולות כרואי ונקלחם היו
 לווארס כח"ל ולא שייך לוואר דאלו מוהרין ואלו חקורין ונשום דכל היולא
 נעשה נהור ומ"ש הגמרים שזה הכלל דכל היולא נעשה נהור הוא רק
 צצהנס ולא צנוף ושכן נזכר בהוס' דה דכל שצנערה אפרוח ליוין עמל
 אפי' שנוצר ונעשה מ"מ אסור ע"ש כ"ז כאשר רק אש נולד בו סימן
 עמלה חלל צדיד שחין דה שום סימן עמלה רק השמחה גודל הנולדה
 דה"ל השמחה עצמית והנה עופה ציהות לכן מוהרין אף למוהרין מן
 המוהרין ואחר כחזי כ"ז נלחמי נספר עלי הלכנו מהגאון מהר"ל לירלסאן
 קמ"ח שכתבתי בלי ספק. (לח) אוזות ובר אוזות הבר (חנקראים
 ווילדי גענו וקאטשקים). ל"ז כפי חוסר ופ"ד קפ"ז כחז שחין לחלס
 נספק ואש יש עוד ספק וגם הי"מ הניח בל"ע והכו"פ כחז שאש יש להם
 כף דגל רחז וחכמים רחז חין להחמיר כלל ומוהר לחלס ע"ד ס"ע סק"ח
 ואש החכמים שחור עפ"ד ספ"ו סק"ז שאוסר נספק כח"ל ונחש' ציה
 חברה מוהר ונחש' כחז שאש יש נענו לכן כמו חוש בלחש החכמים יש
 להכסיר ע"ד ספ"ו סק"ח. (לג) עומות שיש להם נבשיות (שקורין
 משאפ) ומעט גובה וגבניות בעצם הנלולות ותחתיו יש נקבים דקים
 בעצם הנלולות. ע"ה"י ס"ל קק"ו סה"ל נכסירו משום דחבי רבותיהו
 ופ"ח מחמיר ור"ח'י נספר ציה שחל שכתב נספ' נודע' צטערים" שכתב
 נ"י הוא זה אשר יערב לבדו לגסס להפסיד ומין ישראל חלל צוקוס שכבר
 נהנו לאסור חין לקחור ונחגס וצ"ד כחז שיש מחירין הרבה וזה הן צעופה
 והן בלוזות וצ"ח וגם יש חוקרין הרבה צ"ח ומקיים שאש הנצטוסית
 גדול ונשונה יעשה שח"ה. (לד) אוזות שנמצא אצלם נקב בעצם
 הנלולות וניכר שהיא מתולדה. ע"ה"י ס"ל סק"ז שיש להכסיר ומחיר
 אף כחמלה לקוחת והנצ"י העלה שאש הנקב גדול שיש להספק צו
 שיש צו לפי ערך סלע צצהנס חין להכסיר רק צה"י ואש הנקב קטן מזה נכסיר
 אף צה"י נשום שחל צעלנו דק יוחר נששים לחש' אוזות והיה
 צהס נקבים קניינים צעלס הנלולות חמר שנחייצו ע"ש. (לד) אוזות הפטומות
 שדרך המיכרים הרמאים דקור במחש חחת כנפיהם שיהי נראת
 שמינה. ר"ח'י צה"ד חרע"ג צסס חת"ס שצריכה צדיקה אש לא הגיע הנוחש
 להריאה והצדיקה נשכח אף דינצר ואנו חיים צק"ח' צצדיקה וזה לכן
 לריך עיון הי"ב ע"ז צעח קנייתם אש חרומים הצצר חחת כנפיהם לא
 יקנה חוהס. (לה) אם נמצא בועא בשארי אברים שנקובתן במ"ש.
 כשר ואין ערפות צובח שייך צהס ונ"מ לריך לצדוק חפילו צועל חחה
 לפתוח

שאלות

(לח) אוזות וצ"ח הצר. (ווילדי גענו וקאטשקים). (לג) עופות שיש
 להם נצטוסית (שקורין עשאפ). (לג) אוזות שמואל חללס נקב צעלס
 הנלולות וניכר שהוא מתולדה. (לד) אוזות הפטומות שהרמאים דוקרין
 חחת כנפיהם צווחע. (לה) צועל צשאר חזרים שנקובתן צו"ש.

חול שמחה לקומי דינים השכיחים נר לבדיקה קח

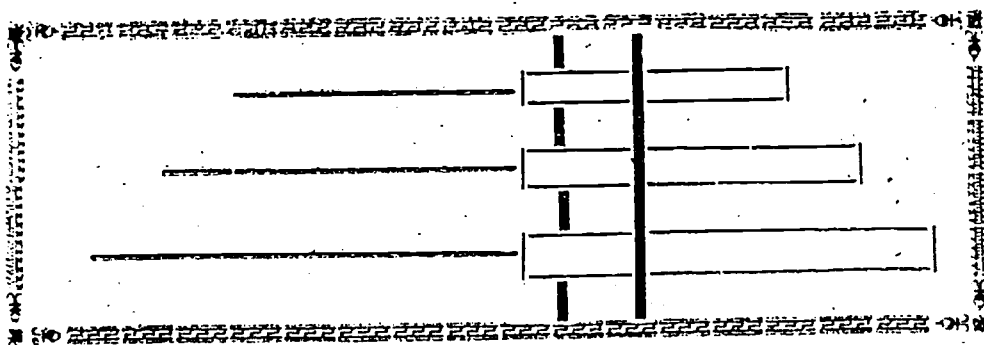
לפתוח אותה ולראות אם הנשר שמחמיו שלם ויפה צלי לקוח או נקב
 וצדיענד שלא צדק יש להכשיר צנועה אחת חבל כשיש צנועות חרבה
 הכופים או אף צנועה אחת צדקין היושבים על צילתם יש לאסור אף דיענד
 כשלא צדק (שמ"ח סקל"ז). (לו) תרגולים המנגחים זא"ו וצווארם מלוכלך
 בדם, ודין אם ע"י נשיכתם תלשו קרעל אחד בצוואר אינדיק' ודין אם
 נקבו זא"ו בחרטושיהם בראשם ממול ערפו ונקב העור, ודין פרה
 שקרעה בקרנה את העור שם, או סוס שנשך בעור- עות שם: נקבה,
 ודין אם יש בצוואר אונא בועות קמנות כמו עדשים ובתוכה יש מונלא
 וגם נוצות מכופלות. עמ"ש צכ"ג סע"ג וע"ל צליקומי דינים סע"ע.

(לז) שכיח מאד בבר-אווזות שנמצא בסוף הוושט סמוך לקורקבן
 כמין כפתורים ובוועות ובתיכם יש תולעים דקים ולצד פנים יש
 נקבים במקום שננד הבועות. עפ"ש סל"ג סק"ח צס צא"ש וצס
 חמ"ק שחם צסר הציעה שלטה זה המכה והוי כצסר שלוש גודרו ערפה
 וכן אף אם הנשר צריא, חלל שיש נקבים גם לחון ג"כ יש לאסור חבל אם
 הנשר צריא ואין נקב לחון יש להכשיר דח"ש ס"ק קס"ה.

ננמר ונשלם לקומי דינים השכיחים בעור צורי וקוני הפוקח עורים.

שאלות

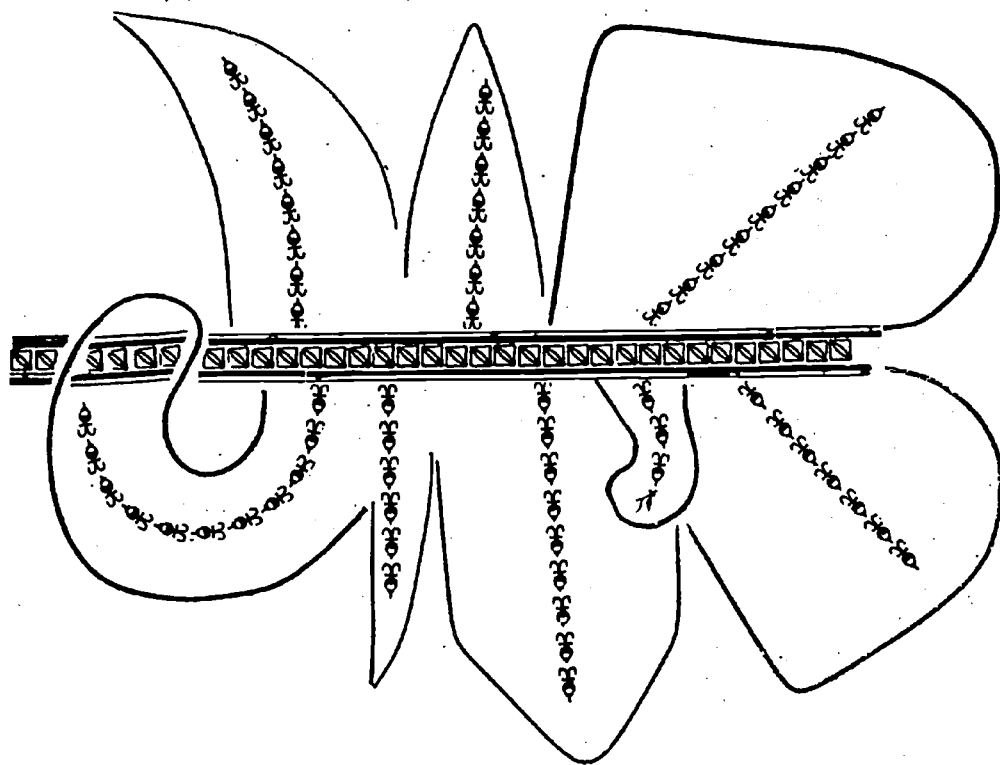
(לו) תרגולים המנגחים זא"ו ולווארם מלוכלך צס. (לז) צר-חוזה
 שכיח חלל צסר הוושט סמוך לקורקבן צנועות ובתוכם חולעים.



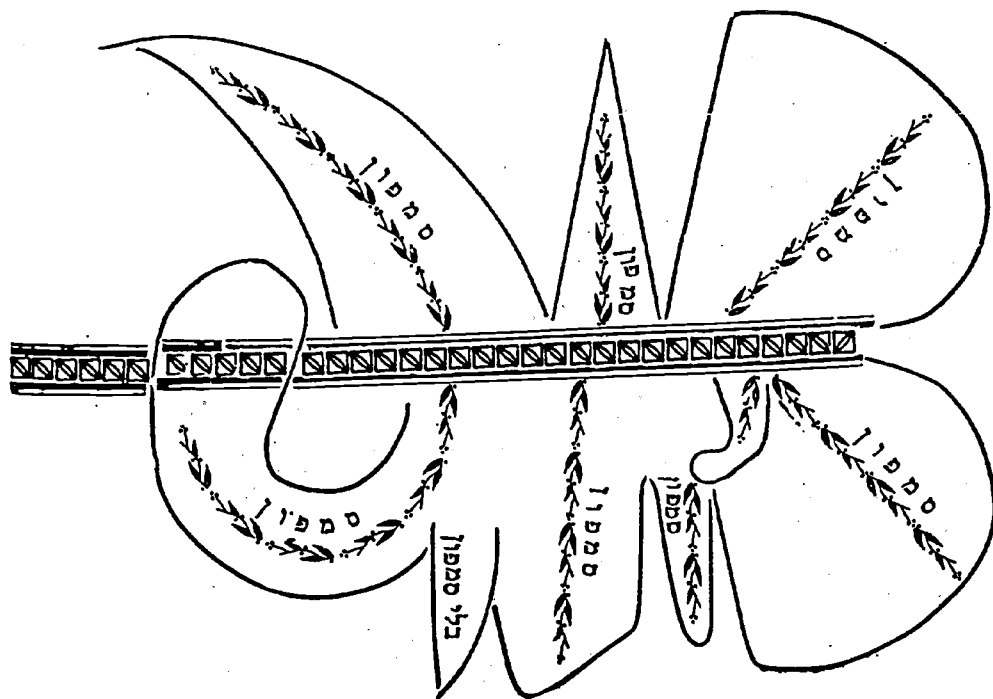
חמונה: הארגז להכיה צו ההלפים שיעמדו צון רצ צלי חלודה, היינו שלהם
 הסכין עומד צאיר, חידודו לנשה וגבו לנעלה ואין להם כוגע צסר דצר
 ונחשו רק צקחא ע"י צ' חתיכות עץ צלחד הוא החת הקחא סמוך להלה
 והשני הוא על הקחא רחוק קצת מהרחשון שלא יהיו זכ"ז וצכל אחד יש
 צו חרולים זכ"ו צלחד חרוליו לנעלה ולהשכי חרוליו לנעם- ועליו כיקוי עובה
 שלא יכנס חבק ועפר.

חמונה החתיכות עלים שחוחין הסכין צקחא, וכמו זה הוא גם השני
 חלל שחרחשון הסמוך ללה חרוליו לנעלה והשני חרוליו לנעם.

חמומת ריאה כסחולה צרגלים חרי צמחלה וחלחח צימניה.



חמומת הריאה צמחלה דהג"ל לפני הרמיה.



הגהות

אלה דברי ידידי ואוהבי שנעמחו לנפשתי לזקק ספרי ולהגיהו ולהודיעני
שגיאותי ועשותי צעור ונוער להקדם. זכרה להם חלתי לעזרה.

בדברי חו"מ ס"י קכ"ח צד"ן שחט חיה וכיפה ונקלה דונה שדס הנשאר
פעור ונכפוי וחיא שחט על הדם הזה ונחצר. שכתבתי שד"ני כיון
נחצר נדס זהוה שאקור לצדך על הכפוי וד' היצות חלו ("כיון שכתבתי
נדס זהוה") יהי"ס הנה כי אינם דוויס זל"ז. ול"ל שד"ני שאקור לצדך
על הכפוי ע"ש סעט"ו. ר' זעליג שו"ב מח"ס זכרון צדיקים.

בקונטרס אחרון נדח"מ אוח צ' שהובחתי שהנוגע נכדל ח"ל נטילה וגם
וונח"י כ"כ עפרות"ג ה' יוכ"פ וסידור דה"ח ונוקרה השלחן נקט"ע
סקנ"ג סק"ה שם הנוגע לריך נטילה. מהר"ם דאש.

באבוקה לשחיטה סיד סע"ג קק"צ צד"ן אחר היולא, דעת הש"ך קק"י שחין יהיה
להאמר היולא ופרי"ח חולק עליו עפ"ה"ש שס. ר' ישראל אליהו פוקס.

בסב"ג סע"ג קק"צ שהקשיה על ונהר"ל בהכשיר גווי צושט חו"ז ונהר"ד
ע"ש. בהז' לי ונהר"ל שו"ת היולק נכון שחרי"ד קוצר ע"י גווי

ודאי שוה פורה עפ"ד קק"ח ונ"ה ח"ן להכשיר ע"י קצרה זחא שזחווה
דרך לשחוט הקנה קידס הווע. חזל ג' ונהר"ל קוצר יכדעת הלזס

הוועה עפ"ד שס שחין ודאי שוה רק ד"ל שחא שוה דלא הוי רק
ספק לכן מחי קצרה זחא שזחווה, דרך לשחוט הקנה חלה.

בסב"ג סע"ג קק"ח צ' היצות "סיון זה" ויחריס.
בסב"ה סע"א קק"ד הירחי דברי הד"ק דמסוס דנשחט רק רוב שיש זה

עוד הוה ד"ל לכאורה דיש לחוש לנ"ח לכן קמ"ל הד"ק שאף נשחט
רק רוב ח"ן זה נוסי לנ"ח ע"ש. וכהז' לי ונהר"ל פוקס דרנחא יחירא

קמ"ל זה הד"ק נוסי דנכחן יש עוד ספק אם חף רוב נשחט (דנוסוס
זה צורך צחוק האגודל) ונ"מ ח"ן זה נוסי לנ"ח נוסי דיש זה צורך

להנחא אדם.
בענין שחיטה נ"ה"ש שכתבתי נקב"ח ע"ש העירכי ונהר"ז שו"צ הנ"ל שכתב

נכסר חלף המגן על המטה אפרים שאס חל רה"ש ציוס ה' ו' ונח
לשחוט ציוס ו' נוסי כצור שח.

בקו"א לאזוקה לשחיטה סכ"א סע"צ שכתב (שאלנו ונכשירין צ' וושטון)
עצות הדפוס הוא, ול"ל שאלנו ונכשירין נחפ"ל הקנה לשחוט עדרת"ש

סכ"א סק"ז ונכונה וקוונח (מהר"ם דאש).
בנר לנדיקה חל"ו סעכ"א קק"י כחצתי שאס נעשה לפנינו נקצ צווקוס

קוט ע"י חולי וא"ח עוד לצדקה נכפיה ערפה עלי"ש ס"ק ס"ח.
חז' לי ידנ"פ ונהר"ה כוסק נסס פני לוי דבר הווסחזר וואד, דיש להכשיר

זה אפילו כש"ש רק לחלות הנקצ צידא דנחחא ונפרי כשנעשה חקצ
לפנינו אח"ש נוסי דכל נעס המחווירין לאקור חף נחאצדה צלי נפיה

הוא מסיס עקסס נחאצדה נעשי"ע ע"י פשיעה והחשלות ואי זהירות, ואס
לא נחזיר זה יתנעל חיקן דרצנן ולא ינפחו כלל, חזל כשהוא עווד

וצורך ורולה לנפחה לק"יס חיקן דרצנן והעיכוז הוא ע"י הנקצ שיש
שס שנעשה צווג הכל מודיס דכשר נה"מ. עיין הכ"ג נש"ך סל"ע ס"ק

מ"צ דוחלק צין דין נחאצדה צלי צדיקה כלל לצין דין נצדקה כראוי ונעשה
הנחשה אם היה סכח כק' או שלכ"ס ודפ"ח.

הסכמה

ואחרון אחרון חביב. הוא הסכמת הרב הגאון המופלא שבערוכין רב הרבנים,
גדול המורים, ממקור הפוסקים, תהלתו בקהל חסידים וכו' כש"ת
מו"ה ר' הילל פוסק בטטרבנר בעמ"ח בית הלל ודברי הילל שבקשתי ממנו
לבקר ספרי וזאת תשובתו.

ב"ה ח"י אדר שני, בברכה המשולשת, השם עבים רכובו, ממרום
ישלח טובו, לידיד נפשי הרבני המופלג יא"מ וכו' כש"ת מו"ה שמחה יונה
הולין שו"ב יהי כזית הודו ויסגור ד' בעדו.

אחדשה"ט ושלוש תורתו.

שמחתי מאד בשמעי קול שמחה כקול יונה הומיה
מחברתו ראיתי והנה עלה זית טרף בפיה
חבורו היקר קול שמחה המלא בקיאות וחריפות
הבנוי על כל הלכות שחיטה וטריפות
ישר כחו וחילו לאורייתא וכל אמרותיו צרופות
וגם אותי בחר מעם להיות הוגה באותיותיו
נעניתי לו והשתעשעתי בדבריו וראיתי בקונטרסיו
הנה הנם כולם מחמדים יפים וברורים
חבוריו קול שמחה ונר לבדיקה ממש חעינים מאירים
ואסף איש טהור כעמיר גורנה מאה שערים
יגע ומצא וסדרם באוסן שיוכל כל שו"ב
לחזור ולשנן למורו מדי חודש רצוא ושוב
יפה עשה הכל בעיטו המהירה
נהניתי בראותי מעשי ידיו להתפארה
ח"ש קל ברכתי ברוך שככה לו בעולמים
זכה שספרו יעלה על שלחן מלכים — ורבנים
קבל נא מכני דברי אלה הקצרים לאות, כי ערבי' עלי דבריו היקרים.

ידידו דוש"ת באה"ר המצפה לישועת ישראל ובנין אריאל

הילל בהגריא פוסק רב בטטרבנר
בעהמ"ח בית הילל ודברי הילל.

